

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL BUCOVINA

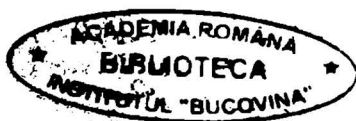
Arcadie Dugan-Opaiț
ALBUMUL MARE
al
SOCIETĂȚILOR ACADEMICE
„ARBOROASA” și „JUNIMEA”
din CERNĂUȚI

I

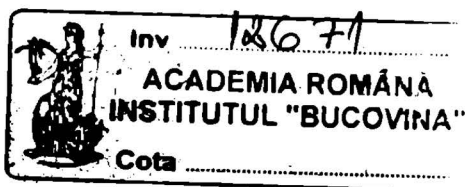
**ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL „BUCOVINA”**

Arcadie Dugan-Opaiț

Albumul Mare al Societăților „Arboroasa” și „Junimea” din Cernăuți

**Ediție îngrijită, prefată, notă asupra ediției,
index și glosar: Olaru Marian și Bodale M. Arcadie**

**Editura Universității „Ștefan cel Mare” Suceava,
2015**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DUGAN-OPAIȚ, ARCADIE

Albumul Mare al Societăților Academice „Arboroasa” și „Junimea” din Cernăuți / Arcadie Dugan-Opaiț ; ed., pref., notă asupra ed., index și glosar: Olaru Marian, Bodale M. Arcadie. - Suceava : Editura Universității "Ștefan cel Mare", 2015

6 vol.

ISBN 978-973-666-463-2

Vol. 1. - 2015. - Index. - ISBN 978-973-666-464-9

I. Olaru, Marian (ed. ; pref. ; note)

II. Bodale, Arcadie M.(ed. ; pref. ; note)

061:821.135.1(498.6 Cernăuți).09 Arboroasa:929

061:821.135.1(477 Cernăuți).09 Junimea:92

Motto:

«„Junimea” n-a fost o simplă asociație studențească, ci o impresionantă citadelă culturală, generată de M[ajestatea] Sa Inițiativa Particulară, într-un grav război de autodefensiune națională».

Prefață

Din filele a numeroase registre și mape aflate în arhive și în biblioteci vin către noi informații istorice de o deosebită valoare culturală. Deosebit de importante sunt cele din fondul de documente depus la Serviciul Județean Iași al Arhivelor Naționale de către Ilie Dugan, membru al Societății Academice Române „Junimea” din Cernăuți. Vitregiile istoriei au făcut ca numeroasele documente care constituiau Arhiva Societății Academice „Junimea” să fie risipite în mai multe locuri, respectiv la Cernăuți, Iași și București.

Așa cum scria nepoata sa¹ într-un articol publicat în 1994, Arcadie Dugan s-a născut la Cireș-Opaițeni, județul Storojineț, la 18 iunie 1878, fiind fiul cel mai mare al lui Ionică și al lui Elena Dugan (născută Vâscă) din Pătrăuții de Sus. Primele clase le-a urmat la în satul natal și, datorită stăruințelor mamei sale care a avusese un conflict cu învățătorul din sat, și-a finalizat cursurile școlii primare la Storojineț. A urmat cursurile Gimnaziului cel Mare din Rădăuți. A susținut cu succes examenul de bacalaureat în anul 1898, apoi s-a înscris la Universitatea din Cernăuți, dar nu la filologie clasică, unde dovedea reale abilități, ci după sfatul profesorului dr. Ion Gheorghe Sbiera, la limba germană. A trecut cu succes examenul sever al unor profesori care stăpâneau nativ limba germană și a ajuns să predea încă din anul patru de studenție ca profesor suplinitor la Gimnaziul cel Mare din Cernăuți, devenit apoi Liceul „Aron Pumnul”.

După ce a satisfăcut stagiul militar între 1902-1903, la Regimentul 4 Infanterie din Cernăuți, a fost numit profesor suplinitor la Gimnaziul Greco-Ortodox din Suceava, între anii 1902-1908, unde a fost titularizat în anul 1908 și unde a predat limba germană și gimnastica, această ultimă disciplină școlară la propunerea directorului Ștefan de Repta, care îi aprecia calitățile în domeniu. Cât a fost student și după aceea la Suceava a avut grijă de fratele său Ilie. În toată cariera sa, Arcadie Dugan s-a dovedit un profesor exemplar, fapt dovedit că atunci când îl examina pe Ilie, profesorul Arcadie Dugan îl examina cu severitate și îi acorda note cu un punct mai puțin decât ar fi meritat, iar examenele le-a dat în fața unei comisii compusă din profesori străini, pentru ca Ilie Dugan să nu fie „protejat”. În partea finală a parcursului său de la Suceava, Arcadie Dugan a suferit o mare dramă pentru că i-a murit socrul – Ioan Ferlievici, fost director școlar la Costâna –, la scurt timp a murit soția sa Olga Bărbuță – și, la numai două săptămâni după aceea, Despina, fiica sa. Apoi, a pierdut în flăcări casa moștenită din Costâna. Îndurerat de pe urma acestor evenimente, a solicitat mutarea la Cernăuți, în anul 1912.

¹ Rodica Șcraba, *Arcadie Dugan: o viață consacrată „Junimei”* (I) (Text întocmit după bibliografia făcută de fratele său Ilie), „Glasul Bucovinei”, nr. 2, 1994, p. 131.

Arcadie Dugan nu s-a mai recăsătorit până aproape de bătrânețe, în 1936. înainte de pensionare.

Cât timp a funcționat la Suceava ca profesor activitatea sa în cadrul „Junimii” a fost sporadică. După așezarea sa în capitala Bucovinei, întreaga sa energie și-a canalizat-o pentru slujirea Societății Academice Românești „Junimea”. S-a înscris în această societate încă de la începutul studenției sale. a fost membru activ, „emeritat” și „onorar”. A activat în Comisia literară, a fost secretarul Comisiei de externe și președinte al Comisiei literare a „Junimii”. În anul al treilea de studenție a fost ales vicepreședinte al societății, timp în care președinte al „Junimii” era Eusebiu Antonovici. Din anul 1912 și pe parcursul perioadei interbelice a desfășurat o amplă activitate la „Junimea”, fiind prezent în toate momentele importante ale perioadei: sărbătorirea semicentenarului „Junimii”, înființarea Căminului Studențesc al „Junimii”, la reuniunile administrative și ale diverselor comisii. așa cum arată documentele de arhivă. A contribuit împreună cu fratele său Ilie la apariția revistei umoristice „Hacu”, a cărei activitate s-a întins până în anul 1938. Ultimul număr și singurul exemplar al revistei „Hacu” de după război a apărut în 1945, fiind prezentat la o serată din Câmpulung Moldovenesc.

Ajuns la Cernăuți, după evenimentele tragice din perioada suceveană a existenței sale, Arcadie Dugan s-a dedicat unei intense activități în „Junimea”. Deși nu mai era membru activ în societate el își alcătuieste un amplu plan de lucru ce avea în vedere pregătirea condițiilor necesare pentru sărbătorirea semicentenarului². În acest sens a alcătuit *Memorandul membrului emeritat Arcadie Dugan* (28 martie 1914), privitor la „reforme” ce urmau a se întreprinde în cadrul societății studențești. Atunci s-a gândit să scrie o „cronică” a „Junimii”, să alcătuiască „Șematismul” cu membrii Societății și pune problema Căminului „Junimii” etc. Dar, declanșarea Primului Război Mondial face ca activitatea „Junimii” să înceteze. Sediul societății a fost închis și cheile au fost predate lui Dionisie Bejan, președinte al Societății pentru Cultură și Literatură Română în Bucovina. Atunci, o parte a membrilor „Junimii” trec în România, în frunte cu Traian Popovici și o altă parte dintre ei au fost mobilizați în armata austriacă. Steagul Societății Academice Române „Junimea” a fost depus la Academia Română de către G. Galin³. În 1918, sediul societății „Junimea” a fost devastat și ars. Atunci au fost distruse sau au dispărut multe din bunurile agonisite până la război, cărți, periodice și diverse obiecte de mobilier.

² Anghel Popa, Societatea Academică „Junimea” din Cernăuți, 1878–1938, Câmpulung Moldovenesc, Fundația Culturală „Alexandru Bogza”, 1997, p. 13-16.

³ Rodica Șcraba, *op.cit.*, p. 134.

În timpul Primului Război Mondial, Arcadie Dugan a luptat în armata austriacă pe frontul rusesc, apoi pe cel italian, la Pola (Istria), avându-l ordonanță pe Gheorghe Popescu, care i-a devenit ulterior cumnat.

Un nou impuls a căpătat „Junimea” după Unirea din 1918, deși s-a dorit la un moment dat înființarea unei singure societăți a studenților români din Cernăuți. Așa se face că, la 2 mai 1919, a fost convocată o adunare generală extraordinară condusă de Arcadie Dugan. Societatea își reia activitatea activând pe calea cultural-națională. În anul 1922, a fost adoptat un nou statut al societății și profesorul Dugan a reintrat în rândul membrilor „emeritați”. În anul 1925, profesorul Dugan a terminat „Șematismul” și începe „Raportul anual mare pe perioada 1908/9-1925/6”, care a fost tipărit în 1000 de exemplare, apreciat în epocă drept o bună lucrare de istorie a societății.

De la înființare și până la sărbătorirea a cincizeci de ani de activitate, „Arboroasa” și apoi „Junimea” s-au aflat în cele mai importante momente ale afirmării identitar-naționale a românilor bucovineni prin activitatea în cabinetele de lectură, spectacole de teatru și operă, apărarea tricolorului, susținerea presei naționale în Bucovina, răspândirea literaturii și a cunoștințelor de istorie națională în provincie, sprijinirea tinerilor studioși etc. Toate acestea au fost evidențiate la 28 februarie 1926, când a fost sărbătorit semicentenarul „Arboroasei” și între 25 și 27 octombrie 1928, la semicentenarul „Junimii”, când au fost organizate o suită de evenimente ce ilustrau realizările „Junimii”. Cu această ocazie, la 27 octombrie, în cadrul expoziției „Junimii” au fost expuse cele patru volume ale „Albumului Mare”, „Albumul Profucșilor”, „Cartea Jertfelor” și altele⁴. Ca recunoaștere a meritelor sale de conducător spiritual al „Junimii” a fost numit membru „onorariu”. În acest context se cuvine să menționăm că hotărârea de realizare a „Albumului Mare”, adoptată în 1913, a întâmpinat dificultăți în cuprinderea informațiilor tuturor membrilor, așa că în anul 1927 conducerea „Junimii”, în frunte cu Laur Gârbu – președinte al societății la acea vreme – a luat inițiativa de a-i invita, în scris, pe toți membrii aflați în viață sau pe moștenitorii acestora de a trimite un curriculum vitae. Așa cum se specifică în invitație, ar fi trebuit să fie elaborate cinci volume, cu dimensiunea de 55 x 33 cm, care ar fi trebuit să cuprindă 1324 de biografii. Au fost elaborate patru, din care s-au păstrat doar trei, cu 1200 de biografii, un volum pierzându-se în timpul refugiului din 1940. În fondul „Ilie Dugan-Opaiț” se mai păstrează un registru care cuprinde numele a 467 de membri, fără a avea alte informații.

Deși avusese un rol deosebit în pregătirea serbărilor dedicate aniversării celor 50 de ani de activitate ai „Junimii”, la încheierea acestora Arcadie Dugan a fost aspru criticat în raportul Comisiei revizuitoare, fapt care

⁴ *Ibidem*, p. 135.

I-a determinat pe acesta să își dea demisia din postul de îndrumător, dar aceasta nu i-a fost aprobată. De aceea, în 1930, Arcadie Dugan mai era menționat ca „îndrumător”, postură din care încă îi pregătea pe aspiranți să susțină examenul regulamentar pentru primirea în societate.

În perioada interbelică, după sărbătorirea semicentenarului „Junimii”, pe fondul intensificării extremismului naționalist, profesorul Arcadie Dugan nu a făcut nicio concesie activității studenților junimeni în acest domeniu. Unii membri ai familiei (Rodica Șcraba - n.n.), considera că aceasta ar fi cauza pentru care profesorului Dugan i s-a rezervat un astfel de tratament după 1928 și mai cu seamă din anul 1938, când a survenit, din „oficiu”, și pensionarea profesorului de la catedra sa de la Liceul „Aron Pumnul”, din Cernăuți, cu doi ani mai devreme⁵. Climatul socio-politic interbelic, schimbuse radical condițiile de manifestare a studenților de la Universitatea din Cernăuți, „noile generații de studenți nu mai erau ceea ce fuseseră înaintașii lor, pe care îi unea, în condițiile națiunii lor pe nedrept subjugată un liant (deziderat) puternic: patriotismul fierbinte, lupta acerbă cu cotropitorul, disciplina, etica înaltă, munca pe tărâm cultural la sate și multe altele”⁶.

S-a mutat în satul său natal, Cireș-Opaițeni, la sora sa Anastasia, pe care a ajutat-o la terminarea casei, a plănuit să se ocupe de monografia satului său, să scrie la „Albumul Mare” etc. Fratele său Ilie amintește că dorea să se implice în propășirea satului său prin ridicarea unei case naționale pe locul unde fusese „școala poporală” și al cărei teren îl cumpărase pentru scopul precizat. Însă, ocupația sovietică l-a pus să emigreze alături de germanii bucovineni în Reich, la Gleiwitz⁷, de unde s-a întors, împreună cu alți bucovineni, pe la Viena, pe Dunăre, până la Calafat. Apoi s-a stabilit la Gura Humorului, într-o casă a unui german plecat în Reich, pe strada „Ferdinand”, denumită ulterior „Karl Marx”. În fața iminentei ocupații sovietice, profesorul Dugan și-a îngropat documentele cele mai importante în pivnița casei și s-a refugiat la Vatra Dornei. Ceva mai târziu a revenit la Gura Humorului și i s-a alăturat și Ilie, care fusese evacuat la Mediaș.

Până la decesul său din 26 mai 1951, Arcadie Dugan s-a ocupat cu grădinaritul și a făcut planuri pentru refacerea Societății „Junimea” în mediul universitar de la Cluj, lucru care contravenea opticii comuniștilor de organizare a vieții studențești din România.

⁵ Ilie Dugan-Opiț, *Familia Dugan din Cireș-Opaițeni*, ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției, comentarii, glosar, postfață, anexe și album: Vasile Schipor. Indice de nume: Rodica Iașencu, Rădăuți, Editura Septentrion, 2009, p. 123 și în aceeași lucrare, Vasile Schipor, capitolul *Postfață. Familie, societate, patrimoniu*, p. 432.

⁶ *Ibidem*.

⁷ *Ibidem*, p. 125, aflăm informații suplimentare despre situația lui Arcadie Dugan și a românilor aflați în lagărul german de la Gleiwitz.

După cum am precizat, Arcadie Dugan era fiul cel mai mare al familiei Ioan și Elena Dugan, fratele său mai mic era Ilie, care s-a născut la 18 iunie 1886, la Cireș-Opiațeni⁸ și a crescut într-o familie numeroasă, alături de Valerian (născut în 1881), Aspasia (născută la 4 august 1883), Domnica (născută în 1889) și Anastasia (născută în ianuarie 1891). După ce a terminat școala primară în sat, Ilie Dugan a urmat cursurile Gimnaziului la Cernăuți, într-o clasa de elevi români și, din 1904, trece la Gimnaziul din Suceava, unde Arcadie Dugan fusese transferat ca profesor de limba germană. Aici, are prilejul să întâlnească o pleiadă de profesori de marcă, în frunte cu Vasile Bumbac, Simion Florea-Marian, Samuil și Dimitrie Isopescu. Arsenie Comoroșan, Victor Morariu ș.a. care împreună cu atmosfera specifică unui orașel liniștit, fostă capitală voievodală, lasă în sufletul tânărului amintiri de neșters. Din 1907, a urmat cursurile Facultății de Drept a Universității din Cernăuți și, urmând exemplul fratelui său Arcadie, se înscrie în Societatea „Junimea”. Pentru a se întreține, la fel ca și Arcadie în studenția sa, a devenit meditator al unor elevi provenind din familiile bogate ale vremii, la Iacobeni, Botoșani, București și Cernăuți. Din această postură intră în contact cu personalități de seamă din Bucovina și din Regatul României (contele Bellegarde – prefect de district, profesorul Nicolae Iorga – secretarul permanent al Ligii Culturale, Barbu Ștefănescu Delavrancea ș.a.)

Ilie Dugan-Opaiț participă la evenimentele importante ale „Junimii”, în 1908, la sărbătorirea a 30 ani de la înființarea societății, la balurile și seratele care erau adevărate puncte de reper în viața urbei Cernăuților și în cea a „Junimii”, la manifestările culturale și de luminare națională din satele și orașele Bucovinei etc. După ce a pierdut examenele din sesiunea din iunie 1910, datorită atitudinii profesorului Constantin Isopescu-Grecu – ce îl considera susținător al grupării condusă de Iancu Flondor, competitorul său politic –, Ilie Dugan-Opaiț a fost încorporat în armata austriacă și, din 1912, a fost numit copist la Gara Burdujeni, intrând în slujba Statului Român. După ce în 1913 a cerut permisiunea de a lua parte la campania din Bulgaria a armatei române, cerere ce i-a fost respinsă, și își amână încorporarea în armata austriacă, în anul următor renunță la „supușenia” austriacă. A fost „deconcentrat” în 1915. S-a mutat la București și intrarea României în război l-a surprins la granița cu Ungaria, pe Valea Troțușului, la Vama Palanca.

Revine la București, obține înrolarea ca voluntar în armata română și odată cu aceasta trăiește calvarul celor 22 voluntari bucovineni și ardeleni din

⁸ Mai multe informații privitoare la acest subiect găsim în Vasile I. Schipor, *Ilie Dugan-Opaiț și moștenirea sa culturală*, în Ilie Dugan-Opaiț, *Familia Dugan din Cireș-Opiațeni*, ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției, comentarii, glosă, postfață, anexe și album: Vasile I. Schipor; Indice de nume: Rodica Iațencu, Rădăuți, Editura „Septentrion”, 2009, p. 9-31.

România care, în perioada ianuarie-iulie 1917, au fost umiliți, încarcerați și considerați „trădători”. A luat parte la operațiunile militare susținute de Regimentul Vânători de Munte din zona Neamțului, unde activează până în iunie 1918, când a fost pus la dispoziția statului major al regimentului aflat la Târgu Neamț. După ce a obținut cetățenia română, Ilie Dugan a fost transferat la Brigada a XIII-a a Diviziei a VII-a, din Corpul IV de Armată, când a fost avansat la gradul de locotenent, calitate în care a participat, sub comanda generalului Traian Moșu, la campania din Ungaria.

După război s-a stabilit în Cernăuți și a funcționat la Vama „Ghica-Vodă”, s-a căsătorit cu Lucreția Sachnovci, fiică de mare proprietar, care însă a murit în 1922. În anul 1923 s-a căsătorit cu Luise Meinhold, fiica unor funcționari din Cernăuți. În această perioadă se află alături de Arcadie Dugan în „Junimea” și serie *Istoricul Societății academice „Junimea” din Cernăuți*, partea I, „*Arboroasa*” (1875-1877).

Cât timp Arcadie Dugan-Opaiț s-a aflat în Germania, Ilie s-a refugiat la Mediaș. Cei doi frați se reîntâlnesc la Gura Humorului și după moartea lui Arcadie, Ilie Dugan duce mai departe opera fratelui său. În anul 2008 a fost publicată lucrarea aflată în manuscris, *Date pentru comuna Cireș-Opaițeni*, ediție îngrijită de Vasile I. Schipor, apărută al Editura „Septentrion” din Rădăuți și Familia Dugan din Cireș-Opaițeni, ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției, comentarii, glosar, postfață, anexe și album: Vasile Schipor; Indice de nume: Rodica Iașencu, Rădăuți, apărută la Editura „Septentrion”, în 2009. Aceasta relevă principalele momente ale istoriei familiei Dugan din Cireș-Opaițeni, fiind un important izvor istoric pentru istoria unei familii și a Bucovinei din secolul al XX-lea.

În iunie 1961, Ilie Dugan se adresa lui Gh. Ungureanu, directorului Arhivelor Statului din Iași, cu următoarea scrisoare:

„Subsemnatul scriitorul acestor rânduri, Dugan-Opaiț Ilie, din orașelul Gura Humorului, strada Karl Marx, nr. 37, regiunea Suceava, mă adresez Dumneavoastră, într-o chestiune de toată importanța și urgența.

Sunt păstrătorul „arhivei” fostelor și vechilor societăți academice române „Arboroasa” (1875 -1877) și a urmașei ei „Junimea” (1878 – 1938) de la fosta Universitate austriacă apoi română din Cernăuți, al căror nume presupun că sunt cunoscute și de Dvs.

Acestea își au marele merit că au contribuit cel mai mult la păstrarea caracterului românesc a [1] colțului de țară din nordul Moldovei - prima, „Arboroasa” a fost desființată de guvernul austriac în urma unui proces de înaltă trădare. Ultimul ei comitet în frunte cu președintele ei Ciprian Porumbescu [a fost] întemnițat. Urmașa ei „Junimea”, cu primul ei

președinte, care a fost mai târziu istoricul Dimitrie Onciul, fost președinte al Academiei Române, a continuat lupta și mai aprig până în preajma celui de al doilea război mondial.

Aceste societăți au avut în cursul existenței lor strânse legături sufletești cu ilustre nume din vechiul Regat, Ardeal, Banat, Basarabia, îndepărtata Macedonie, din apusul Europei, ba chiar din America. Scriitori ca Mihail Sadoveanu, C. Stere, Nicolai Iorga; poeți ca Vasile Alecsandri, Eminescu, G. Coșbuc, Șt. [O] Iosif, D. Anghel; artiști ca Agatha Bârsescu, I. Manolescu, Petre Liciu etc., toți au avut legături strânse cu aceste societăți, care legături sunt evidențiate în această «arhivă».

Un membru al «Junimii», profesorul Arcadie Dugan s-a pus pe lucru și ca o albină harnică a adunat un material informativ imens, și bazat pe acte și documente a scris *Cronica societăților «Arboroasa» și «Junimea»* de la anul 1875 la 1938.

A urmat războiul al doilea mondial. Autorul, după multe peregrinări, și-a fixat domiciliul în Gura Humorului, unde și-a adus apoi încetul cu încetul materialul adunat.

În afară de zisa «Cronică» mai sunt alte șapte volume – albume –, toate format 50 x 35 cm, fiecare cu 400 de foi, toate scrise de același autor și care cuprind biografiile tuturor membrilor ai ambelor societăți prevăzute cu fotografii personate[!] și comemorative, apoi autobiografii[?] cu spița neamului, documente inedite, hărți diferite, numeroase cărți, colecții de reviste literare și beletristice vechi, cărți manuscrise cu litere chirilice etc., etc.

Parte din acest material, pentru a fi salvat de urgia războiului, a fost îngropat în pământ, în subsolul casei în care Arcadie Dugan locuia. Au rezistat însă.

V-am prezentat, Domnule Director, un mic inventar a ceea ce conține această arhivă, numită «Arhiva Arcadie Dugan». Ea reclamă astăzi să fie salvată pentru cercetătorii trecutului neamului românesc, în special a celui din partea de nord a Moldovei.

Profesorul Arcadie Dugan a decedat aproape subit aici, în Gura Humorului, înainte de 10 ani (26 mai 1951).

Subsemnatul, fratele lui, am ajuns păstrătorul mai departe a acestui material

Cum subsemnatul mă simțesc astăzi slab, bolnav, ajuns la 75 de ani și poate mâine închid ochii, fără urmași, mi-am dat seama că am obligația să fac tot posibilul ca întregul patrimoniu valoros să fie pus la adăpost pentru viitor și m-am gândit că locul lui este în Arhivele Statului din Iași.

De aceea, mă adresez Dumneavoastră Domnule Director, prin scrisoarea de față, Vă informez despre cele arătate mai sus și vă rog să primiți ca aceste relicve ale trecutului neamului românesc să fie însumate în Arhivele Statului de sub conducerea Dumneavoastră.

Propun:

Să binevoiți a trimite de urgență un delegat autorizat care, cu inventar și proces verbal, să ridice acest material de la mine. Pentru ușurarea transportului pun la dispoziție o ladă solidă, care să suporte o greutate de câteva sute de kg.

Nădăjduiesc că Dumneavoastră veți fi de acord cu propunerea mea.

În așteptarea sosirii delegatului Dumneavoastră, Vă rog, stimat Domnule Director, [să primiți] asigurarea respectului meu.

Cu stimă,

Ilie Dugan-Opaiț⁹

Între timp, arhiviștii de la Arhivele Naționale, Direcția Județeană Iași au ridicat documentele Societăților Academice „Arboroasa” și „Junimea” de locuința lui Ilie Dugan-Opaiț din Gura Humorului. Sub presiunea timpului, care nu mai avea răbdare, Ilie Dugan-Opaiț revine în 18 septembrie 1961 cu o scrisoare care are următorul cuprins:

„Stimate Domnule Director Gheorghe Ungureanu,

Cred că Vă aduceți aminte de mine. Au trecut două luni de la ieșirea mea din Spitalul C.F.R. din Iași, unde am fost operat la stomac. Țin să Vă Mulțumesc la acest loc pentru bunăvoința Dumneavoastră de a interveni la domnii medici chirurghi de acolo în favorul meu. M-am înapoiat acasă, bolnav, și nu-mi pot reveni de pe urma boalei și a operației.

Dar au trecut astăzi chiar trei luni de când în ziua de 18 iunie a.c. Dumneavoastră, în urma scrisorii mele, ați ridicat de la locuința mea din Gura Humorului cunoscutul material («Arboroasa» și «Junimea») pentru arhivare.

Cum nu am primit până acum actele justificative de predare și primire, care îmi sunt absolut necesare ca acoperire față de lumea românească interesată, Vă rog mult Domnule Director să binevoiți să mi le trimiteți cât mai curând.

Pentru o apreciere, poate mai justă, a valorii acelui material documentar predat, țin să adaug următoarele șire din o scrisoare primită recent de la un profesor universitar, căruia i-am comunicat ce am făcut: <Da! Avem datoria de a osteni întru realizarea idealurilor bravului și unicului Arcadie Dugan! «Junimea» n-a fost o simplă asociație studențească, ci o impresionantă citadelă culturală, generată de M[ajestatea] Sa Inițiativa Particulară, într-un grav război de autodefensiune națională. De aceea, te felicităm din toată inima că i-ai pus patrimoniul la bun adăpost. Nici nu se putea alege locul mai bine, decât la Arhivele Statului din Iași!... Bine că pentru viitorul istoric al «Junimii» întreg materialul a fost depozitat la o singură Instituție de Stat!>

⁹ Serviciul Județean Iași al Arhivelor Naționale, Fond „Ilie Dugan-Opaiț”, dosar nr. 256, f. 1-2.

Alte aprecieri – la fel de categorice.

Vă mulțumesc și aici pentru broșura cuprinzând *Extras din «Revista Arhivelor»*, nr. 2/1961, privind «Îmbogățirea depozitelor arhivelor Statului de la Iași cu materiale documentare în anii regimului de democrație populară» – opera Dumneavoastră – pe care am citit-o cu viu interes și Vă felicit pentru eforturile depuse în organizarea cât mai solidă a Arhivelor Statului de la Iași de sub conducerea Dumneavoastră.

În așteptarea primirii pieselor în cauză, Vă rog Domnule Director, să primiți asigurarea respectului meu desăvârșit.

Ilie Dugan-Opaiț/

Gura Humorului/ str. Karl Marx, nr. 37/ Reg[iunea]. Suceava”¹⁰

Din cele câteva rânduri ale scrisorii de mai sus constatăm că frații Dugan erau în strânsă legătură cu alți junimeni aflați în țară și care știau de eforturile deosebite pe care le făcuse Arcadie Dugan-Opaiț pentru salvarea arhivei Societății Academice „Junimea” din Cernăuți. Față de aceștia se simțea responsabil Ilie Dugan-Opaiț în 1961 și pe care dorea să-i liniștească pentru că procedase la punerea la adăpost a arhivei.

La data de 19 septembrie 1961, Serviciul Arhivelor Statului Iași se adresa lui Ilie Dugan-Opaiț, scriindu-i următoarele: „Recapitulăm aici începutul colaborării noastre cu Dumneavoastră. În ziua de 15 iunie 1961 s-a primit, la Serviciul Arhivelor Iași, scrisoarea Dumneavoastră cu data de 14 iunie, prin care ne anunțați că ați luat hotărârea de a depune, spre păstrare la această instituție, întreg materialul documentelor privitor la activitatea societăților academice „Arboroasa” și „Junimea”, din Bucovina.

Hotărârea ce ne-ați comunicat a produs o plăcută impresie în instituția noastră, impresie care a fost umbrită de vestea stării îngrijorătoare a sănătății Dumneavoastră.

La trei zile de la sosirea scrisorii Dvs., înregistrată la noi cu nr. 2770/1961, adică pe 18 iunie, șeful serviciului s-a deplasat la Gura Humorului și a primit materialul documentar privitor la activitatea fostelor societăți bucovinene la care ați colaborat. Dar, ocupați cu unele lucrări arhivistice urgente, a doua scrisoare a Dvs., cu data de 18 septembrie, ne-a găsit tocmai lucrând la inventarierea sumară a prețioaselor documente, pe care le-ați păstrat atât de îndelungat timp – și în parte le-ați creat – și la soarta cărora v-ați gândit atât de senin și conștient, într-un moment critic al sănătății Dvs.

Fapta Dumneavoastră rămâne înscrisă definitiv în analele culturii românești.

Terminând de inventariat sumar arhiva donată de Dvs. vă trimitem un exemplar din această lucrare, spre a o păstra ca o confirmare din partea noastră că am primit spre păstrare această donație. Îndată ce acest fond

¹⁰*Ibidem*, f. 3-4.

documentar se va sistematiza și inventaria amănunțit, și va primi un număr de inventar din registrul nostru de fonduri arhivistice, iar inventarul va fi definitivat și așezat în sala inventarelor noastre, vă vom comunica spre știință.

Ne bucurăm că în spitalul din Iași ați fost îngrijit cu atenție și sperăm ca sănătatea Dvs. se va ameliora simțitor, datorită spiritului Dvs. tenace și optimist.

Dorim să aflăm din parte Dvs. numai vești bune și vă asigurăm de buna păstrare și prețuire a donației ce ne-ați făcut, cum și a amintirii Dvs.

Șeful serviciului, Gh. Ungureanu; Arhivist principal, (SS indescifrabil)¹¹.

În dosarul fondului „Ilie Dugan-Opaț” găsim o listă de inventar cu documentele primite de Serviciul Arhivelor Iași, de la Ilie Dugan-Opaț, care are următorul conținut:

„Lista de materialele documentare donate Arhivelor Statului din Iași, de către Ilie Dugan-Opaț, din Gura Humorului, formând fondul „Ilie Dugan-Opaț, și privind istoricul și activitatea fostelor societăți academice „Arboroasa” și „Junimea” din Bucovina, cu membrii lor.

I

Trei volume manuscrise, legate, de dimensiunile 40/35 cm., cuprinzând date biografice despre 1200 de membri, de diferite categorii, ai societăților academice „Arboroasa” și „Junimea” din Bucovina (Autor Arcadie Dugan).

Datele despre fiecare membru formează, în aceste volume, o fișă unitară (de una sau mai multe pagini), însoțită fiecare – afară de rari excepții – de una sau mai multe fotografii (unele interesante și pentru studiul portului popular bucovinean). Din[tre] acestea, câteva sunt vechi de o sută de ani și au alături semnătura originală a persoanelor pe care le reprezintă. Datele istorice asupra oamenilor și evenimentelor și valoroasele fotografii, fac din aceste volume o adevărată cronică ilustrată.

Menționăm din aceste trei volume câteva nume: Ciprian Porumbescu, Ștefanelii, Dan, Popovici-Bănățeanu, Morariu, Onciul, Voievidca, Voronca, Procopovici, Florea-Marian, Hurmuzaki, Isopescu, Flondor, Sbiera, Zotta, Pantazi, Nistor, Grigorcea, Bodnărescu, Balan, Vitenco, Antonovici, Dragomir, Marmeliuc, Grămadă, Cîrdei, Hoge, Ieșeanu, Costin, Torouțiu, Enescu, Burlă, Loghin, Gafencu, Chibici, Grecul, Șesan, Țopa, Albu, Racocia, Luchian, Vasilco, Agata Bîrsescu, Manolescu, D. Anghel, Andrei Bîrseanu, Bogdan-Duică, Bucevschi, Cosmovici, Delavrancea, N. Iorga, P. Liciu, Prodan, Moisesescu, Sadoveanu, Sion, V.A. Urechia, V. Alecsandri și alții.

¹¹ *Ibidem*, f. 5 – 5 verso.

Printre cele 1200 de nume sunt numeroși profesori, medici, oameni de știință și literați, artiști de teatru și de operă, avocați, militari, învățători, preoți etc.

Aceste volume sunt intitulate astfel:

1. Albumul mare, vol. I, 380 de pagini,
2. " " vol. II, 480 de pagini,
3. " " vol. III, 480 de pagini.

Ca încheiere pentru aceste trei volume, care au ca autor pe „Cronicarul” Arcadie Dugan, există încă un volum cuprinzând întreaga activitate cultural-artistică, economică, socială și națională a societăților, rapoartele anuale, desființarea „Arboroasei” în 1877¹², înființarea „Junimii” în 1878, alte societăți („Bucovina”, „Armonia”, „Dacia”, „Moldova” și altele).

4. Condica „Arboroasa”-„Junimea”, istoricul societăților studențești până la „Arboroasa” (1875). Și acest volum e de 480 de pagini, conține multe fotografii.

Alte două albume se intitulează astfel:

5. „Albumul verde al societății academice române «Arboroasa» și «Junimea»”, cuprinde 432 nume de membri onorari, fondatori, sprijinitori, care n-au fost membri activi. Are 166 pagini din care sunt scrise 108 și e de asemenea însoțit de fotografii.

6. „Albumul portocaliu – Profucșii” (autor: Șolduhurafailă). Are 102 pagini, din care s-au completat 26. Numele au aici indicații sumare. Fotografiele reprezintă tineret, deci viitori membri sau copii de ai membrilor.

Încă două volume se intitulează:

7. Matricolele corporațiilor academice române, „Junimea”, vol. I și

8. Matricolele societății academice române „Junimea”, vol. II. Ambele volume conțin 2153 înscrieri în mod cronologic, până în anul 1933 și, în partea finală, au retranscris membrii de la nr. 1 la 160. Datele din aceste matricole sunt destul de sumare deoarece pe o pagină sunt trecute numai cinci persoane. Datele se referă la locul și anul nașterii, studii, data înscrierii etc.

Alte două volume:

9. Enciclopedia „Junimii” (1-300), care se mai numește și „Șematismul Junimii” (301-501) format 35/22 cm., vol. I și

10. Enciclopedia „Junimii” (501-1079) sau „Șematismul”, vol. II, forat 42/28. Ambele conțin date sumare despre membrii societății.

La sfârșit mai sunt încă trei volume diferite:

11. „Căminul studenților «Junimii»”, format 34/22, în care sunt așezate pe alfabet listele de colectare a banilor pentru întreținerea studenților și

¹² În text este trecut în mod eronat anul 1875.

12. „Cronica societăților academice«Junimea»” (1875-1928). format 34/22, conținând date asupra ședințelor anuale, donații de cărți, inventare etc.

13. „Carta jertfelor”, alcătuită de Arcadie Dugan, membru emerit al „Junimii” (300 de file, format 42/27). Aici se ține o evidență a tuturor contribuțiilor în bani pentru societățile academice începând din anul 1919. Listele de colectare, datoriile pentru cămin, numele membrilor sprijinitori. suma, data.

II

Materialele documentare sub formă de dosare, foi volante, lucrări științifice, scrisori, tăieturi din ziare și reviste, hărți, fotografii de mărimi diferite. condici de format mic, note muzicale, litografii etc. așezate în mape.

14. „Cronica I, sau Șematismul societății academice române «Junimea» din Cernăuți, încheiat pe data de 20 iulie 1929. Dosar”. Materialul de aici a servit la alcătuirea albumelor enumerate mai sus.

Sunt în acest volum lămuriri diferite cu privire la constituirea și conținutul materialelor documentare de până acum, făcute prin compilarea datelor din arhiva care nu mai este azi: „Albumul portocaliu”. „Albumul vechi” care a fost înlocuit cu ulterior prin „Albumul verde”. despre „Matricole” etc. De asemenea, sunt știri istorice despre societatea „Junimea”, și despre alte diverse alte societăți concomitente cu ea, știri despre bibliotecă, cabinete de lectură, congrese studențești etc. În scurt „Cronica” conține, în mod cronologic, cele mai însemnate întâmplări din istoria societăților academice „Arboroasa” și „Junimea”. Arhiva s-a pierdut în timpul războiului și „Cronica” a fost reconstituită după aceea de Comitetul „Junimii”. Tot aici se dau și unele explicații: „flax” – uniforma studenților conservatori, „șol” – Arcadie Dugan, „șematism” – lista alfabetică, anuar; apoi se face istoricul unor publicații (litografiate, tipărite), se dă lista președinților, se arată atribuțiile secțiilor societății etc.

15. Un dosar cu diferite date despre societate, grupate pe probleme.

16. Alt dosar cu probleme diferite.

17. „Memorandul” (conceput) de Arcadie Dugan. Conține o caracterizare a diferite aspecte din activitatea societății: programe artistice, prelegerile poporane, bibliotecile populare, cabinetele de lectură, categoriile de membri, răzeșii și mazilii, rapoartele anuale „Junimea”, sportul, Societatea pentru cultură, secțiile „Junimii”. Școala Românească etc.

18. „Albumul mare, dosar”. Conține material informativ, memorii, scrisori, note pentru biografiile membrilor „Junimii”.

19. Un registru mic cu numele membrilor și diverse informații asupra lor.

20. Distribuirea raportului (tipărit) pe anii 1908-1926 (dosar). Un registru cu membrii donatori și asociați, informații asupra lor.

21. Liste de membri activi. Colectări – donații. Lucrări ale școlarului Arcadie Dugan. Acte personale. Publicații litografiate. Rapoarte etc. (mapă).

22. Scrisori. Facturi. Memorii. Dosare personale. Caiete de școală. Versuri. Afixe etc. (mapă).

23. Scrisori Voronca. Fișe cu însemnări. Discursul lui I Ursu. Indice alfabetic de nume. Îndrumător pentru activitatea societății (mapă).

24. Mapă cu diferite scrisori.

25. Mapă cu fotografii volante (45 de fotografii de diferite mărimi până la dimensiunile unei cărți poștale și 225 de fotografii cărți poștale și sub această dimensiune, reprezentând persoane și grupuri de membri fotografiați în cursul diferitelor activități ale societății.

26. Mapă cu hărți militare și civile (63 de hărți la scara 1/75 000, harta Bucovinei, două hărți de 1/200 000 și două hărți de 1/100 000, cinci hărți diferite).

27. Mapă conținând diverse registre și ziare sau tăieturi din această presă și care se referă la diferite probleme în legătură cu activitatea societății „Junimea” și a membrilor săi. Există și o presă proprie a societății: „Cronica”, „Arcașul”, „Glasul Bucovinei”, „Hacul” etc.

28. Mapă cu presa litografiată și note muzicale etc. Din această presă cităm: „Hacul”, „Cârligașul” etc.

29. Mapa cu lucrări, în manuscris, alcătuite de Ilie Dugan:

a) Amintiri familiare, partea I-a, cuprinzând monografia comunei Cireș-Opașeni, cinci caiete, cu 160 de pagini scrise;

b) Amintiri familiare, partea a II-a, opt fascicule și o condică 1-320 pagini și 321-409 file;

c) Amintiri familiare, partea a III-a, în zece fascicule, cuprinzând tabele genealogice. Însemnări, memorii.

d) Cronica evenimentelor anilor 1940-1941, două caiete în legătură tot cu viața familie, paginile 411-525;

e) Activitatea lui Arcadie Dugan, profesor, pe unde a trecut în viață, două caiete, 92+93 pagini¹³.

Prin adresa din 20 septembrie 1961, Serviciul Județean Iași al Arhivelor Statului propunea Direcției Generale a Arhivelor Statului ca valoarea „materialelor documentare” donate de Ilie Dugan-Opaș să fie de 30 000 de lei, având în vedere că în manuscrise, note diverse, scrisori și documente în acest important fond arhivistic se aflau „peste 2000 de fotografii, din care unele poartă autografe și reprezintă un mare număr de oameni de seamă”¹⁴. În scrisoarea de răspuns, data la 26 septembrie 1961, Ilie

¹³ *Ibidem*, f. 6-10. În continuare, la capitolul al III-lea al documentului sunt enumerate titlurile a 26 de cărți reviste care au aparținut probabil donatorului sau familie sale.

¹⁴ *Ibidem*, f. 12.

Dugan-Opaiț, pe lângă aprecierile pe care le făcea pentru munca arhiviștilor de la Iași, care înregistraseră cu „minuțiozitate” documentele primite ca donație de la semnatarul rândurilor scrisorii, anunța că „pentru completarea acestor materiale documentare, predate la 18 iunie a.c., am obligația să mai predau o importantă corespondență rămasă la subsemnatul neobservată în[tr-un] cufăr, deoparte”¹⁵. Pentru că semnatarul rândurilor era încă bolnav, acesta anunța că urma să trimită această corespondență mai târziu, după ce avea să o pună în ordine cronologică și după importanța peroanelor care semnav scrisorile.

Direcția Generală a Arhivelor Statului comunica Serviciului Județean Iași, aflat în subordinea sa, că este de acord cu evaluarea de 30 000 lei pe care arhiviștii ieșeni o propuseseră pentru Fondul „Ilie Dugan-Opaiț”, cerându-le acestora să „popularizeze” în presa locală gestul lui Ilie Dugan și totodată le cerea să motiveze de ce fondul a ajuns la Iași, dacă Ilie Dugan era originar din Gura Humorului¹⁶? Așa cum rezultă din dosarul fondului „Ilie Dugan-Opaiț”, în decembrie 1961, donatorul a completat donația cu scrisorile promise în acte anterioare. În 18 martie 1962, Ilie Dugan revine și își precizează poziția față de interesul profesorului Leca Morariu pentru un volum de dintre cele donate: „Eu, autorul lor, îmi precizez aici punctul meu de vedere, anume: nu admit, în aceste «Amintiri familiare», nicio corectură, modificare sau adăugire a textului”¹⁷.

Ulterior, la intervenția moștenitorilor lui Ilie Dugan-Opaiț, Serviciul Județean Iași al Arhivelor Statului răspunde inițiativelor de mutare a fondului, la Suceava, informând că fondul „Ilie Dugan-Opaiț” a fost constituit la dorința donatorului, fapt care a dus la menținerea fondului „Ilie Dugan-Opaiț” la Arhivele Statului Iași.

Conștient de posteritatea și importanța acestei donații, Ilie Dugan-Opaiț revine cu o „Anexă la scrisoarea din 4 februarie 1962. Idei după care s-a călăuzit Arcadie Dugan, ca profesor îndrumător al tineretului și ca pensionar. După memorie”. În textul respectivei anexe, autorul scria: „Arcadie Dugan, care și-a trăit prima jumătate de viață ca elev, student universitar și profesor de liceu în fosta Austrie, iar restul vieții după unire în România burghezo-moșierească, a fost în măsură să facă o comparație între ambele.

Nu o dată, în discuțiile avute împreună, el amintea despre aceste deosebiri cu multă amărăciune în suflet. El arăta că în fosta Austrie, cu «vitrega ei stăpânire», și-a făcut studiile liceale la un liceu german (Rădăuți), cu profesori germani, pe care l-a terminat cu excelență. De asemenea, la universitatea germană din Cernăuți ca student a avut parte de tot numai de

¹⁵ *Ibidem*, f. 19.

¹⁶ *Ibidem*, f. 22.

¹⁷ *Ibidem*, f. 28.

Conștient de posteritatea și importanța acestei donații, Ilie Dugan-Opaiț revine cu o „Anexă la scrisoarea din 4 februarie 1962. Idei după care s-a călăuzit Arcadie Dugan, ca profesor îndrumător al tineretului și ca pensionar. După memorie”. În textul respectivei anexe, autorul scria: „Arcadie Dugan, care și-a trăit prima jumătate de viață ca elev, student universitar și profesor de liceu în fosta Austrie, iar restul vieții după unire în România burghezo-moșierească, a fost în măsură să facă o comparație între ambele.

Nu o dată, în discuțiile avute împreună, el amintea despre aceste deosebiri cu multă amărăciune în suflet. El arăta că în fosta Austrie, cu «vitrega ei stăpânire», și-a făcut studiile liceale la un liceu german (Rădăuți), cu profesori germani, pe care l-a terminat cu excelență. De asemenea, la universitatea germană din Cernăuți ca student a avut parte de tot numai de profesori germani aduși din vestul împărăției. Și ce greu, spunea el era atunci ca un român să se califice ca profesor tocmai pentru limba germană! Și Arc[adie] Dugan a trecut și acest examen de calificare - se înțelege cu note mediocre -, dar l-a trecut cu succes, cu propriile sale puteri de studiu și pricepere -, fără protecție!

În fosta Austrie, zicea el, era cel puțin o ordine stabilită, iar valoarea cuvântului și a ordinului dat era foarte ridicată. Altfel, spunea el, este în România de după unire, în care, zicea el, că domnea politicianismul de vorbe sforăitoare, goale, haosul, imoralitatea, venalitatea, unde poporul de jos – talpa țării – formează o gloată incultă și exploatată.

Această stare de lucruri nenorocită nu poate fi schimbată – afirma el –, decât prin culturalizarea satelor prin cămine culturale!” „Arc[adie] Dugan nu făcea politică de partid, s-a ferit, deși spunea el, fusese chemat de atâția colegi și prieteni înscriși în diversele partide politice, răspândite după Unire și în Bucovina, să se înscrie și el. Așa, ministrul delegat pentru Bucovina D.P. – și acesta un bun prieten al lui, i-a propus să se înscrie în partidul său – Partidul Poporului, că el îl numește universitar. Arc[adie] Dugan a refuzat categoric, căci el considera această numire la o treaptă mai înaltă, chiar meritată, prin politică, drept imorală, venală și a preferat să rămână mai departe profesor de liceu, fără să aspire la un rang mai înalt”¹⁸.

Înființarea Universității din Cernăuți, ca „dar” al împăratului Franz Joseph pentru bucovineni, la împlinirea a 100 de ani de la „unirea” Bucovinei cu Austria (Hundertjarfest der Vereinigung der Bukowina mit Österreich), avea să aducă un număr însemnat de tineri studioși în capitala Ducatului. În urma numeroaselor cereri ale intelectualilor bucovineni, ale deputaților bucovineni din parlamentul austriac – în frunte cu Gheorghe Hurmuzachi, Constantin Tomasciuc și Orest Renei – și ale membrilor Societății pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina, împăratul

¹⁸*Ibidem*, f. 35-36.

semna uricul¹⁹ de fondare la 30 septembrie 1875. Cursurile universității s-au deschis în mod festiv la 4 octombrie 1875 și avea în componența sa trei facultăți cea de Teologie, Filosofie și Drept. Universitatea cernăuțeană era întemeiată la trei ani de la înființarea universității maghiare de la Cluj (12 octombrie 1872)²⁰. Constantin Tomasciuc a fost numit rector și Eusebiu Popovici prorector. În primul an universitar erau înscriși 208 de studenți, repartizați pe naționalități astfel: 53 de români, 51 de evrei, 41 de ruteni, 31 de germani, 28 de polonezi și 4 cehi²¹. Deschiderea festivă a cursurilor avea loc în condițiile în care elitele românești ale provinciei hotărâseră să boicoteze festivitățile de sărbătorire a celor 100 de ani de „unire” cu Austria, fapt consemnat de presa vremii și luat în calcul până și de organizatorii acestor evenimente. La serbările de la Cernăuți au luat parte toate naționalitățile provinciei, iar discursurile ținute cu această ocazie au fost moderate, mai puțin cel al lui Friedrich I. Schuler von Libloy care a avut vădite accente antiromânești²². E de consemnat că unii dintre austrieci nu erau mulțumiți de înființarea acestei universități pentru că ea ar fi servit mai mult autohtonilor și mai puțin germanilor. De aceea, în anul 1884, printr-un memoriu înaintat autorităților imperiale, un număr de profesori au cerut mutarea universității în Austria superioară²³.

Prezența tineretului studios dădea un aer de distincție capitalei ducatului, oraș multiethnic și multicultural în care tinerii români puteau ușor să fie influențați de societățile studențești, mai ales de cele germane, din imperiu. Pornind de la modelul organizatoric și cultural al „României June” de la Viena, studenții români din Cernăuți au înființat Societatea Academică „Arboroasa” – inspirați fiind de vechiul nume al părții septentrionale a Moldovei. Cel ce i-a îndrumat pe această cale a fost Tudor V. Stefanelli care a alcătuit statutele acesteia²⁴. Într-o scrisoare din 1912, adresată Societății Academice „Junimea”, acesta arăta: „Principiul ce m-a călăuzit la alcătuirea statutelor și la formarea Societății a fost ca tinerii studenți să fie feriți a aluneca pe calea altor societăți străine, care transplantau în Bucovina obiceiurile societăților germane din Viena, Göttingen, Jena etc., obiceiuri

¹⁹ Ion Nistor, *Istoria Bucovinei*, București, Humanitas, 1991, p. 212.

²⁰ Pantelimon Socaciu *Arboroasa: file din cronica vieții studențești cernăuțene*, Ediție îngrijită, note, comentarii de Marian Olaru, Rădăuți, Editura Septentrion, 2009, p. 39.

²¹ Angel Popa, *Societatea academică Arboroasa din Cernăuți, 1875-1877*, Câmpulung Moldovenesc, Editura Fundațiilor Culturale, „Alexandru Bogza”, 2007, p. 33-34. Pantelimon Socaciu, *op.cit.*, p. 40.

²² Mircea Grigoroviță, *Din istoria colonizării Bucovinei*, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 1996, p. 71.

²³ *Idem*, *Învățămintul în nordul Bucovinei (1775 – 1944)*, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 1993, p. 131.

²⁴ Anghel Popa, *op. cit.*, p. 40.

care la dânsii se bazau pe tradițiuni de sute de ani. Românii din Bucovina aveau alte nevoi și în sensul acesta trebuia să porceadă «Arboroasa»²⁵.

Sediul societății s-a aflat în cadrul reședinței mitropolitane din Cernăuți. La 29 noiembrie (st. n.) 1875, au fost aprobate Statutele și Regulamentele Societății „Arboroasa”. Deviza societății a fost alcătuită după versurile lui Alecsandri: „Uniți să fim în cugete,/Uniți în Dumnezeu!”, care amintea de deviza „României June” din Viena, alcătuită după versurile lui Andrei Mureșianu: „Uniți-vă în cuget, /Uniți-vă-n simțiri!”. Imnul festiv al societății a fost alcătuit la început de Vasile Alecsandri, la care s-a renunțat, pentru ca apoi să fie alcătuit un nou imn pe versuri de T. V. Stefanelli și muzica lui Ciprian Porumbescu, intitulat „În Țara mândră a Fagilor”²⁶. Pentru ocazii mai puțin oficiale Ciprian Porumbescu a compus, la 18 martie 1877, un al doilea imn. Fiecare membru al „Arboroasei” purta ca semn distinctiv o panglică cu culorile naționale – roșu, galben și albastru –, prinsă pe piept de la dreapta spre stânga și un chipiu de culoare roșie. Pantelimon Socaciu, unul dintre președinții de mai târziu ai „Arboroasei”, din perioada interbelică, credea că tinerii studenți din Bucovina au avut unele influențe din partea societăților germane din imperiu, dar ei au mai atenuat din fastul și ceremonialul german, adaptându-se la cerințele naționale, cele ale epocii și la faptul că mulți dintre membri ei erau studenți la Teologie. „Lupta Arboroasei e mai grea, e lupta pentru unitatea studențimii române, lupta pentru trezirea conștiinței românești, educarea în spiritul ideii naționale, unitatea de neam, credință și limbă, ideii ale programului din 1871”. Referirea la programul din 1871 face trimitere la Serbarea de la Putna și întrunirea studenților români din toate teritoriile locuite de români, unde a avut loc primul Congres al studenților români²⁷.

Obiectivele societății, înscrise în statute, erau: „perfecționarea reciprocă pe teren național, literar, cultural, prin prelegeri literare, îndeletniciri în arta oratorică, susținerea unui cabinet de lectură, bibliotecă,

²⁵ *Ibidem*, p. 35.

²⁶ *Ibidem*, p. 39. Anghel Popa considera că au fost două variante ale *Imnului*, una scrisă în 1876 de T.V. Stefanelli și retrimisă Societății „Junimea” în 1912, variantă reprodușă și de Ilie Dugan în 1930. O a doua variantă este cea din 1876, respinsă de Stefanelli și care cuprindea în finalul său două versuri puse între ghilimele, desigur sunt cele ale lui Alecsandri.

²⁷ D. Vatamaniuc, *Bucovina între Occident și Orient: studii și documente*, prefată de acad. Ștefan Ștefănescu, București, Editura Academiei Române, 2006, p. 147. Pregătirile pentru serbarea de la Putna i-a însușit pe țărani români din împrejurimi, care vedeau în această amplă mobilizare a studenților români o manifestare a dorinței de revenire a Bucovinei la patrie. În acest sens Ion Slavici consemna opinia unor săteni într-un articol din „Timpul”: „Știu de ce ați venit. Acum se împlinea o sută de ani de când țara a fost luată de la Moldova și ați venit s-o întoarceți”.

aranjarea de petreceri, serate literare, muzicale; sprijinirea membrilor lipsiți de mijloace; gratuitate în spitale, în caz de boală”²⁸.

În Cronica „Arboroasa” – „Junimea” se consemnează că „Ședințele «Arboroasei» erau administrative și social-literare. La cele administrative se discutau chestiunile Societății. Cele social-literare erau publice, se invitau oaspeți într-un local public, se declama, se cânta, se făcea muzică instrumentală, se citeau foile umoristice „Leușteanul”, apoi „Cocoveica «Arboroasei»”. Redactorul lor era T. V. Stefanelli.

Textele conferințelor literare și științifice se citeau și se discutau în ședințe administrative.

În documentele societății se arăta că limba maternă și simțul național aveau rolul să conserve individualitatea unui popor.

«În Cabinetul de lectură erau 30 foi²⁹, numărul membrilor ordinari 44, extraordinari 3. Fondul neatacabil 700 fl., depuși la Banca Gura Humorului cu 17%. Biblioteca consta din 50 de opuri.

„Arboroasa” a fost „acceptată” (recunoscută – n.a.) de: „România Jună”, Viena; „Petru Maior”, Budapesta; „Uniunea română” din Paris; „Uniunea” München; „Clubul studențesc universitar”, Iași; „Alexi Șincaiana”, Gherla; „Inocențiu Clainiana”, Blaj.

Medicul societății e dr. Ioan de Volcinschi; farmacistul Leon Beldovici furnizează medicamente cu prețuri reduse»³⁰.

Primul comitet de conducere al Societății Academice „Arboroasa” și-a început activitatea la 22 decembrie 1875, când a avut loc ședința de constituire. Acesta era compus din: Gherasim Buliga – președinte, Ion Topalla – vicepreședinte, Gheorghe Popescu – secretar, Zaharia Voronca – controlor și Ilarie Onciul – casier. Membrii extraordinari au fost T. V. Stefanelli și Vasile Morariu. Din Comisia de revizie a făcut parte Vasile Morariu, Ion Grigoraș și Orest Popescu. La 17 noiembrie 1876 a fost ales un nou Comitet în care președinte a fost Iancu Cocinschi, vicepreședinte – Zaharia Voronca, secretar I – Constantin Morariu, secretar II – Ilarion Onciul, casier – Orest Popescul, controlor – Ștefan Cocinschi și bibliotecar era Eugen Siretean. De la 17 februarie și până în noiembrie 1877, Societatea Academică „Arboroasa” a fost condusă de comitetul care l-a avut ca președinte

²⁸ Pantelimon Socaci, *op. cit.*, p.43.

²⁹ Anghel Popa, *op. cit.*, p. 39-40, consideră că periodicele din biblioteca societății proveneau din Transilvania, România, Viena, Budapesta și din Bucovina. Între titluri sunt menționate: „Gazeta Transilvaniei” de la Brașov, „Telegraful român” de la Sibiu, „Curierul de Iassy”, „Convorbiri literare” și „Buciumul român” de la Iași, „Românul” de la București, „Tageblatt, Neue fliegende Blätter” de la Viena, „Familia” și „Federațiunea” de la Budapesta, „Czernowitzer Zeitung” de la Cernăuți.

³⁰ SJAN Iași, Fond „Ilie Dugan-Opaiț”, vol. IV, mss., Cronicarul, *Cronica „Arboroasa” – „Junimea”*, f. 14.

pe Ciprian Porumbescu, vicepreședinte – Zaharia Voronca, secretar I – Constantin Morariu, secretar II – Gheorghe Popescu, casier – Orest Popescu, controlor – Gherasim Buliga și bibliotecar era Eugen Siretean³¹.

Preocuparea pentru împlinirea scopului național și a celui social al „Arboroasei” i-a făcut pe studenții cernăuțeni să caute sprijinul unor intelectuali sau al unor boieri români din Bucovina care au donat sume de bani. Această activitate a fost desfășurată, în principal, de Dimitrie Bendella³², care a strâns 700 de florini, așa cum arată și *Raportul anual al „Arboroasei” pe 1875–1876*. De altfel, aducerea unor importante nume de la elita culturală, economică sau politică a fost pentru sprijinirea „Arboroasei” l-a făcut pe T. V. Stefanelli să introducă în statute prevederea că în comitet puteau fi și doi membri extraordinari. În anul 1875, au îndeplinit această calitate T.V. Stefanelli și Vasile Morariu, din 1876, Emiliu Isopescu și, din 1877, Petru Piteiu – ultimii doi erau magistrați din Cernăuți.

Pentru că legislația imperială printr-un „ordin imperial” preciza că dreptul de a participa la activitatea societăților academice se acorda „numai la academici care studiază încă” și „guvernul cerea modificarea statutelor prin emisul din 16 decembrie 1876, nr. 11 306”³³, comitetul „Arboroasei” a găsit cu cale să schimbe calitatea de membru extraordinar cu acelea de „membru fondator”, „membru sprijinitor” și „membru de onoare”³⁴.

Societatea Academică „Arboroasa” a organizat un Cabinet de lectură și conferințe cu o tematică diversă din domeniile literaturii și istoriei, serate muzical-literare, petreceri și excursii care au fost primite cu interes de publicul din capitala Bucovinei. În același timp au fost tipărite două publicații literar-umoristice „Leușteanul” și „Cocoveica Arboroasei”³⁵. În această atmosferă de afirmare națională, tinerii din „Arboroasa” au

³¹ *Ibidem*, f15

³² Anghel Popa, *op.cit.*, p. 40.

³³ SJAN Iași, Fond „Ilie Dugan-Opaț”, vol. IV, mss., Cronicarul, *Cronica „Arboroasa”*–„*Junimea*”, f. 14.

³⁴ Anghel Popa, *op.cit.*, p.41 susținea pe baza informațiilor oferite de Ilie Dugan, în lucrarea *Istoricul Societății academice române „Junimea” din Cernăuți*, partea întâia, „*Arboroasa*” (1875-1878), București, 1930, p.9, că în societate au fost 26 de „membri fondatori”, dintre care enumera: prof. Mihai Călinescu, arhimandritul Arcadie Ciupercovici, Victor cavaler von Grigorcea, Nicolai baron von Hurmuzachi, Constantin cavaler von Mârza, Gheorghe cavaler von Niculiță-Popovici care erau mari proprietari. La ceaștia se adaugă Victor cavaler de Stârcea – membru în Camera Imperială și 17 „membri sprijinitori” între care se aflau: prof. univ. Emanuil Ciuntuleac, prof. Ilie Luția, prof. univ. dr. Isidor cavaler von Onciul, prof. univ. Eusebiu Popovici, preotul Iraclie Porumbescu; Basiliu cavaler de Repta (călugărit sub numele de Vladimir). Alte patru personalități au fost „membri de onoare” ai Arboroasei: Vasile Alecsandri, Timotei Cipariu, Ioan cavaler de Volcinski și Dimitrie Bandella.

³⁵ Dan Jumară, *Societățile culturale academice românești din Bucovina în perioada interbelică*, Iași, Editura Alfa, 2005, p. 58.

reacționat față de pregătirea autorităților austriece pentru celebrarea centenarului „unirii” Bucovinei cu Austria și trimite primăriei din Iași o telegramă de condoleanțe, la 1 octombrie 1877, la împlinirea a 100 de ani de la decapitarea lui Grigore Gica al III-lea³⁶, voievodul care s-a opus „detrunchierii” părții septentrionale a Moldovei care a fost numită mai târziu Bucovina. Alături de telegramă, cei 250 lei primiți ca subvenție din partea guvernului României au fost motive temeinice, în accețiunea autorităților imperiale din provincie, pentru procesul de trădare în care au fost inculpați membrii comitetului „Arboroasei”³⁷. Ca urmare, la 11 noiembrie 1877, Societatea „Arboroasa” a fost desființată și membrii Comitetului au fost arestați. Din Comitet făceau parte: Zaharie Voronca, Orest Popescu, Eugen Sireteanu, Constantin Moraru și Ciprian Porumbescu.

După desființarea Societății „Arboroasa”, studenții cernăuțeni au reluat eforturile organizării lor și au înființat „Junimea”. Prin ordinul 11328, din 28 noiembrie 1878, guvernul a aprobat noua societate. Comitetul provizoriu s-a reunit la 7 decembrie 1878, în sala VI a universității, sub președenția lui Gherasim Buliga și în prezența foștilor membri ai „Arboroasei” fapt care confirma continuitatea de obiective și la 12 ianuarie 1879, la Hotelul „Zum Kornprinz von Österreich”, din Cernăuți a avut loc inaugurarea festivă a Societății Academice „Junimea”³⁸.

Societățile studențești prin statutul lor, ritmicitatea manifestărilor susținute, durata de existență și tradiția culturală pe care au format-o și impus-o în conștiința contemporanilor sunt cele mai reprezentative asociații cu caracter cultural din Bucovina. În vremea stăpânirii austriece administrația interzicea studenților să participe la activitatea organizațiilor cu caracter politic. Permisul pentru înființarea unei societăți studențești se acorda numai în cazul în care statutele acestora menționau în mod expres caracterul lor apolitic. După procesul „Arboroasei”, încheiat în februarie 1878, autoritățile austriece au devenit mai circumspecte în chestiunea societăților culturale românești, fapt concretizat printr-o mai atentă supraveghere a acestora. Cu toate acestea, între statutele celor două societăți, „Arboroasa” și „Junimea” a existat o evidentă asemănare, manifestată la statut, imn, deviză și membri³⁹. Deși, în mod formal, activitatea „Junimii” era centrată pe manifestările culturale, de răspândire a

³⁶ *Ibidem*, p. 59. Telegrama avea următorul conținut: „Primăriei Iassy: Arboroasa, societatea Junimei române din partea detrunchiată a vechei Moldove, aduce condoleanțe membrilor săi pentru tutorul decapitat. Comitetul”.

³⁷ Anghel Popa, op.cit., p. 75 – 104, intitulează în mod semnificativ capitolul III al lucrării sale *Primul proces politic penal din istoria Bucovinei*.

³⁸ *Idem*, *Societatea Academică „Junimea” din Cernăuți, 1878-1938*, Câmpulung Moldovenesc, Fundația Culturală „Alexandru Bogza”, 1997, p. 20-21.

³⁹ *Ibidem*.

limbii și literaturii române sau seratele muzicale, obiectivele fundamentale ale societății erau cele legate de afirmarea identitar-națională. Societatea „Junimea” a fost însoțită în preocupările sale, uneori neloial, de alte societăți ale studenților români din Cernăuți, precum: „Academia Ortodoxă” (1880-1938), „Bucovina” (1881-1938), „Dacia” (1905-1938) și „Moldova” (1910-1938). În același timp au activat în Cernăuți și alte societăți ale studenților de altă naționalitate decât cea română precum: „Sojuz” (1875-1921), „Zaporoje” (1909-1938), „Cernomore” (1913-1938), „Moloda Ukraina”; „Ognisko” (1875-1938), „Lechia” (1910-1938); „Hasmoneea” (1891-1938), „Zephirah” (1897-1938), „Hebronia” (1899-1938), „Humanitas” (1900-1918), „Emung” (1903-1938), „Hetid” (1918-1938) ș.a.

Orice student de la Universitatea „Francisco-Josephină” din Cernăuți putea intra în Societatea Academică „Junimea” și purta ca semn distinctiv panglica tricoloră. După cunoscutele persecuții la care au fost supuși românii din Bucovina pentru purtarea tricolorului, între roșu și albastru, culoarea galben a fost înlocuită cu auriul, la sfârșitul secolului al XIX-lea. Pentru a fi primit ca membru cu drepturi depline, orice candidat trebuia să adreseze o cerere care trebuia aprobată de Adunarea generală a „Junimii”. Cel ce primea aprobarea purta numele de „fucs” sau „vulpoi”. După aceea, cu începere din 1885, „fucsul” trebuia să susțină un examen („reglamentar”) la Istoria națională, Literatura română, Statutului regulamentului de președinte sau vicepreședinte. În vederea unei bune integrări a „fucs”-ului în societate, acesta era pus sub supravegherea unui „vulpan”, acesta din urmă – cu timpul – avea să fie numit „Bădiță”, propunere susținută de George cavaler de Gallin⁴⁰. În timpul cât era membri activi, junimenii puteau primi distincții ca „summa cum laude” sau „cum laude”, iar președinții „absolutorul cu vot de laudă”. Dacă, dimpotrivă, junimenii erau neglijenți față de calitatea lor de membri ai societății, adică aveau absențe nemotivate sau săvârșeau abateri neconforme cu statutul lor moral, puteau fi sancționați, în funcție de gravitatea faptei sau abaterii, puteau fi excluși temporar sau definitiv din societate. Această din urmă categorie de sancționați era trecută în „Cartea neagră”. Atunci când terminau studiile, junimenii deveneau inactivi sau puteau sprijini în continuare societatea în cele mai diverse feluri, prin activitate culturală, științifică sau cu sume de bani, primind în schimb titluri de „sprijinitor”, „fondator”, „emeritat” și de „onoare”. În anul 1911, la propunerea lui Aurel Stefanelli a fost înființat Clubul membrilor emeritați, al cărui prim președinte a fost T.V. Stefanelli. În verdea rezolvării unor chestiuni litigioase între membrii „Junimii” a fost înființat „Juriul de arbitri”. În Societatea Academică Română „Junimea” nu erau admise duelurile, așa cum se întâmpla în cazul altor societăți studențești din Bucovina și din

⁴⁰ *Ibidem*, p. 23.

Austro-Ungaria. În cazul decesului unor membri activi sau emeritați, funeraliile erau organizate de societate. „Erau tipărite anunțuri mortuare și era condoleată familia. La mormânt se ținea un panegiric, iar Corul societății cânta „Tricolorul”. Pe sicriul celui decedat se depunea panglica tricoloră. Steagul societății era scos numai în cazul în care se organizau funeralii naționale”⁴¹.

Odată cu începerea noului an universitar, societatea organiza o adunare festivă ce purta numele de „Comers”, numită ulterior „Inaugurare festivă”. Atunci, fostul președinte și noul președinte ai „Junimii”, împreună cu secretarul I, pentru universitate și secretarul II, pentru societățile studențești românești, țineau discursuri prilejuite de acest eveniment.

Cât timp în fruntea Eparhiei s-a aflat mitropolitul Silvestru Morariu Andrievici, Societatea „Junimea” a avut sediul în cadrul reședinței mitropolitane, după venirea lui Arcadie Ciupercovici în fruntea Mitropoliei Bucovinei și ca urmare relației tensionate dintre acesta și Societatea „Junimea” în chestiunea națională, din 1894, societatea a avut sediul în diverse localuri, pentru care a plătit chirie. Din anul 1900, „Junimea” a fost găzduită în Palatul Național din Cernăuți.

Lunga istorie a societății consemnează numeroase împliniri, între acestea fiind înființarea unei biblioteci proprii, proiectul unui cămin („Alumneu”) realizat în perioada interbelică și apariția unor publicații literar-umoristice, unele cu o existență efemeră („Vulpoiul”, „Urzica”, „Leușteanul”, „Broscioiul”, „Cociorva”, „Hacu”, „Ciocârlanul”, întemeierea revistei „Junimea literară” în 1904, „Deșteptarea”, 1907-1908). Demne de consemnat sunt și înființarea cabinetelor de lectură – menite să răspândească lumina cărții în satele și orașele ducatului, să militeze pentru rededeșteptarea națională a românilor bucovineni, prin serbări populare, serate la care au fost promovate costumul și însemnele naționale – , organizarea tineretului în „Arcășii”, înființarea Băncilor Populare Raiffeisene, desfășurarea anuală a „Balului Junimii”⁴², seratele, excursiile, conferințele, organizarea Serbării de la Putna, din 1904 și răspândirea lucrării lui N. Iorga, *Istoria lui Ștefan cel Mare pentru poporul român*, participarea junimenilor la Congresul Studenților Români de la Constanța, din 1894 și la Expoziția jubilară, din 1906, cu prilejul împlinirii a 40 de ani de domnie de către regele Carol I.

⁴¹ *Ibidem*, p. 24.

⁴² *Ibidem*, p. 26-27. În cadrul acestor manifestări ținuta era obligatorie. Civiii purtau frac, ghete de lac, cravată albă și mănuși din piele, ofițerii purtau ținuta de bal a armii la care slujeau, domnișoarele și doamnele purtau costume naționale. Anghel Popa consemnează că balul era deschis de președintele de onoare al „Junimii” și că erau desemnați membri ai societății care se ocupau de domnișoarele care nu erau invitate la dans. Balurile erau deschise de „Hora Junimii” compusă Constantin cavalier de Buchental și erau încheiate prin alegerea unei „regine a balului”.

sărbătorirea a 30 de ani de la înființarea „Junimii” (la care au participat: N. Iorga, Simion Mehedinți, Constantin Stere, Dimitrie Onciul, Mihail Sadoveanu, Dimitrie Anghel, Șt. O. Iosif, Zaharia Bârsan), participarea a 160 de studenți din Cernăuți, în 1909, la Congresul Studenților de la Iași etc.

Declanșarea evenimentelor din anul 1914 au dus la încetarea activității Societății Academice „Junimea”. O parte a comitetului a trecut granița în România, ceilalți membri au fost mobilizați în armata imperială. Steagul societății a fost dus la București, la Academia Română, de către George Traian Gallin.

Renăscută după războiul mondial, în condițiile arătate mai sus, „Junimea”, după Adunarea Generală Extraordinară, din 11 mai 1919, s-a afirmat continuu. Din anul 1921, după intonarea „Imnului festiv” și primirea panglicilor tricolore, noii membri cântau „Jurământul tinerilor junimiști”, prelucrare după „Corul Plăieșilor” din „Cetatea Neamțului” de Vasile Alecsandri⁴³.

După reluarea activității, membrii „Junimii” s-au preocupat de cele mai diverse aspecte, pornind de la refacerea filialelor din teritoriu, aducerea de noi membri în societate, atragerea unor personalități ale vieții culturale, științifice și economice din provincie și din țară, fapte care pot fi încadrate într-o adevărată efervescență specifică tinerilor aflați acum într-o țară întregită, care trebuiau să redefinească obiectivele „Junimii” pentru a răspunde noului context. Activitatea din anii interbelici poate fi acum decelată mai ușor, datorită documentelor descoperite în fondurile arhivistice de la Cernăuți și București. Într-o înșirare scurtă putem trece marile momente de afirmare din perioada interbelică, pornind de la cultul eroilor ce au săvârșit Unirea din 1918, celebrarea personalităților „Junimii”, marcarea evenimentelor de seamă ale istoriei naționale prin manifestări culturale și artistice, sărbătorirea semicentenarului de la înființarea Societăților „Arboroasa” și „Junimea”, încercarea de a înființa filiale în țară etc.

Deși mulți dintre tinerii din „Junimea” au „tresăltat” la vestea revenirii lui Carol al II-lea în țară, în anul 1930, etapa de după această dată a fost marcată de factori centrifugi „Junimii” și străini direcției pe care ar fi dorit Arcadie Dugan-Opațiș să evolueze aceasta. Extremismul naționalist și recrudescența violenței politice în viața țării, adeziunea unor studenți la acestea, împreună cu drumul pe care l-a pregătit Carol al II-lea pentru evoluția României în complexul context internațional, au pregătit condițiile

⁴³*Ibidem*, p. 33. Anghel Popa insista, în lucrarea citată, asupra unui amănunt interesant pentru atmosfera din Societatea „Junimea” de după 1921 și anume că întreaga asistență se supunea unui ceremonial riguros, cu importante efecte asupra participanților la festivitățile respective: la prima strofă se ridicau în picioare membrii noi, la cea de a doua se ridicau membrii activi, inactivi și emeritați și la ultima strofă se ridicau membrii de onoare și invitații.

pentru suspendarea Societății Academice „Junimea”, după manifestările din 24 octombrie 1938, când un licențiat, Mocanu vorbind în numele studențimii, a cerut rezidentului regal, prezent la deschiderea noului an universitar, să-i elibereze pe legionarii aflați în închisori. A urmat o manifestație pro-legionară, când studenții încolonați au plecat spre închisoarea din Cernăuți, cântând cântece patriotice și legionare, dorind să-i elibereze pe cei închiși. Apoi, tinerii s-au baricadat în căminul „Xenopol”. Intervenția forțelor de ordine a dus la arestarea a 76 de studenți⁴⁴. Cu toate că mai târziu, unii membri ai „Junimii” au făcut eforturi pe lângă rezidentul regal, Gheorghe Alexianu, senatul universității și au trimis un memoriu primului-ministru Armand Călinescu, decizia de suspendare a rămas definitivă.

Până acum știm că sediul Societății „Junimea”, în perioada în care Carol al II-lea se pregătea să întărească regimul de autoritate regală, a rămas sub „ocupația” forțelor militare. Nu știm dacă a avut loc o percheziție la sediul „Junimii” așa cum s-a întâmplat la alte societăți studențești din Cernăuți, dar aflăm că un membru al societății – Radu Cosmovici – a fost o vreme la sediul acesteia folosindu-se de dreptul de a fi prezent zilnic, între orele 12-13, a făcut ordine între hârtii, verificându-le pentru ca autoritățile să nu găsească vreun cap de acuzare între acestea. Atunci au fost distruse unele documente ale „Junimii”⁴⁵.

Suspendarea „Junimii” s-a perpetuat în timpul regimului Antonescu și după al Doilea Război Mondial. Ca urmare a entuziasmului junimenilor aflați în refugiu, cu sprijinul lui Erast Tarangul și al lui Leca Morariu, însuflețiți de entuziasmul fostului membru emeritat și onorar Arcadie Dugan-Opaiț, aflat la Gura Humorului, a apărut ideea reînființării Societății „Junimea” la Cluj. Dar, acest lucru nu a mai fost posibil într-o societate de tip sovietic.

Cunoscător al fenomenului cultural și a mișcării studențești din Cernăuțiul interbelic, domnul dr. Dimitrie Vatamaniuc – membru de onoare al Academiei Române, director fondator al Institutului „Bucovina” al Academiei Române, un foarte bun cercetător al arhivelor, ne-a semnalat că la Biblioteca Academiei Române din București, la Secția Manuscrise sunt trecute în inventar diverse documente care au aparținut Societății Academice „Junimea” din Cernăuți, acestea nefiind valorificate de vreun cercetător al istoriei „Junimii”. Domnia sa ne-a arătat că numărul acestor documente este așa de mare încât cercetarea lor ar putea să aducă în spațiul cultural aspecte necunoscute ale istoriei Societății „Junimea”. După descoperirea acestei arhive, „ascunsă” mulți ani sub numere de inventar ce

⁴⁴ *Ibidem*, p. 36-37.

⁴⁵ *Ibidem*, p. 38.

nu aveau atașat și conținutul documentelor, putem acum să dăm inventarul dosarelor sau registrelor aduse de la Cernăuți la București, în condiții necunoscute încă. Consemnăm paginile de titlu al acestora: *Protocoloalele ședințelor Comitetului*, 6 mai 1890 - 4 octombrie 1898; dosarul intitulat *Comisie revizuitoare* (9 februarie 1901 – 4 decembrie 1903); *Cartea de control* (4 decembrie 1901 – 13 martie 1905); *Comisia revizuitoare* (10 februarie 1906 – 15 mai 1908); *Cartea Comisiunii revizuitoare* (februarie 1912 – 23 mai 1913); *Cartea copiilor* (1 martie 1928 – 23 noiembrie 1931); *Cartea generală a casei „Junimea”* (22 februarie 1913 – octombrie 1920); *Cartea generală a casei „Junimea”* (11 noiembrie 1920 – 11 noiembrie 1930); *Cartea actelor ieșite a Societății Academice Române „Junimea”* pe anii administrativi 1931-1935; *Cartea proceselor verbale de la ședințele Comitetului* pe anii administrativi 1935-1936 și 1936-1937 și *Protocoloalele ședințelor plenare* de la anul 1898 la 1905 (le-am enumerat în ordinea numerelor de inventar - n.n.).

Consultând inventarul Arhivelor de Stat din Regiunea Cernăuți am constatat că între multe alte documente importante pentru istoria Bucovinei se găseau inventariate la fondul 1001, dosar 7 și două registre aparținând Societății „Junimea”, unul este *Registrul de ieșire* (1935 și în continuare) și *Cartea proceselor de la ședințele plenare* (26 noiembrie 1929 – 14 martie 1931). În felul acesta completăm imaginea documentelor disponibile în diverse fonduri și biblioteci, care împreună cu cele aflate la Iași pot întregi informația istorică despre Societatea Academică „Junimea”. Astfel, putem să ne aducem modesta noastră contribuție la cunoașterea istoriei unei instituții a spiritului național românesc, care prin documentele sale ne-a lăsat o importantă moștenire culturală ce trebuie valorificată pentru cunoașterea istoriei Bucovinei.

Prin publicarea primului volum Arcadie Dugan, *Albumului Mare al Societăților „Arboroasa” și „Junimea” din Cernăuți*, dorim să aducem în circuitul cultural întreaga informație istorică ce se află în fondul arhivistic „Ilie Dugan-Opaiș” de la Serviciul Județean Iași al Arhivele Naționale, pe care, ulterior, dorim să o completăm cu alte volume care vor valorifica documentele descoperite la Biblioteca Academiei Române din București și la Arhiva de Stat din Regiunea Cernăuți.

Marian Olaru
Arcadie M. Bodale

Notă asupra ediției

Lucrarea de față reproduce primul volum din *Albumul Mare al Societăților „Arboroasa” și „Junimea” din Cernăuți*, depus de către Ilie Dugan-Opaiț la Arhivele Statului din Iași, în anul 1961. Din informațiile prezente în materialul arhivat la Iași reiese că autorul acestor volume a fost Arcadie Dugan-Opaiț. Acum facem un act de reparație, peste timp, prin a-l indica drept autor pe Arcadie Dugan-Opaiț, cel care a salvat aceste volume de la distrugere în timpul celui de al Doilea Război Mondial și care se gândea la reînființarea „Junimii”, la Cluj, atunci când se afla la Gura Humorului, după război.

Impresionantul număr de documente depus de Ilie Dugan-Opaiț la Serviciul Județean al Arhivelor Naționale din Iași, gest apreciat cu unul deosebit de generos pentru cultura română, pentru că salva o parte dintre documentele Bucovinei – care a pierdut în cele două conflagrații mondiale un număr însemnat de cărți, manuscrise și opere care au aparținut patrimoniului național și universal –, ne îndreptățește să publicăm integral documentele sau scrierile celor doi frați Ilie și Arcadie Dugan, spre a servi ca instrument de lucru pentru cercetătorii sau pasionații de istoria Bucovinei și a societăților studențești din Bucovina.

Așa cum am arătat mai sus, volumul de față este începutul unei serii care continuă scrierile d-nei Rodica Șcraba, din „Glasul Bucovinei” și cele ale lui Anghel Popa, profesorul de istorie de la Câmpulung Moldovenesc,

preocupat de societățile „Arboroasa” și „Junimea”, cărora le-a dedicat pagini numeroase în volume speciale precum: *Societatea Academică „Junimea” din Cernăuți, 1878–1938*, Câmpulung Moldovenesc, Editura Fundației Culturale „Alexandru Bogza”, 1997; *Un destin: Ilie Dugan-Opaiț și cazul „celor 22”*, în volumul *Între fronturi. Bucovineni în România Primului Război Mondial*, Câmpulung Moldovenesc, Editura Fundației Culturale „Alexandru Bogza”, 1998 și *Societatea Academică „Arboroasa” din Cernăuți, 1875–1877*, Câmpulung Moldovenesc, Editura Fundației Culturale „Alexandru Bogza”, 2007. Studiile amintite sunt însoțite și de cele publicate de-a lungul vremii în „Analele Bucovinei” sau în alte periodice de cultură, care valorifică materialului arhivistic amintit din diferite perspective.

La acestea se adaugă lucrările lui Ilie Dugan-Opaiț, *Date pentru monografia comunei Cireș-Opaițeni*, Ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției, comentarii și glosar: Vasile I. Schipor, Indice de nume: Rodica Iațencu și *Familia Dugan din Cireș-Opaițeni*, Ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției, comentarii, glosar, postfață, anexe și album: Vasile I. Schipor; Indice de nume: Rodica Iațencu, Rădăuți, Editura Septentrion, 2009. Acestea valorifică o bună parte din materialul arhivistic aflat în posesia urmașilor familiei Dugan-Opaiț, respectiv la doamna Ienache Elena din Suceava și o parte din cel aflat la Serviciul Județean Iași al Arhivelor Naționale.

În volumul de față am dorit să valorificăm caracterul de document al scrierii lui Arcadie Dugan-Opaiț, de aceea am păstrat expresiile, cuvintele și specificul scrierii autorului, ca urmare, în foarte puține cazuri am intervenit asupra unor cuvinte care au fost transcrise conform normelor actuale ale limbii române. La locul cuvenit, cititorul poate găsi explicațiile pentru cuvintele și expresiile din limba latină folosite în lucrare (*Lista cuvintelor și expresiilor din limba latină*), precum și echivalentul pentru cuvintele mai puțin cunoscute acum de vorbitorii de limba română (*Glosar*).

Marian Olaru

Arcadie Bodale

CRONICARUL ALBUMUL MARE VOL. I

NR. 1–400

Nr. 1 **GHERASIM BULIGA**, stud<ii> fil<osofice>

†

I. Membru activ în «Arboroasa» în 1875/6 și <în> 1876/77.

Este primul președinte al «Arboroasei», 1875/6.

În 1875/6 a ținut o prelegere: *Resturile antichităților romane din Pompei, descrițiune istorică-științifică de martor ocular.*

În 1876/7 era membru în Comis<iunea> literară, în sem<estrul> II controlor.

II. Activ în «Junimea» 1878/9.

În 1878/9 este membru în Comis<iunea> literară și președinte ad-hoc la constituirea «Junimii» (cf. *acte intrate* în 1903/4).

În ianuarie 1879 părăsește Universitatea, absolvind studiile.

La Ad<unarea> gen<erală> din 8/11 1903 este numit membru onorar.

Fost membru sprijinitor 1900/1 – 1907/8.

A fost profesor în Suceava până la anul

1901, a fost transferat la Cernăuți, la Liceul III de Stat. în urmă era profesor la Școala Normală din Cernăuți.

...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 2 **ROMAN BĂRGĂUAN**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ în «Arboroasa» 1875/6, membru în Comis<iunea> literară, și în 1876/77 membru în Comis<iunea> revizuitoare.

În Rapoartele anuale ale «Junimii» se chema Borgouan.

A murit ca paroh în Bosanci, județul Suceava.

14/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 3 **TEODOR BUMBAC**, stud<ii> teol<ogice>

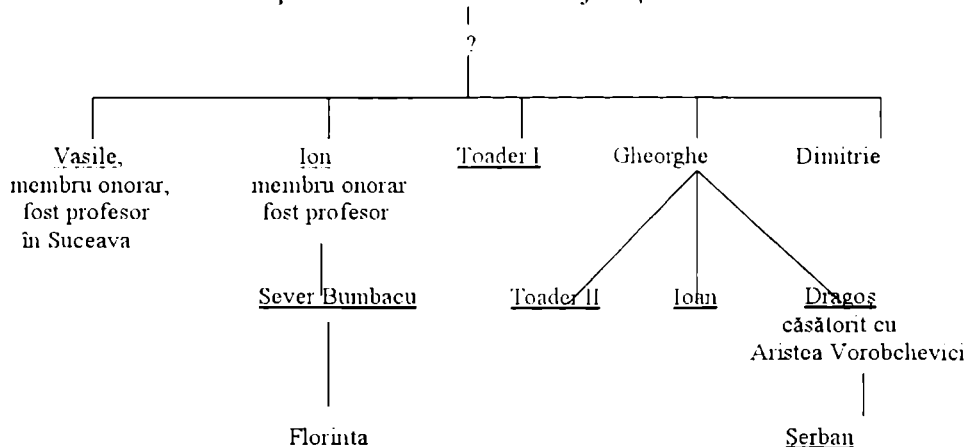
†

<Este> frate cu profesorii Vasile și Ion Bumbac, ambii membri onorari ai «Junimii».

Activ în «Arboroasa» în 1875/6.

După Dan Morariu, a murit ca expozit parohial în Danila.

Strămoșul Bumbac în Costâna, județul Suceava

...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Ilie Cărauș ca „Ersatzreservist

Familia Cărauș se trage din orașul Siret, unde mulți se ocupau cu cojocăria, o meserie care până azi a rămas în mare cinste la sireteni. Există, doară, în Siret o „breaslă a cojocarilor”, bine organizată din timpuri vechi.

Numele „Cărauș” l-au primit membrii familiei desigur de aceea pentru că se ocupau și cu căraușia.

Ilie Cărauș să fi studiat întâi teologia, în urmă a trecut la filosofie și a fost membru în «Arboroasa» în 1875/6 și <în> 1876/7.

În 1875/6 a fost, după *Raportul anual*, membru în Comisiunea literară.

A murit la Rădăuți, la 11/8 1909.

Era profesor de limba română și istorie-geografie; el a fost primul candidat de limba română examinat în 1884 de dr. I<on> G. Sbiera (cf. *Familia Sbiera*).

În urma lui au rămas doi copii: Traian și Maura, ambii junimeni.

31/10 1929 *Cron<icarul>*

Profesorul Ilie Cărauș

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6, membru în Comis<iunea> literară.
După Dan Morariu, a murit ca paroh în Boian, jud<ețul> Cernăuți
14/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 6 **IOAN CARPIUC**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6.
A murit ca paroh în Davidești prin 1919. Arc<adie> Dugan a văzut
în Cernăuți afișul funebral.
14/1 1930 *Cron<icarul>*

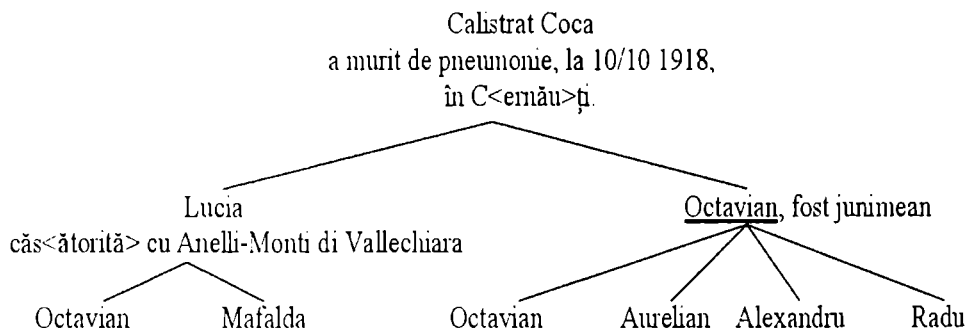
Nr. 7 **CALISTRAT COCA**, stud<ii> teol<ogice>

†

S-a născut în Volovăț, jud<ețul> Rădăuți, din părinții: ...¹.
Liceul l-a făcut în Suceava, universitatea în Cernăuți.
Membru în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/7.
Avea, după C. Morariu, o frumoasă voce de tenor I și era coleg cu
coriștii Cipr<ian> Porumbescu, Nicolae David (tenor II), Mih<ai> Ferlievici
(bas II) și Emilian Țurcan (bariton).
Toate examenele le-a dat cu distincție.
S-a căsătorit cu Minodora, născ<ută> Pițul. A fost cooperador în
Molodia, profesor la Școala Reală și Liceul I din Cernăuți (urmașul lui
Juvenal Ștefanelli), protopapa catedral, examinator pentru ...¹.

1914

Model au fost și sunt până azi manualele lui de religie pentru școalele secundare: *Istoria sfântă a Testamentului Vechiu și Nou*, în două tomuri, Cernăuți 1889.

A mai scris cărți de rugăciune pentru popor, acaftiste etc.

Cf. *Rolul preoției bucovinene în menținerea românismului 1775 – 15/11 1918*, de Dimitrie Dan, Cernăuți, 1925.

Soția lui Calistrat Coca, d-na Minodora, a dat concurs la jubileul din 1928 (cf. *Raport pe anul 1927/8*).

Ea a murit la 26/5 1929 în Cernăuți.

19/11 1929 *Cronica*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 8 DIONISIE CONSTANTINOVICI, studii teologice †

Activ în «Arboroasa» în 1875/6 și în 1876/77.

„Fratele lui Dionisie, Eusebie Constantinovici, actualul paroh din Câmpulung (scriu în 1926), era bun flautist. El, cu flautul, și Ciprian Porumbescu, cu nespusele fermecătoare sa vioară, făceau noaptea pe la dormitoarele colegilor lor din alți ani serenade care, auzite prin somn, îi țineau sufletul săptămâni întregi încâtușat în farmecul lor”.

Constantin Morariu m. p.

Emeritat de la Adunarea generală din 5/11 1922.

Fiul său, Radu, a fost junimean.

14/1 1930 *Cronica*

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

S-a înecat în Prut în ziua când a făcut primul examen.

„Ce aduceri aminte mi-au rămas de la acest frate așa de modest, așa de nepretențios și tăcut. Era fizicește slăbuț, avea păr negru și strălucitor ca mura, ochi mari negri și purta ochelari. Colegii mereu îl șicanau cu fel de fel de nimicuri și mai ales cu vorba «*măi rusnacule!*». El tăcea totdeauna și la urmă ne-a surprins cu unica temă de seminar premiată dintre toate ale noastre și cu primul examen riguros făcut cu succes bun. După acest examen s-a dus în parcul Reședinței, unde și mitropolitul Silvestru l-a felicitat că i-a success să facă rigurosul¹. În aceeași zi după-amiază a mers la Prut să se scalde și – s-a înecat. Vai, pare că și acum îl văd pe nenorocitul său tată, învățătorul bătrân și cu totul cărunt de la Școala poporală gr. or., cum mereu plângea, când ne întâlneam amândoi”. C<onstantin> Morariu m. p.

2
...

¹ Așa în manuscris, probabil pentru „că a avut succes făcând pe rigurosul”

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 10 **IANCU CALINCIUC**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 10.

Familia se trage, după tată, din soiul familiei polone „Chominski”, care a dat Poloniei însemnați politicieni, militari și funcționari la curtea regilor poloni (mareșali de curte, guvernatori etc.). Nobilizată¹ pe timpul regelui Cazimir (cu ținimur² heraldic: Paray). Un strămoș, generalul Chominski, a fost comandantul corpului de armată polonă de pe „Leopoldsberg”, lângă Viena, pe timpul asedierii Vienei de către turci, în anul 1683.

În 1763 trecură doi frați Chominski, în urma unui complot politic, granițele țării. Cel mai mic, Stanislau, rămase în Galiția, cel mai mare, Iăn, trece în Moldova, este primit în Valea (Bucovina) în casa boierului Calin și se cunună cu fiica acestuia, Mărioara, în 1765; după un an el moare, lăsând pe văduva sa însărcinată cu Jănek, născut în 1766.

După răpirea Bucovinei, 1775, guvernul austriac, cu ajutorul episcopului Vlahovici, slavizează numele moldovenesci și familia Calin devine Calinciuc. Fiul Mărioarei, înscris în matricolele moșiei ca „Jăn Calin a lui Chominski”; feciorul lui, Vasile, născ<ut> <în> 1792, fost paroh în Milișăuți se cheamă, din ordin, Calinciuc.

Vasile Calinciuc are trei fii: Ioan, profesor la Facult<atea> Teol<ogică> din Cernăuți; Teodor, paroh în Lucavița și Gavril, protopresviter.

Iancu Calinciuc, născut la 8/10 1856 în Bor<ă>uți din părinții Gavril și Emilia, născ<ută> Țurcan. Liceul l-a făcut în Cernăuți. Fost «arborosan» <în> 1875/6, studiază filosofia în Viena, medicina în Viena și Graz. A fost membru în «Rom<ânia> Jună». În Cernăuți a locuit într-o cameră cu Ciprian Porumbescu.

Emeritat <de la> 5/11 1922, mulțumește, cf. *acte intrate* <în> 1922/3 și trimite 1.000 <de> lei pentru junimeni sărmani.

A publicat multe basme, poezii, balade și *Clopotele din Bor(ă)uți*, în limba germ<ană>. Epistola de felicitare la jub<ileul> din 1928 a fost citită în Teatru.

De la 1892, medic primar în Marienbad.

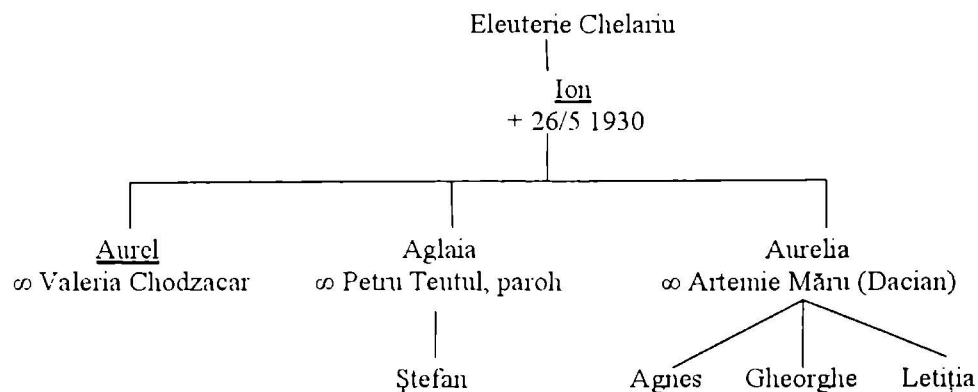
Dr. în med<icină> Iancu Calinciuc, 1927

2/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Așa în textul original, pentru «innobilată».

² Cîmîer.

Nr. 11 **IOAN CHELARIU**, stud<ii> teol<ogice>

<S-a> născut la 24 iunie 1857, în Stroiești, jud<euł> Suceava. Tata, Eleuterie, era cantor bisericesc; mama, Parascheva, născ<ută> Andronic.

A absolvit Liceul din Suceava <în> 1875.

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

Emeritat de la 5/11 1922.

Fost profesor de religie la Liceul German din Rădăuți, unde cu Ilie Cărauș, fost și acesta «arborosan», sprijinea și proteja – ca singurii profesori români – pe elevii români ai Liceului. Pentru mulți s-a întrepus și cu succes!

14/1 1920 *Cron<icarul>*

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6, sem<estrul> II, și <în> 1876/7, sem<estrul> I.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 13 **TEOFIL DIMITROVICI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

După D<imitrie> Dan, a fost paroh în Frumosul, jud<ețul> Câmpulung.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<Teofil Dimitrovici>

Nr. 14 **NICOLAI DAVID**, stud<ii> teol<ogice>

†

Dosarul <nr.> 14, resp<ectiv nr.> 1.488.

S-a născut în Bosanci, jud<ețul> Suceava, la 4 noiem<brie>, st<il> v<echi>, 1847, din părinți țărani: Ion și Catinca. Liceul l-a făcut în Suceava, teologia în Cernăuți, 1873–1877.

A fost membru al «Arboroasei» <în> 1875/6 și <în> 1876/7.

Era bun tenor secund. Prieten bun cu Ciprian Porumbescu, C<onstan>tin Morariu, Orest Popescu, Eugen Siretean și Zah<arie> Voronca, a luat parte la mișcările naționale, lucrând la o publicație, pe care însă a ars-o după arestarea lui <Ciprian> Porumbescu, iar C<onstantin> Morariu – poate altul ?, N.C. – venind la el la Crasna, i-a comunicat „că-i rău”. Numai el și C<onstantin> Morariu știau ce conținea acea publicație. După terminarea studiilor s-a căsătorit cu Veronica Țurcan (cf. *Genealogia*, sub nr. ...¹) și fu sfințit în preot la 25 aug<ust>/4 sept<embrie> 1877 și numit cooperator în Crasna; după cinci ani, paroh în Valea Sacă, jud<ețul> C<âmpu>lung Mold<ovenesc>.

A murit la 15 aprilie 1884 – în vârstă de 36 de ani – de tifos.

Copiii:

- 1) Cornelia, căsătorită cu dr. Orest Tarangul, mama lui Diti Tarangul,
- 2) Livia +,
- 3) Eusebie +,
- 4) Vespasian +.

Văduva, Veronica, trăiește în Suceava, la ginerele ei, Dr. O. Tarangul, insp<ector> diecezan.

Nicolai David a murit cântând *Tatăl nostru* și *Imnul Arboreasei*.
E<ste> înmormântat în ograda bisericii din Valea Sacă.

4/11 1929 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 15 **MIHAI FERLIEVICI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Fiul preotului Ferlievici din Rogojești.

Sora lui cea mai mare ...¹ s-a căsătorit cu ...¹ Măndășevschi, [care] a fost soacra m<embrului> onorar C<onstantin> Cleminte Popovici, prof<esor> univ<ersitar>.

Alt frate al lui Mihai, Ioan, a fost primul învățător în Costâna, jud<ețul> Suceava, socrul m<embrului> emeritat Arc<adie> Dugan, om vesel și bun.

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

A donat – după Rap<ortul> an<ual> *pro* 1876/7 – 6 opuri² bibliotecii.

„Vocea atât de dulce a basistului Mihai Ferlievici mi-a stors de multe ori lacrimi. Pe timpul meu era în Seminar datina că, dacă cineva își serba ziua onomastică, el cumpăra un pachet de tutun și hârtie de țigară și seara, după cină, veneau la dânsul colegii ce voiau să-l felicite, corul îi cânta, apoi toți petreceau fumând, conversând, glumind și cântând. Nu pot uita cum la astfel de prilejuri basistul Ferlievici cânta solo *Sub culme de cetate plâng în o străinătate* cu atâta duioșie, încât mie, vrând-nevrând, trebuiau să-mi curgă lacrimile numaidecât, mai ales la cuvintele finale: «Saltă și te-nsuflătește,/ Măi, române, măi./ Servilismul părăsește/ Măi, române, măi» – la care cuvinte vocea își ajungea culmea măiestriei în modulațiune”.
C<onstantin> Morariu m. p.

A murit încordându-se prea tare la o serenadă făcută mitr<opolitului> Silvestru, căpătând vărsare de sânge.

14/1 1920 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

² Volume.

Nr. 16 **IOAN GRIGORAȘ**, stud<ii> fil<osofice> †
Activ în «Arboreasa» în <perioada> 1875/6 – 1876/77.
În ambii ani a fost membru în Comisiunea revizuitoare.

... !

[†] Lipsește trimiterea la *Cronica*.

Nr. 17 **CIPRIAN GOLEMBIOVSKI**, stud<ent> la Teo<ogie>
†

<Ciprian Porumbescu>

I. Activ în «Arboreasa» <în
perioada> 1875/6 – 1876/77.

În 1876/77, sem<estrul> II era –
ultimul – președinte al «Arboreasei».

Conducea corul vocal.

<Fosta casă parohială din Stupca>

„Toate amintirile despre Ciprian Porumbescu le-am publicat în «Romänische Revue» din 1891, pag. 646, în scrierea *Culturhistorische und ethnographische Skizzen über die Rumänen der Bukowina*, pag. 309; în «Deșteptarea» din 1894, nr. 12; în *Părți din istoria românilor bucovineni*, 1893, pag. 254, în broșura *Ciprian Porumbescu după 25 de ani de la moartea lui*, Suceava 1908 și în „Junimea literară” din 1926, sub titlul *Între viață și moarte*”.

C<onstantin> Morariu m. p.

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6 – 1876/7.

În sem<estrul> II 1876/7 e<ste> președintele «Arboroasei» și conducea corul vocal; e<ste> implicat în procesul «Arboroasei» pentru înaltă trădare, închis, dar pe urmă achitat (cf. Ilie Dugan, *Istoricul Arboroasei*).

II. Activ în «Junimea» <în> 1878/9.

În 1878/9 e<ste> primul secretar la «Junimii» (pe atunci Soc<ietatea> avea numai un secretar, nu doi ca astăzi – N.C.), era membru în Comisiunea literară și în

<Bertha Gorgon>

Comisiunea pentru inaugurarea Societății (adică în Com<itetul> aranjator pentru primul comers – N.C.).

La 12/6 1879 ține o conferință – numită pe atunci prelegere: *Muzica antică a românilor*.

La 9/7 1879 altă „prelegere”: *Critica la elaboratul lui Dimitrie Onciul: „Primul amor al unui ministru”*.

După *Albumul vechi*, emeritat ab 1879.

Trece la studii la Viena și devine membru în «România Jună».

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 18 **VASILE IURCO**, stud<ii> teol<ogice>

†

Dosarul <nr.> 18.

A fost membru în «Arboroasa» <în> 1875/6 și a murit ca paroh în Costișa, jud<ețul> Rădăuți.

Vasile Iurco este fiul lui Vasile a lui Ion Iurco și al soției sale Alexandra, născ<ută> Toma.

El s-a născut la 1 ian<uarie> st<il> v<echi> 1843, în Boian-Vatra, jud<ețul> Cernăuți; a fost botezat a doua zi. S-a cununat, la 30/5 1876, cu Maria, născ<ută> Popescu, din Ceahor, rudă cu Art<emie> Berariu.

Frații lui Vasile Iurco au fost: ...¹, Nicolai și Ioan.

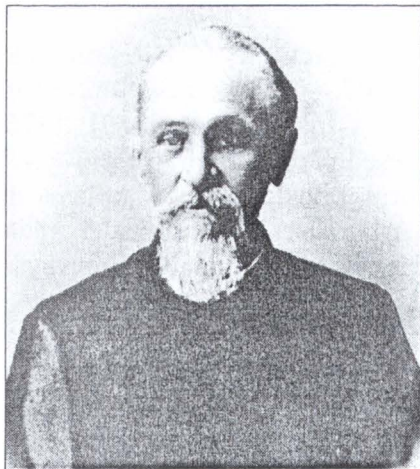
Se află – după cum se presupune – în Germania.

Surorile: Catrina, Raifta și Maria sunt măritate.

Vasile Iurco se trage din familie veche românească; în Boian li se zice „Iurcani”.

Un fiu al lui Vasile, Eusebie Iurco – acum Iurcu – este funcționar la Poșta din Cernăuți.

Copiii lui Eusebie, absolvenți ai Liceului Militar din Cernăuți, sunt „în apele Într<unirii> Acad<emice> «Bucovina»”.

Vas<ile> Iurco²

2/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

² În manuscris. «Iurcu».

Nr. 19 **IOAN ILIUȚU**, stud<ii> teol<ogice>

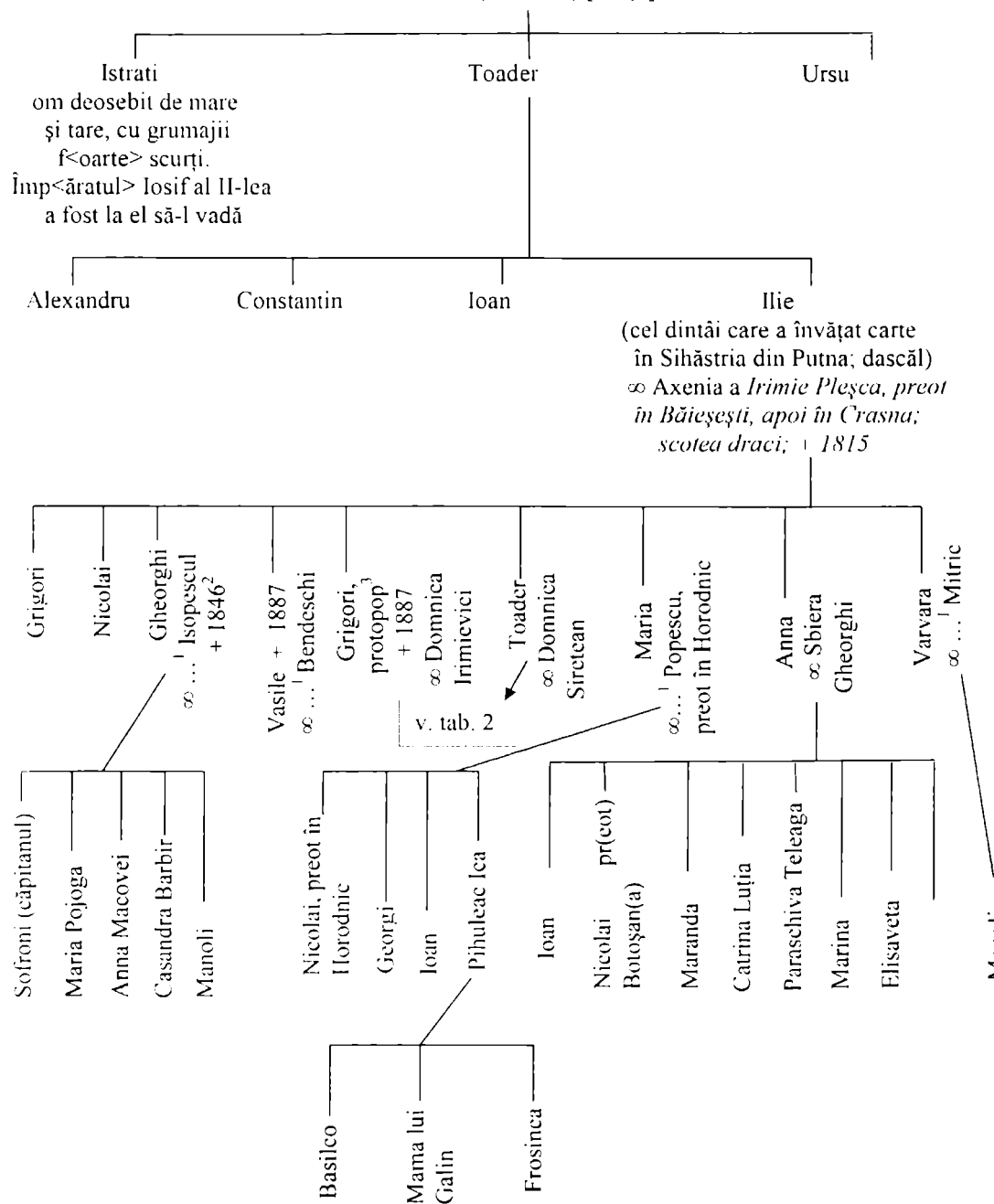
Dosarul <nr.> 19.

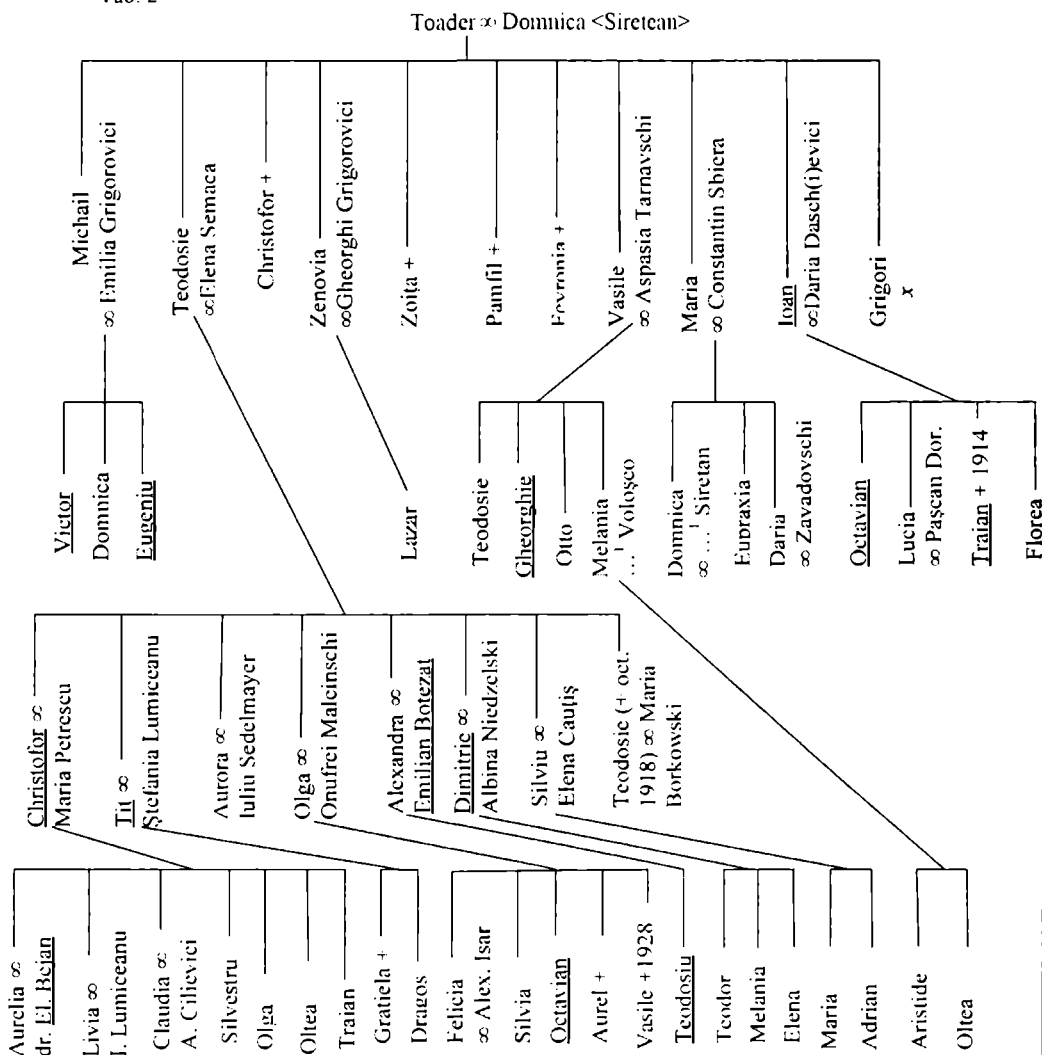
„Iliuțenii” își au originea în comuna Ilschi, județul Storojineț. Numele de origine să fi fost Mitric. Un strămoș se chema Ilie, din numele Ilie s-a format Iliuță. Așa a rămas numele de familie până la 1820, când primul școlar din Crasna-Ilschi, Vasile Iliuță, evadat în secret din cauza boierului Ilie Ilschi, care oprea tineretul în folosul boierescului de la studii mai înalte, la Cernăuți la Liceul German. Directorul și corpul didactic german, necunoscător al limbii române și deci nici al sufixului „ă”, l-a scris simplu Iliuț (cu *u* mut) din Iliutz! (cf. *Dosarul*).

După un ordin mai nou, numele aveau să se scrie așa cum erau în matricolele parohiale. Primul elev din Crasna, Vasile Iliuț, deveni <n> 1838 preot; după moartea soției se călugări (1840) cu numele Veniamin <și> este numit profesor de religie la Liceul din Cernăuți. Poza lui, vezi nr. 464, un tablou mare în ulei posedă Liceul „Aron Pumnul” din Cernăuți.

Tab. 1

Ilie Mitric (Dimitrie) [Iliuțu]:

Ioan Iliut s-a născut în Crasna, la 7 ianuarie 1855, din părinți țărani: Toader, fruntaș și cantor bisericesc, și Domnica, fiica preotului din Crasna, Grig<ore> Siretean.

A cercetat „Școala Gr<eco> Or<todoxă> Normală de Căpitanie” și gimnaziul în Cernăuți, luând <în> 1874 bacalaureatul (matură⁴).

A fost membru al «Arboroasei» de la înființarea ei, <în> 1875, până la desființare, <în> 1877; cunoaște toate peripețiile vestitului proces de

„înalță trădare”. După dizolvarea «Arboroasei» s-a interzis seminariștilor de a face parte dintr-o societate academică.

<Ioan Iliuțu,>
ca student în teologie

<Ioan Iliuțu,>
ca preot tânăr

„Dorește – zice Ioan Iliuț în Dosar – «Junimii», să urmeze exemplul unicei Societăți academice de pe vremuri «Arboroasa», să se unească cu celelalte Societăți academice române sub un nume comun, de exemplu «Junimea arboroasă», ca sub deviza *unirii sufletești* să ajungă și serbarea ei centenară”.

Se căsătorește, la 1879, cu Daria, fiica parohului din Milișăuți, Dașchevici Nicolai, cu care a trăit în fericită căsătorie 47 <de> ani până la moartea ei, <în> 1926.

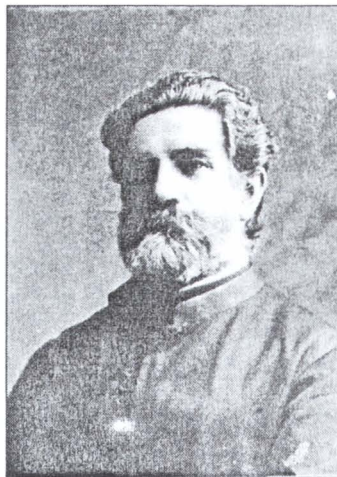
Copii: Octavian (<cf. *infra*,> nr. 810), Traian (<cf. *infra*,> nr. 591), Florea, preot în Cadrilater, și Lucia, căsătorită cu preotul Isidor Pașcan.

Fost preot în Dracineț, Bobești cf. *Dosarul* <nr.> 477, de la 1903 în Cajvana. E<ste> protoireu. La jubileu (1928) n-a fost, dar a fost așteptat ...².

A donat în primul moment de entuziasm „Centrului studențesc Arboroasa” – cf. *Ședința plenului* din 15/2 1922, pag. 9 – 500 <de> lei.

Emeritat al «Junimii», 5/11 1922.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 500 <de> lei; 1920: 100 <de> lei; 1921 și 1923 câte 200 <de> lei; 1922: 500 <de> lei; *pro* 1924–1927 câte 100 <de> lei. De la 1928, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

<Ioan Iliuțu, în> 1928

La față și la trup este tipul Iliuțenilor.

3/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

² Seris ulterior, cu creionul. Pare să fie data morții lui Gheorghe.

³ «protopop» scris după «Domnica Irimievici».

⁴ Maturitatea.

Nr. 20 **SILVESTRU IEREMIEVICI-BERARIU**, stud<ii> teol<ogice>

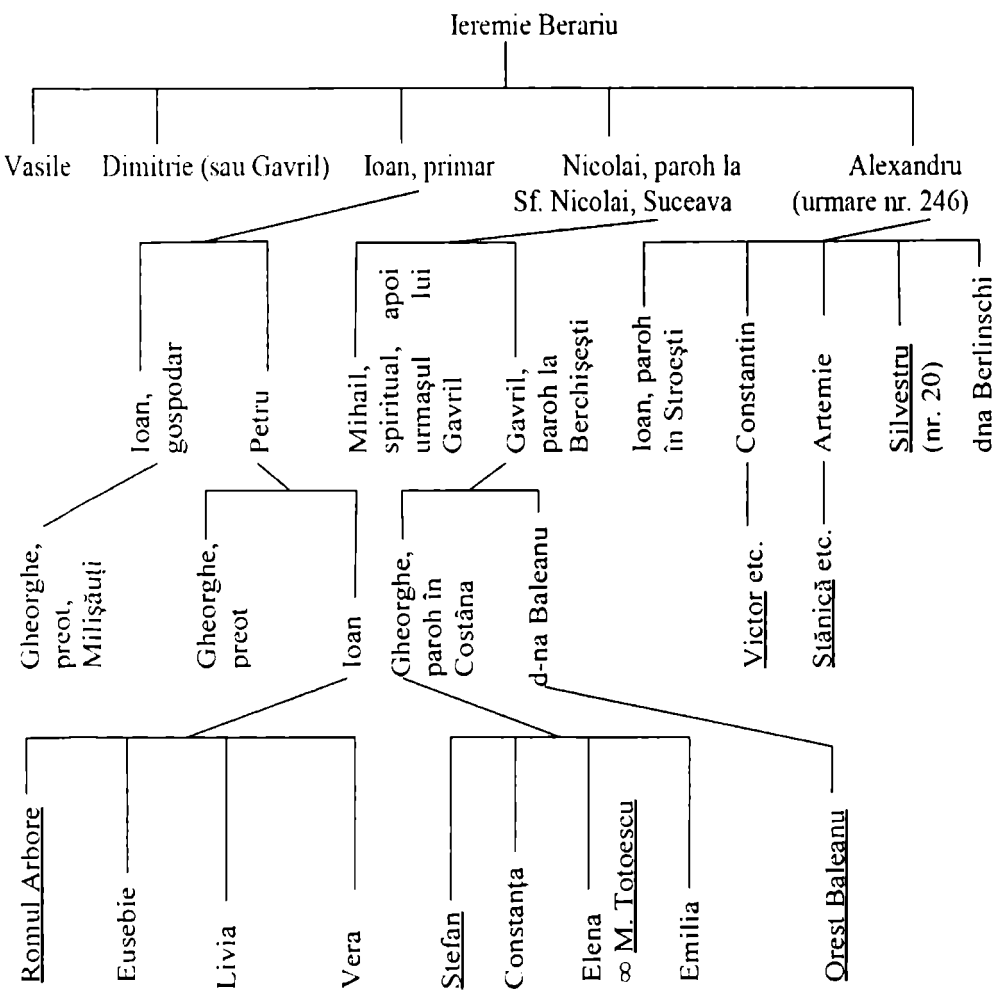
†

Dosarul <nr.> 20, scris de m<embrul> fond<ator> și sprijin<itor>
Ioan Berariu, paroh în Mihalcea.

Ieremie Berariu a venit din județul Arad la repopularea Bucovinei cu cinci fii la Șcheia, județul Suceava, dispensându-i ca <și> coloniști de armată.

Pe Nicolai și Alexandru îi dă la școala moldovenească din Suceava, unde directorul Theil le schimbă numele în Ieremievici. Dintre cei trei fii rămași la gospodărie: Vasile, Dimitrie? sau Gavril? și Ioan, ajunge cel mai mic, Ioan, primarul Șcheii, moare însă tânăr. Fii lui, Petru și Ioan, își dau copiii la școală, ca să-i facă preoți – fiindcă toate rudele învățate erau toți preoți – și astăzi mai sunt încă șapte preoți din această familie, dintre care trei cu același nume Gheorghe Berariu, toți trei în județul Suceava.

Numele Berariu de la bere (fabricanți de bere), dar în Șcheia li se zice Barariu, poate de la o localitate Bara ?!

Silvestru Ieremievici-Berariu a fost membru în «Arboroasa» <în> 1875/6 și <în> 1876/7.

A murit ca preot sfințit.

25/12 1929 *Cron<icarul>*

Născut la 13 august 1855 în Iaslovăț, Bucovina, din părinții Ștefan, preot, fost în urmă protopresviter, și Aurora, născută Gribovski.

A absolvit Liceul din Suceava, <în> 1875.

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77, după *Rap<ortul> an<ual>*, în ambii ani numai în sem<estrul> I. În 1875 a donat un op bibliotecii.

Emeritat de la 5/11 1922.

Paroh și presviter în Volcineț, jud<ețul> Rădăuți.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 200 <de> lei; *pro* 1923–1927 (n-are lacune):

250 <de> lei, *Rap<ortul> an<ual> verde suprasolvit*. De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

14/1 1930 *Cron<icarul>*

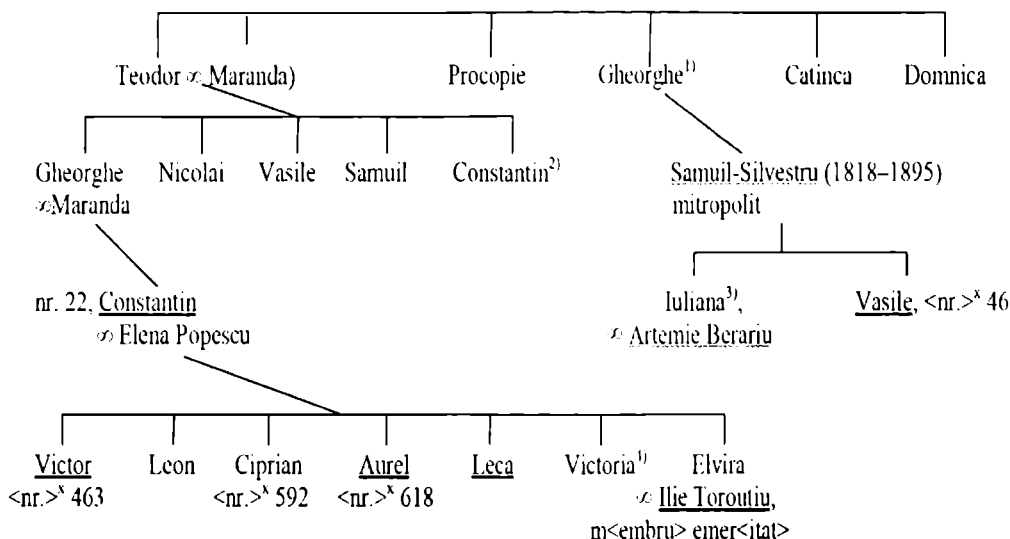
Dosarul <nr.> 22, scris de Victor Morariu, m<embru> em<eritat>.

Străbunul familiei, Andrei, să fi fost, cum spune tradiția familială, un refugiat polon – poate un conte de Kwiatkowski – el se stabilește în Mitocul Dragomirnei, se însoară cu Agafia și se face morariu. De aici numele.

Arborele genealogic al familiei Morariu:

<Andrei, conte de Kwiatkowski ?>

[copiii lui sunt:]

1) Gheorghe a lui Andrei, <s-a> născ<ut la> 26/8 1786, a fost cel dintâi Morariu școlit din Mitocul Dragomirnei; a cercetat școala „normală capitală” din Suceava, unde i s-a schimbat numele în Andrievici, a studiat apoi teologia; la 14/7 1817 s-a cununat cu Zamfira, fiica preotului Vas<ile> Grigorovici din Mit<ocul> Drag<omirnei>, unde a păstorit multă vreme, iar restul vieții și l-a petrecut la Măn<ăstirea> Dragomirna [n. Arcadie Dugan].

2) Constantin (a lui Teodor) Morariu-Andrievici, a fost profesor de teologie morală (1835–1875) [n. Arcadie Dugan].

3) Iulian e mama lui Constantin Berariu I. Alecu și Victor Berariu (nu! – Aurel)^{xx} [n. Arcadie Dugan].

4) Victoria (căs<ătorită> cu m<embrul> emer<itat> Vas<ile> Grecu), a lăsat în urmă doi fii: Viorel și Victor [n. Arcadie Dugan].

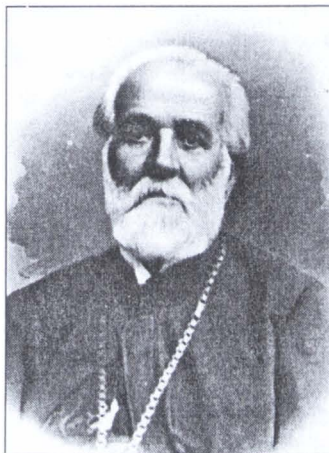
2/11 1929 Cron<icarul>

Constantin Morariu s-a născut la 5 mai 1854 în Mitocul Dragomirnei din părinți țărani: Gheorghe și Maranda (cf. „Glasul Bucovinei” din 8/6 1924 și 4/5 1924).

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

<Constantin Morariu>
ca preot tânăr

<Constantin Morariu.
în> 1926

În 1875/6 e<ste> membru în Comis<iunea> lit<erară>. Se produce cu două prelegeri: 1) *Epistole filosofice*, traducțiune după Schiller; 2) *Amorul ca patimă*, studiu psihologic, după Schiller.

În 1876/77 este secretar de externe. Se produce cu trei prelegeri: 1) *Despre conexul naturei animalice a omului cu natura spirituală*, studiu psihologic după Schiller; 2) *Starea bisericei române ortodoxe din Transilvania și Ungaria până la 1700*, studiu istoric-critic; 3) *O sută de ani asupra Bucovinei*.

În 1878/9 este membru sprijinitor al «Junimii» cu 2 fl<orini>.

Paroh în Pătrăuți pe Suceava.

În Ad<unarea> gen<erală> din 18/11 1900 e<ste> numit membru onorar, mulțumește – cf. acte intrate în 1900/1 – pentru numire. Plenul, fermecat de personalitatea și stilul lui, decide după o scurtă discuție, ca acest răvaș de mulțămită a lui să se introducă din cuvânt în cuvânt în Procesul-verbal. (S-a făcut).

De când este «Junimea» și până azi, această rară cinste numai lui singur i s-a făcut.

Emeritat de la 5/11 1922.

x
...

* Numărul sub care au fost membrii Societății „Arboroasa”.

** Așa în nota lui Arcadie Dugan. Probabil, numele corect al ultimului copil al Iulianei este „Aurel Berariu” și nu „Victor Berariu”.

*** Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 23 ILARIU ONCIUL, stud<ii> jur<idice>

†

Fratele lui Dimitrie și Grigori Onciul.

I. Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

În 1875/6 e cassar. În 1876/77, sem<estrul> I, secretar II.

II. Activ în «Junimea» <în> 1878/9.

În 1878/9 este îndus în *Rap<ortul> an<ual>* ca „membru ordinar”.

După *Albumul vechiu*, emeritat *ab* 1879.

Fost m<embru> sprijin<itor> în 1897/8, 1898/9, 1902/3–1905/6.

A fost adiunct (= judecător – N.C.) în Rădăuți, consilier de tribunal în Cernăuți, deputat în Dieta Bucovinei.

Mort, după *Rap<ortul> an<ual> pro* 1906/7. Este înmormântat în Cernăuți.

14/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 24 GHEORGHE POPESCU, stud<ii> jur<idice>

†

I. Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/7.

În 1875/6 era secretar; în 1876/7, sem<estrul> II, secretar II.

A ținut două prelegeri: 1) *Conștiința națională, disertațiune*; 2) *Lupta pentru existență*.

II. Activ în «Junimea» <în> 1878/9. În acest an era membru în Comis<iunea> revizuitoare și în Comis<iunea> pentru inaugurarea Societății.

După *Albumul vechi*, emeritat *ab* 1879.

În 1880/81 citește, la 16/11, *Jalnica tragedie Dochîța*.

A fost adjunct de judecătorie în Storojineț, consilier de tribunal în Suceava, unde se căsătorește cu Leocadia Zoffal <și a avut doi copii:> Aurel <și> Constantin Albescu.

După război se cheamă dr. Albescu, avocat în Cernăuți.

Dr. Gheorghe Albescu a murit în Cernăuți, la o zi după cumnatul său, C<onstantin> Morariu.

14/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 25 **EMILIAN POPESCU**, stud<ii> fil<osofice>

†

Tata lui Tacu Popescu.

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6 și <în> 1876/77, sem<estrul> I.

În 1875/6 era membru în Comisiunea literară. A donat, după Rap<ortul> an<ual>, bibliotecii un op.

A fost profesor în Pomârla, apoi la Școala Reală Ortodoxă din Cernăuți.

Era căsătorit cun Olga Tarangul, sora lui Constantin și Eugen Tarangul.

Copii: Octavian, numit Tacu, și o fiică, numită Lala.

Emeritat de la 5/11 1922. Mulțumește pentru numire în termeni foarte duioși și măgulitori pentru «Junimea» (cf. acte intrate <în> 1922/23).

A murit după o boală îndelungată în Cernăuți, la ...¹.

14/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 26 **ORESTE POPESCU**, stud<ii> teol<ogice>

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/7.

În 1875/6 era membru în Comis<iunea> revizuitoare, în 1876/77 cassar în ambele semestre.

E<ra> implicat în „procesul «Arboroasei»” și pus în temniță.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în perioada> 1901/2 – 1907/8.

Emeritat de la 5/11 1922.

Onorar de la 3/11 1926.

A prezidat jubileul semicentenar.

...¹ Arhimandrit mitrofor dr. Ortisie Popescu.

2
...

¹ Loc lăsat pentru fotografia lui Oreste (Ortisie) Popescu.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 27 **ALEXANDRU POPȘOR**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

A murit ca paroh în Frumosul, jud<ețul> Câmpulung.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 28 **DIMITRIU PAȘCAN**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6.

A murit ca paroh în Valea Sacă, jud<ețul> Câmpulung.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 29 **ALEXANDRU POPESCU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

După „Dan Morariu“, a murit ...¹.

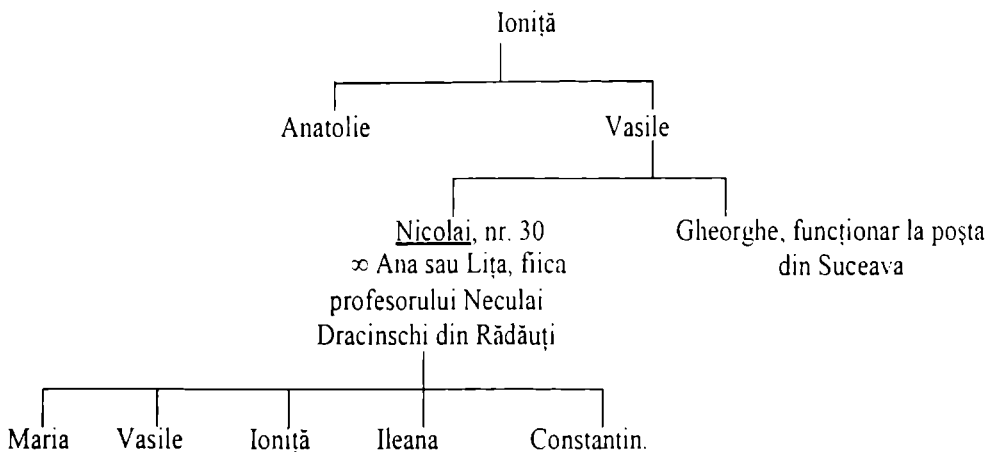
15/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 30 **NICOLAI POPOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Spîta neamului, <vezi *infra*,> sub <nr.> 142.

Leon Popovici, tata m<embrilor> emer<itați>: Ioan, Eusebie și Ambrozie și Dori Popovici, a avut un frate ...¹.

Căsătoria lui N<icolai> Popovici cu Lița a fost una dintre cele mai nefericite ce se poate închipui. Soția l-a părăsit și s-a recăsătorit cu un medic evreu, dr. Sperber, în Suceava.

Nicolai Popovici a fost membru în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/7 și membru al «Junimii» <în> 1878/9, unde era membru în Comis<iunea> revizuitoare și în Comis<iunea> pentru inaugurarea societății

Numit emeritat la Ad<unarea> gen<erală> din 5/11 1922.

A fost mulți ani paroh în Buniți-Mihoveni, jud<ețul> Suceava.

A murit la 17/6 1926 în Solca, în vârstă de 72 de ani. Este înmormântat în Suceava.

19/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 31 **VASILE ROCNEANU**, stud<ii> fil<osofice>

În *Rap<ortul> an<ual>* al «Arboroasei» se chema Basiliu Rocneanu; după „Dan Morariu” era originar din Transilvania, ar fi deci primul ardelean în analele «Junimii».

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6, sem<estrul> II.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 32 **VASILE STOIAN**, stud<ii> fil<osofice> †

După „Dan Morariu”, era bucovinean! A murit ...¹.

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6, sem<estrul> I.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 33 **EUGENIU SERETEAN**, stud<ii> fil<osofice> †

Dosarul <nr.> 98–33–34 (la un loc)

S-a născut în 1848 și a murit ca paroh și exarh în 1909 în Șerbăuți. Liceul l-a făcut în Cernăuți și Suceava. A cercetat Școala Agronomică din Ungarisch-Altenburg și, după absolvirea studiilor, a intrat în serviciul Fondului Bisericesc ca elev la ferma din Cozmeni. Pierzând postul – ferma a fost dizolvată – se înscrie la teologie.

A fost membru în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

A fost bibliotecar, implicat în „procesul «Arboroasei»” și înțemnițat. Fost preot în Romanești, Hatna, Mănăstioara, Cerepcăuți și Șerbăuți. Soția îi moare la 1894.

El a înființat, împreună cu alte suflete bune, Internatul rom<ânesc> din Siret.

Eugenie Sireteanu

Tata, Ioan Sireteanu

Ilarie Sireteanu, frate

Partenie Sireteanu, frate

Eufrozina Sireteanu, soră

În Șerbăuți a înființat, cu multe greutăți și după grele lupte, o Bancă Raiffeisiană – era combătut de politicienii ucraineni (Coco Wassilko etc.).

În urma stăruințelor sale s-a clădit, în Șerbăuți, casa parohială, școala și biserica cea frumoasă.

Copii n-a avut.

4/11 1929 *Cron<icarul>*

Nr. 34 **ILARIU SERETEAN**, stud<ii> fil<osofice>

Dosarul <nr.> 98–33–34 (la un loc)

Familia se chema, până la primul recensământ austriac, Ciobotariu. Comisarul c<hesaro>-c<răiesc>, locuind în casa strămoșului, nu i-a slavizat numele, ci i-a dat voie să-și aleagă singur numele. Strămoșul și-a ales „Sireteanu”. Moșul Ștefanachi, pe vremea sa cel mai bătrân târgoveț din Siret, era spătos, cu barbă și păr alb ca oaia, neîncovoiat de cei 100 de ani, era îmbrăcat în jubon și ciubote după obiceiul străvechi. A murit în 1874, având 114 ani. A lăsat în urmă cinci fii și o fiică; al doilea fiu din naștere este tatăl lui nr. 33, 34 și 98: Ion Sireteanu.

Acesta s-a născut în 1820 și a fost primul român din Siret care a cercetat școala. Cum s-a decis să fie dat la școală, citește numaidecât *Dosarul*, pag. 2.

Ion Sireteanu a cercetat Liceul din Cernăuți (azi Liceul „Aron Pumnul”), era băiet de casă la prof. Myrbacher și factotul acestei familii până la finirea studiilor liceale.

După absolvirea cu distincție a Seminarului, se căsători cu Domnica, fiica preotului Tarasievici din Camenca (Petriceni) și fu numit paroh în Mănăstioara, lângă Siret, unde a păstorit prin 42 de ani.

La îndemnul lui, sătenii au început a trimite copiii la școli mai înalte. Ce felu de om era, vezi *Dosarul*, care e<ste> f<oarte> interesant!

A murit în 1888, după o operație grea, în vârstă de 68 de ani și este înmormântat în cimitirul din Mănăstioara, „în rând cu parohienii săi”.

A lăsat în urmă trei frați: Eugenie, Ilarie, Partenie și o fiică, Eufrozina.

Ilarie Sireteanu

<Ilarie Sireteanu> s-a născut în 1853, a făcut liceul în Suceava.

A fost membru al «Arboroasei» în 1875/6 și <în> 1876/77.

Emeritat în 1925.

Preot a devenit în 1880 și e<ste> și astăzi activ ca paroh și protopresviter în Satul Mare, jud<ețul> Rădăuți; e<ste> ca și frații săi un bun și înfocat român, dar fiind bolnăvicios încă din tinerețe, este silit la o viață retrasă. El este tatăl lui Octavian zis Busiu Sireteanu (nr. 527), junimean și student cum rar s-a mai găsit!

A donat, pentru Cămin, 500 <de> lei.

4/11 1929 Cron<icarul>

Nr. 35 **SAMUIL SIMIONOVICI** stud<ii> fil<osofice> †

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

În 1876/77 era, după *Rap<ortul> an<ual>*, stud<ent> <la> Teol<ogie>.

După „Dan Morariu”, a murit ca paroh în Putna.

15/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 36 **NICOLAU ȘANDRU**, stu<ent> la Fil<osofie> †

Este tatăl m<embrului> emer<itat> și fost președinte Constantin Sandru, de la care până azi – cu toată ruga, admoni<st>area și cu toate promisiunile din partea lui – n-am primit nici poză, nici date.

Activ <în perioada> 1875/6 – 1876/77 în «Arboroasa».

În Rap<ortul> an<ual> pro 1876/77, este indus ca stud<ent> <la> Teol<ogie>.

După „Dan Morariu“, a murit ca paroh în Valeva.

15/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 37 **MIHAI TARNAVSCHI**, stud<ii> fil<osofice> †

Tatăl membrilor emer<itați> dr. Othon și Cornel Tarnavski; a murit ca paroh în Hliboca, jud<ețul> Storojineț.

Spita neamului, <vezi *infra*,> sub <nr.> 64.

<Pentru> datele familiale <vezi *infra*,> sub <nr.> 103.

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

În Rap<ortul> an<ual> pro 1876/77 este indus ca stud<ent> <la> Teol<ogie>.

15/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 38 **ION TOPALLA**, stud<ii> fil<osofice> †

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

În 1875/6 era vicepreședinte, în 1876/77 era, în sem<estrul> I, membru ordinar, în sem<estrul> II membru sprijinitor.

Îl aflăm și în anul 1878/9 ca membru sprijinitor al «Junimii».

După „Dan Morariu“, a fost rector seminarial.

Un nepot de al lui trăiește în Siret, îl cunoaște m<embrul> emer<itat> dr. Const<antin> Nastasi.

15/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 39 **ȘTEFAN TOMOVICI**, stud<ii> fil<osofice> †

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

În 1875/6 a citit o disertație: *Despre societăți în genere și despre cele naționale în special*.

În 1876/77 este indus, în Rap<ortul> an<ual>, ca stud<ent> <la> Teol<ogie>.

După „Dan Morariu“, a murit ...¹.

15/1 1930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Activ în «Arboroasa» numai <în> 1875/6, sem<estrul> I.

După Dim<itrie> Dan, a murit ca paroh (în «Arboroasa» este stud<ent> <la> Fil<osofie>; desigur a trecut în urmă la Teologie – N.C.) în Sucevița, jud<ețul> Rădăuți.

O fiică, Maria, s-a căs<ătorit> cu preotul Vasile Iftodi <și a avut doi copii:> Hortensia <și> Adrian.

Altă fiică, Ariadna, căs<ătorită> cu preotul Gheorghe Cosmovici, e<ste> mama lui Radu Cosmovici.

15/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 41 **GHEORGHE de VOLCINSCHI**, stud<i> fil<osofice>

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

În Rap<ortul> an<ual> pro 1876/77 este indus ca stud<ent> <la> Teol<ogie> și era membru în Comis<iunea> literară.

Este tata fostului junimean Valerian Volcinski și socrul fostului m<embru> emer<itat> Toader Fedoreac.

A participat la semicentenarul «Arboroasei» în anul ...¹.

Emeritat de la 5/11 1922.

E<ste> arhimandrit mitrofor în Sucevița cu numele Grigori.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei, pro 1923–1927; în total ...¹.

De la 1928, membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual. A suprasolvit Rap<ortul> an<ual> verde cu 50 <de> lei, de la 1929 președintele Filialei Putna.

15/1 1930 Cron<icarul>

Născut la 1/13 iunie 1853 în Călineștii lui Cuparencu, jud<ețul> Suceava, urmează școala primară în Pătrăuți pe Suceava și Siret, liceul în Suceava, trece bacalaureatul la 10/7 1875.

A fost preot în Rohozna <și> Boian, <iar> de la 1919 arhimandrit în Putna.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6, solvind¹ numai taxa de înscriere.
Fost consilier de tribunal, acum avocat în Suceava.

Este tata lui Octavian Voronca și socrul m<embrului> fondator și
sprijinitor Ioan Berariu din Mihalcea, *ergore* este moșul lui Romulus Arbore
Berariu.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Epaminonda Voronca

¹ Platind.

Dosarul <nr.> 43, bogat în date precise și interesante, scris de Elena
Niculiță-Voronca, soția lui.

Familia Voronca a imigrat în Bucovina din Macedonia. Trebuind pentru
Mănăstirea Horecea un stareț, veni din Macedonia un oarecare „Oroancă” cu
doi frați. Acești doi frați se însoară, de la ei se trag Voroncenii.

Teodor Voronca, țăran în Horecea și negustor în Cernăuți – prăvălia
lui era într-o casă unde azi este marele Hotel „Pajura Neagră” – [el] făcea
negustorie până la Galați. A fost vechil la Hurmuzachi în Cernauca, care i-a
zidit și casa în Horecea lângă rohatcă. El era un om aspru, cerea de la copii
multă și grea muncă, era harnic, zgârcit. Teodor Voronca era căsătorit cu
Maria lui Gh<heorghe> Dumitrescu din Roșă.

Zaharie Voronca, fiul cel mai mic, s-a născut la 30/12 1851 în Horecea; el moștenește de la mama lui darul oratoric, de la tata lipsa de egoism, hărnicia și firea impulsivă.

Cu (sic!)¹ 4 ani, Zaharie intră în școala primară și apoi în liceul din Cernăuți. La el se strângeau colegii și puneau la cale treburile naționale; la aranjarea maialului² din păduricea Horecei el era sufletul și organizatorul. La un astfel de maial – el era pe atunci în clasa <a> V-a – introduce steagul tricolor, arborându-l lângă cel negru-galben³. La Serbarea din Putna, în 1871, el era chelariul peste vinuri; a ținut totul în ordine, dar l-a durut purtarea lui <A.D.> Xenopol și a izbucnit (cf. *Dosarul*).

Clasa <a> VII-a și bacalaureatul l-a făcut în Năsăud.

<Zaharie Voronca>

D-na Elena Niculiță-Voronca

Activ în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/7.

În 1875/6 e<ste> controlor și se produce cu un studiu istoric: *Formarea de staturi române în secolul al XII-lea* (cf. *Dosarul* 63!).

În 1876/7 e<ste>, în ambele sem<estre>, vicepreședinte, conduce și mai adesea Societatea, căci preș<edintele> Ciprian Porumbescu era prea ocupat cu muzica sa. În memorabila Șed<ință> a Com<itetului> din oct<ombrie> 1877 el propune să se trimită la Iași cunoscuta telegramă a «Arboroasei», împlinindu-se 100 de ani de la uciderea lui Grigori Ghica-Vodă, care protestase la timpul său contra răpirii Bucovinei. El expediază telegrama, e<ste> arestat la 15 noiembrie 1877. se apără cel mai dârz, are adesea conflicte cu procurorul Mehoffer. e<ste> în fine achitat, dar e<ste> eliminat pe un an de la universitate.

Plecă la Iași la fratele său, Ambrosie, și devine acolo profesor pentru limbile greacă și latină, numindu-se Zaharie Detrunchiatul.

După un an e<ste> rechemat la studii la Cernăuți, ia licența și se însoară. Nunta este în casa lui V. Bumbac în Suceava; <nu a avut copii>⁴.

La primul bal al «Junimii» ea⁵ apare împreună cu verișoara ei, Maria Cerniavski, sora lui Leon, în costum național. Zaharie devine catehet în Siret în urma lui S<imion> Fl<orea> Marian, transferat la Suceava. Oamenii, învățați cu Marian, îi aduc folclor și Elena devine scriitoare (1883). Ea joacă teatru în Cernăuți – în *Cărăbușul* de Stamati-Ciurea – și Zaharie devine paroh în Mihalcea, unde reușește, după o muncă de 30 de ani, să reromânizeze satul, să introducă școală românească, să înființeze bancă și prăvălie românească. Se înființează Filiala Soc<ietății> «Doamnelor Române», Soc<ietatea> «Mazililor și Răzeșilor» etc. Puhoiul slav se oprește la Prut. Ca secretar al Soc<ietății> politice «Concordia», dezvoltă o activitate deosebit de rodnică, colaborează cu dr. Gh<eorghe> Popovici și dr. Valeriu Braniste.

Ca jurnalist, a redactat „Gazeta Bucovinei”, „Sentinela” (împreună cu M<ihail> Teliman), colaborează la „Timpul” și la foile clericale „Dreptatea”, „Candela” etc.

În 1878/9 este membru sprij<initor> al «Junimii», <iar> după *acte intrate* în 1911/12, m<embru> onorar la «Dacia».

După război, e<ste> numit consilier consistorial în Cernăuți împreună cu prietenul său de suferință C<onstantin> Morariu.

O boală de rinichi – urmată de uremie – îl răpune pe acest luptător aprig, la 17 iulie 1920. E<ste> înmormântat în Cernăuți și are un monument unic în felul său. Soția îi venerează amintirea.

21/1 1931 *Cron<icarul>*

¹ Probabil, la reconstituirea Albumului din datele aflate în dosarele membrilor Societății «Arboroasa», Arcadie Dugan a citit «cu» în loc de «la».

² Petrecere în aer liber, de Armindenii (v. *infra*, nr. 67).

³ Culorile familiei de Habsburg, devenite steagul Imperiului Habsburgic.

⁴ Aici, Arcadie Dugan a făcut în manuscris semnele specifice pentru cei fără copii: «> 0».

⁵ Elena Niculiță-Voronca.

<Spita neamului:>

Strămoșul Țurcan, paroh în Arbore

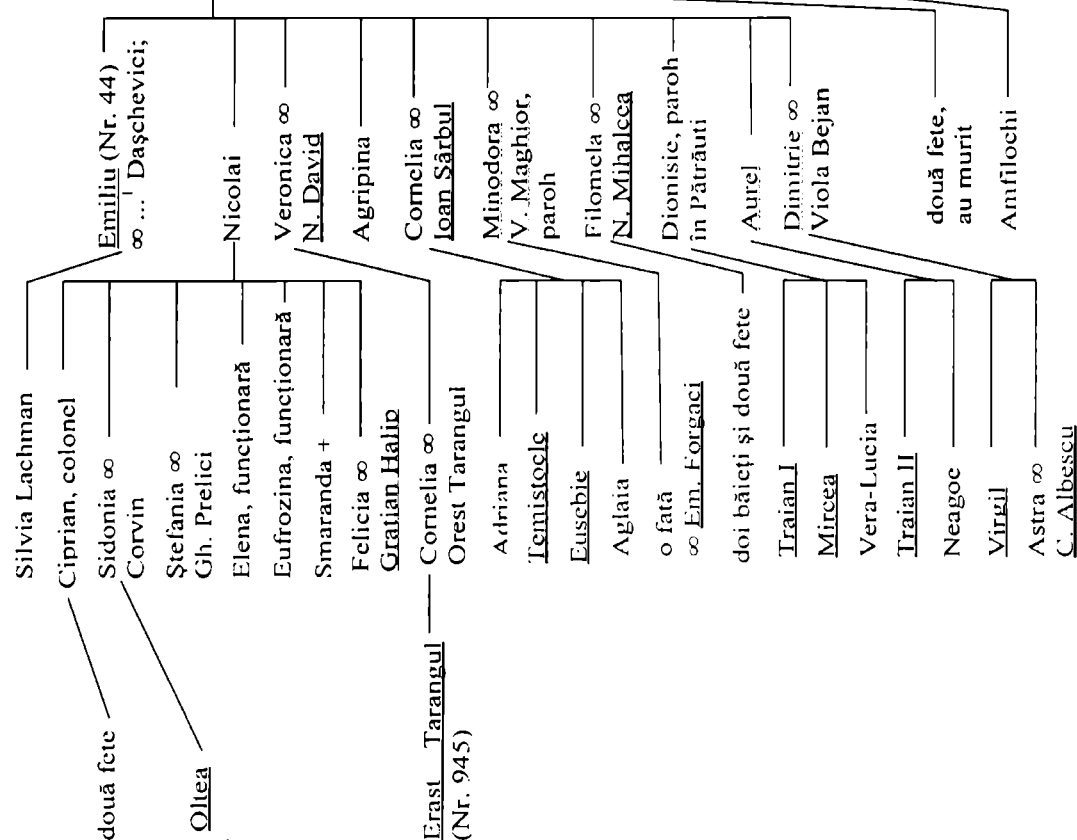
Dimitrie Țurcan, paroh în Mihoveni

Vasile, paroh în Cajvana

Gheorghe, învățător

Mihailu

...¹ surori

Datele familiei Țurcan dictate de Nic<olae> Țurcan, paroh în Câmpulung, în anul 1928. Familia se trage din Basarabia, strămoșul a fost paroh în Arbore (cf. *Dosarul* <nr.> 1.116 și nr. 1.488).

Emilian Țurcan, fiul lui Vasile, paroh în Cajvana, a fost membru în «Arboroasa» <în perioada> 1875/6 – 1876/77.

Era un bun baritonist în corul lui Cipr<ian> Porumbescu.

A murit ca paroh în Frumosul.

Fică-sa, Silvia, este căsătorită Lachman, funcționară în Cernăuți.

19/11 1929 *Cron<icarul>*

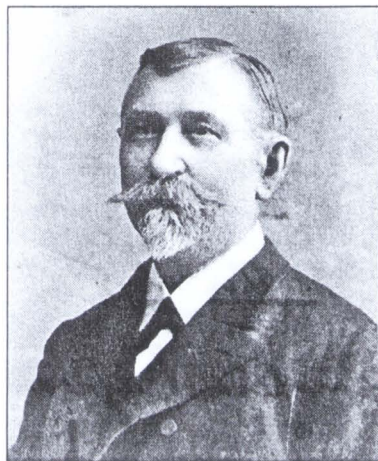
¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 45 **EMILIU ISOPESCU**, jur<ist> abs<olvat>, membru extraordinar
†

A fost tata m<embrului> emer<itat> Aurel Isopescu I, inginer silvic;
acesta este tata d<omnișoa>rei Elena Isopescu.

Activ în «Arboroasa» <în> 1875/6 și <în> 1876/7, sem<estrul> I.

Studiase în Viena, unde a fost membru în «România Jună»; în
«Arboroasa» era ca și Tudor Stefanelli, Vasile Morariu și Petru Piteiu: un
îndrumător al vieții studențești în sens românesc.

<Emiliu Isopescu>

Fost adiunct în Rădăuți, apoi consilier de tribunal în Cernăuți, unde
avea casă proprie în Strada N. Iorga, nr. 11.

Emeritat de la 5/11 1922.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 46 **BASILIU MORARIU**, jur<ist> absolvat, membru extraordinar †

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub C<onstantin> Morariu
(nr. 22).

Vasile Morariu este fiul mitropolitului dr. Silvestru Morariu-Andrievici; a studiat în Viena și ca tânăr funcționar a intrat ca membru extraordinar – un fel de îndrumător – în «Arboroasa».

În 1875/6 e<ste> membru fără funcție în Comitetul «Arboroasei» și membru în Comis<iunea> revizuitoare, în 1876/7 e<ste> membru numai în sem<estrul> I, căci guvernul austriac nu permite ca el – nefiind înscris la universitate – să facă parte dintr-o societ<ate> academică. Guvernul cere schimbarea statutelor în sensul acesta.

El intră în magistratură și ajunge până la gradul de consilier aulic (Hofrat) la Curtea de Casație din Viena.

A fost căsătorit cu o boieriță din Basarabia: Eugenia de Stamatii-Ciurea (cf. *Albumul verde*).

Vasile Morariu

Fiul lui, C<onstan>tin, a fost membru în «Bucovina»; o fiică, Ana, este căsătorită cu un oarecare Florescu, prefect de Hotin.

După *Rap<ortul> an<ual>* <din> 1907/8, <a fost> numit „membru onorar al «Junimii»”.

1/11 1929 *Cron<icarul>*

Altă fiică, Elena, <căsătorită cu> ing. Gh<eorghe> Gane, nepotul lui N<icu> Gane, în București, <a avut trei copii:> 1) Ștefan-Radu; 2) Gheorghe; 3) Maria-Olga.

... 1

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Foto: Vasile Ștefănuță, născ<ut> la 1818, starostele blănarilor din Siret, a murit la 1896, în vârstă de 92 de ani. Dosarele <nr.>: 47 și 726.

Vasile Ștefănuță

<soția lui Vasile Ștefănuță>

Tudor V. Ștefanelli ca tânăr magistrat

După o tradiție – confirmată abia mai târziu printr-un hrisov – familia Ștefanelli este originară din Transilvania, iar numele adevărat al ei este Ștefănuță.

Ascendenții acestei familii imigrate în Bucovina s-au așezat în orașelul Siret, iar siretenii, cunoscând originea familiei, îi numeau pe membrii acesteia „Ungureni”. În matricolele (mitricele) parohiei ortodoxe a Siretului coborâtorii din această familie au fost trecuți cu numele de

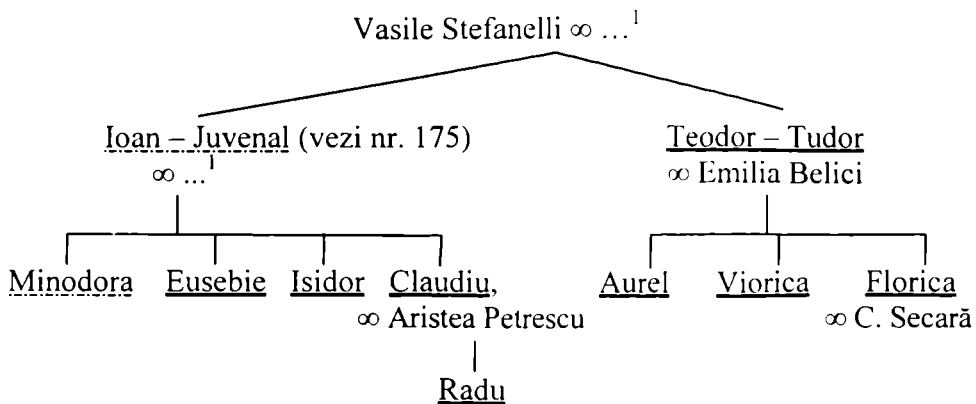
„Stefaniuc”. Astăzi nu se mai poate constata cu siguranță dacă schimonosirea numelui de familie în matricolele parohiale se datorește faptului că preotul respectiv, slav de origine, n-a auzit bine numele familiei sau dacă anume l-a schimonosit. Aceasta din urmă e<ste> mai verosimilă, căci după ocuparea Bucovinei de către austrieci s-a lătit slavismul în Bucovina, numele românești se slavizau de autorități și preoți de origine slavă.

Nevoind să poarte un nume slav, frații Juvenal și Teodor V. Stefanelli solicită în nunmele familiei schimbarea numelui Stefaniuc în Ștefănescu. Cererea – se înțelege – a fost respinsă, căci guvernului austriac, protectorului slavismului, nu-i convenea un nume curat românesc „Ștefănescu”. Frații intervin din nou, cerând schimbarea numelui Stefaniuc în Stefanelli – sufix italian. Cererea este admisă.

După vreo 20 de ani, moare în Siret tatăl acestor doi frați, Vasile Stefanelli; Teodor, fiul său, scotocind prin toate unghiurile și podul casei, află un hrisov familiale, scris de o autoritate din Transilvania pentru unul dintre strămoșii familiei, hrisov în care familia este numită „Stefanucă”.

Frații Juvenal și Teodor V. Stefanelli consultându-se, ori de n-ar fi bine a cere rectificarea numelui conform hrisovului aflat, au convenit a renunța la această idee, căci erau deja sub numele Stefanelli prea bine cunoscuți în Bucovina și peste hotare.

Spîta familiei Stefanelli:

N.C.: După Aurel Stefanelli (nr. 726), Vas<ile> Stefanelli a a<vut>² 3 feci<ori>² și 4 fete. Al treilea fecior, Gheorghe, era medic veterinar, a plecat în America.

Teodor V. Stefaniu – așa este numit în Rap<oartele> an<uale> ale «Arboroasei» – fiul lui Vasile Ștefanelli, starostele breslei jocarilor din Siret, s-a născut, desigur, în Siret.

Studiile universitare le-a făcut la Facultatea Juridică din Viena, a fost membru al «României Jună», contemporan și prieten cu Eminescu – cf. *Aminții despre Eminescu* – colaborează cu acesta, Slavici și Xenopol la grandioasa Serbare din Putna 1871.

Ca tânăr magistrat vine la Cernăuți în timpul cel mai critic pentru viața studentescă română – 1875 când Bucovina capătă Universitatea –, strânge în jurul său într-un birt pe tinerii studenți, le povestește despre «România Jună» și îi câștigă pentru idea de a înființa o societate academică română – «Arboroasa» – cu fond și formă românească. Viața studentescă română din Cernăuți scapă de flans, cerevis, scrimă etc. (cf. *Raportul anual al «Junimii» pro 1908–1926*, pag. 9 sqq.).

El intră în «Arboroasa» ca membru extraordinar; este membru fără funcție în comitetul ei; ține o prelegere: *Principiul naționalităților în sec. XIX și starea culturală a românilor din Bucovina*. Tudor V. Stefanelli este în toate îndrumătorul, sfătuitoarea vieții studentești române din Cernăuți.

A sprijinit «Arboroasa» și, după apunerea ei, «Junimea»; este autorul imnului festiv, *În țara mândră a fagilor*; el a alcătuit statutele «Arboroasei».

Fiind starea materială a «Junimii» slabă, se înființează, la inițiativa lui, în 1911, Clubul membrilor emeritați ai «Junimii», așa încât membrii emeritați încep a solvi³ regulat taxe, iar veniturile cresc. Primul președinte al „Clubului” este ales Tudor Stefanelli; el rămâne în această calitate până la izbucnirea războiului, membru sprijinitor în perioada 1911/12 – 1913/14.

Numit membru onorar în Adunarea generală din 2/11 1890.

Interesantă este epistola de mulțumire (cf. acte intrate în 1890/91).

Tudor Stefanelli,

CTITOR AL JUNIMII

Tudor – tata – era, în perioada 1911/12 – 1912/13, președintele „Clubului”, iar fiul Aurel președintele «Junimii active». Și ce bine mergeau trebile!

Era membru al Aca<emiei> Române, consilier aulic î. r.

A murit în vârstă de 71 de ani, la 23/7 1920, în Fălticeni.

31/11 1929 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

² Rupt în manuscris.

³ Plăti.

Nr. 48 **MODEST AVRAM**, stud<ii> teol<ogice>†

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

După Dan Morariu, a murit ca paroh în Solca.

15/1 1930 Cron<icarul>

Originea familiei Avram, care ramificându-se formează astăzi o mare parte din comuna Todirești, jud<ețul> Suceava, își are obârșia sa în leagănul românismului, în Transilvania. Cam pe la anul 1703, fiind prin împrejurimea Năsăudului o mare foamete, mai multe familii de plugari, între aceștia și un anumit Avram cu mai mulți feciori, din comuna Miutin, lângă Năsăud, au luat lumea în cap și trecând munții s-au așezat pe moșia moldoveanului Teodor Carp, întemeindu-se astfel mai târziu comuna Todirești. (Azi¹ posesorul acestei moșii „moldovenești” este un fiu al lui Mochi Fischer – N.C.).

... !

¹ Cândva între 1926, când Arcadie Dugan își face însemnările (v. *supra*, nr. 8) și 1930, anul întocmirii *Cronicarului*.

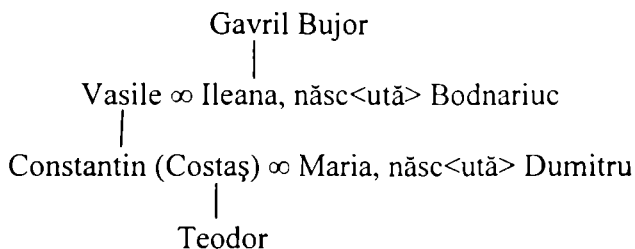
² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 49 **TEODOR BUJOR**, stud<ii> fil<osofice>

Dosarul <nr.> 49.

Familia Bujor este originară din comuna Berhomet pe Siret, fostul județ Vijnîța; sunt țărani.

Spîta neamului:

S-a născut la 15 februarie 1855 st<il> v<echi>; cercetează, cu fratele său Nicolai, cu mai mulți veri și alții, școala sătască creată în 1861/2, învățând aici limba ruteană, ceva germană; în urmă și cea română unii dintre ei, cel dintâi el însuși. Religia o avea¹ Grigori (Hrețco) Procopovici. Venind la ultimul examen anual și neuitatul boier Alexandru baron Wassilko-Sereki, Teodor citește frumos din cartea românească, primește ca premiu o *Biblie* și un florin nou de argint, iar Costăș Bujor primește sfatul să-și dea băiatul la școală la Cernăuți.

În toamna anului 1864/5 intră el la „Școala Normală de Căpetenie” din Strada „Gen<eral> Prezan” de sub conducerea cons<ilierului> Vas<ile> Ilasievici cu învățătorii: Gh<eorghe> Constantinovici, Nicolai Ieremievici-Dubău, Ioan Litviniuc-Liteanu, Șt<efan> Bărbuță etc.; o absolvă în 1865/6 cu distincție.

În 1866/7 intră în Liceul din Cernăuți, de sub conducerea directorului Ștefan Wolf, catehet fiind arhim<andritul> Veniamin Iliuț (cf. <supra> nr. 19), iar profesor de limba română dr. I<on> G. Sbiera. Din cauza unei boli de ochi, pierde un an, <dar> trece bacalaureatul în 1875.

Voia să studieze teologia, dar fiind asentat, decanul Facultății Teologice, Vasile Mitrofanovici, cu toată bunăvoința, nu-l putu primi în Seminar – după legile de atunci – până după expirarea anilor de miliție.

Se înscrie, deci, la Filosofie, alegând de obiect limbile clasice.

Membru activ în «Arboroasa» <în> 1876/7 <și> în «Junimea» <în> 1878/9 – 1879/80.

Cunoaște toată povestea «Arboroasei», a asistat tot timpul la „procesul «Arboroasei»”.

Teodor Bujor este primul cassar al «Junimii» în 1878/9, iar în 1879/80 e<ste> ales președinte al «Junimii». El cunoaște și povestea înființării «Bucovinei».

La începutul «Junimii» se iscase între membrii ei o dezbinare din cauza dorului unora după chipiul burșilor germani. Între ei erau mai cu seamă Ștefan Cocinschi (<cf. *infrainfra*

Spre norocul «Junimii», se aflau pe atunci Metodie Lutia, tata lui Orest, și Amfilochie Turturean în Cernăuți. Auzind aceștia doi despre isprava „buchejilor”, îi trimit la Berhomet, unde petrecea Teodor Bujor vacanțele, o telegramă, citându-l la Cernăuți. Sosind Teodor Bujor, se duseră toți trei la Guvern și aflară de la consilierul Wazl „că într-adevăr statutele «bucovinenilor» sunt înaintate cu referatul sus indicat. Wazl dădu ascultare protestului celor trei în numele «Junimii» și sfatul de a înainta

imediat Guvernului acest recurs, fiind termenul cel mai suprem pentru afacerea numită. Așa a scăpat «Junimea» în ultimul moment de dizolvare, intenționată de samavolnicia nemaipomenită a fraților rătăciți!

Partea aceasta a dosarului se finește cu recunoașterea «Junimii» ca „Societate admisibilă și model în toată privința și cu cuvintele: *Vivat, crescat, floreat Junimea*”.

Numit emeritat <la> 10/11 1880, roagă <în> 1909/10 demisia cu Iancu Cuparencu și Ștef<an> Volcinski, dar o retrage; fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1882/3, 1912/13 <și> 1913/14.

A fost prof<esor> în Cernăuți (1880–1883), în Suceava (1884–1888), <din nou în> Cernăuți <la> Lic<eul> I (1888–1901) <și>, de la 1901–1906, la filiala Lic<eului> I, azi Lic<eul> „Aron Pumnul”; de la 1906 <a fost> director al acestui liceu până la pensionarea sa cu titlul de consilier guvernial; fost președinte al «Armoniei» <și> membru al «Soc<ietății> p<entru> Cultură». În 1914 este mobilizat, luptă la Nadworna în Galiția, la Kolomea și Kossow. La partea sedentară lucrează la cenzură; de la 30/9 1918 căpitan.

Este ofițer al „Coroanei României” și „Steaua României”, „Medalia p<entru> merite bisericești cl. I-a”; a avut și „Signum laudis”, „Ordinul Francisc Iosif” cu săbii etc.

Bătrânețile i-au adus – pensionarului – amărăciuni, pensia lui este mai mică decât leafa foștilor săi servitori. Singurul fiu a trecut în lagărul german. Evlavios din fire, ține mult la «Junimea» și vine la întreprinderile ei.

„Cartea jertfelor” în ordine!

5/11 1929 Cron<icarul>

¹ Aici, cu sensul de «preda» religia.

Nr. 50 **IOSIF COCINSCHI**, stud<ii> teol<ogice> †

Activ (în «Junimea» nu!) în «Arboroasa» <în> 1876/77.

A murit ca paroh în Igești, jud<ețul> Storojineț.

Este socrul m<embrilor> emer<itați> Dim<itrie> Boca-Natul, Nic<olae> Timu și dr. Gheorghe Ioaneti.

15/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 51 **ȘTEFAN COCINSCHI**, stud<ii> jur<idice> †

I. Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

În 1876/7, sem<estrul> I, era controlor; ține o prelegere: *Ostrovul Atlantis*, fantezie tradusă și preleasă de Leon Cerniavski.

II. Activ în «Junimea» <în perioada> 1878/9 – 1879/80.

În 1878/9 e<ste> primul vicepreședinte al «Junimii».

De acest junimean este legată una dintre cele mai dureroase episoade din istoria Soc<ietății> noastre. Ademenit de forma și fondul societăților academice germane și internaționale, care nu se pot lipi nicicând de sufletul românului, ademenit de flaus, chipiu etc., el face o conspirație, strânge în jurul său pe cei de un gând cu dânsul, ține, fără știrea celorlalți membri, ședință – sigur secretă –, <unde> declară că «Junimea» este dizolvată și că averea ei trece la nou înființata Întrunire acad<emică> «Bucovina». Aceasta s-a întâmplat prin ianuarie 1880.

El este primul senior al «Bucovinei».

Cf. <supra> nr. 49 și <infra> 67, inclusiv *Dosarele*, apoi *Rap<ortul> an<ual> verde*, pag. 16. ††

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 52 **IANCU COCINSCHI**, stud<ii> jur<idice> †

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

În sem<estrul> I <din> 1876/77 este președinte al «Arboroasei».

Era, prin 1899, secretar de tribunal în Cernăuți; locuia în casa proprie, vis-à-vis de „Narodni Dym” și biserica armeano-catolică, în str<ada> Mircea-Vodă.

Om foarte elegant, căs<ătorit> cu o germană. Avea doi copii: Alecu și Niță; pe acesta din urmă l-au meditat Gh<eorghe> Bancescu și Arc<adie> Dugan.

A murit pe la 1900 sau 1901, în Cernăuți.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 53 **LEON CERNIAVSCHI**, stud<ii> teol<ogice> †

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

În sem<estrul> II <din> 1876/77 este substitutul¹ secretarului de externe și membru în Comis<iunea> Reviz<uitoare>.

A donat bibliotecii 3 opuri.

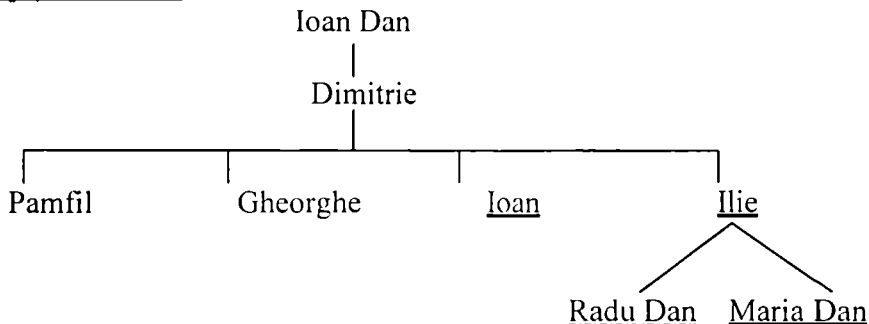
După D<imitrie> Dan, a murit ca teolog absolvat.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ Locuitorul.

Din dosarul <nr.> 116.

Spîta neamului:

<Ioan Dan> este fiul lui Dimitrie Dan, paroh, și fratele lui Ilie Dan (<cf. *infra*>, nr. 116).

Dimitrie Dan se trage din moși strămoși dintr-o familie preotească; a fost paroh în Iacobenii, Cărlibaba, Ciocănești, Pucioasa și Pârtești în locul tatălui său, Ioan, păstorind satul prin 35 de ani (+ 1900). Dimitrie Dan a avut patru fii: Pamfil, Gheorghe, Ioan și Ilie.

Pamfil Dan, născ<ut> <în> 1858, a fost membru în «Rom<ânia> Jună». La Putna a venit <în> 1871 cu monete de argint și bronz cu chipul lui Ștefan c<el> Mare, distribuindu-le între popor spre amintire. Era dr. <în> juris<prudență>, consilier de tribunal în Viena. A murit subit în Viena, în 1914 – fără copii –, înhumat în Stockerau.

Ioan Dan, născ<ut> în Pârtești de Sus, a absolvit liceul în Cernăuți.

A fost în «Arboroasa» în 1876/77, conducea corul vocal; în «Junimea» <în> 1878/9; primește în 17/5 1879 un împrumut de 10 fl<orini>, absentează de la Șed<ința> plen<ului> din 12/6 1879, este pedepsit „cu vot de dojeneală”.

Numit emeritat la 10/11 1880.

Pentru ultimul examen a lucrat teza foarte bine, dar fiind mare naționalist a legat lucrarea în tricolor. Din cauza aceasta teza a fost respinsă de comisiunea austriacă.

A fost profesor în Pomârla. Neputând suporta nedreptatea ce i se făcuse și închinând la o boală nervoasă, deveni tot mai melancolic și mai nervos și muri în spitalul din Cernăuți.

Era și sublocotenent de rezervă.

1/11 1929 Cron<icărul>

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

În 1876/7 este membru în Comisiunea literară, în sem<estrul> II substitutul¹ secretarului de interne; ține prelegerea: *Iazul din Suceava sau ochiul de mare*, tradiție populară; a donat bibliotecii 14 opuri și un tablou.

În 1878/9 este membru sprijinitor al «Junimii»; este numit, în Ad<unarea> gen<erală> din 21/11 1907, membru onorar. După acte intrate 1907/8 este membru fondator.

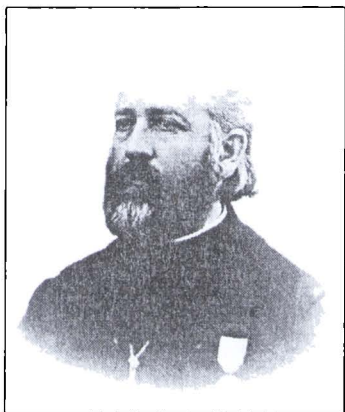
Căsătorit cu sora lui Cornel Homiuca. Copii: ...².

La 7/3 1920 inaugurează șez<ătorile> lit<erare> ale «Junimii» prin conferința sa *Stâna la români*, studiu folcloristic, publicat și în „Junimea literară”.

La 4 sau 5 noiem<brie> 1922 dă lui Arc<adie> Țugan, în parcul Mitropoliei, prețioase relații despre «arboroseni».

Emeritat la 5/11 1922.

Fost cons<ilier> consistorial, m<embru> corespondent al Academiei Române.

<Dimitrie Dan, în> 1900

Dimitrie Dan, + 25 mai 1927

15/1 1930 Cron<icarul>

¹ Locșitorul.

² Loc lăsat necompletat.

Tatăl m<embrilor> emer<itați> Claudiu și Teodosie Gramatovici și a m<embrului> sprijin<itor> Dimitrie Gramatovici.

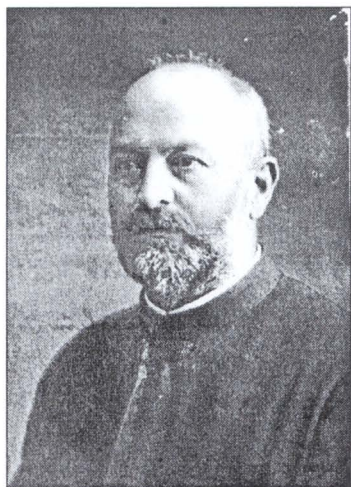
I. Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77, sem<estrul> I.

II. Activ în «Junimea» <în> 1878/9.

Petiția de primire dezbătută în 27/4 1879 pentru taxa semestrială.
A murit ca paroh în Siret.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 57 **GHEORGHE GROSARIU**, stud<ii> teol<ogice>

Născut la 7 martie 1855, în Siret. Tata Ioan era pensionar, fost subofițer, mama Eufrozina, născ<ută> Banatiuc.

A absolvat liceul din Suceava <în> 1876.

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

Paroh și protopresviter în Vicov<u> de Sus, jud<ețul> Rădăuți. Numit emeritat la Ad<unarea> gen<erală> din 5/11 1922.

Căs<ătorit> cu Eufrozina, născ<ută> Țurcan.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 200 <de> lei; *pro* 1923–1927 câte 100 <de> lei, *pro* 1928: 200 <de> lei.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

<Gheorghe Grosariu>

Nr. 58 **MIHAI NICHITOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

Numit emeritat în Ad<unarea> gen<erală> din 5/11 1922.

Paroh în Davideni, jud<ețul> Storojineț.

A trimis, pentru Cămin, 100 <de> lei.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 59 **IULIAN OLINSCHI**, stud<ii> fil<osofice> †

Dosarul <nr.> 137.

Străbunicul din partea tatei purta numele de familie Marcu, era mazăl în Răpujineți, pe Nistru, o rudă a mazălului Vas<ile> Marcu, care, pe la 1775, era proprietarul moșiei Răpujineț și a zidit în 1800 biserica de piatră de acolo. Fiul străbunicului – preot – a adoptat, sub influența slavizătoare a episcop<ului> Vlahovici, numele Olinschi. El a murit ca paroh în Adâncata la 1849, în vârstă de peste 70 de ani. De la 2/5 1914 familia se cheamă Olinescu

Teofil
profesor secundar în.
în Botoșani

Radu
conferențiar la
Facultatea de Medicină
în București.

Dionisie (1831–1921)
fost bibliotecar la Arhivele
Statului în București,
înființează, în 1886, «Societatea
Arheologică Rom<ână> în
Bucovina». A colaborat la
„Jun<imea> literară”, „Convorbiri
literare” etc.

Iulian
nr. 59

Victor
nr. 137

Iulian, născut în Adâncata, a absolvit Liceul din Cernăuți.

A fost <în> 1876/7 membru în «Arboroasa» – a solvit¹ numai taxa de intrare; în «Junimea», <în> 1878/9, era membru în Comis<iunea> reviz<uitoare> și în 1879/80. În acest an iese din «Junimea» și intră în «Bucovina». ††

Pesemne i-a părut rău, căci în 1889/90 este indus în *Rap<ortul> an<ual>* ca membru sprijinitor; după acte ieșite <în> 1891 îl roagă «Junimea» „să primească a fi în Comitetul aranjator al seratei din Câmpulung”.

<În> 1888 intră în magistratură, pe la 1889 este adiunct în Câmpulung, pe la 1908 era consilier aulic și președinte al Tribunalului din Suceava. Acolo a murit la 24 sept<embrie> 1909.

Unicul fiu a absolvit liceul în Suceava, dar a intrat în «Bucovina».

Cu prilejul morții sale scrie „Patria” din Cernăuți, în nr. 66 din 26/9 1909: „Iulian Olinschi a rapăosat în etate de 52 ani – un bărbat rar – floarea funcționarilor noștri – el a fost mângâierea celor bieți români, căci căutau dreptatea [...]” etc.

Iulian Olinschi

6/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Plătit.

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

Numit emeritat în Ad<unarea> gen<erală> din 5/11 1922.

Era consilier de finanțe î. r., trăia în Cernăuți și aici muri, la 6 ianuarie 1924, la vârsta de 73 de ani.

15/1 1930 Cron<icarul>

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/7.

Ține o prelegere: *Mihai Viteazul*. Manuscrisul se află la «Junimea».

Activ în «Junimea» <în> 1878/9.

Conform apelului din 2/12 1878, este președintele Comitetului provizor și la Ședința constitutivă sub prezidiul lui Gherasim Buliga este ales președinte al «Junimii».

Este membru în Comis<iunea> literară și ține, în 2 mai 1879, prelegerea: *Înființarea imperiului romano-bulgar prin Asanizi*; în 9/7 1879 altă prelegere: *Primul amor al unui ministru*.

Este numit membru emeritat și pleacă la Viena, la studii.

În Șed<ința> din 29/6 1887 este ales în „Comisiunea pentru comsut”.

La jubileul Universității din Cernăuți – 2 dec<embrie> 1900 – a reprezentat Universitatea din București și a ținut, în Sala Sinodală, un discurs vorbind despre școlile românești existente pe la 1500 în Bucovina.

În Ad<unarea> gen<erală> din 8/11 1903 este numit membru onorar.

Cu ocazia jubileului din 1904 a primit din partea Societății noastre o panglică cu inscripția: „«Junimea», primului său președinte”.

Fost m<embru> sprijin<itor> în 1878/9, 1879/80 <și> 1911/12 – 1913/14.

Promovând în <examenul de> dr. <în> *philosophiae* – ca cel dintâi dr. *fil<osophiae>* – la 14/12 1884.

De la 1887 la 1895 a fost profesor la Pedagogiu (Școala Normală) din Cernăuți.

Prof<esor> univ<ersitar>, președinte al Acad<emiei> Române, director la Arhivele Statului.

A murit în București, la 20 martie 1923, fu adus la Cernăuți și înmormântat cu funerarii naționale. Junimeni au petrecut trupul neînsuflețit din București la Cernăuți, au făcut garda de onoare în biserica seminarială (cf. *Rap<ortul> an<ual> pe 1908/26*, pag. 50).

În Șed<ința> com<itetului> din 19/11 1925: „Biblioteca lui D<imitrie> Onciul e pe cale să fie dăruită Bibliotecii Universității din Cernăuți. Gh<eorghe> Piticar și Traian Popovici vor vorbi cu dr. Jileriu și

cu Gogu Onciul (moștenitorii lui D<imitrie> Onciul), ca cel puțin o parte să revină «Junimii»”.

...!

¹Lipsește trimiterea la *Croncar*.

Nr. 62 **VASILE PRELIPCEAN**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77

După Dan Morariu, a murit ca paroh într-un sat lângă Tărășeni.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 63 **IOAN SÂRBU**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 63.

S-a născut la 3 ian<uarie> 1858 în Suceava. Neamul se trage din Târnava, el trebuie să fi avut alt nume, dar sucevenii l-au numit după țara de origine: Sârbul.

Străbunul Aftanasie a venit din Târnava cam pe la 1800 cu străbunica și doi băieți mici, Ioan și Constantin, la Suceava. Ocupându-se cu mătăsăria, au primit gratuit două fâlcii la Areni, unde au plantat aguzi. Însă, după moartea lui Aftanasie, s-au ocupat mai mult cu negoțul, așa că și tatăl lui Ioan (nr. 63), Petru, era negustor.

Ioan Sârbul, <în> 1876

<Ioan Sârbul, în> 1928

Școala primară a făcut-o în Suceava, având numai un singur învățător român, Pașcan. Liceul tot în Suceava.

Fost membru în «Arboroasa» <în> 1876/77.

Înființarea «Arboroasei» a fost cu greu permisă de arhim<andritul> de scaun Blajevici, înduplecat în urmă de vorbitorul delegației Zah<arie> Voronca, care a amintit unele promisiuni ale primului rector, dr. C. Tomașciuc, cu privire la dezvoltarea tinerimii universitare.

După terminarea studiilor, s-a căsătorit cu Cornelia, fiica preotului Vas<ile> Țurcan din Cajvana. Copii: Temistocle și Eusebie, ambii emeritați, și două fiice: Adriana și Aglaia, căsătorită cu f<ostul> junimean Modest Scalat.

A fost (1881–1927) cooperador, resp<ectiv> paroh în Todirești, jud<ețul> Suceava; de la 1927 paroh și protopresviter în Cuciurul Mare.

Cavaler al ord<inului> „Coroana României”.

A participat cu soția la jubileu, <în> 1928.

Emeritat <de la> 5/11 1922, mulțumește p<entru> numire.

Cf. acte intrate în 1922/3, membru fondator cu 500 <de> lei în 1926.

A donat, p<entru> Cămin, 200 <de> lei, *pro* 1923–1927 câte 20 <de> lei. De la 1928 membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual.

4/11 1929 *Cron<icarul>*

Nr. 64 **ATANASIU TARNAVSCHI**, stud<ii> jur<idice> †

<Pentru> datele familiale <vezi *infra*,> sub <nr.> 103.

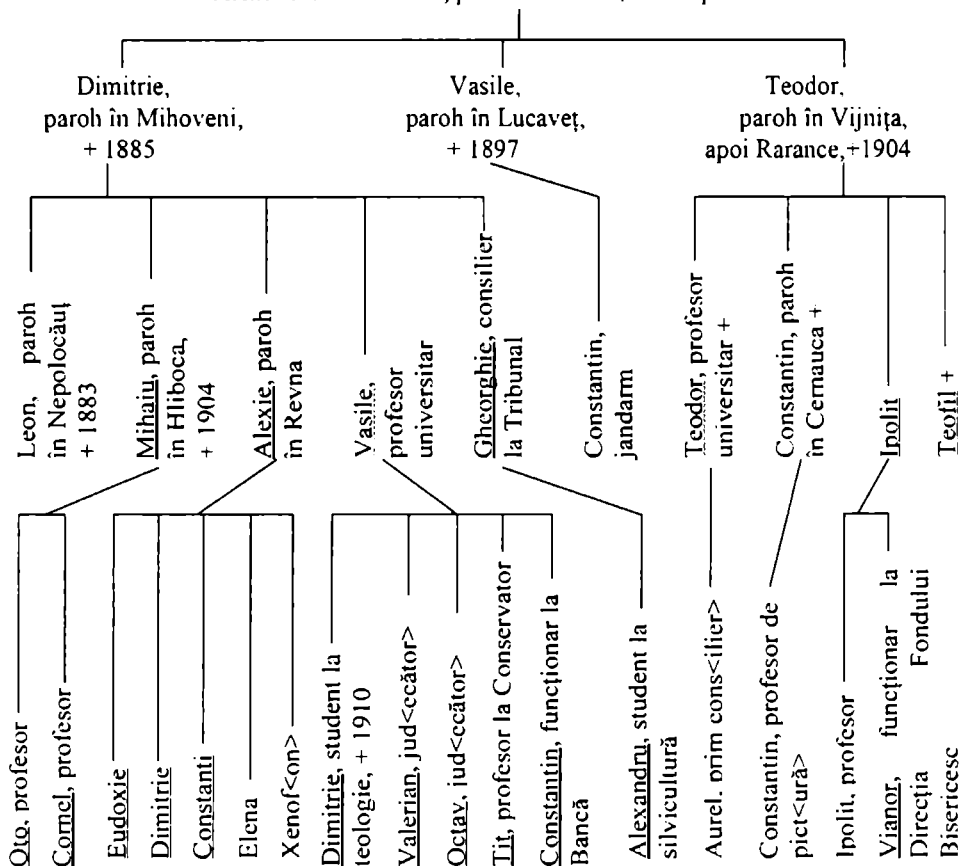
Dosarul <nr.> 103:

Familia Tarnavski se trage din Galiția, care este plină de Tarnavskieni aristocrați și grafi. Probabil, la anexarea Bucovinei (1775), un astfel de Graf – posibil scăpat – auzind de Bucovina, în care curgea pe atunci lapte și miere, a părăsit Galiția lui și a venit în Bucovina, la Jadova, jud<ețul> Storojineț, care cu timpul a devenit cuibul familiei Tarnavski, dar fără titlul de „Graf”. În Jadova se află și azi multe familii răzășești sărmene, cu numele de Tarnavski. De acolo se trag frații Dim<itrie>, Vas<ile> și Teodor.

Urmare<a, vezi *infra*>, la nr. 103.

<Spita neamului:>

Alexandru Tarnavski, paroh în Jadova, + cam pe la an 1830¹

<Atanasie Tarnavski a> fost membru al «Arboroasei» <în> 1876/77: era membru în Comisiunea literară.

A murit ca notar public în Suceava.

<În ceea> ce<-l> privește pe E<ug>²en Tarnavski, prim-cons<ilier> la Curtea de Apel, el este fiul răp<osatului> Ioan Tarnavski, fost proto<presvit>²er în Storojineț. Raportul de înrudire cu familia aceasta nu-mi este cu<noscut>. Prof. dr. Vasile Tarnavski <m.p.>.

... !

¹ Arborele genealogic și notița de sub el au fost scrise pe o hârtie de prof. dr. Vasile Tarnavski, ce a fost lipită de Arcadie Dugan în Album, la nr. 64.

² Rupt în manuscris.

³ Lipsște trimiterea la *Cronica*.

Dosarul <nr.> 64 b.

<Pentru> datele familiale vezi <infra>, nr. 516.

S-a născut la 6/18 martie 1857 în Verenceanca (azi Vrânceni), din părinții Nicolae, paroh, și Maria, fiica parohului I. Andreiciuc din Suhoverhov.

<Teofil Sauciuc,>
ca teolog și membru
al Societății
acad<emice>
«Arboroasa»

A cercetat Școala Primară Ort<odoxă> Or<ientală> din Cernăuți, liceul tot acolo; a studiat <în perioada> 1874–1877 drepturile, apoi teologia.

S-a înscris, în octombrie 1877, în «Arboroasa» și a fost martor ocular la arestarea „celor cinci” arboroseni de către auscultantul dr. Benno Straucher.

S-a căsătorit la 24/11 1880 cu Maria, fiica parohului Eman<oil> Palievici; a fost cooperador în Carapciu pe Siret <și> patru ani la Bosanci; de la 1887, paroh în Iordănești, jud<ețul> Storojineț; din 1922, arhipresviter saturefor, protopresviter județean; de la 1924, consilier eparhial.

Ofițer al Ordinului „Steaua României”, decorat și cu „Răsplata muncii pentru biserică” cl. I-a.

A murit la 23 august 1929 în Karlsbad, înmormântat în Cernăuți.

«Junimea» a fost <la înmormântare>.

Max, <Nicu>, Teofil, Dory, Emanuil

¹ Șters.

<Teofil Sauciu,
în> 1928

Au rămas în urmă copiii: 1) Teofil Săveanu, prof<esor> univ<ersitar>, ministru; 2) Nicu, avocat; 3) Dory, colonel; 4) Emanuil, dr. *Madicinae*; 5) Max, cântăreț de operă; 6) Valeria, văduvă după dr. Nicu Blându, recăs<ătorită cu> dr. Zah<aria> Popovici.

Emeritat <de la> 1923

A donat, pentru Cămin, 500 <de> lei; total colectat: 940 <de> lei.

30/10 1930 *Cron<icarul>*

¹ Rupt în manuscris, completat după numele celor cinci băieți ai lui Teofil Sauciu.

Nr. 65 **PETRU PITEIU**, jur<ist> absolvat, membru extraordinar †

Activ în «Arboroasa» <în> 1876/77.

În «Arboroasa» era cu Tudor Stefanelli, Vasile Morariu și Emiliu Isopescu un fel de îndrumător.

În 1880/1 este membru sprijinitor și după *Ra<portul> an<ual> pro 1882/3*, emeritat.

A murit în 1883.

Cf. *Șed<ința> plen<ului> din 18/3 1883*, «Junimea» a depus o cunună pe mormânt.

15/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 66 **METODIU LUȚIA**, cand<idat> la Fil<osofie> †

Dosarul <nr.> 66.

Luță (Luția) e<ste> o familie veche românească, dar puțin numeroasă de economi, originară di Horodnicul de Sus, jud<ețul> Rădăuți. Numele ei este cu siguranță un diminutiv de la Ilie – Iliuță > Luță. Un țăran fruntaș din Rădăuți, Ilie Larionescu, se numea de popor numai „Luță Larionescu”. Din familie au răsărit mulți preoți și cantori. După 1775 trăia în Horodnicul de Sus un preot Teodor Luță; descendenți ai acestuia erau țărani și cantori bisericești.

Eleazar Luția, născ<ut> <în> 1824, a fost cantor bisericesc în Suceava; e<ste> moșul lui Lascăr Lutia.

Alt descendent al familiei Luță din Horodnicul de Sus a fost cantor în Siret; fiul acestuia, Nicolai, cantor în Stupca; fiul lui Nicolai – Ion Luță – este tatăl lui Dim<itrie> Luta (<cf. *infra*,> nr. 1.270).

Un Petre Luță din Horodnicul de Sus s-a „măritat” la Horodnicul de Jos, < așa încât > familia s-a bifurcat; un fiul al lui este Vasile Luță, țăran.
< Copiii lui Vasile Luță, țăran: >

- 1) Ilie Luția, fost profesor la pedagogiu; a lăsat în urmă doi fii: dr. Ioan și dr. Petre, ambii avocați;
- 2) Ioan, țăran;
- 3) Metodie; fiul < său > e < ste > Orest (<cf. *infra*,> nr. 443); fiul acestuia < din urmă este > Gaius Luția (<cf. *infra*,> nr. 1.271);
- 4) dr. Gheorghe Luția, cu copiii: Gheorghie (<cf. *infra*,> nr. 918), Nicolai, dr. ...¹, Vasile (<cf. *infra*,> nr. 938), Ilie (<cf. *infra*,> nr. 976) și o fiică, soția lui Gh<eorghe> Teleagă.

Metodie, născ<ut> la 13/6 1854 în Horodnicul de Jos, a făcut școala primară în Rădăuți, liceul în Cernăuți – matura² < în > 1877 –, a studiat istoria, geografia și româna.

Junimean activ < în > 1878/9 – 1880/1, fost controlor și vicepreședinte.

După Rap<ortul> an<ual> pe 1884/5, emeritat. Ca student s-a căsătorit fără vreme cu Melesima, fiica parohului Nicol<ae> Sauciuc (cf. < *infra*,> nr. 516).

A trecut examenul numai din limba română, neprimind în țară nici un post – fusese scurt timp prof<esor> suplinitor la Școala reală – părăsește soția și copilul – pe Orest –, trece în vechiul Regat și ...¹ din anul 1901 i se pierde orice urmă.

În ianuarie 1880 salvează, împreună cu Teodor Bujor (cf. acesta < *infra*,> nr. 49) «Junimea» de la peire sigură. «Junimea» fusese dizolvată ! de acei membri care înființează în același an «Bucovina».

N.C.: Tatăl lui Metodie, Vasile Luță, avea de soție pe Ecaterina, sora lui dr. I<on> G. Sbiera.

<Metodiu Luția>

5/11 1929 Cron<icărul>

¹ Loc lăsat necompletat.

² Examenul de maturitate.

Dosarul <nr.> 67 – foarte voluminos.

Spița neamului:

Vasile Procopovici, paroh în Lucaveț

Alexandru, paroh în Romanești

- 1) Vasile, căs<ătorit> cu Maria Mandășefski, cf. <infra,> nr. 100; a avut pe C<onstan>tin, Tica și pe Octavia, căs<ătorită cu> Dim<itrie> Androhovici;
- 2) Severian, căs<ătorit> cu Hermine Prelici; are pe Maria (<cf. *infra*,> nr. 1.307), Margareta (<cf. *infra*,> nr. 1.507) și Agata;
- 3) Saveta, căs<ătorită cu> Überall; doi fii ai ei au fost în «Bucovina»;
- 4) Eulampie (<cf. *infra*,> nr. 220).

Severian Procopovici s-a născut la 8 septembrie 1856 în Românești, jud<ețul> Suceava. Tatăl său, Vasile, a fost acolo paroh <în perioada> 1840–1874; mama Maria, fiica lui Iordachi Stefanovici, preot în Banila Moldovenească. Acesta era fiul lui Mihai Stefanovici și nepotul lui Ștefan Ioniță. Severin se trage, după mamă, din familie curat românească; familia tatei era – trăind în părțile rusești – rusificată sau poate chiar rusă de origine.

Copilăria a petrecut-o în Românești, sat așezat pe Dealul Lungului, cu pozițiune frumoasă și cu pădure, cu o panoramă dintre cele mai frumoase. A apucat încă timpul vechiu cu ștergare, catrințe, jocuri moldovenești, cu obiceiuri vechi, patriarhale.

Fratele mai mare, Vasile, îl ținea la Suceava toată ziua la carte, iar de ieșire, de joc nici vorbă nu era. Severin își aduce cu drag aminte de maiatul – armindenul – elevilor care se aranja în „poiană”, un platou pe malul Sucevei, și acolo cânta lăutarul Moș Grigori. Cu această ocazie i-au „picat” și lui câteva prăjituri și acadele, ba o dată a fost și în circ gratis scăpând cu obraz curat. Cu timpul, el face cunoștință cu muzicanții lui Moș Grigori, apoi gustă și din plăcerile cârșmei!, căci sâmbătă seara se strâneau septimanii la Masa Legii, formându-și și un cvartet pentru Sf<ânta> Liturghie, chef și serenade.

Maiorul de dragoni
Vasile Procopovici (+ 1908)
cu familia

Junimean activ de la 9/12 1878 – 1880/1.

Primește pentru absență de la Șed<ința> plen<ului> din 12/7 1879 vot de dojeneală; este membru în Comisiunea literară, în 1880/1.

Al III<-lea> președinte al «Junimii», ales cu opt voturi.

După *Rap<ortul> an<ual pe> 1884/5*, emeritat; fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1911/12.

De la 1925/6, președintele Filialei din Suceava.

Dosarul amintește pe larg arestarea celor «cinci arboroseni», procesul «Arboroasei» și achitarea

acuzăților.

După apunerea «Arboroasei» urmă un timp mai îndelungat de stagnare, de dezorientare în cercurile studențești; în fine, se înființează și «Junimea».

Înființarea «Bucovinei» e<ste> numit<ă> „un eveniment regretabil ce s-a petrecut nu mult după ieșirea lui Dim<itrie> Onciul din Societatea «Junimea». Un timp Onciul fu înlocuit de un membru, de care este legată o mare pată: Ștefan Cocinschi. Acest individ, fiind vicepreședinte, <împreună cu> cei dedați lui (ceilalți nu știau nici cu spatele despre intențiile lui) dizolvă «Junimea» și înființează în locul ei întrunirea «Bucovina».

Între tinerii care au dizolvat «Junimea» au fost: Popovici Alexandru (I – N.C.), frate cu actualul consilier de tribunal Cornel Popovici, Parteni Siretean, Ștefan Ilasievici etc. Ceilalți au sărit, s-au ridicat și la protestul lor, cons<ilierul> guvernial de pe atunci, Wazl, a recunoscut dreptul de a reînființa la loc «Junimea», desființată prin viclenie și șarlatanie.

De atunci «Junimea» și «Bucovina» n-au dus nicicând casă bună între olaltă”.

Sev<erin> Procopovici a cunoscut mai de aproape pe D<imitrie> Onciul, <Ciprian> Porumbescu; cunoaște primele zboruri ale «Junimii» tinere; sub el s-a aranjat primul bal al «Junimii» cu *Cadrila romană*, *Călușerul* și *Bătuta*, bal la care a cântat Moș Grigori, vechiul său prieten din Suceava.

Severin a fost și urmașul lui <Ciprian> Porumbescu – al cărui bărbier era – la postul de conducător al corului.

A fost profesor în Suceava, azi pensionat și numit cu respect „Mos Severin”, președinte al Soc<ietății> «Ciprian Porumbescu» etc.

5/11 1929 Cron<icarul>

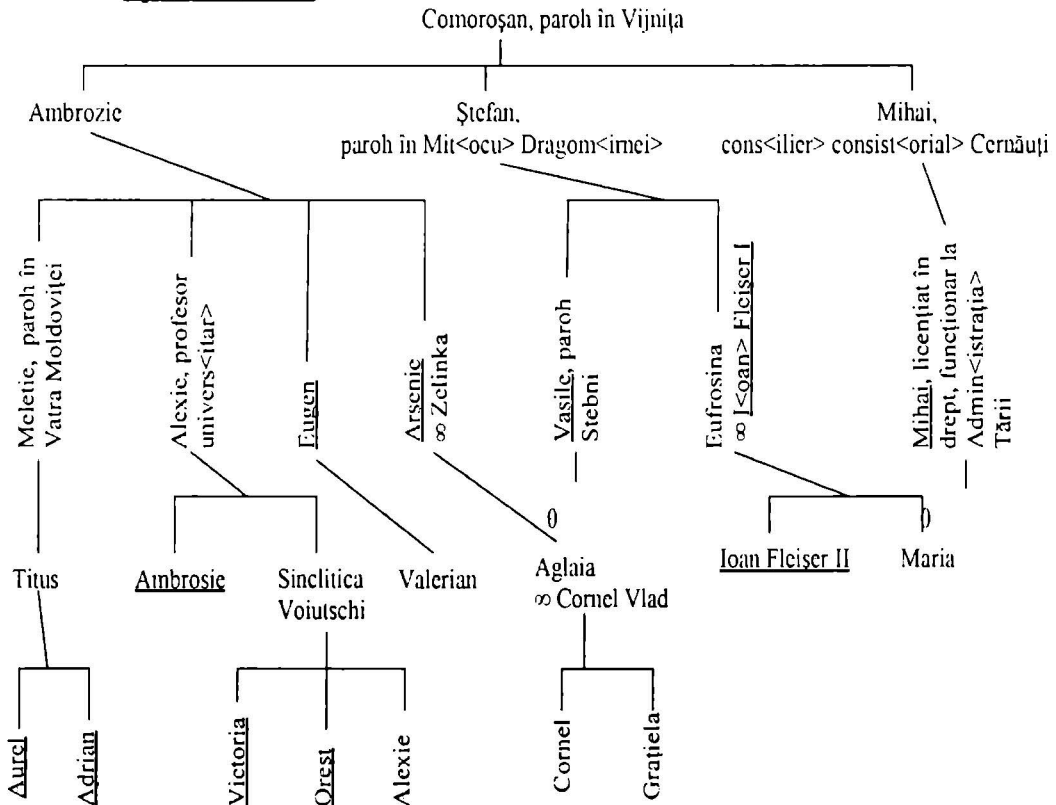
Nr. 67 a

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 68 **EUGEN COMOROȘAN**, stud<ii> jur<idice> †

Dosarul <nr.> 83.

Spita neamului:

Activ¹ <în perioada> 1878/9 – 1882/3.

La 14/12 1878 este ales în Comisiunea pentru aranjarea inaugurării Societății (= primului comers).

Numit emeritat în Șed<ința> gener<ală> din 13/11 1885.

A murit în octombrie 1921 în Vășcăuți pe Ceremuș ca notar public. La înmormântare, «Junimea» a fost reprezentată prin Aurel Comoroșan, care însă, înecându-l plânsul, n-a putut vorbi. Era căsătorit cu o d-ră Seidl ...² din Rădăuți.

3/11 1929 Cron<icarul>

Gheniu Comoroșan

¹ În «Junimea».

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 68 a **EUGEN SIMIGHINOVICI**, stud<ii> jur<idice>

Activ în 1879/80.

A ieșit în 1880 din «Junimea» și a intrat în «Bucovina».

La 13/11 1880 figurează ca senior al «Bucovinei». ††

15/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 69 **ȘTEFAN ILASIEVICI**, stud<ii> jur<idice>

Activ în 1879/80.

În 1878/9 este în Comisiunea pentru inaugurarea Societății.

A ieșit în 1880 din «Junimea» și a intrat în «Bucovina». ††

16/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 70 **VASILIU VOITCO**, stud<ii> fil<osofice>

Activ în 1879/80.

Petiția de primire este dezbătută la 27/4 1879.

„Origar din Clocucica, a fost locotenent în Reg<imentul> 41 Inf<anterie> din Cernăuți; a demisionat din armată, s-a înscris la Facultatea de Litere din Cernăuți, a trecut la Viena, de unde a plecat ca perceptor în Grecia.

A publicat *Grammatik der rumänische Sprache*. Un exemplar se află la Biblioteca Universității din Cernăuți”. Victor Olinescu, m. p.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 71 **GEORGE BORCEA**, stud<ii> jur<idice> †

Activ <în perioada> 1878/9 – 1881/2.

Petiția de primire e<ste> dezbătută la 27/4 1879.

La 8/10 1879 roagă un împrumut de 10 fl<orini> și eliberarea de taxa semestrală.

În 1879/80 este membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, în 1880/1 este cassier, în 1881/2 iarăși membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1884/5*, emeritat.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1897/8*, a murit, era consilier orășenesc în Cernăuți.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 72 **IOAN FLEIȘER**, stud<ii> fil<osofice>

Activ <în> 1878/9.

A murit ca profesor în Suceava (cf. datele familiale *supra*, sub nr. 68).

El a fost tata m<embrului> emer<itat> Ioan Fleișer II, preot.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 72 a **EMANUIL PROCOPOVICI**

Indus la 23/9 1879 pe o hârtie ca membru activ al «Junimii», după Fleișer Ioan I. Scrisoarea de pe hârtie seamănă cu cea a lui Sev<erin> Procopovici, dar – cum spune el singur – nu e a lui.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 73 **EUGEN DAȘCH<I>EVICI**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în> 1878/9.

În *Rap<ortul> an<ual>* indus ca membru ordinar, a fost eliberat de taxa semestrală.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

E<ste> frate cu m<embrul> sprijin<itor> Ioan Procopovici (tata m<embrilor> emer<itați> Alexie și Orest Procopovici – N.C.) și cu C<onstantin>tin Procopovici, fost profesor și director în Suceava.

Activ <în> 1878/9 – 1881/2.

Roagă, la 8/10 1879 (și primește) un împrumut de 10 fl<orini>.

Emeritat de la 13/11 1920.

Fost consilier de tribunal în Suceava, căs<ătorit> cu sora lui Eman<oil> Botușan.

16/1 <1>930 Cron<icarul>

Activ <în> 1878/9 – 1881/2.

La 9 iulie 1879 se produce cu *Critica la elaboratul lui Ciprian Golembiowski. „Muzica antică a românilor”*.

În 1879/80 este secretar de externe.

După Rap<ortul> an<ual> pro 1883/4, m<embru> emeritat.

Împreună cu Teodor Bujor și Metodi Luția a salvat «Junimea» de la dizolvarea intenționată de Ștef<an> Cocinschi.

După acte intrate <în> 1903/4, a fost „provocat” de junimeni; roagă demisia din emer<itat> la 29/5 1904 – cf. Șed<ința> Com<itetului> din 18/6 1904, pag. 10 (După câte știu, totul s-a petrecut la „Clubul român” în Suceava, afarcerea a fost tranșată. *Cronicarul*.)

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1911/12.

Colegii din «Junimea» îi ziceau „Fiion”.

S-a născ<ut> la Pătrăuți pe Suceava, la 14/7 1857, din părinți țărani; a studiat în Suceava. De la 1884 <până în> 1908 <a fost> magistrat, apoi avocat în Suceava.

O fiică a fost căs<ătorită> cu m<embrul> emer<itat> Nicolai Turturean, fost căpitan.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei, pro 1919–1927, în total ...¹.

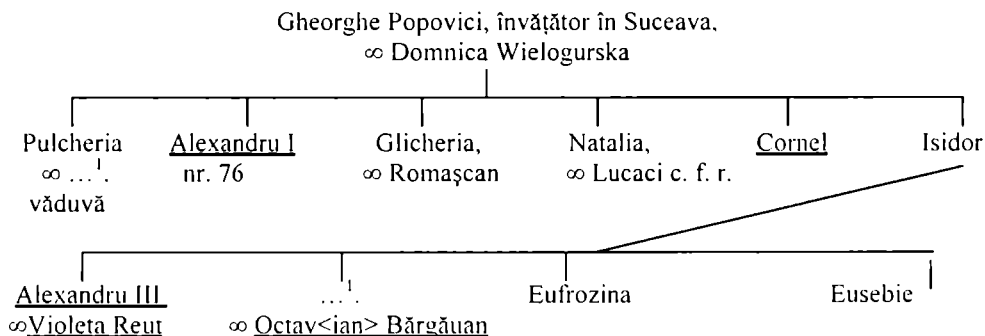
De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

16/1 1930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Familia Popovici a imigrat din cauza persecuțiilor din partea turcilor din Banat la Valea Sacă, în Bucovina.

Spîta neamului:

Alexandru Popovici I.

Activ <în perioada> 1878/9 – 1879/80.

În 8/10 1879 e<ste> secretar ad hoc până la Adun<area> generală.

A ieșit din «Junimea» în ianuarie 1880, înființând Întrunirea Acad<emică> «Bucovina». Era mare aderent al «Bucovinei».

Pe un act din 25/11 1880, venit de la «Bucovina», figurează deja ca „consenior” al întrunirii. ††

13/11 1929 *Cron<icarul>*

[†] Loc lăsat necompletat.

Activ <în perioada> 1878/9 – 1879/80.

Primit la 8/10 1879, dar „Comitetul să observe în decursul semestral purtarea lui”.

În 1879/80 a ieșit din «Junimea» și a intrat în «Bucovina».

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Activ <în perioada> 1878/9 – 1879/80.

Primit la 8/10 1879, dar „Comitetul să observe în decursul semestral purtarea lui”.

În ianuarie 1880 a ieșit din «Junimea» și a intrat în «Bucovina».

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Activ <în> 1879/80.

A ieșit din «Junimea» și a intrat în «Bucovina».

La 13/11 1881 figurează ca secretar al «Junimii».

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Fiu de țăran din Volovăț, jud<ețul> Rădăuți.

Studiile liceale le-a făcut în Suceava, unde se excela prin profunditatea științei sale. Era elev foarte bun la toate obiectele. Se povestește că citea vocabularul și tot arunca câte o filă în sobă pe foc, nu-i mai trebuia, o știa de-a rostul.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1882/3.

În 1879/80 era cassar și membru în Comis<iunea> literară, a ținut prelegerea *Viața și activitatea lui V<asile> Alexandri*.

În 1880/1 este membru în Comis<iunea> literară. Ține, la 7/4 1881, prelegerea: *Aduceri aminte și suspine* (din ziarul lui Lonal Sarvis I, II, III, IV) și era încă vicepreședinte al «Junimii», ales cu 11 voturi.

În 1881/2 era membru în Comis<iunea> literară, <iar> în 1882/3 e<ra> președinte al «Junimii».

A ținut o prelegere: *Despre tragedia antică*.

Ca student, a impus prin temeinicia științei sale chiar profesorilor universitari străini, era foarte bun filolog clasic, direct un fenomen, de care avea respect chiar și vestitul dr. Joh. Wrobel, care admitea la examenul de capacitate numai candidați cu 10 ani de praxă.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1884/5*, emeritat.

În Șed<iința> plen<ului> din 12/5 1900. e<ste> ales în Comis<iunea> p<entru> modificarea statutelor.

După absolvirea studiilor, fu numit profesor la Liceul din Suceava – mulți viitori junimeni au trecut prin mâna lui, știa foarte mult, era sever –; de la 1898 e<ste> profesor în Cernăuți, apoi în Siret. A fost trecut la pensie.

El e<ste> tatăl m<embrului> emer<itat> Constantin Vicol.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

<Pentru> datele familiale <cf. *supra*,> sub nr. 68.

Activ <în> 1879/80.

În ianuar(ie) 1880 a ieșit din «Junimea» și a intrat în «Bucovina».

16/1 >1>930 *Cron<icarul>*

¹ Studiile necompletate.

Nr. 80 **ION TELEAGĂ**, stud<ii> fil<osofice>

†

A fost fratele lui Gavril Teleagă, spiritual¹ al Seminarului Teologic din Cernăuți. Tata lor era gospodarul fruntaș Arhip Teleagă din Horodnic.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1882/3.

În 1879/80 era controlor, a declamat *Peneș Curcanul*.

În 1880/81 e<ste> președintele Comis<iunii> literare, declamă *Norocul și moartea*, de Anton Pann.

În Șed<ința> plen<ului> din 20/3 1881 face teribilă opoziție – primul caz în analele «Junimii» – dar Comitetul îl potrivește la 3 aprilie 1881.

La 7/4 1881 face – ca preș<edinte> al Comis<iunii> literare – *critica la poeziile citite de Victor Vasiloschi*; tot așa face *critica la poeziile lui Lazăr Vicol*, dar autorul (Lazăr Vicol) „replică și combate toate cu foc”.

La 19/5 1881 roagă „să i se dăruiască pentru paupertate cei 10 fl<orini> datorie”.

Colegii din «Junimea» îi ziceau „Ciotu”.

În 1881/2 e<ste> membru în Comis<iunea> literară și vicepreședinte; a făcut *criticele la elaboratele lui Victor Vasiloschi, Aurel Procopeanu și Lazăr Grigorovici și Isidor Iesianu*.

În 1881/2 e<ste> iarăși președintele Comis<iunii> literare.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1884/5*, emeritat.

A fost profesor suplinitor – examene n-a dat – de matematică și fizică; ținea la nevoie și germana – în Pomârla și Suceava.

Prin 1903 era director de bancă în Suceava; avea un imobil cu o casă înconjurată de un zid – „Burgul lui Teleagă” – în strada ...².

A murit holtei.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ «spiritual», lectură nesigură.

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 81 **VASILE TURTUREAN, I.** stud<ent> fil<osofie>

Fratele lui Amfilochie și tata lui Silvan Turturean. O fiică e<ste> căs<ătorită> cu Ilie Cioban.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1880/81.

În 1879/80 este membru în Comis<iunea> literară și ține prelegerea *Despre începutul și scrierea limbii române*.

Paroh în Calafindești, Bucovina.

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 82 **GRIGORIE ONCIUL**, stud<i> fil<osofice>

†

Fratele lui Dim<itrie> Onciul.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1880/81.

În 1879/80 redactează foaia umoristică „Broscoiul”; era membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

După Victor Olinescu, a studiat medicina în Viena, a fost medic la Spitalul Țării în Cernăuți.

16/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 83 **ARSENIU COMOROȘAN**, stud<i> fil<osofice>

<Arseniu Comoroșan,
în> 1928

Dosarul <nr.> 83, conf<er> supra, spita neamului, sub nr. 68.

Cf. Schmiedt Wilh și Franz Ad(olf) Wickenhauser, *Geschichte des Klosters Sucevița*, pag. 63: Familia își trage originea din orașul Suceava. Un urmaș al familiei din Suceava a trecut în Maramureș, de unde a venit apoi (sec<olul al> XVIII<-lea>) strămoșul în Bucovina, dimpreună cu fiul său, care se face paroh în Vijnița. „Comoroșan” se poate deriva de la „comoară”, căci dacă a putut acel Comoroșan din Suceava să doneze mănăstirilor case frumoase în Suceava, a fost desigur foarte bogat și evlavios.

Arsenie s-a născut în Comănești (Bucovina), la 24 aug<ust> 1860, din părinții

Ambrozie, paroh, și Zoe, fiica preotului Dimitrovici. Bunica se chema Parascheva de Preda. Liceul l-a făcut în Suceava și Cernăuți.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1882/3.

În 1881/2 era secretar II; la conveniri sociale se producea „cu operate comice”.

Numit emeritat <la> 13/11 1920.

Fost profesor în Suceava și Pomârla, director de liceu în Storojineț, ofițer al „Cor<oanei> României”. În război era profesor de liceu în Viena. <În> 1918 conduce Liceul din Suceva, făcând în jumătate de an un an întreg școlar și în luna octom<brie> examenul de maturitate sub președ<inția> lui C<onstan>tin Mandicevski; în tot timpul conducerii acestui institut a prezidat bacalaureatele cu elevii veniți din război. A condus Liceul din Storojineț de la înființarea lui – iunie 1920 – până la pensionare – 10 octom<brie> 1925. Are o singură fiică, măritată după procurorul Cornel de Vlad, <de la care are> un nepot și o nepoțică.

Trăiește în Cernăuți, unde ține – fiind cu toată vârsta înaintată tare la toate materiile – lecții particulare. Este prieten nedespărțit de Gh<eorghe> Palamarescu și Severin Procopovici.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei; *pro* 1921–1927 câte 20 <de> lei anual. De la 1928 membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual.

Trăiește în Cernăuți.

4/11 1929 *Cron<icarul>*

Nr. 84 **MIHAIU HACMANU**, stud<ii> jur<idice> †

Activ <în perioada> 1879/80 – 1882/3.

În 15/1 1881 e<ste> primit membru ordinar (probabil demisionase – N.C.). Un semestru iarăși n-a fost membru, căci e<ste> reprimat la 18/10 1882; așadară, a fost membru în 1881/2.

După Olinescu Victor, a fost funcționar în Bosnia.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 85 **ISIDOR SOCOLEANU**, stud<ii> jur<idice> †

Activ <în perioada> 1879/80 – 1883/4.

La 13/7 1882 devine „îngrijitorul cabinetului de lectură peste ferii”; ergo¹, este primul conducător ferial.

După Rap<ortul> an<ual> pe 1884/5, emeritat. F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în> 1889/90 și <în> 1911/12.

16/1 1930 Cron<icarul>

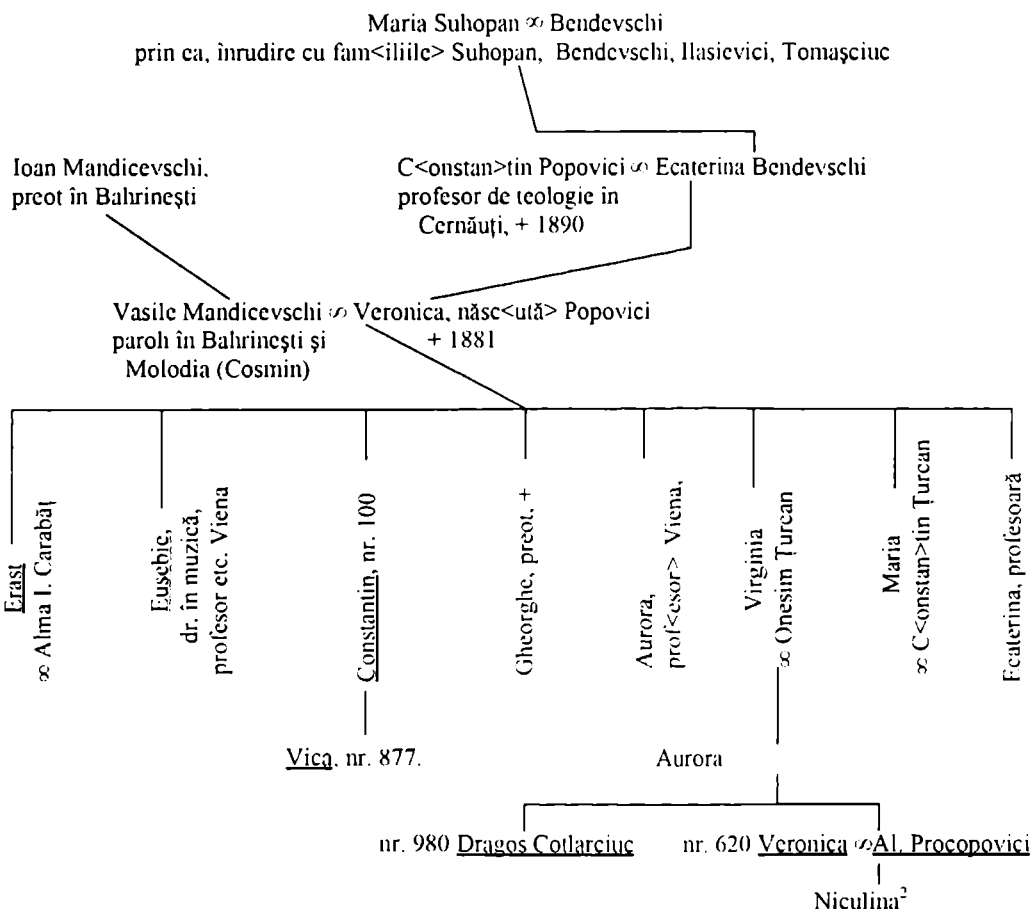
¹ De aceea.

Nr. 86 ERAST MANDICEVSCHI, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 86.

Numele <era>, probabil, polon (cf. <infra> nr. 100).

Spita neamului:

<Erast Mandicevski s-a> născut la 11/10 st<il> n<ou> 1860 în Bahrinești, jud<ețul> Cernăuți. Liceul în Cernăuți, matura în 1879.

Junimean activ <în perioada> 1879/80 – 1882/3.

Fost membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, controlor – cam lipsea de la ședințe, dar totdeauna semnat – și vicepreședinte. După Rap<ortul> anual <pe> 1883/4 [a fost militar (voluntar)], emeritat.

A avut, ca deosebit de bun jurist, o carieră strălucită: <în> 1910 <era> cons<ilier> aulic și preș<edinte> al Trib<unalului> Suceava; <în> 1912 <era> consilier la Curtea de Casație <din> Viena, primind Ord<inul> „Sf. Leopold”! <În> 1919 <era> secretar-șef de justiție în Cernăuți; de la 1920 <a fost> consilier la Curtea de Casație din București.

Președintele Filialei București.

Are multe publicații în limba germană și română (cf. *Dosarul*).

Toată familia e muzicală, <însă> gloria ei <în acest domeniu> e<ste> dr. Eusebie M<andicevski>, m<embru> onorar.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 200 <de> lei, *pro* 1919–1926: ...¹, de la 1927 membru sprijin<itor> cu 500 <de> lei anual.

Familii înrudite: Eusebie Popovici, C<onstan>tin Popovici, Aspazia Popovici căs<ătorită> cu Gh<eorghe> Popovici; cu familiile descendente Ciuntuleac, Lutia, Sandru și Geagea, Maria Popovici căs<ătorită> Abager (Abager Gheorghe).

3/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

² Niculina poate fi și sora lui Dragoș și a Veronicăi. În manuscris filiația acestora este redată neclar.

Nr. 87 ISAIA MUNTEAN, stud<ii> jur<idice>

†

Dosarul <nr.> 87.

Familia lui Isaia Muntean este originară din Munții Apuseni (Transilvania).

Pe timpul revoluției lui Horia, Cloșca și Crișan – 1784 – s-au refugiat de acolo mai mulți și s-au așezat în Bucovina. Între ei se afla și

străbunul lui Isaia Muntean. Fiindcă venise de la munte, l-au poreclit „Muntean”.

<Isaia Muntean, în>
1911

Unde s-a stabilit primul Muntean, nu se știe; un urmaș de-al lui, Dumitru, s-a stabilit în Roșu. Acesta avuse doi feciori, dintre care cel mai mic era parohul Mihai Muntean, tatăl lui Isaia.

Isaia s-a născut la 22 septembrie 1856 în Voroneț, județul Câmpulung Moldovenesc, din părinții Mihai și Eudochia, născută Dașchievici. Mihai Muntean a fost în urmă paroh în Bucșoia și Cuciurul Mare.

Isaia a studiat liceul în Cernăuți, <dar> l-a terminat în Suceava.

Junimean activ <în> 1879/80 – 1883/4.

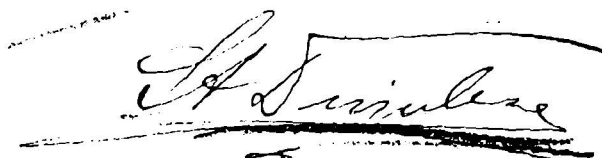
Fără să fi ocupat în acești patru ani vreun post în comitet sau comisii. Numit emeritat <la> 19/11 1885.

A murit ca judecător în Câmpulung Moldovenesc, la 20 sau 21 decembrie 1911, în urma unei pneumonii.

Datele <au fost> furnizate de fiica sa Florica, fostă <d> oam<na> Tocariu, învățătoare și licențiată în drept, fostă <d> membră a «Daciei».

4/11 1929 Cron<icărul>

Nr. 88 ȘTEFAN DINULESCU, stud<ii> teol<ogice>

semnătura

Activ <în perioada> 1880/1 – 1885/6.

În 1883/4 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare> <și> ține trei prelegeri: *Spătarul Nicolai Milescu*. Studiu istoric; *Viața și activitatea politică a Mitropolitului Dosofteiu*; *Activitatea literară a Mitropolitului Dosofteiu*. Studiu istoric-literar.

În 1884/5 e<ste>, după Rap<ortul> an<ual>, membru numai în sem<estrul> I, <când> ține prelegerea *Familia Movileștilor*. Studiu istoric.

La 23/11 1887, Comitetul decide a recomanda primirea lui de m<embru> emeritat, <așa încât> s-a primit în Șed<ința> gen<erală> din 23/11 1887; este, deci, emeritat.

După Rap<ortul> an<ual> pro 1894/5, ține prelegerea *Stagnarea culturală a românilor din Bucovina*.

Dr. teol<ogie>, profesor și avocat în București.

16/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 89 **ION CORNOI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Membru activ <în perioada> 1880/1 – 1882/3.

16/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 90 **POLICARP POPESCU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada> 1880/1 – 1881/2.

După Victor Olinescu, a fost fratele lui Emil Popescu (tata lui Tacu Popescu).

S-a născut <în> 1857; a fost paroh în Gemene, apoi în Putna și a murit la 21/6 1915.

16/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 91 **TIT de CUPARENCU**, stud<ii> jur<idice>

†

Dosarul <nr.> 91.

S-a născut la 14 august 1857 în Băncești, jud<ețul> Rădăuți, ca fiul lui Mihail Cuparencu, proprietar în Băncești, și a Paraschivei, născ<ută> Băncescu.

Mihail era strănepotul mazilului Vasile Cuparencu (fiul lui Miron), care a trăit pe la anul 1750 în Calineștii lui Cuparencu și în Zamostea, jud<ețul> Storojineț, unde avea moșii.

Tit a făcut liceul la Suceava, dând bacalaureatul în 1878.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1883/4.

În 1880/1 e<ste> secretar, ales cu opt voturi; în 1881/2 e<ste> președinte al «Junimii».

Tit de Cuparencu

În 1883/4 e<ste> președinte al Comis<iunii> revizuitoare.

După *Raportul anual pro 1884/5*, e<ste> emeritat.

La 1894 e<ste> numit notar public la Storojineț, unde a murit la 1901.

În urmă i-a rămas un singur fiu: Alexie de Cuparencu (nr. 860), m<embru> emeritat.

3/11 1929 *Cron<icarul>*

Nr. 92 **ISIDOR IEȘIANU**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în perioada> 1879/80 – 1883/4.

În anul admin<istrativ> 1880/1 declamă, la 16/11, *Dedicație lui Alexandri* de Olinescu. În 1881/2 ține o prelegere, *Fii de eroi*, nuvelă istorică.

În 1883/4 este controlor, se produce cu: *O dacă nu te-aș fi văzut. Suferință, La o roză, Călătorul*, poezii originale. Mai citește în acest an *Colinde și cânturi populare din Bucovina*.

Emeritat de la 19/11 1885, f<ost> m<embru> sprijin<itor>.

În 1919 e<ste> numit de «Dacia» membru onorariu; în Șed<ința> plen<ului> din 27/12 1921 devine m<embru> fondator al «Junimii».

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 93 **ȘTEFAN POPESCU**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în perioada> 1879/80 – 1881/2.

În 1880/1 e<ste> membru în Comis<iunea> literară și redactează foaia umoristică „Cociorva”, mai târziu „Cociorva nouă literară” (sigur o parodie la „Neue freie Presse” din Viena – N.C.).

La 14/5 1881 anunță ieșirea sa din Societate, o retrace. însă.

În 1881/2 e<ste> secretar, din care post, după *Rap<ortul> an<ual>* demisionează.

Poate că a fost membru și în 1882/3.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1888/9*, a murit.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

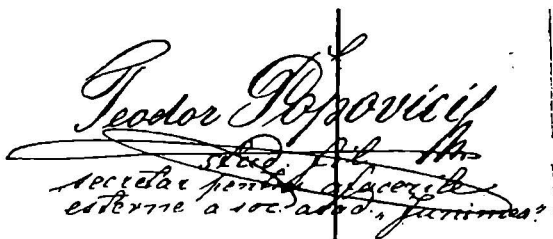
Nr. 94 **TOADER POPOVICI**, stud<ii> fil<osofice>

†

Fratele lui Dim<itrie> Popovici, ai cărei copii sunt Radu și Victoria.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1885/6.

În 1882/3 era secretar I și iscălea: secretar pentru afacerile externe ale Societății Academice «Junimea».

Teodor Popovici
secretar pentru afacerile
externe a soc. advo. „Junimea”

semnătura

În 1883/4 e<ste> membru în Comisiunea literară, <prilej cu care> face darea de seamă asupra poeziei În zădar de Eusebie Salter.

În 1884/5 e<ste> președintele Comisiunii revizuitoare, e<ste> ales în Delegatiunea celor patru pentru aranjarea deceniului universitar.

În anul 1885/6 e<ste> ales în ambele semestre președinte al «Junimii» cu 18 voturi.

După Raportul an<ual> pro 1887/8, <membru> emeritat.

A fost profesor suplinitor în Cernăuți și alte locuri; examene n-a dat, n-avea energie; a murit ca monah în Mănăstirea Dragomirna.

16/1 <1>930 Cronica

Nr. 95 **NICOLAI POLONIC**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

De la 19/5 1881 până la Adunarea generală din 1881 este membru în Comisiunea revizuitoare în locul lui Victor Vasiloschi; în 1881/2 <a fost> casier.

După Raportul an<ual> pro 1885/6, <a fost> numit emeritat la Ședința generală din 19/11 1885; fost membru sprijinitor <în> 1897/8 – 1900/1.

Are un singur copil, Constantin Polonic.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: ...¹; pro 1919 – ...¹.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la Cronica.

<Pentru> datele familiale <cf. *supra*,> sub nr. 19.

Fiul protopresviterului din Capu Codrului, Mih<ail> Iliuț și al soției sale Emilia, născ<ută> Grigorovici. El a fost, deci, frate cu fostul președ<inte> al «Junimii», Eugen Iliuț.

Activ <în perioada> 1879/80 – 1881/2.

În 1880/1 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>; în 1881/2 e<ste> controlor.

Emeritat de la 3/11 1889, f<ost> m<embru> sprijin<itor> <în> 1911/12 <și> 1919.

Dr. <în> juris<prudență>, avocat, Rădăuți.

A murit în 1924.

16/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 97 **VICTOR VASILOSCHI**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1879/80 – 1885/6, sem<estrul> I.

În 1880/1 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>. *Raportul Comis<iunii> reviz<uitoare>* fiind respins în 20/3 1881, el demisionează din postul său.

La 7/4 <1>881 citește poezia *Doina, hora, punga plină*.

E<ste> bun cântăreț și conduce corul «Junimii».

În 1881/2 citește poeziile: *Ieri și astăzi* <și> *Unei domnișoare*.

În 1885/6 este membru în Comis<iunea> Literară.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1890/91*, <membru> emeritat.

Avocat în Solca.

...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 98 **PARTENIE SIRETEANU**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 98–33–34 (la un loc)

S-a născut la Mănăstioara, la 1860, luna februarie.

La școala primară din Siret s-a înscris singur, fără știrea tatălui său, Ioan Sireteanu (cf.

Dosarul, interesant din multe puncte de vedere!)

<Partenie Sireteanu>

A cercetat apoi liceul din Suceava, primea în cl<asa a> IV-a chiar un stipendiu (bursă), dar în cl<asa a> V-a, după cursul de dans al bătrânului „Fieles”, s-a trezit cu o notă rea la limba latină și, în urma unui conflict cu profesorul de latină, trece ca repetent la Liceul din Cernăuți.

În mai 1877 a părăsit școala și a plecat la „rezbel” contra turcilor; trece frontiera pe furiș și se înrolează cu alți patru liceeni, între care și Gh<eorghe> Levescu, la Regim<entul> II de artilerie în București.

Amintirile din timpul acela și altele din viața sa au apărut în „Junimea literară”, XVI, 1927.

<Partenie Sireteanu, în> 1928

Fiul, dr. C<onstan>tin,
comisar la Prefectura
Neunkirchen din Austria

Ca soldat veteran este decorat cu medaliile „Apărătorul Independenței” și cu comemorativa semicentenară, e<ste> și ofițer al „Coroanei României”.

Junimean activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

Primit în 10. resp<ectiv> 11 iulie 1881 (Șed<ința> plen<ului>). A venit din «Bucovina». În 1881/2 redacta o foaie umoristică „Urzica”; ca junimean a fost unul dintre cei mai veseli și mai meșter<i> în „ciubote la quadrat”, cu care înveselea pe colegi și oaspeți la diferite ocazii.

Avea și o poreclă: general Pafnuți.

Director gener<al> în pens<ie>, avocat, Cernăuți.

Din acte într<ate> <în> 1921/22, este și „domn bătrân” la «Bucovina».

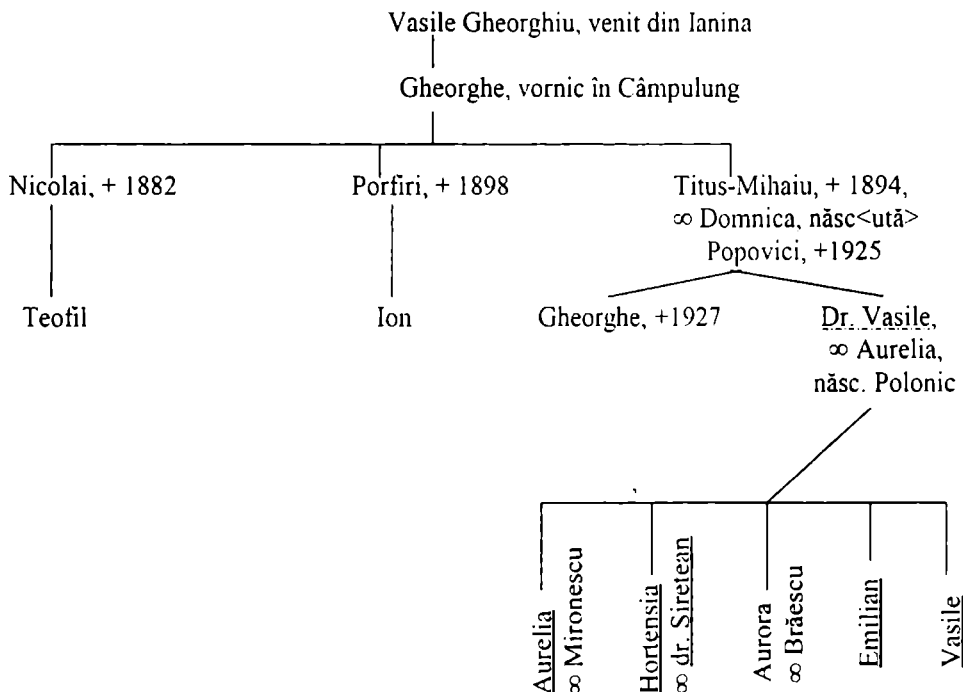
Emeritat după Rap<ortul> an<ual> <pe> 1884/5.

A dat pentru Căminul «Junimii» 100 <de> lei, <dintr-un> total colectat <de> 400 <de> lei; pro 1919–1928: 600 <de> lei; de la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

4/11 1929 Cron<icarul>

Dosarul <nr.> 99.

Spita neamului:

Familia Gheorghiu, până la 1918 unica familie cu acest nume în Bucovina, se trage din Ianina Macedoniei. Răstrămoșul, Vasile, se stabilește pe la 1750 în C<âmpu>lung, e<ste> băcan.

Fiul său, Gheorghe, [prin] <fiind> 24 de ani vornic, ajutat de dep<utatul> Câmpulungului, Eudoxiu Hurmuzachi, a reluat cu succes procesul c<âmpu>lungenilor „pentru cei 8 munți”.

Fiul său, Nicolai, era preot în Câmpulung. Fiind <în> 1850 eliminat din clerul Bucovinei, a trecut la uniții din Galiția și a murit <în> 1882 ca protopresviter al Leovului.

Fiul său este Teofilu Gheorghiu, stud<ent> la Fil<osofie>, membru al «Junimii» <în> 1880/1, sem<estrul> II. A fost profesor de liceu în Vechiul Regat (Pomârla). E<ste>, deci, văr primar cu m<embrul> onorar dr. Vasile Gheorghiu, prof<esor> univers<itar> în Cernăuți.

După acte ieșite <din> 1881–1883, „Teofil Gheorghiu, prof<esor> în Pomârla, e<ste> provocat să plătească datoria de 14 fl<orini>”. Ori de mai trăiește¹, nu se știe.

Titus-Mihai (cf. *Dosarului*) era forestier comună; fratele lui, dr. Vasile a fost învățător în Valea Putnei și Slătioara.

31/10 1929 *Cron<icarul>*

¹ Este vorba de perioada cuprinsă între 1926, când Arcadie Dugan își face însemnările (v. *supra*, nr. 8) și 1930, anul întocmirii *Cronicarului*.

Nr. 100 **CONSTANTIN MANDICEVSCHI**, stud<ii> fil<osofice>

Dosarul <nr.> 100 (cf. <supra,> <sub> nr. 86, spîta neamului>).

Tatăl, Vasile, susținea că Mandicevski ar fi o veche familie ortodoxă slavă de preoți din Kiev. Un strămoș, Onesim, a trecut în secolul al XVIII-lea în Moldova încă înainte de 1775. De atunci, membrii familiei s-au considerat moldoveni, căci au fost preoți în comune românești. Pe timpul Austriei apare un Ioan Mandășevski, protopresviter în Costâna, socrul lui Clem<ent> C<onstan>tin Popovici. Alt ram apare în Milișăuți, unde strămoșul lui [<nr.> 100] C<onstan>tin Mand<icevski> era paroh. Sufixul *-ski* în limba slavă se întrebuintează pentru a arăta obârșia dintr-o localitate, „Mandiki” – „Mandici” se află ca nume de localitate în regiuni cu populație slavă (cf. Leca Morariu, *Drumuri ciribire*, în „Făt-Frumos”, III, pag. 119).

Familia s-a romanizat prin căsătorie. Numele adevărat al familiei mamei Popovici era Baloșescul și anume Baloșescul-Borșa, din Maramureș.

C<onstan>tin s-a născut la 24/5 1859 în Bahrinești. A absolvit Școala veche moldovenească din Cernăuți, profesori fiind Drogli – cumnatul lui Eminescu, N.C. –, Ioan Litvinuș și Bărbușă, <și> Liceul din Cernăuți în 4/7 1877.

Activ <în perioada> 1880/1 – 1882/3.

Primit în 15/1 1881, a studiat și în Viena. Dosarul spune că C. Mand<icevski> a participat la înființarea «Junimii». În Viena (<în> 1878/9 <și> 1879/80) a avut legături prietenești cu membri din «Rom<ânia> Jună». Profesor de istorie, geografie și limba germană (a făcut și studii de igienă școlară) în Suceava, Cernăuți (dir<ector> al Școalei Reale Ortodoxe), inspector școlar general (1918–1920), secretar-șef p<entru> instr<ucțiune> publică (1919–1922), de la 1922 director la Bibl<ioteca> Universității.

A mai fost în diferite alte funcții și comisii permanente și *ad-hoc*, a publicat multe și mărunte din domeniul învățământului (cf. *Dosarul*, bogat și temeinic).

Ofițer al „Coroanei României”.

Emeritat <de la> 16/11 1919.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru cămin 200 <de> lei, *pro 1920–1927*, în total, 1.250 <de> lei; de la 1928, membru sprijinitor cu 400 <de> lei anual.

4/11 1929 *Cron<icarul>*

Nr. 101 **PETRU SPÂNUL**, stud<ii> teol<ogice> †

Fratele lui Leon Spînul.

Activ <în> 1880/1, totodată m<embru> sprijin<itor>.

A murit, după *Rap<ortul> an<ual> pe 1881/2*, la 17 noiem<brie> 1881.

...

[†] Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 102 **ILARIE BADALUȚĂ**, stud<ii> teol<ogice> †

Tatăl lui Radu Bădăluță și a Virginiei, căs<ătorită> cu dr. Nicu Saveanu.

Activ <în> 1880/1.

<Ilarie Badaluță>
Fost paroh în Cacica.

<familia lui Ilarie Badaluță>

Dosarul <nr.> 103; <pentru> spița neamului, vezi <supra,> nr. 64.

Născut la 1 martie 1855 în Davideni, jud<ețul> Storojineț. Tatăl lui, Dimitrie, a fost paroh în Davideni, apoi în Mihoveni, jud<ețul> Suceava, unde a păstorit până la moartea sa <în> 1885; mama, Domnica, <fiica> lui Iordachi Ștefanovici.

Familia se trage din Jadova, „cuibul Tarnavschienilor”; de acolo se trag frații Dimitrie, Vasile și Teodor, care cu toții erau de naționalitate ruteană, pe când copiii lor s-au dat după români și sunt de prezent toți români.

Mama lui Alexan<dr> a fost Domnica, fiica parohului din Banila Mold<ovenească>, român get-beget; copiii s-au dat după mamă, umblând din Mihoveni, sat român<esc>, la școală, la Suceava – între români – au devenit români, cu toate că tatăl, Dimitrie, se ținea de rutean.

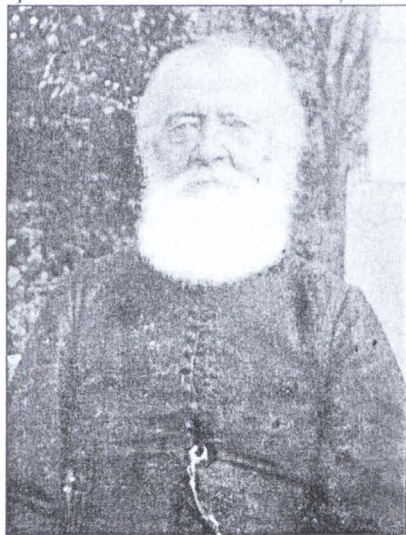
Alexandru a făcut școala primară și șase clase de liceu în Suceava, restul claselor în Cernăuți, dând „matura” la 2 oct<ombrie> 1880, apoi intră în „Societatea academică de elită” «Junimea».

Activ <în> 1880/1, primit la 3/4 1881.

Numit emeritat la 3/11 1926.

„Ca preot n-a mai fost uitat¹ de Societ<atea> Acad<emică> «Junimea». în sânul căreia și-a petrecut junețea sa, încât i-a fost dragă și îi va fi dragă până la moarte; ca preot a ajutat-o cum a putut, și cu bani și cu lemne, pentru care a primit și un decret de laudă și recunoștință din partea «Junimii»”.

„Dacă se va ameliora situația lui de azi atât de precară. își va face datoria cu dragă inimă și din tot sufletul său mulțumitor.”

<Alexandru Tarnavschi,>
ca paroh în Revna, 1928

A fost căsătorit cu Eugenia, fiica protopresv<iterului> Ioachim Patraș din Banila p<e> Siret.

A dat «Junimii» cinci copii: Eudoxie (căzut pe front), Xenofon – căsătorit cu ...², fiica m<embrului> sprijinitor Arc<adie> Procopovici –, Dimitrie, Constantin (nr. 1.239) și Elena (nr. 1.240).

A donat p<entru> Cămin: 200 <de> lei.

În 1930, încă unul³: Teodor!

16/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ Formă populară de mai mult ca perfect perifrastic (sau analitic), folosită în Bucovina («am fost mers» pentru «am mers», «am fost mâncat» pentru «am mâncat», «am fost dorit de tine» pentru «mi-a fost dor de tine» etc.), având sensul de «n-a uitat».

² Loc lăsat necompletat.

³ În 1930, încă un fiu al său a devenit membru al «Junimii».

Nr. 104 **IOSIF IULIU OLARIU**, stud<ii> teol<ogice> †

Activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

Primit la 8/7 1881; la 10/4 1883 demisionează! (pesemne, demisia n-a fost primită –N.C.)

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1885/6*, emeritat.

A murit la 6/12 1920 ca protosincol dr. Iosif Olariu în Arad, în vârstă de 61 de ani.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 105 **EPIFANIE POPESCU**, stud<ii> teol<ogice> †

Activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

Primit în iulie 1881.

„A fost întâiu membru în «Bucovina». Neplăcându-i însă această întrunire, a încercat de a propaga între membrii ei simțămintele pentru unirea cu Societ<atea> Acad<emică> «Junimea», care a arătat mai multă activitate. Nesuccezându-i unirea «*in corpore*», roagă ca onoratul comitet să-l primească în sânul societății și dorește, ca și ceilalți foști membri ai «Bucovinei» să-i urmeze a petiționa la «Junimea» – în binele națiunii” (cf. actul intrat din 4/7 1881).

La 16/3 1884 roagă un împrumut de 20 de fl<orini>.

După Victor Olinescu, a murit după o boală îndelungată ca teol<og> absolvat în Cernăuți. Date mai precise ar putea da C<onstantin> Sandru.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 106 **Diaconul PETRU GEORGESCU**, stud<ii> teol<ogice>

Este actualul mitropolit al Moldovei, Pimen.

Activ în «Junimea» <în perioada> 1880/1 – 1881/2.

În 1881/2 era membru în Comisiunea literară, vizita casa ospitalieră a arhimandritului Juvenal Stefanelli (cf. *Dosarul* <nr.> 175, resp<ectiv> ...¹).

...²

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 107 **Ierodiaconul VARLAAM RĂILEANU**, stud<ii> teol<ogice> †

Activ <în perioada> 1880/1 – 1881/2.

La 10/7 1881 a donat mai multe cărți bibliotecii.

În 1881/2 era membru în Comis<iunea> literară.

A fost rector al Seminarului „Veniamin” din Iași.

...¹

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 108 **AUREL cav<aler> de ONCIUL**, stud<ii> jur<idice> †

Fiul membrului onorar dr. Isidor cav<aler> de Onciul, prof<esor> univ<ersitar>, și al soției sale Agripina, născ<ută> ...¹.

Activ <în perioada> 1880/1 – 1884/5.

Primit în Șed<ința> com<itetului> din 16/10 1881.

La 27/3 1882 a anunțat că iese din Societate. Petiția nu s-a primit între acte, fiindcă d<umnea> lui a întrebuințat niște termeni neparlamentari (Deciz<ia> șed<inței> plen<ului> extraord<inar> din 30/3 1882).

În 1881/2 este membru în Comis<iunea> literară, dar nu s-a produs cu nicio „prelegere”.

La 12/9 1882 roagă primirea de m<embru> ordinar – pesemne, demisionase, N.C. – e<ste> primit, ales vicepreședinte, apoi a demisionat din postul său.

De la 16/11 1884 până la 20 martie 1885 este președinte al «Junimii»; e<ste> ales, împreună cu Eus<ebie> Popovici I. delegat la banchetul în onoarea d<omnișoa>rei Agata Bârsescu.

În 14 martie 1885 se afla în *cassa* un deficit de 402 fl<orini> – prețul unei părechi de boi mari, N.C. – și anume: 127 fl<orini> s-au dat din *cassă* fără aprobarea Plenului, iar 275 fl<orini> s-au dat la diferiți membri fără autorizare (Deci un jaf întreg! De ce atunci Aurel Onciul i-a dat urmașului

său Eus<ebie> Popovici porecla „Sebi Deficitu”, când doară el trebuia așa să se cheme? – Cronicarul).

Pleacă la studii la Viena.

Emeritat de la 19/11 1885.

În Șed<ința> plen<ului> din 15/2 1903 roagă demisia din societate pentru orațiunea la adresa presei, ținută de Vas<ile> Bodnărescu la comersul din 1902.

Demisia se primește cu 38 de voturi; pentru cercetarea afacerii sunt numai 19 membri, între aceștia Gh<eorghe> Tofan.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 109 **LAZĂR GRIGOROVICI**, stud<ii> jur<idice>

†

Fiul lui Constantin Grigorovici, paroh în Bosanci și al soției sale Veronica, născ<ută> Cehovschi.

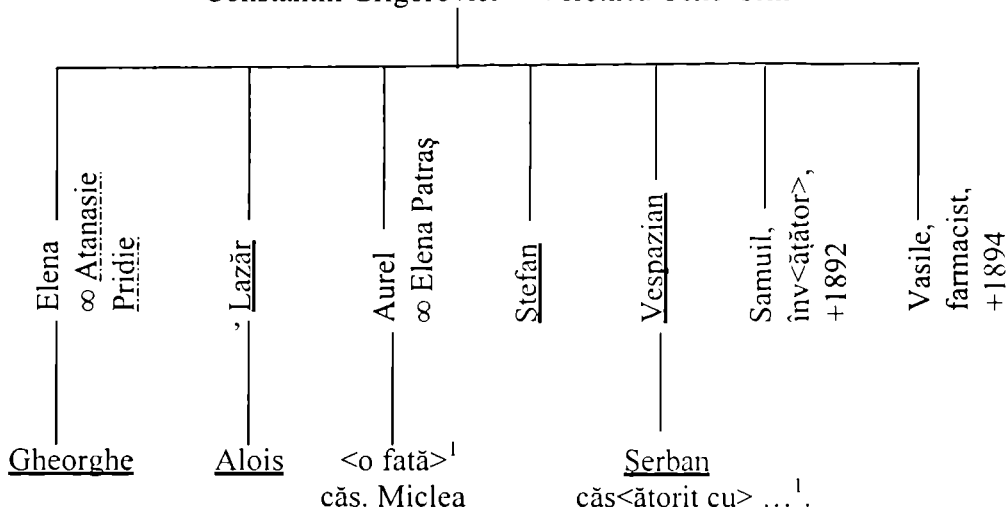
Activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

Primit în Șed<ința> Com<itetului> din 16/10 1881.

În 1881/2 este secretar I (substituit de Ștefan P. Popescu), ține o prelegere: *Simion Baci* (nuvelă).

Emeritat de la 19/11 1885.

Constantin Grigorovici ∞ Veronica Cehovschi

<Lazăr Grigorovici>

2
...

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 110 **TIT V. FAGARASIU**, stud<ii> fil<osofice>

Activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

Primit în Șed<ința> Com<itetului> din 16/10 1881.

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 111 **LEON SPÂNUL**, stud<ii> jur<idice>

†

Fratele lui Petru Spânul.

Activ <în perioada> 1880/1 – 1881/2.

Primit în Șed<ința> Com<itetului> din 16/10 1881.

În 1881/2 a solvit numai taxa de intrare.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1881/2*, a murit la 11/12 1881 în Cernăuți.

16/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 112 **CONSTANTIN TARANGUL**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

Primit în Șed<ința> Com<itetului> din 16/10 1881.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1884/5*, emeritat.

Fost m<embru> sprijin<itor> în <perioada> 1897/8 – 1905/6, <în>
1913/14 <și în> 1919.

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 113.

Zis și Gh<heorghe> Popovici-Bănățeanul spre a-l deosebi de contemporanul său Gh<eorghe> P<opovici>, fiul profesorului universitar Eusebie Popovici.

A fost membru activ al «Junimii» de la 1880/1 <până la> 1884/5. Funcții în Comitet n-a avut. Numit emeritat la 19/11 1885.

Născut în Cliciva, jud<ețul> Severin, la 25/4 1862 din familie preotească, care a dat prin¹ 200 de ani servitori sf<ântului> altar. Liceul l-a făcut în Lugoj, dând examenul de maturitate în 1881; teologia o studiază în Cernăuți, <fiind> promovat [în] dr. <în> teol<ogice> în 1885. Mai studiază în Viena filozofie și teologie în institute catolice și protestante. Devine prof<esor> la Institutul Teologic din Caransebeș; de la 31 august 1887, protopresviter al tractului Lugoj; aici a stat până la moartea sa: 27 decem<brie> 1927.

A fost membru în toate corporațiunile bisericești.

A scris mult, între altele: *Uniunea românilor în Transilvania sub Leopold I*, două volume de predici, *Istoria Banatului*.

Era m<embru> coresp<ondent> al Acad<emiei> Rom<âne>, al Soc<ietății> de Ist<orie> și Geogr<afie>, preș<edinte> al Secției Monumentelor Istorice în Banat, preș<edinte> al «Astrei», jud<ețul> Caraș-Severin.

A fost decorat cu „Steaua” și „Coroana României” în gradul de comandor.

...².

Dr. Gheorghe Popovici

¹ Cu sensul de «timp de».

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

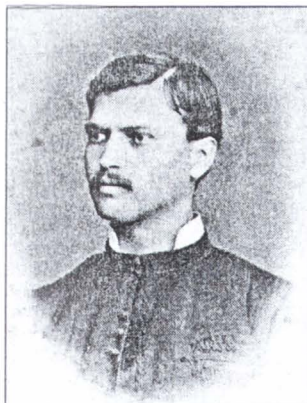
Nr. 114 **GEORGE LEVESCU**, stud<ii> teol<ogice> †

Activ <în perioada> 1880/1 – 1881/2.

Primit în Șed<ința> com<itetului> din 16/10 1881.

...¹.

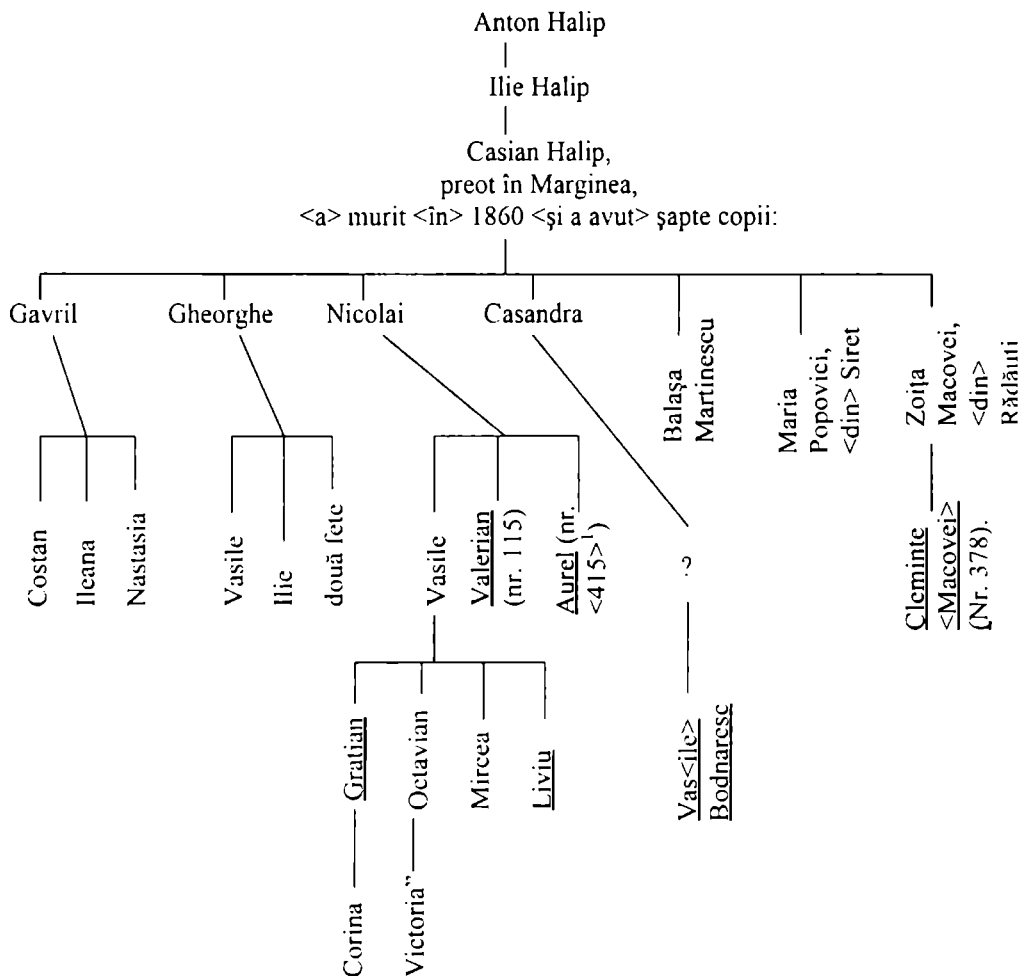
¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<George Levescu>

Dosarul <nr.> 115, scris de Vasile Halip, tata lui Gratian și Liviu:

<Spîta neamului:>

„Familia se trage, după cât îmi este cunoscut, din Grecia – poate că și din «Alepo» – de unde a venit în România (Moldova-Bucovina) și de aici ca preoți în Bucovina și Basarabia.

În Bucovina sunt azi mai multe familii Halip, care s-au înstrăinat cu timpul:

1) două familii în Margin(e)a, jud<eșul> Rădăuți, care, orișicum, se trag dintr-o familie, din care ne tragem și noi;

2) o familie în Boian, de la care se trage prof. Grig<orie> Halip, tata lui Eugen (<Dosarul> nr. 384);

3) o familie se află pe valea Ceremuşului ca preoţi – azi rutenizaţi – de la care se trage avocatul dr. Halip, rutean;

4) o familie se află în Volcineţ – din ea se trage m<embrul> sprijin<itor> Alex<andru> Halip; cantorul Halip din Văscăuţi, cât şi cantorul Halip din Pârteşti de Jos (a murit, dar are 2-3 feciori) nu ştiu din care familie se trag.

O familie Halip <pare> să fie şi în Basarabia – probabil familia lui Pan<telimon> Halippa, căci ruşii îmi ziceau şi mie Gaippa, pentru că se exprimă mai uşor – ea va fi înrudită cu familia noastră.

Adaug rădăcina «popilor» Halip”.

ss. Vasile Halip

Valerian a fost junimean activ <în perioada> 1880/1 – 1884/5, <fiind> numit Mamercu.

În 1882/3 a fost cassar, în 1883/4 secretar I, de la 1/10 1884 conducătorul Societăţii, în 1884/5 vicepreşedinte.

Tras la răspundere, se rectifică² în Şed<inţa> plen<ului> <din> 14/5 1885: „am verklopfit³ 5 guldeni cu băieţii, care au decorat în Suceava” (cf. *Cronica*).

Emeritat <de la> 19/11 1885.

Era căsătorit cu o fiică a colonelului Dokonal, <fiind părinţii> m<embrului> fond<ator> Alex<andru> Halip. A fost notar public în Gura Humorului, Suceava şi Rădăuţi.

4
... .

¹ Numărul dosarului, omis în manuscris.

² Justifică.

³ verklopfen (germ.) = a cheltui, a toca, a risipi, a prăpădi bani.

⁴ Lipseşte trimiterea la *Cronica*.

Nr. 116 **ILIE DAN**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 116, 116¹.

Activ <în perioada> 1880/1 – 1883/4.

Primit în Şed<inţa> Com<itetului> din 22/10 1881.

În 1881/2 şi 1882/3 este bibliotecar.

<Ilie Dan, în> 1880

<Ilie Dan, în> Zastavna, 1888

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1885/6*, emeritat.

Născ<ut> la 24 iulie 1860 sau 20 iulie în Cernăuți, din părinții Dimitrie, paroh, și Ecaterina, născută Iarema, <urmează> Liceul în Cernăuți, fost m<embru> al «Armoniei».

Căsătorit <în> 1888 cu Cecilia Paczynski, născ<ută> în 1870 în Lisko, Galiția.

A fost judecător în Zastavna, C<âmpu>lung, Coțmani, pretor în Coțmani și prim consilier în Suceava; aici era membru în Soc<ietatea> «Ciprian Porumbescu».

Era stimat de colegii și superiorii săi.

Suferea de inimă.

<Ilie Dan, în> 1903, Suceava

Familia lui Ilie Dan

Dintre copii săi, o fiică Maria, profesoară, e<ste> m<embru> emer<iat> al «Junimii» (nr. 885).

A murit subit în Suceava, la 14 august 1908.

30/10 1929 *Cron<icarul>*

[†] Probabil, este vorba de o eroare a copistului.

Nr. 117 **CONSTANTIN baron <de> HURMUZACHI**, stud<ii> fil<osofice>

Activ <în> 1880/1 – 1884/5.

Primit în Șed<ința> Com<itetului> din 29/10 1881.

În 1881/2 este membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>; în 1883/4 indus ca stud<ii> jur<idice>; în 1884/5 cassar.

Emeritat de la 19/11 1885.

Fost m<embru> sprijin<itor în perioada> 1897/8 – 1905/6.

...!

[†] Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 118 **AUREL PROCOPOVICI-PROCOPEANU**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 67.

S-a înscris în urmă la filosofie și anume științele naturale; în anul 1889 a fost scurt timp profesor suplinitor la Liceul din Suceava, înlocuindu-l

<Aurel
Procopovici-
Procopeanu>

pe C<onstan>tin Popovici, numit și „Domnul”, apoi pribegi și prin Vechiul Regat; se întoarce înapoi în patrie (Bucovina) și se îmbolnăvi (de spirit), fu dus la casa de alienați din Cernăuți, unde a murit.

Două surori de-ale lui – Claudia Zaloziecki și Blanca Pap, ambele văduve – locuiesc în Cernăuți, Strada Mărășești, nr. 53.

Tatăl lui Aurel și Tit, Isidor Procopianu, fost membru sprijinitor al «Junimii», a fost paroh în Dorna Candrenilor, apoi în Capul Codrului; pe la 1870, era spiritual în Institutul Teologic. Isidor a fost un înfocat român și un preot după rânduiala lui Melhisedec, adică sfânt, fără prihană, bun, blând, departe de el a fost lăcomia și patima, a

fost, cu un cuvânt, un preot model, un sfânt (după Sev<everin> Procopovici. nr. 67 – 5/11 1929 Cron<icarul>).

După Zach<aria> Panțu (Estras din „Buletinul Soc<ietății> de Științe”, nr. 1-6), <Aurel Procopovici-Procopeanu> s-a născut <în> 1862, la Dorna, <fiind> fiul lui Isidor. Mama <sa> era fiica cavalerului ardelean Florian de Porcius, vestit botanist din Rodna Veche.

Activ <în perioada> 1880/1 – 1885/6.

Primit în Șed<ința> Com<itetului din> 29/10 1881. Trei poezii <ale sale>: *Răsărit de soare*, *Plopul și salcea*, *Două epigrame* s-au premiat din partea Societății. Era membru în Comis<iunile> literară <și> revizuitoare. Mai scrie: *Icoane*, poezii; *Dealul Dominic și compozițiunea lui geologică*, studiu; *Bucovina*, schiță istorico-naturală.

După Rap<ortul> an<ual pe> 1886/7, emeritat. Fost m<embru> sprijin<itor în perioada> 1897/8 – 1905/6.

Trece la studii la Viena, <unde> se specializează în sistematică și geografia botanică.

În București devine, la Institutul Botanic, urmașul botanistului dr. Dim<itrie> Brândză; avansează la șef de cultură, preparator.

La 10 oct<ombrie> 1908 părăsește serviciul din cauză de boală. A murit în spitalul de alienați la 10 mai 1918, în Cernăuți.

El a fost <un> mare și erudit botanist, a publicat în limba germană și română (cf. *Dosarul*), în total 20 de scrieri; colaborator la *Enciclopedia Română* sub <abrevierea> A. Pr., a fost numit titular al med<iilor> științifice de la Acad<emia> Internaț<ională> de Geogr<afie> Botanică, m<embru> fondator al Soc<ietății> Naturaliștilor din România.

6/11 1929 Cron<icarul>

Nr. 119 VICTOR COCOREANU, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1880/1 – 1882/3.

Primit în Șed<ința> Com<itețului din> 29/10 1881.

În 1881/2 e<ste> membru în Comisiunea reviz<uitoare>.

La 26/11 1882 e<ste> reprimat.

În anul 1891 e<ste> jur<ist> absolvent și face parte din comitetul aranjator al seratei «Junimii» date în Câmpulung.

Emeritat <de la> 13/11 1920.

După acte intrate <în> 1921/22, mulțumește pentru numirea de emeritat și trimite 200 <de> lei.

Pentru Cămin a solvit 200 <de> lei.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 120.

Născut în Rădăuți, Bucovina, la 8 martie 1859 din părinții: Dim. Böndevschi, proprietar (originar din Ardeal) și Ecaterina, fiica blănarului Dim<itrie> Popescu din Rădăuți. Bunica Maria a fost din familia Lemeny.

Numele familiei: „Bönde” – pe ungurește – <înseamnă> „burtă”. La venirea Bucovinei sub stăpânirea Austriei s-a mai adaos un „wski”, deci, în aparență, <ar fi un> nume polon. Mihai și-a schimbat cu încetul numele în Bendeschi, iar de la 28 ianuarie 1919 în Bendescu.

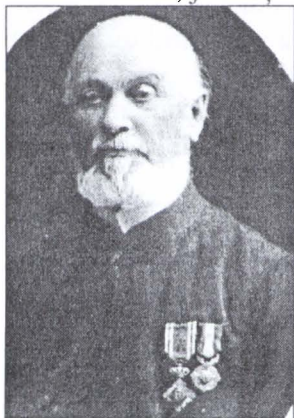
Liceul l-a făcut în Suceava <și> Rădăuți, <dar> l-a terminat în Cernăuți.

Junimean activ. După actele «Junimii» numai <în> 1880/1 (primit) în Șed<ința> Com<itetului> din 29/10 1881; după *Dosar* însă, de la 1881 <până la> 1884, când s-a înființat – zice *Dosarul*! – «Acad<emia> Ortod<oxă>».

Numit emeritat <de la> 3/11 1926.

A publicat în „Candela” o traducere din limba elină: *Catechesele sf. părinte Ciril, arhiepiscopul Ierusalimului* (de la 1883 <până la> 1894). <Pentru> alte scrieri, cf. *Dosarul*!

Căsătorit cu Elena, fiica căp<itanului> districtual Nicolai Balmoș din Storojineț, în anul 1885; fost cooperator în Mihalcea, paroh în Calafindești, de la 1896 în Crasna, jud<ețul> Storojineț.

<Mihai Bendeveschi>

<semnătura>

Este decorat cu „Steaua României” în gradul de ofițer, „Răsplata muncii p<entru> biserică cl. I”, posedă multe decrete de laudă și recunoștință.

A tradus în românește *Sistemul de bancă Raiffeisen* și a înființat cea dintâi bancă populară raiffeisiană la Crasna. Deci, un înaintemergător al lui Grig<orie> Filimon!

A donat, pentru Căminul «Junimii», 500 <de> lei. De la 1928 membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual.

1/11 <19>29 Cron<icărul>

Activ <în perioada> 1881/2 – 1884/5.

Petiția de primire cu data de 8/11 1881, roagă, totodată, scutirea de taxa semestrală; această din urmă cerere o repeteste¹ la 25/3 1882.

Pe un act intrat *ex* 1883/4 iscălește Al. de Balošescu, stud. fil.

Emeritat de la 3/11 1888 (cf. <*Dosarul*> nr. 77 <și> acte ieșite *ex* 20/3 1901!).

În 1900/1 a avut un conflict cu «Junimea», n-a vrut să pună la balul «Junimii» panglica tricoloră pe piept cu cuvintele: „Sunt prea bătrân”.

A fost șters, știu bine, din lista membrilor emeritați, dar acest lucru nu l-am aflat nicăire².

¹ Repetă.

² Inf. Arcadie Dugan.

Nr. 126 ILARION ISOPESCU, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada> 1881/2 – 1883/4.

Roagă primirea la 16/11 1881.

În 1883/4 roagă eliberarea de taxa semestrală.

După dr. Eug<eniu> Tarangul, trăiește în Arbore.

16/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 127 CONSTANTIN cav<aler> de POPOVICI

Activ <în perioada> 1881/2 – ?¹

Roagă primirea la 16/11 1881.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1884/5*, emeritat.

În 1881/2 e<ste>, totodată, m<embru> sprijin<itor>.

După acte intrate în 1883/4, un C<onstantin> de Popovici roagă primirea (cred că el este și a fost demisionat – N.C.)

2
...

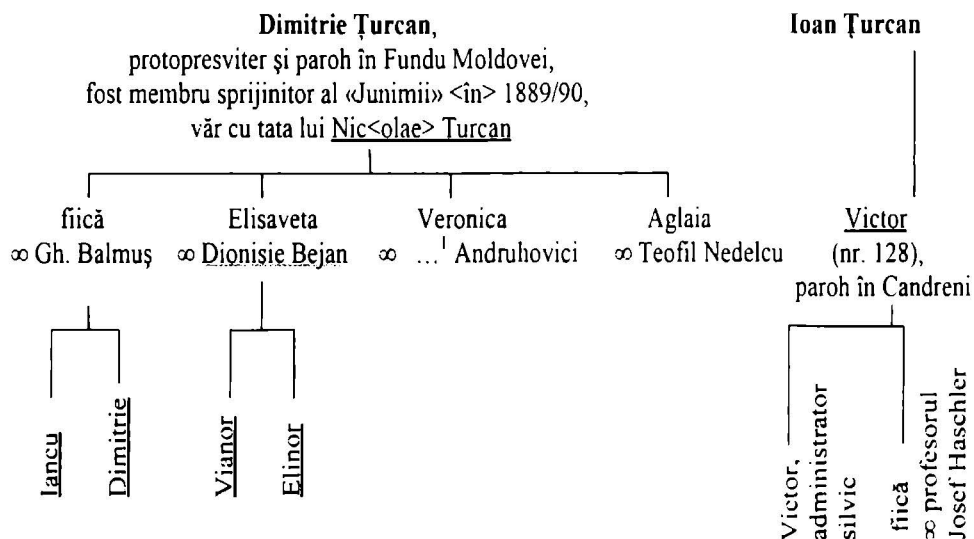
¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Cf. <supra> Spîța neamului, sub <nr.> 44.

Victor Țurcan

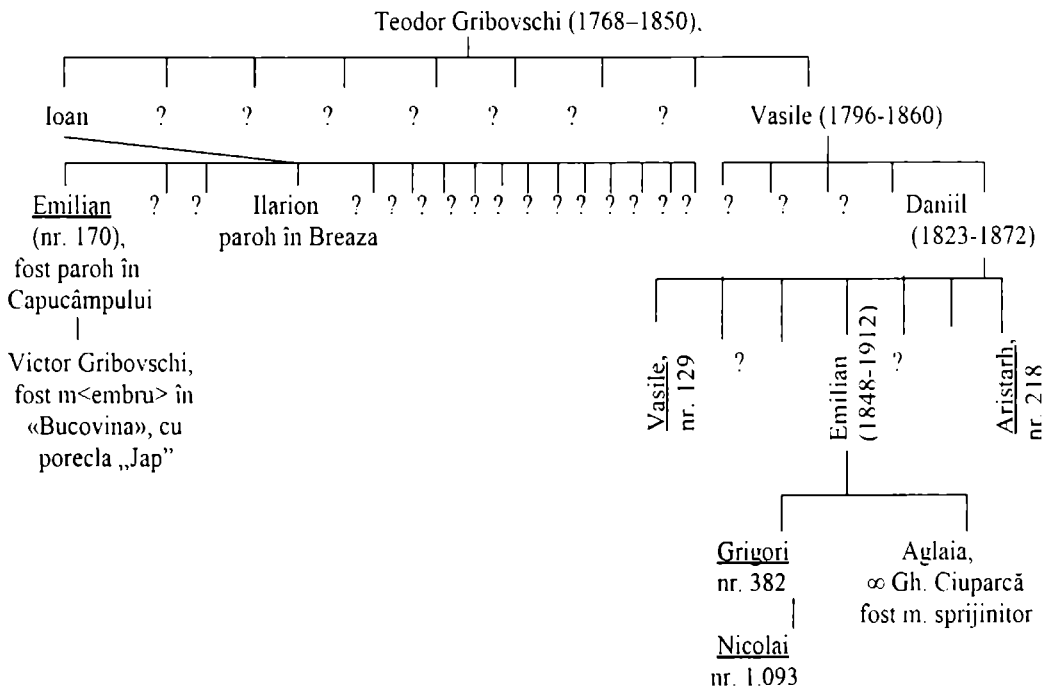

Victor Țurcan este indus în Rap<ortul> an<ual> membru în 1881/2.
A plătit numai taxa de intr<are>.
Roagă primirea la 17/11 1881.

19/11 1929 Cron<icarul>

Dosarul <nr.> 1.093.

Spîta neamului:

Teodor Gribovski, paroh în Cionohuz, născ<ut în> 1768, mort <în> 1850, a avut nouă copii, dintre care unul, Ioan, paroh în Frătăuții Vechi, a avut 16 copii.

<Un altul> dintre acei nouă copii a fost și unul Vasile, paroh în Jucica Veche, născ<ut în> 1796, mort la 1860. Vasile Gribovski a avut cinci copii; unul dintre ei, Daniil, a fost tot paroh în Jucica Veche, <fiind> născ<ut în> 1823 <și> mort la 1872.

Daniil a avut șapte copii, dintre care unul, Emilian, paroh în Cucuruzul Mare, <s-a> născ<ut în> 1848 <și este> mort <din> 1912. Fiul lui Emilian este Grigori (nr. 382), <iar> fiul lui Grigori e<ste> Nicolai Gribovski, zis și „Gribțiu” (nr. 1.093).

Vasile Gribovski (nr. 129), fiul lui Daniil, s-a născut <în> 1856, roagă primirea în «Junimea» la 14/12 1881.

Indus ca membru în Rap<ortul> an<ual> pro 1881/2.

A trecut la studii la Viena, se cheamă acum Gribescu și este dr.
<în> med<icină> în R<âmnicu> Vâlcei.

13/11 <1>929 Cron<icarul>

Nr. 130 **IOAN DIHON**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1881/2 – 1882/3.

Roagă primirea la 22/6 1882.

<Ioan Dihon>

În 1919 se înscrie m<embru> fondator
cu 100 de cor<oane>.

Își schimbă numele în Tichon.

Emeritat de la 16/11 1919.

Este căsătorit cu Sidonia, născută ...¹; ea
<a> murit <în> 1926. Copii n-au avut.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500
<de> lei, pro 1920–1927 în total:
...¹.

De la 1928, membru sprijinitor cu 500 <de>
lei anual; de jub<ileu>. în 1928, <a dat>: 660
<de> lei.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 131 **MIHAIU DOROFTEIU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Născut <în> 1858, în Suceava, din părinți „burgeri”: Pentelei și
Zamfira, născ<ută> Jitariu.

A absolvit liceul în Suceava.

Activ <în> 1881/2 – 1882/3.

Roagă primirea la 24/6 1882.

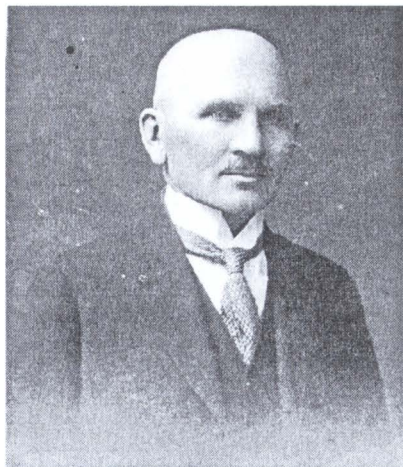
A fost căsătorit cu ...¹.

Copii: Adrian, fost membru în «Bucovina», și ...¹, căs<ătorită> cu
preotul Ioan Nisioiu, fratele lui Stefan Nisioiu.

A murit ca paroh în Cuciurul Mare.

16/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

<Teofil Gramatovici>

<semnătura>

Un Teofil Gramatovici (nr. 227), e<ste> membru activ al «Junimii» <în perioada> 1885/6 – 1889/90 și e<ra> la stud<ii> jur<idice>; <un> altul cu acelaș nume e<ra> stud<ii> teol<ogice> (nr. 132), și roagă primirea la 30/6 1882.

După cum m-am informat, nr. 132 și 227 sunt identice, întrucât Teofil a studiat întâi teologia, apoi dreptul.

Activ <în> 1881/2 și <în perioada> 1885/6 – 1889/90.

Roagă primirea în «Junimea» la 29/10 1886 și e<ste> primit la 1/11 1886.

În 1888/9, și anume de la 10/6 1889, în urma lui Ștefan Sbiera, e<ste> membru în Secția (Comisiunea) literară, dar nu s-a produs cu nimic.

În 1889/90, sem<estrul> I, e<ste> președinte al «Junimii», ales cu 18 voturi.

În 1889/90 ține o conferință: *Limba sanscrită*.

Emeritat <de la> 23/3 1890.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 1 000 <de> lei; la jubileul din 1928: 600 <de> lei; p<entru> Arh<iva> III: 100 <de> lei; <în> 1919: 20 de

D-na Florica Teof<il>
Gramatovici

cor<oane>; <în> 1920: 60 de cor<oane>; <în> 1921: 55 <de> lei; <în> 1922, 1924 <și> 1925 câte 100 <de> lei <anual> pentru comers; <în> 1923: 20 <de> lei; <în> 1926: 400 <de> lei. De la 1927 membru sprijinitor cu 600 <de> lei anual. În 1928 <a mai dat> în plus <încă> 200 <de> lei.

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 133 **GEORGE POPOVICI II**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1881/2 – 1885/6.

Roagă primirea în «Junimea» la 29/6 1882 și e<ste> primit la 3/7 1882.

În 1882/3 este secretar II și a ținut două conferințe: *Dare de seamă asupra poemului Mărul de Ioan cav<aler> de Pușcariu*, Budapesta 1883 <și> *Dare de seamă asupra poeziei Luceafărul de M<i>hai> Eminescu*.

A explicat și analizat elegia de A<nton> Naum, a vorbit despre tendința literară a lui Naum, despre elegia antică și cea modernă.

În anul 1883/4 este președinte al «Junimii».

La 8/2 1884 amenință cu demisia, dar o retrage.

În 1883/4 ține două conferințe: *Studiu asupra pareimiei juridice „ai carte ai parte”*, *fragment din istoria dreptului român* și *Jurământul cu brazda în cap, fragment din istoria dreptului român* (Cu aceste conferințe, Gh<eorghe> Popovici începe profundele sale studii asupra dreptului român, dar i-a fost dat să-și realizeze dorința – N.C.)

În 1884/5 este ales în *Delegația celor patru* pentru aranjarea festivității decenare din 4 oct<ombrie> 1885 și mai ține conferința *Megieșii la români, studiu istoric*.

În 1885/6, sem<estrul> II, este președintele Comisiunii literare; la comers ține un cuvânt de deschidere, ...¹, și în decursul anului două conferințe: *Dușegubina, fragment din istoria dreptului român* <și> *Diplomația vremii lui Alexandru cel Bun*.

În Ședința din 29/6 1887 e<ste> ales în Comisiunea pentru „Coment”, <iar> în 1892/3 în Comisiunea pentru schimbarea regulamentului.

În Șed<ința> com<itetului> din 25/11 1893 e<ste> amintit ca membru emeritat.

2
...

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 134 **TEOFIL SIMIONOVICI-VENTI**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1881/2 – 1885/6.

Roagă primirea la 26/6 1882, <fiind> primit la 3/7 1882.

În sem<estrul> I 1885/6 a fost m<embru> în Comis<iunea> revizuitoare.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1886/7*, emeritat.

În Ad<unarea> gen<erală> din 28/11 1912 numit membru onorar, „pentru că a adus la îndeplinire deschiderea paralelelor române¹ la Gimnaziul din Rădăuți și a vorbit în delegații în favorul românilor”.

Fost m<embru> sprijin<itor> în perioada> 1897/8 – 1906/7, <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei; pentru de<s>f<ășurarea> balului din 1927: 250 <de> lei; *pro* 1919 – 1926 câte 100 <de> lei <anual>; *pro* 1928: 100 <de> lei.

16/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹Claselor paralele, în limba română, ce funcționau alături de clasele în limba germană.

Nr. 135 **HIPOLIT CALINESCU**, stud<ii> jur<idice>

†

Fiul membrului onorar Miron Calinescu.

Activ <în perioada> 1881/2 – 1885/6.

Primit la 3/7 1882, funcțiuni în Comitet sau în comisiuni n-a ocupat: se cunoștea însă ca rar care altul în aranjări de serate și baluri.

Emeritat după *Rap<ortul> an<ual> pe 1886/7*.

Fost m<embru> sprijin<itor> în 1913/14 <și> 1919.

A fost consilier de tribunal, <iar> în urmă avocat în Cernăuți.

Era căsătorit cu ...¹, fiica parohului Andruhovici din Pârtești.

Una din<tre> cele două fiice ale sale s-a căs<ătorit> I^a <dată> cu Gheorghe, fiul lui Dim<itrie> Dan, <iar> II^a <oară> cu dr. Aurel Morariu.

Hipolit Calinescu a murit în Cernăuți, la 24/4 1923.

16/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹Loc lăsat necompletat.

Nr. 136 **NICOLAI GIURUMIA**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în> 1881/2.

Roagă primirea la 7/7 1882, <fiind> primit la 9/7 1882.

...¹.

¹Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.>137.

<Pentru> datele familiale vezi <supra,> nr. 59.

Născut la 18 ian<uarie> 1864 în Adâncata, în Bucovina: tatăl său era acolo paroh, pe urmă <a fost> paroh la biserica Sf. Parascheva și protopresviter districtual în Cernăuți. Mama <sa> era fiica prof<esorului> de teol<ogie> la Institutul Teol<ogic> în Cernăuți. Ioan Tomiuc, dintr-o veche familie răzășească din Iurcăuți.

Liceul l-a făcut în Cernăuți.

Activ <în perioada> 1881/2 – 1885/6, sem<estrul> I.

Victor Olinescu

Primit la 13/7 1882. În 1882/3 se numește deja Olinescu și este stud<ent> fil<osofie>. În 1883/4 e<ste> primul econom al «Junimii», membru în Comis<iunea> literară, *Romanță*, poezie, și *Dare de seamă asupra novejii Fii de eroi de Is<idor> leșan*.

Emeritat după Rap<ortul> an<ual pe> 1884/5.

Fost m<embru> sprijin<itor în perioada> 1897/8 – 1907/8, <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

A fost subloc<otenent> în rezervă la Reg<imentul> 41 din Cernăuți, prof<esor> la Școala Reală Ortodoxă din Cernăuți – pentru limba franceză –, <iar din> 1897 profesor definitiv de limba română, istorie și geogr<afie> la Școala Normală de Băieți și Fete în Cernăuți; trece, <în> 1900, la Școala Reală Ortodoxă, <iar în> 1920 la Școala Super<ioară> de Comerț în Cernăuți. A fost profesor și la alte școli (cf. *Dosarul*).

De la 1898 începând, întreprinde, în vacanțe, călătorii; vede Vechiul Regat, Ardealul, Ungaria, Austria, Germania, Italia, Franța, Elveția, Belgia, Olanda, Danemarca și Polonia.

A publicat o *hartă geografică de părete și una de mână p<entru> școalele primare românești*, apoi *Rumänisches Lehr- und Übungsbuch für Mittelschulen* în două volume și în patru ediții, <precum și> *Istoricul Școalei Ort<odoxe> Or<ientale> din Cernăuți*.

Cavaler al „Coroanei României”.

Căsătorit cu sora lui Eus<ebie> Antonovici, m<embru> emer<itat>. Din această căsătorie are o fiică.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei; *pro* 1919–1927: ...¹. De la 1928 <este> membru sprijinitor cu 300 <de> lei anual.

A furnizat cronicarului multe date – precise și prețioase – cu privire la mai mulți foști membri necunoscuți. La locul acesta îi mulțumesc.

1929, 6 noiembrie, *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 138 **MIHAI SÂRBU**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada> 1881/2 – 1882/3.

Roagă primirea la 10/7 1882, <fiind> primit la 13/7 1882.

<Mihai Sârbu>

În 1882/3 a solvit numai taxa de intrare.

Emeritat de la 16/11 1919.

...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 139 **TUDOR cav<aler> de FLONDOR**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în perioada> 1881/2 – 1883/4.

Roagă primirea la 11/10 1882.

În 1882/3 este controlor; în 26/6 1883 anunță ieșirea din Comitet și Societate, <dar> retrace numai demisia din Soc<ietate>. În 1883/4 este vicepreședinte.

În Șed<ința> din 22/5 1885 anunță Euseb<ie> Popovici cum că a prezentat cu ocazia reprezentării teatrale a operetei *Noaptea Sf. Gheorghe*, în numele «Junimii», o cunună de lauri lui Tudor cav<aler> de Flondor.

S-a căs<ătorit> la 5/17 mai 1888 cu d-ra Maria Ciuntu.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1906/7*, Tudor Flondor este președ<inte> de onoare a seratei din Siret ca m<embru> emeritat.

Numit onorar la 21/11 1907.

Cf. *acte intrate* <în> 1907/8, dedică «Junimii» *Cântec ostășesc*.

A fost proprietarul moșiei Rogojești, lângă Siret.

A murit la 23/6 1908 în Berlin (cf. *Rap<ortul> an<ual> pro 1907/8*, pag. 10), ca „m<embru> emer<itat> și onorar”.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 140 **ȘTEFAN GRIGOROVICI**, stud<ii> jur<idice>

†

Fiul preotului Gheorghe Grigorovici din Bosanci, jud<ețul> Suceava și al soției sale, Veronica, născută Cehovschi; este, deci, unchiul lui Serban și Alois Grigorovici.

<Ștefan Grigorovici>

Spita neamului, <vezi *supra*,> sub Lazăr Grigorovici (nr. 109).

Activ <în perioada> 1881/2 – 1884/5.

Primit la 11/10 1882.

Numit emeritat la 17/11 1901.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> în perioada> 1900/1 – 1902/3.

A murit la 12/10 1904, împușcat din imprudență de un preot la o vânătoare din Dobronăuți.

12/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Familia Boldur e<ste> originară din Basarabia și anume din satul Boldurești, lângă Nisporeni, pe Nistru. A imigrat în Bucovina în anul 1656. (Exprimare inexactă pentru că Bucovina a fost constituită după 1775, în urma ocupării nord-vestului Moldovei de către Austri – n.ed.)

Născut la 16 dec<embrie> 1864 în Piedecăuți. fostul județ al Zastavnei, din părinții: Ananie, preot, și Eugenia, născ<ută> Grigorovici.

A absolvit liceul din Cernăuți <în> 1882.

Activ <în perioada> 1881/2 – 1884/5.

Roagă primirea la 14/10 1882.

În 1883/4 e<ste> bibliotecar.

Emeritat de la 16/11 1919.

A participat la comersul din 1919 și a ținut și un discurs foarte frumos.

Fost magistrat în Suceava și Cernăuți – președinte al Curții de Apel, acum avocat, Cernăuți, str<ada> Gh<eorgh>e Tofan, nr. 3 (casa proprie).

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: 500 <de> lei; *pro* 1919–1927 în total (n-are lacune): ...¹; *pro* 1928: ...¹; *pro* 1929: 450 <de> lei. De la 1930, membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Dr. Vasile Boldur,
1928

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 142 EUSEBIE POPOVICI, I, stud<ii> fil<osofice>

Activ <în perioada> 1881/2 – 1885/6.

Roagă primirea la 8/10 1882.

În 1883/4 este membru în Comis<iunea> literară și se produce cu elaboretele: 1) *Pastelurile lui Alecsandri. Studiu literar*; 2) *Çetirea și discutarea pastelului Lunca din Mircești*; 3) *Observăricritice asupra poziei Icoane de Aur<el> Procopeanu*.

În 1884/5, sem<estrul> II, după demisia lui Aurel Onciul. președinte al «Junimii», ales cu 19 voturi; în sem<estrul> I a fost secretar de externe. <iar> în tot anul <a fost> membru în Comis<iunea> liter<ară>.

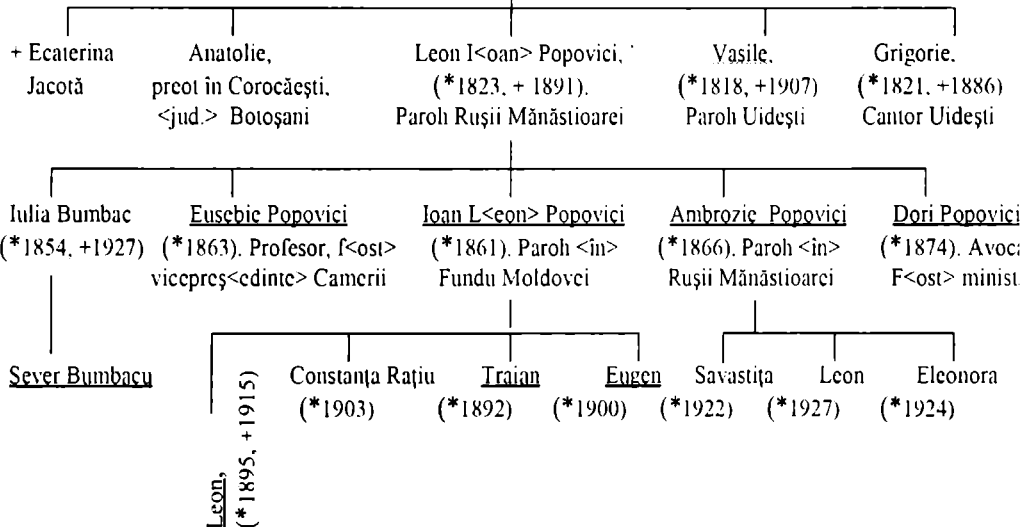
Prelegeri: 1) *Câteva momente din istoria deșteptării naționale în Bucovina*; 2) *Dare de seamă asupra opului Istoria limbii și literaturii române de Aron Densușianu*.

Arborele genealogic al familiei Popovici de la Uidești-Rușii Mănăstioarei

Popa Andrei
Preot în Uidești. Fugit în octombrie 1777 peste Cordon.
Anul nașterii și al morții necunoscut.

Vasile A<ndrei> Popovici
(*1755. + 1825). Paroh în Uidești.

Ioan V<asile> Popovici
(*1782. + 1854). Paroh Uidești.

Împreună cu Aurel Onciul a reprezentat «Junimea» la banchetul în onoarea d-rei Agathe Bârsescu, a fost membru în *Delegația de patru p<entru> aranjarea festivalului din 4 oct<ombrie> 1885* (10 ani de la înființarea Universității – N.C.).

În 1885/6 e<ste> membru în Comis<iunea> literară, în sem<estrul> I vicepreședinte.

Cf. *Rap<ortului> Comis<iunii> reviz<uitoare> din 11 dec<embrie> 1885* – pentru suma de 138 <de> fl<orini> și 47 <de> bani – cf. *Șed<ința> plen<ului> din 13/12 1885 și 14/2 1886*.

Emeritat de la 5/11 1892.

Dr. <in> fil<osofie>, fost profesor la Liceul din Suceava, director al Lic<eului> de Fete (azi „Regina Maria”) din Suceava, vicepreș<edinte> al Camerei Deputaților etc.

Căsătorit cu ...¹, sora m<embrilor> emer<itați> Modest și Olivian Sorocean.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: ...¹; pro 1919–1927: ...¹. De la 1928 membru sprijinitor cu ...¹ lei anual.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

<Pentru> datele familiale <cf. *supra*.> sub <nr.> 64 și 103.

Activ <în perioada> 1881/2 – 1884/5.

Roagă primirea la 14/10 <1>882. Petiția e<ste> interesantă!

Primit în Șed<ința> plen<ului> din> 11/10 1882.

Funcții în Comitet sau comisiuni n-a ocupat.

Emeritat de la 16/11 1919, mulțumește pentru numire, cf. acte intrate <în> 1919/20.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: a restituit lista ...¹; *pro* 1920–1928 în total: ...¹. De la 1929, <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual; p<entru> *Rap<ortul> an<ual>* 50 <de> lei.

Dr. <în> juris<prudență>, fost magistrat, acum avocat în Suceava.

E<ste> tata lui Alex<andru> Tarnavski II și socrul lui dr. Al<exandru>

Pohață.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Activ <în perioada> 1881/2 – 1885/6.

A intrat în oct<ombrie> 1882. Ține, în 1882/3, prelegerea *Despre libertate, traducere din scrierile lui Castelar*.

În 1883/4 funcționează o dată ca secretar II, face critica la poeziile lui Is<idor> Leșanu.

În 1884/5, sem<estrul> II, e<ste> bibliotecar, membru în *Delegația de patru pentru aranjarea jubileului de 10 ani ai Universității*.

În 1885/6 e<ste> membru numai în sem<estrul> I, a fost în Comis<iunea> lit<erară>.

După *Rap<ortul> an<ual> pro* 1886/7, era emeritat și a murit.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Activ <în> 1881/2.

Roagă primirea în «Junimea» la 24/10 1882.

A fost secretar I.

Pentru purtarea sa frivolă, mai mulți membri au cerut, la 27/3 1882, Adun<area> plen<ului> extraordinar (ergo trebuie să fi fost membru și în 1882, înainte de octombrie – N.C.).

La 28/3 1882 demisionează din postul de secretar I și anunță ieșirea din Societate.

După Vas<ile> Halip, a murit ca <și> contabil al Fondului Bisericesc din Cernăuți.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 146 **I. BĂLOȘESCU**, stud<ii> fil<osofice> †

Activ <în perioada> 1881/2 – 1882/3.

În 1881/2 roagă scutirea de taxa semestrială.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 147 **CONON AVRAMESCU-DONICI**, sud<ent> la Teol<ogie> †

<Conon Avramescu-Donici> Foto: 1884

Activ <în perioada> 1881/2 – 1885/6.

Era m<embru> ordinar, fondator, binefăcător, sprijinitor, foarte activ și zelos.

În 1882/3 pâr<intele> protosincel și profesor Conon Avramescu-Donici, membru al Societății noastre, a fost ales președinte al «Junimii» – dar nu a primit <funcția>, N.C. – <și> a făcut o propunere alăturată actelor! Propunerea a fost punctul culminant din ședință: „Editarea unui «Almanah literar-istoric»” (à la «Albumul macedo-român» – N.C.).

La 8/4 1883 cumpără pe banii săi un dulap pentru bibliotecă (este primul dulap amintit – N.C.).

În 1883/4 este doctorand în teologie, membru în Comis<iunea> literară, în

Comis<iunea> revizuitoare, președintele Juriului de arbitri, în 1884 e<ste> proclamat membru onorar, ține o prelegere: *Starea actuală și scopul Societății «Junimea»* (cuvânt de deschidere la inaugurarea ședințelor literare).

În 1884/5 este președintele Juriului <de arbitri> și președintele Comis<iunii> literare, ține încă o prelegere ca și în anul precedent.

În 1885/6 a donat Bibliotecii 60 <de> opuri în preț de 400 <de> florini.

Dr. <în> teol<ogie> <din> ...¹.

După Alb<umul> vechiu, emeritat ab 1886.

A fost mitropolit primat al României; în războiul mondial nu a avut încredere în biruința cauzei românești și a alunecat!

19/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Activ <în perioada> 1882/3 – 1884/5.

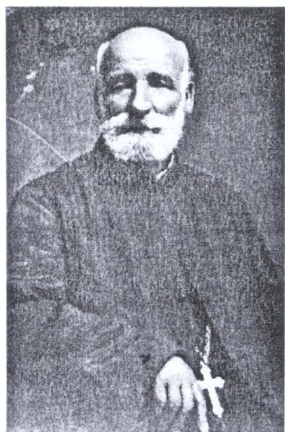
Roagă primira deja prin 1881/2, apoi la 19/2 1882.

În 1882/3 a fost membru.

Proprietar mare în Hlinița pe Prut.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 149 **DUMITRU BURAC**, strud<ent> la Teol<ogie>

Arhim<andrit>
mitrofor Dionisie,
în Măn<ăstirea>
Dragomirna

Dosarul <nr.> 149.

S-a născut în Ipotești, la 10/10 1854 st<il> v<echi> (nu în Mitocul Dragomirnei, jud<ețul> Suceava), din părinți plugari: Ioan și Maria, născ<ută> Reguș din Ipotești. Numele Burac înseamnă „Sfecălă”.

A cercetat liceul din Suceava, dar în 1875 – era atunci în clasa a VI-a de liceu – fu asentat¹. În loc de trei ani, cum era prescris², din cauza războiului din Bosnia (1878) a servit patru ani și patru luni, până în anul 1880. Reîntors, a început iarăși a studia <și> termină liceul.

Junimean activ <în perioada> 1882/3 – 1883/4.

Roagă primirea în soc<ietate> ca stud<ii> fil<osofice>, la 6/2 1883 <și> este primit la 18/3 1883. În 1883/4 este membru numai în sem<estru> I.

Numit emeritat <de la> 16/11 1919.

Căs<ătorit> la 12/11 1887 cu Alexandra, fiica protopresv<iterului> Gh<eorghe> Grigorovici din Ipotești, și a soției sale, Domnica, născ<ută> Hacman.

În 1905 e<ste> ales de Congresul preoției din Bucovina să conducă deputația de trei preoți la împăratul Franz Iosif cu rugarea de a majora congrua. A făcut asupra împăratului o impresie foarte bună – avea pe piept o decorație de război – încât acesta mai vorbește cu D<umitru> Burac câteva minute asupra campaniei din 1878, spunând la urmă. „Es freut mich... was möglich ist, wird geschehen ...”. Congrua s-a majorat cu 100%.

<În> 1909 e<ste> numit paroh în Cuciurul Mare, comuna cea mai mare din Bucovina, ajunsă pe mâna rutenilor.

Prin muncă încordată, jertfe și tact deosebit, în timp scurt a recucerit totul ce era pierdut. Cu ajutorul lui, Comitetul comunal devine iarăși român, se câștigă pentru români și cele două școli de câte șase clase. Din 1919, nu mai există în Cuciurul Mare clase rutene. Copii n-a avut, <dar se> îngrijește de nepotul său, pr<eotul> Isidor Grigorovici.

A donat p<entru> Cămin 250 <de> lei pe o altă listă; *pro* 1920–1927 ...³; p<entru> *Rap<ortul> an<ual>* suprasolvit: 50 <de> lei. De la 1928. membru sprijin<itor> cu 500 <de> lei anual.

1/11 <1>929 *Cron<icarul>*

¹ < assentieren (germ.) = a recruta.

² Prevăzut.

³ Loc lăsat necompletat.

Nr. 150 **IOSIF FOCȘĂNEANU**, stud<ii> fil<osofice>

Era din Regatul Vechi!

Activ <în perioada:> 1882/2 – 1883/4.

Roagă primirea la 28/3 1883 și e<ste> primit „după o discuție înverșunată asupra principiilor de rasă și religie”.

În *Rap<ortul> an<ual> pro* 1883/4 este indus ca stud<ent> la Farm<acie>.

După Victor Olinescu, „era evreu și este acum proprietarul unei farmacii în Sadagura, lângă Cernăuți”.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 151 **VASILE MARCU**, stud<ii> jur<idice>

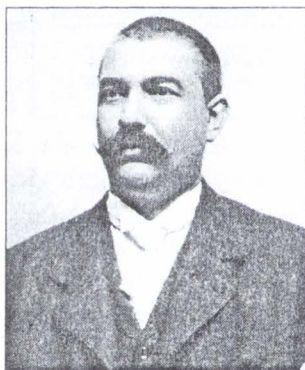
Activ <în perioada:> 1882/3 – 1885/6.

Roagă primirea la 30/18 iunie 1883 ca gimn<azist> abs<olvent>.

În 1884/5 e<ste>, în sem<estrul> I, bibliotecar, <iar> în sem<estrul> II, secretar I.

În 1885/6 e<ste>, în sem<estrul> II, secretar II, ales cu 16 voturi (vezi însă *Șed<ința> plen<ului> din* 14/3 1886).

Foarte bun șahist, în onoarea lui a fost numit Clubul de șah din Cernăuți.

...¹...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<Vasile Marcu>

Nr. 152 **GEORGE cav<ler> de VASILCO**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1882/3 – 1884/5.

Petiția de primire <este> cu data de 28/6 1883.

După Victor Wassilko, <George cavler de Vasilco pare> să fi murit, dar Vas<ile> Boldur a declarat, în 1929 – la înmatriculare – că nr. 152 e<ste> identic cu m<embrul> onorar și ctitor Gh<eorghe> conte Wassilko-Serecki; el (Boldur) afirmă că Gh<eorghe> conte W<assilko>-Serecki i-a fost camarad în «Junimea». Enigma ar putea fi dezlegată de însuși cel vizat!

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 153 GEORGE BALOȘESCU

Activ <în anul> 1882/3.

Indus în *Rap<ortul> an<ual>* ca membru.

După dr. Eugen Tarangul, a fost perceptor-șef, numit Vuicu – oare nu-l confundă cu nr. 125, Alexandru Baloșescu? N.C. –; <pare> să fie proprietar în Hoiniceni, comuna Bănila pe Siret. Date mai precise <avem> de la pār<intele> Ștef<an> Ștefanovici, tata lui Octavian. Un Baloșescu e<ste> cumnatul m<embrului> emer<itat> Gh<eorghe> Iacubovici-Boldișor.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 154 VASILE COMOROȘAN, stud<ent> la Teol<ogie> †

Dosarul <nr.> 154.

«Comoroșănenii» sunt familie veche de preoți din Bucovina.

Vasile Comoroșan cu
soția sa

Vasile Comoroșan se trege, după tată, din familia Comoroșan, <iar> după mamă din familia Balmoș.

S-a născut în Mitocul Dragomirnei cam pe la 1860, din părinții Ștefan și Ecaterina, născ<ută> Balmoș. Ștefan Comoroșan, paroh în Mitocul Dragomirnei, a fost fratele prof<esorului> univ<ersitar> dr. Alexie Comoroșan și al lui Arsenie și Eugen Comoroșan, ambii m<embri> emer<itați>.

Confer <supra> nr. 68: Eugen Comoroșan.

Alt frate e<ste> Mihai, f<ost> cons<ilier> consistorial.

Vasile C<omoroșan> a avut un frate Alexandru și o soră Eufrozina, căs<ătorită> cu Ioan Fleiser, prof<esor> în Suceava; alt ...!

Vasile C<omoroșan> a făcut liceul în Suceava.

Este indus, în *Rap<ortul> an<ual>* al „Junimii” pro 1882/3, ca membru.

S-a căsătorit în Suceava cu Elena Matasar și a fost paroh în Stebni, fostul jud<eț> Vijița. Acolo moare cam prin 1901, în vârstă de 42 de ani.

Văduva, Elena Comoroșan, trăiește în Suceava, str<ada> Mănăstirii. Copii n-are.

2/11 <1>929 *Cron<icarul>*

¹ Propoziție începută și lăsată necompletată.

Nr. 155 **ION NASTASI**, stud<ii> teol<ogice> †

Roagă primirea la 16/8 1883 ca gimnazist absolvat.

Indus în *Rap<ortul> an<ual>* ca membru activ <în> 1883/4.

După Victor Olinescu, s-a născut <la> 1863, în Siret; a absolvat Școala Reală <d>in Cernăuți <în> 1883; a trecut examenul de maturitate la Pedagogi<c>ul din Cernăuți și la Liceul din Cernăuți, <și> a audiat filosofia. Apoi a plecat la Viena, unde a studiat limbile moderne prin¹ patru ani. <În> 1889 a fost profesor suplinitor la Școala Reală Ort<odoxă> din Cernăuți, <în> 1891 la Academia de Comerț din Linz, apoi prof<esor> definitiv acolo. <În> 1895 fu numit prof<esor> defîn<itiv> la Școala Reală Ort<odoxă> din Cernăuți.

A murit la 7 aprilie 1898, în Cernăuți.

6/11 <1>929 *Cron<icarul>*

¹ Aici, prepoziția «prin» are sensul de «timp de».

Nr. 156 **ALEXANDRU BRAHA**, stud<ent> la Farm<acie> †

Roagă primirea ca „auzitoriu extraordinar” la 2/10 1883.

Junimean activ <în perioada:> 1883/4 – 1884/5 și e<ste> numit emeritat la Șed<ința> gen<erală> din 19/11 1885. F<ost> m<embru> sprij<initor în> 1911/12.

E<ste> născut în Crasna, jud<ețul> Storojineț, la 20/4 1860, din părinții Ion Braha, forestier, și Rahila, născ<ută> Iacubovici.

A murit ca farmacist în Solca, la 15/12 1917.

O fiică e<ste> căsătorită cu m<embrul> sprijinitor Mihai Boldur (cf. *Alb<umul> verde*).

Despre Braheni a se adresa lui Eusebie Braha, dir<ector> școlar <în> Cozmeni.

6/11 <1>929 *Cron<icarul>*

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1886/7.

Roagă primirea la 18/10 1883.

În 1885/6, sem<estrul> II, e<ste> membru în Comis<iunea> literară.

În 1886/7 e<ste> membru numai în sem<estrul> I.

La 22 ian<uarie> 1889 e<ste> cassar la «Bucovina» (reactivată – N.C.).

13/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 158 **TITUS PROCOPIANU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Dosarul <nr.> 67.

E<ste> fiul fostului m<embru> sprijinitor

Isidor Procopovici (cf. *Alb<umul> verde*), frate cu Aurel Procopianu și cu mama lui Lascăr Pop (<cf. *infra*,> nr. 1.190).

Ce fel de om era tatăl său Isidor, vezi <*supra*,> nr. 118.

Activ <în> 1883/4, sem<estrul> I.

Roagă primirea la 17/10 1883 ca gimn<azist> abs<olvat>.

5/11 <1>929 Cron<icarul>

<Titus Procopianu>

Nr. 159 **ERAST LEVESCU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Fratele lui Gheorghe Levescu.

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6.

Roagă primirea la 16/4 octom<brie> 1883.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1883/4*, era stud<ii> jur<idice>.

În 1884/5 a fost secretar II.

A fost, prin mulți ani, redactor responsabil la „Patria” și alte jurnale rom<ânești> de pe vremuri. La el a locuit Vas<ile> Loichită ca fux.

Era prieten cu Mih<ai> Teliman, era adese<a> între junimeni.

Îi ziceau «Dr. Chif».

A fost căsătorit cu Ecaterina Usatiuc <și au avut> un băiat.

Emeritat de la 13/11 1920.

A murit în 1921. Manifestație de doliu, cf. *Șed<ința> plen<ului>* din 20/5 1921.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Ardelean!

Activ <în> 1883/4.

Roagă primirea la 22/10 1883.

În 1883/4 a fost membru numai în sem<estrul> I.

În ianuarie 1887, este președintele «Academiei Ortodoxe».

După dr. Nicolae Balan, a murit.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

<Traian Puticiu>

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1884/5.

Roagă primirea la 24/10 1883.

Emeritat de la 19/11 1885.

Dr. <în> teol<ogice>.

După dr. Nicolae Balan, a murit în 1914.

19/1 1930 *Cron<icarul>*

Activ <în> 1883/4.

Roagă primirea la 26/10 1883.

De la el există un act *de dato* 25/10 1884 ca stud<iind> jur<idica>.

19/1 1930 *Cron<icarul>*

Dosarul <nr.> 163.

Dionisie <Mitrofanovici a>, f<ost> dir<ector> școlar în Cupca, este văr drept cu Partenie din Călineștii lui Cuparencu.

Victor Mitrofanovici s-a născut la 16 aug<ust> 1862 în Călineștii lui Cuparencu; a terminat liceul în Suceava <și> Teologia în Cernăuți.

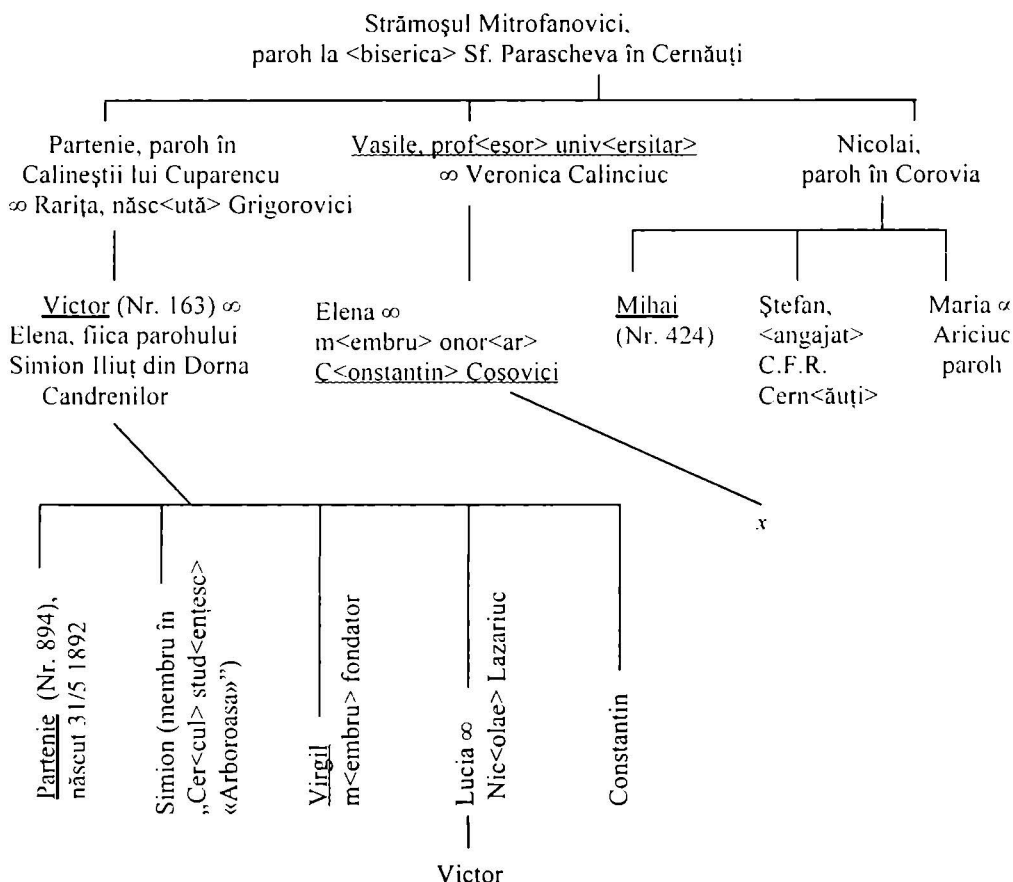
<A fost> căsătorit cu Elena a lui Simion Iliuț, paroh în Dorna Candrenilor.

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6, sem<estrul> I.

A fost paroh și exarh în Volovăț, jud<ețul> Rădăuți, unde a murit la 24/11 1926.

Spita neamului:

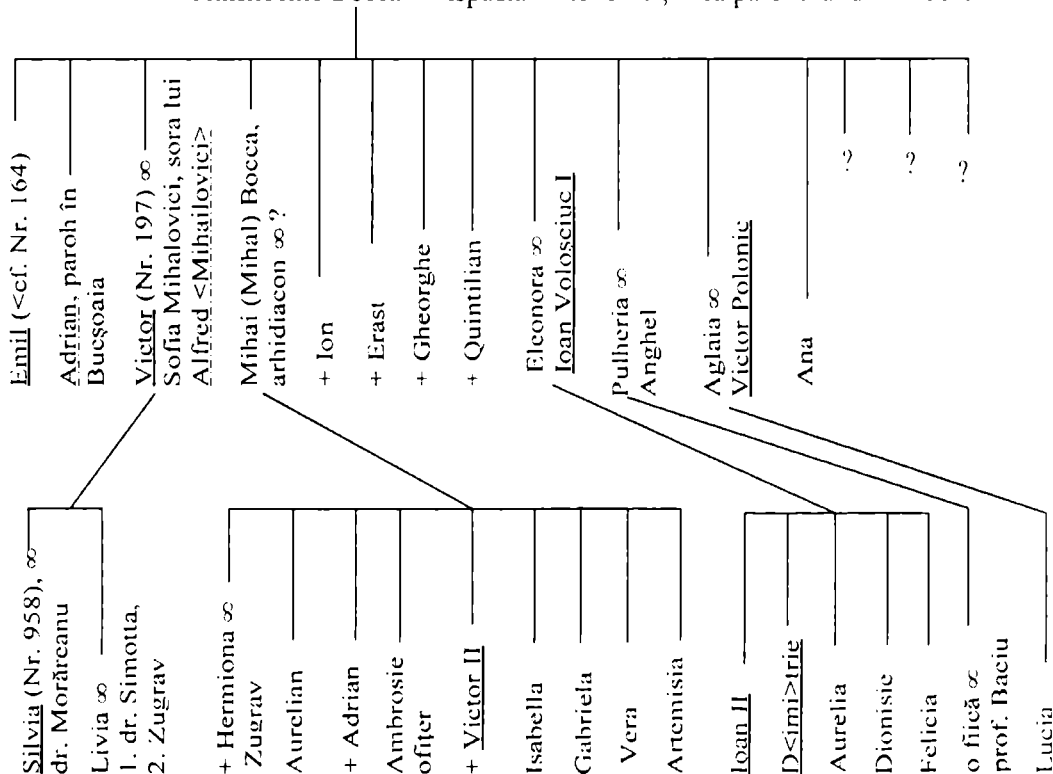
6/11 1929 Cron<icarul>

<Pentru> originea familiei, vezi Mih<ai> Bocca (<cf. *infra*,> nr. 882).

Strămoșul Bocca a fugit din Ardeal și s-a stabilit ca țăran în Botușana, Bucovina. El a avut mai mulți feciori și fete. Un fecior, Tichon, a fost paroh la <biserica> Sf. Parascheva; altul este Amfilochie Bocca, căs<ătorit> cu Asp<azia> Antonovici, fiica par<ohului> din Arbore. Au avut 15 copii:

<Spîta neamului>:

<Amfilochie Bocca ∞ Aspazia Antonovici, fiica parohului din Arbore>

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1884/5.

Roagă primirea la 1/12 1883.

În 1884/5 a fost membru numai în sem<estrul> I.

Fiind olog de picioare, a intrat în serviciul de finanțe, <unde> a fost perceptor. Nu a avansat din cauza defectului său. A rămas necăsătorit, este

pensionar. Trăiește la fratele său Victor, admin<istrator> al Spitalului Central din Cernăuți.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 165

...¹.

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 166 **GEORGE baron STÂRCEA**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în> 1884.

Roagă primirea la 26/1 1884; petiția este discutată în Șed<ința> com<itetului> din 27/1 1884.

A fost membru numai în sem<estrul> II 1883/4.

După Rap<ortul> an<ual> pro 1885/6, emeritat.

După Rap<ortul> an<ual> pro 1896/7, <este> mort.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 167 **DORIMEDONT NICHITOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în> 1883/4.

Petiția de primire este discutată în Șed<ința> com<itetului> din 27/1 1884.

A fost membru numai în sem<estrul> II.

După Victor Olinescu, este călugăr, are cinci clase gimnaziale; din 1883 <până în> 1888 a fost capelan arhiepiscopal (ieromonah <din> 1883). În 1923 era călugăr în Putna.

După dr. Eugen Tarangul, e<ste> călugăr în Sucevița.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

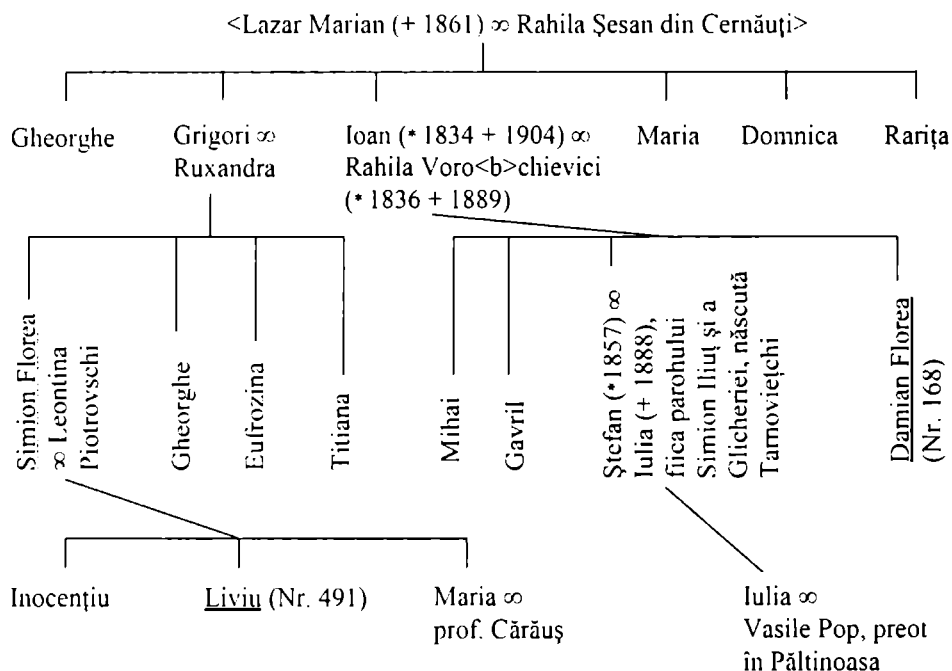
Nr. 168 **DAMIAN FLOREA MARIAN**, stud<ii> teol<ogice> †

Dosarul <nr.> 168.

Familia Marian se trage din Transilvania.

Lazar Marian din Transilvania vine în Bucovina, se căsătorește cu Rahila, născ<ută> Șesan, din Cernăuți, devine preot în comuna Corlata, județul Gura Humorului, se strămută la Răuseni. Mort <în> 1861.

<Spita neamului>:

Damian Florea Marian, fiul cantorului bis<ericesc> Ioan și a soției sale Rahila, născută Vorobchievici, s-a născut la 30 iunie 1861 în Răuseni, jud<ețul> Suceava. A cercetat școala primară și liceul în Suceava.

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6.

Roagă primirea la 1 februarie/13 ianuarie 1884, <fiind> primit de Comitet în 17/2 1884. Se produce în 1883/4 cu trei elaborate: 1) *Cu ispite și înșelăciune nu te poți hrăni în lume*, poveste din popor; 2) *Lonar Sarvis ?¹*. Amintiri: 5 poezii; 3) *Povești din popor*.

În 1884/5, era membru în Comis<iunea> lit<erară>, <unde susține studiul:> *De ce să se ferească omul onest*. Studiu.

În 1885/6, <în calitate de> membru în Comis<iunea> lit<erară>, <susține studiul:> *Despre literatura populară*. Studiu.

Din cauza unei boli grele și incurabile și-a curmat viața la 9 aprilie 1887 în Răuseni, la părinții săi.

Fratele său, Ștefan, e<ste> paroh în Răuseni.

6/11 <1>929 Cron<icărul>

¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6.

Roagă primirea la 14/26 martie 1884. În 1884/5 e<ste> jurist.

În 1885/6, sem<estrul> II, este membru în Comis<iunca> revizuitoare.

Emeritat de la 23/11 1887, m<embru> sprij<initor în perioada:> 1900/1 – 1901/2.

Era inspectorul edificiului metropolitan, necăsătorit, îi mergea minunat. *ergo* a început a cheltui, a iscăli cambii fără autorizare. A fost în închisoare.

Eschis în Ad<unarea> gen<erală> din 16/11 1919. †††

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 1.093.

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*>, sub <nr.> 129.

E<ste> fiul lui Ioan Gribovski, fost paroh în Frătăuții Vechi, care a avut 16 copii, între care <și> pe Emilian (nr. 170).

Indus în *Rap<ortul> an<ual> pro 1883/4* ca membru.

A fost paroh în Capu Câmpului; fiul său e<ste> Victor Gribovski, absolvent al Liceului din Suceava, fost membru al «Bucovinei», cunoscut sub porecla „Jap”, căsătorit cu o soră a lui Stefan Scalat.

19/11 <1>929 *Cron<icarul>*

Fost membru <în> 1883/4.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 172.

Spîta neamului <vezi *supra*>, <sub> nr. 142.

S-a născut la 14 ian<uarie> 1861 în com<una> Rușii Mănăstioarei, jud<ețul> Suceava, ca fiul cel mai mare al parohului Leon Popovici. Acesta din urmă a fost descendent în linie directă al faimosului „Popă Andrei” de la

Uidești, refuzatorul îndărătnic al jurământului de credință față de Austria în luna octombrie 1777. El a trecut în Moldova.

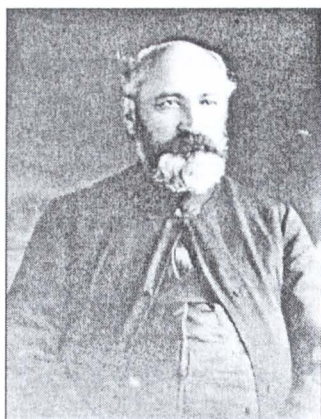
Ioan Popovici a început liceul în Suceava <și> l-a terminat în Cernăuți.

Junimean activ în 1883/4 și 1884/5.

Numit emeritat de la 16/11 1919.

A fost decretat cooperador la parohia Rușii Mănăstioarei, unde, după moartea tatălui său, a rămas administrator parohial până la 1892. Aici a stăruit la terminarea bisericii parohiale, începută de tatăl său și sfințită în vara anului 1891 de mitropolitul Silvestru.

De la 1892 <până la> 1894, luna mai, păstorește în parohia Ipotești, lângă Suceava, unde începe o aprigă campanie antialcoolică, terminată în 1893 prin prestarea jurământului tuturor capilor de familie de a se lepăda pe trei ani de beție și <reușește> turnarea la Moscova a unui clopot, numit „Tresvia”, ce se află și astăzi în clopotnița bisericii din Ipotești. Păstorește în Negrileasa și Gălănești (lucră cu Atan<asie> Gherman pentru participarea preoților la mitingul de protest contra lui Bourguignon), apoi Măzănăești. De la 1906 se află ca paroh în Fundul Moldovei, jud<ețul> Câmpulung, esoperând aici zidirea a două case parohiale și renovarea bisericii sale parohiale cu hramul Sf. Nicolae.

Protoiereu<l>
Ioniță Popovici

A dat «Junimii» trei fii: Traian, fost președ<inte>, Leon și Eugen.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 200 <de> lei; 1920: 200 <de> lei. M<embru> fondator pro 1921–1927 ...¹. De la 1928 membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

7/11 <l>929 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 173 **EUSEBIE SALTER**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în> 1883/4.

În acest an se produce cu o poezie: *În zădar*.

În ședința din 29 noiem<brie> 1884 se citește o epistolă a lui Gh<eorghe> Gallin, care-l acuză pe Eusebie Salter de furtușag – i-a furat un palt<onul>¹ în preț de 35 de fl<orini>.

Făcând. Eus<ebie> Salter o colectă de c<ăr>¹ți – cf. *Rap<ortul> an<ual>*, N.C. – cere acoperirea cheltuielilor avute. I se răspunde că pe viitor să nu mai colecteze, căci «Junimea» nu-l împuternicește.

19/1 <l>930 Cron<icarul>

¹ Șters.

Dosarul <nr.> 174 și <dosarul nr.> 47; cf. < și dosarul nr.> 175.

S-a născut în Siret <în> 1863, <fiind> fiul lui Juvenal, fratele lui Isidor și Claudiu Stefanelli.

După ce a terminat Liceul din Cernăuți, devine membru activ al «Junimii» <în perioada:> 1883/4 – 1885/6; numit emeritat <la> 2/11 1890, <este> fost membru sprijinitor <în perioada:> 1901/2 – 1903/4.

Deși licențiat în drept, nu voiește să îmbrățișeze cariera de funcționar de stat, cum era pe atunci obiceiul, ci se dedică jurnalisticii, care-l atrăgea deja pe timpul studiilor sale universitare. Pe atunci – el și cu fratele său Isidor erau studenți – se decide, în Suceava, de a scoate o foaie politică. Acolo se aflau: Tudor V. Stefanelli, magistrat, Ștefan Ștefureac, profesor, Sim<ion> Fl<orea> Marian, profesor, C<onstan>tin Cosovici, prof<esor>, și Lazăr Grigorovici, magistrat. Foaia apare sub numele „Revista politică” și se

Eusebie Stefanelli

tipărește în Cernăuți, <dar> redacția <ei> e<ste> în Suceava. Trebuia, deci, cineva în Cernăuți să ia asupra sa corectura și expedierea foii. Asta o fac frații Eusebie și Isidor Stefanelli. Ei primesc autorizația de a introduce în foaie știri mai noi și articole de interes obștesc, eliminând din manuscrisele sosite din Suceava articole de cuprins mai puțin actual.

În urma acestei ocupații, Eusebie rămâne jurnalist de profesie, colaborator la toate ziarurile politice române care apar în Bucovina, și informându-i și pe redactorii foilor (Pompiliu Pipoșiu, Gheorghe Bogdan-Duică, dr. Val<eriu> Braniste aduși din Ardeal) asupra stărilor din Bucovina.

Moare la 14/2 1905. După moarte devine m<embru> fondator.

15/11 <1>929 *Cron<icarul>*

Nr. 175 ISIDOR STEFANELLI, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 175.

<Pentru> datele familiale și spita neamului <vezi *supra*,> sub nr. 47.

Tatăl lui Isidor, Juvenal (Ioan) Ștefanelli, era fiul cel mai mare al lui Vasile și al Elisavetei Ștefanelli din Siret; el s-a născut acolo, la 1834. După terminarea Liceului din Cernăuți, se înscrie la Institutul Teologic din Cernăuți, care, în 1875, se transformă în Facultate Teologică. Cariera

preoțească o începe ca și cooperator din Siret și catehet la Școala primară de băieți și fete; trece, apoi, la Școala primară ortodoxă orîentală din Cernăuți în aceeași calitate, <iar> pe urmă fu numit prof<esor> de religie la Liceul din Cernăuți și docent univers<itar>.

Intenționându-se de a crea și în România o Facultate Teologică, Ministerul Instrucțiunii din Vechiul Regat trimite, începând cu anul 1883, o pleiadă de preoți, cei mai mulți dintre ei bursieri ai Statului, la Facultatea Teol<ogică> din Cernăuți, obligându-i de a studia aici teologia, a lua doctoratul, ca mai apoi să fie numiți profesori universitari la Facultatea din București în momentul când numărul lor va fi suficient.

Toți acești bărbați trimiși de Statul român la Cernăuți au fost membri ai «Junimii» și școlarii lui Juvenal Stefanelli, în a cărei casă ospitalieră erau cei mai deși și mai bine văzuți musafiri; mai că toți dintre ei au ajuns profesori universitari sau arhieriei, așa <cum sunt:> Conon Avramescu-Donici (nr. 147), fost mitropolit primat, Atanasie Mironescu, ctitor al «Junimii», Petru Georgescu (nr. 106), azi mitrop<olitul> Pimen <al Moldovei>, Gherasim Timuș, C<onstan>tin Chiricescu (nr. 207), Ioan Carnoiu (nr. 89), Varlaam Răileanu (nr. 107).

Statul român având nevoie de cărți religioase-didactice, se adresează arhim<andritului> Juvenal Stefanelli și acesta le scrie și trimite manuscrisurile Min<isterului> Instrucțiunii din București.

La Universitate predă „Catehetica”. A publicat: *Catehetica bisericii drept credincioase răsăritene*, Sibiu, 1879; *Catehese tractând istoria biblică a Test<amentului> Vechiu*. <Manual pentru cateheții și învățătorii școalelor populare>, <tom. I>, Sibiu, 1879; *C<a>t<ehes>s<e> tractând istoria biblică a Testam<entului> Nou <și Faptele Sfinților Apostoli. Ca adaus o istorie și geografie scurtă a Palestinei și Țărilor Sfintei Scripturi>*, tom. II, Sibiu, 1881>; *Catehese tractând învățăturile dogmatice și morale ale Bisericii <dreptcredincioase Răsăritene>*, tom. III, Sibiu, 1881>; toate <aceste> patru opuri <fiind> premiate de Acad<emia> Română. Regele Carol I-a decorat cu <Ordinul> „Bene Merenti” cl<asa> I^a.

Juvenal Stefanelli moare în vârstă de 80 de ani, la 1914, 31 iulie, când în acest oraș se plachează mobilizarea generală.

Isidor, fiul lui Juvenal, s-a născut în Siret, la 18/30 ianuarie 1865, <și> face liceul în Cernăuți.

Junimean activ <în perioada:> 1883/4 – 1886/7.

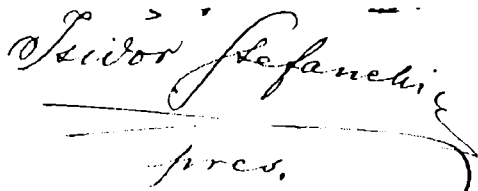
În 1883/4 e<ste> cassar; în 1884/5 controlor; în 1885/6, sem<estrul> II, vicepreședinte, ales cu 19 voturi; în 1886/7, <fiind> președinte al «Junimii», a vorbit la comers pentru «Societatea pentru Cultură», «Armonia», poate și pentru «Concordia»; este ales în Comisiunea pentru „Coment” în 29/6 1887, <pentru a face parte d>in delegația pentru audiență la principele moștenitor Rudolf.

Era orator talentat (cf. *Ad<unarea> gen<erală> din 23/11 1887*).

Ține două prelegeri, respectiv trei: 1) *Regulamentul organic și administrațiunea rusească în Țările Române*; 2) *Notițe relative la administrațiunea internă a Țărilor Române în jumătatea primă a veacului XIX*; 3) *Administrațiunea justiției în Țările Române în jumătatea primă a veacului XIX*.

Numit emeritat <la> 23/11 1887.

Fost m<embru> sprijin<itor în:> 1897/8 – 1901/2, 1906/7, 1907/8, 1912/13, 1913/14.

Ștefan Ștefănescu
pres.

După Șed<ința> plen<ului> din 21/5 1905: a donat «Junimii» un orar de perete.

Cf. și *Ad<unării> gen<erale>* <din> 3/11 1889: C<onstan>tin Berariu propune numirea lui de m<embru> onorar, „fiind un sprijinitor și binefăcător al Soc<ietății> de lung timp încoace”.

Intră la Procuratura de finanțe ca dr. <în> juris<prudență>, avansând până la procurator; de la 1926 <este> în pensie, avocat în Cernăuți; locuiește în Căminul «Junimii».

Jertfe p<entru> «Junimea»: pentru Cămin: 200 <de> lei; *pro* 1919 până 1929: ...[†].

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

[†] Loc lăsat necompletat.

Nr. 176 **ALFRED PROZAC**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1884/5.

Roagă primirea în «Junimea» la 7/10 1884, <iar> petiția este discutată în Șed<ința> com<itetului> din 19/10 1884.

În 1884/5 e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare.

După Victor Olinescu, era, în 1892, practicant de concept la Direcția de finanțe în Cernăuți.

Cf. *acte intrate* 1924/5 sub «Arminia»: Un dr. Alfred Protzak, Oberfinanzrat i. P., activ (în «Arminia» – N.C.) 1888–1890.

A murit în Troppau ca „alter Herr der Arminia”.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Tatăl m<embrului> emer<itat> Aurel Dorofteiu.

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6, <fiind> rep<rimis> în 1888.

Roagă primirea la 30 sept<embrie>/12 oct<ombrie> 1884, <iar> petiția e<ste> discutată în Șed<ința> Com<itetului> din 19/10 1884.

În *Rap<ortul> an<ual> pro 1885/6* e<ste> indus ca membru numai pentru sem<estrul> I.

În ian<uarie> 1887 e<ste> secretar I la «Academia Ortodoxă». Lipsește de la șed<ința> «Junimii» din 9/11 1888 ?¹; la 14/10 <1>888 se hotărăște a-l privi pe d-l Dorofteiu de nemembru.

Emeritat de la 16/11 1919.

Paroh în Stroești, jud<ețul> Suceava.

A murit în Cernăuți, la 30 dec<embrie> 1924.

La mormânt a vorbit Cristea Allaci II.

Raport special, vezi „Glasul Bucovinei” din 9/12 1924.

Fiul său, Aurel, a promis, în amintirea scumpului său tată, o ctitorie.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

Nr. 178 **GEORGE MOROȘAN-MIHAIESCU**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 178.

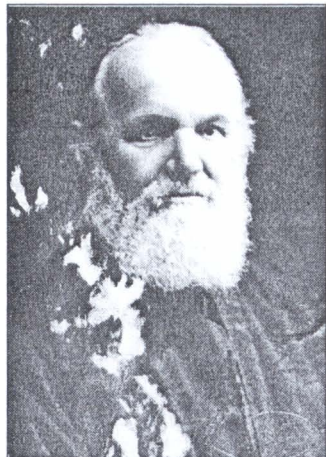
Familia se trage din Maramureș, imigrată după 1777 în satul Uidești, rămas cam gol după răscoala lui „Popa Andrei”. Moșul s-a căsătorit cu o fată din familia Mihaiescu; Gheorghe (nr. 178) se cheama după matricolă Moroșan vel Mihaiescu.

S-a născut în Uidești, jud<ețul> Suceava, la 25 mai 1863, din părinți țărani: Ion al lui Gheorghe Moroșan vel Mihaiescu, zis și „Niță al Sencului”, și Safta <fiica> lui Simion Caciuc. Gospodăria părintească era în partea numită „între ruși”. Niță al Sencului a fost și primar, < timp în care > a stârpit patima beției din comuna sa, așa că azi nu-i nici un crâșmar străin în Uidești (Cf. *Dosarul*).

În casa părintească poposea Grigori Filimon, când lucra pentru înființarea Băncii Raiffeisiene.

<George Moroșan-Mihaiescu, ca>
stud<ent la> Teologie

<George Moroșan-Mihaiescu>
în 1928

Liceul l-a făcut în Suceava, dar în clasa a VII-a a fost eschis. împreună cu Ion Bumbacu, Al<exandru> Danilevici <și> Ioan Dorofteiu, pentru redactarea unei foi, „Păcală”, și pentru că aveau o societate secretă cu o bibl<iotecă> românească. A dat bacalaureatul în Cernăuți, <în> 1884.

Familia lui Gh<eorghe> Mihaiescu

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6.

În 1884/5 e<ste> econom, membru în Secția literară. În 1885/6 tot așa, dar numai în sem<estrul> I. Este primit în Seminar, dar până la 14/11 1886 figurează încă în Comis<iunea> literară. În 1887/8 este președintele «Academiei Ortodoxe».

Căsătorit cu Elisaveta Manescu (+ 1928) la 1/13 octombrie 1889, <au avut> copii<i>: Iancu, Aurelia, căs<ătorită> cu Nicu Sulcină, Dragoș, înv<ățător și> Liviu, stud<ent la> teol<ogie>.

Emeritat de la 16/11 1919, f<ost> m<embru> sprij<initor în> 1889/90, mulțumește p<entru> numire; cf. *Acte intrate* în 1919/20, se înscrie m<embru> fondator.

În prezent paroh în Vicovu de Jos (în Solca a pierdut, <în> 1917, totul!).

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; *pro* 1920–1927: câte 25 <de> lei anual. De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

11/11 <19>29 *Cron<icarul>*

Nr. 179 **NICODIM ȘTEFUREAC**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6, sem<estrul> I.

Roagă primirea la 12/10 1884, <iar> petiția e<ste> discutată în Șed<ința> com<itetului> din 19/10 1884.

Emeritat de la 16/11 1919.

Ca <și> cooperator în Bosanci a avut fericirea – cum a și declarat în biserică – de a cununa o pereche, din care mirele (Pintea Nimigean– N.C.) purta pe piept panglica tricoloră a «Junimii».

A murit ca paroh în Măn<ăstirea> Humorului.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 180 **SAMUIL SAUCIUC**, stud<ii> teol<ogice>

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 64 b, și <*infra*, sub nr.> 516.

E<ste> fiul f<ostului> m<embru> sprijin<itor> Nicolae Sauciuc, paroh, și al soției sale Maria, născ<ută> Andreiciuc.

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1884/5.

Roagă primirea în «Junimea» la 4/16 octom<brie> 1884, <iar> petiția este discutată în Șed<ința> Com<itetului> din 19/10 1884.

Emeritat de la 16/11 1919, mulțumește pentru numire, cf. *acte intrate* <în> 1919/20.

Căsătorit cu Elisaveta, născ<ută> Popescu, <au avut> copii<i>: Vasile (nr. 805) <și> Elisaveta (nr. 1.130).

<Samuil Sauciu în> 1928

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii» 150 <de> lei; *pro* 1920–1927, câte 25 <de> lei anual; *pro* 1928: 100 <de> lei. De la 192...¹, membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual (declarația are pe lângă iscălitură și pecetea epitropiei bisericești!).

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 181 **IOAN TEBINCA**, stud<ent> la Farm<acie>

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1884/5.

Petiția de primire e<ste> discutată în Șed<ința> com<itetului> din 19/10 1884.

19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 182 **PETRU BARBU**, stud<ii> teol<ogice>

Născ<ut> în Lugoj (Banat) la 1864, din părinții Lazăr (Hazi) și Ilca, născ<ută> Gligor.

A făcut Liceul superior în Beiuș, Blaj și Brașov, luând bacalaureatul <în> 1884.

1928

1888

<Petru Barbu>

Membru activ <în perioada> 1883/4 – 1887/8. <Ține o> prelegere: *Datine ale poporului român din Banat.*

<În> 1885/6 <a fost> bibliotecar. <Ține o nouă> prelegere: *Ceva din poezia popor<ană> a Banatului.*

<În> 1886/7, < fost ales> secr<etar> I cu 15 voturi. <În această calitate,> propune <ca> în cea dintâi sâmbătă a fiecărei luni să fie convenire Soc<ietății>.

<În> 1887/8, <a fost> casier, membru în Comis<iunea> literară și în Comis<iunea> pentru schimbarea statutelor.

A picat la preș<edinție> prin <tragere la> sorți contra G<eorge> Gallin. Om prudent, prevăzător și liderul plenului.

Numit emeritat <de la> 3/11 1889.

Își completează studiile la Graz și Berlin, <fiind> promovat dr. în teol<ogie în> 1891.

E<ste> numit, <în> 1892, prof<esor> la Inst<itutul> Teologic-Pedagogic din Caransebeș, unde și azi (1928) e<ste> prof<esor> și director.

„A dezvoltat o activitate extrașcolară, apreciat ca teolog și pedagog, a scris multe și de toate”.

Întemeiază și conduce peste un deceniu „Banca Poporală” din Caransebeș, unul dintre cele mai solide institute de credit din Banat. Scrierile sale catehetice urmăresc creșterea real-morală a tineretului. Pentru ținuta și activitatea sa politică a fost prigonit de unguri.

Se simte fericit că trăiește azi în România Mare; fiica <sa> Florica – măr<itată> cu dr. Ilie Piticariu – are trei fete: Elena, Georgeta și Felicia; fiul <său> Bujor e<ste> secretar la Prefectura din Lugoj și are un băiat, Petru, din căsătoria cu Maria Dan.

Rubrica jertfelor: pentru Cămin 1 000 <de> lei, <între> 1919–1928 (lacune): a declarat 100 <de> lei anual, solvind 1.000 <de> lei.

25/10 <1>928 Cron<icarul>

Nr. 183 **IOAN GROZA**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6.

Roagă primirea în «Junimea» la 23/10 1884 – era pe atunci deja presbiter.

În 1884/5 era membru în Comis<iunea> literară; în 1885/6, sem<estrul> I, <era> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare> și peste tot anul <a fost> președintele Juriului de Arbitri.

După Rap<ortul> an<ual> pro 1886/7, e<ste> emeritat.

A murit în 1905/6, cf. Rap<ortul> an<ual>.

19/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 184 **IOAN ILIUȚ II**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada:> 1883/4 – 1884/5.

...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 185 **CRISTOFOR ILIUȚ**, stud<ii> teol<ogice>

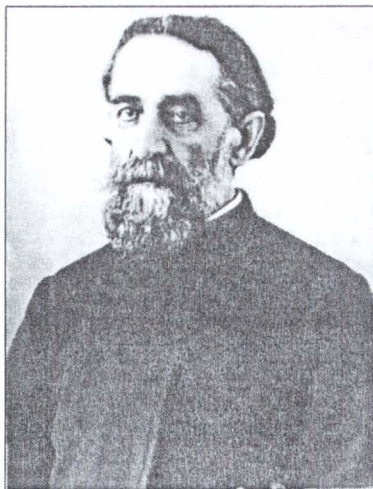
†

<Pentru> datele familiale <vezi supra>, sub <nr.> 19.

Fiul protopresv<iterului> Teodosie Iliuț din Arbore și al soției sale Elena, născ<ută> Semaca.

< Maria Iliuț în> 1928

<Cristofor Iliuț în> 1928

E<ste>, deci, frate cu Tit și Dimitrie Iliuț <și> este tata lui Silvestru Iliuț. Soția <sa> Maria, născ<ută> Petrescu, <este> fiica lui Samuil Piotrovski. Activ <în> 1883/4.

Roagă primirea în «Junimea» la 21 octombrie/2 noiembrie 1884.

Emeritat de la 17/11 1921.

Fost paroh în Fundu Moldovei, în urmă paroh și protopresviter în Vatra Dornei.

Ca președinte al Filialei Dorna, a prezidat serata «Junimii» din august 1928 <și> a primit în casa sa cu largă ospitalitate pe junimeni. incl<usiv> pe președintele Laur Gârbu.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; *pro* 1922–1927. <dă> câte 20 <de> lei anual; *pro* 1928, ca membru sprijinitor, <dă> 240 <de> lei. ...!

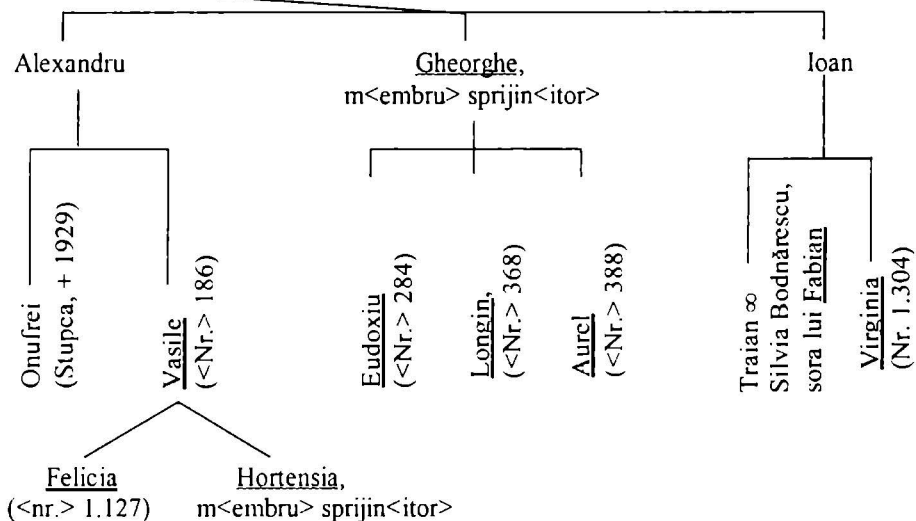
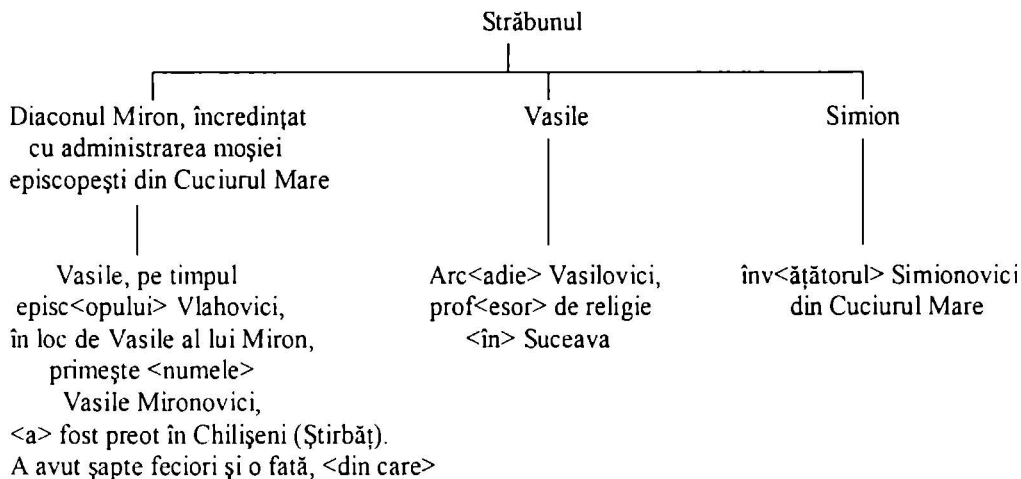
¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 186 **VASILE MIRONOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 186.

Spîta neamului:

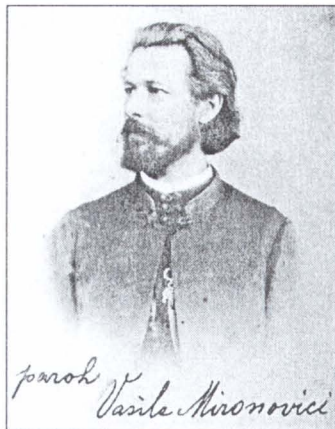
Spîta familiei Mironovici¹,
<făcută> întrucât se referă la
<mai mulți> membri ai «Junimii»

Este fiul lui Alexandru Mironovici, țaran din Părhăuți, jud<ețul> Suceava, și a Paraschivei, nasc<ută> Pintilescu.

Ca <student la> Teolog<ie>

S-a născut la 27 iulie st<il> v<echi> 1860 în Părhăuți.

După moartea tatălui său – de holeră, <în> 1866 – l-a luat uncheșul Ioan Mironovici, inv<ățător> în Frumosul, la sine la școală.

Liceul l-a terminat în Suceava, la 7/7 1884.
Activ <în perioada:> 1883/4 – 1885/6.

Petiția de primire e<ste> discutată în Șed<ința> Com<itetului> din 19/7 1884.

În 1885/6 face parte din Soc<ietate> numai în sem<estrul> I.

<Paroh Vasile Mironescu>

„Își aduce cu drag aminte de timpul petrecut în «Junimea», de glume, haz, cântece, cuvântări frumoase și interesante”.

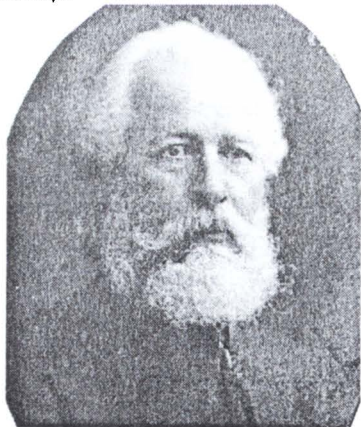
Numit emeritat <la> 16/11 1919.

Se căsătorește, în sept<embrie> 1888, cu Victoria, fiica lui Ioan Litviniuc, sora fratilor Liteanu.

A fost preot în Negrileasa <și> Ostrița, <iar> de la 1897 <este> cooperador în Arbore. În Arbore ia parte la luptele și hărțuierile naționale dintre români și nemții îngâmfăți, aliați cu jidanii; înființează „Banca Raiffeisiană” și o conduce prin² cinci ani; era și consilier comunal; <în timpul său> s-a zidit în vatra satului, pe locul crâșmei, biserica <și> s-au zidit două școli de patru clase.

Obosit de luptă, trece ca paroh la Burla; la stăruința sa, s-a zidit aici o școală de șase clase. În război a suferit mult – cf. *Dosarul* – căci rămăsese casa parohială între fronturile dușmane. A pierdut avere, era să<-și> piardă și zilele!

Din 1920 este par<oh> și protopresv<iter> în Marginea, jud<ețul> Rădăuți.

<Vasile Mironovici în> 1928

Vasile Mironovici
Protopresvit și paroh
<semnătura sa>

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 300 <de> lei, total colectat 1.200 <de> lei; *pro* 1920–1927 <a dat> câte 30 <de> lei anual. De la 1928 <este> membru sprijin<itor> cu 100 <de> lei anual.

1/11 <19>29 *Cron<icarul>*

¹ Spița familiei Mironovici, din lipsă de spațiu pe pagina consacrată nr. 186, a fost trecută pe pagina următoare, după prezentarea făcută nr. 187. *Ioan Pașcan*.

² Aici prepoziția «prin» are sensul «timp de».

Nr. 187¹ **IOAN PAȘCAN**, stud<ii> teol<ogice>

Fost membru activ numai <în perioada:> 1883/4 – 1884/5, sem<estrul> I.

Petiția de primire <este> cu data 23/10 1884 ² este discutată în Șed<ința> Com<itetului> din 19/10 1884.

Trece, probabil, la «Acad<emia> Ortodoxă»; absolvă Teologia, ba „face” chiar doctoratul. Devine cooperator la <biserica> Sf. Parascheva, în Cernăuți, aspirând în zadar la postul de paroh la Sf. Parascheva. Și tot sperând a fost, cam cu bucluc, trecut la pensie <în> 1928.

1/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ În manuscris, a fost trecut greșit iar nr. «186».

² Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

Nr. 188 **VICTOR ZAHAROSCHI**

†

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1885/6, sem<estrul> I.

Roagă primirea la 22/7 1884.

În 1885/6 este controlor.

După Victor Olinescu, a fost <dus> de ruși în Siberia, unde și-a zdruncinat sănătatea.

A tradus, în nemțește, nuvela lui Sadoveanu, *Răzburarea lui Nour*.

A murit ca paroh în Mahala, la 22/4 1921.

După dr. Eugen Tarangul, a murit ca paroh în Broscăuți (detalii a se cere de la Eugeniu Neșciuc).

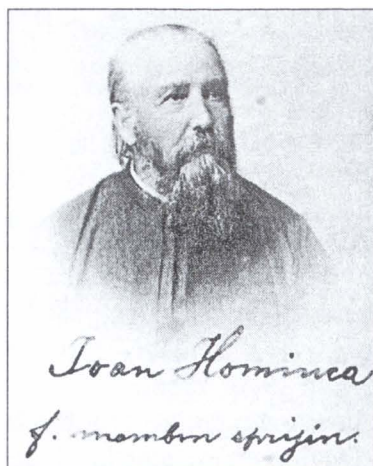
19/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 189 **CORNELIU HOMIUCA**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 198 – bogat în detalii și amintiri – scurtat.

Familia Homiuca, recte Tăutu, este originară din Cernăuți, unde bunicul poseda vaste terenuri în Roșa, apoi între Nistru și Prut. Bunicul,

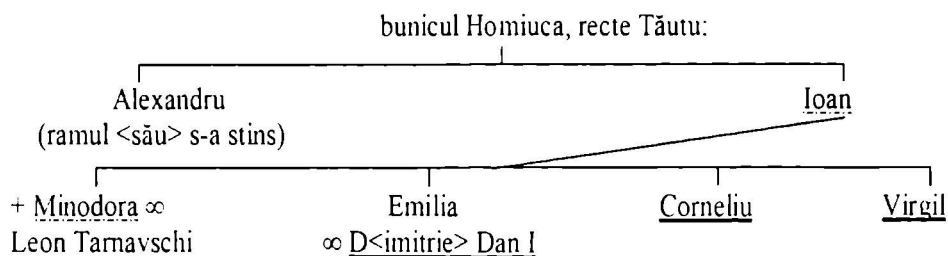
vânător pasionat, anina vânatul împușcat mai mic de un cârlig, așezat la pulpă. „Homiuca” în limba slavă înseamnă „unul dintre oasele pulpei”.

Ioan Homiuca,
f<ost> membru sprijinitor

<Corneliu Homiuca s-a> născut la 4/11 1866 în Șișcăuți, jud<ețul> Cernăuți, ca fiu al parohului Ioan Homiuca (arhipresv<iter> stavrofor, + în Coțmani, <în> 1897).

Spița neamului:

Corneliu a absolvit liceul din Cernăuți, la bacalaureat a spus, la română, *Tatăl nostru* și a citit ceva!

Junimean activ <în perioada> 1884/5 – 1887/8.

În 1885/6, sem<estrul> II, e<ste> econom (ales cu 15 voturi); în 1886/7 <este> cassar (<ales cu> 14 voturi), <fiind> ales <și> în delegația pentru audiență la princ<ipele> moștenitor Rudolf.

Numit emeritat <la> 3/11 1889. Fost m<embru> sprij<initor în perioadele:> 1898/9 – 1907/8 <și> 1911/12 – 1913/14.

Intră, după licență și promovarea în <examenul de> dr. <în> juris<prudență>, în serviciul Fondului Bisericesc Ort<odox> Român din Cernăuți, ajungând <la> rangul de primconsilier administrativ.

În război a funcționat – tot la Fond – în Dorna, Cluj, Viena, Brașov și Praga.

În 1919 e<ste> numit subdir<ector> general la Fondul Bisericesc; s-a retras la pensie <în> 1922.

Trăiește în Cernăuți în casa proprie – retras – și se ocupă cu grădinăritul.

<Corneliu Homiuca în> 1928

A handwritten signature in cursive script, reading "Corneliu Homiuca" with "h. t. consilier" written below it.

<semnătura>

„«Junimea» a fost pentru el ca și pentru alții portul salvator pentru dezvoltarea și întărirea simțului național”. A primit primele îndrumări și sfaturi de la dr. Gheorghe Popovici.

Jertfe p<entru> «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; de jubileul semicent<enar a dat> 500 <de> lei; pentru Arh<iva> III: 100 <de> lei; *pro* 1919–1923 câte 50 <de> lei <anual>; *pro* 1924–1927 câte 100 <de> lei anual. De la 1928 membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

1/11 1929 Cron<icarul>

Nr. 190 ȘTEFAN SBIERA, stud<ii> teol<ogice>

Date familiale:

<Este> fiul parohului Nicolai Sbiera, care
e<ste> fratele lui dr. Ion Gh. Sbiera.

<S-a> născut la 1 dec<embrie> 1865.

Activ <în perioada> 1884/5 – 1888/9.

A handwritten signature in cursive script, reading "Șt. Sbiera" with a large flourish underneath.

Roagă primirea la 7/10 1885, <fiind> primit în Șed<ința> Plen<ului> din 19/10 1885.

În 1887/8 este ales în Comisiunea pentru regularea cassei, în locul lui Nicolai Vasiloschi.

La Ad<unarea> gen<erală> din 1888 este ales în Comis<iunea> literară și secretar II cu 17 voturi.

Pentru că nu a satisfăcut datorințelor sale ca secretar, este destituit din Comitet în Șed<ința> com<itetului> din 14/2 1889. A ținut cartea proceselor-verbale opt luni la sine.

În sem<estrul> II a călătorit la scalde.

S-a căsătorit, la 28 iunie 1891, cu Eugenia, fiica preotului din Bilca, Ion Maghior <și au avut un fiu,> Gheorghe.

Paroh în Costișa, jud<ețul> Rădăuți.

20/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 191 **NICOLAI BLÂNDU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Născ<ut în> 1864 în Bosanci, jud<ețul> Suceava, din părinții: Vasile, gospodar fruntaș, și Galafira, născ<ută> Sârghi.

N. Blându
1911

<Nicu Blându>

<semnătura>

Dr. Nicu Blându

Activ <în perioada> 1884/5 – 1887/8.

Roagă primirea ca stud<ent> teol<og> la 28/9 (10/10) 1885.

În 1886/7 e<ste> controlor, ales cu 11 voturi.

În 1887/8 membru numai în sem<estrul> I, econom, ales în balotaj cu 13 voturi. La 26/11 1887 e<ste> trimis delegat la comersul «Hygieei»¹.

În 22/1 1889 (pe un act) este seniorul «Bucovinei». ††

Apunând «Bucovina», iarăși vine între junimeni; când ea se reactivează, el nu-i mai dă nici o atenție și rămâne «Junimii» credincios. În consecință, e<ste> numit, în Ad<unarea> gen<erală> din 14/11 1897, emeritat.

Fost m<embru> sprijinitor <în> 1900/1, 1901/2 <și> 1911/12 – 1913/14.

În 1900/1 cere, împreună cu emer<itații> Alecu Popovici, Iorgu Toma, Dori Popovici, ședință plenară în afacerea Florea Lupu cu Tricolorul.

La 1892 (iulie) a fost în grădina Hotelului „Weiss” din Cernăuți (azi Palatul Național – N.C.); în lupta cu socoliștii poloni el a dat semnalul de luptă aruncând cu un scaun între ei. A urmat bătălia.

Căsătorit cu Valeria Sauciuc, fiica lui Teofil Sauciuc I, <au avut> copii<i>: Liviu, Vasile și Maria.

A fost notar în Storojineț, Seletin, Gura Humorului <și> Suceava.

Izbucnind războiul mondial, a trecut în Vechiul Regat.

Mort <în> 1917 în T<âr>g<u> Frumos.

... 2

¹ Este vorba de Societatea academică «Hygiea».

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 192 CONSTANTIN LATIȘU, stud<ii> teol<ogice> †

Activ <în> 1884/5.

Roagă primirea la 10/10 1885 și a fost primit.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1888/9*, <este> mort.

20/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 193 NICOLAI MIHALCIUC, stud<ii> jur<idice>

Născut la 3 dec<embrie> 1865 în Suceava, din părinți burgheri: Nicolai Mihalciuc, zis „Mierlă”, și Catinca, născ<ută> Popovici.

Studiile liceale le-a terminat în Suceava, <în> 1884.

Activ <în perioada> 1884/5 – 1885/6, sem<estrul> I.

Roagă primirea ca stud<ent> teol<og> la 10/10 1885.

Azi se cheamă Mihalcea.

Paroh în Iacobeni, jud<ețul> Câmpulung.

... 1

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Fratele m<embrilor> emer<itați> Ioan și Dragoș Bumbac și nepotul m<embrilor> onorari Vasile și Ion Bumbacu, aceștia din urmă au fost frații lui Teodor Bumbacu I (nr. 3).

S-a născut în Costâna, jud<ețul> Suceava, din părinți țărani.

Activ <în> 1884/5.

Roagă primirea la 10/10 1885, e<ste> primit.

A fost paroh în Cupca.

A murit în Alland, <în> 1912.

20/1 <1>930 Cron<icărul>

Activ <în> 1884/5.

Roagă primirea la 15/10 1885 <și> e<ste> primit în Șed<ința> plen<ului> din 15/10 1885.

A trecut la studiul teologiei, intrând sigur în nou-înființata «Acad<emie> Ortodoxă».

După dr. Eugen Tarangul, a murit ca paroh în Șipote, pe Siret. Detalii ar putea da Eugeniu Neșciuc.

20/1 <1>930 Cron<icărul>

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1887/8.

Roagă primirea la 21/10 1885.

În 1885/6, sem<estrul> II, e<ste> membru în Comisiunea literară și <în Comisiunea> revizuitoare, <prilej cu care> ține prelegerea *Despre curentul național în secolul XIX*.

În 1886/7 e<ste> iarăși membru în Comis<iunile> literară și Revizuitoare, <unde ține iarăși o> prelegere: *Urmările încorporării Bucovinei cu Austria*.

În 1887/8, sem<estrul> I, e<ste> secretar I, ales cu 13 voturi; membru în Comis<iunea> literară, vorbește la comers. Din postul de secretar I demisionează la 23/2 1888 (*confer Proces-verbal!*).

De la 9/6 1888 până la Ad<unarea> gen<erală> e<ste> bibliotecar și ține o prelegere: *Situațiunea*.

Pe un act al «Bucovinei» din 22/1 1889, este secretar al «Bucovinei».

... 1 .

[†]Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<Pentru> datele familiale <vezi *infra*,> sub <nr.> 882.

Spîta neamului, <vezi *supra*,> sub <nr.> 164.

E<ste> fiul preotului Amfilohie Bocca din Câmpulung; <este>, deci, frate cu Emilian și Adrian Bocca.

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1886/7.

Roagă primirea la 25/10 1885.

În 1886/7 este membru în Comis<iunea> literară.

Emeritat de la 13/11 1920.

Căsătorit cu Sofia Mihalovici, <a avut două fiice:> Silvia (nr. 958), căs<ătorită> cu dr. <în> med<iicină> Morăreanu <și> Livia, căs<ătorită> întâi <cu> dr. Simota <și> a doua oară cu Zugrav.

Administrator la Spitalul Central <din> Cernăuți.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: 300 <de> lei; pentru anii 1921–1927, în total ...¹; *pro* 1928: 200 <de> lei; <cf.> *Rap<ortul> an<ual> verde* <a> suprasolvit 50 <de> lei.

21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Născut în Costâna, jud<ețul> Suceava, din părinți țărani. Tatăl său, Gheorghe, a fost frate cu Vasile și Ion Bumbac și cu Toader Bumbac I.

Ion Bumbacu (nr. 198) a fost frate cu Dragoș Bumbac, fost președinte al Soc<ietății>.

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1888/9.

Roagă primirea la 25/10 1885. În 1885/6 e<ste>, în sem<estrul> I, secretar II, <iar> în sem<estrul> II, secretar I (însă cf. *Șed<ința>* din 14/3 1886), ține prelegerea *Deșteptarea poporului român din Bucovina*.

Cernăuți, 29. April. 1885
Ion Bumbacu
A. H. v. pr. al. ...

În 1886/7 e<ste> membru în Comis<iunile> literară și revizuitoare, <unde> ține prelegerea *Ion-Vodă cel Cumplit în asemănare cu ceilalți suverani contemporani din Europa*. La comers a vorbit pentru membrii onorari și fondatori.

În 1887/8 este membru în Comis<iunea> literară, președintele Juriului de arbitri, oratorul designat al «Junimii» la festivitatea în amintirea lui Aron Pumnul; în sem<estrul> II e<ste> vicepreședinte. Ține o prelegere: *Păcatele noastre. Studiu asupra situației noastre în Bucovina*.

În 1888/9 este vicepreședinte <și> președintele Comis<iunii> literare.

A vorbit în contra unei ședințe de doliu în amintirea lui M<ihai> Eminescu.

E<ste> membru în Comis<iunea> pentru modificarea statutelor.

Prelegeri <susținute>: I) *Despre folosul și sănătatea întrunirilor literare pentru răspândirea și cultivarea literaturii naționale*; II) *Jurisdicțiunea și administrațiunea în Bucovina înainte de ocuparea ei de Austria*.

Emeritat de la 3/11 1889.

Căs<ătorit> la 9 oct<ombrie> 1899 cu Victoria Kuliczkowski.

A murit <în> 1903, în Gogolina.

20/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 199 **GEORGE HORGA**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada> 1884/5 – 1885/6, sem<estrul> I.

Roagă primirea la 25/10 1885.

În 1885/6 citește patru poezii: *Unei copile române*, *O lacrimă vărsată*, *Un vis*, *Anul 1877* <și> ține o prelegere; *Despre legendele lui Vas<ile> Alecsandri*.

Emeritat de la 16/11 1919.

E<ste> paroh în Sinăuți, lângă Siret.

O nepoată de a lui e<ste> căsătorită cu preotul Rosmeteneanu din Budeniț.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 300 <de> lei, de altfel, în restanță¹!

20/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Cu alte cuvinte, această sumă nu fusese încă plătită în momentul alcătuirii *Albumului Mare*, vol. I.

Nr. 200 **TRAIAN BĂDESCU**, stud<ii> teol<ogice>

†¹

Activ <în perioada> 1884/5 – 1885/6.

Roagă primirea la 20/10 1885.

În 1885/6 figurează ca primit cu data de 29/10 1885, <dar> în *Rap<ortul> an<ual>* <pentru 1885/6> nu este indus ca membru.

Emeritat de la 2/11 1890.

Dr. Iosif Traian, episcop de Caransebeș².

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei, *pro* 1919–1927: ...³; *pro* 1928: 100 <de> lei; <Cf.> *Rap<ortul> an<ual> verde*, <a> suprasolvit cu 50 <de> lei.

20/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Crucea a fost tăiată cu creionul, printr-o bandă și o bară în formă de X.

² Sub legendă a fost lăsat un loc pentru fotografie, însă aceasta nu a mai fost pusă pe locul marcat în acest sens.

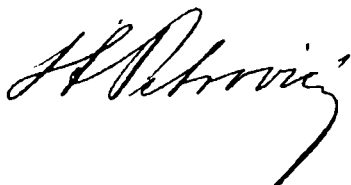
³ Loc lăsat necompletat.

Nr. 201 ȘTEFAN PETROVICI, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1885/6, sem<estrul> I.

Roagă primirea la 29/10 1885.

<semnătura>

În *Rap<ortul> an<ual> pro 1885/6* este indus în *Rap<ortul> an<ual>* ca drd. <în> Juris<prudență>.

În 1885/6, sem<estrul> I, a vorbit la comers pentru universitate în calitate de secretar I (așa era obiceiul pe atunci – N.C.).

Emeritat de la 14/3 1886.

Doctor, avocat în Caransebeș; după dr. N<icolae> Balan, să fi murit.

20/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 202 FLORIAN LUPU, stud<ii> jur<idice>

†††

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1888/9.

Roagă primirea la 1/10 1885.

În anul 1887/88 este președintele «Junimii», ales în Ad<unarea> gen<erală> din 23/11 1887, în care „promite că va satisface, după putință și împrejurări, tuturor dorințelor membrilor ei și dorește ca tricolorul nostru ce ni împodobește piepturile noastre să ne fie nouă o legătură strânsă de amicie

și o verigă de fier puternică care să ne unească cu toții pentru binele și prosperarea Societății”.

Din venitul balului a luat bani fără decizia Comitetului.

La 14/2 1889, Fl<orian> Lupu interpelează Comitetul de ce n-a trimis răspuns soc<ietății> «Bucovina», anunțând aceasta constituirea ei; propune să se exercite în Soc<ietatea Junimea> bătaia cu sabia, <dar> se opune Ion Bumbacu.

În 1888/9 e<ste> președintele Juriului de arbitri.

Emeritat de la 3/11 1889.

În Ad<unarea> gen<erală> din 27/11 1889 este ales în Comis<iunea> pentru modificarea statutelor.

Fost m<embru> sprijinitor <în perioada:> 1897/8 – 1899/900.

Căsătorit cu ...¹, sora lui Aurel și Constantin cav<aler> de Onciul.

După acte intrate în 1921/22, e<ste> domn bătrân al «Bucovinei».

Afacerea dr. Florea Lupu:

...¹

20/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 203 **DIMITRIE de ZOPA**¹, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 203.

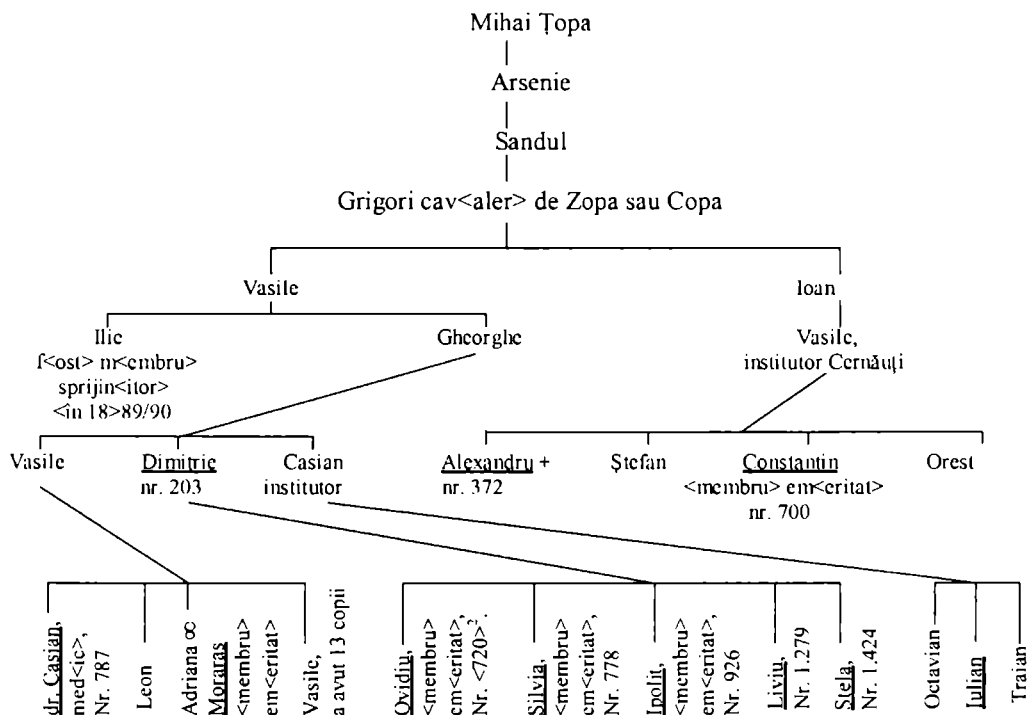
Spîta neamului:

Strămoșul, Mihai Țopa, originar din jud<ețul> Tutovei din Moldova, s-a căsătorit pe la 1650 cu fata unui Dragan Tăutu din Nepolocăuți, capătă jumătate din moșia aceasta și se așează aici; el era mare postelnic.

Pe timpul războaielor între turci și poloni, Arsenie Țopa, care și el a plecat cu Dosoftei și Sobieski în Polonia, a pierdut multă avere. La bătrânețe s-a întors cu o parte dintre fiii săi la Nepolocăuți.

Pe la 1775 familia poseda încă 1/4 din Nepolocăuți (circa 500 de hectare). Familia sărăcește prin înmulțire și procese purtate între rude.

<Spîta neamului>:

Dimitrie, născut la 7/19 martie 1865, a fost crescut de unchiul său Ilie, în Suceava, unde a terminat liceul.

A fost junimean activ numai în 1884/5.

Numit emeritat la 17/11 1921.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 de lei; pro 1920–1927 câte 50 de lei anual. De la 1928 membru sprijinitor cu 200 de lei anual.

Inspector misionar în Cernăuți.

8/11 1929 Cronica

¹ Trebuie citit: «ȚOPA».

² Loc lăsat necompletat, completat după *Albumul Mare*, vol. II.

Nr. 204 **ANDREI HUMENIUC**, studii teologice

†

Petiția de primire are data de 20 septembrie/10 octombrie 1885.

După Dosarul nr. 203, datorat lui Dimitrie de Țopa, Andrei Humeniuc a făcut bacalaureatul în Suceava, a terminat studiile teologice, s-a căsătorit cu o fiică a cantorului catedral Rachmistriuc, a preoțit scurt timp și a decedat în puterea vieții – fără să lase copii în urmă.

19/11 1929 Cronica

Datele familiale și spița neamului sub Max Hacman (<vezi *infra*. sub> nr. 414).

E<ste> fiul preotului Vasile Hacman și al soției sale Zoe, născ<ută> Antonovici; este, deci, fratele lui Max și Nicolae Hacman.

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1885/6.

Petiția de primire <este> cu data de 21 iunie/3 iulie 1885.

Un Tichon Hacman, stud<ii> jur<idice>, este indus în *Rap<ortul> an<ual> pro 1889/90*, sem<estrul> I, și în *procesul-verbal* ca lipsind de la Șed<ința> plen<ului> din 23/3 1890. Cine să fie acesta? – N.C.

Emeritat <de la> 13/11 1920.

Mulțumește pentru numirea de emer<itat> la 10/5 1921.

Protopresviter în Ocna, jud<ețul> Cernăuți.

O fiică <a lui> s-a căsătorit cu m<embrul> emer<itat> Cornel Tarnavski.

A murit în iunie 1922.

29/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Fost membru al «Junimii» <în> 1884/5.

În Șed<ința> Com<itetului> din 10/6 1885 se anunță moartea lui. Comitetul a depus pe sicriu o cunună.

După Dosarul <nr.>203, datorat lui Dim<itrie> de Topa, Sava Marginean a studiat liceul la Suceava și Teologia în Cernăuți. La o cântare în cor în Biserica Catedrală din Cernăuți, încordându-se prea tare – era baritonist – i-a plesnit o venă la grumaz și a murit pe loc.

19/11 1929 *Cron<icarul>*

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1887/8.

<A fost> primit în Șed<ința> Com<itetului> din 29/11 1884 și <în> Șed<ința> Plen<ului> din 14/12 1884.

Apoi, iarăși <a fost> primit la 24/10 1886 ca „intrat cu începutul anului 1886/7” – a fost primit la 1/11 1886.

În 1886/7 este secretar I, ales cu 15 voturi, membru în Comis<iunea> literară; ca secretar I a trebuit adesea substituit. A ținut prelegerea: *Bocete dintr-o parte a României*.

În 1887/8 cam lipsea de la ședințe; era foarte bun cântăreț, conducea corul «Junimii» (cf. *actul intrat* nr. 65, cu data 10/7 1888!)

Emeritat de la 13/11 1920.

Profesor la Fac<ultatea> <de> Teol<ogie din> București.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: ...¹, *pro* 1921 –...¹.

S-a obligat, <în> 1928, ca m<embru> sprijin<itor>, <să contribuie> cu 100 <de> lei <anual>.

20/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 208 **IOAN CERNEAVSCHI**, stud<ii> teol<ogice>

Primit în Șed<ința> Com<itetului> din 22/5 1885, în Șed<ința> plen<ului> din 15/4 1885?¹

După Dosarul <nr.> 203, datorat lui Dim<itrie> de Țopa, Ioan Cerneavski nu poate fi ușor identificat: „Au fost doi Cerneavski, amândoi fii de preoți. Unul a trebuit să părăsească Austria; trecând în România, a trăit acolo până la Unirea cu Patria Mamă. Actual, <acesta> este preot (s-a preotit la bătrânețe, cu² vreo 60 de ani, hirotonit fiind de mitropolitul Repta) la Storojineț, profesor de religie la liceul de acolo. Celălalt Cerneavski – se vede că de acesta este vorba – <a> fost fiul parohului din Cadobești <și> a studiat tot teologia. Dacă a sfârșit-o, nu știu; preot n-a fost; ce s-a ales cu el, tot nu știu”. ss. Dim<itrie> de Țopa.

19/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

² Greșit pentru «la».

Nr. 209 **OTTO cav<aler> de FLONDOR**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în> 1884/5 și <în> 1888/9.

În 1884/5 e<ste> membru al «Junimii». Pesemne, și-a proumat studiile la alte universități.

În 1888/9 e<ste> indus ca absent de la Ședința din 12/5 1889; lipsește însă <și> în lista membrilor din *Raportul anual*.

Emeritat de la 8/11 1902.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1889/90.

Proprietar mare, <locuiește în> Cernăuți, strada Iancu Zotta.

Jertfe pentru «Junimea»: Lista pentru Cămin a pierdut-o. De la 1927, membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

¹ Nr. 210 a fost omis.

Nr. 211 **GEORGE TURTUREAN**, stud<ii> jur<idice>

E<ste> văr al doilea cu Amfilochi Turturean. După cum spune acesta <din urmă>, Gheorghe T<urturean> este fiul preotului Ioan Turturean din Capu Codrului.

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1887/8.

În 1885/6, sem<estrul> II, este controlor, ales cu 14 voturi.

În 1886/7 este vicepreședinte, ales cu 11 voturi.

La comers a vorbit pentru Universitate.

În 29/6 1887 este ales în Comisiunea pentru „Coment”.

Emeritat de la 13/11 1920.

20/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 212 **BOGDAN PRUNCUL**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 212, scris de m<embrul> emer<itat> dr. Ioan Chodzacar.

Iosefine de Beresnicki (+ 1889),
căs<ătorită> cu Mih<ael> Pruncul

Părinții lui Bogdan
Mihael (Misec) cav<aler> de
Pruncul, avea moșie în Plavalar
și Securiceni, jud<ețul> Suceava.

Spîta neamului:

„Gregor Pruncul, a binis Principibus Palatinus, Moldaviae Capitaneus et Judex, capitaneus Bucovinensis, născ<ut> către finea sec<olului al> XVII<-lea>, după anexarea Bucovinei – între 1775 și 1790 – <a> murit în etate de 93 de ani; <el> a fost< > căsătorit cu Zahig Machdesi (1715 – 12/7 1785). <Fiul lor>, Asfadur (Bogdan), născut la 11/8 1791 <și> mort la 24/5 1871, <s-a> căsătorit cu Hatuniga Grigorasc, născ<ută> <în> 1804 <și> moartă <la> 24/4 1858. <Fiul acestora este> Michael-Mizec, născ<ut la> 16/10 1841, <care s-a> căsătorit cu Josefina de Beresnicki. <Din această căsătorie este> Asfadur sau Bogdan, <care> s-a născut la 16/10 1877 <și> a fost căs<ă>torit< > cu Meliné, fiica lui dr. Khovassadji (<acesta din urmă a fost> un timp medicul sultanului Abdul Hamid).

<Asfadur (Bogdan) Pruncul> liceul l-a terminat în Suceava, <iar> studiile juridice în Cernăuți și Viena.

A intrat în serviciul administrativ, dar ca <și> „comisar districtual” a fost pensionat, <însă> devine consul turcesc.

Pe timpul războiului mondial – 1917 – moare la Viena, unde e<ste> și înmormântat.

Activ <în perioada> 1884/5 – 1887/8.

Fost cassar în 1885/6, sem<estrul> I, și 1887/8, sem<estrul> I.

Bubțiu Pruncul

Sub acest nume¹ <a> fost< > cunoscut și simpatizat în toată Suceava – N.C.

7/11 1929 Cron<icarul>

¹ Bubțiu Pruncul.

Nr. 213 **DUMITRU POPOVICI**, stud<i> <ii> fil<osofice> †

<Este> fratele lui Toader și tata lui Radu și al Victoriei Popovici.

18. August 1887.
Dumitru P. Popovici
stud. jur.
18. 10. 1887

Dumitru Popovici
stud. jur.

semnătura

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1890.

În 1885/6, sem<estrul> II, este cassar, ales cu 17 voturi; în 1886/7 <este> bibliotecar, <ales> cu 15 voturi <și> secretar II ad-hoc în ședințele din 15/5 1887, 28¹/6 1887 și 23/11 1887. În acest an se produce cu două prelegeri: 1) *Baladele lui Bolintineanu* <și> 2) *Patriotism și naționalitate*.

În 1887/88 e<ste>, în ambele sem<estre>, membru în Comis<iunea> Revizuitoare, <iar> în sem<estrul> II <a fost> membru în Comisiunea Literară, <unde> citește un studiu istoric: *Revoluția lui Tudor Vladimirescu*.

E<ste> ales în Comisiunea pentru regularea cassei și în Comisiunea pentru modificarea statutelor.

Un Popovici Dimitrie, stud<ii> jur<idice>, figurează, în 1889/90, ca membru nou în Ședința din 5/11 1889.

La Șed<ința> plen<ului> din 18/5 1890 este ales cu 17 voturi președinte al «Junimii».

Emeritat de la 2/11 1890.

Fost m<embru> sprijin<itor> în perioada:> 1911/12 – 1913/14.

Notar public în Stănești pe Ceremuș.

20/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Cifra «28» deteriorată parțial prin duperea foi.

Nr. 214 **ALEXANDRU DANILEVICI**, stud<ii> teol<ogice>

†

<Este> tata lui Erașt și fratele lui Iulian Danilevici.

Activ <în perioada:> 1884/5 – 1885/6.

Roagă primirea ca auzitor extraord<inar> de teologie¹ la 1/10 1885.

A mai rugat primirea la 27/2 1886, <fiind> primit în Șed<ința> com<itetului> din 14/6 1886 și în Ad<unarea> gen<erală> extraord<inară> din aceeași zi.

A murit ca paroh în Bosanci.

20/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Audia cursurile Facultății de Teologie din Cernăuți.

Nr. 215 **ONUFREI MALCINSCHI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Dosarul <nr.> 1.104.

S-a născut în anul 1862 în Cupca, jud<ețul> Storojineț.

Roagă primirea în «Junimea» la 27/2 1886 <și> e<ste> primit în Șed<ința> plen<ului> extraordinară din 14/3 1886.

Ca student a luat parte activă la frumoasa, dar greaua muncă și propagandă a Soc<ietății> «Junimea» pentru trezirea conștiinței românești din Bucovina. Ca preot a desfășurat în sate curat ucrainene, ca Slobozia Comăreștilor, și în sate semiromânești o activitate românească, legându-și numele său de înființarea și întreținerea diferitelor focare de cultură românească (Școala Română din Comărești-Tișăuți, întreținută din bani românești!).

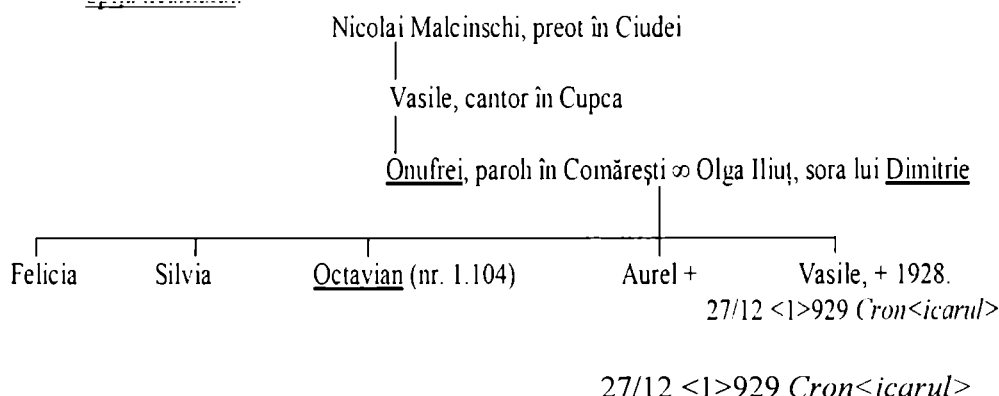
A fost doctor în drept și licențiat în teologie.

Numit emeritat la 13/11 1920.

Paroh în Comărești, jude<țul> Storojineț.

Mort la 24/11 1922.

Spîta neamului:

Nr. 216 **GEORGE CONSTANTINOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1887/8.

Primit la 19/11 1885, în 1887/8 figurează ca membru numai în sem<estrul> I.

A doua oară primit în Ad<unarea> gen<erală> din 2/11 1890.

În 1890/1 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <post> din care demisionează în Șed<ința> plen<ului> din 27 iunie 1891.

În Șed<ința> plen<ului> din 22/6 1892 e<ste> ales <iarăși> în Comis<iunea> reviz<uitoare>, în locul lui Radu Grigorcea.

Deslușiri despre el ar putea da Victor Petrescu.

I se zicea „Bosco”.

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 217.

S-a născut în Rușii-Moldovița, jud<ețul> Câmpulung, Bucovina, din părinții Dimitrie Gallin, paroh, și Maria, născ<ută> ...¹.

A urmat liceul în Suceava, iar bacalaureatul l-a trecut la liceul din Rădăuți. Stagiul militar l-a făcut la Reg<imentul> 16 husari „Contele Clem Gallas” din Cernăuți, avansând la gradul de sublocotenent. Era – cum spun contemporanii – cel mai frumos „voluntar” din tot Cernăuțiul.

<George de Gallin în costum de> „Huzar”

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1887/8.

<A fost> primit la 19/11 1885.

În 1886/7 e<ste> ales în delegațiunea pentru audiență la Kronprinz Rudolf; el este inițiatorul pentru Comisiunea pentru așa-numitul „Coment” (cf. Șed<ința> plen<ului> din 29/6 1887 și *Cronica*).

În 1887/88, sem<estrul> I, este secretar II, ales cu 15 voturi. <calitate în care> reprezintă «Junimea» la comersul Soc<ietății> Acad<emice> «Hygiea», din 27/11 1887 (în sem<estrul> II).

Președinte al «Junimii», ales prin sorți (cf. *Cronica*); e<ste> membru în Comis<iunea> pentru schimbarea statutelor. A fost mai adesea interpelat, dar s-a apărut bine.

Sub dânsul s-a strămutat – pe scurt timp – «Junimea» din Reședință în Strada Domnească (azi lăncu Flondor).

El a introdus: I. cuvântul „bădiță” ca denumire a membrilor emeritați; II. emblema «Junimii», afișată pentru prima dată la serata din Rădăuți, la ...¹. Din cauza asta a avut de furcă cu opoziția, în prima linie cu Ion Bumbacu; III. el donează Societății o pang<lică> lată („eșarpă”) tricoloră.

Numit emeritat la 3/11 1888.

Memorabilă e<ste> epistola lui din 17/11 1888.

După Șed<ința> Com<itetului> din 11/12 1902, a colectat pentru Societate 84 <de> cor<oane> – pe atunci sumă mare, N.C. –; lua, în <1>902/3, foarte adesea parte la ședințe.

În 1902/3 are un conflict cu m<embrul> activ G<heorghe> Bărtoiu și roagă demisia din emer<itat>. În Șed<ința> Com<itetului> din 12/12 1903 e<ste> ceva mai liniștit, stă însă în fruntea m<embrilor> emer<itați> când este vorba de numirea lui Gh<eorghe> Bărtoiu de m<embru> emeritat; retrage, în fine, petiția de demisie în Șed<ința> Com<itetului> din 28/11 1905, pag. 49.

În Șed<ința> Com<itetului> din 15/11 1905, pag. 115 pledează <pentru ca>: președintelui să i se dea un fel de cheltuială de reprezentare pentru timpul cât este activ – de 15 fl<orini> lunar. Propunerea cade (C<onstan>tin Șandru e<ste> contra).

În 1912/13 dăruiește «Junimii» tabloul „Moș Grigori”.

În 1888 a mai dăruit «Junimii» pentru localul ei din Str<ada> Domnească: un registru pentru actele intrate, unul pentru actele ieșite, <un registru> pentru Șed<ințele> com<itetului>, <un registru> pentru Șed<ințele> plen<ului>, stema (emblema) tricoloră cu circolul în mijloc, un joc de șah, un joc de domino, două pahare de apă, două scrumiere.

Ținea la ordine, purtare cinstită și maniere ireproșabile, adesea deci președinții «Junimii» îi cereau sfatul ca

<Ica, fata ? lui George de Gallin>

Tata (George de Gallin) cu feciorii săi

unui *magister elegantiarum*.

Fost membru sprijinitor în 1900/1 <și în perioada:> 1911/12 – 1913/14.

Era căsătorit cu ...¹. Din căsătorie au rezultat trei băieți: Gheorghe-Traian, zis Didi, Radu-Stefan, zis Busiu, Dimitrie, zis Mitiță, și ...¹ fete: Ica.

A fost lung timp secretar la Consulatul român din Cernăuți și a murit la 21 sept<embrie> 1921 în Cernăuți, ca <și> Consul al României Mari, visată de el.

„A iubit «Junimea» cu o pasiune entuziastă care numai cu greu va putea fi înțeleasă de generația studenților de azi”.

Este CTITOR AL «JUNIMII».

25/11 <19>29 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 218 **ARISTARCH GRIBOVSKI**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 1.093.

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 129.

E<ste> fiul lui Daniil Gribovski, fost paroh în Jucica Veche.

Roagă primirea în «Junimea» la 19/11 1885.

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1886/7.

Este notar public în Gura Humorului.

19/11 1929 Cron<icarul>

Nr. 219 **DIMITRIE PROCOPOVICI**, stud<ii> jur<idice>

†

Dosarul <nr.> 67 <și dosarul nr.> 219.

Este fiul lui Atanasie Procopovici, cunoscut și sub numele de „Graf Kolotylo”, fost paroh în Cerepcăuți, pe urmă în Dragoiești. Un om hazliu, vesel, plăcut etc. Un fiu al acestuia, frate cu Dimitrie, a fost vestitul oculist din Cernăuți. <Un> alt frate <al lui Dimitrie> este m<embrul> emeritat Eusebie Procopovici (nr. 383).

Dimitrie Procopovici a fost și ofițer de artilerie, fiind însă înscris și la Universitate.

El s-a născut <la> 1867, în Mămăești Noi, <din> tata Atanasie <și> mama Veronica, născ<ută> Tarangul.

Studiile primare și secundare <le-a făcut> în Cernăuți, <iar> bacalaureatul <l-a trecut> în Rădăuți, <la> 1886.

Activ <în anii:> 1885/6 – 1886/7 – 1887/8.

<A fost> primit în Șed<ința> plen<ului> din 1/11 1886. În anul următor este econom, <iar> în ultimul an <în «Junimea» deține funcția de> controlor.

<A fost> numit, <în> 1893 – după promovarea în² dr. <în> Juris<prudență> și părăsirea armatei –, „Conceptspracticant” la Guvernul din Austria de Sus, la Linz, unde a stat până în 1895. <În> 1896 e<ste> transferat la Prefectura (Căpitănia) din Roveretto, în Tirolul de Sud; e<ste> numit apoi comisar guv<ernal> <și> conduce Căpitănia din Riva, pe lacul Garda, până în 1901. E<ste> chemat – fiind foarte capabil – în Prezidiul guvernial de la „k. k. Statthalterei” din Innsbruck, ia parte ca membru activ la Congresul criminaliștilor din Petroburg și, în sept<embrie> 1902, e<ste> chemat de prim-ministrul austriac dr. Körber la Min<isterul> de Interne, la Viena.

În urma muncii încordate s-a îmbolnăvit de oftică, a fost trimis spre recreere la Dalmația și la Roveretto, în Tirol, unde l-a răpus boala <în> 1904. Acolo e<ste> înmormântat. Soția și copii lui trăiesc în Innsbruck.

A fost un talent deosebit, cu calități rare.

A scris în limba germană, română și italiană articole despre aplicarea Legii comunale.

Un frate al lui, Eusebie (nr. 383), a furnizat aceste date.

8/11 1929 Cron<icărul>

¹ Așa în text pentru «ca».

Nr. 220 **EULAMPIE PROCOPOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

Frate cu Severin Procopovici (nr. 67).

S-a născut la 10/22 oct<ombrie> 1864, în Romanești, jud<ețul> Suceava, din părinții Alexandru, paroh ort<odox> rom<ân>, și Maria, născ<ută> Ștefanovici, din Banila Moldovenească. Romaneștii au o poziție minunată, pitorească, cu o priveliște până în mari depărtări. În 1872 fu trimis la școală, la Suceava; din 1876 <până în> 1886 urmează, cu o întrerupere de doi ani, Liceul Gr<eco>-Or<iental> din Suceava.

„Îmi reamintesc ca prin vis iluminăția produsă de păcura aprinsă pe dealuri<le> din apropierea «Cetății» în amintirea jubileului de 100 de ani de la dezlipirea Bucovinei de sânul Moldovei. Nu știu ce spuneau cei bătrâni, dar noi băieții am admirat cu uimire această serbare [...]. Se cântau cântece războinice [...]. Deosebită senzație a produs în Bucovina depeșa «Arboroasei» trimisă la Iași. Elevii liceului aveau o bibliotecă românească secretă, condusă de un comitet în frunte cu Oreste Dljanschi, fost mai târziu preot în Siret. Am fost elevul lui S<imion> Fl<orea> Marian, Șt<efan> Ștefureac, V<asile> Bumbac, dr. Animp<odist> Dașchievici, distins prin corectitate și bunătatea sufletului său”.

Roagă primirea în «Junimea» la 9/10 1886 <și> e<ste> primit la 1/11 1886.

În 1886/87 este econom, ales cu 13 voturi <și> membru în delegația pentru audiență la princ<ipele> moștenitor Rudolf.

În 1887/88, numai în sem<estrul> I, este econom, <ales> cu 14 voturi.

„Fiind primit în Seminar, n-am mai putut lua parte la festivitățile și întrunirile «Junimii». De la 1889 <până la> 1892 am urmat studiile la Facult<atea> de Litere din Iași. La 15/10 1892 am fost numit prof<esor> suplin<itor> la Gimn<aziul> Real din Dorohoi, actualmente liceu complet cu opt clase și patru paralele. Aici funcționez până azi (1928). De la 1/10 1927 mi s-a încredințat și conducerea Institutului. Am med<alia> jubiliară «Coroana României» în grad de ofițer, și «Răsplata muncii pentru învățământ, cl<ala> I^a»”.

<Eulampie
Procopovici>
la anul 1922

Emeritat de la 16/11 1919.

Jertfe pentru «Junimea»: membru fondator <în> 1920 cu 100 <de> lei. De la 1921 <până în> 1927, câte 30 <de> lei pe an; <din> 1928: m<embru> sprijinitor pe viață cu 300 <de> lei anual. Pentru Cămin: 300 <de> lei, în total <s-au> colectat 800 <de> lei.

...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 221 **ILIE BERLINSCHI**, stud<ii>
teol<ogice> †

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1886/7.

Roagă primirea în «Junimea» la 21/10 1886, <fiind> primit la 24/10, respectiv <al> 1/11 1886.

Emeritat de la 16/11 1919.

Ilie Berlineanu

<Ilie Berlinschi> și-a schimbat numele în Ilie Berlineanu.
A murit ca paroh în ...¹.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 222 **GAVRIL TELEAGĂ I**, stud<ii> jur<idice>

†

Dosarul <nr.> 254.

Este fiul lui Arhip Teleagă și al soției sale, Maria, născută Luță.

E<ste> născut în 1863, în Horodnicul de Jos, jud<eu> Rădăuți.

Școala primară a făcut-o în comuna sa natală și în Rădăuți, <iar> liceul, <cursul> inferior, în Rădăuți. <În> 1883 pleacă la Năsăud <și> acolo finește liceul și dă examenul de maturitate <în> 1886.

Activ <în> 1886/7 și <în> 1887/8, sem<estrul> I.

Se produce cu un elaborat: *Viața și operele lui Gh<eorghe> Șincai*.

În 1887/8 era membru în Comis<iunea> Reviz<uitoare>.

Între prieten<i> <i s-a> zis și „Gomez”.

În 1888 iese din «Junimea» împreună cu Nicu Blându, Nicu Țurcan, Preda, Vorobchievici și Băleanu Aurel și reactivează <Societatea> «Bucovina». ††

Pe actul «Bucovinei» din 5/12 1889/90, Gavril Teleagă este secretar.

A intrat ca funcționar la Poșta din Cernăuți. A murit ca funcționar P.T.T.¹ a murit.

Gavril – „Gomez” – Teleagă este văr² cu Ioan (nr. 80) și cu spiritualul Gavril Teleagă.

7/11 1929 *Cron<icarul>*

... †³

¹ Poșta, Telefon și Telegraf.

² Inițial a fost scris «frate», care a fost corectat în «văr».

³ Loc rezervat pentru fotografie, sub care s-a pus încă odată crucea ca semn distinctiv pentru membrii decedați ai «Junimii» în momentul alcătuirii *Albumului Mare*.

Nr. 223 **GRIGORIE CREȚU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada> 1885/6 – 1886/7.

Roagă primirea la 22/10 1886 <și> este primit în Șed<ința> Com<itetului> din 24/10 1886 și în Ad<unarea> gen<erală> din 1/11 1886.

Pe un act al «Academiei Ortodoxe» din 19/11 1889 figurează ca secretar de interne.

După Eulampie Procopovici, s-a căsătorit cu fiica înv<ățătorului> Andreiu Pașcanu din Suceava <și> a fost preot.

După Eugen Tarangul, a fost preot în Cuciurul Mare <și pare> să fi murit cam pe la 1900.

Date mai precise ar putea da Eugeniu Neșciuc.

O poză a lui Gr<igorie> Crețu mi-a arătat d<oam>na Gheorghe Coclici, născ<ută> Pașcan.'

20/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 224 **BADEA CIREȘANU**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1887/8.

Roagă primirea la 24/10 1886 <și> este primit în Șed<ința> Com<itetului> din 28/10 1886 și în Ad<unarea> gen<erală> din 1/11 1886.

În 1887/8 arată puțin interes; cf. <Acte intrate din> 6/6 1888, lipsea adesea de la ședințe.

După Eulampie Procopovici, a fost profesor la Facultatea de Teologie din București <și> un om foarte cumsecade. Societatea stud<ențească> din¹ Teologie, București, str<ada> Radu-Vodă, nr. 24, ar putea da toate instrucțiunile.

20/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Greșit pentru «de».

Nr. 225 **TEODOR PETRUCU**, stud<ent> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 225.

A fost junimean activ <în> 1885/6, <fiind> primit în Adun<area> Gener<ală> din 1/11 1886, cf. Șed<ința> Com<itetului> din 24/10 1886.

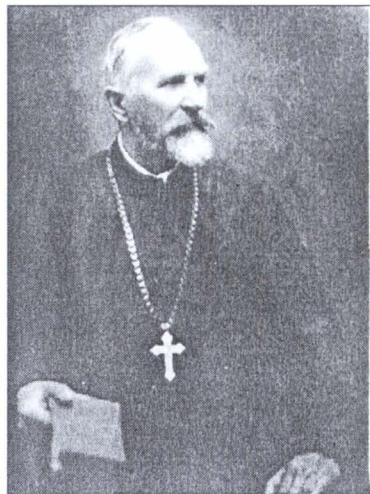
Trece la «Academia ortodoxă».

S-a născut la 13/2 1868 în Lisaura, jud<ețul> Suceava, din părinți țărani.

Liceul l-a terminat în Suceava, <în> 1886.

Ca stud<ent la> Teol<ogie>

Arhiepiscopul Teodor Petruc

La 19/19 1892 e<ste> hirotonit în preot și orânduit cooperat în Carănciug p<e> Siret. A mai păstorit în Pătrăuți p<e> Siret, Ilișești, Gogolina, Toporăuți <și> Dărmănești. De la 1902 se află în Vilaucea, jud<etul> Cernăuți, ca administrator parohial, avansând, <în> 1920, la <funcția de> exarh.

La 1923, cu ocazia sfințirii bisericii noi din Vilaucea, zidită sub păstoria și îngrijirea sa, fu numit protopresbiter titular al Ceremușului. Este și consilier eparhial.

Jertfe: p<entru> Cămin: 100 <de> lei. De la 1929, membru sprijin<itor> cu 240 <de> lei anual.

7/11 <1>929 Cron<icărul>

Nr. 226 **MIHAI URSULEAC**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada> 1885/6 – 1886/7.

Roagă primirea în «Junimea» la 24/10 1886 <și> este primit în Șed<ința> Com<itetului> din 24/10 1886 și definitiv în Ad<unarea> gen<erală> din 1/11 1886.

În 1886/7 e<ste> membru numai în sem<estrul> I; fiind primit în Sămănașul clerical, trece de la «Junimea» la «Acad<emia> Ortodoxă».

Pe un act al «Acad<emiei> Ortodoxe» din 19/11 1889 figurează ca vicepreședinte I.

Emeritat de la 16/11 1919.

CTITOR AL «JUNIMII», înscris după moarte de soția sa, d<oam>na Olimpia, născută Zavadovschi.

În 14 dec<embrie> 1919, la parastasul cel mare pentru morții și căzuții din războiul mondial, a celebrat ca diacon. Tot așa, a fost diacon la slujba religioasă din Cireș, în 21 sept<embrie> 1919.

... !

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 228 **VICTOR G. HNIDEI**, stud<i> jur<idice>

Dosarul <nr.> 228.

Își trage obârșia din vechea familie românească „Mohorâtu”, din ținutul Colacinului, unde era deja introdusă în uricele sec<olului> al XVII-lea prin localitățile Vrânceni, Chisălău, Clivodin etc.

Abia administrația slavă, când Bucovina era supusă Galiției, a reușit să schimbe numele „Mohorâtu” – prin traducerea înțelesului în cel de „Hnidei”. Hnidei<i> sunt, deci, răzeși români.

Victor s-a născut la 26 iunie 1867 în Corcești, jud<ețul> Storojineț, ca fiul cel mai mic al preotului Gh<eorghe> Hnidei și al Mariei, născ<u>ută Ianovici, fiica prof<esorului> univ<ersitar> Vasile Ianovici.

Liceul l-a absolvat în Cernăuți.

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1889/90.

<A fost> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 1/11 1886.

În 1887/8, sem<estrul> I, este bibliotecar, ales cu 18 voturi.

Dr. Victor Hnidei, ofițer al ord<inului> „Steaua României”, Dir<ecția> Gen<erală> î.p.

În 1888/9 e<ste> indus, în *Rap<ortul> an<ual>*, ca „intrat la începutul anului”.

Numit emeritat <la> 2/11 1890.

Un fiu – Traian – e<ste> medic, o fiică e<ste> căs<ătorită> cu m<embrul fond<ator> Teof<il> Sidorovici.

Ca dr. <în> juris<prudență>, a fost scurt timp în serviciul magistraturii; a trecut, <în> 1894, în serviciul Căilor Ferate ale statului, la Direcția din Stanislau. Trece, <în> 1896, la Min<isterul> Căilor Ferate din Viena; el organizează și conduce Direcția Regională C. F.¹ nou înființată în Bucovina, o desface de administrația galițiană, o organizează ca tip model și independentă (1902–1908). În acest timp, mulțumită străduințelor sale, s-au construit – din inițiativa și după propunerile sale – Gara Mare din Cernăuți, Atelierele C. F.¹, Palatul C. F.¹ etc.

<În> 1908 este rechemat la Viena, însărcinat cu reforma administrativă a C. F.¹.

Grație priceperii și muncii sale ajunge, încă sub Austria, consilier aulic, primește Ordinul „Coroana de Fier”, „St. Leopold”, „Fr. Josef” (<în grad de> comandor) etc.

După prăbușirea Austriei, a condus Comis<iunea>de lichidare din Viena, Secretariatul de Stat p<entru> Comerț în Cernăuți <și> e<ste> numit membru în multe comisii.

<În> 1920 <era> conferențiar univ<ersitar> <și> secret<ar> general la Min<isterul> Comunicațiilor etc. De la 1921 <este> pens<ionat>.

Jertfe p<entru> «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei, totalul colectei 5.700 <de> lei; *pro* 1919–1925: în total: 615 lei. De la 1926, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

8/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Căi Ferate.

Nr. 229 **ALEXANDRU baron HURMUZACHI**, stud<i>ii> jur<i>idice>

Activ <în perioada> 1885/6 – 1889/90.

Roagă primirea la 11/11 1886 <și> e<ste> primit la 14/11 1886.

La 17/2 1886 e<ste> ales, în locul lui Gh<eorgh> Moroșan-Mihaiescu, în Comisiunea literară <și ca> membru în delegațiunea pentru audiență la moștenitorul tronului, Rudolf.

În 1887/8, sem<estrul> I, e<ste> ales, cu 20 de voturi, vicepreședinte, iar în 1888/9, cu 19 v<oturi, e ales> președinte al «Junimii».

În 1889/90 e<ste> președintele Juriului de arbitri.

Emeritat de la Ad<unarea> gen<erală> din 2/11 1890.

În Ședința din 9/5 1890 vorbește –

Alexandru Barna Hornușan
h. l. președinte

deși fără succes – contra aranjării unei petreceri în Sala de Tir din Cernăuți și părăsește, împreună cu Orest Baleanu, demonstrativ sala.

În Ad<unarea> gen<erală> din 18/11 1911 e<ste> numit m<embru> onorar.

A fost m<embru> sprijin<itor> <în perioada:> 1898/9 – 1906/7 <și în> 1913/14.

După acte intrate, în 1921/22, este „domn bătrân” la «Bucovina».

...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 230 **VESPASIAN GRIGOROVICI**, stud<ii> jur<idice>

†

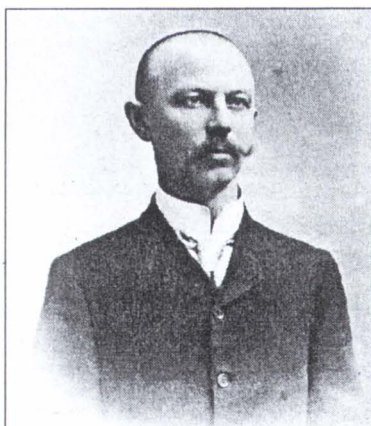
<Pentru> datele familiale <vezi *supra*> sub Lazăr Grigorovici (nr. 109).

Este tata lui Serban Grigorovici, m<embru> emer<itat>, profesor.

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1890/91.

Roagă primirea în oct<ombrie> 1886, <fiind> primit de Comitet la 24/10 1886, <iar> de plen în Ad<unarea> gen<erală> din 1/11 1886.

În 1886/7 e<ste> membru în Comisiunea revizuitoare și ține o prelegere: *Un tablou din istoria Bucovinei*.

<Vespasian Grigorovici
în>1902

În 1887/8 e<ste> membru în Comis<iunea> literară și în sem<estrul> II secretar de externe, ales cu 20 de voturi. Interpelează Comis<iunea> literară, de ce nu lucră <și> propune secre<tarului> I (sigur în sem<estrul> I) vot de blam.

În 1889/90 roagă primirea la 5/7 1890 <și> este primit la 16/10 1890 *per maiora*, <căci> comitetul nu a recomandat primirea <sa> plenului <«Junimii»>.

În 1890/1 e<ste> membru în Comis<iunea> lit<erară>. A avut un afront cu Teofil Bendevischi în Șed<ința> din 23/4 1891, a vorbit la comers p<entru> membrii onorari.

A cetit critica la tratatul istoric al lui Rem Sbiera, *Vlad Țepeș*, și la elaboratul lui Lazar Gherman, *Amorul la junimea de la țară*.

Căsătorit la 25/2 1894 cu Maria Zugrav, <a avut> copii<i>: Șerban, ...¹.

Emeritat de la 28/11 1909. F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în perioada:> 1902/3 – 1905/6.

<A folosit> pseudonim literar, respectiv jurnalistic: „Vegri”².
...

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipssește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 231 ION baron STÎRCEA, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1886/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/12 <18>86.

Eliminat din societate, pentru că n-a fost la nicio ședință (la propunerea lui Vesp<sian> Grigorovici) în 16/10 1887.

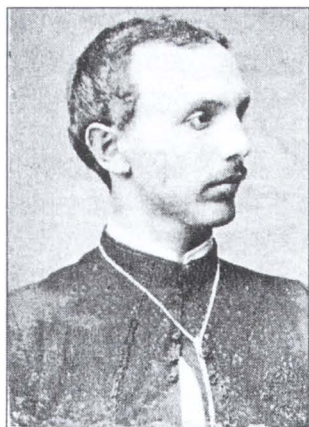
21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 232 IOAN VOLOȘCIUC, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 232.

S-a născut la 2 ianuarie 1864 în Rădăuți din părinți comercianți: Dimitrie și Rosalia, născ<ută> ...¹.

Numele Voloșciuc se derivă din rădăcina „Voloch” – român, „Vlach”-„Vlas”, cu terminația ucraineană (ruteană) dată pe timpul când a expirat privilegiul bucovinenilor de a nu servi în armata austriacă după răpirea Bucovinei (cf. „Rumänische Revue” de prof. univ. Isidor Onciul) dat de Comisiunea de recrutare sub gubernia galițiană.

<Ioan Voloșciuc> în anul 1888

<Ioan Voloșciuc în> 1928

Ioan Voloșciuc I a făcut studiile primare și secundare în Rădăuți. A intrat în «Junimea», „casier fiind Homiuca, <iar> președinte Popovici”.

Activ <în perioada:> 1885/6 – 1886/7, sem<estrul> I.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 24/10 1886, trece la «Academia Ortodoxă».

Emeritat <de la> 16/11 1919.

Mulțumește pentru numire în termeni foarte frumoși (cf. *acte intrate* <în> 1919/20).

A dat «Junimii» doi fii: Ioan și Dimitrie.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei, total colectat 1.015 lei; *pro* 1920–1927 câte 20 <de> lei <anual>. De la 1928 membru sprijin<itor> cu 100 <de> lei anual.

7/11 <19>29 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 233 **EUSEBIE ANDRICIUC**, stud<ii> teol<ogice>

†

<În> dosarul <nr.> 232 (<al lui> I<oan> Voloșciuc):

„Despre Eusebie Andriciuc știu numai atât: că a fost deodată cu mine în «Junimea» și după doi ani a plecat la Viena spre a studia silvicultura, murind fără a termina studiile”.

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1889/90.

<A fost> primit la 20/2 1887.

În 1887/8 e<ste> președintele Comis<iuni> revizuitoare în ambele semestre, <iar> în anul următor pică în balotaj (la <postul de> bibliotecar) contra <lui> Iancu Balmoșiu.

În 1889/90 e<ste> stud<ii> jur<idice>, a fost în acest an scurt timp membru în Comis<iunile> literară și revizuitoare.

Demisionează din Soc<ietate> la 22/4 1890.

7/11 1929 *Cron<icarul>*

După dr. Eugen Tarangul a murit ca teolog absolvent cam pe la 1893.

Date mai precise <despre dânsul> ar putea da Eugeniu Neșciuc.

21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 234 **CONSTANTIN VOROBCHIEVICI**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1887/8 și <în> 1891/2.

Roagă primirea la 3/10 1887 <și> este primit la 16/10 1887.

A trecut la «Bucovina».

††

Pe un act al «Bucovinei» din 22/1 1889 figurează ca controlor al «Bucovinei». <iar> pe alt act, din 5 decembrie (<cf.> *acte intrate <în> 1889/90*) ca senior al «Bucovinei».

După procesul-verbal al Șed<inței> Com<itetului> din 10/3 1892. <pare> să fi petiționat pentru primire în «Junimea»; petiția a fost primită și C<onstantin> Hostiuc <îl> interpelează pe președintele societății să vorbească cu C<onstantin> Vorobchievici în privința aceasta.

Vezi și Șed<ința> Plen<ului> din 4/2 1892, pag. 152, unde figurează ca primit.

21/11 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 235 **OREST BALEANU**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1890/91.

Roagă primirea la 5/10 1887, <fiind> primit în 16/10 1887.

În 1887/8, sem<estrul> I, e<ste>, în urma lui D<umitru> Popovici, membru în Comis<iunea> revizuitoare, <iar> în sem<estrul> II <este> secretar II, ales cu 23 de voturi, <și> membru în Comis<iunea> lit<erară> și în Comis<iunea> p<entru> modificarea statutelor.

În 1888/9 e<ste> membru în Comis<iunea> literară și, până la 14/2 1889, secretar I, ales cu 18 voturi.

Ține o prelegere: *Unele fragmente din istoria Bucovinei*.

<semnătura>

În 1889/90 e<ste> secretar I, post din care demisionează la 11 februarie 1889.

La comers a vorbit pentru Societățile române.

În sem<estrul> II este ales președinte al «Junimii», cu 21 de voturi, și membru în Comis<iunea> literară.

În Șed<ința> plen<ului> extraord<inară> din 25/4 1890 este în contra aranjării unei serate în Sala de Tir (proiectată pentru 9 mai 1890 – N.C.). Plenul e<ste> în opoziție cu ideile lui, <motiv pentru care> el demisionează din postul de președinte al Soc<ietății> și din Comis<iunea> literară, părăsind sala împreună cu Alex<andru> baron Hurmuzachi

Emeritat de la 8/11 1891, f<ost> m<embru> sprijin<itor> în 1912/13 <și în> 1913/14.

<A fost> dr. <în> juris<prudență>, consilier la Curtea de Casație.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei, *pro* 1919–1927 în total: ...¹. De la 1928 membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 236 **TEOFIL BENDEVSCI**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în perioada> 1886/7 – 1891.

Primit la 16/10 1887.

În 1889/90 a vorbit la comers. În 1890/1 e<ste> eliberat pe jumătate de taxe (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 11/3 1891) <și> e<ste> președintele Juriului de arbitri.

A avut un afront cu Vesp<asian> Grigorovici (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 23/4 1891).

<semnătura>

Emeritat de la 8/11 1891.

Promovat dr. <în> juris<prudență>, la 7/3 1892.

În 1892/3 este în Comis<iunea> pentru modificarea statutelor.

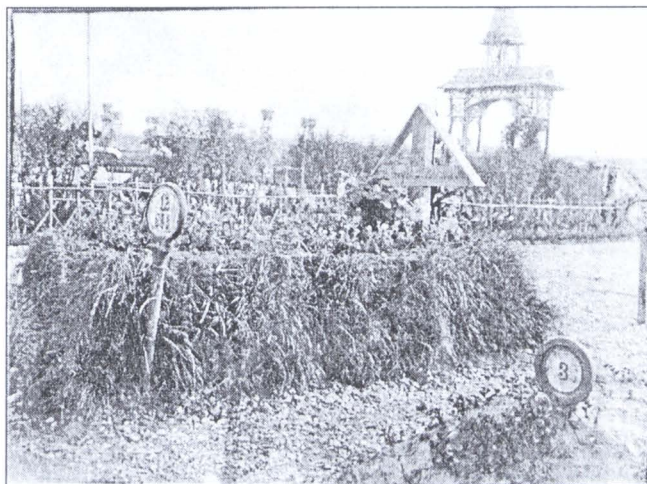
Fost m<embru> sprijin<itor> <în perioada:> 1888/9 – 1908/9 <și în> 1913/14.

<A fost> căs<ătorit> cu Vera Zalozieki, sora senatorului din 1929.

Era avocat bun și căutat în Cernăuți. Specialitatea sa era de a scoate din mâna cămătarilor ofițeri, în prima linie <fiind cei> de la husari.

«Junimii» îi da multă atenție, corecta des ședințele plenare, mai ales pe la 1900.

A murit ca judecător militar în Cașovia, unde <este> înmormântat. Vezi poza!

<mormântul lui Teofil Bendeveschi din Cașovia>

21/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 237 **AMBROSIE COMOROȘAN**, stud<ii> jur<idice>

<Pentru> datele familiale <vezi supra>, sub <nr.> 68 și <nr.> 83.

<Este> fiul m<embrului> sprijinitor dr. Alexie Comoroșan, prof<esor> universitar.

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1890/1 și <în> 1891/2, sem<estrul> I.

Roagă primirea la 5/10 1887 <și> este primit la 16/10 1887.

De la 9/6 1888 până la Ad<unarea> gen<erală> <este> controlor, <iar> de la 14/2 1889 – în urma destituirii lui Ștef<an> Sbiera – secretar II.

În 1890/1 e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare, din care post demisionează în Șed<ința> plen<ului> din 27 iunie 1891.

A avut cu C<onstan>tin Berariu un afront în Solca (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 16/10 1891).

Ambrosie Comoroșan.
A. t. controlor.

În Ad<unarea> gen<erală> din 8/11 1891 s-a propus eschiderea lui, dar a primit numai o admoniare protocolară. A avut de furcă și cu Arcadie Șmighelschi.

A demisionat cu data de 28/2 1892. În Șed<ința> plen<ului> din 17/12 1891 se revocă admonierea protocolară în urma epistolei consilierului Emil Cozub.

În Șed<ința> Plen<ului> din 25/11 1891, pag. 143, se amintește epistola păr<intelui> D<imitrie> Brăilean în favoarea junimenilor Ambrosie Comoroșan și C<onstan>tin Isopescul.

Cf. *Acte intrate* <în> 1913/14: dr. <în> Juris<prudență> Ambrosie Comoroșan va ține o conferință despre chestia limbii (<ca în Bucovina> să fie admisă limba română în pledoarii – N.C.).

Emeritat de la 16/11 1919.

La 26/11 1923 comunică <faptul> că nu vine la comers (pentru că se dă în Casa germană și nu în «Armonia» <și pentru că> se fac beții; actul este foarte interesant! – N.C.) <și> remite Diploma de m<embru> emer<itat> și lista de colectare pentru Cămin (cf. Șed<ințele> Com<itetului> din 3/12 1923 <și> 23/1 1924, <precum și> Ședința Plen<ului> din 27/1 1924).

Se decide a <se> preda afacerea „Clubului emeritaților”.

<A fost> primul propagandist contra alcoolismului și proceselor inutile.

Poartă costum național cu opinci <și> ține conferințe.

21/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 238 IANCU BALMOȘIU, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1886/7 – 1890/1.

Roagă primirea la 8/10 1887, <fiind> primit la 16/10 1887.

În 1887/88 a primit la postul de econom cinci voturi, <dar> în balotaj a căzut contra Nicu Blându.

În 1888/9 a reușit la postul de bibliotecar cu 18 voturi contra lui Eus<ebie> Andriciuc <și> e<ste> ales în Comis<iunea> celor cinci pentru modificarea statutelor.

arhimandrit Ghideon Balmoșiu
tatăl <lui Iancu Balmoșiu>

<semnătura>

Numit emeritat la 8/11 1902.

Dr. <în> juris<prudență>, <s-a> căsătorit cu Nelly Zotta, sora lui Eugen și Al<exandru> Zotta. Copii n-au <avut, dar> au adoptat o nepoată: Irena Patac.

Jertfe pentru «Junimea». Pentru Cămin: 600 <de> lei, totalul colectei <fiind de> 1.000 <de> lei; pentru Arhiva III: 100 <de> lei; de jubileu, <în> 1928: 200 <de> lei; p<entru> *Rap<ortul> an<ual> verde* <a> supras<olvit> 50 <de> lei; *pro* 1919–192 ...¹ în total (n-are lacune). De la 192...¹ <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

21/1 1900 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 239 **GRIGORI FILIMON**, stud<ii> fil<osofice>

†

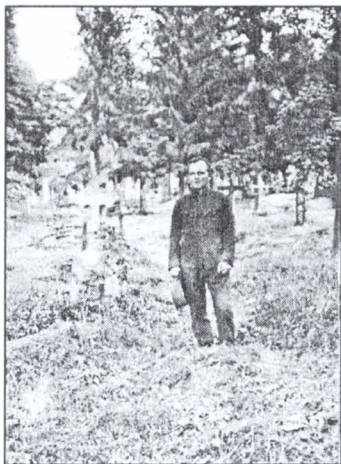
Activ <în perioada> 1886/7 – 1891/2.

Roagă primirea la 8/10 1887, <fiind> primit la 16/10 1887.

În 1887/8 e<ste>, la începutul anului administrativ, sub-bibliotecar (primul caz în analele «Junimii» – N.C.), <iar> în sem<estrul> II este bibliotecar, ales cu 13 voturi; demisionează la 9/6 1888 și e<ste> ales cassar,

<fiind>, totodată, <și> membru în Comis<iunea> pentru regularea casei. La Ad<unarea> gen<erală>, purtarea casei e<ste> numită „într-adevăr lăudabilă”.

În acest an (1887/88) e<ste> membru în Comis<iunea> literară în ambele semestre.

<

Grigori Filimon>

<semnătura>

În Șed<ința> plen<ului> din 14/2 1889, pag. 47. Gr<rigori> Filimon e<ste> contra recunoașterii «Bucovinei».

În 1888/9 este casar, ales cu 19 voturi, <și> membru în Comis<iunea> literară, <iar> în Șed<ința> plen<ului> din 14/2 1889 <a fost> secretar II ad-hoc; <totodată, în acest an> figurează și în Comis<iunea> celor cinci pentru modificarea statutelor.

În Șed<ința> Gen<erală> din 2/11 1890 vorbește contra Soc<ietății> Acad<emice> «Soyuz».

La Ad<unarea> gen<erală> din 1891 e<ste> ales președinte al «Junimii» cu 20 de voturi, <motiv pentru care> mulțumește plenului și „orațiunea sa național simțită e de 100 de ori întreruptă prin «să trăiască!»”.

<A fost> președinte al «Junimii» <în> 1891/92.

<În această calitate>, a vorbit, se înțelege, la comers <și> a reprezentat «Junimea» la înmormântarea lui Gheorghe cav<aler> de Flondor, tata lui Iancu, Tudor și Nicu.

Împreună cu mulți alții e<ste> ales în „Comis<iunea> pentru aranjarea de serate cu muzică, conferințe literare și declamațiuni”. Această comisiune nelucrând nimic, a fost destituită¹.

Emeritat de la 5/11 1892.

Prin 1893/4 și 1894/5 venea foarte des la Șed<ințele> plen<ului> și era și invitat la Șed<ințele> Com<itetului>.

În Șed<ința> plen<ului> din 4/7 1906 se decide a lansa în toată țara un apel pentru ridicarea unui monument pe mormântul lui din Horecea. Așa se înființează „Fondul Grigori Filimon”.

...².

¹ Desființată.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 240 **CONSTANTIN POPOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

<Este> fiul m<embrului> onorar, prof<esor> univ<ersitar> Eusebie Popovici. E<ste>, deci, fratele lui Alecu și dr. Gheorghe Popovici.

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1887/8.

Roagă primirea la 8/10 1887, <fiind> primit la 16/10 1887.

<A fost> căsătorit, la 22/11 1891, cu Aurora Antonovici, sora lui dr. Eusebie Antonovici. Copii<i> <lor sunt>: 1) Elena, logodită cu Alexandru Isăceanu; ea a murit (cf. *acte intrate* <în> 1919) <și> 2) Eusebie Popovici II, azi avocat în București.

<Constantin Popovici este> protoprezviter <în> Roșu.

Emeritat de la 3/11 1926.

(Numirea târzie se explică prin faptul că a fost confundat cu C<onstan>tin cav<aler> de Popovici, *ergo* a fost descoperit foarte târziu – N.C.)

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei, *pro* 1927– ...¹.
De la ...¹.

21/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 241 **DIMITRIE TUȘINSCHI**, stud<ii> jur<idice>

Dimitrie Tușinschi se trage dintr-o veche familie de răzeși, originară din Mihalcea, jud<ețul> Cernăuți. S-a născut la 10 mai 1870 în Suceava, din părinții: Casian, protopresviter și paroh, și Iulia, născ<ută> Popovici.

A absolvit Liceul din Suceava <în> 1887.

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1889/90.

<A fost> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1887.

În 1888/9 este președ<inte> al Comis<iunii> reviz<uitoare>, dar demisionează din acest post la 10/4 1889. În 1889/90, sem<estrul> I (până la 17/2 1890), e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <iar> în sem<estrul> II e<ste> controlor, ales cu 23 de voturi.

Emeritat <de la> 8/11 1902.

F<ost> m<embru> sprij<initor> în 1912/13 <și> 1913/14.

<semnătura>

Dr. Dimitrie de Tușinșchi
<comandor al ord<inului>
„Coroana României”

<După ce> în 1892 e<ste> promovat în <examenul de> dr. <în> juris<prudență>, intră, la 1 august 1892, în magistratură, <unde> avansează repede: în 1897 <este> jud<ecător> în Câmpulung, <în> 1899 <devine> procuror în Cernăuți, <în> 1908 <ajunge> prim-procuror <în> Suceava, <în> 1917 <este> consilier aulic <în> Cernăuți, <în> 1919 <devine> procuror general al Curții de Apel, <în> 1925 <ajunge> președinte al Curții de Apel. <iar> de la 1/1 1926 <este> prim-președinte al Curții de Apel din Cernăuți.

În 1927, e<ste> președintele Comitetului aranjator al balului «Junimii» <și> participă la toate ședințele acestui comitet.

Are un singur fiu, Constantin, căs<ătorit în> 1929, cu Virginia Hoinic.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 500 <de> lei; *pro* 1919 – ...¹.
11/11 <19>29 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 242 NICU VASILESCU-VASILOVSCHI, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1887/8.

<A fost> primit la 16/10 1887.

În 1887/88 este numit, într-un proces-verbal, Vasilescu – dar această schimbare a abandonat-o, N.C. –; e<ste> ales în Comis<iunea> pentru regularea cassei¹ în locul lui Șt<efan> Sbiera.

Ține o prelegere: *Omul și menirea sa, studiu filosofic*.

În Șed<ința> plen<ului> din 15/11 1888 este numit conducătorul corului.

Emeritat de la 13/11 1920, mulțumește pentru numire (cf. *acte intrate* <în> 1920/21).

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: ...²; *pro* 1920–1926 câte 100 <de> lei anual. De la 1927 <este> membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual. P<entru> *Rap<ortul> an<ual> verde* <a> suprasolvit: 50 <de> lei.

Dr. <în> juris<prudență> <și> avocat, <în> Cernăuți, str<ada> Piteiu, nr. 8

21/1 1930 *Cron<icarul>*

¹ Caseriei.

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 243 **MODEST POPESCU**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în perioada> 1886/7 – 1887/8.

Roagă primirea la 9/10 1887<și> e<ste> primit la 16/10 1887.

În 1887/8 a fost membru numai în sem<estrul> I.

Într-un act intrat la 22/11 1888, iscălește stud<ent> la Med<icină> și «fost junimean».

După Victor Olinescu, a fost fiul parohului de la <biserica> Sf. Nicolai, Leon P<opescu>, din Cernăuți și cumnatul dr. Nicu Lupu, care e<ste> frate cu dr. Teofil Lupu.

Mod<est> Popescu a studiat Medicina și a fost medic la Maternitate<a d>în Cernăuți.

21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 244 **NICOLAI V. SIRETEAN**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în> 1886/7.

Roagă primirea la 12/10 1887 <și> este primit la 16/10 1887.

Căsătorit cu ...¹, fiica parohului Gheorghe Sbiera din Vatra Dornei, <a avut doi> copii: Xenofon <și> Eudoxie.

A murit ca paroh în Poiana Stampei, jud<ețul> Câmpulung.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 245.

Bunicul, cu numele de familie Vindiș, s-a refugiat în timpul Revoluției din 1848 în Bucovina, stabilindu-se ca secretar la mandatariatul din Vijnița. A avut trei feciori:

1) Ioan Gribovici, fost paroh în Șubraneț și apoi – făcând¹ examenul de limba română la fostul prof<esor> Aron Pumnul, examinat fiind, <la> oral, <la rugăciunea> *Tatăl nostru* – a primit parohia din Stănești pe Siret. El a fost m<embru> sprijin<itor> al «Junimii» <în> 1881/2;

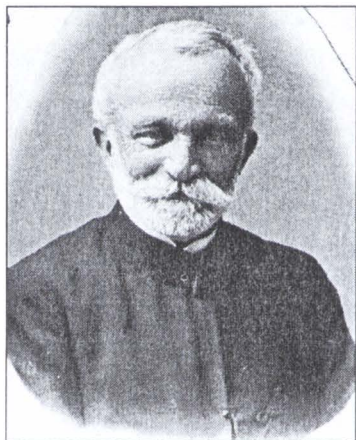
2) Mihail, fost dr. <în> *Juris<prudential> et Phil<osophia>*. După studiile terminate în Viena, n-a fost admis la niciun post, cerându-i-se trecerea la romano-catolici; el s-a retras la Viena, trăind acolo ca instructor particular;

3) Dimitrie, fost paroh în Cozmeni.

Ioan <Gribovici s-a> căs<ătorit> cu Eufrosina, fiica asesorului consistorial Ioan Dimitrovici <și> a avut șase copii, dintre care a rămas numai Ambrosie Gribovici (nr. 245).

Ambrosie s-a născut în 1864, în Șubraneț. Școala primară și liceul le-a făcut în Cernăuți, <iar> bacalaureatul <l-a susținut> în Suceava.

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1890/1.

<Ambrosie Gribovici în> 1928

<semnătura>

<A fost> primit în Șed<ința> Plen<ului> din 16/10 1887.

În 1888/9 e<ste> urmașul lui Dim<itrie> Tușinschi la președinția Comisiunii revizuitoare, <dar> este și membru în Comis<iunea> p<entru> modificarea statutelor. În 1889/90 este cassierul «Junimii».

În 1890/1, sem<estrul> I, <a fost> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <dar> a demisionat în 27/6 1891. C<onstan>tin Isopescu ș. a. îi ascundeau, în batjocură, clopoțelul de ședință, apoi îl interpelau că:

„unde este clopoțelul?”. Ca să scape de bucluc, el cumpăra altul și pe urmă se afla și cel vechi, ascuns în sală! Era econom!

S-a căsătorit, în mai 1892, cu Artemisia, născ<ută> Antonovici, <însă> copii n-are.

Numit emeritat la 21/11 1907, onorar <la> 26/11 1910 <și> fondator <în> 1920, cu 100 <de> lei.

<Totodată> este membru onorar și emeritat al «Acad<emiei> Ortodoxe».

<A fost> arhiepiscop-stavrofor, paroh, consilier eparhial, protoiereu al <orașului> Gura Humorului etc.

A editat și colaborat la gazeta preoțească „Viitorul” prin² 11 ani, a colaborat și la „Deșteptarea”, „Dreptatea” etc.

Jetfe p<entru> «Junimea»: pentru Cămin: 1.000 <de> lei; *pro* 1919–1927 câte 100 <de> lei. De la 1928 <este> membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual.

8/11 <1>929 Cron<icarul>

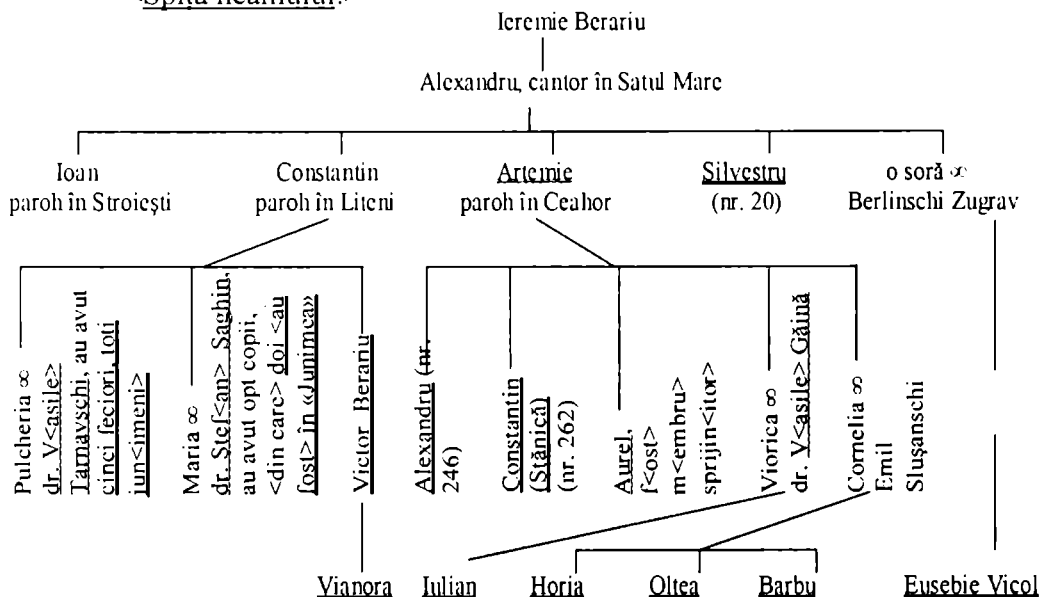
¹ Greșit pentru «trecând».

² Așa pentru «timp de».

Nr. 346 **ALECU BERARIU**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul nr. 20, *confer*!

<Spîta neamului:>

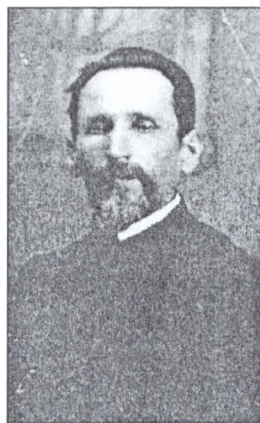
25/12 1929 Cron<icarul>

<Alec^u Berariu a fost> activ <în perioada:> 1886/7 – 1890/1.

Roagă primirea la 10/10 1887, <iar> în *Rap<ortul> an<ual> pro 1886/7* <este> indus ca „nou intrat”.

<Alec^u Berariu> ca junimean

<Alec^u Berariu în> 1928

În 1887/8, sem<estrul> II, e<ste econom>, ales cu 15 voturi.

În Ședința din 7/2 1890 e<ste> „admoniat”, <iar> în sem<estrul> II (1889/90) e<ste> secretar II, ales cu 19 voturi, <dar> cam lipsea de la ședințe.

În 1890/1 e<ste> secretar II, ales cu 15 voturi în balotaj, după ce contracandidatul Eud<oxie> Mironovici a renunțat.

Emeritat de la 8/11 1892.

Căsătorit cu ...¹.

<Alec^u Berariu este> paroh în Ceahor, lângă Cernăuți.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; *pro* 1919–1927, în total: ...¹. De la 1928 <este> membru sprijinitor cu 250 <de> lei anual.

21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 247 **IPOLIT TARNAVSCHI**, stud<ii> teol<ogice>

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 64.

Este fratele m<embrului> onorar dr. Theodor Tarnavski.

Activ <în> 1886/7.

Petiția de primire nu are dată.

În *Rap<ortul> an<ual> pro 1886/7* indus ca „nou intrat”.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în> 1919 <și> membru fondator <din> 1919.

Emeritat de la 16/11 1919.

Dr. <în> Teologie, consilier consistorial, fost deputat etc.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; p<entru> ' Arhiva III: 200 <de> lei; *pro* 1920 – ...¹.

2
...

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 248 **MIHAI DOLINSCHI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Răzeșii Dolinschi din Broscăuții Vechi, jud<eșul> Storojineț, se trag din Dolina, Galiția, unde și azi sunt conți Dolinski.

Activ <în> 1886/7.

Roagă primirea la 13/10 1887, primit la 16/10 1887.

<A fost> căs<ătorit> cu Aglaia Patraș, fiica lui Toader, în 16/2 1893, în Frătăuții Vechi.

Emeritat de la 16/11 1919.

A murit ca paroh în Corovia, lângă Cernăuți.

Soția Aglaia trăiește în Cernăuți.

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 249 **EUSEBIE ZAHAROVSKI**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 249.

Activ <în> 1886/7 – 1889/90.

Roagă primirea la 13/10 1887, primit la 16/10 1887.

În *Rap<ortul> an<ual> pro 1886/7* este indus ca Zaharovski-Zaharino Eusebie. (sigur <aceasta este> o încercare de a-și romaniza numele, <dar> de ce nu Zaharescu, ci italienește? – N.C.)

În 1887/8 arată puțin interes, <iar> în procesul-verbal din 18/3 <18>88 <este> indus ca Zaharino.

A demisionat în 4/2 1890, <așa încât> în *Rap<ortul> an<ual> pro 1889/90* nu <mai> este indus.

Emeritat de la 16/11 1919, mulțumește pentru numire (cf. *Acte intrate* <în> 1919/20) <și> iscălește Zaharescu).

Consilier de tribunal î. p., avocat în Suceava și Vama.

Jertfe pentru «Junimea»: a primit lista de colectare <și> a fost admoniat de mai multe ori să o restituie; în fine, e<ste> somat prin avocatul dr. Gh<eorghe> Piticar. Răspunde înfuriat – curios, s-ar putea zice – și renunță de a fi considerat membru emeritat. Dar la serata din 29/6 1928 apare în Suceava în panglică și este mândru <de aceasta>!

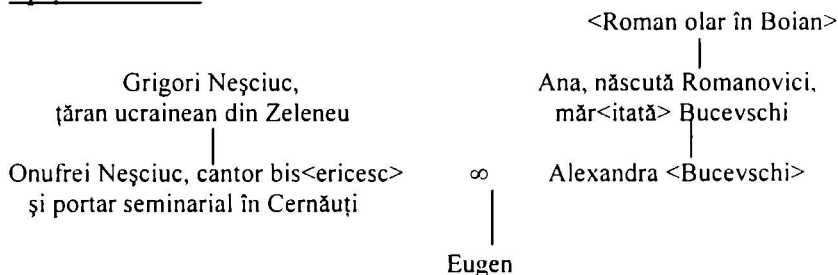
...!

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 250 **EUGEN NEȘCIUC**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 250.

Spita neamului:

<Eugen Neșciuc în> 1928

Strămoșul după mamă se chema Roman, era imigrat din Maramureș și <s-a> așezat la Boian ca olar. Pe timpul episc<opului> Vlahovici numele a fost slavizat în Romanovici.

Numele Neșciuc poate sta în legătură cu slavonul „neskii”. adică „mic de stat”.

Eugen s-a născut la 11 noiembrie 1868, în Cernăuți, din părinții Onufrei, cantor și portar seminarial, și Alexandra, din familia română Romanovici. Toate școlile le-a făcut în Cernăuți.

Activ în «Junimea» <în> 1886/7 (<unde fusese> primit la 16/10 1887), trece la «Acad<emia> Ortod<oxă>». Pe un act al «Acad<emiei> Ort<odoxe>» din 19/11 1889 figurează ca vicepreședinte II.

<A fost> numit emeritat <la> 16/11 1919.

Tot timpul războiului a stat în Cernăuți, administrând edificiile Mitropoliei și plătind salariile și pensiile funcționarilor rămași în teritoriul ocupat.

A publicat prin¹ 23 de ani „Căendarul poporului bucovinean”. E<ste> unul dintre întemeietorii gazetei populare „Deșteptarea”. A colaborat și la „Candela” și „Jun<imea> lit<erară>”.

Secretar eparhial și director al Cancelariei Mitropolitane, locuiește în casa sa, numită „Villa Transilvania”.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 1.000 <de> lei; pentru jub<ileul> semicentenar 1.000 <de> lei; <în> 1920: 1.000 <de> cor<oane> pentru Fondul Basarabiei; <în perioada> 1921–1925: 900 <de> lei. De la 1926, <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

7/11 <1>929 Cron<icarul>

¹ Așa pentru «timp de».

Nr. 251 ROMUL NESTOR, stud<ii> teol<ogice>

†

S-a născut la 27 mai 1864 în comuna Bata din jud<ețul> Caraș-Severin, unde tatăl său era înv<ățător> confesional. Studiile primare le-a făcut în Lipova, <iar pe> cele secundare la Liceul din Arad și Brașov. Științele teologice le-a absolvit la Institutul Teologic din Arad, apoi fu trimis ca bursier al Diecezei la Facultatea de Teologie din Cernăuți.

Junimean activ de la 1886/87 <până la> 1888/89.

<Romul Nestor>

<semnătura>

Roagă primirea la 16/10 1887.

În 1887/8 e<ste> ales în Comis<iunea> pentru regularea cassei <și este> membru în Comis<iunea> literară, <iar> în sem<estrul> II <a fost> controlor <ales> cu 14 voturi. Demisionează cu totul în 29/4 1888, <dar> roagă primirea în 3/11 1888. De la 14/2 1889 e<ste> secretar I.

În Șed<ința> plen<ului> din 10 iulie 1889 (cf. Ș<edinței> Com<itetului> din 8/6 1889!) pledează pentru primirea lui Nicolai Wassilko în societate, <dar> N<icolai> W<assilko> e<ste> respins.

<A fost> numit emeritat în Ad<unarea> gen<erală> din 3/11 1926.

După terminarea studiilor, a fost prefect seminarial, profesor prov<izoriu>, practicant și secretar supl<eant> la Consistoriul eparhial.

În 1896 trece în comuna fruntașă Cenadul Unguresc, e<ste> capelan și paroh până la 1920, când e<ste> nevoit a-și părăsi parohia rămasă dincolo de frontieră. În acest an> primește, la Arad, Catedra de teologie pastorală.

În Cenad a fost și catehet la școlile secundare din Macău și Seghedin, precum și duhovnic la temnițele din Seghedin.

Era presbiter, prof<esor> titul<ar> defin<itiv>, deputat sinodal.

A murit după o boală grea și îndelungată la Arad, <în> 8 aprilie 1925, <fiind> înmormântat în „Cimitirul de Sus”, la 10 aprilie 1925.

Aceste date le-am primit de la dr. Teodor Botiș, director a Institutului Teologic și al Școlii Normale Ort<odoxe> Rom<âne> din Arad – nota cronicarului.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 252 ȘTEFAN baron VASILCO-SERETCHI, stud<ii> jur<idice>

Spita neamului, <vezi *infra*,> sub <nr.> 363.

Este fratele m<embrului> emer<itat> Victor conte Wassilko.

Activ <în perioada:> 1886/7 – 1888/9.

Roagă, la 11/11 1887, primirea în «Junimea» „fiind bun român” <și> e<ste> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 23/11 1887.

După procesul-verbal din 6/6 1888, arăta puțin interes pentru Societate.

„Ștefan baron Wassilko-Serecki a fost funcționar la Administrația Țării, apoi a trecut la Viena. E<ste> căsătorit cu o fiică a fostului guvernator al Bucovinei, Franz baron Kraus (1892–1894). Fiica sa s-a făcut cunoscută prin studiile sale ocultiste și ca protectoare a fetei Țugun, din Talpa. Șt<efan> baron W<assilko>-S<erecki> este autorul cărții *Das Bridgespiel*”. Victor Olinescu, m. p.

21/1 <1>930 Cron<icarul>

Dosarul <nr.> 254¹.

Activ <în> 1886/7.

Petiția de primire <este> fără dată.

A fost primit în Ad<unarea> gen<erală> din 23/11 1887.

...¹

¹ Probabil, nr. dosarului este 253, căci dosarul nr. 254 este al lui Dumitru Teleagă (vezi *infra*).

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 254 **DUMITRU TELEAGĂ**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 254.

Născut la 26 octom<brie> 1864 în Horodnicul de Jos, jud<ețul> Rădăuți, din părinți țărani: Simion și Ana. Școala primară în comuna natală și în Rădăuți; Liceul <cursul> inferior în Rădăuți, <iar> Liceul <cursul> superior în Suceava, unde a dat și bacalaureatul <în> 1887.

Junimean activ <în perioada:> 1886/7 – 1887/8.

Petiția de primire <este> cu data de 16/11 1887, <fiind> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 23/11 1887.

A fost membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

Trece la «Academia Ortodoxă».

Numit emeritat <de la> 16/11 1919.

Se căsătorește <în> 1894 cu Zenovia Levițchi, fiica parohului Isidor din Boianceni.

A fost cooperador în Mihuceni (1895), Margin<e>a (1896–1906), exposit parochial în Măzănăești (1906–1913), <iar> de la 1913 <este> paroh în Dragoești, jud<ețul> Suceava.

D<umitru> Teleagă

<semnătura>

Ca amintiri din «Junimea», *Dosarul* amintește despre memorabila Ad<unarea> gen<erală> la care Gheorghe Gallin I a reușit de-abia, prin <tragere la> sorți, la președenția Societății.

Era contemporan cu Romul Nestor, de care își aduce aminte, tot așa de C<onstantin> Chiricescu, care conducea corul «Junimii».

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 200 <de> lei, totalul colectei <fiind de> 430 <de> lei; *pro* 1920–1927 câte 25 <de> lei anual. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual.

7/8 <1>929 Cron<icarul>

Nr. 255 **VICHENTIE SIMIGANOVSKI**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 255.

S-a născut la 11 noiem<brie> 1863, în satul Capu Codrului, Bucovina.

A absolvit Școala primară germană de patru clase din Gura Humorului <și> liceul din Suceava, dând bacalaureatul la 15 iulie 1887.

Junimean activ în anul 1886/7.

<Are> petiția de primire cu data de 21/11 1887, <fiind> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 23/11 1887.

Desigur, a trecut în urmă la «Academia ortodoxă».

A absolvit studiile teologice la 31 iulie 1891, <fiind> hirotonit de mitropolitul Silvestru-Morariu la 14 septembrie 1891.

E<ste> paroh în Uidești, jud<ețul> Suceava.

A început, ca stud<ent> <la> Teol<ogie>, a publica șarade, homonime, logografe, anagrame, palindroame în „Foaia poporului” din Sibiu, „Fântâna Blanduziei” din București, „Calendarul diecezan” din Cernăuți și în „Biblioteca poporului”, editată de studenții teol<ogi> din Cernăuți.

A colaborat la <jurnalele> „Patria”, „Timpul”, „Gazeta Bucovinei”, „Voința poporului” <și> la <diverse> reviste teologice și bisericești, atât <d>in Bucovina cât și <d>in Ardeal și Banat. În „Junimea literară” a publicat o critică: *Teologia morală* de dr. Emilian Voiutski.

A tipărit <studiile>: 1) *Filosofia religiei*; 2) *A doua căsătorie a preoților* <și> 3) *Adevărul Bisericii Ortodoxe*.

În manuscris are mai multe lucrări gata <de tipar> (cf. *Dosarul*).

Dintre manuscrise, oferă unul (*Curs inductiv de filosofie speculativă*) în dar «Junimii», care să îl tipărească.

Pentru Cămin a dat 100 <de> lei.

8/11 1929 Cron<icarul>

Dosarul <nr.> 256 – cam interesant, *iterum legas!*

„Țurcanii” sunt – după *Dosar* – familie veche de răzeși, imigrată în Bucovina din Basarabia, înrudită cu ramura din Cajvana și Rădăuți.

<Spîta neamului:>

Gheorghe Țurcan, protopresv<iter> în Crișceatec,

<numit> pe urmă Țurcanovici

dr. Ioan (de la 1882, <se numește> iarăși Țurcan), ∞ Zoița Tarnovschi din Broscăuți.

fost deputat în Parlamentul din Viena,

m<embru> onorar al «Junimii»

(• 1818 + 1902)

Onesim, f<ost> m<embru> onorariu

∞ ...² Mandicevski:

Constantin, fost director
al Spitalului de nebuni

Nicu ∞

Mar<ia> Antoinetta

Soucup

Aurora ∞

Veronica ∞

...²

dr. Nicu Cotlarciuc

Alex<andru> Procopovici

dr. Emanuil Săveanu

Nicu Țurcan s-a născut <în> 1886, în Cernăuți.

Activ <în> 1887–1888, sem<estrul> I.

Roagă primirea și „promite că se va purta totdeauna conform demnității ce i se cuvine unei societ<ăți> acad<emice> cum e<ste> «Junimea»”. I s-a înapoiat actul, în 16/10 1887, ca să documenteze că e<ste> universitar. A petiționat din nou în, 23/11 1887, și fu primit în aceeași zi în Adunarea gen<erală>. Anunță ieșirea sa din «Junimea» la 15/11 1888. În Șed<ința> Com<itetului> din 15/11 <1>888, Or<est> Baleanu propune de a-l eschide pentru perfidia ce-a arătat-o totdeauna față de soc<ietatea> noastră, dar la propunerea lui Corn<el> Homiuca „va fi poate numai șters”. Ieșirea s-a luat la cunoștință de Plen.

Pe un act din 22/1 1889 figurează deja ca <și> consenior al «Bucovinei».

După luarea doctoratului în drept, intră în magistratură. În 1908 e<ste> consilier în Cernăuți, admite avoc<atului> Oct<avian> Scalat să pledeze în limba română, <însă> îl

<Nicu Țurcan în>
1928

persecută pentru asta preș<edintele> tribun<alului>, Pieta, <care era> german!

În război a condus un lagăr de prizonieri <și s->a grijit de ei bine.

<În> 1919 devine consilier la Curtea de Apel – Cernăuți –, <apoi> trece la pensie, <devenind> notar public în Cozmeni.

Este „domn bătrân” în «Bucovina» și «Moldova», preș<edinte> al Soc<ietății> Gen<erale> de Gimnastică din Cernăuți, membru în Soc<ietatea> de cântare „Tudor Flondor” etc.

În ultima pagină a Dosarului <se> raționează cu privire la viața academică din Cernăuți. *Iterum legas!*

13/11 1929 Cron<icarul>

¹ Trebuie citit: «ȚURCAN».

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 257 EPAMINONDA GRIGOROVICI, stud<ii> jur<idice>

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1887/88 – 1890/1.

Roagă primirea în «Junimea» la 8/7 1888 și la 10/10 1888, <însă> e<ste> primit la 14/10 1888.

În 1888/9 e<ste> membru în Comis<iunile> revizuitoare și literară.

În 1890/1, sem<estrul> I, e<ste> controlor, ales cu 21 de voturi.

După Rap<ortul> an<ual> pro 1894/5, <este> emeritat.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

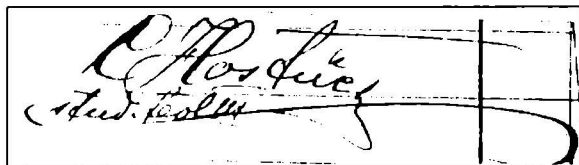
Dr. <în> juris<prudență>.

Jertfe pentru «Junimea»: Lista pentru cămin a restituit-o goală; pentru anii 1919–1927: ...¹; pro 1928 și 1929 câte 250 <de> lei <anual>.

...²

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1887/8 – 1891/2.

Roagă primirea la 3/10 1888, <fiind> primit la 14/10 1888.

După procesul-verbal din 7/2 1890, fu „admoniat”.

În 1890/1 e<ste>, în sem<estrul> I, membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <iar> în sem<estrul> II – în urma lui C<onstan>tin Berariu – <devine> vicepreședinte, <fiind> ales în Șed<ința> plen<ului> din 14/3 1891 cu 21 de voturi.

În 1891/2 e<ste> stud<ent> <la> Jur<isprudență> și membru în Comis<iunea> revizuitoare.

În Șed<ința> plen<ului> din 4/2 1892 a demisionat din Comis<iunea> reviz<uitoare> și fu ales – în urma lui Alecu Popovici – vicepreședinte.

Reprezintă, împreună cu Gr<igore> Filimon, «Junimea» la înmormântarea lui Gh<eorghe> cav<aler> de Flondor.

Cf. Șed<ința> Com<itetului> din 4/3 1892: a umblat cu o listă pe la membri spre a introduce în «Junimea» chipiuri!! <Este> I caz <din istoria «Junimii»>¹.

Dr. <în> Juris<prudență>, a fost lung timp în serviciul Comitetului Țării, <iar> azi <este> avocat în Cernăuți.

21/1 1930 Cron<icarul>

¹ «I caz» este scris marginal, de aceeași mână.

Activ <în perioada:> 1887/8 – 1891/2.

Roagă primirea la 4/10 1888, <fiind> primit în 14/10 1888.

În 1888/9 este secretar II, <însă, după Rap<ortul> an<ual> și după *proceșele-verbale*, la 13/10 1889 e<ste> destituit din postul său.

De la 10/4 1889, în urma lui D<imitrie> Tușinschi, e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

În discuțiile din ședințele plene și cele ale Comitetului vorbea foarte des, dovedindu-se mare meșter în interpretarea paragrafelor.

Ține o conferință, citind o noulă originală: *Moartea bețivului*.

În 1889/90, sem<estrul> I, e<ste> ales cu 15 voturi secretar I și membru în Comis<iunea> literară, <iar> în sem<estrul> II este vicepreședinte, <ales> cu 22 de voturi.

De la 22/4 1890 <până la> 2/11 1890 e<ste> membru în Comis<iunea> literară, în urma lui Eus<ebie> Andriciuc. <În această calitate>, a vorbit contra participării la jubileul de 10 ani a mitropolitului Silvestru.

După demisia lui Orest Baleanu, refuză să figureze în Comitetul aranjator al seratei decise de plen și propune să nu se invite «Bucovina» la bal (propunerea este primită unanim, cf. Șed<ința> plen<ului> din 21/1 1890).

Despre Petrecerea din Sala de Tir zice: „Dacă «Junimea» întreprinde ceva, atunci să fie splendid de tot”.

În 1890/1, sem<estrul> II, e<ste> membru în Comis<iunea> literară în locul lui C<onstan>tin Berariu, cu care a avut la serata din Solca un scandal (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 16/10 1891). În Ad<unarea> gen<erală> din 8/11 1891 s-a propus eschiderea lui, a primit însă numai o admoniție.

În Șed<ința> Plen<ului> din 25/11 1891, pag. 143, se amintește epistola părintelui Brailean în favoarea junimenilor Ambr<osie> Comoroșan și C<onstan>tin Isopescu.

<A fost> numit emeritat în Șed<ința> gen<erală> extraord<inară> din 8/12 1894.

În Șed<ința> plen<ului> din 13/10 1901 este ales membru în Comis<iunea> pentru modificarea statutelor.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în perioada:> 1897/8 – 1907/8, <în> 1912/13 <și> 1913/14.

În 1919 <devine> m<embru> fondator, <după ce era membru> onorar <încă din> 1910.

După acte intrate <în> 1909/10, e<ste> m<embru> onorar la «Bucovina».

Cf. Rap<ortul> an<ual> pro 1928/9, pag. 27: „[...] acea «Junime», care mi-a fost leagănul și educatoarea convingerilor mele naționale”. ss. C<onstantin> Isopescul-Grecul.

... 2

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronica*.

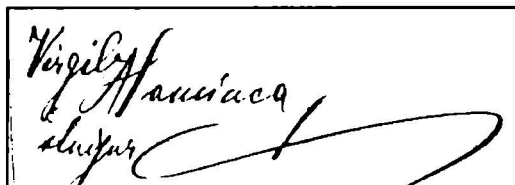
Nr. 260 **VIRGIL HOMIUCA**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 260.

<Pentru> datele familiale <vezi supra> sub <nr.> 189.

<Virgil Homiuca în> 1895

<semnătura>

<Virgil Homiuca s-a> născut la 29/3 1870 în Șișcăuți, județul Cernăuți, ca fiul parohului Ioan Homiuca, fost membru fondator al «Arboroasei». Studiile liceale le-a făcut în Cernăuți și Suceava.

Activ <în perioada> 1887/8 – 1891/2.

Roagă, la 10/10 1888, primirea în «Junimea» <ca> fiind „bun român” <și> e<ste> primit în 14/10 1888.

În 1890/1 a vorbit la comers pentru societățile străine, la 27/6 1891 e<ste> ales în Comis<iunea> reviz<uitoare> în locul lui Ambr<osie> Comoroșan, <calitate în care> citește *Rap<ortul> Comis<iei> rev<izuitoare>* la 17/10 1891. <Acest *Raport*> este aprobat.

În 1891/2 e<ste> bibliotecar, ales cu 27 <de> voturi.

După terminarea studiilor – <în> 1893 – intră ca practicant la Guvernul Țării din Cernăuți. Cum însă auspiciile pentru români de a face carieră în serviciul administrativ erau pe atunci foarte reduse, Virgil părăsește patria, intră în serviciul Administrației Financiare din Bosnia, avansează mai iute, ajunge, în 1913, prim-consilier financiar, încredințându-i-se conducerea nou-createi Direcțiuni de Finanțe în Mostar (Herțegovina).

După 1918 trece în pensie și trăiește la Zaton k Dubrovnik, lângă Ragusa (Iugoslavia), ocupându-se într-o întreprindere a unuia din<tre> ginerii săi.

Fiind tată a trei fete (nevasta <sa> e<ste> din familia bucovineană Mandicevski), care s-au măritat cu bărbați din elita sârbă din Sarajevo, Virgil nu s-a mai putut reîntoarce în patria întregită. Prin urmare, „El și neamul său se pierd în potopul slav”, zice *Dosarul*.

Familia lui Virgil Homiuca, <în> 1928

Emeritat <de la> 20/10 1928.

... 1

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 261 **ORESTE CHISELIȚĂ**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1887/8 – 1889/90.

<A fost> primit la 14/10 1888.

În Șed<ința> din 7/2 1890 este admoniat.

Dr. <în> juris<prudență>, a fost avocat, <iar> acuma este magistrat în Cernăuți.

... 1

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 262 **CONSTANTIN BERARIU**, stud<ii> jur<idice>

†

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 20, <iar pentru> spîta neamului <vezi *supra*,> sub <nr.> 246.

Este fiul membrului onorar Artemie Berariu, fost paroh și arhipresviter-stavrofor în Ceahor, lângă Cernăuți, și al soției sale Iulia, fiica mitropolitului Silvestru.

Activ <în perioada:> 1887/8 – 1894/5.

<A fost> primit la 14/10 1888.

În 1888/9 ține o prelegere: *Viața și activitatea lui M<ihai> Eminescu*.

Iarăși primit <în «Junimea»> la 14/10 1890 (poate <fiindcă> făcuse miliția¹ <între timp>? – N.C.).

În 1889/90, sem<estrul> I, este bibliotecar, ales cu 13 voturi, la comers a vorbit pentru «Academia ortodoxă»; în Șed<ința> plen<ului> din 17/11 1889 e<ste> secretar II ad hoc, <iar> în sem<estrul> II e<ste> secretar II, ales cu 16 voturi; roagă, la 15/6 1890, demisia din acest post, dar nu o capătă. În acest an a fost și președintele Comis<iunii> literare.

În locul demisiei din secretar II primește, din partea Plenului, vot de încredere (<este> primul caz <din istoria «Junimii»>! – N.C.).

L-a substituit adesea pe fratele său, Alecu, când acesta era secretar II.

A jucat un rol însemnat în afacerea seratei din 9 mai 1890.

În 1890 ține o conferință: *Un cuvânt în amintirea lui Vas<ile> Alecsandri*.

Bădița Stănică Berariu, <în> 1928

<semnătura>

<În anul> 1890/91:

În sem<estrul> I, e<ste> vicepreședinte, ales cu 28 de voturi, și președinte al Comisiei² literare (*Cron<icarul>*). Din ambele posturi a demisionat în Șed<ința> plen<ului> din 14/3 1891. La comers a vorbit pentru Universitate. În Comitet fu combătut de Emil Criclevici; <de asemenea,> a avut un rol important în „afacerea Leschalle” și <în diferite> daraveri cu bani, dar erau sume mici (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 11/3 1891). <Totodată,> a condus serata din Solca și a avut de furcă cu C<onstan>tin Isopescul, dar mai ales cu Ambrosie Comoroșan. De asemenea, în această perioadă ține> prelegerea: *Critica la operatul lui Emil Criclevici: „Viața și scrierile lui Gh<eorhe> Asachi”*.

<În anul> 1891/92:

În 16/11 1891 e<ste> citat înaintea Comitetului (<pentru> cercetare disciplinară – N.C.), <în urma căreia,> Comitetul a propus eschiderea pe două semestre; în Șed<ința> plen<ului> din 25/11 1891 i s-a dat însă <dreptul la> demisia simplă, la propunerea lui Petru Ionescu. În acest an a ținut conferința *Dare de seamă (critică) asupra dramei „Horia” de Ghiță Popp.*

În 1894/5 citește un *Studiu biografic despre Vartolomei Măzăreanu.*

În Șed<ința> gen<erală> din 27/11 1898 e<ste> ales în Comis<iunea> pentru schimbarea statutelor.

Numirea lui de m<embru> emer<itat> nu reușește în Ad<unarea> gen<erală> din 17/11 1901, ci deabia la 20/11 1904 e<ste> numit emeritat (cu trei voturi contra, cf. pag. 303 sau 305).

Cu ocazia jubileului de 25 de ani, a dedicat «Junimii» <lucrarea:> *Făt Frumos în grădina Sf. Vineri.*

După *proc<esul>-verbal al Ad<unării> gen<erale>* din 29/11 1904, pag. 309, el a pus baza Bibliotecii <Societății academice «Junimea»>, donându-i acte și documente.

A revizuit manuscrisele lui Gh<eorghe> Tofan (*Foiletoanele* lui Mih<ail> Teliman – N.C.); cf. *Șed<ința> plen<ului>* din 19/3 1905, pag. 6 și *acte intrate* în 1904/5 <a făcut acest lucru în lucrarea>: *Constatări și reflexiuni cu privire la scrierile lui Teliman.*

<Apoi, a mai întocmit studiul:> „*Ale mării și iubirei valuri*” de Grillparzer (cf. *Șed<ința> plen<ului>* din 22/2 1905).

În Șed<ința> plen<ului> din 12/2 1906 roagă demisia din emer<itat> (cf. *Șed<ința> Com<itetului>* din 10/2 1906, pag. 130), <însă> o revocă la 7/12 1911.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1880/1, <în perioada:> 1897/8 – 1899/1900 <și în perioada:> 1911/12 – 1913/14.

La 11/5 1919 a fost cel dintâi emer<itat> care a dat 10 cor<oane> p<entru> «Junimea», <în condițiile în care> în casă erau numai trei cor<oane>!

În 1919 devine m<embru> fondator.

Pentru Cămin a donat 500 <de> lei; *pro* 1919–1928: 885 <de> lei.

A salutat cu bucurie reactivarea «Junimii» și a ținut la ea.

<Pentru> restul <activității lui Constantin Berariu>, vezi *Istoria literaturii române* și <Istori>a Teatrului Național <din Cernăuți>.

... 3 ...

¹ Termen folosit pentru a desemna serviciul militar.

² Așa în text, «Comisie» în loc de «Comisiune».

³ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

S-a născut la 15 iulie 1868 în Cernăuți.

Activ <în perioada:> 1887/8 – 1891/2.

<A fost> primit <în «Junimea»> la 14/10 1888.

În 7/2 1890 e<ste> admoniat de președinte pentru purtarea sa fără tact, arătată mai adese<a>.

În 1890/1 roagă demisia din Societate, <însă> o retrage și roagă un împrumut de 5 fl<orini>. Este respins. Cauza amenințării cu demisia este că ar fi căpătat o palmă de la Comoroșan Ambrosie la o probă a «Armoniei» (cum zicea el). Strâmtorat de Comitet, promite că va ieși din «Kirchenmusikverein», unde era bibliotecar (cf. *acte intrate*).

Contemporan cu Iancu Balmuș, Epam<inonda> Grigorovici <și> C<onstantin> Isopescu.

În 1891/2 e<ste> primit în Șed<ința> Plen<ului> din 12/3 1892, <dar> în *Rap<ortul> an<ual>* nu figurează.

A fost, prin 1892, membru și în «România Jună».

A fost la jubileul din 1928 cu panglică!

Azi e<ste> șef de birou la Prefectura județului Cernăuți <și> locuiește în strada Eminescu, nr. 22.

A fost la Imatriculare¹!

8/11 1929 *Cron<icarul>*

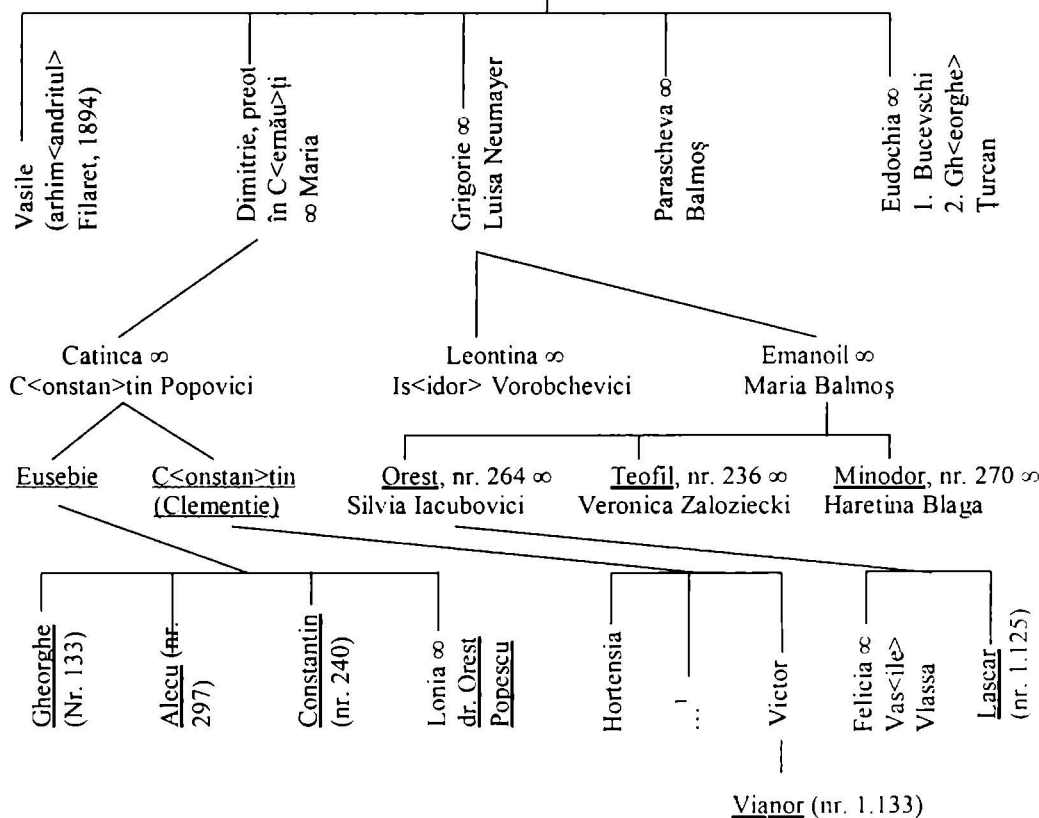
¹ Greșit pentru «Imatriculare» !?!

Dosarul <nr.> 264.

Familia își trage originea din Ardeal, de unde a venit, probabil, în Bucovina după 1800 sub numele de „Bândea” – dar, după *Dosarul <nr.> 120*, <ea ar fi fost> sub numele de „Bönde”, ceea ce înseamnă pe ungurește „burtă”, N.C. În Bucovina i s-a rutenizat numele în Böndevschi – Bendevschi.

Spita neamului:

Ioan Bâdea, preot în Todirești ∞ Serafina Nemeș

Orest s-a născut la 19 ianuarie 1868, în Cernăuți <și> aici a absolvit studiile teologice.

Părinții lui Orest <au fost>: Emanuil, consilier administrativ <și> mama Maria, născ<ută> Balmoș.

<semnătura>

Activ <în perioada> 1887/8 – 1888/9; în anul al doilea a fost econom, ales cu 16 voturi.

Trece apoi la «Academia Ortodoxă», unde, în 19/11 1889, figurează în Comitet ca <și> cassier.

Numit emeritat în 1926, dar, murind la 29 noiembrie 1926, nu i s-a trimis Diploma de m<embru> emeritat – N.C.

Orest a fost preot în Vatra Dornei, Ciocănești și Stulpicani.

A fost căs<ătorit> cu Silvia, născ<ută> Iacubovici.

A colectat, pentru Căminul «Junimii», 1.550 <de> lei.

8/1 1929 *Cron<icarul>*

[†] Loc lăsat necompletat.

Nr. 265 **VASILE POPOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada> 1887/8 – 1888/9.

Primit în Ad<unarea> gen<erală> din 3/11 1888, dar în *Raportul anual pro <18>87/88* nu e<ste> indus; tot așa nu e<ste> indus <nici> în *Rap<ortul> an<ual> pro 1888/9*.

Cine o fi acesta, nu am putut afla!

21/1 1930 *Cron<icarul>*

Nr. 266 **CORNEL NASTASI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în> 1888/9.

<A fost> primit la 14/10 1888, <dar> în *Rap<ortul> an<ual>* nu este indus.

După Eugen Tarangul, „să fi murit ca funcționar la Consistoriul arhiepiscopal pe la 1902. Date mai precise ar putea da Eugeniu Neșciuc”.

O soră a lui era mama lui Mihai Mitrofanovici

Dacă îmi aduc bine aminte, îi ziceau „Pimpernel”.

21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

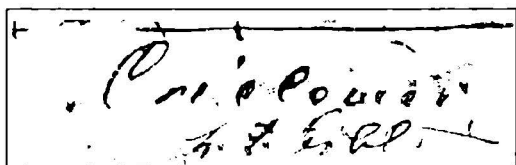
Nr. 267 **EMILIAN CRICLEVICI**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1888/9 – 1891/2.

Roagă primirea la 9/9 1889, <fiind> primit la 13/10 1889.

În 1889/90, sem<estrul> II, e<ste> bibliotecar <și> membru în Comis<iunea> literară, <iar> la 17/12 1889 citește *Rap<ortul> Comis<iunii> reviz<uitoare>*.

În 1890/1, sem<estrul> I, e<ste> bibliotecar, ales cu 28 de voturi; <atunci> se „mânca” cu C<onstan>tin Berariu, vicepreședinte. Capătă, în Șed<ința> Com<itetului>, concediu pentru manevrele de la Liov (10/5 – 10/6 1891) <și> ține o prelegere, *Viața, activitatea și scrierile lui Gh<eorghe> Asachi* (<însă> elaboratul <de față> fu criticat de C<onstan>tin Berariu).

<semnătura>

În 1891/2 e<ste> membru – după *Rap<ortul> an<ual>* – numai în sem<estrul> I.

A avut un conflict cu Maximilian Constantinovici.

Emeritat, după *Rap<ortul> an<ual> pro 1893/4*.

Jertfe p<entru> «Junimea»: pentru cămin: ...¹; *pro 1919–1927*, în total: ...¹. De la 1928 membru sprijin<itor> cu 1.200 <de> lei anual.

Președ<intele> Filialei C<âmpu>lung <Moldovenesc>.

Dr. <în> juris<prudență>, avocat <în> Câmpulung <Moldovenesc>.

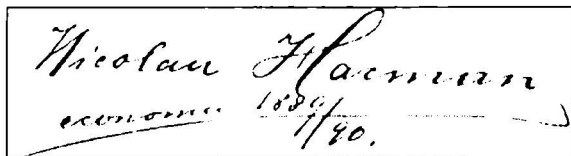
21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 268 **NICOLAI HACMAN**, stud<ii> jur<idice>

†

Este fratele lui Max<imilia> Hacman (<vezi *infra*,> nr. 414).

<semnătura>

Activ <în perioada> 1888/9 – 1891/2.

Roagă primirea la 9/9 1889, <fiind> primit la 13/10 1889.

<Nicolai Hacman>

<Nicolai Hacman>

În 1889/90, sem<estrul> I, este econom, ales cu 14 voturi, <iar> în sem<estrul> II <este> membru în Comis<iunea> literară.

În 1891/2 a fost membru numai în sem<estrul> I, <iar> la comers a vorbit pentru Universitate.

Fost consul austro-ungar în Galați.

A murit în 1916.

21/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 269 **APOLONIU PATRAȘ**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în perioada:> 1888/9 – 1889/90.

Roagă primirea la 12/9 1889, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 13/10 1889.

Având un conflict grav cu Temistocle Bocancea (dar după *acte ieșite* din 26/4 1890 cu I. Bocancea), președintele Juriului de arbitri a propus excluderea lui pe trei semestre, propunere care s-a primit în Șed<ința> Plen<ului> din 15/5 1890.

Numit emeritat la Ad<unarea> gen<erală> din 21/11 1907.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1911/12.

A fost judecător în Siret.

S-a sinucis.

21/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 270 **MINODOR BENDEVSCI**, stud<ii> jur<idice>

<Este> frate cu Orest și Teofil Bendevschi.

Activ <în perioada:> 1888/9 – 1892/3.

Roagă primirea la 29/9 1889 <și> e<ste> primit în Șed<ința> plen<ului> din 13/10 1889.

În 1889/90, sem<estrul> I, este vicepreședinte, ales cu 16 voturi, <iar> în sem<estrul> II <este> econom, <ales> cu 14 voturi, reușind la balotaj contra lui Ilie Haureș.

În Ad<unarea> gen<erală> din 8/11 1891 e<ste> ales în „Marea Comisiune pentru aranjarea de serate cu muzică, conferințe și declamațiuni”. Comis<iunea> <aceasta> nelucrând nimic, a fost destituită.

Roagă iarăși primirea la 29/12 1892, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 2/2 1893.

Emeritat de la 8/11 1903.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în> 1911/12.

Căs<ătorit> la 29/6 1908 cu Hareti Stănescu (o ardeleancă), e<ste>, deci, cumnat cu dr. Isidor Bodea.

În 1920/21 e<ste> președintele Filialei Rădăuți.

Dr. <în> juris<prudență>, notar public <în> Rădăuți.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 1.000 <de> lei; *pro* 1919–1927: ...¹. De la 1928 <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

21/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 271 **IOAN ISOPESCU I**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în> 1888/9 – 1891/2, sem<estrul> I.

<Ioan Isopescu>

<semnătura>

<A fost> primit la 13/10 1889.

În 1889/90 – după *Rap<ortul> an<ual>* – <urma> stud<iile> teol<ogice>.

Emeritat de la 16/11 1919.

...¹

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

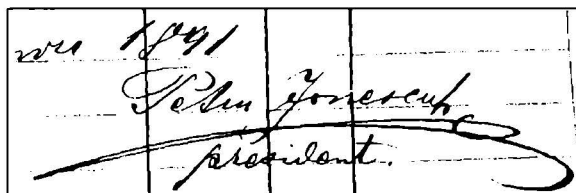
Activ <în perioada> 1888/9 – 1891/2.

Roagă primirea la 12/10 1889 <și> este primit la 13/10 1889.

În 1889/90, sem<estrul> I, e<ste> secretar de externe, ales cu 15 voturi și membru în Comis<iunea> literară, <iar> în sem<estrul> II e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare. La comers a vorbit pentru membrii onorari.

În 1890/1 e<ste> președinte al «Junimii» în ambele semestre, ales cu 26 de voturi.

El e<ste> primul ardelean care a ajuns în «Junimea» la această demnitate.

A rectangular box containing a handwritten signature in cursive. The signature reads "Petru Ionescu" and "președinte". Above the signature, the date "1891" is written. The box is divided into four vertical sections by thin lines.

<semnătura>

În 1891/2 este președintele Comisiunii reviz<uitoare>, <calitate în care> citește *Raportul Comisiei*¹ în Șed<ința> plen<ului> din 12/3 1892; demisionează din postul acesta în Șed<ința> plen<ului> din 22/6 1892. În acest an este președintele Juriului de arbitri. El a fost *spiritus agens* al „Încercărilor literare”, a căror urmașă este <revista> „Junimea literară”.

Era bun orator. La comers a vorbit ca fost președinte foarte bine.

În 1892/3, și anume până la 1/10 1893, este președintele Juriului <de arbitri> (cf. C. Onciul).

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1894/5*, <este> emeritat.

În 1927 donează «Junimii» primul număr din <revista> „Încercări literare”.

2
...

¹ Așa în text, «Comisie» în loc de «Comisiune».

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<Dimitrie Gallin>

<Dimitrie Gallin>

Activ <în perioada:> 1888/9 – 1890/1.

<A fost> primit la 13/10 1889.

După *Rap<ortul> an<ual> pro 1893/4*, <este> emeritat.

Căs<ătorit> la 1899, iunie, cu Aurora Doboș, în C<âmpu>lung moldovenesc>.

A murit la 25/9 1908, în Rădăuți, und era magistrat.

...¹.

¹Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 274 **EUGENIE TURTUREAN**, stud<ii> teol<ogice>

<Este> văr al doilea cu Amfilochi Turturean, <căci> bunicii lor au fost frați, <iar> tații lor au fost veri <primari>.

Eugenie este fiul lui Titus Turturean, paroh în Horodnicul de Sus, jud<ețul> Rădăuți.

Activ <în> 1888/9.

Roagă primirea la 12/10 1889, primit în Șed<ința> plen<ului> din 13/10 1889.

...¹.

¹Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<Pentru> datele familiale <vezi *infra*,> sub <nr. 344>¹.

Activ <în> 1888/9, <în> 1889/90 și <în> 1891/2.

Petiția de primire <este> fără dată, <fiind> primit la 13/10 1889.

În 1889/90 e<ste> membru în Comis<iunea> literară, <unde> ține trei prelegeri: a) *Unele cugetări despre D<imitrie> Bolintineanu ca om și poet*; b) „*Lupta pierdută*”, icoană din trecutul Moldovei, sec. XV <și> c) „*Doinile lui Vas<ile> Alecsandri*”, *aprețiere literară*.

În Șed<ința> Com<itetului> din 12/2 1891 este eschis pe un semestru, dar poate cerceta cabinetul.

În Șed<ința> plen<ului> din 17/7 1890 ?¹ eschis „pentru purtare pătamătoare pentru Societate”.

Cf. *actul incurs ex* 1890/1 din 31/1 1891, „roagă primirea în Societate cu abnegațiune de sine”.

Cf. Șed<ința> plen<ului> din 16/11 1890: „Asupra petiției d<omnu>lui Tem<istocle> Bocancea a decis <C>omitetul că d<omnu>l Bocancea să nu fie deocamdată primit în Soc<ietate>, dar să aibă dreptul de a se folosi de cabinet, bibliotecă și de a participa la ședințele literare. După o dezbatere, face d<omnu>l C<onstantin> Isopescul propunerea ca petiția d<omnu>lui Bocancea să se respingă și să nu i se acorde drepturile propuse de Comitet. (<propunere care> s-a primit!)”.

Primit <să participe> în Șed<ința> plen<ului> din 17/12 1891, <prilej cu care> citește *Cântul I* din epopeea *Zile negre*.

În Șed<ința> plen<ului> din 2/2 1893 petiția de primire e<ste> respinsă.

Emeritat de la 17/11 1901.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> în 1906/7, 1907/8, 1911/12, 1912/13 <și în> 1913/14.

... 3

¹ Loc lăsat necompletat, completat după *Albumul Mare*.

² Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

³ Lipsște trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 276 <și> un articol din „Biserica și Școala”, Arad, anul 52, nr. 7, 12 februarie 1928.

S-a născut la 1869 în Arad, ca fiu al „anteluptătorului național Ioan Popovici-Desseanu, deputat în Dieta ungară și fruntaș al vieții publice”. Mama <sa> era nepoata episc<opului> Gherasim Rațiu.

<Adrian Popovici-Desseanu în> 1899

<semnătura>

El absolvă Școala secundară în Arad și vine la Cernăuți.

Junimean activ <în perioada:> 1888/9 – 1890/91.

În 1889/90, sem<estrul> I, <este> controlor, <iar> în 1890/1, sem<estrul> I, secretar I, ales cu 29 de voturi; demisionează din postul său la 14/3 1891. La comers a vorbit p<entru> soc<ietățile> române.

Era membru și în «Armonia».

Orfan, <se> grijește încă de trei surori.

Face armata în Arad.

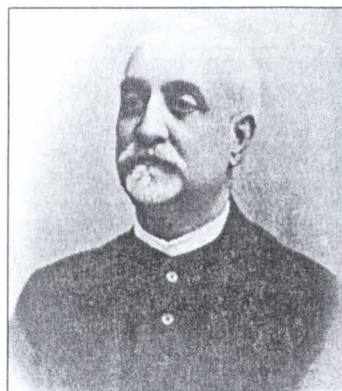
A condus ziarul „Dreptatea” din Arad.

Cu frații Braniște Valeriu și Victor lucrează la ziarul „Patria” din Cernăuți.

Participă la demonstrația contra mitrop<olitului> Ciupercovici, <motiv pentru care> este expulzat¹.

„Sudu Mare” – așa era numit în Cernăuți – era un om deosebit de voinic și hărțăgos, prieten bun cu Mih<ai> Teliman, <motiv pentru care acesta din urmă era numit> președintele „Sudului”.

„Sudu Mare” devine, în Bucovina, o figură legendară, el a fost student! (Nu ca cei de azi! – N.C.)

<Adrian Popovici-Desseanu în> 1927

Ca preot a dezvoltat o activitate deosebit de rodnică și apreciată de autorități.

Cf. „Sudu Mare” în foiletoanele lui M<ihai> Teliman <și> ibidem, *Arestarea lui Dreyfuss*.

Emeritat <de la> 13/11 1920.

A murit ca protopresviter de Vașcău, jud<ețul> Bihor, la 31 ian<uarie> 1928, în clinica din Cluj. †

Una dintre surorile lui e<ste> soția emer<itatului> dr. Gh<eorghe> Ciuhandu.

7/11 1929 *Cronicarul*

¹ Exmatriculat din Facultatea de Teologie.

Nr. 277 **IOAN HAUREȘ**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în> 1888/9.

Petiția de primire fără dată, primit la 13/10 1889.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 278 **ROMUL REUȚU**, stud<ii> jur<idice>

Spita neamului, vezi <infra>, nr. 1.000.

Născ<ut> la 3/2 1871, în Frătăuții Noi, jud<ețul> Rădăuți, din părinții: Gavril, dirig<inte> școlar, și Talistrada, fiica preotului Popescu din Horodnicul de Jos.

Familia Reuț își are obârșia din Basarabia, dintr-un sat de pe râul Reutu¹. Bunicul bunicului se stabili în Vicovu de Sus. Bunicul Luca, născ<ut> la 1807, se stabili ca gospodar fruntaș în Gălănești, în gospodăria bunicii Ana, născută Bujdeiu. A cercetat școala primară în Frătăuții Noi și Rădăuți, <iar> liceul <l-a urmat> în Suceava (1881–1889), făcând parte din cea dintâi clasă paralelă română.

Primit în «Junimea» <în> Ș<edința> plen<ului> <din> 13/10 1889, rămânând m<embru> activ până la 17 decem<brie> 1889. În Ș<edința> plen<ului> <din> 17/12 <18>89 anunță ieșirea din societate (cf. *Acte intrate* cu data 6/12 1889). Bendevschi vorbește pe larg ...². La propunerea lui Desseanu, <i se> primește demisia <cu vot> unanim.

Roagă reprimirea la 5/6 1890, petiția amintită <este prezentată> Ș<edinței> plen<ului> din 17/7 <18>90, <dar> e<ste> reprimat de-abia în Ș<edința> plen<ului> din 16/10 1890 *per maiora*.

A citit în ședințe literare: *Țăranul și păstorul, Gândiri*, <ambele sunt> poezii, și *Așa a fost scris*.

<În> 1890/91 <este> membru în Comis<iunea> lit<erară>, unde susține lucrarea>: *Despre activitatea lui C<onstantin> Negruzzi*.

<În> Ș<edința> plen<ului> <din> 14/3 <18>91 <a fost> secretar II
ad hoc.

<În> 1891/92 figurează în *Rap<ortul> an<ual>* cu prelegerea:
Starea judiciară în Moldova în secol<ul al> XVII<-lea>.

A studiat și în Viena, <iar> stagiul militar l-a făcut în Triest.

A ajuns în magistratură până la gradul de consilier de Curte de Apel.
De la 1919 <este> avocat în Cernăuți, <iar> în 1923 și <în> 1926 <a fost>
decan al Baroului.

<În> 1911 <este> deputat în Dieta Bucovinei, <în> 1919 și 1922 <a
fost ales> deputat, <iar în> 1927 <devine> senator.

<Romul Reuțu>

<semnătura>

A publicat, în „Junimea literară” <lucrarea>: *Cauzele criminalității*;
în „Öster<reichische> Richterz<ei>t<ung>”, *Das Kriminalrecht der
Zwölfstufen*. A colaborat la „Voința poporului”, la revista „Wahrheit” și
altele <și> a editat „Voința țărâniei”.

A dat «Junimii» trei fii: Romeo (nr. 1.000), fost președinte, Pompei
și Dimitrie.

Emeritat <în> Ad<unarea> gen<erală> <din> 4/11 1923.

Rubrica jertfelor: pentru Cămin: 5.000 <de> lei, <motiv pentru care
a fost făcut>: ctitor. De la 1927 <este> membru sprij<initor> permanent cu
1.000 <de> lei anual. Pentru <perioada> 1924–1926 <a dat>: 450 <de> lei.

20/10 <1>928 Cron<icarul>

¹ Este vorba de râul Răut.

² Loc lăsat necompletat.

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1890/1.

Roagă primirea la 13/10 1889, <însă> în *Rap<ortul> an<ual> pro 1888/9* nu este indus ca membru.

Roagă iarăși primirea, <după care> pică la postul de econom în balotaj.

De la 18/5 1890 – în locul lui Orest Baleanu – e<ste> membru în Comis<iunea> literară.

După Victor Olinescu, a fost paroh în Răpujineț și a murit la 28/4 1919.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 280 **VASILE TURTUREAN II**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în> 1889/90.

Roagă primirea la 23/10 1889 și iscălește stud<ent> la Fil<osofie>.

În 1889/90 a fost – după *Rap<ortul> an<ual>* – membru numai în sem<estrul> I.

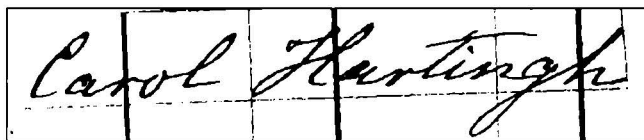
În Șed<ința> plen<ului> din 17/12 1889 este eschis (Cauza nu este indusă – N.C.)

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 281 **CAROL HARTHING**, stud<ii> jur<idice>

Fiu de boier din Basarabia, un uriaș la trup, dar la bătaie se temea să dea peste cap; nici nu purta baston, ca să nu intre într-un păcat.

„Boier din Chișinău, locuia cu mama și sora în Cernăuți. Fratele său, Eugen, este inginer de mine la Petroșani ?¹ și <s-a> căsătorit cu fiica lui C<onstan>tin Stefanovici”. <ss.> Victor Olinescu m. p.

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1892/3.

Roagă primirea la 26/10 1889, „fiind român”, <și> e<ste> primit la 3/11 1889.

În primul an este membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <motiv pentru care> citește *Rap<ortul> Comis<iunii> revizuitoare* în Șed<ința> plen<ului> din 22/4 1890; pe urmă a luat cassa în seamă; a fost, deci, cassar în 1890/1 (după *Rap<ortul> an<ual>*), în 1891/2, <când a fost> ales cu 29 de voturi, și în 1892/3, ales cu 20 de voturi; a rămas cassar până la 1/10 1893.

Gestiunea cassei fiind corectă, Comis<iunea> reviz<uitoare> n-a avut ce-i reproșa. Se potrivea bine cu Desseanu (nr. 276).

După *Rap<ortul> an<ual> pro* 1893/4, <este> emeritat.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

Nr. 282 ALEXANDRU BUGA, stud<ij> fil<osofice>

Născ<ut> la 18/26 sept<embrie> (după Wurzer, la 6/9) 1868 în Sf. Ilie, jud<ețul> Suceava. Activ <în perioada> 1889/90 – 1894/5.

Roagă primirea la 3/11 1889 (actul este semnat Buga Ion), <fiind> primit la 3/11 1889.

De la 27/6 1891 e<ste> ales în locul lui Gh<eorghe> Constantinovici membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

În 1893/4 e<ste> președintele Comis<iunii> literare și citește critica operatului *Vasile Lupu și Matei Basarab, schiță biografică cu privire la biserică și școală și explicarea unor episoade din viața acestor domnitori*.

În Ad<unarea> gen<erală> din 17/11 1901 este indus ca emeritat.

Cf. *acte intrate* <în> 1903/4 (ultimul act din vol. I): „Sentința Juriului de arbitri între Buga și Vasile Ropcean. Ultimul trebuie să retracteze cu regrete etc. ...¹”.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 5.000 <de> lei – este, deci, ctitor. Pentru anii 1919–1927 <a dat>, în total, 660 <de> lei (fără lacune), <iar la> *Rap<ortul> an<ual>* <a> suprasolvit cu 50 <de> lei. De la 1928 <este> membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual.

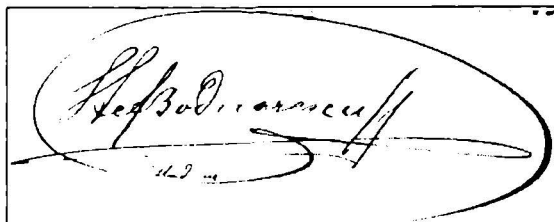
Fost profesor de matem<atică> și fiz<ică> la Liceul „Aron Pumnul” în Cernăuți, director al Băncii „Casa Română”, fost casier al «Societății p<entru> Cultură» etc.

<A rămas> neînsurat.

7/3 <1>931 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Născut la 10 august 1868 în Marginea, jud<ețul> Rădăuți, din părinții: Filip, cantor bisericesc, și Reveca, născ<ută> Berariu. Liceul l-a absolvat în Suceava.

<semnătura>

Activ <în perioada> 1889/90 – 1894.

Roagă primirea la 3/11 <18>89, <fiind> primit la 3/11 <18>89 <și> pus sub conducerea lui Petru Ionescu.

În 1889/90, sem<estrul> II, e<ste> președintele Comisiunii literare. Demisionează din acest post la 15/6 1890, plecând la Dragonești, jud<ețul> Tecuci.

<În> 1891/2 <este> secretar I, ales cu 20 de voturi; la comers a vorbit pentru Societățile românești. Membru în Comis<iunea> literară, <unde citește mai multe> poezii: *Timpul*, *Cătră națiune*, *Cătră privighetoare*, *Primăvara*, *Amoriul și cariul* <și> *Legenda rândunelii*.

În 1892/3 <este> membru în Comis<iunea> literară; la comers a vorbit pentru «Societ<atea> p<entru> Cultură; <tot acum a fost și> președintele Juriului de arbitri (de la 1/10 1893 – <când a avut loc> Ad<unarea> gen<erală> – în urma lui Petru Ionescu), <dar și> membru în Comis<iunea> pentru modificarea regulamentului.

Prelegere: *Critica la elaboratul lui Eugen Botezat: „Privire asupra lăfirii geografice a animalelor”*.

A avut un conflict cu Eudoxie Mironovici.

În 1893/4 e<ste> președintele Juriului de arbitri.

Emeritat de la 18/11 1894.

Jertfe pentru «Junimea»: p<entru> Cămin: 250 <de> lei, totalul colectei <fiind de> 750 <de> lei; *pro* 1919–1926 ...¹; de jubileu<l> <organizat în> 1928 <a dat> 300 <de> lei. De la 1927 <este> membru sprijin<itor> cu 360 <de> lei anual.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Dosarul <nr.> 186.

Spita neamului vezi <supra, nr. 186>¹.

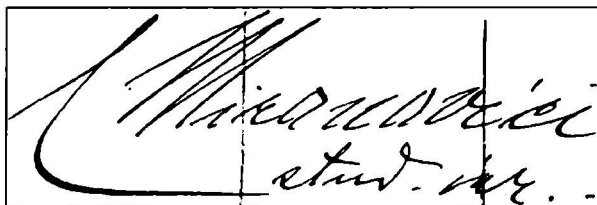
Eudoxie este fiul m<embrului> sprij<initor> Gheorghe Mironovici, <fiind>, deci, frate cu Longin și Aurel.

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1890/1 <și în> 1892/3.

Roagă primirea la 10/11 <18>89, <fiind> primit la 17/11 1889.

În 1889/90, sem<estrul> II, este membru în Comis<iunea> revizuitoare.

În 1890/1, e<ste> indus în *Rap<ortul> an<ual>*, sem<estrul> II, ca membru în Comis<iunea> revizuitoare. La Ad<unarea> gen<erală> vine² <să candideze> la postul de secretar II în balotaj cu Alecu Berariu și renunță.

<semnătura>

În 1892/3 nu este membru (pesemne, și-a făcut stagiul militar).

La 13/5 1893 roagă primirea și este primit în aceeași zi.

Cu Maghețiu Coriolan avea să grijească de banii de la datornici.

A avut un conflict cu Ștefan Bodnarescu.

S-a activat la miliție (Landwehr – N.C.) <și> a trecut apoi la poliția de stat.

S-a căsătorit cu o fiică a inspectorului școlar dr. Karl Tumlirz. Această căsătorie l-a nenorocit.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ În Ms. se face trimiterea la Albumul Mare, vol. I, pag. 235.

² Ajunge.

Activ <în> 1889/90 – 1890/1.

Roagă primirea la 1/5 1890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 18/5 1890.

De la 3/6 1890 – în urma lui Ștef<an> Bodnarescu – <este> membru în Comis<iunea> literară.

Emeritat de la 28/11 1909, mulțumește (cf. *acte intrate* <în> 1909/10) pentru numire în cuvinte frumoase. *Iter<um> legas!*

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

Era funcționar superior la P.T.T.¹ în Cernăuți.

A murit <în> 1921.

<S-a ținut> manifestație de doliu în Șed<ința> plen<ului> din 26/3 1921.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Poștă, Telefon și Telegraf.

Nr. 286 NICOLAI STÎNGACI, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1890/1.

Roagă primirea la 14/9 1890, <fiind> primit la 16/10 1890 *per maiora*.

În 1890/1 nu arăta mult interes pentru societate, <motiv pentru care> Grig<ore> Filimon propune chiar eliminarea lui, dar propunerea pică <la vot>.

(Cine este acest Stângaci N<icolai> nu am putut afla; un N<icolai> Stângaci e<ste> compagnonul lui Al<exandru> Buga, dar el declară că nu a fost în «Junimea»; după dr. Eugen Tarangul, <Nicolai Stângaci de sub> nr. 286 a fost consilier P.T.T.¹ în Cernăuți – N.C.)

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Poștă, Telefon și Telegraf.

Nr. 287 IOAN COJOCARI, stud<ii> jur<idice>

<S-a> născ<ut> la 22 dec<embrie> 1869 în Suceava, din părinții Sarchis Chodzacar și Ana, născută Manissali (Manișalău), ambii la 1928 <erau deja> morți. Se trage dintr-o veche familie armenească de comercianți, venită din Armenia și stabilită în sec<olul> <al> XV<-lea> în Moldova. Moșul, Ovanes Manișalău deveni proprietar mare în Chilișeni, numit pe atunci Știrbăț, jud<ețul> Suceava. „Chodzacar” este cuvânt armenesc, compus din „chodja” – scump, bogat, și „car” – piatră. Ovanes Chodzachar a absolvat Liceul Ort<odox> Rom<ân> din Suceava.

<Ioan Cojocari ca> student

Dr. Ioan (Ovanes) Chodzacar,
<în> 1928

Roagă primirea în 27/9 1890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16 oct<ombrie> 1890. E<ste> membru al «Junimii» până <prin> 1892–1894.

<Este> căsătorit <și> are trei copii.

Emeritat de la 16/11 1919. Mulțumește (cf. *Acte intr<ate>* <în> 1919/20) și devine membru fondator cu 500 de cor<oane>.

Intră în serviciul Statului ca funcționar politic în anul 1895 <și> avansează, la 1913, la rangul de prefect al județului Gura Humorului. În timpul războiului a avut multe de îndurat din partea generalului Fischer, dar, totuși, a intervenit pentru români închiși (așa, <de exemplu, a intervenit> pentru dr. Ambr<osie> Comoroșan). Ca răsplată, a fost numit *cive onorariu* în toate <cele> 32 de comune ale județului și primește un *Album*.

Gr. Ioan Ovanes
1928 Chodzacar.

<semnătura>

A fost și prefect de Zastavna.

Azi (1928) e<ste> cons<ilier> sup<erior> de admin<istrație> și pretor al plășii Dragomirna.

Rubrica jertfelor: pentru Cămin: 500 <de> lei; <între> 1921–1926 câte 20 <de> lei <anual>; <în> <1>927 <a dat> 50 <de> lei. De la 1928. <este> m<embru> sprij<initor> pe viață, <căci> dă «Junimii» anual câte 500 <de> lei.

20/10 1928 Cron<icarul>

<Este> fratele lui Tudor și Iancu Flondor.

Nicu este fiul cel mai mic al baronului din Storojineț, Gheorghe cav<aler> de Flondor și al soției sale, Isabella.

Activ <în perioada> 1889/90 – 1894/5, sem<estrul> I.

Roagă primirea la 1/10 1890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

Funcții în Comitet sau Secții n-a ocupat.

După câte știu, e<ste> membru emeritat.

În 1900 – când lupta pentru tricolor își ajunge apogeul, guvernator al Bucovinei fiind faimosul baron Bourguignon (cf. *Rap<ortul> an<ual> pro 1908–1926*, pag. 26) – Nicu Flondor, funcționar de administrație, este președintele Comitetului aranjator al balului «Junimii». Provocat să renunțe la acest post de onoare, el renunță la serviciul statului și vine la bal. Pentru acest gest de mândrie națională este numit membru onorar în Ad<unarea> gen<erală> extraord<inară> din 3/6 1900.

În războiul mondial era caporal sanitar la Cernăuți. Rușii l-au dus în Siberia.

Ca președ<inte> al Comis<iunii> interimare a dat «Junimii» parcela din str<ada> Alth pentru zidirea unui Cămin studentesc.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: ...¹; *pro* 1919: 100 de cor<oane>; *pro* 1920–1927: ...¹; *pro* 1928: 400 <de> lei. De la 1929, <este> membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

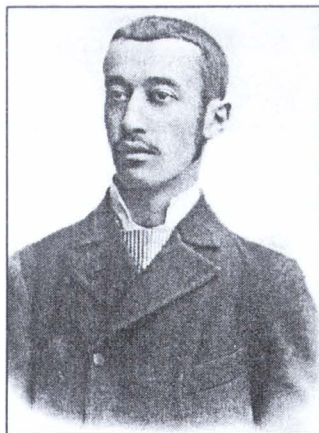
†

Dosarele <nr.> 316 (cu spita neamului) și <nr.> 289.

E<ste> fratele lui Radu.

S-a născut <în> 1872, la Prisăcăreni, jud<ețul> Storojineț.

Studiază liceul în Cernăuți, trecând bacalaureatul <în> 1890.

<Dimitrie Grigorcea>

Junimean activ <în perioada:> 1889/90 – 1893/4.

Petiția de primire <este> cu data de 1/10 1890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

În 1892/3 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <dar> demisionează în april<ie> 1893; este ales, împreună cu Alecu Popovici, în Comis<iunea> pentru modificarea regulamentului.

Numit emeritat în Șed<ința> extraord<inară> <din> 8/12 1894.

În 1895 e<ste> promovat în <examenul de> dr. <în> Juris<prudență>.

Se dedică agriculturii, administrând moșia părintească Prisăcăreni.

Moare tânăr, la 13/26 sept<embrie> 1900, <și> e<ste> înmormântat în Prisăcăreni. †

13/11 <1>929 Cron<icarul>

Nr. 290 **GHEORGHE ABAGER**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 335.

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1891/2.

Primit la 16/10 1890.

Numit emeritat la 16/11 1919.

Paroh în Botușana, Bucovina.

A dat pentru Cămin 300 <de> lei; *pro* 1920–1927: ...¹. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual.

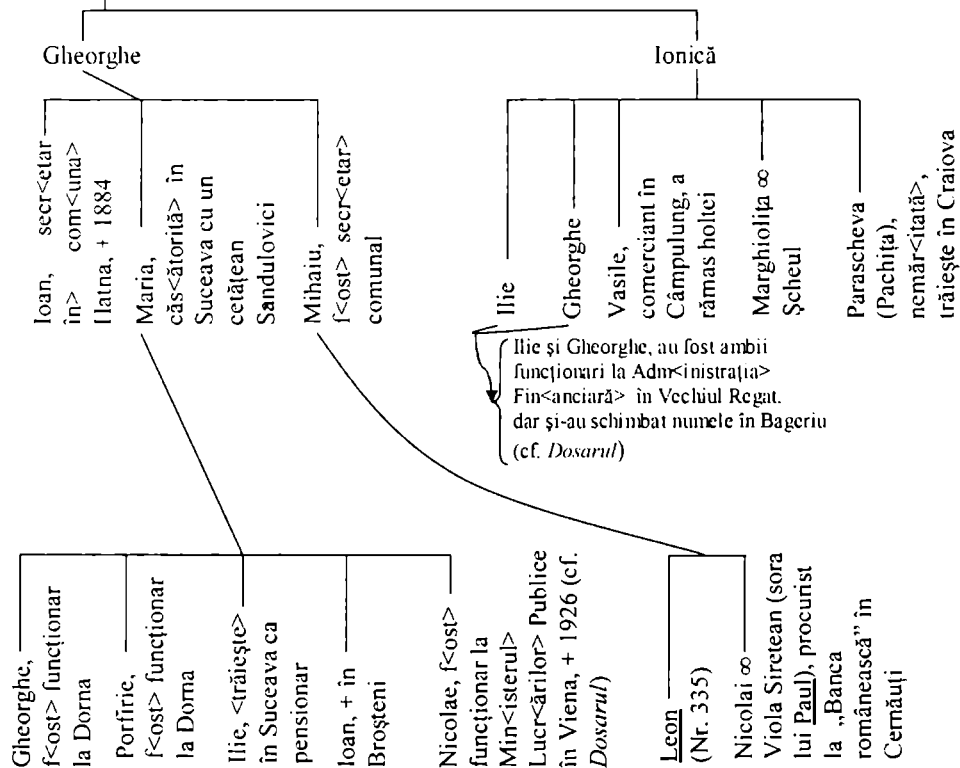
11/11 <1>929 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Spîta neamului:

Abageriu I, întemeietorul ramurii cernăuțene, din care se trage nr. 290.

Abageriu II, întemeietorul ramurii câmpulungene:

Nr. 291 **CORNELIE COBILANSCHI**, stud<ii> jur<idice>

E<ste> fratele dr. Leon Cobilanschi, director al Spitalului de boli nervoase din Cernăuți.

Activ <în perioada> 1889/90 – 1890/1.

Roagă primirea la 10/10 1890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

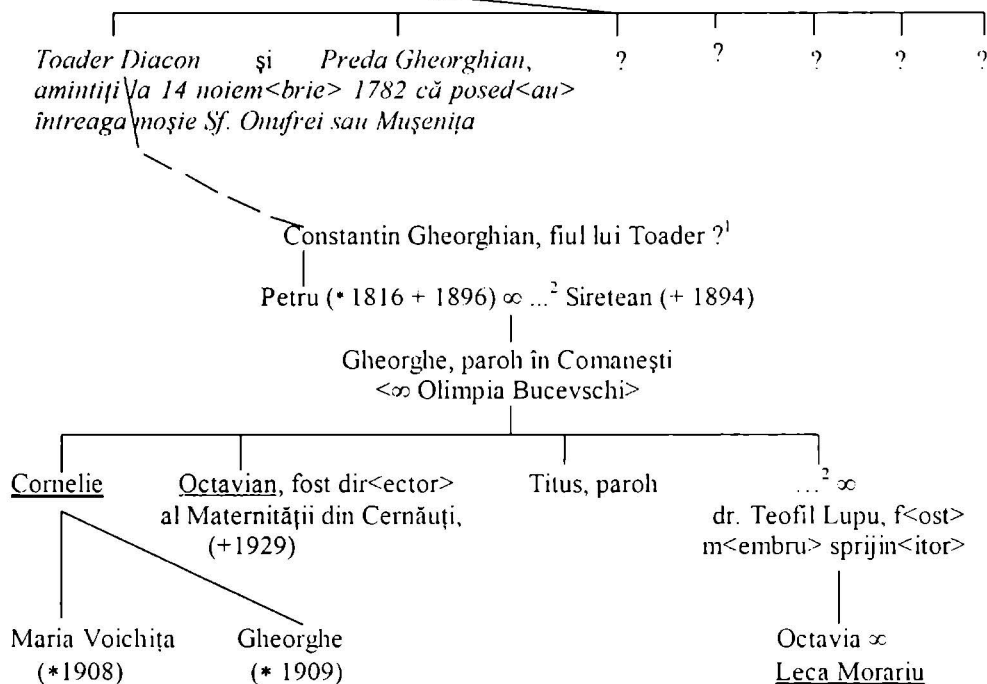
22/1 <1>930 Cron<icarul>

Dosarul <nr.> 292.

Familia se trage din Sf. Onufrei, lângă Siret.

<Spîta neamului>:

Iuon <Gheorghian> se afla în posesia unei moșii, cumpărată încă <din> 1739

<Cornelie Georgian> s-a născut la 18/6 1871 în Mahala, jud<ețul> Cernăuți, din părinții: Gheorghe, paroh, și Olimpia, sora lui Epam<inonda> Bucevski.

<Cornelie Georgian> ca student

Cornelie Georgian <în> 1928

Liceul l-a făcut în Suceava și Rădăuți, absolvind <în> 1890.

Activ <în perioada> 1889/90 – 1893/4.

În 1890/1 e<ste> membru în Comis<iunea> literară, <unde> ține o prelegere: *Despot-Vodă în istorie și la V<asile> Alecsandri*.

În 1891/2 este controlor (<ales cu> 25 <de> v<oturi>) <și> citește *Un ciclu de poezii populare*.

Emeritat <de la> 8/12 1894.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

A studiat și în Viena, făcând parte din «Rom<ânia> Jună».

<În> 1895 e<ste> promovat în <examenul de> dr. <în> juris<prudență>.

În Viena, în «Rom<ânia> Jună», a fost coleg cu Iuliu Maniu, Al<exandru> Vaida-Voevod, M<ihai> Teliman, V<asile> Găină ș. a.

A participat și la Congresul stud<enților> rom<âni> din Constanța <din> 1894, dar din întâmplare n-a fost disciplinat.

În 1895 intră în magistratură, avansează repede și, de la 1/1 <1>926, <este> președintele Sec<ției a> II-a la Curtea de Apel, Cernăuți.

Căsătorit cu Octavia, fiica paroh<ului> Dim<itrie> Popescul din Horodnicul de Jos.

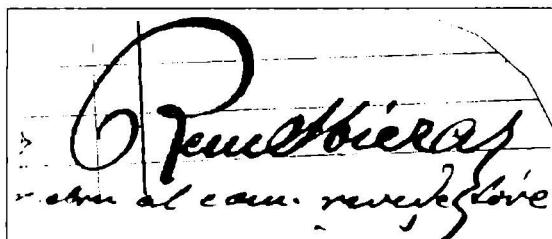
Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 + 1.000 <de> lei; *pro* 1919–1926, în total: 40 <de> cor<oane> + 810 <de> lei. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

12/11 <19>29 Cron<icarul>

¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 293 REM MODEST SBIERA, stud<ii> jur<idice>

<semnătura>

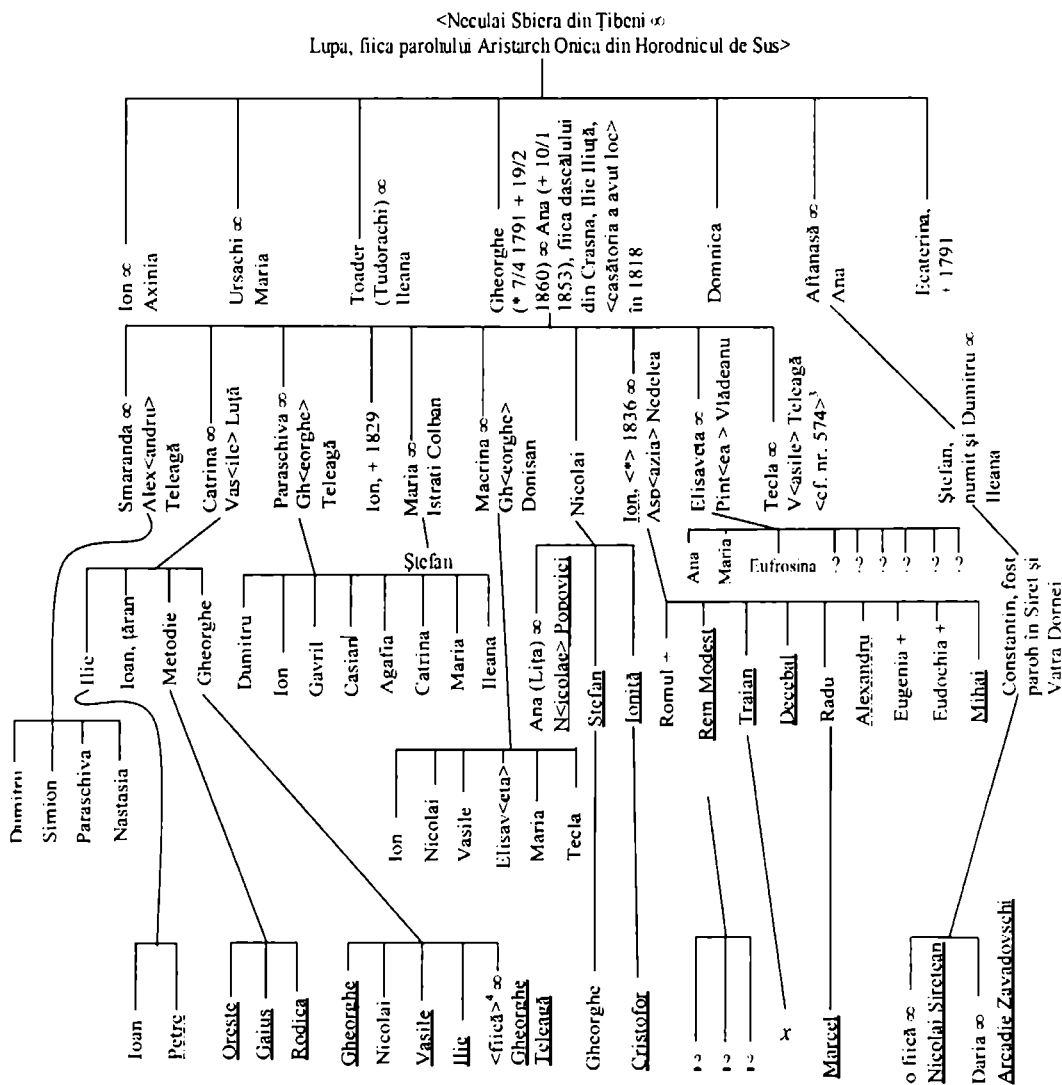
Dosar: *Familia Sbiera după tradițiune și istorie, amintiri din viața autorului*, de dr. Ion G. Sbiera, Cernăuți, 1899.

„Sbierenii” se trag din viță boierească, celebră deja pe timpul lui Ștefan cel Mare. Cartea – un fel de document familial – e<ste> bogată în izvoare și dovezi, precisă în date, cuprinde pagini de interes general pentru românismul

din Bucovina și în special pentru «Junimea» (cf. pag. 143–165, 187, 199, 209, 216, 227², 250, 284, 286², 344, 395 (Veniamin Iliuț), 397 <și> 410).

Neculai Sbiera din Țibeni era căsătorit (<în> 1782 sau 1783) cu Lupa, fiica parohului Aristarch Onica din Horodnicul de Sus. Vine – după ce ungurii îi iau moșia, prin 1790 – la Horodnicul de Jos, unde se stabilește ca țăran pe niște locuri pustii mănăstirești.

<Spîta neamului>:

6/1 1931 Cron<icaru>

<Rem Modest Sbiera s-a> născut în Cernăuți, la 24 martie/5 apr<ilie> 1873, ca fiu al membrului onorar dr. I<on> G. Sbiera și al soției sale Aspasia, născ<ută> Nedelcu.

A făcut toate studiile în Cernăuți, dând examenul de bacalaureat în 14 iulie 1890.

Stagiul militar l-a făcut la Regim<entul> 41 din Cernăuți.

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1893/4.

Roagă primirea la 14 octombrie 1890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

În 1890/1, sem<estrul> I, este membru în Comis<iunea> literară, <unde> se produce cu un tratat istoric: *Vlad Țepeș*.

De la 14/3 <până la> 16/5 1891 e<ste> secretar I, ales cu 20 de voturi, în urma lui <Adrian Popovici->Desseanu.

În 1891/2 este membru în Comis<iunea> reviz<uitoare> și anume de la 22/6 1892 – <când a avut loc> Ad<unarea> gen<erală> – în urma lui Petru Ionescu.

În 1892/3 e<ste> vicepreședinte, la comers a vorbit pentru «Acad<emia> ortodoxă». Tot acum> a reprezentat «Junimea» la comersul «Hygieei», împreună cu Alecu Popovici, <și> e<ste> membru în Comis<iunea> pentru modificarea regulamentului.

A făcut critica la elaboratul lui Dori Popovici, *Limba de conversare la românii din Bucovina*.

Emeritat de la 8/12 1894.

Căs<ătorit> cu ...¹, fiica fostului director din Suceava Ștefan Dracinschi, <au avut trei> copii: Ionel, Partenia <și> Eugenia.

Prim-președ<inte> al Tribunalului din Suceava.

A solvit pentru Cămin 200 <de> lei, total colectat <fiind de> 500 <de> lei; *pro* 1919–1927 (nu are lacune) <a donat> în total 320 <de> lei. De la 1928 membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

² Sublinierea lui Arcadie Dugan.

³ În Ms. se face trimiterea la *Albunul Mare*, vol. I, „pag. 87”, însă la această pag. figurează nr. 59 - Iulian Olinschi. Completat după familia lui Vasile Teleagă, nr. 574.

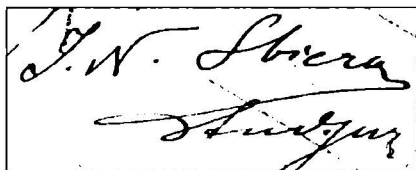
⁴ Loc lăsat necompletat, completat după arborele genealogic de la nr. 66.

Nr. 294 **ION N. SBIERA**, stud<ii> jur<idice>

<Pentru> datele familiale și spita neamului vezi <*supra*, nr. 293>¹.

Este fiul lui Nicolae Sbiera, paroh, și al soției sale Ileana, fiica protopopului Nicolai Dracinschi din Rădăuți.

S-a născut la 21 dec<embrie> 1868/2 ian<uarie> 1869.

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1894.

Roagă primirea la 13/10 <1>890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

În 1891/2 și <în> 1892/3 cam lipsea de la ședințe.

În 1892/3 era membru în Comis<iunea> literară.

Emeritat de la 16/11 1919.

Căs<ătorit> ...².

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: 500 <de> lei; pro 1920–1927 în total...². De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 240 <de> lei anual.

Consilier la Curtea de Apel din Cernăuți.

Are casă proprie în strada Pumnul, nr. 45.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ În Ms. se face trimiterea la *Albumul Mare*, vol. I, pag. 354.

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 295 **CONSTANTIN TELIMAN**, stud<ii> jur<idice>

†

<Este> fratele lui Mihai Teliman.

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1890/91.

Roagă primirea la 15/10 1890, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

În 1890/91 a vorbit la comers pentru «Academia Ortodoxă».

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 296 **ROMUL POLIȘ**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1890/1.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

1
...

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

<Este> fiul membrului onorar Eusebie Popovici, profesor universitar; este, deci, fratele marelui dr. Gheorghe Popovici (nr. 133).

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1894.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1890.

În 1890/1, sem<estrul> I, este econom, ales cu 18 voturi.

În 1891/2 e<ste>, <pentru> scurt timp, vicepreședinte, ales cu 18 voturi. A demisionat din acest post în Șed<ința> plen<ului> din 17/12 1891 (în *Rap<ortul> an<ual>* nu figurează ca vicepreș<edinte>).

Împreună cu mulți alții, e<ste> ales în „Comis<iunea> pentru aranjarea de serate cu muzică, declamări și conferințe”. Comis<iunea> nu lucră nimic și e<ste> destituită.

În 1892/3 e<ste> ales președinte al «Junimii», cu 16 voturi. <Totodată, era și> membru în Comis<iunea> pentru modificarea regulamentului. <În acest an>, ține două conferințe: *O epistolă din anul 1848* și *O enunțiațiune din anul 1848*.

În 1893/4 <este> președintele Comisiunii revizuitoare.

Emeritat de la 18/11 1894.

În 1900/1 cere, cu dr. Nicu Blându, Iorgu Toma și Dori Popovici. Șed<ința> plen<ară> în afacerea „dr. Florea Lupu cu tricolorul”.

<S-a> căs<ătorit> în iunie 1899 cu Elena Cehovschi, ...¹.

Fost m<embru> sprijin<itor> în 1911/12 <și în> 1912/13. După Șed<ința> Com<itetului> din 20/2 1923 <devine> membru fondator cu 500 <de> lei.

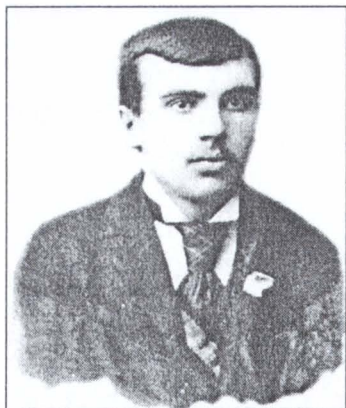
Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: 5.000 <de> lei – <ceea ce înseamnă o> ctitorie – pe numele fratelui său dr. Gheorghe Popovici. Pentru anii 1919–1927 în total (n-are lacune): 680 <de> lei; de jubileu<l din> 1928 <a dat> 500 <de> lei. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat, în care urmau să fie trecuți copiii lui Alecu Popovici II.

Dosarul <nr.> 298.

Cuibul strămoșesc al vechii familii moldovenesti Topor-Tarnoviețchi e<ste> comuna Darabani. Un căpitan Topor-Tarnoviețchi era în anturajul lui Ștefan cel Mare. Unica fiică a hatmanului Topor se căsătorește cu căp<itanul> polon Tarnoviețchi, care primi în slujba voievodului și numele nevastei sale.

Cornelie de Tarnoviețchi

Cornelie de Tarnoviețchi
1872-1928

<semnătura>

Bunica lui Cornelie, Ecaterina Baloșescul, fiind orfană, fu crescută de unchiul ei, episc<opul> Iasia Baloșescul. Fratele bunicului, Larie Tarnoviețchi, a fost starețul Măn<ăstirii> Sucevița, unde a murit.

Mama, Monica, născ<ută> Romanovici, era fiică de preot; fratele ei, Nicanor Romanovici, e<ste> unul din<tre> eroii reg<imentului> 41 Infanterie, s-a escelat <în> 1848 contra ungarilor <ca> locotenent.

Din familia Tarnoviețchi au ieșit 11 prof<esori> și 9 preoți.

Cornel s-a născut la 16/9 1872 în Cernăuți, unde tatăl său, Gheorghe, era prof<esor> la Școala Reală Sup<erioară>.

Junimean activ <în perioada> 1889/90 – 1893/4.

De la 4/2 1892 membru în Comis<iunea> reviz<iuitoare> în locul lui C<onstantin> Hostiuc, dar a demisionat cu totul în 22/6 1892. A fost ales în Comis<iunea> p<entru> aranjarea de serate cu muzică, <conferințe și declamațiuni>” În 1892/3 este controlor, <ales> cu 19 voturi.

Ca student, era singurul stenograf român din Dieta Buc<ovinei>.

Emeritat <de la> 18/11 1894.

A intrat în serviciul Căilor Ferate (Ițcani, Stanislau, Cernăuți) <și> devine, <în> 1918, subdirector (<în> 1915–1916 era militarizat la C. F.¹ din Polonia); <ca reprezentant al Căilor Ferate, a fost> trimis în multe și însemnate comisiuni (cf. *Dosarul*).

Dr. Cornel Topor-
Tarnoviețchi,
ofițer al „Steaua României” și
„Coroana României”, <în>
1928.

El a salvat valoroasa Bibliotecă a Universității din Cernăuți, refuzând să pună la dispoziție 18 vagoane la dispoziție pentru transportarea ei la Viena.

În Guvernul Iancu Flondor a fost secretar de stat p<entru> Comunicație.

În 1921 conduce Direcția a 8-a regională C.F.R.² din Cernăuți, <în> 1926 e<ste> director de exploatare, <iar în> 1927 <a devenit> inspector de control admin<istrativ>.

Una dintre cele patru surori, Sofia, e<ste> soția m<embrului> emer<itat> dr. Aur<el> Imbroane.

De la 1926, <este> membru sprijinitor cu 300 <de> lei anual.

3
...

¹ Căile Ferate.

² Căile Ferate Române.

³ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 299 **EUGEN cav<aler> de ZOTTA**, stud<ii> jur<idice>

†

<Este> fratele notarului dr. Alexandru cav<aler> de Zotta, m<embru> emer<itat>.

Familia Zotta e<ste> de origine macedo-română <și> a imigrat în părțile noastre prin secolul al XVIII-lea.

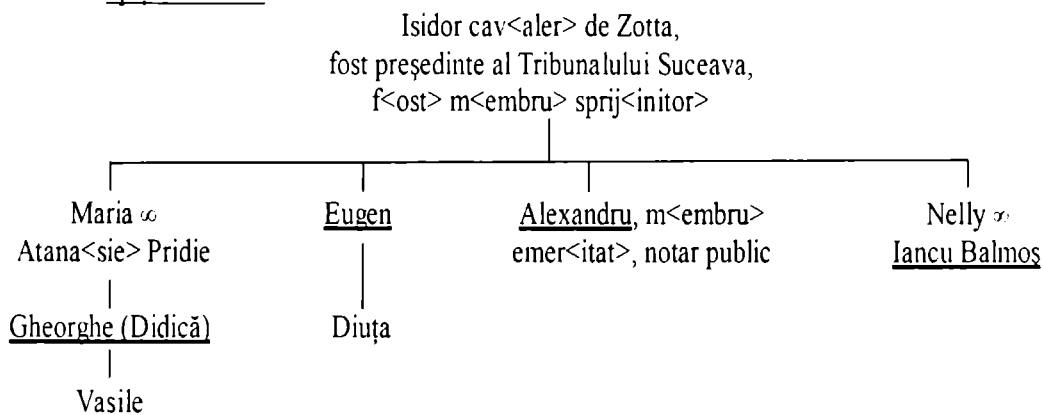
Eugen de Zotta pe la 1898

„Bubi” Zotta cu d-na <sa>, Aglaia

<Spîta neamului>:

<Spîta neamului>:

Eugen – zis și Bubi Zotta – a fost junimean activ <în perioada:> 1889/90 – 1893/4.

A vorbit la două comersuri – <din> 1891/2 și 1892/3 – pentru comilitoni.

De două ori <a fost> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

În 1892/3 a declamat cu vervă *Satira a III-a* de Eminescu.

Emeritat <de la> 8/12 1894.

Căsătorit la 7/3 1897 cu Aglaia, născ<ută> Piotrovschi-Petrescu, sora lui Arcadie.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în perioada:> 1897/8 – 1899/1900.

A trecut în Bosnia, unde avansează mai repede, cu sănătatea îi merge bine.

După prăbușire<a Dublei Monarhii>, se întoarce în țară <și> este numit prim-consilier <al> P.T.T.¹ în Cernăuți, dar sănătatea îi este zdruncinată: ...².

Moare la 8/10 1919, în Cernăuți. La mormânt a vorbit Arca<die> Dugan pentru «Junimea», <iar> C<onstantin> Berariu în numele prietenilor. S-a depus panglica pe sicriu, s-a cântat *Tricolorul*. Era prima înmormântare a unui junimean după război. Frații din Regat au rămas adânc impresionați.

8/11 <1>929 Cron<icarul>

¹ Poștă, Telefon și Telegraf.

² Loc lăsat necompletat.

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 19.

<Este> fiul parohului din Arbore, Teodosie Iliuț, și al soției sale Elena, născ<ută> Semaca; e<ste>, deci, frate cu m<embrii> emer<itați> Cristofor și Dimitrie Iliuț.

<semnătura>

<Tit Iliuț>

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1890/91.

Roagă primirea la 1/11 1890, <fiind> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 2/11 1890.

...¹

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

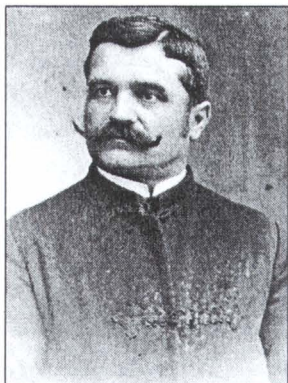
Nr. 301 **ARCADIE ZAVADOVSCHI**, stud<ii> teol<ogice>

<S-a> născut la 11 martie 1869 în Pătrăuțul Turcului, jud<ețul> Storojineț, din părinții: Ioan Zavadovschi, paroh și exarh, f<ost> m<embru> sprijin<itor> al «Junimii», și Elena, născ<ută> Filievici.

Liceul l-a terminat în Cernăuți.

Activ <în perioada:> 1889/90 – 1891.

Roagă primirea la 31/10 1890, <fiind> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 2/11 <1>890.

<Arcadie Zavodovski în>1928

< Daria Zavodovski în> 1928

Emeritat de la 16/10 1919.

Căsătorit la 1/11 1908 cu Daria Sbiera, fiica parohului Gheorghe Sbiera din Vatra Dornei. Ea a murit în 192<9>¹. Copii n-au avut.

Profesor de religie tit<ular> defin<itiv> la Liceul Ortodox de Fete din Cernăuți. Locuiește pe str. Mărășești, <nr.> 55.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 100 <de> lei, totalul colectei <fiind de> 3.400 <de> lei; de jubileu<l organizat în> 1928 <a donat> 200 <de> lei; *pro* 1920–1927 în total (n-are lacune): 535 lei. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Ultima cifră lăsată necompletată. Cum Daria Zavodovski are o fotografie din 1928, iar Cronicarul a fost făcut în 1930, data morții nu poate fi decât 1928 sau, mai curând, 1929.

Nr. 302 –...¹.

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 303 **IOAN MURGU**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada> 1890/1 – 1891/2.

Roagă primirea la 11/3 1891, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 14/3 1891.

În 1891/2 a fost membru numai în sem<estrul> I. Cam lipsea de la ședințe.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

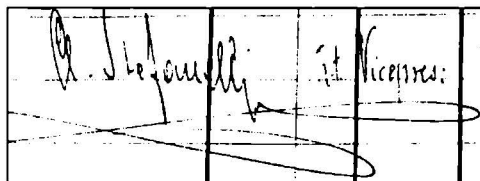
Dosarul <nr. 304>.

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 47.

<S-a> născut în Cernăuți, la 28/12 1872, ca fiu al arhimandr<itului>

Juvenal Stefanelli.

A absolvat liceul în Cernăuți.

A rectangular box containing a handwritten signature in cursive script. The signature appears to read "Cl. Stefanelli" followed by a flourish. To the right of the signature, there is some faint, less legible handwriting that might be "St. Nicopres".

<semnătura>

<Claudiu Stefanelli în> 1928

Soția, Aristița Stefanelli,
născ<ută> Piotrovski-Petrescu
(căs<ătoria> <a avut loc> la 1/9 1907)

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1894/5.

<A fost> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1891/2 e<ste> secretar II, ales cu 28 de voturi. A vorbit la comers pentru dame (primul caz <din istoria «Junimii»>!).

Reprezintă «Junimea» la înmormântare<a> lui Gh<eorghe> cav<aler> de Flondor, tata lui Iancu.

În 1892/3 a fost membru numai în sem<estrul> I. La comers a vorbit iarăși către dame. <În acest an> era membru . în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <dar> în urma criticii vehemente din partea lui Dori

Popovici, demisionează la 2/2 1893. În Șed<ința> plen<ului> din 18/11 1892 este secretar ad hoc.

În 1893/4 este vicepreședinte, <așa încât> vorbește la comers pentru *Alma Mater* <și> reprezintă «Junimea» la comersul Soc<ietății> «Hygiea».

În 1894/5 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare <și>
propune, în Șed<ința> plen<ului> din 31/3 1895, vot de neîncredere
Comitetului cu Dori Popovici în frunte (primul caz <din istoria
«Junimii!»>), dar nu reușește.

Numit emeritat <de la> 17/11 1901.

F<ost> m<embru> sprij<initor> <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

Protestează telegrafic <în> 1903/4 contra numirii lui Gh<eorghe>
Bărtoi de m<embru> emer<itat>.

A condus lucrările de organizare p<entru> Congr<esul> stud<enților>
rom<âni> din Constanța <din 1894>.

Intrând în magistratură, a ajuns consilier de Curte în Cernăuți.
Deosebit de mult a lucrat ca judecător-șef în Storojineț, ajutat de Iancu
Flondor. Era persecutat ca naționalist, dar nu i s-a putut face nimic. Fiind
„proscris” de generalul Fischer, el părăsește cu unicul său fiu, Radu, prin
Rusia și Basarabia. A fost secretar gen<eral> de Interne sub Iancu Flondor
(1918–1919) și Dori Popovici (1920–1921).

Pentru Cămin <a donat> 500 <de> lei; *pro* 1919–1925: ...¹. De la
1926, <este> membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual.

8/11 1929 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 305 VASILE CILIEVICI, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 305.

<S-a> născut la 6 ianuarie 1868, în
comuna Ceahor, jud<ețul> Cernăuți, din
părinți țărani: Nicolai și Teodosia, născută
Ungureanu.

Studiile primare le-a făcut în Ceahor și
Corovia, apoi la Școala Gr<eco> Or<ientală>
din Cernăuți, <iar pe> cele secundare la
Liceul Gr<eco> Or<iental> din Suceava.

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1891/2.

<A fost> primit în Șed<ința>
plen<ului> din 17/10 1891.

Ca stud<ent la> Teol<ogie>

Un an a studiat drepturile, apoi a trecut la teologie.

În Șed<ința> plen<ului> din 4/2 1892 e<ste> ales membru în Comis<iunea> liter<ară> în locul lui C<onstan>tin Onciul. A ținut trei prelegeri: *Iarna și plăcerile ei*, „Luna”, *impresiuni*, „*Vanitas vanitatum*”, *tablou social*.

A trecut la «Academia Ortodoxă» și a ajuns, în anul 1895/6, președintele ei.

Numit emeritat <de> la 16/11 1919.

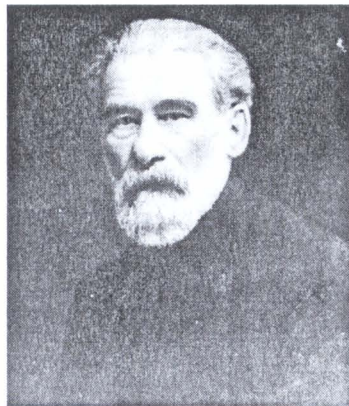
De la 1896 <până la> 1901 e<ste> diacon la Catedrala din Cernăuți; <în perioada> 1901–1908 <a fost> cooperator la biserica „Sf. Parascheva” în Cernăuți și confesor la penitenciar. De la 1908 <a devenit> cooperator la biserica „Sf. Nicolai” din Cernăuți, <iar> de la 1921 e<ste> catehet la Școala prim<ară> din str. Ștef<an> c<el> Mare și de la „Grădina publică” din Cernăuți.

A colaborat, <în perioada> 1896–1901, la foaia poporală „Deșteptarea”, apoi la foaia clericală „Viitorul”, iar după război la foaia clericală „Păstorul”.

În «Junimea» a înființat, cu alții, foaia studentească „Încercări literare”. Această numire i s-a dat foii la sfatul m<embrului> onorar dr. I<on> G. Sbiera. Junimenii voiau să o boteze „Jun<imea> literară”.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 200 <de> lei; în 1920, 1921, 1923 și 1926 <a donat> câte 20 <de> lei, <iar în> 1922, 1925 și 1927, câte 100 <de> lei. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 100 <de> lei anual.

8/11 <1>929 Cron<icarul>

Arhidiacon V<asile>
Cilievici <în> 1928

Nr. 306 **GRIGORIE HOSTIUC**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada> 1890/1 – 1894/5.

Roagă primirea la 12/9 1891, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1891/2 a vorbit la comers pentru membrii onorari. <Acum> a fost membru în Comis<iunea> literară.

A dat membrilor noi panglica înainte de vacanțele mari și fu interpelat de Rem Sbiera.

În 1892/3 a vorbit la comers pentru societățile române.

În 1893/4 e<ste iarăși> membru în Comis<iunea> literară și e<ste> însărcinat, în Șed<ința> plen<ului> din 3/7 1894, cu redactarea regulamentului <acestei comisiuni>.

În 1894/5 avea să vorbească la comers – se vede că era orator! – pentru membrii emeritați și onorari. În acest an a fost, până la 1/5 1894, președintele Juriului de arbitri.

Emeritat de la 15/11 1896.

Dr. <în> Juris<prudență>, fost funcționar în Min<isterul> de Finanțe în Viena. Azi este director general în Ministerul de Finanțe din București.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; *pro* 1919–19... ...¹.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

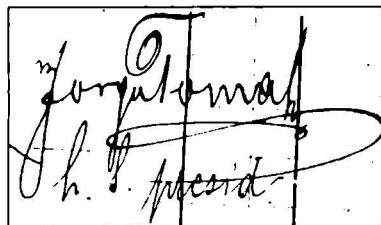
Nr. 307 **GEORGE TOMA**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 307, scurtat.

S-a născut la 16 ian<uarie> 1871 în Vama, jud<ețul> Câmpulung, ca fiu al moșneanului fruntaș Gavril Toma și al soției sale Ana, născ<ută> Lupașcu. Iorgu mai avea trei frați și două surori. Tatăl său a fost lung timp primar în Vama; carte nu știa, dar era inteligent, statornic și hotărât. Familia este veche, de ea amintesc <toponimele>: „Dealul Tomei”, „Prilucile Tomei”, <iar în> *Cronica parohială* – un strămoș este amintit ca adăogător al bisericii la „Înălțarea Domnului”.

<George Toma> ca student, <în> 1894

<semnătura>

Școala primară a făcut-o la <învățătorul> Ilie Albu, în Vama, <iar> liceul în Suceava. Ca licean (<în> clasa a V-a) începu a scrie versuri; era „actor” într-o trupă de elevi diletanți și înființează o bibliotecă secretă de literatură română.

Activ <în> 1890/1 – 1895/6.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1891/2 e<ste> membru în Comis<iunea> literară, <unde> citește conferința *Datoriile noastre față de alții*, după Gizycki.

În 1892/3 e<ste> bibliotecar (<ales cu> 18 voturi) <și> membru în Comis<iunea> literară; avea să vorbească la comers pentru membrii onorari.

<A fost> colaborator la „Încercări literare”.

În 1893/4 citește critica la două elaborate literare (cf. *Rap<ortul> an<ual> pro 1893/4*). În sem<estrul> I este secretar I <și> membru în Comis<iunea> literară. La comers a vorbit pentru dame. În sem<estrul> II al acestui an e<ste>, în urma lui R<adu> Grigorcea, președinte al «Junimii» (<ales> cu 13 voturi).

Sub Toma s-a discutat cu toată seriozitatea ideea de a edita un „Almanah literar” <și> s-a introdus examenul regulamentar (cf. *Cronica*).

El participă, <în> 1894, la Congresul din Constanța – cu pașaportul lui Eugen Tarnavski, care suferi urmările.

După stagiul militar de un an, reîntră <în «Junimea»> la 27/10 1895 și este ales președinte al Comis<iunii> reviz<uitoare>.

În 1895/6 citește <lucrarea> *Românul în veselie sau chiuiturile și strigăturile în joc*. Conferința¹ avea² – pentru că era deosebit de bună – să se publice în *Rap<ortul> an<ual>*, <însă> ideea a fost abandonată.

Până la Șed<ința> gen<erală> extraord<inară> din 21/1 1896, <este ales> pentru a doua oară președinte al «Junimii», ședință în care <se> dizolvă Comitetul aranjator pentru bal, aducând pentru această măsură 11 acuze. Tot atunci, demisionează și trece în opoziție față de urmașul său Victor Wassilko.

Pentru participarea la demonstrația în contra vicarului general Arc<adie> Ciupercovici primește „o dojană”. El face istoricul acestui conflict, anexat procesului-verbal de la Șed<ința> plen<ului> din 5 martie 1896.

Pentru activitatea sa primește, în Șed<ința> plen<ului> din 9/6 1896, vot de laudă.

Numit emeritat la 15/11 1896.

Fost m<embru> sprijinitor <în> 1911/12, 1912/13 <și în> 1913/14.

După *acte intrate* <în> 1900/<1>901, cere, cu dr. Nicu Blăndu, Alecu și Dori Popovici, șed<ința> plen<ară> în „afacerea Florea Lupu” (Chestia tricolorului). După *acte intrate* <în> 1903/4, vorbește de un „curent subversiv și are temeri de o catastrofă” (aluzie la cochetarea unor junimeni cu „Voința poporului”, condusă de dr. Fl<orian> Lupu, exclus din «Junimea»).

În 1897 întră în magistratură la Tribunalul din Suceava, avansând până la rangul de consilier de tribunal. A fost însă tot timpul activ pe terenul cultural, social, politic și literar.

În Rădăuți (<în perioada:> 1889–1906, cf. nr. 356!) înființează, cu alți foști junimeni și prieteni, «Clubul român» <și> «Internatul de băieți români», reactivează «Școala Română» și «Soc<ietatea> Doamnelor

Române», conduce chiar un teatru de diletanți și devine membru în „Comitetul Central” al Part<idului> Naț<ional> Român, condus de Iancu Flondor și dr. Gh<eorghe> Popovici.

În 1908, e<ste>, în Suceava, președintele «Școalei române», <calitate în care> aranjează jubileul <acesteia> de 25 de ani – secretarul lui era Arc<adie> Dugan – și scrie *Monografia „Școalei Române”* în 204 pagini.

Colaborează la mai multe foi și reviste (cf. *Dosarul*) cu articole politice și literare, foiletoane etc.

<Anul> 1912 <il> petrece, din cauză de boală, în Elveția.

După izbucnirea războiului mondial trece, la 14/5 1915, în Vechiul Regat, <unde este, împreună cu Emilian Slușanschi, informator la Min<isterul> de Interne, făcând propagandă p<entru> românii din Bucovina în scris și în grai viu. Redactează cu alții – toți junimeni – „Revista Bucovinei” (1/4 – 1/8 1916). Guvernul austriac îl face „candidat la pedeapsa cu moartea” ca dezertor și trădător.

În Kiev pune bazele „Corpului de voluntari români din Rusia”; <totodată,> face parte dintr-o misiune specială și colindă cu această ocazie Basarabia, Kievul, Moscova, Siberia și ajunge până la Vladivostok, unde organizează un nou corp de voluntari români și scrie manifeste energice în limbile română, franceză și rusă.

În Tokio (Japonia) publică, <în> 1918, lucrarea *La question des roumains opprimés d'Autriche-Hongrie*.

Pe mare – prin Suez și Constantinopol – se întoarce acasă. E<ste> avansat consilier de Curte <și este> numit, în 1919, secretar general al Min<isterului> Bucovinei (<condus de> Iancu Nistor). <A fost> vicepreș<edinte> al Partidului Democrat al Unirii, <iar> în repetate rânduri a fost deputat de Câmpulung. A vorbit adesea în Parlament <și> discursurile au apărut în broșuri separate (cf. *Dosarul*).

În Vama a construit trei școli primare și a ridicat satul său la orășel, esoperându-i și o judecătorie.

E<ste> membru în Consiliul Eparhial al Bucovinei <și> membru de onoare al multor comune și orașe.

Ca decorații are, între altele, și „Coroana României” în gradul de Mare Ofițer.

S-a ocupat mult cu traduceri din limba germană, franceză, italiană și rusă; colaborează și azi încă la multe reviste și foi (cf. *Dosarul*).

<George Toma, în>
1928

Are în manuscris <lucrările>: *Stihuri din alte graiuri*; „*Cid Campeador*”, după Herder, „*Munteniada*”, *epopee umoristică* – eroul e<ste> legendarul prof<esor> Ironim Muntean din Suceava – <și> operele lui Nicolaus Lenau, un fel de Eminescu al germanilor.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; p<entru> Arh<iva> III: 100 <de> lei; *pro* 1919–1927: în total...³. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

10/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Lucrare ținută la conferință.

² Trebuia.

³ Loc lăsat necompletat.

Nr. 308 **VICTOR SOROCEAN**, stud<ii> fil<osofice>

†

Activ <în> 1890/1.

Roagă primirea la 8/10 1891, <fiind> primit la 17/10 1891.

În *Rap<ortul> an<ual> pro* 1891/2 nu e<ste> indus.

A fost fratele lui Modest și Ol<i>vian Sorocean.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 309 **EUGEN TARNAVSCHI**, stud<ii> fil<osofice>

Activ <în perioada> 1890/1 – 1895.

Roagă primirea la 8/10 1891, <pe care o> iscălește Tarnawski, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1891/2 se produce cu două poezii: *Măhnirea și Cătră Carpați*.

În 1892/3 – lipsea mai adese de la ședințe – e<ste> membru în Comisiunea literară și în Comisiunea revizuitoare, cam din aprilie 1893, în urma lui Claudiu Stefanelli.

În 1894/5 este membru în Comis<iunea> literară și de la 1/5 1895 președintele Juriului <de arbitri>.

Emeritat de la 25/11 1895.

Căsătorit cu ...¹.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: ...¹; *pro* 1919–1925, în total ...¹; p<entru> *Rap<ortul> an<ual> verde* <a> suprasolv<it> 50 <de> lei. De la 1926, <este> membru sprijinitor cu 600 <de> lei anual.

<Astăzi, este> consilier de Curte <în> Cernăuți.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1891/2.

Roagă primirea la 10/10 1891, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

E<ste> ales în „Marea Comis<iune> pentru aranjarea de serate cu muzică, conferințe și decl<amațiuni>” (<este vorba de> Conferințe de membrii – N.C.). Comisiunea nelucrând nimic, este destituită.

<În perioada 1892-1893>, face stagiul militar.

Activ <din nou, în perioada:> 1893/4 – 1894/5, sem<estrul> I.

Roagă reprimirea – după anul de voluntar – la 10/11 1893. Apare „nescuzat” la Șed<ința> plen<ului> extraord<inar> din 9/12 1893.

Proprietar mare în Vasilău, jud<ețul> Cernăuți.

A murit în Zastavna, la 26/4 1923.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 311 **GRIGORI POPOVICI**, stud<ii> jur<idice>

<S-a> născut la 12 iulie 1870, în Suceava. Tata, Leon, era protopresviter, <iar> mama, Guhara, <s-a> născut Manea.

A absolvit Liceul din Suceava, în anul 1891.

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1891/2.

Roagă primirea la 10/10 1891, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 <1>891 <și> e<ste> pus sub conducerea lui Alecu Popovici II.

Emeritat de la 2/11 1924.

Căsătorit cu ...¹.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii» 200 <de> lei, totalul colectei <fiind de> 2.000 <de> lei; p<entru> Arhiva III: 100 <de> lei; pentru anii 1921–1926 <a dat> în total (nu are lacune): 220 <de> lei. De la 1927, <este> membru sprijinitor cu 600 <de> lei anual.

Director administrativ al Primăriei Cernăuți.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

<Grigori Popovici, în>
1928

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 312 **ILIE ILASIEVICI**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1892/3.

Roagă primirea la 17/10 <1>891, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din aceeași zi.

În 1892/3 a fost membru numai în sem<estrul> I.

Emeritat de la 16/11 1919, mulțumește pentru numire (cf. *acte intrate* <în> 1919/20).

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; *pro* 1920–1926 în total: ...¹. De la 1927, <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

Căs<ătorit în> 1925 cu Olga Dașchievici.

Dr. <în> Juris<prudență>, prim-președinte al Tribunalului Cernăuți.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

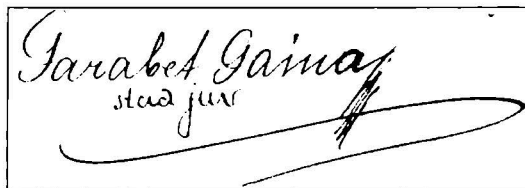
¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 313 **GARABET GAINA**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 313.

Armean de origine. S-a născut la 5 apr<ilie> 1873 în Gura Humorului din părinții: Grigore Gaina, agricultor, căs<ătorit> la 1858 cu Rosalia Botușan din Suceava. Copilăria și-a petrecut-o pe moșiile Brăești și Stejăroaia.

A absolvit liceul din Suceava în anul 1891.

<semnătura lui Garabet Gaina>

Activ <în perioada:> 1890/91 – 1894/5.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891, <dar> petiția de primire (fără dată), a rămas în comp<etența> plenului.

În 22/6 1892 – în urma lui Corn<el> Tarnoviețchi – e<ste> ales în Comis<iunea> revizuitoare.

D-na Matilda Gar<abet> Gaina

Gar<abet> Gaina, <în> 1928

Din Comis<iunea> pentru aranjarea de petreceri e<ste> destituit (vezi nr. 317: C<onstantin> Onciul. ...¹.

În 1892/3 e<ste> președintele Comis<iunii> revizuitoare, <iar> în 1893/4 reprezintă «Junimea» la comersul «Hygieei».

Emeritat de la 15/11 1896.

Ca junimean a luat parte la toate reprezentările teatrale-muzicale, aranjate de Eugen Maximovici și Gr<irgori> Pantazi, la multe hore și bătute din suburbii „pentru a ridica simțul național în popor”. A participat la Congr<esul> stud<ențesc> din Constanța, <din 1894>.

S-a căsătorit, în 1909, în Tecuci, cu Matilda Chireorian – *1° voto* Manug², mama d<omnișoa>rei Elisa Manug, care este soția lui Gr<igore> Tabacar – <și au avut doi> copii: Grigori și Denig.

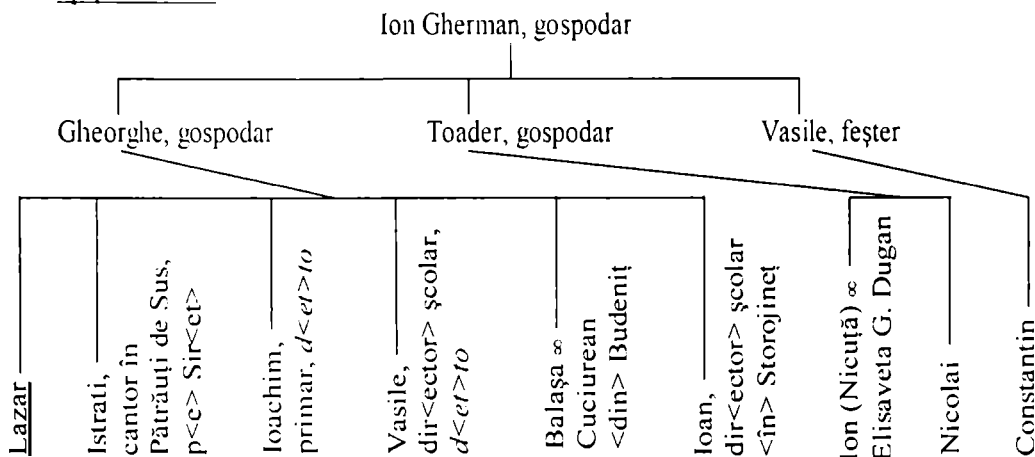
Preș<edinte> de Trib<unal> cu titlul <de> cons<ilier> de Curte de Apel în Suceava.

A solvit: p<entru> Cămin 200 <de> lei; <pentru> *Rap<ortul> an<ual>* suprasolvit cu 50 <de> lei; *pro* 1919–1927 câte 20 <de> lei anual. Din 1928, <este> membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

6/1 <1>931 *Cron<icarul>*

¹ Urmează două informații despre discursurile ținute, însă acestea au fost anulate de Arcadie Dugan printr-o notă marginală: „se referă la nr. 317”.

² Aici cu sensul că: Matilda Chireorian a fost „prima oară căsătorită cu Manug.

Spîta neamului:

Activ <în perioada> 1890/1 – 1891/2.

Petiția de primire fără dată, primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

Ține, în 1891/2, o prelegere: *Amorul la junimea de la țară*.

În 1891/2 e<ste> econom, ales cu 29 de voturi. <În acest an> a vorbit la comers pentru «Acad<emia> Ortodoxă» <și a fost> membru în Comis<iunea> literară, <unde> ține prelegerea *Una-alta despre hramuri* (Aceeași prelegere a ținut-o și la șed<ința> familială a «Acad<emiei> Ortodoxe», la 9/12 1892).

Emeritat de la 17/11 1901.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în> 1912/13 <și în> 1913/14.

Dr. <în> teol<ogie>, fost profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți.

A jucat un mare rol pe timpul invaziei rusești; <apoi> a trecut în Vechiul Regat și de acolo în America. Era paroh în New York, <unde> a murit în urma unui atac de inimă, la 6 sept<embrie> 1929.

Au rămas în urmă: soția ...¹, o fiică ...¹, văduva unui ofițer rus, și un fiu ...¹.

Pentru Cămin a trimis soția 2.000 <de> lei.

22/1 <1>930 Cron<icarul>

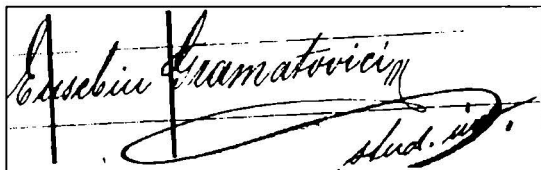
¹ Loc lăsat necompletat.

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1894/5.

Petiția de primire <este> fără dată, <însă a fost> primit în Șed<nța> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1892/3 iscălește Rap<ortul> an<ual> ca membru în Comis<iunea> revizuitoare.

În 1894/5 a fost membru numai în sem<estrul> I.

<semnătura>

<Pare> să fi fost fiul preotului din Lehucenii Teutului, frate cu Ilarion.

A fost, după Eugen Tarangul, funcționar la Primăria Cernăuți.

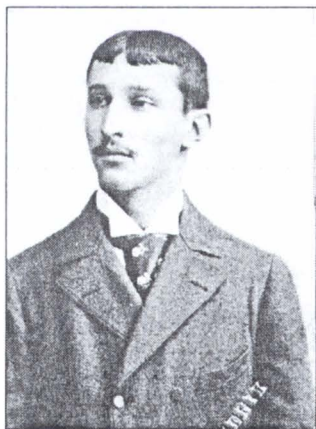
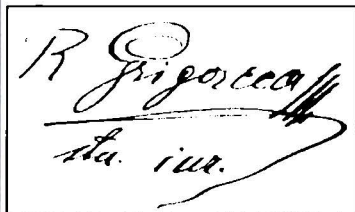
Mort <în> 1923?¹

23/1 <1>930 Cron<icrul>

¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

Nr. 316 RADU cav<aler> de GRIGORCEA, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 316.

<Radu Grigorcea> ca student <semnătură> <Radu Grigorcea, în> 1928

Spita neamului:

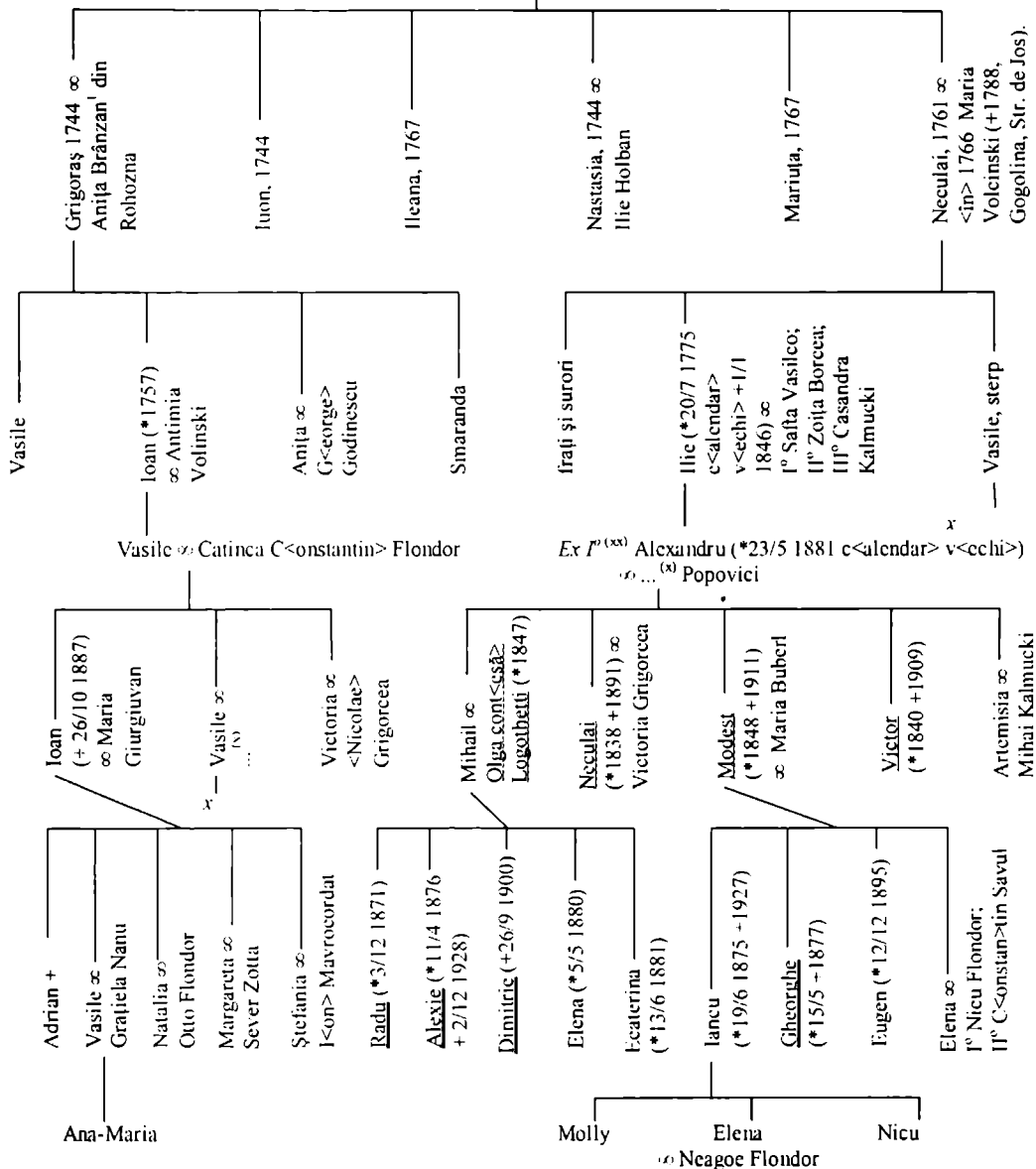
St<efan> Grigorcea

Paraschiva, fiica lui Ion Ciomârtan și a ...^(x) Ciocârlie.

- <in> 1726, <Stefan Grigorcea a fost> martor la o hotărnicie la Rarancea;

- <Stefan Grigorcea> dă, la 1744 oct<ombrie> 2, ginerelui său, Ilie Holban

partea din Stroești (Novoselița), ce o căpătase zestre <la căsătoria> cu Paraschiva.

- 1) Cu tot numele plebeic, <această> familie foarte veche (1631) [n. Arcadie Dugan].
2) Moșia Godinești, jud<etu> Dorohoi [n. Arcadie Dugan].

<Radu Grigorcea s-a> născut la Prisăcăreni, jud<ețul> Storojineț, la 27 noiem<brie> 1871 din părinții: Mihail, proprietarul moșiei Prisăcăreni. și Olga, născ<ută> contesă Logothetti.

A absolvit Liceul din Cernăuți, <în> 1891.

Junimean activ <în perioada:> 18901 – 1894/5.

<A fost> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1891/2 e<ste> membru în Comisia revizuitoare, din care demisionează la 22/6 1892.

În 1892/3 e<ste> secretar I, ales unanim. La comers a vorbit pentru membrii onorari.

În 1893/4 e<ste> președinte al «Junimii», dar numai în sem<estrul> I; în sem<estrul> II pleacă la Viena și este membru în «Rom<ânia> Jună».

<A fost> reprimat în «Junimea» în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894 <și> a participat la Congresul studenților români din Constanța – <din> 1894 – ca membru al delegațiunii studenților români din Bucovina, luând cuvântul la Congres în numele acestora.

Reîntors în Bucovina, a primit din partea Universității pentru participare la Congres – ca și ceilalți – o dojană, trecută și în indice (carnetul de cursuri).

În 1894/5 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <iar> la comers a vorbit p<entru> comilitoni.

Emeritat de la 15/11 1896.

În Șed<ința> gen<erală> din 27/11 1898 e<ste> ales în comis<iunea> p<entru> modificarea statutelor.

Promovat în dr. <în> juris<prudență> la Cernăuți, în 25/6 1896.

Armata nu a făcut-o din cauză de boală.

A intrat în avocatură (1895–1897), a trecut la magistratură și fu numit, în 11/10 1928, adjunct (judecător).

Îmbolnăvind-se grav fratele său Dimitrie, f<ost> m<embru> emer<itat> al «Junimii», Radu părăsește magistratura și administrează moșia.

În război nu a fost chemat sub arme – nu era ofițer în rezervă și trecuse de 42 de ani. A suportat, în Prisăcăreni, două invazii rusești. A fost asetat și s-a retras la Baden, lângă Viena. A fost pe urmă, ca primar al comunei Prisăcăreni, și mare agricultor eliberat. Lungindu-se războiul și neputându-se reîntoarce în Bucovina ocupată de ruși, se anunță voluntar și ocupă postul unui referent la „k. k. Kreiskommando” din Lublin în Polonia, unde era armată germană și austriacă. După retragerea rușilor din Bucovina – <în> 1918 – se reîntoarce la postul său de primar, pe care îl ocupă și azi, și la moșia părintească.

Dr. Radu de Grigorcea a jertfit pentru «Junimea»: pentru Cămin 5.000 <de> lei, <asa încât> e<ste> CTITOR AL «JUNIMII»; *pro* 1919, <a donat> 140 de cor<oane>; <în perioada> 1920–1923: câte 100 <de> lei <anual>, *pro* 1924–1926: câte 200 <de> lei <anual>; <în anul> 1927 – p<entru> deficitul balului – <a donat> 500 <de> lei, <iar> <de jubileu> <l din> 1928, <a mai dat alți> 500 <de> lei. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 1.200 <de> lei anual.

10/11 1929 *Cron<icarul>*

⁽⁵⁾ Loc lăsat necompletat.

⁽⁵⁰⁾ Ex primo = din prima (căsătorie).

Nr. 317 **CONSTANTIN cav<aler> de ONCIUL**, stud<ii> jur<idice>

<Este> fiul m<embrului> onorar dr. Isidor cav<aler> de Onciul și al soției sale, Agripina; e<ste>, deci, frate cu Aurel și Adrian cav<aler> de Onciul <și> cumnat cu dr. Florea Lupu.

Activ <în perioada> 1890/1 – 1893/4.

Petiția de primire <este> fără dată, <însă a fost> primit în Șed<ința> Plen<ului> din 17/10 1891.

În 10/1 1891 e<ste> membru în Comis<iunea> literară a «României June».

<În anul> 1891/2:

În Șed<ința> plen<ului> din 17/12 1891 e<ste> ales, împreună cu Iulian Balasinovici, Gr<igore> Filimon, Garabet Găina, Petru Ionescu, Gr<igore> Pantazi, Eugen Zotta, Cornel Tarnoviețchi și Alecu Popovici II, în „Comis<iunea> pentru aranjarea de serate cu muzică, decl<amațiuni> și conferințe literare”. Comis<iunea> n-a lucrat nimic și a fost destituită.

Costea Onciul – așa i se zicea – era membru în Comis<iunea> lit<erară>, <dar> și-a dat demisia din societate, „fiind principiile sale incompatibile cu principiile Societății”.

A fost reprimat în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892 prin votare secretă, cu șase voturi *pro* și șase contra.

În 1892/3 a vorbit la comers pentru universitate.

În 1893/4 e<ste> membru în Comis<iunea> literară, <iar> la comers a vorbit pentru presă.

Emeritat de la 8/12 1894.

(Între timp, fu cumnatul său, dr. Florea Lupu eschis *cum infamia* din «Junimea», de aceea vine și demisia lui la discuție, „Demisie din simpatie” – N.C.)

<Astfel>, în Șed<ința> plen<ului> din 13/3 1903, pag. 115, <Constantin Onciul arăta că>: „neputându-mă mai mult identifica cu ideile «Junimii», rog demisia din societate”. Demisia <aceasta> se primește în Șed<ința> plen<ului> din 29/3 1903, pag. 212.

După acte intrate <în> 1921/22, e<ste> „domn bătrân al «Bucovinei»”.

Dr. <în> Juris<prudență>, fost magistrat, azi avocat <în> Cernăuți.

23/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 318 GRIGORI cav<aler> de PANTAZI, stud<ii> jur<idice>

Dosarele <nr.> 318 <și ...!>.

Grigori Pantasi se trage dintr-o veche familie boierească. Străbunicul Pantasi a fost comis în Divanul domnului Moldovei. Mama, Nadina Pantasi, este descendentă a vechii familii moldovenești Talpa (provine între cele 40 de familii de boieri în cartea de aur a lui Cantemir). O străbunică Talpa a fost soția fratelui lui <Miron> Movilă Barnovschi, domnul Moldovei.

Tata <lui Grigori Pantazi>, C<onstan>tin Pantasi, <a fost> mare proprietar la Baiașești și apoi la Costiceni.

<Grigori Pantazi>, ca student

Activ <în perioada> 1890/91 – 1894/95.

<A fost> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1891/2 e<ste> ales într-o „Mare Comisie – împreună cu C<onstan>tin Onciul și alții – pentru aranjarea de serate cu muzică”. Comis<iunea> nu lucră nimic și este destituită.

La serata din 25/11 1892 a declamat <poezia> *Ursita mea*.

El a fost sufletul întreprinderilor din 19/1 și 9/2 (tablouri vivante sub îndrumările prof<esorului> Eugen Maximovici).

La comerș a vorbit pentru dame.

A compus o feerie cu ocazia jubileului de 25 de ani (cf. *Rap<ortul> an<ual> pro 1903/4*).

În 9 și 10 decembrie 1913 a aranjat iarăși o feerie (cf. *Șed<ința> plen<ului> <din> 23/11 1913*, pag. 292).

Emeritat <de la> 8/11 1903.

<A fost> numit membru onorar în Ad<unarea> gen<erală> din 30/11 1913.

După Șed<ința> Com<itetului> din 20/12 1913, „lasă tantiemele baletului său *Nippes*, după moarte, «Junimii»”. E<ste> primul caz de donație.

În 1928 reprezintă, cu ocazia jubileului, feeria *Tricolorul*, care nu-i altceva decât istoria «Arboroasei-Junimii» în apoteoză.

<Grigori Pantazi>,
ca poet în <piesa> *Norocul*.

<Grigori Pantazi>,
ca „Moș Ciocârlan” (rolul titular)

A condus prin² 18 ani ediția în limba română a „Monitorului Oficial” austriac <d>in Viena.

În România a fost prefect, consilier, prim-consilier la Admin<istrația> Bucovinei, inspector general la Min<isterul> Cultelor și Artelor, subdirector la Min<isterul> de Int<erne> <d>in București.

Acum este viceconsul român la Legația din Viena.

Grig<ori> Pantasi a montat în Cernăuți, dând concurs neprețuit «Armoniei», operele naționale *Crai nou*, *Moș Ciocârlan*, *Noaptea Sf. Gheorghe*, a condus festivalurile Liceului 1 din Cernăuți <și festivalul> *Crai nou* <d>in Suceava.

El e<ste> membru onorar al «Armoniei» și a<l> lui «Ciprian Porumbescu»; feeria *Luceafărul* a fost reprezentată în Cernăuți și în București, <iar> *Povestea soarelui* ...¹.

<Grigori Pantazi>,

<semnătura>

Miorița se prelucrează acum de componistul Dragoiu, <iar> feeria națională *Cântecul neamului* s-a reprezentat la Viena și Cernăuți. <Apoi,> baletul *Nippes* s-a prezentat în Viena și București, atât la Curțile Regale, cât și la Operă.

<De asemenea,> *Prometeu*, <având> muzica de Beethoven, s-a dat în Teatrul Național din Praga, <iar> *Fluierul fermecat* – la Budapesta.

În anii din urmă a scris vreo 50 de baletе, dintre care *Floarea nufărului*, *Cămașa de urzici* (reprezentat la Cernăuți), *Vis de vară*, *Rose de amiază-zi* (reprezentat în Cernăuți), *În semnul crucii*, *Aventurile cheferistului* (reprezentat la Viena).

În Viena actorii erau arhiduci și arhiducese, <iar> în București persoane din elita Capitalei (cf. „Rampa”, nr. 2.955, din *Dosarul* <nr.> 318).

Opera lui Grigori Pantazi:

Norocul, feerie, <reprezentată la> Cernăuți; *Cântul neamului*, feerie, <reprezentată la> Cernăuți <și> Viena; *Femina*, feerie, <reprezentată la> Cernăuți; *Elada*, feerie, <reprezentată la> Viena; *Din istoria dantelei*, feerie, <reprezentată la> Viena; *Tricolorul*, feerie, <reprezentată la> Cernăuți.

Oița pierdută, balet național, <cu> muzica de Gheorghe Enescu, <reprezentat la> București; *Farmecul fetelor*, balet, <reprezentat la> Viena; *Străușiada*, <reprezentată la> Viena; *Idilă de vară*, <reprezentată la> Cernăuți, <și> altele amintite mai sus.

Muza lui Pantasi și-a luat zborul în lume din «Junimea», <iar> «Junimea» e<ste> datorare să-i serbeze în mod cât se poate de festiv ziua de naștere a 60-a din anul 1930.

8/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

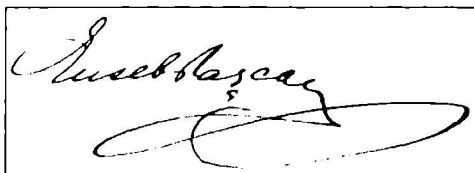
² Cu sensul de «timp de».

Nr. 319 **EUSEBIE PĂȘCAN**, stud<ii> jur<idice>

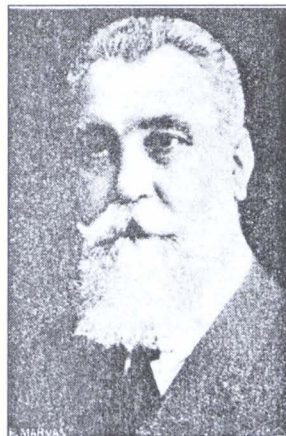
Activ <în perioada:> 1890/1 – 1894/5.

Petiția de primire <este> fără dată, <însă a fost> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1892/3, și anume din 1/10 1893 până la Ad<unarea> gen<erală>, e<ste> cassar în urma_lui Harthing.

<semnătura>

<Eusebie Pășcan>

În 1893/4 e<ste>, în ambele semestre, cassar, <iar> în 1894/5 <este> președintele Comisiei revizuitoare.

Emeritat de la 13/11 1920.

După „Anuarul învățământului comercial din România” *pro* 1926/7, pag. 140, s-a născut la 17/11 1873 în Ilișești, Bucovina. <Apoi,> a absolvit liceul în 1891 <și> a luat doctoratul în filosofie în Lipsca, în 1903. <Astăzi> e<ste> profesor de limba germană.

Jertfe pentru «Junimea»: *pro* 1921–1924, câte 100 <de> lei <anual>; *pro* 1925–1927 câte 200 <de> lei <anual>. De la 1928, <este> membru sprijinitor cu 1.500 <de> lei anual.

<În prezent, este> director al Școlii Sup<erioare> de Comerț, <din> București.

23/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 320 **MAXIMILIAN CONSTANTINOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

††

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1891/2.

Roagă primirea la 3/11 1891, <fiind> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 8/11 1891.

A avut un conflict cu Emil Criclevici. Nesupunându-se Juriului de Arbitri, a fost „eschis de sine” în Șed<ința> plen<ului> din 2/5 1892.

23/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 321 **IOAN PALIEVICI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în> 1891/2.

Roagă primirea la 15/11 1891, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/11 1891. <Totuși, > în Rap<ortul> an<ual> <a fost> indus ca membru numai pentru sem<estrul> I.

A murit ca paroh în Rogojești, <în> 1914 (după Victor Olinescu).

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 321a **CONSTANTIN PALIEVICI**

†

Activ <în> 1891/2.

Roagă primirea la 4/5 1892.

C<onstan>tin Palievici și soția Aurelia, născ<ută> Bocancea

A murit ca paroh în Panca, jud<ețul> Storojineț, la 9/8 1917.

<Constantin Palievici> ca student teolog

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 322 IUSTIN IULIAN SUCIU, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada:> 1890/1 – 1894/5.

Roagă primirea la 17/10 1891, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 17/10 1891.

În 1891/2 și 1892/3 cam lipsea de la ședințe.

Dr. <în> teologie, profesor <în> Arad.

<semnătura>

Emeritat de la 13/11 1920, mulțumește pentru numire în 21/6 1921, <prilej cu care> menționează înduioșat pe dr. Gheorghe Popovici (sigur II – N.C.), Dori Popovici, Gr<irgore> Filimon, Dim<itrie> Onciul, Mih<ai> Teliman, Vas<ile> Bodnarescu (aici este <o> confuzie, <căci acesta a fost confundat> sau cu Leonida sau cu Ștefan Bodnarescu – N.C.): „Îmi reamintesc cu pietate de «Junimea»“.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 100 <de> lei, totalul colectei 410 lei; *pro* 1921–19<?> ...¹.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 323 **CORIOLAN MAGHEȚIU**, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1892/3 – 1893/4.

Roagă primirea la 4/11 1892, <fiind> primit în Șed<ința> gen<erală> din 5/11 1892.

În 1892/3 cam lipsea de la ședințe.

Împreună cu Eudoxiu Mironovici avea să grijească de strângerea banilor de la datornici.

În 1893/4 a fost membru numai în sem<estrul> I, <iar> la comers a vorbit pentru societăți.

A fost bibliotecar.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 324 **CONSTANTIN POPESCU**, protopresviter stavrofor, stud<ii> teol<ogice>

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1894/5, sem<estrul> I.

Primit în Ad<unarea> gen<erală> din 5/11 1892.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 325 **CORNEL POPOVICI**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1892/3.

Roagă primirea la 21/10 1892, <fiind> primit în Șed<ința> gen<erală> din 5/11 1892.

La 11/11 1892 roagă eliberarea de taxe, dar e<ste> respins.

În *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* nu este indus (din eroare – N.C.).

Iscălește, ca membru emeritat, în 1923, Apelul pentru Cămin.

În 1922/3 e<ste> delegatul emeritaților în Comis<iunea> revizuitoare.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei, *pro* 1925 și 1926 câte 60 <de> lei. De la 1927 membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

23/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Activ <în> 1891/2. Primit în Șed<ința> plen<ului> din 7/12 1891.

În Șed<ința> Com<itetului> din 21/6 1892, propune Claudiu Stefanelli excluderea lui din Societate, fiindcă a purtat chipiul «Bucovinei», fără să anunțe ieșirea sa din «Junimea».

În Șed<ința> plen<ului> din 22/6 1892 „se consideră ca eschis, fiindcă D<omnia> sa, fără să-și fi retras petițiunea de intrare, s-a aliat cu Soc<ietatea> Acad<emică> «Bucovina»”.

23/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 327 SEVERIN BUMBACU, stud<ii> jur<idice>

<Pentru> datele familiale <vezi supra> sub <nr. 3 și 142>¹.

Este fiul membrului onorar Ion Bumbacu și al soției sale Iulia, fiica par<ohului> Leon Popovici. Ea e<ste> sora lui Ioan, Eusebie, Ambrosie și Dori Popovici; <mama sa, Iulia> a murit în 1927.

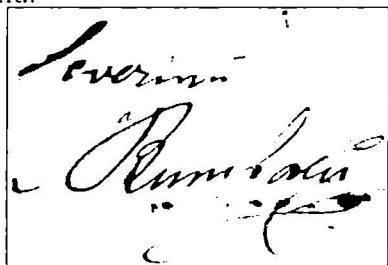
Activ <în perioada> 1891/2 – 1894/5.

Roagă primirea la 21 sept<embrie> 1892; e<ste> primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892.

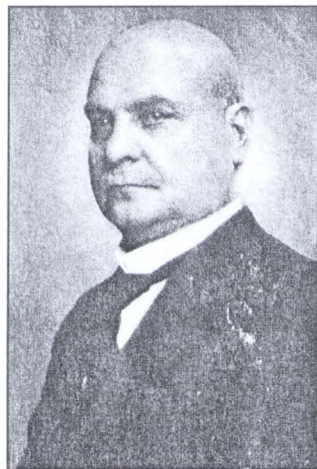
În 1894/5 e<ste> membru în Comis<iunea> literară. La comers a vorbit pentru Societăți (culturale, cred eu – N.C.) și presă.

Emeritat de la 28/11 1909, mulțumește pentru numire (cf. acte intrate <în> 1909/10).

Cel mai intim prieten al lui Sever Beuca-Costineanu.

<semnătura>

<Severin Bumbacu în> 1926

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: ...²; pro 1919: 15 cor<oane>; 1920: ...²; 1921: ...²; 1922: ...²; 1923: ...²; 1924: ...²; 1925: ...²; 1926: 100 <de> lei; 1927: 200 <de> lei pentru defic<itul> balului; 1928–1930: ...².

23/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat, completat după *Albumul Mare*.

² Loc lăsat necompletat.

Născut la 20 iulie 1872, în Cârlibaba, jud<eul> C<âmpu>lung, din părinții: Gavril, gospodar, și Teresia, născ<ută> Tomasi. Liceul l-a terminat în Suceava, <în> 1892.

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1892/3, <în> 1894/5 <și în perioada:> 1896/7 – 1897/8.

Roagă primirea la 8/10 1892, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892, <când este> pus sub conducerea lui Radu Grigorcea.

Roagă iarăși primirea în 24/10 1893, în *Rap<ortul> an<ual> pro 1894/5* <este> indus ca membru.

E<ste> reprimat în Șed<ința> plen<ului> din 15/10 1897.

În 1897/8 e<ste> secretar II, ales cu 14 voturi. Demisionează din Comitet în Șed<ința> plen<ului> din 2/2 1898.

Având datorii restante, s-a învoit (cf. acte intrate <în> 1904/5), la Judecătoria din Suceava, cu avocatul Sommer să plătească «Junimii» datoria în rate.

Emeritat de la 16/11 1919 <și membru> fondator <tot> din 1919.

Pentru anii 1919–1927 a solvit, astupând toate lacunele: 610 lei + 37 <de> cor<oane>.

De la 1928, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

Inspector C.F.R. în retragere.

23/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Dosarul <nr.> 329.

Familia se trage din Armenia, numele ei era Havnean – „hav” se cheamă în armeneste „găină”.

S-a născut la 20 august 1872 în Solca (Bucovina), din părinții: Avedik (= Andrei) și Rosa, născ<ută> Lazarovici. Tata era comerciant și proprietar în Solca.

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 13/10 1892.

În 1894/5, sem<estrul> II, e<ste> secretar II, ales cu 14 voturi; scrisoarea ca atare e<ste> foarte interesantă!

<Bogdan Gaina>

<semnătura>

În 1895/6, sem<estrul> I, este președinte al Comisiunii revizuitoare. Demisionează din postul său și primește vot de laudă.

Împreună cu alții – cf. *Cronica* – a fost condus de președ<intele> «Junimii», Dori Popovici, la vicarul general Arcadie Ciupercovici, care a evacuat Cabinetul de lectură al «Junimii» din Palatul Mitropolitan. A mai subscris *Memorandumul pentru Congresul de la Constanța* <din 1894>.

Din aceste două cauze a primit o dojană scrisală în indice (carnetul de cursuri) înaintea întregului Senat, în frunte cu „Dl. Hofrat Artur Skedl”, a primit și *consilium abeundi*.

La examen i-a reproșat „dl Hofrat” aceste lucruri și <l->a picat <pe> Bogdan Gaina.

De aceea, el pleacă pe un an la Viena și face parte din «Rom<ânia> Jună». Reintră în «Junimea» în Șed<ința> gen<erală> din 15/11 1896.

În 1896/7 este membru în Comis<iunea> rev<izuitoare> până la Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1897, când demisionează.

Emeritat <de la> 14/11 1897.

Fost m<embru> sprij<initor în> 1895/6 <și> 1896/7, m<embru> fondator <din> 1919.

Pentru numirea de emer<itat> mulțumește foarte frumos (cf. acte intrate <în> 1897/8). Dosarul fîinește: „Stimă și considerațiune – p<entru> «Junimea» – le-am avut, le am și le voi păstra până la ultimele clipe ale vieții mele [...]. Jertfe mai mari vor urma ca legat în testamentul meu”.

<Bogdan Gaina>

A donat: pentru Cămin 500 <de> lei, *pro* 1920–192<?>¹ ...². De la 1927, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

3/11 <19>29 *Cron<icarul>*

¹ Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

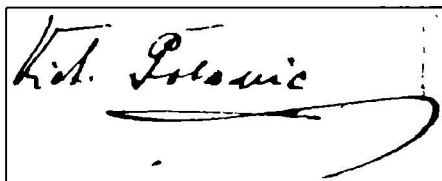
² Loc lăsat necompletat.

Nr. 330 **VICTOR POLONIC**, stud<ii> jur<idice>

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1895/6.

Roagă primirea la 8/10 1892, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892.

În 1892/3 e<ste> econom, ales cu 20 de voturi. La comers a vorbit pentru «Acad<emia> ortodoxă».

A rectangular box containing a handwritten signature in cursive script. The signature appears to read "V. Polonic" followed by a long, sweeping horizontal flourish.

<semnătura>

În 1893/4, sem<estrul> II, e<ste> controlor, ales cu 17 voturi.

În 1894/5 e<ste> controlor în ambele semestre (ales cu 12 voturi).

Emeritat de la 15/11 1896. Fost membru sprijinitor <în> 1912/13 <și> 1913/14.

Căsătorit cu Aglaia Boca, sora lui Victor Boca I. Are o copilă, Lucia.

A fost judecător în Câmpulung și Suceava. E<ste> pensionar.

Listă pentru Cămin n-a primit.

23/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 331 **GEORGE PROCA**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 331.

S-a născut la 23 aug<ust> 1869, în comuna Râșnov, jud<ețul> Brașov, unde tatăl său era învățător-dirigent la Școala Confesională Ort<odoxă> Română de acolo.

Școala primară a făcut-o în comuna sa natală, apoi la Gimaziul Român din Brașov, dând bacalaureatul <în> 1889, apoi a cercetat Institutul Teologic din Arad (1889–1892).

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1893/4.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892.

În 1892/3 e<ste> membru în Comis<iunea> literară. La serata din 25/11 1892 a vorbit „despre femeia română”.

În 1893/4 e<ste> iarăși membru în Comis<iunea> literară, la comers a vorbit pentru membrii onorari.

Emeritat <de la> 8/12 1894.

După terminarea studiilor e<ste> numit prof<esor> provizor la Institutul Teologic din Arad. Promovează, la 28/3 1896, în dr. <în> teologie în Cernăuți, <după care> e<ste> numit profesor definitiv pentru Catedra studiilor sistematice. Rămâne în Arad până în 1901, e<ste> „colaborator intern” la „Biserica și Școala”, <revistă la care> a fost red<actor> responsabil până în 1899.

În 1901/2 e<ste> profesor la Seminarul arhiepiscopal din Sibiu.

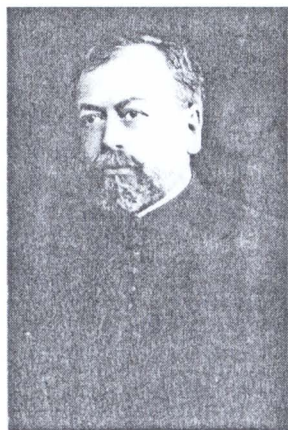
În 14/2 1902 e<ste> ales, unanim, protopresviter al protoiratului Mercurii.

În 5 iunie 1902 e<ste> ales secretar al Consistoriului arhiepiscopal, a abzis postul de profesor și protopresviter.

În primăvara anului 1915 e<ste> ales consilier arhiepiscopal în Sibiu, unde redactează organul oficios al Mitropoliei, „Telegraful român”.

Jertfe pentru «Junimea»: *pro* 1919–1927: ...¹; pentru Cămin 200 <de> lei. De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

9/11 1929 Cron<icarul>

Dr. Gheorghe Proca
<în> 1928

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 332 **AMBROSIE POPOVICI**, stud<ii> teol<ogice>

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub Eusebi Popovici (nr. 142).

Este fratele lui Ioan, Eusebi și Dori Popovici, toți fiii fostului paroh din Rușii-Mănăstioarei, Leon Popovici.

Activ <în> 1891/2.

Roagă primirea la 15/10 1892, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892.

A fost membru sprijinitor <în perioada:> 1897/8 – 1906/7.

Emeritat de la 13/11 1920.

Paroh în Rușii-Mănăstioarei, jud<ețul> Suceava.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 500 <de> lei; *pro* 1921: 20 <de> lei; *pro* 1922–1927 în total: ...¹. De la 1928, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

23/1 <1>930 *Cron<ic>arul*>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 333 **DORIMEDONT POPOVICI**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 333.

<Pentru> datele familiale <cf. *supra*,> sub <nr.> 142.

Dori Popovici s-a născut la 6 ianuarie 1874 în comuna Rușii-Mănăstioarei, județul Suceava, ca fiul cel mai mic al preotului Leon Popovici și al soției sale

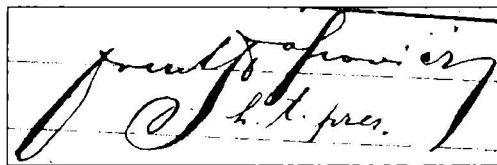
Studiile primare le-a făcut în Suceava, <iar> cele secundare în Cernăuți, dând bacalaureatul în 1892.

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1895/6.

Petiția de primire <este înregistrată> cu data de 15/10 1892, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892.

În 1892/3 este secretar II, ales cu 11 voturi. Reprezintă «Junimea» la comersul «Hygieei». La comersul «Junimii» a vorbit pentru «Școala Română», «Armonia» etc. În Șed<ința> Plen<ului> din 2/2 1893 critică aspru Comisia revizuitoare, necesitându-l pe Claudiu Stefanelli la demisie. În Șed<ința> plen<ului> din april<ie> 1893 vorbește așa de vehement și întrebuințează în consecință termeni de așa natură, încât i se detrage cuvântul pentru întreaga ședință (primul caz în analele «Junimii»). În acest an el ține și o prelegere: *Limba de conversare la românii din Bucovina*. A neglijat resortul său, căci lipsesc o mulțime de procese-verbale.

De la 16/5 1894 e<ste> secretar I. În 1894/5 este președintele «Junimii». „Sub președinția lui, «Junimea» a fost consacrată ca cel mai desăvârșit regulativ al conștiinței românești din Bucovina, atât în chestiile culturale cât și politice naționale” (cf. Șed<ința> Plen<ului> din 19/2 1894).

<semnătura>

Sub el se aranjează primul comers festiv cu popor și aceasta rămase obicei sfânt prin¹ zeci de ani.

Din cauza unei epistole anonime anunță demisia din Comitet (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 4/12 1894), <însă> o retrage în Ședința gen<erală> extr<aordinară> din 8/12 1894 și în Șed<ința> plen<ului> din 31/3 1895 primește, la propunerea lui Leonida Bodnarescu, vot de încredere (primul caz; contra-propunerea lui Claudiu Stefanelli – „Comitetul întreg cu Dori Popovici în frunte să primească vot de neîncredere” – nu reușește).

Dori Popovici conduce, ca preș<edinte> al Soc<ietății>, delegația de junimeni la vicarul general Arc<adie> Ciupercovici – care evacuase «Junimea» din edificiul Mitropolitan –, aruncă cheile de la Cabinet cât colo, dar nu mulțumește, căci acela căruia trebuia să i se mulțumească – mitropolitul Silvestru – era mort. «Junimea» rămâne pe drumuri, Ciupercovici devine un mare dușman al «Junimii», și ...².

În 1895/6 – preș<edinte al «Junimii» era Wassilko – reprezintă, cu acesta și Adrian Onciul, Societatea la jubileul de 25 de ani al «României June».

În 1896/7, după terminarea studiilor, își face stagiul militar la Reg<imentul> 41 Infanterie <din> Cernăuți. După un an e<ste> sublocot<enant> în rezervă.

După un scurt stagiul la Procuratura de Finanțe, trece în serviciul Fondului Bisericesc, secția activă, unde a rămas până în 1907.

Dr. Dori Popovici, <în> 1927

Emeritat de la 15/11 1896.

Fost membru sprijinitor <în> 1913/4.

El cerceta în timpul acesta foarte des, s-ar putea zice chiar regulat, ședințele «Junimii» (plenare și ale Comitetului). În Șed<ința> plen<ului> din 14/2 1900, pag. 56, zice: „Junimenii să nu fie așa de înclinați la splendioare, căci numai jocul (dansul) li-i în cap”.

La comersul din 1899 a predat, cu autorizația plenului, eșarfa tricoloră nou-alesului președinte Eugen Halip (Iancu Nistor era plecat la oaste) – cf. *Șed<ința> plen<ului>* din 3/12 1899.

În *Șed<ința> plen<ului>* din 13/10 1901 e<ste> ales în Comis<iunea> pentru modificarea Statutului. În *Șed<ința> plen<ului>* din 15/12 1900 e<ste> numit, împreună cu Radu Sbiera, examinator pentru exam<enul> regulamentar și examinează consecvent și istoria politicii din Bucovina, convins <fiind> că junimeanul trebuie să cunoască și situația politică din țară.

Două acte intrate <în> 1900/1, cere, <împreună> cu dr. N<icu> Blându, Alecu Popovici și Iorgu Toma, ședință plenară în „afacerea dr. Florea Lupu” (chestiunea Tricolorului). Prin 1902/3 venea regulat la *Șed<ințele> Com<itetului>* și la *Șed<ințele> plen<ului>*.

La convenirea socială din 13/12 1903 – preș<edinte> al Soc<ietății> fiind C<onstantin> Lucați – a vorbit „prea politic, a tras chestii interne ale societății în discuție” – lucru conces și privat – are, din cauza asta, un conflict mai grav cu G<eorge> Tofan și Gh<eorghe> Bărtoiu (cf. *Șed<ința> plen<ului>* din 5/3 1904, pag. 254). Vorbește, în Ședința Com<itetului> din 28/11 1904, pag. 50, contra <lui> G<eorge> Hoinic (Dori Popovici e<ste> pentru menținerea orașului către popor și reușește, Hoinic era contra – N.C.), amenință cu demisia, <dar> o retrage. Tot pe atunci are un conflict cu V<asile> Bodnarescu, care cere un juriu de arbitri (primul caz între un emeritat și un activ).

A avut mare influență asupra «Junimii», istoria ei fără Dori Popovici ar fi incompletă.

Ca student a luat parte la manifestările politice ale lui Gh<eorghe> Popovici și Iancu Flondor.

În direcția naționalistă a fost activ în «Societatea pentru Cultură <și Literatură Română în Bucovina>». Ca secretar al ei a pledat pentru cumpărarea actualului „Palat Național”, a dezvoltat o activitate deosebit de mare, accentuând neconținut drepturile românilor asupra pământului Bucovinei.

În 1904 vorbește la marea Serbare din Putna către poporul adunat cu deosebită vervă oratorică, stârnind un entuziasm de nedescris. Colaborează la „Apărarea națională”; în campania electorală se măsură cu protejatul Guvernului, dr. Aurel Onciul (1907), cu toate acestea i-au lipsit numai 109 voturi ca să învingă. A doua zi după alegeri Guvernul îl suspendă din serviciu, urmează prin¹ șapte ani diferite anchete. Dori P<opovici> învinge.

În 1910 e<ste> ales deputat în Dieta Bucovinei și viceprimar al orașului Cernăuți. El organizează mitingul național din 25/3 1912, paralizând pofta rutenilor de a împărți Fondul Bisericesc și Dieceza, și ține în Dietă, la 10/1 1913, un discurs de 7 ore cu privire la asanarea Însoșirilor

Economice din Bucovina, vârate de Fl<orian> Lupu în gheșefturi ruinătoare. El apără Biserica și neamul (cf. *Dosarul*).

În războiul mondial a fost mobilizat, scurt timp a fost pe front, în urmă supravegheat și confinat.

În 1918 organizează, cu Iancu Flondor, Consiliul Național, <iar> rezoluțiunile lui se primesc în Adunarea Constituantă din Sala Sinodală din Cernăuți – 27/10 1918 – Bucovina se unește cu Patria Mamă. Sub Iancu Flondor el e<ste> secretar de stat p<entru> Interne.

În 1920 este ales – după retragerea lui Iancu Flondor – preș<edinte> al Partid<ului> Național Român, cu care trece la Partidul Poporului.

Dori Popovici a fost, în repeșite rânduri, deputat și ministru; el aparține istoriei naționale.

După reactivarea «Junimii», Dori Popovici participă la Conv<enția> Soc<ietății> din 16 mai 1919, sprijină «Junimea», dar în urmă interesul lui pentru „«Junimea» sa” dispare, <fiind> absorbit de interesul politic. El devine domn bătrân la «Bucovina».

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: ...³; *pro* 1919: 170 <de> cor<oane>; *pro* 1920–1923: ...³; *pro* 1924: 300 <de> lei, suprasolvite la Serata Mare, la care a participat; *pro* 1925–...³; pentru *Rap<ortul> an<ual>* (1908–1926): ...³.

12/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Aici, cu sensul de «timp de».

² Loc (un rând jumătate) lăsat necompletat.

³ Loc lăsat necompletat.

Nr. 334 **GEORGE AGAPI**, stud<ii> teol<ogice>

A fost membru activ în 1891/2.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892.

Numit emeritat <de la> 13/11 1920.

E<ste> prof<esor> de rel<igie> în Câmpulung.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 300 <de> lei; *pro* 1921– ...¹.
...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Dosarul <nr.> 335.

Adaos la datele familiale <cf. *supra*,> sub <nr.> 290.

Născut la 1 ian<uarie> 1873 în Stroiești, jud<ețul> Suceava, din părinții: Mihail, fost secretar comunal, și Ana Berar, fiica cantorului din Satul Mare, Alexandru Berar. Mama a avut un frate Dimitrie (<care a> murit ca elev al liceului din Suceava) și o soră Olimpia, mama parohului Epam<inonda> Berlinschi din Grănicești.

Părinții s-au stabilit în Zaharești, apoi <în> Suceava până la 1906, în fine la Putna, unde au murit; tata <lui Leon a murit> la 30/12 1918.

În secol al XVIII<-lea>, a venit moșul cu un alt tovarăș de seama lui, purtând același nume de familie, probabil fiind frați, din Ianina (Albania); <unul> s-a așezat în C<âmpu>lung Moldovenesc, celălalt în Cernăuți, ambii comercianți, devenind în Bucovina întemeietorii celor două familii „Abageriu”, azi reprezentate prin relativ puțini urmași.

Numele „Abageriu” se deduce din meseria ce o practicau cei doi tovarăși veniți din Albania: ei fabricau postavuri din lână albă, numite „aba”.

Studiile liceale le-a făcut în Suceava, luând, în iunie 1892, bacalaureatul.

Roagă primirea în «Junimea» la 19/10 1892, este primit în Șed<ința> plen<ului> din 19 oct<ombrie> 1892. Primit fiind în Seminar, a trecut la «Academia Ortodoxă», al cărei membru a fost până la terminarea studiilor (31 iulie 1896).

Ca teolog a participat, în toamna anului 1894, cu alți 37 <de> stud<enți> români bucov<ineni> la al 15-lea Congres studentesc din Constanța, acțiune îndrăzneată și riscantă, pusă la cale de junimeni. Toți au primit o dojană din partea Senatului. Apelul la Min<isterul> Instr<ucțiunii> din Viena a fost respins, dojana <fiind> trecută la indice și „absolutor”.

<Leon Abageri ca student>

<Leon Abageri, ca preot>

<semnătura>

Căsătorit cu Aspasia (+ 12/4 1906), fiica parohului I<sidor> (?) Grigorovici din Pătrăuți p<e> Siret. Are doi copii: Aurelia și dr. Octavian, căsătorit cu Maria Vas<ile> Alvirescu din Gura Sadovei.

De la 3 apr<ilie> 1916, paroh în Putna.

Emeritat de la 5/11 1922.

<Jertfe pentru «Junimea»:> pentru Cămin 200 <de> lei, de la 1923–1927 a solvit câte 30 <de> lei anual. De la 1928, m<embru> sprijin<itor> pe viață cu 250 <de> lei anual.

20/10 <1>928 Cron<icarul>

Nr. 336 **VASILE VOLUȘENCO**, stud<ii> teol<ogice>

<Pentru> datele familiale <vezi *infra*,> sub D<imitrie> Volușenco (nr. 402).

E<ste> tata m<embrilor> emer<itați> Virginia și Olga Volușencu, <fiind,> deci, socrul lui Temistocle Sârbu.

Activ <în> 1891/2.

Roagă primirea la 19/10 1892, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din aceeași zi.

Căsătorit cu ...¹.

Emeritat de la 3/11 1926.

Jertfe pentru «Junimea»: în 1921: 200 <de> lei ca m<embru> fondator, pentru Cămin pe liste lui Tem<istocle> Sârbu 300 <de> lei; *pro* 1927: ...¹. De la 1928, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

Paroh în Berhomet p<e> Siret.

23/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 337 **EUGEN BALASINOVICI**, stud<ii> jur<idice>

A fost membru activ <în> 1891/2 și 1892/3.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892; în decursul anului cam lipsea de la ședințe, tot așa <lipsea și> în 1892/3, în care a fost membru numai în sem<estrul> I.

9/11 <1>929 Cron<icarul>

Nr. 338 **EUGEN BOTEZAT**, stud<ii> fil<osofice>

Dosarul <nr.> 338, scurtat.

Născut în satul Tereblecea, la 3/15 martie 1871 (în<tr->o miercuri, pe la 1 h p. m., într-o zi foarte frumoasă, cu soare strălucitor, <motiv pentru care> babele spuneau că băiatul are să fie <un> om vesel!). Tata, Constantin, originar din Siret, fiul lui Ștefan; tata a fost diriginte școlar. Mama, Domnica, din familia Ieremievici-Dubău din Tereblecea; tatăl mamei, Nicolai, era dascăl în Tereblecea și fiul lui Filip, fost protopop. Familia Dubău a imigrat în Tereblecea de la Sf. Gheorghe, lângă Năsăud. N<icolae> Ieremievici-Dubău, f<ost> m<embru> onorar, era fratele mamei. Mayer-Ebner crede că „Botezatenii” ar fi de origine jidovească (cf. *Dosarul*)!

Liceul l-a absolvit, după ce a repetat 3 clase, în Suceava.

Activ <în perioada:> 1891/2 – 1894/5.

Primit la 19/10 1892, ține, în 1892/3, prelegerea: *Privire asupra lăzirii geografice a animalelor*.

Numit emeritat <de la> 27/11 1898.

În 1911/12, delegat al „Clubului” în Comitetul «Junimii» active.

La 1/9 1912 roagă demisia din Societate.

În Șed<ința> plen<ului> din 2/11 1912 îi mulțumește președintele Aur<el> Stefanelli pentru activitatea sa rodnică ca junimean, cât și pentru zelul dezvoltat ca m<embru> emer<itat>. Demisia se primește *summa cum laude*.

La jubileul semicentenar a fost însă cu panglica pe piept, tot așa <și> la serata din Putna, <din> 15/8 1929.

Fost m<embru> sprijin<itor în> 1898/9 – 1907/8.

În «Junimea» a primit directive pentru toată viața pentru a putea contribui la progresul nostru național. În muncă stăruitoare și bine organizată – să nu treacă o zi fără să se fi ocupat de specialitatea sa pe lângă altă lectură – ca specialitatea să se clădească în cadrul unei culturi generale.

tata, Const<antin>
Botezat, +1899

dr. Eugen Botezat,
ca student

mama, +1916

Curentul democratic, degenerat în demagogie, nu i-a plăcut, căci acest curent a dezbinat pe români spre bucuria Vienei.

A făcut stagiul militar, devine sublocotenent în rezervă.

Pleacă, <în> 1896. pe un an la Praga ca asistent al prof<esorului> Lendenfeld. Promovat dr. în Fil<osofie> în 1898, doctoratul s-a serbat într-un restaurant de pe Dominic printr-un „baluț”. Eugen Botezat este al II-lea român și junimean promovat în dr. Fil<osofie>.

<dr. Eugen Botezat,>
ca rector, 1922/23

Întră ca profesor la Școala Normală de Băieți și Fete în Cernăuți, în care calitate rămâne până în 1919.

De la 1907 e<ste> docent universitar pentru zoologie.

În 1911 este propus profesor titular, dar ... vine războiul. <De aceea,> e<ste> numit <profesor în> 1919.

E<ste> decorat cu „Steaua României” și „Coroana României”, ambele în grad de Comandor.

La vânătoare, <în> 1924 în Carpați

Pe timpul mișcărilor studențești a căutat să îndrume studențimea spre adevărata și demna ei chemare.

Membru corespondent al Acad<emiei> Române, a publicat multe din domeniul zool<ogiei>.

De la 1920 apare *Manualul de zool<ogie> pentru universitari*.

9/11 <19>29 Cron<icarul>

Nr. 339 **ILIE FLOCEA**, stud<ii> teol<ogice>

Dosarul <nr.> 339.

Născut la 5 aprilie 1874 în comuna Pojorâta, jud<ețul> Câmpulungul Moldovenesc, dintr-o veche familie țărănească.

<Ilie Flocea,
în> 1928

A absolvit Liceul din Suceava.

Activ <în perioada> 1891/2 – 1898/99.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 19/10 1892.

Își face, în 1892/3, stagiul militar și trece la studiul juridic.

Roagă reprimirea în 12/12 1893, <fiind> reprimut în Șed<ința> plen<ului> <din> 16/12 1893.

În 1894/5 roagă reprimirea (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 10/3 1895), e<ste> primit în Șed<ința> plen<ului> din 31/3 1895. În 1895/6 se află ca „reintrat” la Șed<ința> gen<erală> din

15/11 1896. În 1896/7 e<ste> membru în Comis<iunea> literară, ales în Șed<ința> plen<ului> <din> 19/6 1897 cu 8 voturi (contra Dori Forgaci). <în cadrul căreia> citește un eleborat: *Ceva despre muzică la români*.

În 1898/9 <este> membru în Comis<iunea> literară (<ales> cu 14 voturi).

A demisionat din Soc<ietate> la 26/6 1899.

Numit emeritat <de> la 16/11 1919.

A intrat în magistratură <în> 1903 ca practicant în drept la Tribunalul Cernăuți.

În prezent e<ste> consilier de Curte și judecător-șef în Stănești pe Ceremuș.

În război n-a fost, fiind reclamat ca indispensabil.

Ca judecător în Solca (1916/17) a fost arestat de ruși, dus la Broșteni și ținut aproape două luni. În Solca a pierdut – orașelul fiind distrus – toată averea.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 200 <de> lei; *pro* 1920: ...¹; 1921: ...¹; 1922: 100 <de> lei p<entru> comers; 1923: 100 <de> lei p<entru> comers; *pro* 1924–1927: ...¹. De la 1928, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

8/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 340 **VASILE JEMNA**, stud<ii> jur<idice>

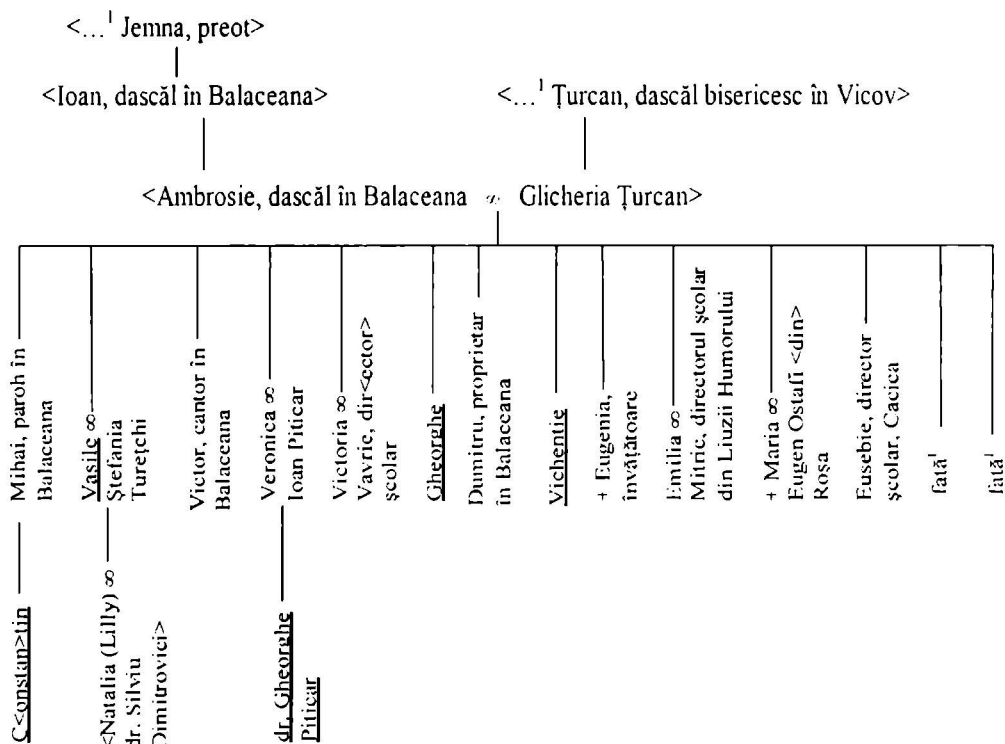
†

Dosarul <nr.> 502 și <dosarul nr.> 340.

Familia Jemna – originară din Moldova – se află prin părțile Cernăuților, C<âmpu>lungului Mold<ovenesc>, Bucșoaia, Frasin, Balaceanca <și> Măzănăești. <O ramură> se află și în Basarabia, în Răspopeni, jud<ețul> Orhei, ca răzeși bine înstăriți. Originea acestei familii nu se poate stabili exact. Numele înseamnă franzelă, pâine albă, în Basarabia pâinea cea mai albă, cu care sunt întâmpinați mirele și mireasa după cununie. Un cuib al familiei Jemna e<ste> satul Balaceanca din jud<ețul> Suceava.

Ioan, fiu de preot, a fost dascăl în Balaceana. La bătrânețe s-a călugărit la Mănăstirea Dragomirna, unde a fost înmormântat. Între alți copii l-a avut și pe Ambrosie, care a fost dascăl în Balaceana. Ambrosie s-a căs<ătorit> cu Glicheria Țurcan, și ea fiică de dascăl bisericesc din Vicov, și a avut șapte feciori și șapte fete.

<Spița neamului>:

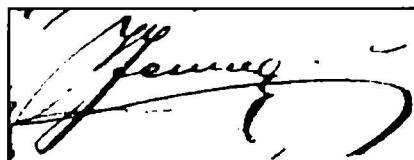
25/12 <1<929 Cron<icarul>

Activ <în> 1892/3.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 5/11 1892. Din april<ie> 1893 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, în urma lui D<imitrie> Grigorcea, <așa încât> citește Rap<ortul> Comis<iunii> reviz<uitoare> în Șed<ința> plen<ului> din 13/5 1893.

Vasile Jemna, <în> 1920

<semnătura>

Fost m<embru> sprijin<itor în> 1897/8 <și în perioada:> 1901/2 – 1907/8.

Emeritat de la 13/11 1920.

A donat 5.000 <de> lei pentru Cămin, a fost proclamat primul ctitor al Căminului.

În 1919/20 devine m<embru> fondator.

Căsătorit cu Ștefania Turețchi, <are o fată,> Natalia (Lilly), căsătorită cu dr. Silviu Dimitrovici, <de la care are nepoți¹>.

Fost director de contabilitate, prin² mulți ani <a fost> casierul «Societății pentru Cultură <și Literatură Română în Bucovina>».

A murit <în 1923>, în Cernăuți.

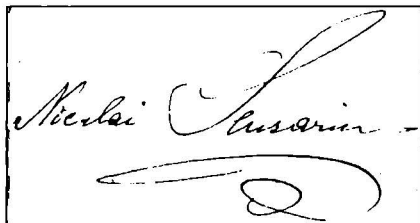
23/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Prenume neprecizat.

² Aici, cu sensul de «timp de».

Nr. 341 **NICOLAI ȘLUSARIUC**, stud<ii> fil<osofice>

Acum STELEANU.

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1895/6.

Roagă primirea la 22/10 1892, <fiind> primit în Ad<unarea> gen<erală> din 5/11 1892.

Din april<ie> 1893 era membru în Comis<iunea> literară.

În 1893/4 e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare, tot așa <a fost și> în 1894/5, sem<estrul> II, în locul lui Claudiu Stefanelli.

Emeritat de la 14/11 1897.

F<ost> m<embru> sprijin<itor în> 1912/13 <și> 1913/14.

Căsătorit cu Olga Wiese, <au un fiu,> Adrian (nr. 1.404).

Dr. fil<osofie>, profesor universitar <în> Cernăuți.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; *pro* 1919–1927 în total (n-are lacune): 600 <de> lei. De la 1928, m<embru> sprijinitor cu 250 <de> lei anual.

23/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 342 **ANTONIU ȘESAN**, stud<i>i> jur<i>dice>

Dosarul <nr.> 342.

<Pentru> datele familiale, nefiind aici loc, vezi <*infra*,> sub nr. 346.

S-a născut la 24 iulie 1872 în Slobozia Rarancei din părinții: Dimitrie, paroh, fost m<embru> sprij<i>initor> al «Junimii», și Parascheva, fiica unui proprietar Nichitovici din Molodia (Cozmin).

Liceul l-a făcut în Cernăuți (1884–1892), <iar> stagiul militar la Reg<i>imentul> 41 Inf<i>anterie> în Cernăuți (1892/3).

<Antoniu Șesan,> ca auscultant

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1896/7.

În 1895/6 e<ste> cassar, ales cu 17 voturi. În Șed<i>ința> Com<i>itetului> din 20/7 1896 e<ste> numit conducător ferial.

În 1896/7 e<ste> iarăși cassar, ales cu 18 voturi. Demisionează din acest post în Șed<i>ința> plen<i>ului> din 20/3 1897 și primește vot de laudă.

Emeritat de la 14/11 1897.

Fost m<embru> sprijin<i>itor> <în> 1911/12, 1920 <și> 1924.

În 1921/22 era președintele Filialei din Rădăuți, care sub conducerea lui funcționa cel mai bine și mai precis din<tre> toate filialele «Junimii».

Ca student luase parte la Congresul studenților români din Constanța (<din> 1894), dar n-a ieșit în relief. Totuși primește din partea Senatului academic o dojană, trecută și în indice (carnet de cursuri).

După terminarea studiilor, intră în magistratură (la Trib<unalul> Cernăuți, <în> 1897), trece cu serviciul la Suceava și, în 1899, e<ste> numit judecător pentru Rădăuți. A mai fost judecător în Câmpulung, Sadagura, iar din 1908 rămâne definitiv în Rădăuți ca <și> consilier în rangul VII.

În războiul mondial luptă la început pe front – în Carpați – unde, în 1915, numai grație credincioasei sale ordonanțe scapă de moartea înghețului (cf. *Dosarul*). În urmă servește la auditoriat, ajungând căpitan. A murit ca <și> consilier superior de tribunal în Rădăuți, la 9/2 1924.

<Antoniu Șesan în> 1922

A lăsat în urmă un fiu adoptiv, Alexandru, născ<ut> în 1922. Avea multe decorații austriece. Era ofițer al „Coroanei României”.

10/11 1929 *Cron<icarul>*

Nr. 343 **EMILIAN ILIUȚ**, stud<ent> la Farm<acie>

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1893/4.

Petiția de primire prezentată la 8/10 1893, e<ste> primit în Șed<ința> plen<ului> din 8/10 1893.

Era farmacist în Stulpicani, acum <pare> să fie în C<âmpu>lung.

23/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 344 **TEMISTOCLE BOCANCEA junior (II)**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 344, foarte scurtat.

Familia Bocancea își are „cuibul” în satul Părhăuți, jud<ețul> Suceava, dar a imigrat în Bucovina înainte de¹ vreo 100 de ani din

Transilvania sau Basarabia. Numele ei se derivă de la cuvântul „bocanci” sau „bocânci”.

Temistocle s-a născut la 13/25 mai 1874 în Șipeniți, jud<ețul> Cernăuți, din părinții: Teofil, paroh, și Elena, născută Polonic. Tatăl Teofil, născ<ut în> 1846 în Părhăuți ca fiu al gospodarului Ion Bocancea, a fost pe urmă paroh în Rușii Moldoviței. Mama sa, Elena, (*1848 +1925) era fiica comerciantului Const<antin> Polonic din Suceava.

Temistocle a făcut școala primară în Suceava, <iar> liceul în Rădăuți.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1896/7.

În 1894/5, sem<estrul> II, e<ste> econom, ales cu 16 voturi, <iar> în 1895/6 <a fost> controlor (sem<estrul> I), ales cu 10 voturi contra Iacoviță Al<exandru>, <care a fost respins> cu 9 voturi.

La 27/1 1896 demisionează din Comitet și e<ste> ales președ<intele> Comis<iunii> reviz<uitoare>. În 1896/7 face critica la operatul lui Emil Slușanschi: *Unele despre ajutorul propriu în dreptul german*.

Emeritat de la 1897/8, <cf.> Rap<ortul> an<ual>.

Fost m<embru> sprij<initor în> 1912/13 <și> 1913/14.

<S-a> căsătorit cu văduva <rămasă> după m<embrul> emer<itat> Tit Cuparencu.

Intră în magistratură <în> 1897. A fost judecător în Cernăuți, Suceava, Dorna, Storojineț și <iar în> Cernăuți, unde a fost numit consilier în rangul VII.

În război pribegeste prin Stiria și Austria de Sus ca judecător.

<Temistocle Bocancea
jr. în>1926

De la 1917 e<ste> în Consiliul Comunal al orașului Cernăuți.

<În> 1919 devine consilier de Curte, <iar> de la 1926 consilier la Curtea de Casație în București.

Ca student a luat parte la Congresul din Constanța <din 1894> și a fost pedepsit cu o dojană.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 500 <de> lei; *pro* 1919–1926 în total: ...². De la 1927, membru sprijinitor cu 300 <de> lei anual.

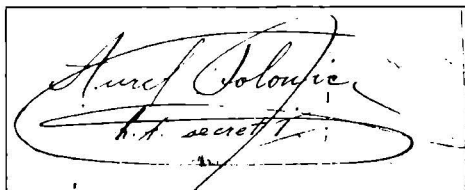
E<ste> cumnat cu Ioach<im> Ciuntuleac, m<embru> emer<itat>.

10/11 <1>929 *Cron<icarul>*

¹ Aici, cu sensul de «cu».

² Loc lăsat necompletat.

<Este> fratele lui Victor Polonic și cumnatul m<embrului> onorar dr. Vasile Gheorghiu.

<semnătura>

Activ <în perioada> 1892/3 – 1896/7.

Roagă primirea la 8/10 1893.

În Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3 e<ste> indus ca „nou intrat”.

În 1893/4 e<ste> secretar II în ambele semestre (avea admirabilă scrisoare¹ – N.C.).

În 1894/5 e<ste> secretar II, ales cu 12 voturi contra lui Sever Bumbacu, <respins> cu 9 voturi.

Emeritat de la 30/11 1913, dar scrie că nu primește, dar rămâne, totuși, credincios «Junimii».

Profesor la Liceul III de Stat din Cernăuți și secretarul directorului T<eodor> Bujor.

Aurel Polonic era un bărbat deosebit de elegant și manierat, știa cum să se poarte în cea mai distinsă societate, petrecea mult în cercuri aristocrate. „Hauerii” i-au scos porecla de „baron Linguriță”, poreclă pe care o aflăm și la alt Polonic (cf. „Leușteanul” Arboroasei).

În războiul mondial fu asetat, înrolat și ajuns stegar (Fähnrich) în Reg<imentul> <nr.> 41, la front. Era deja demobilizat, reclamat, putea să plece, dar la invitarea căpitanului său să mai ia parte la lupta iminentă – căci va fi decorat –, bietul a rămas acolo pentru totdeauna, în munții din Tirol.

23/1 <1>930 Cron<icarul>

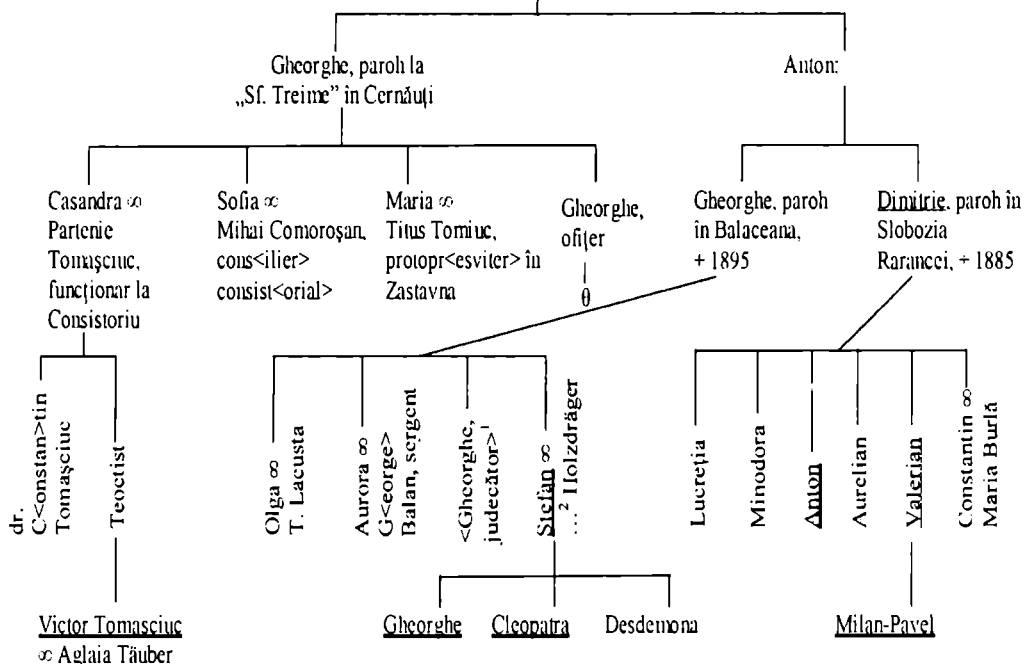
¹ Adică, scria frumos.

Dosarul <nr.> 342.

În Bucovina este o singură comună unde trăiesc astăzi mai multe familii cu numele Șesan: Berchișești. Când a venit primul Șesan la Berchișești nu se știe, se pare însă că pe la 1800, căci pe la 1850 mai mult de ½ din sat erau „Șesăn-eni” sau cel puțin înrudiți cu ei³. Astăzi familia se cam stinge din cauza că s-au născut mai multe fete, iar băieți de tot puțini.

<Spîta neamului:>

Dimitrie Șesan (adică venit de la șes!),
trăia pe la începutul secolului al XIX-lea

Ștefan Șesan a fost activ <în perioada:> 1892/3 – 1896/7.

A fost membru în Comisiunea literară (1895/6), controlor (1895/6), ales cu 13 voturi, membru în Comisiunea revizuitoare (<ales cu> 12 voturi). Demisionează din acest post – neavând timp – în Ședința plenului din 15/10 1897.

Emeritat de la 14/11 1897.

Fost membru sprijinitor <în perioada:> 1897/8 – 1900/1.

Moare în iulie 1919 ca profesor în Câmpulung, <apoi îi> moare și soția, <iar> copiii rămân orfani și fără avere. De ei se îngrijește un unchi, Holzdräger din Ciudei, și fratele Gheorghe, judecător.

10/11 1929 *Cronica*

¹ Loc lăsat liber, completat după informația de mai jos, potrivit căreia copiii orfani ai lui Ștefan au fost îngrijiți de fratele Gheorghe, judecător.

² Loc lăsat necompletat.

³ Numărul mare de Șesan-cni în Berchișești la 1850 dovedește, dimpotrivă, că familia este cu mult mai veche în acest sat decât crede Arcadie Dugan, căci este imposibil ca doar în doar 50 de ani ea să devină cea mai numeroasă familie din sat.

Datele familiale și spița neamului <sunt> sub Rem Sbiera (nr. 293).

Născut în Cernăuți, la 12 octombrie 1874, ca fiu al m<embrului> onorar dr. I<on> G. Sbiera și al soției sale Aspasia, născ<ută> Nedelcu.

A studiat în Cernăuți, trece „maturitatea” la 20 iulie 1893.

Stagiu militar n-a făcut.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1895/6.

Roagă primirea la 9/10 <1>893, în *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* indus ca membru „nou intrat”.

În 1894/5 este președintele Comis<iunii> liter<are>.

În 1895/6 e<ste> membru numai în sem<estrul> I.

Traian Sbiera <și familia sa>

A însoțit pe tatăl său, dr. I<on> G. Sbiera, la întâmpinarea Eminenței Sale mitrop<olitul> Arcadie Ciupercovici – care a evacuat, în 1895. «Junimea» din Palatul Mitropoliei (cf. *Rap<ortul> anual verde*, pag. 22) – la stația Zaluțe (lângă Gr. Ghica-Vodă – N.C.). «Junimea» i-a luat asta în nume de rău. <motiv pentru care> el cere, la 13/3 1896, demisia din «Junimea» (actul e<ste> interesant – N.C.!), <dar> primește, împreună cu frații săi Radu și Decebal, <doar> o aspră dojană, la 9/6 1896.

Cf. *Familia Sbiera*, p. ...¹.

Emeritat de la 8/11 1903.

Consilier de tribunal, a murit în Cernăuți, în sept<embrie> 1923.

23/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

<Pentru> datele familiale <cf. *infra*.> sub Iancu Cuparencu (nr. 349).
Este fratele lui Iancu Cuparencu.
Activ în 1892/3.

Roagă primirea în «Junimea» la 2/11 1893, petiția este prezentată la 9/10 1893; în *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* este îndus ca „nou intrat”.

Colonel î. r. Mih<ai> Cuparencu, <în> 1926

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

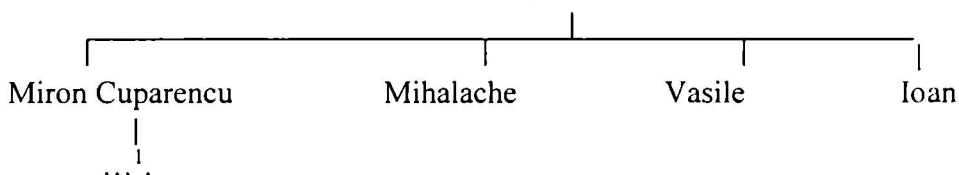
Dosarul <nr.> 349.

Numele original al familiei a fost Cuparul, format în mediul polono-rutean cu sufixul slav în Cuparencu.

Într-un document din 1748 se află citat Miron Cuparencu, fiul lui Cupur. Mai înainte, pe timpul lui Constantin Cantemir, e<ste> vorba de familia boierească „Cupărești”.

Spița neamului:

Strămoșul

Ioan cav. de Cuparencu a fost membru activ <în perioada:> 1892/3 – 1896/7.

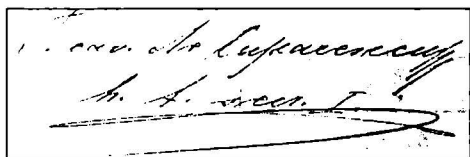
Roagă primirea la 9/10 1893. Ține, în 1893/94 o prelegere: *Popoarele cele mai vechi ale Austriei și supunerea țărilor sudice, al Dunării de către romani.*

În 1894/5 e<ste>, în sem<estrul> I, secretar II, ales cu 15 voturi contra Sbiera Traian, <respins> cu 7 voturi, <iar> în sem<estrul> II, secretar I, ales cu 17 voturi. În sem<estrul> II 1894/5 era președ<intele> Juriului de arbitri, 31/3 1895.

La comers a vorbit către «Academia Ortodoxă».

În 1895/6 se produce cu o temă: *Gheorghe Șincai*.

E<ste>, de la 21/1 1896, vicepreșed<inte>, ales cu 9 voturi. De la 1/12 1895 <este> membru în Comis<iunea> literară, ales contra <lui> Leonida Bodnărescu.

<semnătura>

Ioan cav. de Cuparencu

În 1896/7 <este> președinte al «Junimii» (<ales cu> 9 voturi). A primit conducerea între vii aplauze (cf. *Șed<ința> gen<erală>* din 15/11 1896). După un an (*Șed<ința> gen<erală>* <din> 14/11 1897), primește vot de laudă cu întreg Comitetul.

Emeritat <de la> 14/11 1897.

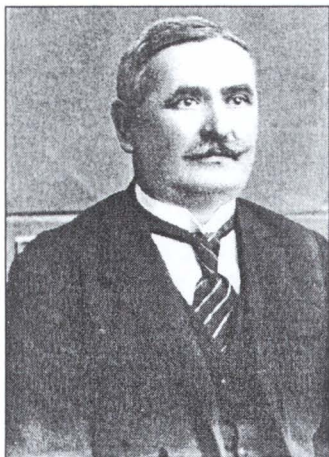
După *Rap<ortul> an<ual> <pro>* 1897/8, m<embru> fondator.

După acte într<ate> <în> 1909/10, roagă, împreună cu T<eodor> Bujor, Or<est> Luția, Șt<efan> Volcinski, demisia din «Junimea», dar în urmă o retrage.

Numit, <în> Ad<unarea> gen<erală> <din> 28/11 1912, m<embru> onorar.

F<ost> m<embru> sprij<initor> în 1912/13 <și> 1913/14.

În 1911/12 e<ste> delegatul «Clubului» în Com<itetul> «Junimii» active.

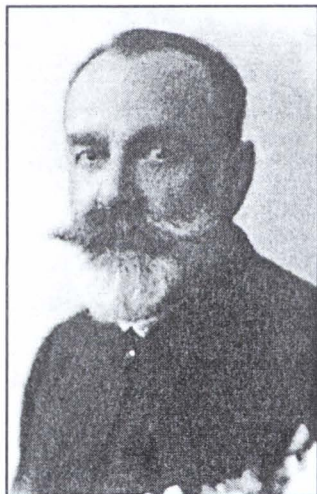
<Ioan cav. de Cuparencu, în> 1928

...².

¹ Loc (jumătate de pagină) lăsat necompletat.

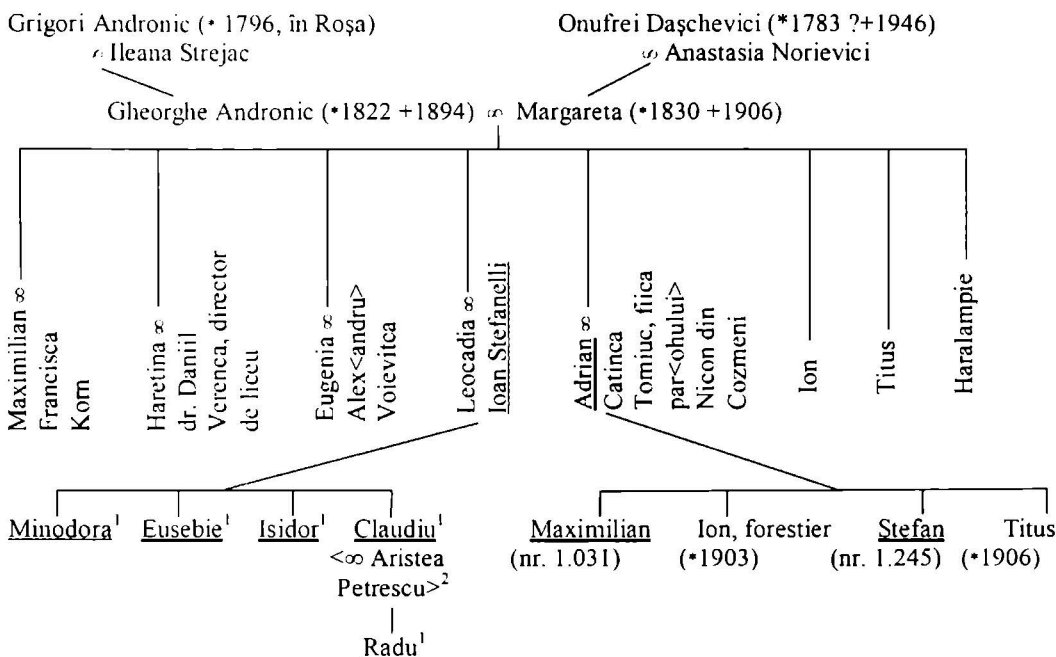
² Lipsește trimiterea la *Cronica*.

Nr. 350 **ADRIAN ANDRONIC**, stud<ent> la Teol<ogie>
Dosarul <nr.> 350.

<Adrian Andronic, în> 1928

Spița neamului:

Adrian <Andronic> s-a născut la 4 iulie 1871 în Ostrița, jud<ețul> Cernăuți, ca fiu al parohului Gheorghe Andronic, f<ost> m<embru> sprij<initor>, și al soției sale Margareta, fiica par<ohului> Onufrei Dașchevici din Vama.

A făcut liceul în Suceava. Ca elev de cl<asa a> VII<-a> (1893) a scris pe pagina primă a unei Evanghelii, dăruită bisericii din Ostrița de părinții săi: „Această Sf. Evanghelie este donată de protopresviterul Gheorghe Andronic și soția sa Margareta și se roagă ca ei, din când în când, să fie pomeniți la Sf. Liturghie”. La 1906 el devine paroh în Ostrița și-l pomeneste pe tatăl său!

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1894/5.

Petiția de primire <re> data 9/10 1893. În Rap<ortul> an<ual> <este> indus ca „nou intrat”. În 1893/4 a fost econom în ambele semestre, <calitate în care> a lucrat mult.

Pe când păstora în Lucavița cu Cotul Bainschi, înființează (în Cot B<ainschi>) o școală rom<ânească> particulară. Un înv<ățător> galițian, Ladislaus Zybaczynski, îi face zile grele. El cere excluderea *cum infamia* a fiicei acestuia, Sofia-Cristina Bacinschi, din «Junimea». Copila primește însă demisia (cf. <infra,> nr. 1.119).

Numit emeritat la 16/11 1919, mulțumește pentru numire (cf. acte intrate <în> 1919/20). *Iterum legas!*

De la 1919 paroh în Pătrăuți p<e> Suceava.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 50 <de> lei, totalul colectei 300 <de> lei; *pro* 1920–1926 în total: ...³. De la 1927, membru sprijinitor cu 300 <de> lei anual.

11/11 <19>29 *Cron<icarul>*

¹ Toți urmașii Leocădiei au fost tăiați cu creionul, deși numele sunt corecte (cf. *supra*, sub nr. 47).

² Completat după spița neamului de la nr. 47.

³ Loc lăsat necompletat.

Nr. 351 **GEORGE DROGLI**, stud<ii> jur<idice>

†

E<ste> fiul f<ostului> m<embru sprijinitor Ioan Droqli. Mama <sa> era sora lui Mihai Eminescu!

Activ <în> 1892/3.

Petiția de primire a fost prezentată la 10/10 1893. În *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* e<ste> indus ca „nou intrat”.

„Pe vremea mea – zice Iancu Cuparencu – Gh<eorghe> Droqli era sublocotenent de artilerie; mama sa a fost sora lui Eminescu, ea s-a măritat <mai> apoi după căpitanul Gareis”.

După dr. Eugen Tarangul, nr. 351, a fost căpitan-auditor în Cernăuți.

...¹

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 352 **SEVERIN BEUCA**, stud<ent> jur<idică>

†

<Este> cunoscut sub numele literar Sever Beuca-Costineanu.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1896/7 și <în perioada:> 1900/1 – 1901/2.

Roagă primirea la 10/10 1893. În *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* <este> indus ca „nou intrat”.

În 5/2 1894 roagă un împrumut de 15 fl<orini>.

În 1894/5 figurează ca „reintrat”.

Primit în Șed<ința> gen<erală> din 15/11 1896, în Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1897 e<ste> șters pentru că nu arată nici un interes față de societate (era sărman și poet visător – N.C.).

E<ste> iarăși reprimat în Șed<ința> plen<ului> din 13/10 1901, <dar> în Șed<ința> plen<ului> din 29/6 1902 e<ste> șters <iar> din lista membrilor (<potrivit> §15 <din> regulament).

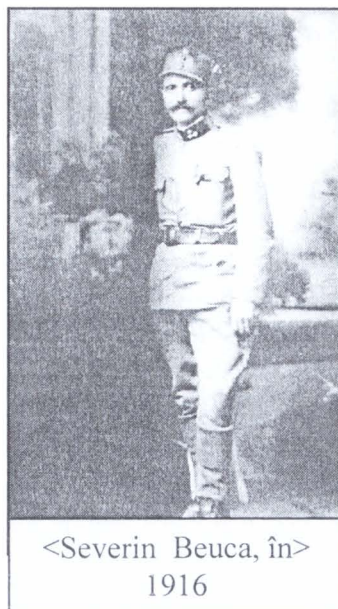
Dedică «Junimii», cu ocazia jubileului din 1904, o poezie cu refrenul: „La arme fii, ca-n vremile cărunte / Că-n pulsul vostru Roma s-a trezit”. <Din acest motiv,> numărul din „Junimea literară” a fost confiscat!!

Învățător în C<âmpu>lung.

Emeritat de la 16/11 1919.

A murit în C<âmpu>lung în urma unui accident, prin 1920.

...¹.

<Severin Beuca, în>
1916

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 353 **ARCADIE PIOTROVSCHI**, stud<ii> jur<idice>

E<ste> fiul m<embrului> sprijin<itor> paroh Ioan Piotrovski și al soției sale Maria, născ<ută> Zamă, din Budiniți.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1896/7.

Roagă primirea la 12/10 1893, în *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* <fiind> indus ca „nou intrat”. În *Rap<ortul> anual* următor <este> indus ca Piotrovski-Petrescu.

În 1894/5 este econom, ales cu 19 voturi; la comers a vorbit pentru dame.

În 1895/6 e<ste> membru în Secția literară; la comers a vorbit pentru comilitoni. <În> sem<estrul> II e<ste> în Viena. <A> reintrat la 15/11 1896.

În 1896/7 citește conferința *Iubirea românului*; e<ste> membru în Secția literară; de la 20/3 1897 <este> vicepreședinte. În 22/5 1897 primește demisia din post (pleacă la Viena), <iar> la 15/10 1897 <își dă> demisia din societate.

Emeritat de la 14/11 1897.

<S-a> căs<ătorit>, la 14/10 1906, cu Silvia, fiica lui Mih<ai> Bendevischi.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; de jubileu, <în> 1928: 300 <de> lei; *pro* 1919–1927 în total (n-are lacune): 1.300 <de>

lei; p<entru> Rap<ortul> an<ual> verde <a> suprasolvit 50 <de> lei. De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

Notar public <în> Zastavna.

23/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 354 **TEOFIL DUMBRA<V>SCHI**, stud<ii> teol<ogie>

†

Rudă cu faimosul burger din Suceava, numit „Talpa târgului” (Radu Muntean).

A absolvat Liceul din Suceava și a trebuit să-l absolve, căci zicea Radu Muntean: „Eu am pus clopot la cafeneaua armenească, am cumpărat chiște la faiermani (tulumbe pentru pompieri – N.C.); dacă Tofil al meu nu face matura, eu taiu gimnazu (liceul) cu toporul”.

Teofil Dumbravski a fost activ <în perioada:> 1892/3 – 1893/4.

Roagă primirea la 12/10 1893 ca stud<ent> la Teol<ogie>, <iar> la 22/10 1893 ca student la fil<osofie>, bazându-și cererea pe faptul că este român.

În Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3 e<ste> indus ca „nou intrat”.

În Șed<ința> plen<ului> din 29/5 1894 a fost eschis pentru totdeauna din Societate, pentru că a dat cuvânt de onoare fals și s-a purtat brutal față de o domnișoară, având panglica pe piept. †††

A finit Teologia, s-a însurat, <dar a> divorțat. A fost un timp profesor suplinitor în Rădăuți, având într-o clasă un singur elev, pe Eman<oil> Moraraș.

Era cartofor!

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 355 **LEONIDA BODNARESCU**, stud<ii> fil<osofice>

Cf. *Macularul!*

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1895/6.

Roagă primirea la 14/10 1893, este primit.

În 1893/4 ține o conferință: *Vasile Lupu și Matei Basarab, schiță biografică cu privire la biserică și școală*.

În 1893/4 roagă „un împrumut *brevi manu*” de 6 fl<orini> până la 1 aprilie 1894; la comers a vorbit pentru «Acad<emia> Ortodoxă»; la Șed<ințele> plen<ului> făcea mult „gât”.

Leonida Podnărescu
h. t. casariu

<semnătura>

În 1894/5 se produce cu: a) *Privire scurtă asupra originii, vieții și activității lui G<heorghe> Asachi*; b) „*Junimea*» și industria casnică”, *discurs cu date statistice și proiecte pentru ameliorarea stării industriale din Bucovina*; c) „*Teresita*”, *drept subiect pentru un roman tendențios*; d) *Să dăm copiilor beuturi spirituoase?*

În Șed<ința> plen<ului> din 19/11 1894 a fost bănuț că a șters un pasaj din Protocol, făcând o observație. Citat la Șed<ința> Com<itetului> din 21/11 1894, a primit o admoniere simplă, concedând că a făcut observarea.

În 1894/5 e<ste> membru în Comis<iunea> literară (până la 20/5 1895), <iar> în sem<estru> II < fost> cassar, <ales> cu 13 voturi. Demisionează din Soc<ietate>, <dar> reintră la 25/11 1895; e<ste> buclucaș și harțăgos (cf. șed<ințele> din 10/7, 27/10 1895 ș. a.).

În 1895/6 e<ste> membru în Comis<iunile> lit<erară> și reviz<uitoare>, <dar> a demisionat din ambele la 1/12 1895. Demisionează din soc<ietate> la 29/2 1896 cu vot de laudă.

Căsătorit cu ...¹, fiica lui Dionisie Hacman.

Emeritat de la 14/11 1897.

În 1902/3 ține o conferință, *Istoria ziaristiceii române din Bucovina în cei 10 ani din urmă*.

Fost m<embru> sprij<intor> <în perioada:> 1894/5 – 1896/7 <și în perioada:> 1899/900 – 1902/3.

După *Rap<ortul> an<ual> pro* 1903/4, eschis p<entru> totdeauna.

†††

E<ste> provocat la duel de Ștef<an> Volcinschi, <pentru că> a vrut să scoată 30 de junimeni din «Armonia» [cf. acte intrate <în> 1903/4, <documentele din>: 4/2 1904 !!² <și> 19/2 1904; Șed<ința> Com<itetului> din 15/2 1904, pag. 166 (foarte interesant!); Șed<ința> Com<itetului> <din> 28/2 1904, pag. 169 <și> Șed<ința> plen<ului> din 5/3 1904, pag. 256].

...³.

¹ Loc lăsat necompletat.

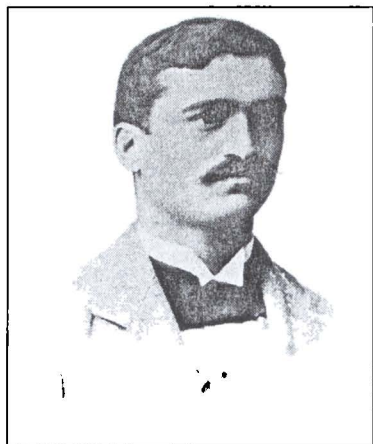
² Cele două semne de exclamație aparțin lui Arcadie Dugan.

³ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

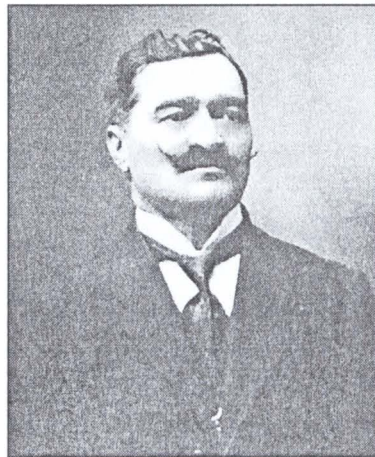
Dosarul <nr.> 356.

Născut la 20/9 1872 în Todirești, jud<ețul> Suceava, din părinți țărani: Gheorghe (+ 1876) și Maria, născută Râpan (+ 1874).

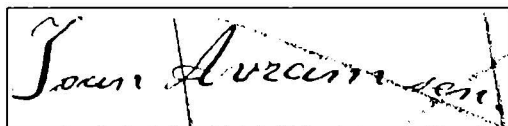
A cercetat școala primară și liceul în Suceava, susținut fiind ca orfan de rudele mamei sale și ajutat de Soc<ietatea> «Școala Română».

<Ion Avram, în> 1896

<Ion Avram, în> 1928

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1896/7.

Roagă primirea la 23/10 1893. În *Rap<ortul> anual* nu este indus. În 1893/4 a fost scutit de taxa semestrială. În 1894/5 ține o conferință: *Petru Maior, viața și activitatea lui*. Era membru în Comis<iunea> literară. În sem<estrul> II e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

În 1895/6 e<ste> secretar II, <ales> cu 17 voturi.

Numit emeritat <de la> 14/11 1897.

Fost m<embru> sprij<initor> <în> 1912/13 <și> 1913/14.

În 1920/21 e<ste> președintele Filialei din Suceava.

A intrat în magistratură, servind în Cernăuți, Suceava, Gura Humorului, Rădăuți, pe la 1900.

În Rădăuți erau pe atunci judecători mai mulți foști junimeni: Iorgu G. Toma, Alecu Popovici, Dimitrie Gallin, Eugen Tarnavski, Anton Șesan.

La îndemnul starețului din Putna, Teofil Patraș, m<embru> onorar al «Junimii», s-a înființat, în Rădăuți, „Internatul de băieți români”.

Transferat la Vatra Dornei – 1907 –, a colaborat la înființarea și colaborarea „Prăvăliei Române”; a condus ca vicepreș<edinte>, apoi ca preș<edinte> cabinetul de lectură „Sentinela”.

<În> 1912 e<ste> în Suceava, în Comitetul „Școalei Române”. <poziție pe care o deține> până la 1922, când e<ste> transferat la Cernăuți.

El și cu Eug<en> Tarnavski au salvat, în Suceava, averea „Școalei Române” de ruși.

Este preș<edinte> de Tribunal în Cernăuți.

Este căsătorit cu Elena, născ<ută> Popescu <și> are doi copii: Traian și Vianora, ambii junimeni.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru cămin: 150 <de> lei, total colectat: 250 <de> lei; *pro* 1919–1925: ...¹. De la 1926, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

8/11 1929 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 357 **ALEXIE cav. de GRIGORCEA**, stud<i>i> jur<i>dice>

†

Dosarul <nr.> 316.

<Pentru> datele familiale <cf. *supra*,> sub <nr.> 316.

Este un frate al m<embrului> emer<itat> dr. Radu de Grigorcea.

Alexie – între prieteni și în familie, numit Cocó – s-a născut în 1876 în Prisăcăreni, jud<eț>ul Storojineț, din părinții: Mihail, proprietarul moșiei Prisăcăreni, și Olga, născ<ută> conteșă Logothetti, m<embră> onorară a «Junimii». Sora mamei a fost m<embră> onorară a «Junimii», Elena Popovici-Logothetti, prin¹ decenii preș<edinta> Societății «Doamnele Române din Bucovina».

<Alexie cav. de Grigorcea>

<semnătura>

<Alexie cav. de Grigorcea> a absolvit liceul din Cernăuți, <în> 1893, a studiat drepturile în Viena și Cernăuți.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1895/6.

În *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* nu e<ste> indus. Reprimit – pesemne făcuse stagiul militar la un regiment de husari – în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894.

În 1894/5 este casar, ales cu 16 voturi contra <lui> Alex<andru> Buga, <respins> cu șase voturi.

Fiind om strict, parlamentar, demisionează din Comitet (cf. *Șed<ința> com<itetului>* din 12/12 1894). În 1895/6 e<ste> membru numai în sem<estrul> I, <fiind> reprimit în 26/12 1896 sau 1895.

Intră în magistratură, <unde> devine adjunct.

În răzoi a servit ca locot<enent>-auditor – avansat în urmă căpitan – în Iagodina (Serbia) și București. După prăbușire<a Monarhiei>, reintră în magistratură.

A murit la 2/12 ...² în Cernăuți, e<ste> înmormântat în Prisăcăreni.

20/11 <1>929 *Cron<icarul>*

¹ Aici, prepoziția «prin» are sensul de «timp de».

² Anul morții este omis.

Nr. 358 IOACHIM CIUNTULEAC, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 358.

Teodor Ciuntuleac, oficial la tribunal ∞ Margareta, născută Petrescu

Ilie, după călugărire Emauîl,
fost membru sprijinitor al «Junimii»

∞

Ilaria, fiica parohului
Gh<eorghe> Popovici din Dărmănești

Ioachim

Ioachim <Ciuntuleac> <s-a> născ<ut> <în> 1872, în Dărmănești.

Liceul l-a făcut în Cernăuți (cinci clase) și Suceava. A studiat drepturile în Viena, Graz, Cernăuți, Innsbruck și Praga. În Praga a luat licența și a rămas adânc impresionat de cultura, în speță, și industria progresată a națiunii cehe, dar mai ales de naționalismul ei înflăcărat și intransigent. În Viena a fost membru în «Rom<ânia> Jună». În Graz era amic cu dr. Aurel Popovici, autorul *Replcei*; de la el primește Ioachim toate manuscrisele antimaghiare, ca să le treacă în Vechiul Regat, unde se mutase A<urel> Popovici de răul ungarilor.

Junimean activ <în> 1892/3 (în *Rap<ortul> an<ual>* nu este indus) și <în> 1893/4, sem<estrul> I.

Emeritat de la 8/11 1903. Fost m<embru> sprijin<itor> 1911/12 – 1913/14.

După terminarea studiilor întâ în magistratură, <în> 1896, la Tribunalul din Suceava. Trece, <în> 1898, la Siret, ca judecător, <iar> de la 1902–1928 e<ste> iarăși în Suceava.

S-a căsătorit, <în> 1903 cu Aurora, fiica protopresv<iterului> Teofil Bocancea din Moldovița, o soră a lui Epaminonda și Temistocle Bocancea II, ambii m<embri> emer<itați> ai «Junimii».

Ca judecător austriac a fost calificat – spre satisfacția sa – de „Bauernfreund”.

În Siret avea de luptat cu jud<ecătorul> șef, care era ucrainean, pentru că sprijinea înțeprinderile românești, *ergo* și seratele «Junimii». După serată, se înțelege, urma <un> „baluș” în Mihăileni, d<e> e<xemplu, cel din> 1900!

Ofițer al „Steaua României” și vicepreș<edintele> tribunalului din Suceava. De la 1928, consilier de Curte <în> Cernăuți.

Tatăl lui Ioachim, arhim<andritul> Emanuil, mort <în> 1903, e<ste> înmormântat în Cernăuți, lângă fratele său Artemie (cf. *Dosarul*).

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei, *pro* 1919–192...¹ în total: ...². De la ...², membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

*d-na Aurora Ciuntuleac,
n. Bocancea,
f. m. sprij.*

D-na Aurora Ciuntuleac, n<ăscută>
Bocancea f<ost> m<embru>
sprij<initor>

Ioachim Ciuntuleac, <în> 1926

10/11 <19>29 Cron<icarul>

¹ Ultima cifră anului a fost lăsată necompletată.

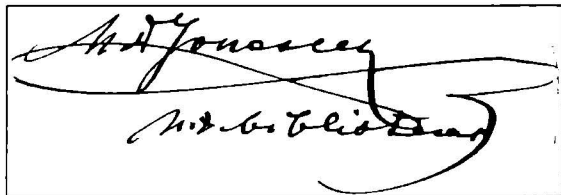
² Loc lăsat necompletat.

Dos<arul nr.> 359.

Era fiu de țăran din Bosanci, unchiul lui Șușu.

Acum <se numește> Mihai I. Ionescu.

A fost căsătorit cu Felicia <și au trei> copii: Virginia (căs<ătorită> cu Edmond Agricola), Virgil (căs<ătorit> cu Mărioara) <și> Felicia.

A rectangular box containing a handwritten signature in black ink. The signature is written in a cursive, somewhat stylized script. It appears to read 'Mihai I. Ionescu' with a large, sweeping flourish at the end.

<semnătura>

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1895/6.

Roagă primirea la 26/10 1893, e<ste> indus în *Rap<ortul> an<ual>* ca „nou intrat”. În 1893/4 este indus ca Mihai Ivaniuc-Ionescu.

În 1894/5 e<ste> bibliotecar, ales cu 20 de voturi. În Șed<ința> Com<itetului> din 4/12 1894 e<ste> proclamat „prezident *ad hoc*” (primul caz); la comers a vorbit către țărani (primul caz – N.C.).

A luat parte la Congresul studențesc din Constanța <din 1894>, unde un student din Vechiul regat, cu numele Ștefănescu-Goangă, i-a impus grozav. Imitându-i frazele și gesturile, a primit singur porecla de „Goangă”, sub care era f<oarte> cunoscut.

În 1895/6 ține o prelegere, *Constatări*, <și> elaborează *Proiectul de Regulament pentru Comis<iunea> literară*; e<ste> vicepreședinte ales cu 12 voturi, dar numai până la 21/1 1896; la comers a vorbit pentru poporeni (trebuia să cunoască f<oarte> bine limba și mentalitatea poporului – N.C.).

De la 5/3 1896 este președintele Comisiunii literare. Pentru compunerea *Regulamentului* a primit vot de laudă.

Avea mare bucluc cu un dulap de bibliotecă, procurat <de> la un „măsar”.

Emeritat de la 18/11 1900.

Felicită, la comersul din 1922, în mod original. *Iter<um> legas!*

Profesor în Iași.

A donat, pentru Cămin, 200 <de> lei; *pro* 1919–1928, în fiecare an, câte 100 <de> lei!! De la 1929, membru sprijintor cu 200 <de> lei anual.

22/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Mort la 2 febr<uarie> 1930, în Iași².

¹ Aici are sensul de «l-a impresionat».

² Formula «Mort la 2 febr<uarie> 1930, în Iași» scrisă ulterior.

A absolvit liceul în Rădăuți.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1893/4.

Roagă primirea în oct<ombrie> 1893, în *Raportul anual pro 1892/3* indus ca „nou intrat”.

Fiind primit în Seminar, anunță ieșirea din Societate <și i se> primește demisia în Șed<ința> plen<ului> din 16/5 1894.

Emeritat de la 8/11 1908. Fost m<embru> sprijin<itor în> 1911/12 – 1913/14.

În anul 1923/4 era președintele Filialei Clubului din Rădăuți.

Căsătorit cu Aglaia, fiica lui Ilarie Siretean. Fiul <lor> e<ste> Constantin Cărbune.

...¹.

¹Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Activ <în perioada:> 1892/3.

Roagă primirea la 10/11 1893, în *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* este indus ca „nou intrat”.

Emeritat <de la> 13/11 1920.

După dr. Nicol<ae> Balan, a murit prin 1917.

...¹.

¹Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1894/5.

Roagă primirea la 8/11 1893, în *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* este indus ca „nou intrat”.

Emeritat de la 13/11 1920.

După dr. Nicolaie Balan, era, prin 1924, paroh în Orșova.

...¹.

¹Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1893/4.

Roagă primirea la 11/11 1893, în *Rap<ortul> an<ual> pro 1892/3* este indus ca „nou intrat”.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 363 **VICTOR baron WASSILKO**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 363.

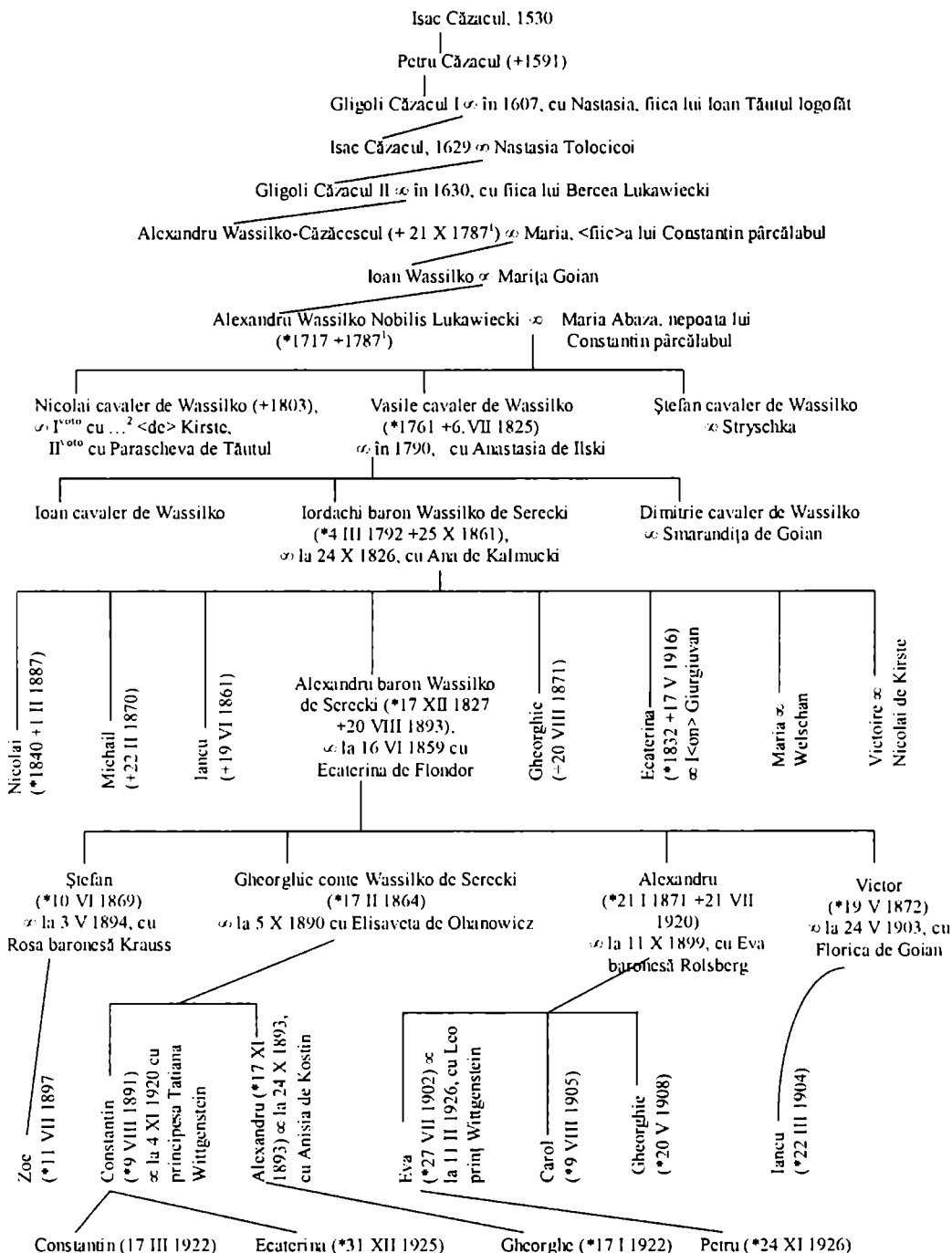
Familia Wassilko e<ste> familie boierească din Moldova, moșia lor e<ste> Berhomet pe Siret cu atinențele sale, ea se află de la 1428 în posesiunea familiei.

<Face parte din> nobilimea polonă <care, în> 1679, <a primit> de la regele Ioan III Sobiescki – pentru frații: Vasile și Gavriil Wassilko – titlul de „baron” cu sufixul de „Serecki”; d<e>dto, <Curtea de la> Viena <a dat, în> 1855, pentru Iordachi cav. de Wassilko și descendenții lui, titlul de „conte”; d<e>dto <Curtea de la> Viena <a dat, în> 1918, <titlul de „conte”> pentru frații: Gheorghe, Ștefan, Alexandru, Victor și descendenții lor.

În registrele festive ale «Junimii» se află următorii membri ai acestei familii: Alexandru baron Wassilko-Serecki, m<embru> onorar și fondator; d-na Ana baronesă Wassilko, m<embru> sprijin<itor> <în> 1879/80 și <în> 1885/6; d-na Ecaterina baronesă Wassilko, m<embru> sprijin<itor> în 1879/80; Gheorghe conte Wassilko-Serecki, membru onorar și ctitor; un Gheorghe cav<aler> de Wassilko, stud<ii> jur<idice> (nr. 152); Victor baron Wassilko³ (nr. 363); Leon cav<aler> de Wassilko, membru sprijinitor <în> 1889/90; Nicu baron Wassilko, m<embru> fondator al «Arboroasei»; d-na Pulcheria baronesă Wassilko, m<embru> sprijin<itor> <în> 1885/6 <și> Ștefan baron Wassilko-Serecki, stud<ii> jurid<ice> (nr. 252).

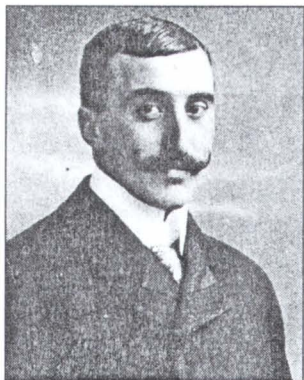
Un rol nefast în istoria «Junimii» joacă Nicolai – Coco – Wassilko. Ne-a fost dușman.

Spîta familiei „Wassilko”:

Isac Căzăcul, 1530

└ Petru Căzăcul (+1591)

<Victor baron Wassilko>

Victor Baron Wassilko
H. t. L. Olteanu

<semnătura>

Victor s-a născut la 19 mai 1872 în Berhommet p<e> S<iret>, din părinții: Alexandru și Ecaterina, născ<ută> Flondor. A făcut școala primară în Berhommet, liceul în Cernăuți (cl. I–VI) și Rădăuți (<cl.> VII–VIII). Matura în Rădăuți, <în> 1892.

În 1892/3 a servit ca voluntar la Reg<imentul> 9 dragoni din Jucica. <În> 1893 e<ste> numit sublocotenent în rezervă la Reg<imentul> 3 de ulani.

În <perioada:> 1893–1898 <a fost> înscris la Facultatea de teologie din Cernăuți.

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1896/7.

Vreo două luni e<ste> jurist, trece apoi la teologie.

În 1893/4, sem<estrul> I, este controlor, în sem<estrul> II bibliotecar, ca atare era foarte activ.

În 1894/5 e<ste> vicepreședinte, ales cu 18 voturi, <iar> în sem<estrul> II <fost> și casier, ales în urma lui Leonida Bodnarescu.

Anunță demisia din Comitet (cf. Șed<ința> com<itetului> din 4/12 1894), <dar> o retrage în Șed<ința> gen<erală> extraord<inară> <din> 8/12 1894. La 30/3 1895 primește de la Senatul academic o „dojană”, pentru că provocase la duel pe prof<esorul> univ<ersitar> Hiller. Acesta și-a fost permis „în coleg” (= la cursuri <n.AD>) o observare ofensatoare la adresa românilor.

În noiembrie 1895 primește de la Senatul academic a doua „dojană cu *consilium abeundi*” pentru participarea la o demonstrație în contra unei persoane înalte bisericești. N-a participat la demonstrația contra lui Ciupercovici, dar <a fost> citat la Rectorat, <unde> s-a declarat solidar cu demonstranții (cf. *Cronica și Rap<ortul> an<ual> pro 1908–1926*, pag. 22–23).

De la 21/1 1896 până la Ad<unarea> Gen<erală>, e<ste> președinte al «Junimii», ales cu 11 voturi. *Raportul* lui *anual* nu are introducerea cea obișnuită, cu teorii și scuze, <ci> e<ste> cel mai scurt și precis dintre toate câte au apărut până azi.

În calitate de președinte, e<ste> adesea nervos, dar retrage cuvântul spus în mânie. El iscălește actul *Ehrenerklärung* la adresa «Arminiei», merge, în numele «Junimii», la rector și cere deslușiri.

Ca președinte al «Junimii» a participat la jubileul de 25 <de> ani al «Rom<âniei> June» (9–11 aprilie<ie> 1896) împreună cu Dori Popovici și Adr<ian> Onciul.

În 1896/7 e<ste> membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, ales cu 13 voturi contra lui Taniu Dracinski (<respins cu> 12 voturi), care a renunțat⁴. Demisionează din comisie, dar demisia nu se primește. În Șed<ința> Plen<ului> din 22/5 1897, el capătă vot de încredere.

Numit emeritat în Ad<unarea> gen<erală> din 27/11 1898.

Fost m<embru> sprij<initor> <în perioada:> 1897/8 – 1903/4, <și în perioada:> 1911/12– 1912/13.

În Șed<ința> Plen<ului> din 12/5 1900 e<ste> ales în Comis<iunea> p<entru> modificarea statutelor. După Procesul-verbal al Șed<inței> gen<erale> <din> 17/11 1901, a donat «Junimii» o părțășie de la o bancă.

La 16/2 1910 anunță ieșirea din Societate din cauza unor afaceri încă neaplanate (cf. Șed<ința> plen<ului> din 23/2 1910, pag. 199). Demisia se lasă în competența viitorului Comitet. <Acesta a> primit<-o>. După acte intrate în 1910/11, <iși> retrage demisia și „vroește să lucre mai departe pentru «Junimea» sa”.

La 24 mai 1903 se căsătorește cu Florica de Goian.

La 15/12 1905 e<ste> numit „Kämmerer”, la 18/8 1912 e<ste> hirotonit în presviter. <iar> la 10/9 1912 este numit cooperator la bis<erica> Sf. Nicolai din Cernăuți.

În războiul mondial a servit (1914–1918) ca preot militar în rang de căpitan. Are decorații: 1) „Crucea preotească de merit cl. II”; 2) „Karl Truppenkreuz”; 3) Medalia de jub<ileul de> 50 <de> ani; 4) Medalia de jub<ileul de> 60 <de> ani.

La 23/9 1926 <devine> exarh, la 1/11 1927 <a fost> numit expoz<it> parohial, <iar> la 1/3 1928 <a fost numit> paroh pentru spitale și institutele similare din Cernăuți.

Jerfe pentru «Junimea»: a donat, pentru Cămin, 5.000 <de> lei, e<ste> CTITOR AL «JUNIMII». Pro 1919: 60 cor<orane>; 1920: 40 cor<orane>; 1921: 50 <de> lei; 1922: 200 <de> lei; 1923: 50 <de> lei; 1924: 200 <de> lei; 1925: 440 <de> lei <a> suprasolv<it>; 1926: 850 <de> lei; de jub<ileu> (1928): 500 <de> lei. <iar pentru> Rap<ortul> an<ual> <a> suprasolv<it> 200 <de> lei. De la 1927, membru sprijinitor cu 500 <de> lei anual.

9/11 <1>929 Cron<icarul>

¹ Data morții lui Alexandru Wassilko-Căzăcescul nu poate fi 21 X 1787¹), deoarece el s-a născut în prima jumătate a sec. al XVII-lea (v. data de căsătorie a părinților săi). Desigur, Arcadie Dugan a făcut o confuzie cu data decesului lui Alexandru Wassilko Nobilis Lukawiecki, nepotul lui Alexandru Wassilko-Căzăcescul, care s-a născut în 1717 și a murit în 1787.

² Prenumele primei soții a lui Neculai cavaler de Wassilko este necunoscut lui Arcadie Dugan.

³ Numele lui «Victor baron Wassilko» a fost trecut în *Album* de Arcadie Dugan prin lipirea unei foițe cu semnătura sa.

⁴ Aici cu sensul «dar, mai apoi, a renunțat la această funcție».

Petiția lui de primire e<ste> prezentată la 10/11 1899.

Eugen Balasinovici <a fost> interogată <de-i este rudă>, ori de-l cunoaște, <însă> a declarat că îi este cu totul necunoscut. Un frate al lui (al lui Eugen) se cheamă Ioan, dar acela n-are studii academice și. deci, nici nu poate fi nr. 364.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 365 **ATANASIE GHERMAN**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada:> 1892/3 – 1893/4 și <în perioada:> 1899/900 – 1900/1.

Roagă primirea la 30/11 1893, fiindcă:
1) e<ste> pui de român bucovinean și 2)
e<ste> înscris la sf. Teologie. E<ste> primit în
Șed<ința> Plen<ului> din 16/12 1893.

În ianuar<ie> 1894 roagă eliberarea de
taxa semestrială și cea a cabinetului. În
Șed<ința> plen<ului> din 16/5 1894 își ia
rămas bun din Societate, trecând la Seminar
(petiția din 14/4 1894).

În 1896/7 e<ste> președintele
Societății «Academia Ortodoxă».

La 1/11 1900 roagă primirea ca student
la juridică, e<ste> primit activ defîn<itiv> la
2/11 1900.

A fost membru în redacția „Patriei” și redactorul „Deșteptării” (cf.
Șed<ința> Com<itetului> din 19/11 1903).

Emeritat de la 12/11 1905, mulțumește (cf. acte intrate <în> 1905/6),
It<erum> legas!

Fost m<embru> sprij<initor în> 1911/12.

A fost cooperat în Ostria (în amintirea lui <s-a înființat>
cooperativa „Preot Atan<asie> Gherman”), paroh în Carapciu pe Siret, unde
a murit, cum se povestește, de bucurie când sosi vestea că România a
declarat război în vederea înfăptuirii idealului național.

Dr. Atan<asie>
Gherman

24/1

<1>930 Cron<icarul>

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/12 1893.

Fiind angajat, primește demisia din Societate în Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1897, <însă> se anunță <ca> membru sprijinitor.

Emeritat de la 16/11 1919.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 500 <de> lei; a promis, prin Arc<adie> Dugan, în 1928, o ctitorie; pentru anii 1919–1927 în total (nu are lacune): 900 <de> lei și 5 cor<oane>. <La> Rap<ortul> an<ual> <a> suprasolvit cu 50 <de> lei. De la 1928, membru sprijinitor cu 1.000 <de> lei anual.

Consilier sup<erior> de cont, str<ada> „Regele Ferdinand”, <nr.> 32, Cernăuți.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 367

...¹.

¹ Loc lăsat necompletat.

Dosarul <nr.> 186.

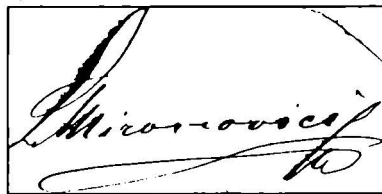
Spîta neamului, vezi <supra>, sub nr. 186¹.

Longin Mironovici este fiul lui Gheorghe, fost m<embru> sprijinitor al «Arboroasei», deci frate cu Aurel și Eudoxiu.

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894, trece exam<enul> regul<amentar> la 20/11 1895.

<semnătura>

În 18/5 1895 roagă un împrumut de 60 fl<orini>, <pentru care> va da ca garanție un sinet iscălit de mama sa (Acest sinet prin² ani de zile a amărât raportul dintre el și soc<ietate>).

În 1895/6 este bibliotecar și, ca atare, funcționează și peste vacanțe.

Emeritat de la 17/11 1901.

În Șed<ința> plen<ului> din 12/5 1904, pag. 264, se decide a-l pârî pentru datoria de 154 de cor<oane>.

Fost membru sprijinitor în perioada: 1897/8 – 1907/8 și în perioada: 1912/13 – 1913/14.

Consilier contabil la Consiliul Eparhial în Cernăuți.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ În Ms. se face trimiterea la Albumul Mare, vol. I, „pag. 235”.

² Aici, prepoziția «prin» are sensul de «timp de».

Nr. 369 **ALECU IACOVIȚĂ**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ în perioada: 1893/4 – 1896/7.

Primit în Ședința plen<ului> din 16/10 1894.

Trece exam<enul> regulamentar la 4/11 1895.

În 1895/6 se produce cu: *Câteva momente caracteristice din viața lui Mihai Viteazul până la suirea sa pe tronul Munteniei și din viața poporului român de atunci*; este membru în Comisiunea literară, demisionează din acest post (cf. acte intrate în 1895/6), din lipsă de timp, la 10/5 1896.

<Alecu Iacoviță>

Era – cum ni se pare, N.C. – junimean înflăcărat. Demisionează din societate în Ședința plen<ului> din 14/2 1897.

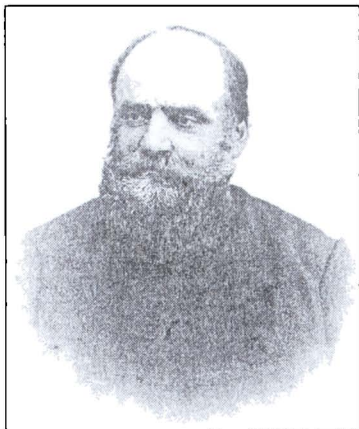
A murit în 1917, în Praga, ca sublocotenent.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 370 **AUREL PERCEC**, stud<ii> jur<idice>

Percec sunt <o> familie de țărani din Crasna, jud<ețul> Storojineț.

Numele „Percec” s-ar deriva – cum afirmă membrul sprijinitor Zah<aria> Percec – de la „pereț”, piper, adică iute ca chiperul (piper mărunț, râșnit). Membrii acestei familii ar trebui, deci, să fie oameni iuți la vorbă și la faptă și tocmai contrarul este adevărat! Zah<aria> Percec, fratele său Nicolai, fost primar prin¹ mulți ani în Crasna, sunt oameni flegmatici, cu sânge rece.

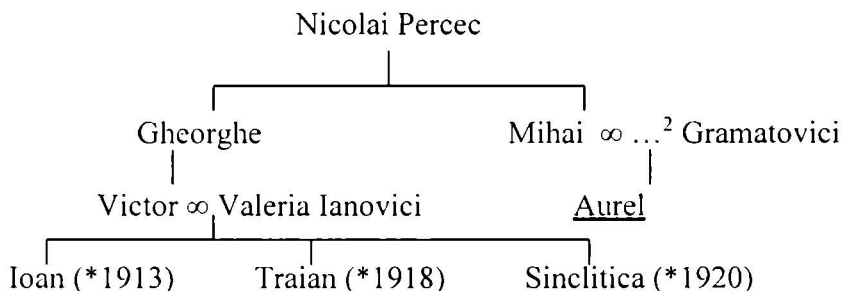

Mih<ai> Percec, tata

<Aurel Percec, în> 1926

Spița neamului:

Activ <în perioada> 1893/4 – 1897/8.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894, trece exam<enul> reg<ulamentar> la 13/7 1895.

De la 1/12 1895 e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare.

Un semestru (cf. Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1897) e<ste> în Viena, <așa încât a fost> reprimat în Ad<unarea> gen<erală> din 14/11 1897.

În 1897/8 este membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>.

Emeritat de la 27/11 1898.

Fost m<embru> sprijin<itor> <în> 1896/7.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: ...²; pentru Arhiva III: 100 <de> lei; pro 1919–1926, în total: ...². De la 1927, membru sprijinitor cu 1.200 <de> lei anual, în rate lunare.

Consilier sup<erior> de administrație, Cernăuți.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Aici, prepoziția «prin» are sensul de «(timp de)».

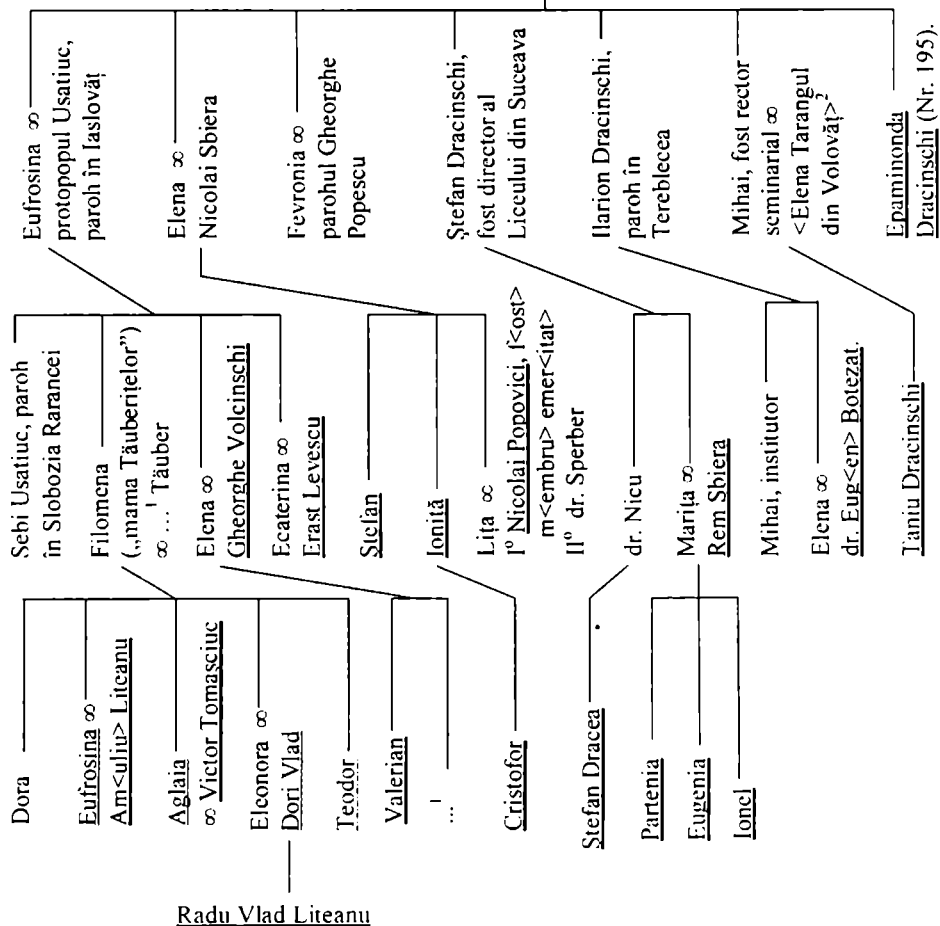
² Loc lăsat necompletat.

Dosarul <nr.> 371 – se poate citi ca o nuvelă!

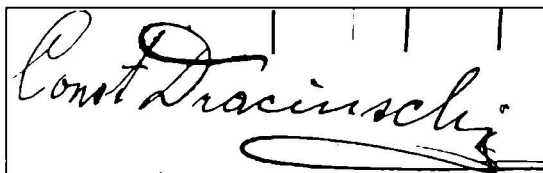
<Spîta neamului:>

Străbunicul, Constantin Dracinschi, fost protopop al Rădăuților

Nicolai, l-a succedat pe tatăl său ∞ Rarița, născ<ută> Hacman
în protopia Rădăuților

Familia avea în Rădăuți – peste drum de Școala de Fete – proprietăți.
<dar> ele s-au spulberat!

<semnătura>

Taniu Dracinschi s-a născut <în> 1875 în Volovăț, lângă Rădăuți, din părinții: Mihai, fost rector seminarial și arhipresviter-stavrofor, și Elena, născ<ută> Tarangul (+1875). Taniu n-a cunoscut dragostea de mamă, a crescut la bunici, în Volovăț, sat cu pădure și toloci. Bunicul – tata Tarangulenilor – avea cărți și ținea jurnale, cânta frumos cântece naționale.

Taniu Dracinschi, <în> 1900

<Taniu Dracinschi, în> 1928

A studiat liceul în Rădăuți, era membru în Societ<atea> secretă a elevilor «Traian». Sentimentul lui național s-a dezvoltat în «Junimea», al cărei membru activ a fost <în perioada> 1893/4 – 1897/8.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894, trece, la 15/5 1895 – ca cel dintâi junimean! – examenul regulamentar, introdus atunci în «Junimea».

În 1895/6 era membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, a vrut să de misioneze din Societate și să devină m<embru> sprijinitor, <dar> retrage demisia la 26/4 1896, <căci> e<ste> dispensat de a participa la șed<ințe>. <A fost> primul caz de concediere (nu avea timp, era înaintea examneului de stat).

În 1896/7 e<ste> membru în Comis<iunea> literară (<ales cu> 18 voturi), a renunțat la alegerea de membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>

(<pentru care> avea 12 voturi); în sem<estrul> II pleacă la Viena, <fiind> reprimat în Șed<ința> plen<ului> din 15/10 1897.

În 1897/8 se produce cu patru poezii lirice – *Ei, Fluturașul, Stă bradul, Bate vântul* – și e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare.

A primit botezul și panglica în Hotelul Russie, <iar> bădiță i-a fost dr. Gh. Popovici.

Taniu a participat la „marele bucluc” de pe Muntele Mestecăneștilor în vacanțele din 1898, când începe lupta pentru tricolorul național.

Mare i-a fost – mare e și azi – interesul lui pentru bibliotecă; îi plăcea societatea ardelenilor, în consecință era m<embru> onorar al «Marelui Sud»! Pe Cristea Geagea l-a animat în București să vie în Bucovina.

Taniu, poet gingaș, a publicat poeziile sale în „Gazeta Bucovinei”, anul V, nr. 28, „Patria”, anul II, <nr.> 135, 148, 162, 166, 180, 194, anul III, <nr.> 351, 365, 402, 404, „Deșteptarea”, <anul> IX, nr. 25. A colaborat prin³ ani de zile la „Junimea literară”. În „Patria”, nr. 281, a apărut povestea *Mitropolitul și dracul* de pe timpul confiscărilor „Patriei”, a fost confiscat întreg articolul cu titlu cu tot, rămânând numai iscălitura: „Lucifer”.

Numit emeritat în Șed<ința> gen<erală> din 27/11 1898.

În Șed<ința> plen<ului> din 14/12 1902 i se mulțumește, căci se interesează de bibliotecă, deosebitul lui interes este relevant și în *Rap<ortul> an<ual> pro 1908–1926*, sub <capitolul:> „Biblioteca”.

În cariera sa de magistrat ajunsese până la rangul de cons<ilier> sup<erior> de tribunal în Cernăuți.

În 192...¹ l-a lovit soarta cum nu se poate mai crud. Suferind de „embolie”, a fost transportat la Spitalul din Cernăuți, unde i s-a amputat un picior, cel sănătos, căci Taniu era șchiop din tinerețe. Fără tată și mamă, înconjurat numai de puține rude (Tarangul) și de fuxul său, Geagea, a rămas tare! Ce comoară de om!

11/11 <1>929 Cron<icarul>

Jertfe pentru «Junimea» – în afară de bogatele <lui> donațiuni p<entru> bibliotecă –: pentru Cămin: 1.000 <de> lei; p<entru> jubileul din 1928: 1.000 <de> lei; p<entru> Arh<iva> III: 200 <de> lei; *pro* 1919: 40 <de> cor<oane>; 1920: 150 <de> cor<oane>; *pro* 1921–1924: câte 150 <de> lei <anual>; *pro* 1925: 200 <de> lei; *pro* 1926: 100 <de> lei. De la 1926, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

11/11 <19>29 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

² Omisă din arborele genealogic, completată potrivit datelor biografice din medalionul.

³ Aici, prepoziția «prin» are sensul de «timp de».

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 203.

Este fratele m<embrului> emer<itat> dr. Constantin Zoppa¹.

S-a născut ca fiul institutorului Vasile Zoppa¹ și al soției sale Angela, născ<ută> Zierhoffler.

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1894/5.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894.

A ieșit din «Junimea» – de dragul chipiului – în Șed<ința> gen<erală> din 25/11 1895, trecând la Întrunirea Acad<emică> Internațională «Austria».

După cum spune fratele său, C<onstan>tin Zoppa¹, cauza ieșirii sale din «Junimea» a fost Dori Popovici (?² N.C.) ††

A murit subit (se vorbea și de sinucidere – N.C.), în 1902.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Trebuie citit: «TOPA».

² Semnul întrebării este folosit de Arcadie Dugan.

Nr. 373 EMANUIL BOTUȘAN, stud<ii> jur<idice>

Cumnatul membr<ului> emer<itat> Emilian Procopovici.

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1894/5.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894.

Fost m<embru> sprijin<itor> în 1895/6 <și în> 1896/7.

Prin 1924 era în Cernăuți, șeful sucursalei marii firme de manufactură „Niculescu”.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 374 ILIE MAȚIOSCHI, stud<ii> jur<idice>

†

S-a născut în Budeniți, ca fiu al secretarului comunal, mama sa era din familia Faliboga.

A cercetat școala primară nou înființată din Cireș, <iar> liceul l-a terminat în Rădăuți.

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1897/8.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894 (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 14/11 1895).

Trece exam<enul> regul<amentar> la 13/7 1895.

În 1896/7 e<ste> membru în Secția literară, <unde> se produce cu *O rece<n>siune a elaboratului d-lui Dori Forgaci „Eminescu și Lenau, o*

paralelă”. E<ste> secretar II, ales cu 12 voturi. La comers a vorbit pentru societăți. A fost vulpanul lui Teoctist Barbier. În Ad<unarea> gen<erală> a primit, ca ofician al comitetului, vot de laudă.

<semnătura>

Emeritat de la 27/11 1898.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în perioada:> 1897/8 – 1899/900, <în> 1919 <și în> 1920.

Era căsătorit cu ...¹, fiica medicului veterinar î. r. ...¹.

În 1922/3 era președintele Filialei Rădăuți.

Până la moarte, <a fost> prefect al <județului> Răd<ăuți>.

A murit la 15/11 1923. La mormânt a vorbit, în numele «Junimii», m<embrul> emer<itat> I<oan> Covașă, <iar> în numele Bisericii, membrul emeritat D<imitrie> Cărbune (cf. „Glasul Bucovinei” din 21/11 1923). Serviciul divin a fost oficiat de dr. Ortisie Popescu, înconjurat de 18 preoți.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 375 **VICTOR PIOTROVSCHI-PETRESCU**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 375.

<Pentru> datele familiale <vezi supra> sub <nr.> 353.

Născut în Crasna-Ilschi, la 15 ian<uarie> 1876, din părinții: Samuil, fost protopresviter și m<embru> sprijin<itor> al «Junimii», și Eufrosina, născ<ută> Popescu, sora m<embrului> emer<itat> dr. Gh<eorghe> Albescu. A absolvat Liceul din Suceava, unde avea o mătușă, Leontina, soția lui Sim<ion> Fl<orea> Marian.

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1897/8.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894, trece examenul regulamentar în 1895. În

<Victor Piotrovski-Petrescu> ca student

1895/6 e<ste> econom. Avea să capete, la propunerea Comis<iunii> revizuitoare, vot de blam, <însă> a scăpat cu o scărmană, dar și fără absolutoriu, până ce nu va domni rânduială în economat. În 1896/7 e<ste> membru numai în sem<estrul> I, <căci> în sem<estrul> II studiază în Viena, unde e<ste> membru al «Rom<âniei> June».

E<ste> reprimit în «Junimea» în Șed<ința> gen<erală> din 17/11 1897.

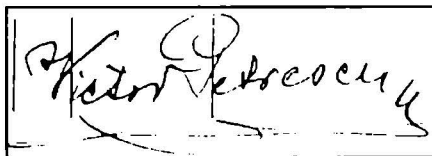
În 1897/8 e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare, e<ste> mandatarul lui Eud<oxiu> Galer în conflictul acestuia cu preș<edintele> Soc<ietății>, Dragoș Bumbac.

Numit emeritat în Șed<ința> gen<erală> din 27/11 1898.

F<ost> m<embru> sprij<initor> <în> 1911/12.

<Victor Piotrovski-Petrescu,
în> 1927

<semnătura>

Intră, după <ce susține> toate examenele <aferente>, în serviciul Direcțiunii de Finanțe din Cernăuți ca practicant.

La prăbușirea Austriei (1918) era consilier de finanțe. A trecut apoi în serviciul Statului român, la Administrația Monopolurilor Statului, unde de¹ prezent este inspector cl. I^a, cu domiciliul în Cernăuți.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru cămin: 500 <de> lei; *pro* 1919–1926: ...². De la 1927, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

9/11 1929 Cron<icarul>

¹ Aici, prepoziția «de» are sensul de «în».

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 376 **RADU SBIERA**, stud<ii> fil<osofice>

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub Rem Sbiera (nr. 293).

S-a născut în Cernăuți, ca fiu al prof<esorului> univ<ersitar> dr. Ion Gh. Sbiera și al soției sale Aspasia, născ<ută> Nedelcu, la 5/17 decem<brie> 1876.

Studiile liceale le-a început și terminat la Liceul I de Stat (german) din Cernăuți, trecând bacalaureatul la 17 iulie 1894 cu distincție.

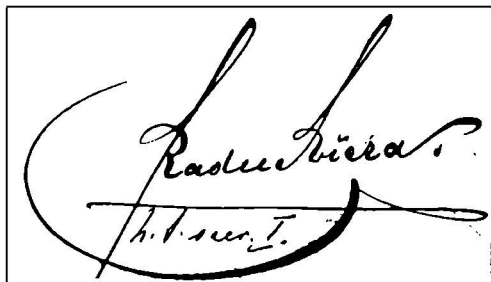
Activ <în perioada> 1893/4 – 1895/6.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894, trece exam<enul> regul<amentar> la 26/10 1895.

În 1894/5 a vorbit la comers pentru m<embrii> onorari.

În 1895/6, sem<estrul> I, este secretar I (foarte conștiincios – N.C.), ales cu 16 voturi, <iar> la comers a vorbit pentru m<embrii> emer<itați> și onor<ari>. Demisia din Comitet a fost primită la 24/1 <1>896.

În 10/5 1896 este ales în Comis<iunea> literară.

A handwritten signature in black ink, enclosed in a rectangular border. The signature is written in a cursive, flowing style. The main part of the signature reads "Radu Sbiera". Below it, in a smaller, more compact script, is "h. t. s. t.". The signature is written on a light background.

<semnătura>

A însoțit pe tatăl său la întâmpinarea mitrop<olitului> Arcadie Ciupercovici – care evacuase «Junimea» din Reședință (cf. *Rap<ortul> an<ual> verde*, pag. 22) – la Zaluțe (azi lângă Gr. Ghica-Vodă – N.C.), <motiv pentru care> a fost admoniat la 9/6 1896, <așa încât> a demisionat din Societate împreună cu frații săi, Traian și Decebal.

Emeritat de la 18/11 1900.

În Șed<ința> plen<ului> din 15/12 1900 e<ste> ales, cu Dori Popovici, examinator pentru exam<enul> regulam<entar>.

În Șed<ința> plen<ului> din 13/10 1901 e<ste> ales în Comis<iunea> pentru modificarea statutului, <iar> în Șed<ința> plen<ului> din 28/6 1903 e<ste> ales, cu Iancu Nistor și Arc<adie> Dugan, în Comis<iunea> pentru modific<area> regulam<entului>.

Cf. acte intrate în 1903/4: în urma conflictului cu Gh<eorghe> Bărtoiu, roagă demisia din m<embru> emer<itat>, căci, (<la> 12/11 1904, <arăta că>)

dr. Radu Sbiera

„Gh<eorgh> Bărtolui a adus discordie între <membrii> activi și <membrii> emer<itați> prin tonul său vehement”.

În Șed<ința> Com<itetului> din 19/5 1905, pag. 90, propune <ca>: cinci membri emeritați să se constituie într-un Club (<ceea ce s-a> primit). Această propunere e<ste> primul imbold pentru înființarea „Clubului m<embrilor> emeritați”, realizat deabia în 1911 – N.C.

În Șed<ința> Com<itetului> din 10/12 1904, pag. 54, vorbește foarte călduros și cu motive pentru aranjarea balului (cf. Ședinței plenului din 28/12 1904, pag. 315 *sqq.*).

În Șed<ința> Com<itetului> din 16/12 1904, pag. 57, e<ste> iarăși ales examinator pentru exam<enul> regulam<entar>. În Șed<ința> Com<itetului> din 28/11 1905 – deabia – pag. 49, retrace demisia din m<embru> emer<itat> <și> se exprimă foarte rău despre bucovineni¹.

În 1905/6 citește, la o șed<ință> literară, poezii originale: *Satira I (evenimentele din 13 martie)*, *Satira III*, *Potopul*, *Rarăul*, *Măi ciobane*, *Voi munților*, *Doină*.

După Șed<ința> plen<ului> din 12/2 1906, pag. 54: a fost huiduit la Ședința Dirigenței part<ea> rom<ână>, „era ceva teribil”. În aceeași Șed<ință> <a> plen<ului>, pag. 51, <el> nu aprobă principiul oportunismului (în afacerea dr. Fl<orian> Lupu) <și> este în contra revizuirii.

În Șed<ința> plen<ului> din 25/12 1920 (conflictul cu «Dacia», «Bucovina», «Moldova» în urma „Raportului de la Cluj” – N.C.), propune moțiunea (cf. Șed<ința> plen<ului> din 26/12 1920, pag. 509): „„Junimea» nu recunoaște Centrul stud<ențesc> Arboreasa, pentru că numirea de Centru e<ste> un neadevăr, iar «Arboreasa» suntem noi, «Junimea»; o poate recunoaște doar sub alt nume, ca a VI-a soc<ietate> acad<emică>”.

Prof<esor> univ<ersitar>, fost primar, senator, Cernăuți.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: ...²; pro 1919: ...²; pe 1920: 120 <de> cor<oane>; 1921: 60 <de> lei; 1922: ...²; 1923: ...²; 1924: 100 <de> lei; 1925: 100 <de> lei; 1926: ...²; 1927: ...²; 1928: 300 <de> lei.

...³.

¹ Membrii Societății «Bucovina».

² Loc lăsat necompletat.

³ Lipsește trimiterea la *Cronicar*

Nr. 377 **PORFIRIE POPOVICI**, stud<ii> fil<osofice> †

Era – după cât știu – originar din Siret.

Liceul l-a terminat în Rădăuți.

Activ <în> 1893/4. Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894.

În Ad<unarea> gen<erală> din 18/11 1894 e<ste> exclus pentru
totdeauna din Soc<ietate> (cauza nu este indusă – N.C.). †††

24/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 378 **CLEMENS MACOVEIU**, stud<ent> la Teol<ogie> †

Activ <în perioada> 1893/4 – 1894/5.

Primit în Șed<ința> plen<ului> <din> 16/10 1894.

În 1894/5 a fost membru numai în sem<estru> I.

<A fost> cel mai bun prieten al lui Arc<adie> Zavadovschi.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 379 **DECEBAL SBIERA**, stud<ent> la Teol<ogie>

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub Rem Sbiera (nr. 293).

E<ste> fiul m<embrului> onorar, prof<esor> univ<ersitar> dr. Ioan Gh. Sbiera și al soției sale Aspasia, născută Nedelcu.

<S-a> născut în Cernăuți, la 4/16 sept<embrie> 1875.

Toate studiile le-a făcut în Cernăuți, trece bacalaureatul la 26 sept<embrie> 1894.

Activ <în perioada> 1893/4 – 1894/5.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 16/10 1894, trece exam<enul> regul<amentar> la 26/10 1895.

A însoțit pe tatăl său la întâmpinarea mitropolitului Ciupercovici, care venea de la Viena, la Zaluțe (lângă Gr. Ghica-Vodă – N.C.). Raportul dintre «Junimea» și mitropolitul Arcadie Ciupercovici (cf. *Rap<ortul> an<ual> verde*, pag. 22) fiind deosebit de încordat, «Junimea» îi ia lui Decebal (și <frașilor> lui, Traian și Radu) Sbiera acest gest în nume de rău, <motiv pentru care> îl admoniază și el demisionează din Societate la 9/6 1905 împreună cu frații săi.

A fost întrucâtva silit de tatăl său să studieze teologia, el a finit studiul dar nu s-a hirotonit (a dat numai primul examen de stat).

Trăiește – ca un mister nepătruns – în Cernăuți.

Cf. *Familia Sbiera*, pag. 362.

24/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 380 **EUSEBIE HOSTIUC**, stud<ii> jur<idice>

<Este> fratele lui Grigori și Orest Hostiuc.

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1895/6.

Primit în Ad<unarea> gen<erală> din 18/11 1894, trece exam<enul> regul<amentar> la 15/5 1895. Este primit ca membru activ definitiv în Șed<ința> plen<ului> din 20/5 1895; la comers a vorbit către comilitoni.

„Din cauze familiale” a demisionat din Soc<ietate> la 29/1 1896.

A fost membru în «Armonia» și, după un rol din *Crai Nou*, îi ziceau cu toții „Moș Corbu”.

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 381 **ILARION CHIBIDEVICI**, stud<ii> jur<idice>

†

Activ <în perioada:> 1893/4 – 1894/5.

Primit în Ad<unarea> gen<erală> din 18/11 1894. În 1894/5 cam lipsea de la șed<ințele> plen<ului>.

După dr. Eugen Tarangul, <pare> să fi murit prin 1899. Date mai precise ar putea da Eugeniu Neșciuc.

24/1 <1>930 *Cron<icarul>*

Nr. 382 **GRIGORI GRIBOVSKI**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 1.093.

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 129.

E<ste> fiul lui Emilian, fost paroh în Cuciurul Mic.

Activ <în perioada:> 1894/5 – 1895/6.

Roagă primirea la 29/11 1894, <fiind> primit în Șed<ința> plen<ului> din 2/12 1894.

În Șed<ința> Com<itetului> din 29/11 1894 s-a vorbit despre purtarea lui ușuralnică.

În 1895/6 a fost membru numai în sem<estrul> I.

19/11 1929 *Cron<icarul>*

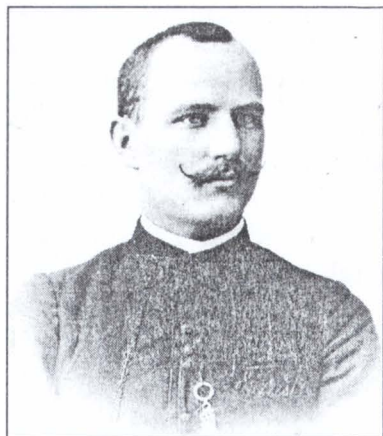
Activ <în> 1895/6 și <în> 1894/5.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895. În 1895/6 a fost membru numai în sem<estrul> I.

Roagă, la 7/5 1896, demisia din Societate „pentru că petrece la țară”, o primește la 12/5 1896.

Emeritat de la 13/11 1920.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii» 500 <de> lei; pentru anii 1921–1926 câte 25 <de> lei <anual>, pro 1927: 50 <de> lei. De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

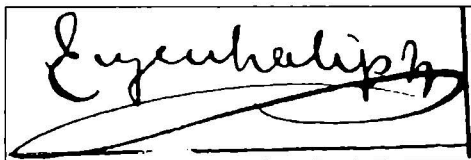

24/1 <1>930 Cron<icarul>

Unele date familiale sub Valerian Halip (nr. 115).

<Eugen Halip> s-a născut la 28 iunie 1877, în Cernăuți.

Tata, Grigori Halip, fost m<embru> sprijinitor al «Junimii» și de la 1928 ctitor al Căminului, a fost prin¹ decenii profesor la Școala Agronomică din Cernăuți, primul director al Internatului de Băieți Români din strada Mărășești. <nr.> 24, un specialist în pomicultură, membru în Societatea pentru Cultură <și Literatură română în Bucovina>, unul din<tre> întemeietorii Soc<ietății> politice «Concordia» etc.

<semnătura>

Ca profesor la Școala Agronomică din Cernăuți – ca singurul român –, <Grigori Halip> a avut de luptat cu mulți străini, mai că toți „Kulturträger” din vest. Fire impulsivă, a avut conflicte și, ca urmare, cercetări disciplinare, dar fiind cinstit, nu i s-a putut întâmpla nimic.

Mama lui Eugen, Pulcheria, e<ste> din familia Socolean.

Activ <în perioada> 1894/5 – 1899/900.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, e<ste> pus sub conducerea lui Traian Sbiera. Trece exam<enul> regulamentar la 7/2 1896 <și> devine, la 29/2 1896, activ definitiv.

În Șed<ința> Com<itetului> din 9/5 1896 e<ste> ales subeconom, de la 5/3 1896 e<ste> membru în Comis<iunea> revizuit<oare>, <iar> de la 10/5 1896 <devine> membru în Comis<iunea> literară.

În cercuri mai intime îi ziceau „Țong”.

În Șed<ința> plen<ului> din 10/10 1896 a pledat foarte călduros ca și membrii noi să aibă dreptul de a purta panglică (dreptul acesta îl aveau numai membrii cu exam<en> regul<amentar>, proclamați în plen activi definitiv – N.C.) și reușește. În cazul acesta a luptat pentru drepturile fucșilor.

<Eugen Halip, în> 1900

<Eugen Halip, în> 1928

<În> 1896/7 <a fost> bibliotecar, ales cu 16 voturi (foarte activ – N.C.); la comers a vorbit pentru popor. La Ad<unarea> gen<erală> din 1897 primește, ca bibliotecar, vot de laudă.

În 1897/8 se produce cu: *Observări critice la schița „Reminiscențe” de Victor Braniște*; candidează la postul de vicepreședinte, dar cade cu 7 voturi contra lui Dragoș Bumbac; se supără și demisionează în Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1898 din societate, dar, pesemne, retrage demisia, căci, după scurt timp, roagă reintrarea în societate, observând că „numai viața din «Junimea» poate avea oareșcare influență asupra vieții” și, de la 12/7 1898, este econom.

În 1898/99, președinte fiind Iancu Nistor, e<ste> vicepreședinte, ales cu 15 voturi. La comers a vorbit ca vicepreședinte pentru Ama Mater (asta devine uz și așa a rămas până azi – N.C.). De la 26/6 <1>899 e<ste> membru în Secția literară, ales cu 16 voturi, <iar> de la 2/9 1899 –

președintele <Iancu> Nistor plecând la armată – <a fost> conducător al Societății și, ca atare, compune și iscălește *Raportul* an<ual>.

În 1899/<1>900 este președinte al «Junimii», ales cu 19 voturi între aplauze prelungite. În Șed<ința> plen<ului> din 18/2 1900 se apără cu dibăcie contra interpelantului Mihail Bărtoloiu. Conduce «Junimea» până la 11/3 1900.

În Șed<ința> plen<ului> din 18/2 1900 dirimează <Raportul Comisiunii revizuitoare> și Comis<iunea> revizuitoare scapă de dojană și destituire.

El a întemeiat foaia umoristică „Palaneția”, din care a apărut un singur număr, într-un singur exemplar.

Finind studiile, roagă, prin faur 1900, demisia din Soc<ietate>.

Sub Eugen Halip a fost invitat la balul «Junimii» numai rectorul special <și> guvernatorul, și² mitropolitul nu, <iar> lui Coco Wassilko i s-a revocat invitarea.

Consilier de tribunal î.r. <în> Cernăuți.

Numit emeritat la 30/11 1913 și 16/11 1919.

M<embru> fondator <în> 1922 și <în> 1923 cu 200 și 500 <de> lei.

<Jertfe pentru «Junimea»>: pentru cămin, 200 <de> lei; *pro* 1919–1927 (n-are lacune): 540 <de> lei. De la 1928, membru sprijinitor cu 300 <de> lei anual.

24/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Aici, prepoziția «prin» are sensul de «timp de».

² Aici, conjuncția «și» are sensul prepoziției «iar».

Nr. 385 **DORIMEDONT FORGACI**, stud<ii> jur<idice> †

Activ <în perioada> 1894/5 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, trece exam<enul> regulam<entar> la 17/7 1896.

În 1896/7 a citit elaboratul: *Eminescu și Lenau, o paralelă*.

24/1 <1>930 *Cron<icarul>*

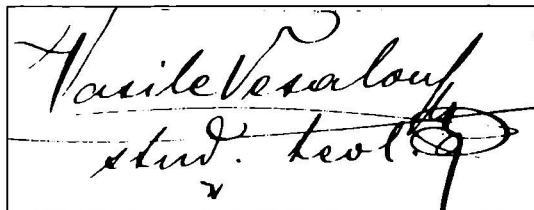
Nr. 386 **VASILE VESALON**, stud<ii> teol<ogice> †

Activ <în perioada> 1894/5 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, trece exam<enul> regulam<entar> la 4/3 1896.

În 1896/7 este econom, ales cu 16 voturi; demisionează din Comitet în Șed<ința> Plen<ului> din 20/3 1897 și e<ste> ales, în aceeași șed<ință> – în urma lui Anton Șesan – cassar, cu 9 voturi. La comers a vorbit pentru presă.

A murit, lăsând în casă un deficit de 168 <de> florini

Handwritten signature in cursive script. The first line reads "Vasile Vesalouf" and the second line reads "stud. teol.". There is a small mark below the second line.

<semnătura>

24/1 <1>930 Cron<icarul>

Nr. 387¹ **VASILE BURDUHOS**, stud<ii> fil<osofice>

Născut la ...², în Câmpulung Moldovenesc din părinți țărani: ...².

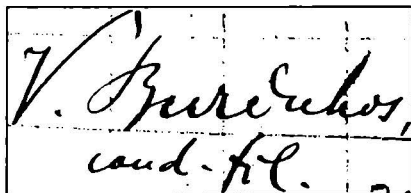
Liceul l-a absolvat în Suceava.

Activ <în perioada> 1894/5 – 1898/99.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, trece exam<enul> regul<amentar> la 4/3 1896, <asa încât>, de la 5/3 1896, <devine> activ definitiv.

<Vasile Burduhos, în> 1928

Handwritten signature in cursive script. The first line reads "V. Burduhos," and the second line reads "cand. fil.". There is a small mark below the second line.

<semnătura>

În 1896/7 este secretar I, ales cu 14 voturi, contra lui Dragoș Bumbac, <care a fost respins> cu 4 voturi. La comers a vorbit p<entru> «Aced<emia> Ortodoxă».

În „afacerea Leschalle” (ori de să între «Junimea» în această societate sau nu – N.C.) e<ste> „orator general contra” (cf. Șed<ința> plen<ului> din 14/2 1897).

Președinte ad-hoc în Șed<ința> plen<ului> din 15/10 1897 și Șed<ința> gen<erală> din 14/11 1897 (președ<intele> și vicepreș<edintele> erau plecați), primește în Șed<ința> gen<erală>, ca oficianț, vot de laudă. În acest an e<ste> membru în Comis<iunea> liter<ară>, ales cu 16 voturi.

În anul 1897/8 <este> președinte al Soc<ietății>, până la Șed<ința> plen<ului> din 12/7 1898.

În Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1898 e<ste> interpelat de Eus<ebie> Antonovici, capul opoziției. În 12/7 1898 însă de-abia demisionează din postul său, în numele Plenului și al Comitetului i se mulțumește pentru conducerea Societății (prin Iancu Nistor și Leonida Bodnărescu). În acest an este și membru în Comis<iunea> literară.

În 1898/99 e<ste> președintele Comis<iunii> revizuitoare; la comers a vorbit p<entru> m<embrii> emer<itați> și onorari. În plen îl sprijinea pe Iancu Nistor (președ<inte> al soc<ietății>), lua parte la ședințele Comitetului (cf. Șed<ințele> Com<itetului> <din> 3/3 1903 <și> 12/12 1903, pag. 160; Șed<ința> plen<ului> <din> 12/5 1904, pag. 264).

Emeritat de la 16/11 1919.

<Este> cas<ătorit> cu Maria, fiica parohului din Ipotești, Grigorovici <și au trei> copii: Grigori, Irina, Miron.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 100 <de> lei; *pro* 1920–1927 în total: ...². De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

În război a fost căpitan, <fiind> rănit.

<Este> director al Liceului „Ștefan cel Mare” din Suceava.

26/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ În manuscris, a fost trecut greșit iar nr. «386».

² Loc lăsat necompletat.

Nr. 388 AUREL MIRONOVICI, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 186.

Spîta neamului, vezi <supra>, sub nr. 186>¹.

Aurel Mironovici e<ste> fiul lui Gheorghe, fost membru sprijinitor al «Arboroasei», deci <este> frate cu Longin și Eudoxiu.

Activ <în perioada> 1894/5 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, trece exam<enul> regul<amentar> la 14/11 1896.

Emeritat de la 3/11 1926.
Fost judecător în Siret, acum avocat.

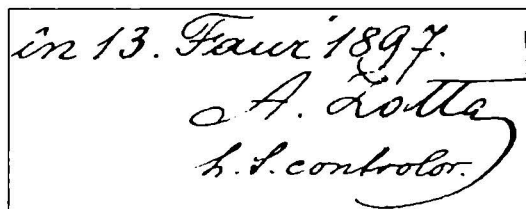
26/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ În Ms. se face trimiterea la Albumul Mare, vol. I, „pag. 235”.

Nr. 389 **ALEXANDRU cav. de ZOTTA**, stud<ii> jur<idice>

Spîta neamului, <vezi *supra*.> sub <nr.> 299.

S-a născut la 3 iunie 1874, în Cernăuți, ca fiu al fostului m<embru> sprijinitor Isidor cav. de Zotta și al soției sale Maria, născ<ută> Baumgarten.

in 13. Febr 1897.
A. Zotta
h. l. controlor.

<semnătura>

Studiile secundare le-a terminat la „Theresianum” din Viena, <în> 1892.

Activ <în perioada:> 1894/5 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> Plen<ului> din 27/10 1895, trece exam<enul> regul<amentar> la 24/10 1896.

În 1896/7 este controlor, ales cu 12 voturi contra lui Longin Mironovici, <care a fost respins> cu 6 voturi. La comers a vorbit pentru comilitoni.

<A fost> vulpanul lui Alexandru Ștefanovici.

În Ad<unarea> gen<erală> din 14/11 1897 primește, ca ofician, vot de laudă.

Emeritat de la 14/11 1897.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> în anii 1899/900 și 1900/1.

Dr. jurist, notar public în Suceava, <fiind> în companie¹ cu Pintea Nimigean.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Căminul «Junimii»: 500 <de> lei; *pro* 1919–1927 în total: ...². De la 1928, membru sprijinitor cu 400 <de> lei anual. A fost la jub<ileul> <din> 1928, donând 500 <de> lei.

26/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Aici, formula «în companie» are sensul de «în asociație».

² Loc lăsat necompletat.

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub nr. 108.

Este fratele lui Aurel și Costea Onciul.

Utiu Onciul – așa i se zicea – e<ste> fiul membr<ului> onorar dr. Isidor cav. de Onciul și al soției sale Agripina.

Activ <în perioada:> 1894/5 – 1896/7.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, trece exam<enul> regul<amentar> la 4/3 1896.

În 1895/6 a vorbit la comers pentru dame. Anunță demisia din cauza unei chestii de onoare, dar o retrage la 26/2 1896.

De la 17/7 1896 e<ste> secretar I, <calitate în care> reprezintă, cu Victor Wassilko și Dori Popovici, «Junimea» la jub<ileul> «Rom<âniei> June» din Viena. De la 10/10 1896 e<ste> conducătorul corului.

<În> 1896/7 e<ste> vicepreședinte, la comers a vorbit pentru Alma Mater. În Șed<ința> plen<ului> din 14/2 1897 propune reducerea taxei de chirie de la 60 la 40 de grițari (<propunere care s-a> primit).

Din Comitet demisionează în Șed<ința> plen<ului> din 20/3 1897, <iar> din Soc<ietate> în Șed<ința> plen<ului> din 15/10 1897.

Proumează studiile la Univ<ersitatea> Montanistică din Leoben.

<Este> căs<ătorit> cu Aglaia Lupu, fiica f<ostului> m<embr> sprijin<itor> dr. Mat<ei> Lupu <și au în siingur> copil: Mircea.

Director de mine în Baia Mare.

Emeritat de la 1919.

Jertfe pentru «Junimea»: ...².

...¹.

¹ Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

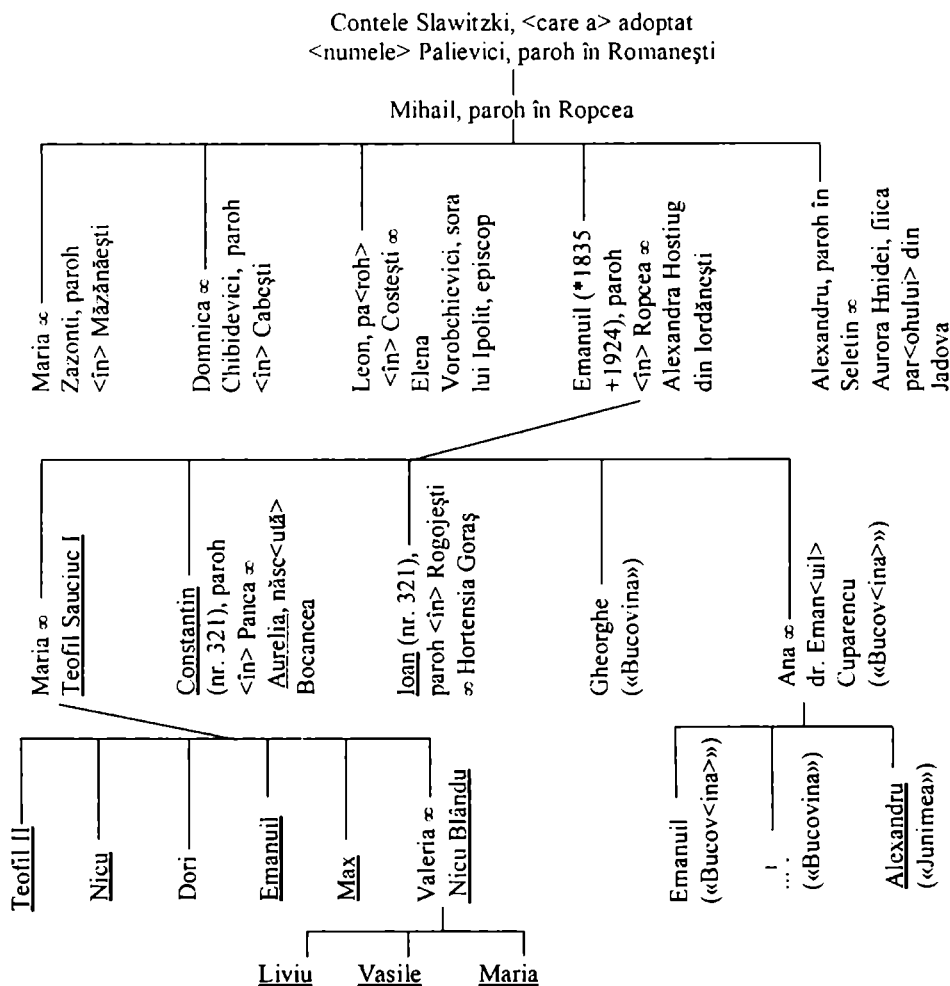
² Loc lăsat necompletat.

Dosarul <nr.> 321.

Familia Palievici e<ste> de origine polonă și e<ste> continuarea familiei Slawnicki sau – cum zice *Dosarul* – Slawnitzki. Conții Slawnitzki au jucat un rol însemnat în viața politică a Poloniei. Ei se amestecau în toate intrigile politice, din care cauză mulți trebuiră să părăsească Polonia. Naționalismul lor le era totdeauna funest, aducându-le, astfel, peirea. Conții Slawnitzki erau, pe timpul regelui Kazimir, ultimul Piast, acum puternici și neastâmpărați. Pe la 1750 veni în Bucovina, refugiindu-se din Galiția, un conte Slawnitzki, după ce îi fusese măcelărită familia și distrus castelul din

Buciaci (Galiția). Pentru a-și salva viața și a scăpa de urmăritori, s-a refugiat la Cernăuți, își schimbă numele în Palievici, fiind totodată și adoptat <ca profesor> de actuarul Seminar[ului] Gr<eco> Or<iental> din Cernăuți. El trecea, pe timpul acela, de foarte cult și foarte avut, trecu la ortodoxism, studiază teologia și devine paroh în Romanești. El era foarte bine văzut și el îl primi odată pe împăratul Iosif al II-lea într-un rădvan cu patru cai. Fiul său Mihail devine paroh în Ropcea, având de soție pe Elena Mihalescul, fiica parohului de la Sf. Parascheva din C<ernău>ți.

<Spița neamului Slawitzki (Palievici):>

Gheorghe Palievici – junimeanul – a absolvit liceul din Rădăuți (Nu este rudă <cu urmașii contelui Slawitzki (Palievici)>!!²)³.

Activ <în perioada:> 1894/5 – 1895/6.

În Cernăuți avu vărsare de sânge și muri la 19/31 aug<ust> 1896.

El – mi se pare – nu este înrudit cu cei din „Spîța neamului”.

3/11 1929 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

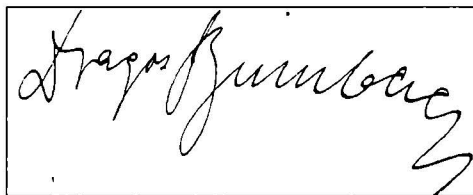
² Cele două semne de exclamație aparțin lui Arcadie Dugan.

³ «Nu este rudă!!» completat ulterior de Arcadie Dugan.

Nr. 392 **DRAGOȘ BUMBAC**, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 392.

<Pentru> datele familiale <vezi *supra*,> sub <nr.> 3: Toader Bumbac I.

A rectangular box containing a handwritten signature in cursive script. The signature appears to read 'Dragoș Bumbac'.

<semnătura>

Junimean activ <în perioada:> 1894/5 – 1898/99.

Primit în Șed<ința> Plen<ului> din 27/10 1895, trece examenul regulamentar la 7/2 1896. De la 17/7 1896 până la Adunarea generală, membru în Comisiunea literară; tot așa <a fost și> în anul următor, 1896/7, ales cu 7 voturi, dar numai până la Șed<ința> plen<ului> din 20/3 1897. La comers a vorbit pentru m<embrii> emer<itați> și onorari.

În 1897/8 e<ste>, ales cu 11 voturi, vicepreședinte contra lui Eugen Halip, <care a fost respins> cu 7 voturi; președinte ad-hoc la finea Șed<iței> plen<are> din 12/7 1898, în care e<ste> ales – ca urmaș al lui V<asile> Burduhos – președinte al «Junimii». În aceeași Șed<ință> <a> plen<ului> e<ste> reprobat de plen împreună cu V<asile> Burduhos, ambii au fost secundanții lui Filip Siretean într-o afacere de onoare: Filip Siretean era, de la 14/5 1898, „vulpoiul” lui Dragoș Bumbac.

<Dragoș Bumbac,>
ca președinte, <în> 1898

În vacanțele din 1898, după serata «Junimii» din Dorna, vicepreședintele lui <sic!>, Eus<ebie> Antonovici, „aranjează” pe Dealul Mestecăneștilor o păruială cu un birjar evreu, iar în Câmpulung o demonstrație cu tricolorul românesc. Zboară depeșele între prefectul din Câmpulung, baronul Wolfhart, și guvernul din Cernăuți. Lui Dragoș Bumbac, ca președinte, îi succede să mușamalizeze chestiunea în public și în plenul «Junimii». În acel timp «Junimea» era amenințată cu dizolvarea. Dragoș Bumbac a salvat-o. În acest an s-a produs cu elaboratele: *Evenimentele anului 1848 în Bucovina; Recensiunea poeziilor cetite de Taniu Dracinschi și Dimitrie Popescu I* – numit Colivescu, pseudonim literar.

În Ad<unarea> gen<erală> din 27/11 1898 e<ste> ales în Comis<iunea> pentru modificarea statutelor.

În 1898/99 e<ste> membru în Comis<iunea> revizuitoare, ales cu 22 de voturi; îl sprijinea, împreună cu V<asile> Burduhos și Eman<uil> Antonovici – aceștia trei erau seniori recunoscuți ai plenului – pe președ<intele> Iancu Nistor.

Numit emeritat <de la> 18/11 1900.

<Dragoș Bumbac>

Fost m<embru> sprij<initor> <în> 1900/1, 1901/2, 1912/13 <și în> 1913/14.

În 1920/21 e<ste> președintele Filialei din Suceava, unde era avocat.

S-a căsătorit, la 3 iunie 1906, cu Elena, fiica protopresviterului Tem<istocle> Vorobchievici din Suceava, fost pe vremuri m<embru> sprij<initor> al «Junimii».

Dintre copii<i săi>, a fost în «Junimea» <doar> Șerban (nr. 1.196).

Sub Dragoș Bumbac începe lupta pentru tricolor, tonul din Rap<ortul> an<ual> e<ste> dărz.

A donat, pentru Cămin, 1.000 <de> lei, totalul colectei <fiind de> 1.300 <de> lei.

A murit în Viena, în urma unei operații la ...¹.

Este înmormântat acolo.

8/11 1929 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 393 **DIMITRIE CIOLOCA**, stud<ii> teol<ogice>

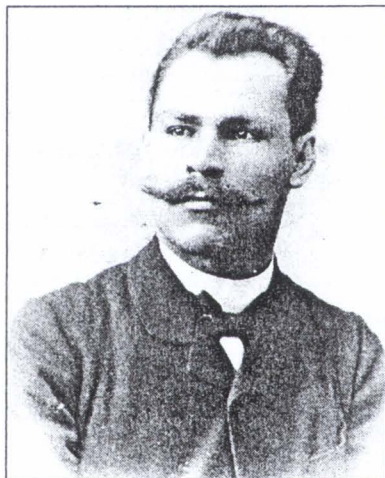
Activ <în perioada:> 1894/5 – 1898/9, cu întreruperi!

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, demisionează din Soc<ietate> în Șed<ința> plen<ului> din 29/11 1896. Reprimirea lui se respinge în Ad<unarea> gen<erală> din 14/11 1897.

La 8/2 1899 roagă primirea, e<ste> primit în Șed<ința> plen<ului> din 12/2 1899, dar primirea se anulează și e<ste> respins în Șed<ința> plen<ului> din 18/2 1899 (Umbla să scape de exam<enul> regulamentar sau, cum zicea Vas<ile> Loichiță, „umbla cu mișculanță” – N.C.)

Membru în „Marele Sud”, unde își avea și porecla sa.

După acte intrate în 1908/9, este preș<edinte> de onoare la «Ioan Popasu».

<Dimitrie Cioloca>

<Dimitrie Cioloca>

Dimitrie Cioloca
profesor la Academia
Teologică, Caransebeș

<semnătura>

Jertfe pentru «Junimea»: p<entru> cămin: 200 <de> lei + 100 <de> lei colectă; *pro* 1921–1927: ...¹. De la 1928, membr<u> sprijin<itor> cu 100 <de> lei anual.

Emeritat de la 13/11 1920.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronicar*.

Nr. 394 **IOAN VOROBCHIEVICI**, stud<ii> teol<ogice>

†

Activ <în perioada> 1894/5 – 1897/8.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 27/10 1895, trece exam<enul> regul<amentar> la 16/5 1896.

La comersul din 1895 a vorbit pentru «Acad<emia> Ortodoxă».

I. Vorobchievici
p. comisar

<semnătura>

După Șed<ința> Com<itetului> din 3/4 <1>897 era pe cât să fie șters din Societate, pentru că a jucat într-un local public biliard cu un «austrian».

În 1897/8 e<ste> econom, ales cu 18 voturi.

În Șed<ința> plen<ului> din 26/3 1898 prezidează, ca cel mai bătrân membru din Comitet, pe când președintele V<asile> Burduhos referează. (De obicei, prezidează în locul vicepreședintelui secretarul I, <iar> în lipsa acestuia cassarul; <acest caz, când> economul <a prezidat Ședința plenului a fost> pentru prima dată în analele «Junimii» – N.C.)

Trece la «Acade<mia> Ortodoxă», unde ajunge secretar I.

<S-a> căsătorit cu ...¹, născută Baleanu.

Era <o> figură impunătoare!

A murit ca preot în Siret.

26/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 395 **TEOFIL CONSTANTINOVICI**, jur<ist> extraordin<ar>

Activ <în perioada:> 1894/5 – 1896/7.

Primit în Ședința generală din 25/11 1895, trece exam<enul> regulam<entar> la 7/2 1896, <așa încât> devine, la 29/2 1896, activ definitiv.

În Rap<ortul> an<ual> pro 1895/6 e<ste> indus ca Teofil de Const<antinovici>.

În Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1897 e<ste> șters din lista membrilor, pentru că nu avea interes pentru Societate.

Căsătorit cu ...¹, născută Hubich.

Acum se cheamă GRECUL <și> e<ste> proprietar într-o comună de lângă Siret.

26/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 396 **EMANUIL ANTONOVICI**, stud<ii> fil<osofice>

Zis „Ursu”.

E<ste> una dintre cele mai interesante figuri din analele «Junimii».

<Emanuil Antonovici>

Emanuil Antonovici
stud. fil.

<semnătura>

Activ <în perioada> 1895/6 – 1898/99.

Primit în Șed<ința> plen<ului> din 5/3 1896 ca membru privizor. la recomandarea lui Iancu Cuparencu, trece exam<enul> regul<amentar> la 16/5 1896, <așa încât> devine, la 9/6 1896, activ definitiv.

Face, în 1896/7, stagiul militar la Reg<imentul> 4 Art<ilerie> de cetate din Pola, de unde întorcându-se înapoi în «Junimea» – reprimat în Șed<ința> gen<erală> din 14/11 1897 – povestește despre italieni și italience atâtea lucruri – cele mai multe inventate, N.C. – încât fușilor le lăsa gura apă și mulți se anunță să-și facă milităria în Pola (Iancu Nistor. Max Hacman, Arc<adie> Dugan, Sim<ion> Șuțu etc).

În 1897/8 cade la postul de secre<tar> I contra lui Eug<en> Tarangul. După demisia acestuia – 26/3 1898 – e<ste> ales, cu 11 voturi, secretar I.

1915, <Emanuil Antonovici (pe scaun, cu manta, al treilea din dreapta)> în lagărul de prizonieri Mauthausen, cu fiii săi, Roman și Mircea, zis Ciurlea

În Șed<ința> Com<itetului> din 6/4 1898 se decide ca el să-l substituie pe preș<edinte> și vicepreș<edinte>, (ambii împiedicați) în conducerea Societății.

În Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1898 îl „atacarisește” (combate – N.C.) pe preș<edintele> <vasile> Burduhos, cu care, de altfel, trăia în cea mai strânsă prietenie.

În Șed<ința> Com<itetului> din 26/11 1898 <propune> cumpărarea unei casete (casă de fier!) cu trei chei pentru președ<inte>, cassar și președ<intele> Comis<iuni> reviz<uitoare>. Propunerea e<ste> primită în Comitet, dar cade în plen (numai I<ancu> Nistor a votat *pro*). <Tot> în Șed<ința> Com<itetului> din 26/11 1898 e<ste> în contra numirii de m<embru> onorar a doamnelor Sofia Ștefanovici, Elena Eus<ebie> Popovici și Agripina Is<idor> Onciul.

„Ursu” devine vulpanul lui Gh<eorghe> Bancescu, Sim<ion> Pop, Arc<adie> Dugan, C<onstan>tin Cușniriuc ș. a.

În 1898/99 e<ste>, împreună cu Dragoș Bumbac și V<asile> Burduhos, membru în Comis<iunea> reviz<uitoare>, <calitate în care> îl susținea în plen pe preș<edintele> Iancu Nistor. În Șed<ința> plen<ului> din 14/5 1899 propune să nu se mai citească actele intrate în tot cuprinsul lor. <Această propunere s-a> Primit.

În Șed<ința> plen<ului> din 26/6 1899 propune: vicepreș<edintele> să dea membrilor tineri instrucție și să-i conducă (*ergo*, <este> prima încercare de a crea postul îndrumătorului de azi – N.C.); propunerea cade, <căci> contra sunt I<ancu> Nistor și dr. Eugen Botezat, <iar> *pro* <au votat> Ursu și fucșii săi.

În Șed<ința> plen<ului> din 3/12 1899 propune să nu fie „avorbită” presa la comers. <Această propunere a> picat.

Emeritat de la 17/11 1901.

Profesor în Suceava, căs<ătorit> cu ...¹, fiica parohului Bacinschi din Horodnic, <au împreună trei> copii: Lucia, Roman <și> Mircea.

Soția îi moare <curând>.

Reactivându-se «Bucovina», intră, ca „domn bătrân” al acesteia, <fiind> în conflict cu «Junimea» la serata Clubului român din Suceava <din> ian<uarie> 1905. <Ca atare> (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 20/2 1905, pag. 66), se decide convocarea unei șed<ințe> a m<embrilor> emer<itați>. <De aceea>, el anunță (la îndemnul lui Arc<adie> Dugan) demisia din Soc<ietate> (cf. *Acte intrate* 1904/5. *Iterum legas*). În petiția de demisie e<ste> vorba de acte ieșite din 1/3 și 22/5 1905.

Cf. Șed<ința> plen<ului> din 19/3 1905, pag. 5; Șed<ința> Com<itetului> din 19/5 1905, pag. 90; Șed<ința> Com<itetului> din 12/6 1905, pag. 94.

Demisia din m<embru> emer<itat> se primește în Șed<ința> plen<ului> din 2/7 1905.

<A fost> reprimit ca m<embru> emeritat prin 1922 sau 1923.

Căs<ătorit,> în noiem<brie> 1926 cu Berta Maria Stranacher.

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin 120 <de> lei. De la 1928, membru sprijinitor cu 200 <de> lei anual.

Director de liceu în Gura Humorului.

26/1 <1>930 Cron<icarul>

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 397 EMILIAN SLUȘANSCHI, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 397, scurtat.

Familia Slușanschi pare să fie emigrată din Polonia după împărțirea definitivă a acesteia (1793–1795). Această ramură emigrată ar face parte din nobila familie polonă Sluszanski-Djaworski, ale cărei embleme se văd și astăzi în vechiul palat regal Sobieski din Varșovia. Ea s-a așezat în Vilauea, unde un Teodor Slușanschi este protopop și proprietar de pământuri. Fiul lui Teodor, Gheorghe (+1866), este trecut în acte ca „răzeș”, se căsătorește cu văduva unui Ionică Vlad <și> are doi copii: Ion și Vasile.

Vasile a fost învățător în Ceahor (+1908), a fost căs<ătorit> cu Anastasia Mantic (+1927), femeie de <o> inteligență și <o> energie uimitoare, însă incultă, <fiind> fiica unui gospodar din Galiția, Iosif Mantic (+186...¹).

Fiul lui Vasile e<ste> Emilian, <care s-a> căs<ătorit> cu Cornelia, fiica membrului onorar Artemie Berariu din Ceahor, <având împreună trei> copii: Horia, Oltea <și> Barbu.

Emilian s-a născut la 15/8 1877, în Cernăuți.

Liceul l-a făcut – era neastâmpărat – în Cernăuți, Rădăuți și Suceava.

Era dârz. Ca octavan a declamat la o serbare poezia patriotică *Der Graf von Habsburg* – în costum național, nemulțumind prin aceasta oficialitatea.

<Emilian Slușanschi> ca junimean

Jumineam activ <în perioada> 1895/6-1899.

În 1895/6 primește o dojană protocolară pentru purtarea sa la ultima serată (cf. Șed<ința> Com<itetului> din 10/11 1896). Avuse <de reglat> chestii de onoare cu un ofițer.

În 18/3 1897 trece exam<enul> regul<amentar>, e<ste> ales membru în Secția literară, <unde> ține o conferință: *Ceva despre ajutorul propriu în dreptul german*.

În 1898/9 propune ca Alma Mater la comers să fie salutată în limba latinească, <însă inițiativa sa> nu reușește.

În Vinerea Patimilor <din anul> 1899 – cf. *Cronica* – ia parte la demonstrația contra mitropolitului Ciupercovici care pleca la Viena. Lovit de fiica acestuia, el o lovește cu bastonul peste braț. E<ste> arestat și relegat pe trei semestre de la Universitatea din Cernăuți. Toate simpatiile erau însă pe partea lui.

Ca junimean era adesea în societatea fraților Braniște, Adrian Popovici-Desseanu – numit „Sudul Mare” –, Eus<ebie> Antonovici ș.a. Îi plăceau cântecele antimaghiare, așa d<e> e<xemplu>: „Ungurean, căne turbat, mult în lume ți-am răbdat...” <sau> „Horia abia e sus în dealu. fug ungurii din Ardealu ...”. Nu e<ste>, deci, mirare că primului născut i-a dat numele Horia, care îi plăcea mai mult decât Avram Iancu.

El pleacă la studii la Viena, luând cu sine și bastonul „bota lui Sluș”, așa îi ziceau.

În Viena este membru în «Rom<ânia> Jună».

Emeritat al «Junimii» de la 21/11 1904.

În 1905 e<ste> m<embru> fondator.

F<ost> m<embru> sprijin<itor> <în> 1911/12 <și> 1912/13.

În 1905/6 și-a dat mare silință cu secția muzicală, lucru relevat în procesul-verbal al Ad<unării> gen<erale> din 21/11 1906.

În Șed<ința> Com<itetului> din 7/12 1906 „are o ideeă”: Să cerem o Catedră de istoria națională la Cernăuți. Discuția asupra acestei propuneri, vezi Șed<ința> plen<ului> din 11/12 1906. El e<ste> însărcinat să compună memorandumul (Catedra se înființează mai târziu, cu titularul I<ancu> Nistor – N.C.).

În 1912 – criza era mare – conduce ca avocat afacerea restanțierilor (cf. Ad<unarea> gen<erală> din 28/11 1912, pag. 281).

După terminarea studiilor a intrat în magistratura din Viena. În Cernăuți e<ste> promovat, <în> 1904, dr. <în științe> jur<idice>, <după care> se dedică avocaturii.

Cât timp a stat în Cernăuți a fost membru în «Armonia», în 1906 e<ste> secretarul ei și cu «Armonia» pleacă la București la expoziție <universală - n.ed.> și la festivalul din „Arenele Romane”, <iar apoi> la Sinaia. Înconjurat de români din întreaga Dacie, strânși sub privirile

suveranului român Carol I, fu străbătut de un fior de mândrie în fața unui ideal pentru care nici o jertfă nu era prea mare.

Întors în Bucovina, susține, ca redactor al ziarului „Patria”, apoi ca avocat în Storojineț – având de concipient pe fostul președinte al «Junimii», dr. Aurel Morariu – interesele românilor, apărând în procese pe țărani români împotriva jidanilor cotropitori, organizând un Club al intelectualilor români din Storojineț și un consum românesc, și sprijinind prin grai și faptă trupele de actori români.

La izbucnirea războiului mondial el trece în Vechiul Regat (cf. dr. Th<eodor> Balan, *Suprimarea mișcărilor naționale din Bucovina*). El ține discursuri, scrie articole, înființează foi de propagandă, lucrează din răspuseri. Istovit, se stinge la 8/7 1916. În ianuarie 1927

e<ste> reînhumat la C<ernău>ți. La reînhumare, «Junimea» n-a fost reprezentată, dar nu e<ste> vina Societății, ci a conducerii de atunci. Copiii cu drept<ate> au amenințat cu demisia <din «Junimea»>. Dintre copii, îi seamănă mai mult Horia (cf. *Albumul portocaliu!*).

29/11 <1>929 Cron<icarul>

Dr. Emilian Slușanschi

¹ Ultima cifră a anului lăsată necompletată.

¹ Loc lăsat necompletat.

Nr. 398 EUSEBIE PRELICI, stud<ii> jur<idice>

†

Dosarul <nr.> 398.

S-a născut la 1875 în Breaza, jud<eșul> Câmpulung, din părinții: Gheorghe, paroh, și Eufrosina, născ<ută> Bocancea.

Studiile liceale le-a făcut la Gimnaziul din Suceava, <între> 1887 <și> 1895.

Activ <în> 1895/6 – 1896/7.

În Rap<ortul> an<ual> pro 1895/6 e<ste> indus ca „nou intrat”.

A studiat și în Graz.

A fost candidat de notar public în Cernăuți, Câmpulung și Boian.

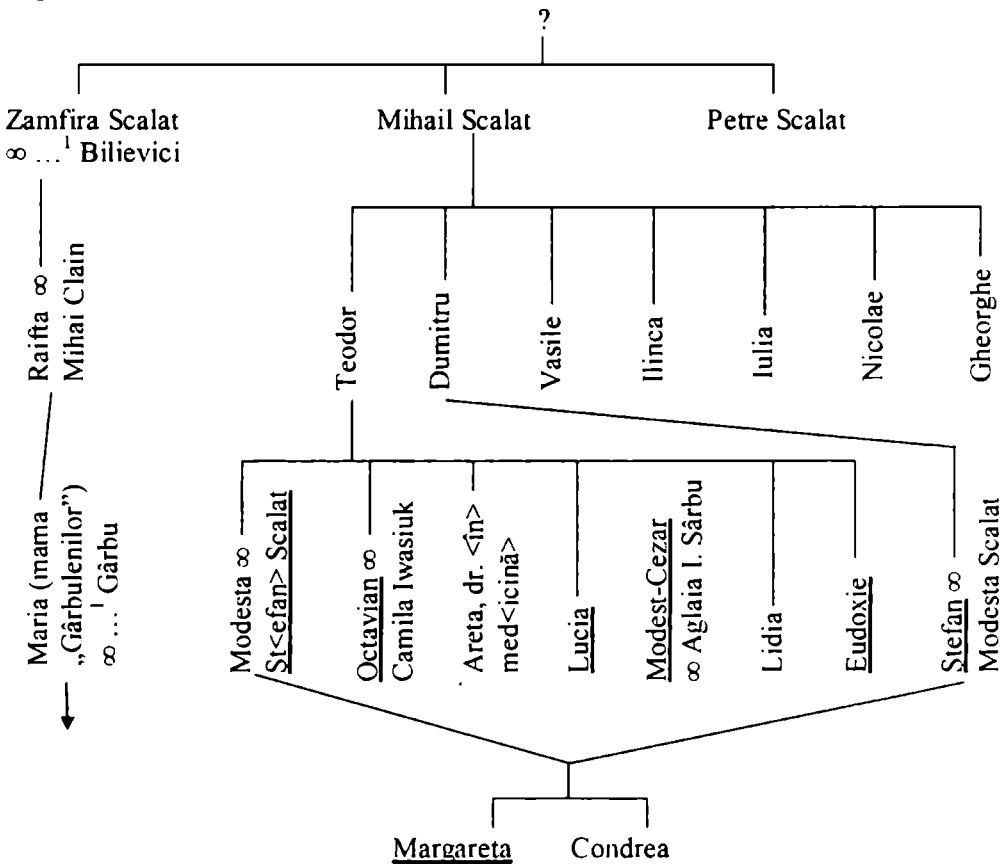
În războiul mondial a fost pe frontul italian, unde s-a îmbolnăvit. Adus la un spital din Viena, după o operație, a murit în faur 1917. Boala lui <pare> să fi fost „Bauchfellentzündung”. A fost înmormântat în Viena.
 A fost membru activ și la Într<unirea> Acad<emică> «Bucovina».
 Datele acestea mi-au fost comunicate de fratele său, m<embru> emer<itat> Gheorghe Prelici.

26/1 1930 Cron<icarul>

Nr. 399 OCTAVIAN SCALAT, stud<ii> jur<idice>

Dosarul <nr.> 1.067

<Spîța neamului:>

<Octavian Scalat s-a> născut la 27 iunie 1878, în Cernăuți. Tatăl său, Toader, era oficial la Dieta țării Bucovina, <iar> mama Antonia <era> născ<ută> Witkowski.

Liceul l-a terminat în Cernăuți, <în> 1896.

Activ <în perioada:> 1895/6 – 1899/<1>900.

Roagă primirea la 15/10 1896, în *Rap<ortul> an<ual> pro 1896/7* e<ste> indus ca „nou intrat”.

<Octavian Scalat, în> 1896

Dr. Octavian Scalat, <în> 1900

În Șed<ința> plen<ului> din 22/5 1897 e<ste> ales econom cu 5 voturi, contra lui Slușanschi Emilian, dar cu condiția ca până într-o săptămână să facă examenul regulamentar (un caz unic: un fux reușește în alegeri în contra unui membru activ definitiv – N.C.).

Examenul regulamentar îl trece la 26/6 1897 – deci după o lună –, <așa încât> devine activ definitiv la 29/6 1897. Ca econom primește, în Ad<unarea> gen<erală> din 14/11 1897, vot de laudă.

În 1897/8 este ales, contra lui Teoctist Barbier, bibliotecar. În această calitate rămâne până la 26/3 1898; împreună cu Iancu Nistor a făcut ordine temeinică în bibliotecă, faptul e<ste> relevat și în *Rap<ortul> an<ual>*. De la 12/7 1898 – demisionând din postul de bibliotecar (îi urmează Iancu Nistor) – e<ste> controlor.

În 1898/99 e<ste> secretar I, ales cu 14 voturi contra lui Arc<adie> Dugan, cu 8 voturi. La comers a vorbit pentru «Acad<emia> Ort<odoxă>» și «Rom<ânia> Jună». La 18/2 1899 demisionează din postul său.

În 1899/<1>900 este membru în Comis<iunea> revizuitoare.

Emeritat de la 17/11 1901.

În Șed<ința> plen<ului> din 13/11 1901 inițiază înființarea bibliotecii juridice, <lucru care> este unul dintre cele mai mari merite ale

lui. Fiecare junimean să dăruiască, după ce a trecut toate examenele, ceva din cărțile sale de studiu Soc<ietății>. El a făcut începutul și mulți i-au urmat. În felul acesta s-a îmbogățit biblioteca de studii a «Junimii» din an în an. Juriștilor le-au urmat <exemplul> filologii și teologii.

Ca junimean a fost un zelos membru al «Armoniei», <unde> cântă *Cello*.

În războiul mondial a stat sub arme ca ofițer de artilerie. În Pola studia, prin 1915, Sf<ânta> Scriptură. Această lectură, pesemne, l-a îndemnat să iasă din umbră în public. A ieșit și e<ste> unul dintre cei mai de frunte propagandiști pentru înfrânarea alcoolismului, secondat fiind în această activitate de <un> alt idealist – dr. Ambros<ie> Comoroșan.

Ca avocat în Cernăuți – prin ...¹ – a luptat pentru recunoașterea limbii române la judecătorie și a fost unul dintre cei dintâi avocați care au cutezat să pledeze românește. El ține la legea noastră strămoșească, <asa încât>, în Șed<ința> plen<ului> din ...¹ 1928, a vorbit contra dansului în post și a reușit <să-i oprească pe junimiști de la acest obicei>. Nu fumează.

<Octavian Scalat, în> 1928

<semnătura>

Jertfe pentru «Junimea»: pentru Cămin: 1.000 <de> lei; *pro* 1919–1927: 647 <de> lei. Ca membru sprijinitor perman<ent> s-a răscumpărat cu 5.000 <de> lei.

<Este> avocat, <în> Cernăuți.

26/1 <1>930 *Cron<icarul>*

¹ Loc lăsat necompletat.

<S-a> născut la 6 septembrie 1876, în Rogojești, fostul județ Siret, din părinții Nicoali, paroh, și Ecaterina, născ<ută> Lipețchi.

Liceul l-a absolvat în Rădăuți, <în> 1896.

Activ <în perioada> 1895/6 – 1900/901.

Roagă primirea la 9/10 1896, în *Rap<ortul> anual* e<ste> indus ca „nou intrat”. Pus sub conducerea lui Adrian Onciul, trece exam<enul> regulam<entar> la 18/3 1897.

La comersul din 1896 a vorbit pentru dame – era un tânăr deosebit de chipeș.

De la 20/3 1897 la 22/5 1897 e<ste> econom, ales cu 10 voturi.

<Eusebie Antonovici, în> 1900

<semnătura>

De la 22/5 1897 – în urma răposatului Vesalon – <devine> cassar, ales cu 7 voturi. La Șed<ința> gen<erală> din 14/11 1897 primește, ca ofițiant, vot de laudă.

Împreună cu Longhin Mironovici a reprezentat «Junimea» la o serată din Siret, dar s-a cam întârziat „căci n-au avut legătură timpurie cu trenul la Siret”.

Anul 1897/8:

În acest an e<ste> cassar, ales cu 18 voturi, <funcție pe care o deține> până la 12/7 1898, apoi <devine> vicepreședinte.

În Șed<ința> Com<itetului> din 26/11 1898 propune: bărbații mari din „Procesul Memorandului” să fie numiți membri onorari. <Inițiativa sa> nu reușește.

În Șed<ința> Com<itetului> din 4/11 1898 propune: «Junimea» să aibă un steag propriu; tot așa propune: «Junimea» să aibă cărți ilustrate proprii. Ambele propuneri se primesc în princip<iu>.

Aranjând «Junimea», în Vatra Dornei, o serată, intră, din cauza unui steag tricolor, în conflict cu prefectul din Câmpulung, baronul Wolfhart. Urmează încăierarea de pe dealul Mestecănișului (cf. *Dosarul* <nr.> 371) și demonstrația din Câmpulung cu steagul tricolor. La toate acestea Eus<ebie> Antonovici a avut cel mai de frunte rol.

În prima Șed<ință> plen<ară> <de> după vacanțe – 9/10 1898 – vine afacerea la discuție, toate simpatiile sunt de partea lui, dar radicalismul său intransigent pune pe gânduri pe bătrânii membri din plen – Dragoș Bumbac, Vas<ile> Burduhos și Eman<uil> Antonovici.

În Ad<unarea> gen<erală> din 27/11 1898 primește postul de președinte în primul scrutin, <fiind ales> cu 11 voturi. <În timp ce> contracandidatul Iancu Nistor (mai moderat și sprijinit moral de veteranii sus-numiți) <primește> numai 9 voturi. La balotaj <însă> primește Eusebie Antonovici 10 voturi, <iar> Iancu Nistor 12 voturi. Eusebie Antonovici e<ste> însă ales în Comis<iunea> pentru schimbarea Statutelor și în Comis<iunea> literară cu 20 de voturi.

În Șed<ința> plen<ului> din 18/2 1899 – d-l Cioloca fu respins, N.C. – părăsește demonstrativ sala, <iar> în sem<estrul> îl demisionează din Societate.

În Vinerea Patimilor <din anul> 1899 ia parte la demonstrația de la gara din Cernăuți contra mitropolitului Arc<adie> Ciupercovici, <motiv pentru care> e<ste> pedepsit de forurile universitare.

În Șed<ința> plen<ului> din 2/6 1900 și <în> Șed<ința> gen<erală> din 5/6 1900 reprezintă Soc<ietatea> Acad<emică> «Carmen Sylva» din Graz, unde își prourma studiile.

E<ste> reprimat în Șed<ința> plen<ului> din 2/11 1900 și în Ad<unarea> gen<erală> din ...¹ este ales președinte al «Junimii».

A luat în samă o moștenire grea: înaintașul său, Teofil Tarnavski, i-a lăsat neordine în casă, datorii, o disciplină zdruncinată, prestigiu știrbit. Toate privirile erau pe atunci – lupta pentru tricolor își ajunsese apogeul – ațintite asupra «Junimii» și asupra preș<edintelui> Eusebie Antonovici. Simțul de răspundere l-a făcut precaut. Ținea mult la sfatul lui Dori Popovici, Stănică Berariu și Iancu Nistor, provocând și pe vicepreședintele său, Arc<adie> Dugan, căruia i-a predat, după bal conducerea, să le ceară sfatul.

În Șed<ințele> Com<itetului> din 3/2 și 8/2 1901 face rânduială cu datornicii restanțieri. În Șed<ința> Com<itetului> din 6/3 <1>901 propune o colectă pentru o statuie <a> lui Ștefan cel Mare (în 1904 împlinindu-se 400 de ani de la moartea lui) – cf. Șed<ința> Com<itetului> din 6/3 1901, pag. 11 sus.

În sem<estrul> II primește concediu de studii și petrece la țară.

În Șed<ința> Com<itetului> din 13/11 1901 – după ce afacerea Fl<orian> Lupu fu studiată un an întreg – propune eschiderea lui din «Junimea».

În vacanțe a reprezentat «Junimea» la dezvelirea bustului lui dr. G<eorge> Candrea la Graz (cf. *Tabloul*); a participat, cu Atan<asie> Gherman și Eman<uil> Isopescul, stud<enți la> fil<osofie>, la excursia prof<esorului> Tocilescu la Atena (cf. *Tabloul*); a adus din București, de la V. A. Urechia tabloul „Columna lui Traian”; a aranjat mari petreceri în Dorna, Storojineț, Siret (<la petrecerile organizate> în Suceava și Rădăuți a avut conducerea vicepreș<edintele> Arcadie Dugan), a serbat amintirea lui Vas<ile> Alecsandri și Mihai Viteazul.

El a reintrodus în «Junimea» seratele literar-declamatorice-muzicale (conferințele erau ținute numai de membri activi).

A scris cel mai frumos și sărbătoresc Rap<ort> an<ual> din câte au apărut până azi.

Ca președinte a ridicat «Junimea», a condus una dintre cele mai bogate epoci din istoria Societății, a primit, în Ad<unarea> gen<erală> din 17/11 1901 – președ<inte> a<1> Comis<iunii> reviz<uitoare> fiind Iancu Nistor –, vot de laudă.

Emeritat de la 8/11 1903.

În Șed<ința> plen<ului> din 26/10 1907, dr. I<on> G. Sbiera este contra editării „Deșteptării”, dar Eus<ebie> Antonovici e<ste> „pentru, stărnind mare entuziasm”.

În războiul mondial a fost auditor militar prin Serbia. După război își mută cancelaria avocațială din Siret în Cernăuți. A fost un timp președintele Camerei de Comerț. Acuma îi merge greu, ceva îi apasă sufletul amărât.

În 1919 e<ste> președintele „Clubului”.

Jertfe pentru «Junimea»: ...¹.

...².

¹ Loc lăsat necompletat.

² Lipsește trimiterea la *Cronica*.

ABREVIERI, SIMBOLURI ȘI LĂMURIRI

c.	= comună
c.s.	= comună suburbană
l.c.	= localitate componentă
jud.	= județ
m.	= municipiu
N.C.	= Nota Cronicarului
or.	= oraș
r.	= raion
R.	= Republică
reg.	= regiune
s.	= sat
ss.	= semnătură
s.c.	= sat component
tg.	= târg
top.	= toponim
ț.	= ținut
()	= prezintă parantezele folosite în lucrarea sub formă de manuscris
!	= exprimă mirarea sau entuziasmul autorului manuscrisului
?	= exprimă îndoiala autorului manuscrisului
(?)	= exprimă îndoiala editorilor
< >	= cuprind completările sau identificările editorilor
[]	= indică ceea ce este de prisos
~	= repetă vocea de bază
/	= semnifică alternanța (fonetică sau terminologică)
I ^o	= primo
I ^o voto	<primo voto (it.)> = primul vot, aici cu sensul de „prima căsătorie”
II ^o	= secundo
III ^o	= tertio
∞	= exprimă căsătoria
0, x	= indică lipsa de urmași
▼	= indică existența urmașilor
*	= indică data nașterii
+	= indică data morții sau persoanele moarte în momentul scrierii <i>Cronicarului</i>
†	= în medalioane, indică (dar nu în toate cazurile), membrii decedați ai «Junimii» în momentul alcătuirii <i>Albumului Mare</i> (de ex: Bogdan Pruncul e mort, dar nu are cruce; Dumitru Popovici are cruce dar nu se spune că e mort)
††	= în medalioane, indică (dar nu în toate cazurile) membrii ieșiți din Societatea Academică «Junimea»

††† = în medalioane, indică membrii excluși din Societatea Academică «Junimea»

«» = indică numele societăților academice

„” = indică numele periodicelor și citatele

Cu italic = numele lucrărilor realizate de membrii societăților și cel al documentelor la care se fac trimiteri

Ion Bumbac = membri onorari și membri sprijinitori ai «Junimii» (subliniat cu verde în Ms.)

Teodosie Gramatovici = membri ai «Junimii» (subliniat cu roșu în Ms.)

Alexandru Halip = membri fondatori ai «Junimii» (subliniat cu albastru în Ms.)

Traian Popovici = președinți ai «Junimii»

vicepreședinte = alte funcții în organisme de conducere ale «Junimii»

Tudor Stefanelli = ctitor al «Junimii»

Grigoraș, 1744 = indică, în arborii genealogici, data la care un străbun este amintit în documente.

**LISTĂ DE CUVINTE ȘI EXPRESII LATINE
FOLOSITE ÎN VOL. I DIN ALBUMUL MARE
AL SOCIETĂȚILOR „ARBOROASA” ȘI „JUNIMEA”**

ab = de la

ad acta = (de pus) la dosar

ad hoc = într-adins, pentru un scop determinat

Alma Mater = „mamă hrănitoare”, vine de la deviza Universității din Bologna, expresie cu diferite înțelesuri de-a lungul vremii, sensul modern este de universitatea urmată

brevi manu = de mână scurt, sumar, familiar

cf. (<*confer*>) = consultă; compară

cive onorariu = cetățean de onoare

consilium abeundi = sfat pentru părăsire (plecare), expresie folosită pentru expulzarea din școală, biserică, societăți studențești etc. folosită în teritoriile din fostul Imperiu Austro-Ungar

cum infamia = în mod rușinos

d<e>dto (greșit pentru *detto*) = idem, asemenea, tot așa

d<et>to = idem, asemenea, tot așa

de dato = data

ergo = de aceea

ergore = prin urmare.

et consortes = și însoțitorii, și parteneri (literalmente: *și cei care împărtășesc soarta*)

ex = din

in corpore = cu toții la un loc.

infra = mai jos

in officio = printr-o obligație, printr-o îndatorire (sau printr-un sprijin, serviciu etc.)

Iterum legas! = citește din nou!

magister elegantiarum = îndrumător al eleganței (în exprimare)

per maiora = prin lucrurile mai mari, mai însemnate

per te = prin tine, cu ajutorul tău

pro = pentru

spiritus agens = agent spritual

Sqq (<*sequentia*>) = și următoarele/și în continuare.

summa cum laude = cu cea mai mare onoare

supra = mai sus

Vivat, crescat, floreat Junimea! = Junimea să trăiască, să crească, să înflorească!

GLOSAR

- a absolve = a absolvi
absolutor (absolutoriu) = care iartă o greșeală, o vină, un păcat
a abzis = a refuzat
activi definitivi = membrii ai «Junimii» care treceau examenul regulamentar al Societății, în urma căruia aceștia dobândeau dreptul de a purta panglică.
actuar = actual
adiunct = judecător
administrator parohial = preotul paroh (preotul I) al unei parohii.
a admunia, admuniare = a admonesta
amploiat = funcționar
aprețiere = apreciere
a asenta = a recruta
a atacarisi = a combate
locotenent auditor = locotenent care verifică (în armata austriacă)
auscultant = cel care examina funcționarea inimii sau plămânilor cu stetoscopul, a asculta
auzitor = auditor
avorbit = invitat (!)
burgher = orășean
casete = casă de fier
cassa = casieria
cassar = casier
catehet = profesor de religie
chiștă = tulumbă (pompa ce se folosea la incendii de către pompieri)
Club = Clubul membrilor emeritați = organism al Societății Junimea, alcătuit din cinci membri emeritați.
comers = congres; congresul Societății Academice «Junimea» se ținea în fiecare an universitar.
comiliton = tovarăș de luptă, de idei; camarad de arme
companie = asociație
componist = compozitor
a conceda = a recunoaște, a îngădui
conciipient = persoană care sprijină, ajută pe cineva într-un demers
conducător ferial = conducător al sărbătorii
confinat = închis, stricat, viciat, irespirabil
consilier eparhial = membru în consiliul eparhial
consilier consistorial = membru în consiliul consistorial
(preot) cooperator = preot capelan sau preot II, care îl ajută pe preotul paroh (preotul I) al unei parohii

ctitor = titlu de onoare dat membrilor «Junimii» care sprijiniseră Societatea
 sau Căminul Societății cu o sumă minimă de 5.000 de lei
 daraveră = afacere, negustorie
 designat = desemnat
 destituit = desființat
 a detrage = a retrage
 a dirima = a anula un act încheiat
 elaborat = compunere, lucrare.
 emeritat = de merit
 a se escela = a se remarca
 eschis = exclus
 a eschide = a exclude
 eschidere = excludere
 a esopera = a desfășura; a aronda
 eșarpă = eșarfă
 (preot) exarh = însărcinat cu inspecția și controlul mănăstirilor din eparhia
 Mitropoliei Bucovinei
 expulzat = exmatriculat
 faierman = pompier
 faur = februarie
 feerie = piesă de teatru cu numeroase decoruri și personaje supranaturale
 (zâne, îngeri etc.)
 feșter = pădurar
 fux = membrii noi ai «Junimii», care – până ce nu treceau examenul
 regulamentar al Societății în urma căruia erau proclamați în plenul
 acesteia drept membrii „activi definitivi” – nu aveau dreptul de a
 purta panglică.
 gheșeft = afacere
 a (se) griji = a (se) îngriji
 impus = impresionat
 indice = carnetul de cursuri al studenților Universității din Cernăuți
 indus = inclus
 a da instrucțiuni = a oferi informații
 a interpela = a întreba; a solicita
 a interoga = a întreba
 î. r. = împărăteasc-regesc
 jubon = haină de tip oriental pe care o purtau negustorii bătrâni
 maial = arminden
 măsar = meșter specializat în făcutul meselor de lemn
 matura = maturitatea (examenul de maturitate, echivalentul bacalaureatului
 din zilele noastre.
 a se mânca = a avea dușmănie, rivalitate cu cineva

miliție = serviciul militar, armata

membru fondator = titlu de onoare ce se acorda anual (vezi nr. 384)

membrilor «Junimii» pentru un sprijin bănesc dat Societății de
minimum 100 de coroane austriece sau de 100 de lei românești.

membru onorar = membru de onoare

membru sprijinitor = titlu de onoare ce se da într-un an sau în mai mulți ani
la rând membrilor «Junimii» care ajutau Societatea cu minimum 100
de lei într-un an.

a necesita = a sili

octavan = elev în anul opt de gimnaziu

pătămător = care pătează, vătămător

pereț = piper

a placata = a decreta

procurist = împuternicit, mandatar

protopresviter (protopresbiter) = protoiereu, protopop

a prourma = a urma, a continua

se raționează = a se relaționa, a se da relații (informații)

a rectifica = a justifica

relegat = exmatriculat

repeșit = repetat

scalde = băi

a solvi = a plăti

substitut = locțiitor

a suprasolvi = a plăti, a achita peste suma stabilită oficial ca taxă obligatorie

a succeda = a-i reveni cuiva o atribuție

tanțiemă = procentele de profit

a verklopfui [<verklopfen (germ.)] = a cheltui, a toca, a risipi, a prăpădi
bani.

voto (it.) = vot, aici cu sensul de „căsătorie”.

vulpan/„vulpoi” = mentorul unui membru nou al «Junimii».

A

- „Alth”, strada din Cernăuți 288.
- „Aron Pumnul”, liceu din Cernăuți 19, 34, 282.
- „Aron Pumnul”, stradă din Cernăuți 294.
- aba 335.
- Abager v. Abageriu.
- Abager, Gheorghe 290.
- Abager, Gheorghe 86.
- Abager, spița neamului 290.
- Abageri, Aurelia 335.
- Abageri, Mihai 335.
- Abageri, Octavian 335.
- Abageri, v. Abageriu.
- Abageriu (Abageri), Leon 290, 335.
- Abageriu (Bageriu), Gheorghe I. 290.
- Abageriu (Bageriu), Ilie 290.
- Abageriu, Ioan 290.
- Abageriu, Ionică 290.
- Abageriu, Marghiolița (căs. Șcheul) 290.
- Abageriu, Maria (căs. Sandulovici) 290.
- Abageriu, Mihaiu 290.
- Abageriu, Nicolae 290.
- Abageriu, Parascheva (Pachița) 290.
- Abageriu, Vasile 290.
- Abaza, Maria (căs. Wassilko) 363.
- Absolutor , absolutoriu 335, 375.
- Academia de Comerț din Linz 155.
- Academia Internațională de Geografie Botanică 118.
- Academia Ortodoxă, Societate academică 120, 160, 177, 178, 187, 195, 250, 223, 225, 226, 232, 245, 254, 255, 262, 264, 293, 295, 305, 314, 330, 335, 349, 355, 365, 387, 394.
- Academia Română 47, 55, 61, 113, 175, 338.
- activitate 262, 267, 355, 356; extrașcolară 182; ~ politică 182; ~ rodnică 276.
- actori 318; ~ diletanți 307; ~ român 397.
- Adâncata, sat în Bucovina 59, 137.
- adiunct, v. judecător ~.
- administrator 164, 197; ~ parohial 172, 225.
- administrator silvic 128.
- Administrația Bucovinei 318.
- Administrația Monopolurilor Statului Român 375.
- Administrația Țării 68, 252.
- administrație 175, 198, 287, 288, 370, 375; ~ financiară 290; ~ galițiană 228; ~ internă 175; ~ justiției 175; ~ rusească 175; ~ slavă 228.
- admonestare (admoniare) simplă 355.
- Adrian, ? 316.
- adunare, *passim*; ~ generală a „Junimii”, *passim*; ~ adunarea generală extraordinară a „Junimii” 214, 215, 288, 289, 307.
- Adunarea Constituantă a Bucovinei 333.
- afacere ~ 307, 333, 376.
- afaceri 108, 191, 237, 363, 376; ~ de onoare 392; ~ externe ale

- "Junimii" 94; ~ Florea
 (Florian) Lupu 307, 333, 376;
 ~ Leschalle 262, 387; ~
 restanțierilor 397; ~ seratei
 262; ~ tricolorului românesc
 191, 297.
 afront 236, 237.
 Agafia, ? (căs. Kwiatkowski) 22.
 Agapi, George 334.
 Aglaia, ? (căs. Zotta) 299.
 Agricola, Edmond 359.
 Agripina, ? (căs. Onciul) 108,
 317, 390, 396.
 Albania, stat 335.
 Albescu (Popescu), Constantin 24.
 Albescu, Aurel (Popescu) 24.
 Albescu, Constantin 44.
 Albescu, Gheorghe 375.
 Albescu, v. Aurel ~ (Popescu),
 Constantin ~, Constantin ~
 (Popescu), Gheorghe ~
 (Popescu).
 Albescu, v. Popescu.
 Albu, Ilie 307.
 Albu, v. Ilie ~.
 album 287; ~ macedo-român 147;
 ~ vechi 17, 23, 24, 147; ~ *Mare*
 al "Junimii" 199, 222, 275,
 293, 294, 327, 368, 388.
Albumul portocaliu al "Junimii"
 397.
Albumul verde al "Junimii" 156,
 158.
 Alecsandri, Vasile 79, 80, 92,
 142, 199, 262, 275, 292.
 Alecu, v. Alexie, Alexandru.
 alegeri 333.
 Alepo, regiune 115.
 Alexandru cel Bun, domn 133.
 Allaci, Cristea II, 177.
 Alland 194.
 Alma Mater 304, 384, 390, 397.
Almanah literar, editarea unui ~
 307.
 almanah literar-istoric 147.
 Alviurescu, Maria (căs. Abageri)
 335.
 Alviurescu, Vasile 335.
 Ambrosie, v. Ambrosie,
 Ambrozie.
 America, denumire populară
 pentru SUA 47, 314.
 Amfilochi, v. Amfilochie,
 Amfilochi, Amfilohie..
 amintiri 47, 168, 177, 198, 293.
Amoriul și cariul, poezie 283.
 angloiat 366.
 Ana, ? (căs. Sbiera) 293.
 Ana, ? (căs. Teleagă) 254.
 anagrame, specie literară 255.
 Andrei, familie 22.
 Andreiciuc, I. 64b.
 Andreiciuc, Maria (căs. Sauciuc)
 64b, 180.
 Andriciuc, Eusebie 233, 238, 259.
 Andrievici, v. Morariu.
 Androhovici, Dimitrie 67.
 Andronic, Adrian 350.
 Andronic, Eugenia (căs.
 Voievitca) 350.
 Andronic, Gheorghe 350.
 Andronic, Grigore 350.
 Andronic, Haralampic 350.
 Andronic, Haretina (căs. Verenca)
 350.
 Andronic, Ion 350.
 Andronic, Leocadia
 (căs. Stefanelli) 350.
 Andronic, Maximilian 350.
 Andronic, Parascheva (căs.
 Chelariu) 11.
 Andronic, spița neamului, 350.

- Andronic, Ștefan 350.
 Andronic, Titus 350.
 Andruhovici 135.
 Andruhovici, ? (căs. Călinescu) 135.
 Anelli-Monti di Vallechiara 7.
 Anghel, ? (căs. Baci) 164.
 anteluptătorului național 276.
 Antoniu, v. Anton.
 Antonovici, Artemisia (căs. Gribovici) 245.
 Antonovici, Aspazia (căs. Bocca) 164.
 Antonovici, Aurora (căs. Popovici) 240.
 Antonovici, Emanuil (zis Ursu) 392, 396.
 Antonovici, Eusebie 137, 240, 387, 397, 400.
 Antonovici, Lucia 396.
 Antonovici, Mircea (zis Ciurlea) 396.
 Antonovici, Mircea 396.
 Antonovici, Roman 396.
 Antonovici, Zoe (căs. Hacman) 205.
 anturaj 298.
Anuarul Învățămintului Comercial din România, publicație periodică 319.
anul 1848 297, 392.
Apărarea Națională, publicație periodică 333.
Apărătorul Independenței, decorație, 98.
 Arad, județ 20.
 Arad, oraș 104, 251, 322, 331; armata în ~ 276; Institutul Teologic din ~ 331; Școala secundară din ~ 276; revistă din ~ 276; ziarul din ~ 276.
 arbore genealogic 22, 66, 142, 142, 293.
 Arbore, sat în Bucovina 44, 126, 164, 183, 185, 186, 300.
 Arbore, v. Romulus ~ Berariu.
 arboresean 55, 64b, 67.
Arboroasa, societate academică 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 64b, 65, 163, 220, 345, 260, 318, 363, 368, 388.
Arboroasa-"Junimii", societate academică 318.
 Ardeal, regiune 120, 137, 164, 174, 255, 264, 397.
 ardelean, ardeleancă 31, 160, 270, 272, 371.
 Arenele Romane, zonă din București 397.
 Areni, sat 63.
 arestare 14, 64b, 276.
 arhidiacon 164, 305.
 arhiducese 318.
 arhiduci 318.
 arhiepiscop 120.
 arhiereu 175.
 arhimandriți 41, 49, 106, 175, 238, 264, 304, 358; ~ mitrofor 26, 41; ~ de scaun 63.
 arhipresviter-stavrofor 64b, 189, 225, 245, 262, 371.
 arhiva III, a Societății Inimea 238, 307, 311.
Arhiva, revistă 132, 189, 370, 371.
 arhivă 59, 61, 247.
 Arhivele Statului București 59, 61.

armată 20, 70, 219, 316, 384; ~
 austriacă 232, 316; ~ germană
 316; ~ făcută în Arad 276.
 arme 316, 352.
 armeni 287, 313.
 Armenia, stat 287, 329.
 arminden 67.
Armonia, societate culturală
 vocală 49, 116, 175, 176, 237,
 263, 276, 318, 333, 355, 363,
 380, 397.
 Arseniu, v. Arsenie.
 articole 174, 219, 397, ~ literare
 307; ~ politice 307.
 artilerie 98, 219, 351, 396.
 Asachi, Gheorghe 262, 267, 355.
 Asachi, v. Gheorghe.
 Asanizi, dinastie 61.
 asentat 49, 149, 316.
 asesor consistorial 245.
 Asfadur, v. Bogdan.
 asistent, al unui profesor 338.
Astra, societate culturală 113.
 atelier 228; ~ căilor ferate 228.
 audiențe 175, 189.
 auditoriat 342.
 auscultant 64b, 342.
 Austria de Sus, regiune 219, 344.
Austria, Societate academică 372.
 Austria, stat 98, 100, 120, 137, 172,
 196, 198, 208, 228, 349, 375.
 austriac 47, 394.
 Austro-Ungaria, stat 189, 307.
 autorități austriece 47, 276.
 autorizare, 108 174; ~ Plenului
 "Junimii" 333.
 auzitor extraordinar 156; ~ de
 teologie 214.
Aventurile cheferistului, balet 318.
 avere 49, 51, 186, 202, 339, 346,
 356.

avocatură 316, 397.
 avocați 24, 42, 64b, 66, 75, 88,
 96, 97, 98, 115, 135, 141, 142,
 175, 201, 203, 236, 240, 242,
 249, 256, 258, 261, 267, 278,
 317, 388, 392, 397, 328. 346.
 Avram, familie 48.
 Avram, Gheorghe 356.
 Avram, Iancu 397.
 Avram, Ion 356.
 Avram, Modest 48.
 Avram, Traian 356.
 Avram, v. Elena ~, Gheorghe ~,
 Ion ~, Maria ~, Modest ~,
 Traian ~, Vianora ~.
 Avram, Vianora 356.
 Avramescu-Donici, Conon 147,
 175.
 Axinia, ? (căs. Sbiera) 293.

B

„Bucovina”, societate academică
 18, 46, 49, 51, 59, 66, 67, 68a,
 77, 78, 78a, 79a, 98, 105, 129,
 131, 157, 170, 191, 196, 202,
 222, 229, 234, 239, 256, 259,
 317, 326, 376, 391, 396.
 bacalaureat 19, 41, 43, 83, 91,
 178, 182, 189, 204, 217, 219,
 245, 254, 289, 293, 331, 333,
 335, 379; ~ cu distincție 376: ~
 în Suceava 254.
 Bacinschi v. Sofia-Cristina 350.
 Bacinschi, ? (căs. Antonovici)
 396.
 Baci, Simion 109.
 Badaluță, familie 102.
 Badaluță, Ilarie 102.
 Badăluță (Bădăluță), Ilarie 102.
 Badăluță (Bădăluță), Radu 102.
 Badăluță (Bădăluță), Virginia
 (căs. Saveanu) 102.

- Badea, Cireșanu 224.
 Baden, localitate, lângă Viena 316.
 Bageriu, v. Abageriu.
 Bahrinești, sat în Bucovina 86, 100.
 Baia Mare, oraș 390.
 Baiașești, v. Baieșești.
 Baieșești, sat în Bucovina 19, 318.
 Balaceana, sat în Bucovina 340, 346.
 balade 10, 213.
 Balan, George 346.
 Balan, Nicolae 160, 161, 201, 361, 362.
 Balan, Theodor 397.
 Balasinovici, Eugen 337, 364.
 Balasinovici, Ioan, cavaler de 364.
 Balasinovici, Iulian, cavaler de 310, 317.
 Balașa Gherman (căs. Cuciurean) 314.
 Balașa Halip (Halipu), căs. Martinescu 115.
 Baleanu, ? (căs. Berariu) 20.
 Baleanu, ? (căs. Vorobchievici) 394.
 Baleanu, Orest 20, 229, 235, 256, 259, 279.
 balet 318.
 Balmoș (Balmoșiu), Ghideon 238.
 Balmoș (Balmoșiu), Iancu 128, 233, 238, 263, 299.
 Balmoș (Balmuș/Balmoșiu), Dimitrie 128.
 Balmoș (Balmuș/Balmoșiu), Gheorghe 128.
 Balmoș (Balmuș/Balmoșiu), v. Ecaterina ~, Gheorghe ~, Ghideon ~, Iancu ~, Maria ~, Nicolai ~.
 Balmoș, ? (soțul Paraschivei Bendevschi) 264.
 Balmoș, Ecaterina (căs. Comoroșan) 154.
 Balmoș, Elena (căs. Bendevschi) 120.
 Balmoș, Maria (căs. Bendevschi) 264.
 Balmoș, Nicolae 120.
 Baloșescu (Baloșescu-Borșa), familie 100.
 Baloșescu (Băloșescu), Alexandru 153, 125.
 Baloșescu (Băloșescu), Ecaterina 298.
 Baloșescu (Băloșescu), George 153.
 Baloșescu (Băloșescu), Isaia, episcop 146, 298.
 balotaj 191, 233, 238, 246, 270, 279, 284, 400.
 baluri ale "Junimii" 43, 67, 125, 134, 135, 241, 288, 307, 316, 338, 376, 384; deficitul ~ 316, 327.
 Banat, regiune 76, 113, 182, 255.
 Banatiuc, Eufrosina, Eufrozina (căs. Grosariu) 57.
 banca populară, ~ din Caransebeș 182.
 Bancescu, Gheorghe 52, 396.
 Banila Moldovenească, ~ pe Siret, sat în Bucovina 67, 103, 220.
 Banila pe Siret, sat în Bucovina 103.
 Bara, sat ? 20.
 Barariu, v. Berariu.
 Barbier, v. Teoctist.
 Barbu, Florica (căs. Piticariu) 182.
 Barbu, Lazăr (Hazi) 182.
 Barbu, Petru 182.
 bariton 7, 44, 206.

- Barnovschi (voievod), Miron
Movilă 318.
- Barnovschi, v. Miron Movilă ~.
- Baron „Linguriță” v. Aurel
„Polonic”.
- baron 49, 117, 229, 231, 252, 288,
363, 392; v. și Bourguignon,
Flondor, Hurmuzachi, Kraus,
Stîrcea, Vasilco-Serețchi,
Wassilko, Wassilko-Serecki,
Wolfhart,; ~ Linguriță.
- baronesă 363; v. Pulcheria
Wassilko.
- Basarabia, regiune 44, 46, 115,
141, 256, 278, 281, 304, 340,
344.
- Basiliu, v. Vasile.
- Bata, comună județul Caraș-
Severin 251.
- Baumgarten, Maria (căs. Zotta)
389.
- Bădăluță, v. Badăluță.
- Bădescu, Iosif Traian 200.
- bădița 217, 262.
- băieți 175, 220, 338, 356; ~ de
casă 34; ~români 384.
- Băleanu, Aurel 222.
- Băncescu, Paraschiva (căs.
Cuparencu) 91.
- Băncești, sat în Bucovina 91.
- bănci, instituții de credit 43. 64,
80, 120, 182, 186, 363; ~
Raiffeisiană 33, 178, 186; ~
românească din Cernăuți 43,
290; v ~ Casa română 282.
- Bănila, sat în Bucovina 153.
- bărbat 175, 345; ~ sârbi 260.
- Bărbuță, Ștefan 49, 100.
- Bărgăuan (Borgouan). Roman 2.
- Bărgăuan, Octavian 76.
- Bărtoiu (Bărtoi), Gheorghe 217,
304, 333, 376.
- Bărtoiu (Bărtoi), Mihai 384.
- bătaie 191, 281; ~ cu sabia 202.
- bătrâni 220.
- bătute 67, 313.
- Bâdea (Bendevschi), Ioan 264.
- Bârsescu, Agata 108, 142.
- Beethoven 318.
- Beiuș, oraș jud. Bihor 182.
- Bejan, Dionisie 128.
- Bejan, El. 19.
- Bejan, Elinor 128.
- Bejan, Vianor 128.
- Bejan, Viola (căs. Țurcan) 44.
- Belgia, stat 137.
- Belici, Emilia (căs. Stefanelli) 47.
- Bendeschi, ? (căs. Iliuț) 19.
- Bendevschi (Böndevschi,
Bendescu), Mihai 120.
- Bendevschi, ? 278.
- Bendevschi, Catinca (căs.
Popovici) 264.
- Bendevschi, Dimitrie 264.
- Bendevschi, Ecaterina (căs.
Popovici) 86.
- Bendevschi, Emanoil 264.
- Bendevschi, Eudochia (căs.
Bucevski; căs. Țurcan) 264
- Bendevschi, familie 86.
- Bendevschi, Felicia (căs. Vlassa)
264.
- Bendevschi, Filaret (Vasile).
arhimandrit 264.
- Bendevschi, Grigore 264.
- Bendevschi, Lascar 264.
- Bendevschi, Leontina (căs.
Vorobchevici) 264.
- Bendevschi, Mihai 120. 353.
- Bendevschi, Minodor 264, 270.
- Bendevschi, Orest 264, 270.
- Bendevschi, Parascheva (căs.

- Balmoș) 264.
 Bendeveschi, Silvia (căs. Piotrovschi) 353.
 Bendeveschi, spița neamului, 264.
 Bendeveschi, Teofil 230, 236, 264, 270.
 Bendeveschi, Vasile (Filaret) 264.
Bene Merenti, clasa I^a, decorație 175.
 Benno Straucher 64b.
 Berar, Alexandru 335.
 Berar, Ana 335.
 Berar, Dimitrie 335.
 Berar, Olimpia 335.
 Berariu, Alecu 22, 262, 284.
 Berariu, Alexandru (Alecu) 246.
 Berariu, Alexandru 20.
 Berariu, Artemie, soțul Iulianei Morariu 18, 20, 22, 246, 262, 397.
 Berariu, Aurel 22, 246.
 Berariu, Barbu 246.
 Berariu, Constantin (Stănică) 20, 22, 175, 237, 246, 258, 259, 262, 267, 299.
 Berariu, Constanța 20.
 Berariu, Cornelia (căs. Slușanschi) 246, 397.
 Berariu, Dimitrie (sau Gavril?) 20.
 Berariu, Elena (căs. Totoescu) 20.
 Berariu, Emilia 20.
 Berariu, Eusebie 20.
 Berariu, Gheorghe 20.
 Berariu, Horia 246.
 Berariu, Ieremie 20, 246.
 Berariu, Ioan 20, 42, 246.
 Berariu, Iulian 246.
 Berariu, Livia 20.
 Berariu, Maria (căs. Saghin) 246.
 Berariu, Mihai 20.
 Berariu, Oltea 246.
 Berariu, Petru 20.
 Berariu, Pulcheria (căs. Tarnavschi) 246.
 Berariu, Reveca (căs. Bodnarescu) 283.
 Berariu, Romulus Arbore 20, 42.
 Berariu, Silvestru 20.
 Berariu, spița neamului, 246, 262.
 Berariu, Stănică 20.
 Berariu, Ștefan 20.
 Berariu, Vasile 20.
 Berariu, Vera 20.
 Berariu, Vianora 246.
 Berariu, Victor 20, 22, 246.
 Berariu, Viorica (căs. Găină) 246.
 Bercea Lukawiecki, ? (căs. Căzacul) 363
 Berchișești, sat în Bucovina 20, 346.
 Beresnicki, Iosefine (căs. Pruncul) 212.
 Berhomet pe Siret, sat în Bucovina 336.
 Berhomet, sat în Bucovina 49, 363.
 Berlin, oraș 139, 182.
 Berlineanu (Berlinschi), Ilie 221.
 Berlinschi Zugrav 246.
 Berlinschi, ? (căs. Berariu) 20.
 Berlinschi, Epaminonda 335.
 Berlinschi, v. Berlineanu.
 Beuca-Costineanu, Sever 327, 352.
Biblia 49.
 bibliotecari 33, 59, 116, 141, 144, 151, 182, 196, 213, 228, 233, 238, 239, 260, 262, 263, 267, 307, 323, 359, 363, 368, 384.
 bibliotecă 15, 21, 25, 53, 55, 59, 61, 70, 100, 107, 147, 178,

- 255, 275, 359, 371; ~
românească 178; ~ românească
secretă 220; ~ secretă de
literatură română 307; ~
Societății Academice
“Junimea” 262; ~ Universității
din Cernăuți 61, 70, 100, 298.
- Bihor județul 276.
- Bilca, sat în Bucovina 190.
- Biserica și Școala*, revistă 276,
331.
- biserici 14, 22, 33, 52, 59, 61,
137, 137, 163, 164, 172, 175,
179, 186, 187, 225, 282, 305,
307, 333, 350, 355, 363, 374; ~
armano-catolică din Cernăuți
52; ~ catedrală din Cernăuți
206; din ~ Cernăuți 52, 305,
363, 391; ~ din Ostrița 350; ~
din Vama 307; ~ de piatră din
Răpujineți 59; ~ drept
credincioasă răsăritenă 175; ~
română ortodoxă din
Transilvania și Ungaria 22; ~
parohială 172; ~ seminarială
61; v. Înălțarea Domnului, Sf.
Nicolai, Sf. Parascheva.
- Blaga, Haretina (căs. Bendevschi)
264.
- Blaj, oraș, jud. Alba 182.
- Blajevici 63.
- blănar 120.
- Blându, Liviu 191, 391.
- Blându, Maria 191, 391.
- Blându, Nicolai (Nicu) 64b, 191,
222, 238, 297, 307, 333, 391.
- Blându, Vasile 391.
- Bobești, sat în Bucovina 19.
- Boca, v. Bocca.
- Boca, Victor I 330.
- Boca-Natul, Dimitrie 49.
- Bocancea, Aurelia (căs. Palievici)
321a, 391.
- Bocancea, Aurora (căs.
Ciuntuleac) 358.
- Bocancea, Epaminonda 358.
- Bocancea, Eracle 285.
- Bocancea, familie 344.
- Bocancea, Ion 344.
- Bocancea, Ion 78a, 269.
- Bocancea, Temistocle junior (II)
344.
- Bocancea, Temistocle, senior, 275
344, 358, 269.
- Bocancea, Teofil 344, 358.
- Bocca, Adrian 164, 197.
- Bocca, Aglaia (căs. Polonic) 164,
330.
- Bocca, Ambrosie 164.
- Bocca, Amfilohie 164, 197.
- Bocca, Ana 164.
- Bocca, Artemisia 164.
- Bocca, Aurelian 164.
- Bocca, Eleonora (căs. Voloșciuc)
164.
- Bocca, Emilian 197.
- Bocca, Erast 164.
- Bocca, Gabriela 164.
- Bocca, Gheorghe 164.
- Bocca, Hermiona (căs. Zugrav)
164.
- Bocca, Ion 164.
- Bocca, Isabella 164.
- Bocca, Livia (căs. Simotta) 164,
197.
- Bocca, Livia (căs. Zugrav) 164,
197.
- Bocca, Mihai 164.
- Bocca, Pulcheria (căs. Anghel)
164.
- Bocca, Quintilian 164.
- Bocca, Silvia (căs. Morăreanu)

- 164, 197.
 Bocca, spița neamului 164, 197.
 Bocca, Tichon 164.
 Bocca, Vera 164.
 Bocca, Victor 164, 197.
 bocete 207.
 Bodea, Isidor 270.
 Bodnarescu, Ștefan 283, 284, 285, 322.
 Bodnarescu, v. Bodnărescu.
 Bodnarescu, Vasile 108, 115, 322, 333.
 Bodnariuc, Ileana (căs. Bujor) 49.
 Bodnărescu (Bodnarescu), Filip 283.
 Bodnărescu (Bodnarescu), Leonida 322, 333, 349, 355, 363, 387.
 Bodnărescu (Bodnarescu), v. Fabian ~, Filip ~, Leonida ~, Ștefan ~, Vasile ~.
 Bodnărescu, Fabian 186.
 Bodnărescu, Silvia (căs. Mironovici) 186.
 Bogdan-Duică, Gheorghe 174.
 Boian, sat în Bucovina 5, 18, 41, 115, 250.
 Boianceni, sat în Bucovina 254.
 Boian-Vatra, sat în Bucovina 18.
 boieresc, dare 19.
 boieri 10, 19, 49, 281.
 Boldișor, v. Iacubovici-~.
 Boldur v. Ananie ~, Eugenia ~, ~ Mihai ~, Vasile ~.
 Boldur, Ananie 141.
 Boldur, Mihai 156.
 Boldur, Vasile 141, 152.
 Boldurești 141.
 boli 43, 105, 219, 251, 316; ~ de inimă 116; ~ de ochi 49; ~ nervoasă 54.
 Bolintineanu, Dimitrie 213, 275.
 Bönde, burtă 120.
 Bönde, v. Bendevschi.
 Böndevschi, Dimitrie 120.
 Böndevschi, v. Bendevschi.
 Borăuți, sat în Bucovina 10.
 Borcea, George 71.
 Borcea, Zoița (căs. Grigorcea) 316.
 Borkowski, Maria (căs. Iliuț) 19.
 Bosanci, sat în Bucovina 2, 14, 64b, 214, 109, 140, 179, 191, 359.
 Bosco, v. George Constantinovici.
 Bosnia, regiune 84, 149, 299.
 botanist 118.
 botez 371.
 Botezat, Constantin 338.
 Botezat, Emilian 19.
 Botezat, Eugen 283, 338, 371, 396.
 Botezat, Ștefan 338.
 Botiș, Teodor 251.
 Botoșana, Botușana, sat în Bucovina 19, 164, 290.
 Botoșani, oraș 59, 142.
 Botușan, Emanoil (Emanuil) 74, 373.
 Botușan, Rosalia (căs. Gaina) 313.
 Bourguignon, baron, guvernator al Bucovinei 288; miting contra lui ~ 172.
 Braha, Alexandru 156.
 Braha, Eusebie 156.
 Braha, Ion 156.
 Brailean, preot 259.
 Braniște, frați 397.
 Braniște, Valentin 174.
 Braniște, Valeriu 43, 276.
 Braniște, Victor 276, 384.
 Brașov, județ 331.

- Braşov, oraş 182, 189, 251;
 Gimaziul Român din ~ 331.
 brazdă 133.
 Brăescu, ? (soţul Aurerei Gheorghiu) 99.
 Brăeşti, moşie în Bucovina 313.
 Brăilean, Dimitrie 237.
 Brândză, Dimitrie 118.
 Brânzan, Aniţa (căs. Grigorcea) 316.
 breaslă, ~ cojocarilor 4.
 Breaza, sat în Bucovina 129.
 bridge, joc de cărţi 252.
 Broscăuţi, sat în Bucovina 188, 256.
 Broscăuţii Vechi, sat în Bucovina 248.
Broscoiul, publicaţie periodică 82.
 Broşteni, sat în judeţul Suceava 290, 339,
 Buberl, Maria (căs. Grigorcea) 316.
 Bubi, v. Eugen Zotta 299.
 Bubţiu Pruncu v. Bogdan (Asfădur) Pruncu 212.
 Bucevschi, ? (soţul Eudochiei Bendevschi) 264.
 Bucevschi, Alexandra (căs. Neşciuc) 250.
 Bucevschi, Epaminonda 292.
 Bucevschi, Olimpia (căs. Georgian (Gheorghian)) 292.
 buchej 49.
 Buciaci, castel în Galiţia 391.
Bucovina, publicaţie periodică 69.
 Bucovina, regiune 10, 17, 20, 21, 22, 23, 43, 47, 59, 61, 64, 76, 76, 81, 83, 87, 88, 99, 92, 115, 118, 120, 137, 141, 142, 149, 154, 164, 168, 174, 196, 198, 212, 215, 217, 220, 228, 230, 237, 245, 255, 256, 264, 276, 290, 293, 298, 307, 316, 319, 329, 333, 335, 344, 346, 355, 357, 371, 391, 392, 397; ~ chestia limbii române în ~ 237; dieceza ~ 333; Dieta ~ 298, 333; Direcţie Regională de Căi Ferate din ~ 228; ~ ocupată de ruşi 316; istoria ~ 245, 333; Ministerul ~ 307; Societatea pentru Cultură şi Literatură română în ~ 333, 340, 384; studenţii români din ~ 316.
 bucovineni 17, 32, 232, 365, 376.
 Bucşoia, sat în Bucovina 87, 164, 340.
 Bucureşti 46, 59, 61, 86, 88, 98, 118, 255, 344, 357, 371, 397; actori din ~ 318; avocat din ~ 240; balet şi feeria reprezentate în ~ 318; capitală 318; facultăţi din ~ 59, 175, 207, 224; Ministerul Cultelor şi Artelor din ~ 318; Ministerul de Finanţe din ~ 306; Ministerul de Interne din ~ 318; Şcoala Superioară de Comerţ din ~ 319; societatea studenţească din 224; stradă din ~ 224.
 Budapesta, oraş 133; piesă de teatru reprezentată în ~ 318.
 Budeniţi, sat în Bucovina 199, 314, 353, 374.
 Buga, Alexandru 282, 286, 357.
 Buga, Ion 282.
 Bujdeiu, Ana (căs. Reuţu) 278.
 Bujor, Constantin (Costaş) 49.
 Bujor, familie 49.
 Bujor, Gavril 49.
 Bujor, Nicolae 49.
 Bujor, spiţa neamului, 49.
 Bujor, Teodor 49, 66, 75, 345, 349.

Bujor, Vasile 49.

Buletinul Societății de Științe,
publicație periodică 118.

Buliga, Gherasim 1, 51.

Bumbac, Dimitrie 3.

Bumbac, Dragoș (zis Colivescu)
3, 194, 198, 375, 384, 387,
392, 396.

Bumbac, Florinta 3.

Bumbac, Gheorghe 3, 198.

Bumbac, Ioan 194.

Bumbac, Ion 3, 178, 198, 202,
217, 327.

Bumbac, Șerban 3.

Bumbac, Șerban 392.

Bumbac, Teodor 3, 194.

Bumbac, Teodor II 194.

Bumbac, Toader I 198, 392.

Bumbac, Vasile 3, 43, 194, 198,
220.

Bumbacu, Severin 327.

Buninți-Mihoveni, sat în
Bucovina 30.

Burac, Dionisie 149.

Burac, Ioan 149.

Burcutean, Gavril 328.

Burduhos, Grigore 387.

Burduhos, Irina 387.

Burduhos, Miron 387.

Burduhos, Vasile 387, 392, 394,
396.

burgher (orășean) 193, 354.

Burgul lui Teleagă 80.

Burla, sat în Bucovina 186.

Burlă, Maria (căs. Șesan) 346.
bursieri 175, 251.

burtă 120, 264.

Busiu 34; v. Octavian Sireteanu
(Ciobotariu), Radu-Ștefan
Gallin.

C

„Clem Gallas”, conte, nume dat
unui regiment 217

„Concordia”, societate politică
175, 384.

Cabești, sat în Bucovina 391.
cabinet 85, 333, 356, 365: ~ de
lectură al “Junimii” 275, 329.

Cacica, sat în Bucovina 102, 340.

Caciuc, Safta (căs. Moroșan vel
Mihaiescu) 178.

Caciuc, Simion 178.

Cadobești, sat în Bucovina 208.

Cadrilater, regiune 19.

cafenea 354.

Cajvana, sat în Bucovina 19, 44,
63, 256.

Calafindești, sat în Bucovina 81,
120.

Calendarul diecezan, publicație
periodică 255.

Calin, Mărioara (căs. Chominski)
10.

Calinciuc, Emilia (căs. Țurcan) 10.

Calinciuc, Gavril 10.

Calinciuc, Ioan (Iancu) 10.

Calinciuc, Ioan 10.

Calinciuc, Teodor 10.

Calinciuc, v. Calin.

Calinciuc, Vasile 10.

Calinciuc, Veronica (căs.
Mitrofanovici) 163.

Calinescu, Hipolit (Ipolit) 135.

Calinescu, Miron 135.

Calineștii lui Cuparencu, sat în
Bucovina 91, 163.

cambii fără autorizare 169.

Camenca (Petriceni), sat în
Bucovina 34.

Camera Deputaților 142.

campanie, ~ antialcoolică 172; ~

- electorală 333; ~ militară din 1878 - 149.
- Candela*, revistă 43, 120, 250.
- candidați 66, 79; ~ la pedeapsa cu moartea 307.
- Candreni, sat în Bucovina 128.
- Cantemir, Constantin, domn 349.
- Cantemir, Dimitrie 318.
- cantori 66, 115, 215, 246, 314, 335, 340; ~ bisericesc 11, 19, 168, 250, 283; ~ catedral 203, 204.
- capelan 251; ~ arhiepiscopal 167.
- capitală 318. v. București.
- capitaneus Bucovinensis* 212.
- caporal sanitar 288.
- Capu Câmpului, sat în Bucovina 129, 170.
- Capu Codrului, sat în Bucovina 96, 118, 211, 255.
- car (cuv. armean = piatră) 287.
- Carabăț, Alma I. (căs. Mandicevski) 86.
- Caransebeș, oraș 113, 182, 201; bancă populară în 182; episcop de ~ 200; Institutul teologic-pedagogic din 182.
- Carapciu pe Siret, sat în Bucovina 64b, 225.
- Carapciu, sat în Bucovina 365.
- Caraș-Severin, județ 113, 251.
- carieră 174, 260, 283.
- carnet de cursuri 342, 316.
- Carnoiu, Ioan 175.
- Carol 175.
- Carol I, suveran român 397.
- Carp, Teodor 48.
- Carpați, munți 309, 338, 342.
- Carpiuc, Ioan 6.
- carte (studii) 7, 19, 49, 67, 107, 133, 173, 190, 252, 371; ~ de rugăciune pentru popor 7; nu știe ~ 307; ~ religios-didactică 175; ~ familiei Sbiera 293; ~ de aur 318; ~ proceselor-verbale 190.
- casa (casierie) 175, 189, 239, 242, 262, 386.
- casa (de locuit) 43, 250; ~ de alienați 118; loc de ~ 294; ~ parohială 17, 33, 172, 186.
- Casa Germană*, grup vocal 237.
- Casa Română*, bancă 282.
- casieri (cassari), ~ Academiei Ortodoxe 264; ~ ai "Junimii" 23, 26, 49, 71, 79, 95, 108, 115, 117, 157, 175, 182, 189, 190, 212, 213, 232, 239, 242, 245, 281, 282, 319, 340, 342, 363, 355, 357, 386, 394, 396.
- castelar 144.
- castelul din Buciaci (Galiția) 391.
- Cașovia, oraș (astăzi Kosice, în Slovacia) 236.
- catedre universitare 305, 331, 397; ~ de istoria națională la Cernăuți 397.
- catehese 120, 175.
- catehet 43, 49, 175, 251, 305.
- catehetica 175.
- catrință 67.
- Cauțiș, Elena (căs. Iliuț) 19.
- cavaleri de 108, 127, 139, 148, 152, 240, 288, 289, 310, 316, 317, 318, 348, 349, 357, 363, 364, 389, 390 [v. Balasinovici, Constantin Popovici, Cuparencu, Flondor, Grigorcea, Onciul, Pantazi, Popovici, Pruncul, Pușcariu, Țopa (Zopa/Copa), Vasilco, Zotta]; ~ ardelean 118; posesor al unei distincții 63, 137.

- Cazimir 10.
 cai ferate 228, 298, 328.
Căalendarul poporului bucovinean,
 publicație, 250.
 Călinescu, ? (căs. Dan) 13.
 Călinescu, ? (căs. Morariu) 135.
 Călineștii lui Cuparencu, sat în
 Bucovina 41.
 călugări 19, 167, 340, 358.
Cămașa de urzici, balet 318.
 Căminul "Junimii", *passim*.
 căpitani 19, 49, 75, 212, 298, 342,
 345, 351, 357, 363, 387; ~
 districtual 120; ~ polon 298; ~-
 auditor 351; v. Topor-
 Tarnovițchi.
 căpitănie 19; ~ din Riva 219, ~
 din Roveretto 219; v.
 prefectură.
 Cărauș, Ilie 4, 11.
 Cărauș, Maura 4.
 Cărauș, Traian 4.
 Cărbune, Constantin 360.
 Cărbune, Dimitrie 360, 374.
 căsătoria preoților, studiu 255.
Cătră Carpați, poezie 309.
Cătră națiune, poezie 283.
Cătră privighetoare, poezie 283.
 Căzacul, Gligoli 363.
 Căzacul, Isac 363.
 Căzacul, Petru 363.
 Căzăcescul, Maria 363.
 căzuți, ~ pe front 103, 226.
 Câmpulung Moldovenesc, județ
 13, 14, 26, 28, 87, 172, 193,
 217, 244, 307, 328, 339;
 prefectul de 392.
 Câmpulung Moldovenesc, oraș 8,
 44, 59, 99, 119, 116, 197, 241,
 273, 290, 330, 334, 335, 342,
 343, 346, 352, 387, 392;
 circumscripție electorală 307;
 filiala "Junimii" 267; părțile ~
 340; seratele "Junimii" din 59,
 119.
 cânt, cântare 206, 275.
 cântăreți 64b, 97, 207.
 cântece 397; ~ naționale 371; ~
 ostășesc 139; ~ războinice 220.
Cântul neamului, feerie 318.
 Cârlibaba, sat în Bucovina 54,
 328.
 cărșmă 67.
 Ceahor, sat și comuna în
 Bucovina 18, 246, 262, 305,
 397; studiile primare în ~ 305.
 ceh 358.
 Cehovschi, Elena (căs. Popovici)
 297.
 Cehovschi, Veronica (căs.
 Grigorovici) 109, 140.
 Cemauca, sat în Bucovina 64.
 Cenad, sat în Banat 251.
 Cenadul Unguresc, sat în Banat
 251.
 Centrul (Cercul) studențesc
 Arboroasa 19, 163, 376.
 cenzură 49.
 cerc studențesc 67, 163.
 cercetare 108; ~ disciplinară 262,
 384.
 cercuri aristocrate 345.
 Ceremuș, protopresviter al ~225.
 Ceremuș, râu, sate pe ~, 68, 213,
 339.
 Cerepcăuți, sat în Bucovina 33,
 219.
 Cernauca, sat în Bucovina 43.
 Cernăuți, județ 5, 18, 189, 205,
 225, 241, 260, 292, 305, 310,
 350; Prefectura județului ~
 263.

Cernăuți, oraș 6, 7, 24, 25, 43, 44, 47, 49, 54, 59, 60, 64b, 68, 70, 71, 79, 82, 86, 94, 98, 99, 105, 111, 116, 118, 137, 135, 137, 145, 150, 163, 168, 172, 177, 178, 189, 203, 206, 209, 212, 217, 219, 236, 241, 243, 245, 246, 248, 250, 251, 255, 256, 258, 261, 262, 263, 264, 276, 278, 281, 288, 293, 298, 316, 317, 318, 331, 335, 340, 341, 344, 347, 351, 356, 360, 370, 373, 376, 379, 384, 389, 392; Atelierele Căilor Ferate din ~ 228; banca românească în ~ 290; bibliotecă universitară din ~ 61, 70, 298; biserici din ~ 52, 187, 305, 346, 363, 391; Catedră de istoria națională din 397; club de șah în ~ 151; conservator din ~ 64; consilier din ~ 256; consiliul comunal al orașului ~ 344; consiliul eparhial din ~ 368; Curtea de Apel din ~ 256, 294, 309; Direcția a 8-a regională C.F.R. din ~ 298; direcțiune de finanțe din ~ 375; facultăți din ~ 10, 49, 70, 175, 214, 276, 314, 363; balet, feerii și operete reprezentate în ~ 318; Fondul Bisericesc Ortodox Român din ~ 189; gara din ~ 228; gimnaziu din ~ 19; grădina publică din ~ 305; Guvernul Țării din ~ 260; hoteluri din ~ 43, 191, 371 (v. Pajura Neagră, Russie, Weiss); licee din ~ 1, 10, 18, 19, 33, 34, 43, 49, 54, 59, 64b, 66, 83, 86, 87, 98, 100, 103, 116, 120, 137, 141, 155, 172, 174, 175, 189, 228,

245, 282, 301, 304, 316, 318, 342, 345, 357, 358, 363, 376, 397; maternitatea din ~ 292; mitropolie din ~ 55; Palatul Căilor Ferate din ~ 228; Pedagogicul din ~ 61, 155; poștă în ~ 18; primăria ~ 311, 315; Secretariatul de Stat pentru Comerț din ~ 228; poșta din ~ 222, 285, 286, 299; regimentul 41 din ~ 137, 333, 342; Sala de Tir din ~ 229; Sala Sinodală din ~ 333; seminar teologic din ~ 15, 80, 391; Societatea Generală de Gimnastică din ~ 256; spitale din ~ 82, 164, 197, 291, 363, 371; stație de Cale Ferată 298; străzi din ~ *passim*; studiile în ~ 333; suburbii ale orașului ~ 313; școli din ~ 1, 7, 9, 25, 49, 64b, 100, 137, 155, 175, 298, 305, 338, 384; teatrul din ~ 262; tribunal din ~ 45, 52, 312, 339, 342, 356, 371; universitatea din ~ 1, 7, 14, 43, 46, 47, 61, 70, 144, 397; viața academică din ~ 256; viceprimar al orașului ~ 333; ziare din ~ 276.

Cerneavschi, Ioan 208.
 Cerniavschi, Leon 43, 51, 53, 291.
 Cerniavschi, Maria 43.
 cetate, cetatea, ~ Sucevei 15, 220, 396.
 cetățean 290.
 Charas, Heinrich 78.
 cheferist 318.
 chelar 43.
 Chelariu, Aglaia (căs. Teutul) 11.
 Chelariu, Aurel 11.
 Chelariu, Aurelia (căs.

- Măru/Dacian) 11.
 Chelariu, Eleuterie 11.
 Chelariu, Ioan 11.
 cheltuială de reprezentare 217.
 Chibidevici, Ilarion 381.
 Chibidevici, paroh în Cabești 391.
 Chif, v. Erast Levescu.
 Chilișeni (Știrbăț), sat în
 Bucovina 186, 287.
 chipiu (societății Bucovin) 49, 51,
 258, 326, 372.
 Chireorian, Matilda (căs. Manug;
 căs. Gaina) 313.
 Chiricescu, Constantin 175, 207,
 254.
 Chisălău, sat în Bucovina 228.
 Chiselită, Oreste 261.
 chișcă (tulumbă de pompieri) 354.
 Chișinău, oraș 281.
 chiuituri în joc 307.
 chodja (cuv. armean = scump,
 bogat) 287.
 Chodzacar (Cojocari), Ioan
 (Ovanes) 287.
 Chodzacar (Cojocari), v. Ioan
 (Ovanes) ~, Sarchis ~.
 Chodzacar, Ioan 212.
 Chodzacar, Sarchis 287.
 Chodzacar, Valeria (căs. Chelariu)
 11.
 Chodzachar, Ovanes 287.
 Chominski, Ián (Janek) 10.
 Chominski, Ján Calin a lui 10.
 Chominski, Stanislau 10.
 ciclu de poezii populare 292.
 Cid Campeador, manuscris 307.
 Cilievici, ? (soțul Cludiei Iliuț)
 19.
 Cilievici, A. 19.
 Cilievici, Nicolae 305.
 Cilievici, Vasile 305.
 cimitir, cimier (țimir) 34, 251, 305.
 ~ de Sus, din Arad 251.
 cioban 376.
 Cioban, Ilie 81.
 Ciobotariu, v. Seretean
 (Sireteanu).
 Ciocănești, sat în Bucovina 54,
 264.
 Ciocârlan, v. Moș 318.
 Ciocârlie, ? (soția lui Ion
 Ciomârtan) 316
 Cioloca, Dimitrie 393.
 Ciomârtan, Ion 316.
 Ciomârtan, Paraschiva (căs.
 Grigorcea) 316.
 Ciornohuz 129.
 Ciotu, v. Ion Teleagă 80.
Ciprian Porumbescu, asociație
 muzicală 318.
 circ 67.
 circol 217.
 Cireș, sat în Bucovina 226, 374.
 Ciril, sfânt părinte 120.
 Ciudei, sat în Bucovina 215, 346.
 Ciuhandu, Gheorghe 276.
 Ciuntu, Maria (căs. Flondor) 139.
 Ciuntuleac, Artemie 358.
 Ciuntuleac, familie 86.
 Ciuntuleac, Ilie 358.
 Ciuntuleac, Ioachim 344, 358.
 Ciuntuleac, Teodor 358.
 Ciuparcă, Gheorghe 129.
 Ciupercovici 363.
 Ciupercovici, Arcadie, mitropolit
 și vicar general 276, 307, 333,
 347, 376, 379, 397.
 Ciupercovici, Atanasie 5.
 Ciurlea v. Mircea Antonovici.
cive onorariu 287.
 clase 149, 178, 186, 350, 358; ~
 paralelă română 278; ~

- gimnaziale 167.
 cler 99.
 Cliciva, sat în Bucovina 113.
 clinică 276.
 Clivodin, sat în Bucovina 228.
 Clocucica, sat în Bucovina 70.
 clopot 10, 172, 354; ~ numit
 „Tresvia” 172.
 clopotnița 172.
 clopoțelul de ședință 245.
 Cloșca, revoluția lui Horea, ~ și
 Crișan 87.
 club 47, 151, 360, 397; ~ al
 intelectualilor români din
 Storojineț 397; ~ de șah din
 Cernăuți; ~ “Junimii” 349; ~
 membrilor emeritați ai
 “Junimii” 47, 237, 376; ~
 membrilor emeritați; ~ român
 din Suceava 75, 396; ~ român
 din Rădăuți 307; delegatul ~ în
 Comitetul “Junimii” active
 338.
 Cluj, oraș 189, 276, 376.
 Cobilanschi, Cornelia 291.
 Coca, Alexandru 7.
 Coca, Aurelian 7.
 Coca, Calistrat 7.
 Coca, Lucia (căs. Anelli-Monti di
 Vallechiera) 7
 Coca, Octavian 7.
 Coca, Radu 7.
 Cocinschi, Alecu 52.
 Cocinschi, Iancu 52.
 Cocinschi, Iosif 50.
 Cocinschi, Niță 52.
 Cocinschi, Ștefan 49, 52, 67, 75.
Cociorva, publicație periodică 93.
 Coclici, Gheorghe 223.
 Cocó v. Alexie Grigorcea.
 Cocoreanu, Victor 119.
 cojocărie 4.
 colaborator 174; ~ intern 331.
 Colacin, ținut în Bucovina 228.
 Colban, Istrati 293.
 Colban, Ștefan 293.
 colectă (de bani) 173, 228, 238,
 254, 283, 301, 311.
 coleg 43.
 colinde 92.
 Colivescu, v. Dragoș Bumbac.
 colonel 44, 64b, 348.
 colonist 20; ~ de armată 20.
 comandant 10.
 comandor 241; decoratii în grad
 de ~ 338.
 Comănești, sat în Bucovina 83,
 215, 292.
 Comărești-Tișăuți, sat în
 Bucovina 215.
 comemorativa semicentenară 98.
 comercianți 232, 287, 290, 329,
 335, 344.
 comers, ~ societății academice
 „Junimii” 17, 108, 132, 133,
 141, 175, 191, 196, 198, 201,
 211, 230, 235, 236, 237, 239,
 260, 262, 268, 272, 276, 283,
 293, 295, 299, 304, 306, 307,
 314, 316, 317, 318, 323, 330,
 333, 349, 353, 355, 359, 374,
 376, 380, 384, 386, 387, 389,
 392, 394, 396, 397; ~ societății
 academice „Hygiea” 217, 293,
 304, 313, 333.
 comerț 155, 319.
 comiliton 299, 316, 353, 380, 389.
 comis 318; v. Pantasi ~.
 comisari 34, 98, 212; ~
 guvernamental 219.
 comisiune, *passim*; ~ ale Căilor
 Ferate 298; ~ ale statului

român 228; ~ ad hoc 100; ~ austriacă de examen 54; literară a "Junimii" *passim*; ~ literară a României June 317; ~ permanentă 100; ~ celor cinci pentru modificarea Statutelor "Junimii" 238, 239, 245; ~ de lichidare din Viena 228; ~ de recrutare 232; ~ pentru Aranjarea de Petreceri 313; ~ pentru aranjarea de serate cu muzică, conferințe literare și declamațiuni 239, 297, 298, 317; ~ pentru aranjarea inaugurării Societății "Junimii" 17, 24, 30, 68, 69; ~ pentru Coment 175, 211, 217; ~ pentru comsut 61; pentru modificarea regulamentului "Junimii" 283, 289, 293, 297, 376; ~ pentru modificarea statutelor "Junimii" 79, 182, 198, 213, 217, 235, 236, 259, 316, 333, 363, 376, 392; ~ regularea casei "Junimii" 190, 213, 242, 239, 251; ~ revizuitoare a "Junimii", *passim*.
comitet 241, 262, 328, 376, 387, 390; ~ Academiei Ortodoxe 264; ~ Arboreasei 46; ~ aranjator al balului "Junimii" 288, 307; ~ aranjator al seratei "Junimii" 59, 119; ~ aranjator pentru primul comers 17; ~ bibliotecă românești a elevilor liceului din Suceava 220; ~ comunal 149; ~ „Junimii”, *passim*; ~ "Junimii" active 338; ~ provizor al "Junimii" 61; ~ Școalei Române 356.
Comitetul Central al Partidului

Național Român 307.
Comitetul Țării 258.
Comoroșan, Adrian T. 68.
Comoroșan, Aglaia (căs. Vlad) 68.
Comoroșan, Alexandru 154.
Comoroșan, Alexie 154, 237.
Comoroșan, Alexie A. 68.
Comoroșan, Ambrosie 68, 237, 260, 262, 263, 287.
Comoroșan, Ambrosie A. 68, 83, 259.
Comoroșan, Arsenie (Arseniu) 83, 154.
Comoroșan, Arsenie A. 68.
Comoroșan, Aurel T. 68.
Comoroșan, Eufrosina (căs. Fleișer) 68, 154.
Comoroșan, Eugen A. 68.
Comoroșan, Eugen Șt. 154.
Comoroșan, familie 83.
Comoroșan, Meletie A. 68.
Comoroșan, Mihai 68, 79a, 154, 346.
Comoroșan, spița neamului, 68, 83.
Comoroșan, Ștefan 68, 154.
Comoroșan, Titus M. 68.
Comoroșan, Valerian E. 68.
Comoroșan, Vasile 154.
Comoroșan, Vasile Ș. 68.
Comoroșan, Zelinka 68.
Comoroșănenii 154.
competența plenului "Junimii" 313.
complot politic 10.
componist (compozitor) 318.
compozițiune geologică 118.
compunere 359.
comune 100, 149, 178, 251, 290, 298, 305, 316, 331, 333, 339,

- 346, 395; ~ ale Bucovinei 307;
 ~ ale județului Gura Humorului
 287; ~ frunțașă 251; ~ natală
 222, 331; ~ românească 100; v.
 Bata, Ceahor, Cenadul
 Unguresc, Darabani, Frătăuții
 Vechi, Horodnicul de Jos,
 Prisăcăreni, Pojorâta, Râșnov,
 Rușii-Mănăstioarei, Uidești.
 concediere 371.
 conceptspracticant 219.
 conducător 115, 384, 390; ~ ferial
 85, 342; ~ corului 242, 390.
 conducere 396.
 conferențiar 59; ~ universitar 228.
 conferințe 17, 55, 132, 133, 259,
 262, 270, 297, 298, 307, 310,
 262, 237, 353, 355, 356, 397; ~
 literare 239, 317; ~ de membrii
 310; ~ publicată 307.
 confesor la penitenciar 305.
 conflict 125, 217, 267, 284, 307,
 320, 333, 376, 384; ~ grav 269.
 congrese 149, 359; ~
 criminaliștilor 219.
 Congresul XV al studenților
 români din 1894, de la
 Constanța 292, 307, 313, 316,
 329, 335, 342, 344, 359.
 consenior al societății academice
 Bucovina 76, 256.
 Conservatorul din Cernăuți 64.
 consilieri (funcționari) 49, 86,
 235, 237, 256, 286, 318, 375; ~
 administrativ 264;
 arhiepiscopesc 331; ~ aulic
 (Hofrat) 46, 47, 59, 86, 228,
 241; ~ comunal 186; ~
 consistorial 43, 55, 68, 154,
 247, 346; ~ contabil 368; de
 cont 366; ~ de Curte 304, 307,
 309, 339, 344, 358; ~ de Curte
 de Apel 278, 294, 313; ~ de
 finanțe 60, 375; ~ de tribunal
 23, 24, 42, 45, 54, 64, 67, 74,
 135, 249, 307, 347, 371, 384; ~
 eparhial 64b, 225, 245; ~
 guvernial 49, 67; ~ în Cernăuți
 256; ~ judecătoresc în rangul
 VII. 342, 344; ~ la Curtea de
 Casație 344; ~ orășenesc 71; ~
 superiori 342, 366, 370, 371,
 287.
 consiliu 368; ~ comunal al
 orașului Cernăuți 344.
 Consiliul Eparhial al Bucovinei
 din Cernăuți 307, 368.
 Consiliul Național al Bucovinei
 333.
consilium abeundi 329.
 Consistoriu 346; ~ arhidiecezan
 331; ~ arhiepiscopal 266; ~
 eparhial 251.
 conspirație 51.
 Constantin, pârcălab 363.
 Constantinopol, oraș 307.
 Constantinovici (Gracul),
 v. Teofil.
 Constantinovici, Dionisie 8.
 Constantinovici, Eusebie 8.
 Constantinovici, George (zis
 Bosco) 216.
 Constantinovici, Gheorghe 49,
 282.
 Constantinovici, Maximilian 267,
 320.
 Constantinovici, Radu 8
 Constantinovici, Teofil (numit
 Grecul) 395.
 Constantinovici, Tit 9.
 Constanța, oraș, Congresul
 studenților români din 1894 de
 la ~ 292, 307, 316, 313, 329,
 335, 342, 344, 359.

constatări 262, 359.
 Consulatul român din Cernăuți 217.
 consuli, ~ al României Mari 217; ~ austro-ungar 268; ~ turcesc 212.
 consum românesc 397.
 conștiința națională românească 24, 215, 333.
 contabil 145.
 contabilă 386.
 contabilitate 340.
 conte 252, v. Victor Wassilko.
 conte 363.
 contesă, v. Olga Logothetti 316.
 control administrativ al Căilor Ferate 298.
 controlori 1, 43, 51, 66, 80, 86, 92, 96, 139, 175, 188, 191, 211, 219, 237, 241, 251, 257, 276, 292, 298, 330, 344, 363, 389; ~ al «Bucovinei» 234.
 conți, 22, 152, 217, 248, 252, 316, 357, 363, 391; v. Clem Gallas, Dolinski, Kwiatkowski, Logothetti, Slawnitzki (Slawnicki). Wassilko, Wassilko-Serecki.
 convenirea socială 333.
 convenția societății “Junimii” 333.
Convorbiri literare, publicație periodică 59.
 cooperativă 365.
 cooperatori, preoți ~ 7. 64b, 120, 172, 175, 179, 186, 187, 225, 254, 363, 365.
 copii 20, 24, 25, 33, 34, 40, 43, 46, 52, 55, 63, 66, 103, 115, 116, 129, 130, 131, 149, 154, 164, 170, 178, 180, 191, 350, 355, 356, 359, 390, 199, 396; ~ orfani 346; v. și orfani.
 copilăria 313.
 cor 15, 17, 54, 67, 97, 242, 390; ~ “Junimii” 207; v. și Armonia.
 Corcești, sat în Bucovina 228.
 Cordon, regiune 142.
 corectură 174.
 corist 7.
 Corlata, sat în Bucovina 168.
 Cornoil, Ion 89.
 Coroana de Fier, decorație austriacă 228.
 Coroana României, decorație 49, 63, 83, 98, 100, 113, 137, 241, 298, 307, 338, 342.
 Coroana României, medalie jubiliară 220.
 coroane, monede 130, 132, 217, 262, 287, 288, 316, 327, 328, 333, 363, 366, 368, 371.
 Corocăești, sat în Bucovina 142.
 Corovia, sat în Bucovina 163, 248, 305.
 corp de armată 10.
 corp de voluntari români din Rusia 307.
 corp didactic 19; ~ german 19.
 corporațiuni bisericești 113.
 corul “Junimii” 254.
 Corvin, ? (soțul Sidoniei Țurcan) 44.
 Corvin, Oltea 44.
 Cosmovici, Gheorghe 40.
 Cosmovici, Radu 40.
 Cosovici, Constantin 163, 174.
 Costâna, sat în Bucovina 3, 15, 100, 194, 198.
 Costea, v. Constantin.
 Costești, sat în Bucovina 391.
 Costiceni, sat în Bucovina 318.
 Costineanu, v. Beuca-~.

- Costișa, sat în Bucovina 18, 190.
costum 217; ~ național 43, 237, 397.
- Cotlarciuc, Dragoș 86.
- Cotlarciuc, Nicu 256.
- Cotlarciuc, Niculina 86.
- Cotlarciuc, Veronica (căs. Procopovici) 86.
- Cotul Bainschi, sat în Bucovina 350.
- Coțmani, sat în Bucovina 116, 189.
- Covașă, Ioan 374.
- Cozmeni, sat în Bucovina 33, 156, 245, 256, 350.
- Cozmin (Molodia), sat în Bucovina 342.
- Cozub, Emil 237.
- Crai nou*, festivalul din Suceava 318.
- Crai nou*, operetă națională 318, 380.
- Craiova, oraș 290.
- Crasna, sat în Bucovina 14, 19, 120, 156, 293, 370.
- Crasna-Ilschi, sat în Bucovina 19, 375.
- crâșmar 178.
- crâșmă 186.
- credit 182.
- creițar, v. grițar. 390.
- creșterea real-morală 182.
- Crețu, Grigore 223.
- Criclevici, Emil (Emilian) 262, 267, 320.
- criminaliști 219.
- criminalității 278.
- Crișan, revoluția lui Horea, Cloșca și ~ 87.
- Crișceatec 256.
- critică (lucrare critică) 17, 75, 80, 144, 230, 255, 262, 282, 283, 293, 304, 307.
- cronica parohială 307.
- Cronica*, periodic 397.
- Cronicarul „Junimii”, *passim*.
- cruce 318, 222; ~ preoțească de merit (decorație) 363.
- ctitori, ~ ai “Junimii” 152, 175, 217, 226, 278, 282, 316, 363; ~ ai căminului “Junimii” 340, 384.
- ctitoria “Junimii” 177, 297, 366.
- Cuciurean din Budeniț 314.
- Cuciurul Mare, sat în Bucovina 63, 87, 129, 131, 149, 186, 223.
- Cuciurul Mic, sat în Bucovina 382.
- Cumpărare, ~ Palatului Național 396.
- Cuparencu, Alexandru 391.
- Cuparencu, Alexie 91.
- Cuparencu, Emanuil 391.
- Cuparencu, Iancu 49, 348, 351, 396.
- Cuparencu, Ioan (Iancu) 349.
- Cuparencu, Ioan, cavaler de 349.
- Cuparencu, Mihai (Mihalache) 349.
- Cuparencu, Mihai. cav. de 91, 348.
- Cuparencu, Miron 91, 349.
- Cuparencu, spița neamului, 349.
- Cuparencu, Tit 91, 344.
- Cuparencu, Vasile 91, 349.
- Cupca, sat în Bucovina 163, 194, 215.
- Cupur, v. Cuparencu 349.
- Curcanul, v. Peneș ~.
- curent, ~ democratic 338; ~ național 196; ~ subversiv 307.

cursuri, ~ de dans 98; ~ inductiv de filosofie speculativă 255; v. carnetul de ~.

Curte de Apel 278.

Curte de casație 46, 86.

Curte imperială 363.

curte regală 10.

curte, consilier de ~ 307.

Curtea de Apel din Cernăuți 64, 141, 241, 256, 292, 294.

Curtea de Casație 235.

Curtea de Casație din Viena 46, 86.

Curtea de la Viena 363.

Curțile Regale, ~ din Viena, ~ București 318.

Cușniriuc, Constantin 396.

cuvânt 125; ~ armenesc 287; ~ de deschidere 133, 147; ~ de onoare 354; ~ spus în mânie 363.

cvartet 67.

D

„Dacia”, societate academică 43, 87, 92, 376, 397.

Dalmația, regiune 219.

dame 304, 307, 318, 353, 390.

Damian, Florea Marian 168.

Dan, Dimitrie 7, 13, 40, 53, 54, 55, 116, 135, 189.

Dan, Gheorghe 54, 135.

Dan, Ilie 54, 116.

Dan, Ioan 54.

Dan, Maria (căs. Piticariu) 182.

Dan, Maria 54, 116.

Dan, Pamfil 54.

Dan, Radu 54.

Dan, spița neamului, 54.

Danemarca, stat 137.

Danila, sat în Bucovina 3.

Danilevici, Alexandru 178, 214

Danilevici, Erast 214.

Danilevici, Iulian 214.

Darabani, comună în jud. Dorohoi 298.

dascăli 19, 293, 338, 340; ~ bisericesc din Vicov 340.

Dașchievici (Dașchevici), Animpodist 220.

Dașchievici (Dașchevici), Daria (căs. Iliuț) 19.

Dașchievici (Dașchevici), Eudochia (căs. Muntean) 87

Dașchievici (Dașchevici), Eugen 73.

Dașchievici (Dașchevici), Margareta (căs. Andronic) 350.

Dașchievici (Dașchevici), Nicolae 19.

Dașchievici (Dașchevici), Olga (căs. Ilasievici) 312.

Dașchievici (Dașchevici), Onufrei 350.

date, ~ familiale 372, 375; ~ statistice 355.

datină 15, 182.

datorii 307, 328.

datornici 284, 323.

David, Catinca 14.

David, Cornelia (căs. Tarangul) 14, 44.

David, Eusebie 14.

David, Ion 14.

David, Livia 14.

David, Nicolae 7, 14, 44.

David, Vespasian 14.

Davideni, sat în Bucovina 58, 103.

Davidești, sat în Bucovina 6.

- dări de seamă 133, 137, 142.
Dărmănești, sat în Bucovina 225, 358.
de Kirste, ? (căs. Wassilko) 363.
Deal 220, 397; ~ Dominic 118; ~ Lungului 67; ~ Mestecăneștilor, toponim în Vama 392; ~ Tomei, toponim în Vama 307.
decan, ~ al baroului 278; ~ al facultății de teologie 49.
decizie 108.
declamațiuni 239, 270, 297, 298, 310, 317.
declamări, v. declamațiuni.
decorație 180, 307, 363, 338; ~ austriece 228342; ~ de război 149; v. Coroana de Fier, Coroana României, Fr. Josef, Steaua României, St. Leopold, Karl Truppenkreuz, Răsplata muncii pentru învățământ, Crucea preoțească de merit cl. II, Signum laudis, Apărătorul Independenței.
decret 120; ~ de laudă și recunoștință 103, 120.
dedicație 92.
deficitul "Junimii" 108, 386; ~ balului 316, 327.
delegat 191, 338, 349; ~ emeritaților în Comisiunea Revizuitoare 325.
delegație 63, 94, 133, 134, 142, 144, 189, 217; ~ de junimeni (pentru audiență la principele moștenitor Rudolf) 175, 189, 217, 220, 229, 333; ~ studenților români din Bucovina 316.
demagogie 338.
demisii *passim*; ~ din „Junimii” 108, 133, 139, 217, 262, 263, 278, 317, 333, 349, 350, 353, 360, 363, 366, 371, 383, 384, 390, 396; ~ simplă 262.
demonstrant 363.
demonstrație 276, 307, 363, 397; v. ~ contra Arcadie Ciupercovici; Bourguignon.
Densușianu, Aron 142.
depeșă 220, 392.
deputați 99, 247, 256, 276, 278, 307, 333; ~ în Dietă 23, 333; ~ sinodal 251.
deputație 149.
Der Graf von Habsburg, poezia patriotică 397.
descendent 172.
descripțiune istorică-științifică 1.
Despot-Vodă 292.
destituiri 270, 297, 310, 384, 313, 317, 318.
deșteptare 198; ~ națională 142.
Deșteptarea, foaia (gazetă) populară 17, 245, 250, 305, 365, 371.
Detrunchiatul (Voronca). Zaharie 43.
Detrunchiatul, v. Zaharie Voronca.
dezbateri 275.
dezertor 307.
diacon 106, 186, 226, 292, 305.
dieceza Bucovinei 251, 333.
Dietă Bucovinei 23, 278, 298, 333.
Dietă ungară 276.
Dihon (Tichon), Ioan 130.
Dihon, Sidonia 130.
diletanți, actori ~ 307.
Dimitrovici, Eufrosina (căs. Gribovici) 245.

- Dimitrovici, Gheorghe 12.
 Dimitrovici, Ilie 169.
 Dimitrovici, Ioan 245.
 Dimitrovici, Silviu 340.
 Dimitrovici, Teofil 13.
 Dimitrovici, Zoe (căs.
 Comoroșan) 83.
Din istoria dantelei, feerie 318.
 Dinulescu, Ștefan 88.
 Dionisiu de Preda, Nico 196.
 diplomație 133.
 diplomă, ~ de membru 237, 264.
 directori 20, 98, 49, 61, 74, 80,
 83, 100, 142, 156, 163, 182,
 250, 251, 256, 282, 390, 291,
 292, 293, 298, 306, 311, 314,
 319, 340, 350, 371, 384, 387,
 390, 396.
 Direcția de Căi Ferate 228, 298.
 direcție de finanțe 176, 260.
 dirigență 376.
 diriginte școlar 278, 338.
 discurs 61, 141, 307, 333, 355,
 397.
 disertații 24, 39.
 distincție, bacalaureat cu ~ 376.
 Divanul Moldovei 318.
 Dljanschi, Oreste 220.
 doamnă 363, 357, 396; ~ române
 307., v. Societatea ~.
 Doboș, Aurora (căs. Gallin) 273.
 Dobronăuți, sat în Bucovina 140.
 docent universitar 175, 338.
 Dochița 24.
 doctorand 147.
 doctorat 175, 187, 338; ~ în drept
 256
 document 262, 349; ~ familial
 293.
 doina 97, 275.
Doină, poezie 376.
 dojană 307, 316, 335, 342, 344,
 347, 363, 384; ~ protocolară
 397; ~ scrisnală 329.
 Dokonal, ? (căs. Halip/Halipu)
 115.
 Dolina, localitate în Galiția 248.
 Dolinski (Dolinski), Mihai 248.
 Dominic, stradă din Cernăuți 338.
 domn bătrân (senior), ~ al
 Societății academice Bucovina
 98, 202, 229, 256, 317, 333,
 396; ~ al Societății academice
 Moldova 256.
 domnitori 282, v. Vasile Lupu,
 Matei Basarab.
 domnul Moldovei 318; v. Miron
 Movilă Barnovschi, Ștefan cel
 Mare, Vasile Lupu.
 donație 318.
 Donisan, Elisaveta 293.
 Donisan, Gheorghe 293.
 Donisan, Ion 293.
 Donisan, Maria 293.
 Donisan, Nicolae 293.
 Donisan, Tecla 293.
 Donisan, Vasile 293.
 Dorna Candrenilor, sat în
 Bucovina 118, 163.
 Dorna, oraș în Bucovina 118, 189,
 290, 344, 392.
 Dorofteiu, ? (căs. Nisioiu) 131.
 Dorofteiu, Adrian 131.
 Dorofteiu, Aurel 177.
 Dorofteiu, Ioan 177, 178.
 Dorofteiu, Mihaiu 131.
 Dorofteiu, Pentelei 131.
 Dorohoi, județ 316.
 Dorohoi, oraș 220; Gimnaziul
 Real din ~ 220, liceu din ~ 220.
 Dosoftei, mitropolit al Moldovei
 88, 203.

- Dracea, Ștefan 371.
 Dracineț, sat în Bucovina 19.
 Dracinschi, Ana (Lița) (căs.
 Popovici; căs. Sperber) 30.
 Dracinschi, Constantin (Taniu)
 (zis Lucifer) 371.
 Dracinschi, Cristofor 371.
 Dracinschi, Elena (căs. Botezat)
 371.
 Dracinschi, Elena (căs. Sbiera)
 371.
 Dracinschi, Epaminonda 195, 371.
 Dracinschi, Eufrosina (căs.
 Usatiuc) 371.
 Dracinschi, Fevronia (căs.
 Popescu) 371.
 Dracinschi, Ilarion 371.
 Dracinschi, Marița (căs. Sbiera)
 371.
 Dracinschi, Mihai 371.
 Dracinschi, Neculai 30.
 Dracinschi, Nicolae (Nicu) 294,
 371.
 Dracinschi, spița neamului, 371.
 Dracinschi, Ștefan 293, 371.
 Dracinschi, Taniu 363, 371, 392.
 Dragoiești, sat în Bucovina 219,
 254.
 Dragoiu 318.
 Dragomir, George 361.
 Dragomirna, mănăstire 22, 94,
 149, 340.
 Dragomirna, plasă 287.
 Dragonești, sat județul Tecuci
 283.
 dragoni 67, 363.
 dramă 262.
 drept 64b, 68, 87, 132, 133, 174,
 305, 357, 358; dr. în ~ 256; ~
 german 344, 397; ~ fucșilor
 384; ~ român 133.
Dreptatea, gazeta/ziar din Arad
 245, 43, 276.
 Dreyfuss 276.
 Drogli 100.
 Drogli, George 351.
 Drogli, Ioan 351.
 drumuri 100, 333.
 Dubrovnik, localitate în Dalmația
 260.
 duel 363.
 Dugan, Arcadie 6, 15, 2252, 55,
 64, 99, 125, 127, 168, 177,
 187, 208, 275, 281, 292, 293,
 299, 307, 313, 316, 329, 346,
 355, 363, 366, 372, 376, 396.
 Dugan, Elisaveta G. (căs.
 Gherman) 314.
 Dugan, Ilie 17.
 duhovnic la temnițe 251.
 dulap 147, 359; ~ de bibliotecă
 359.
 Dumbravski, Teofil 354.
 Dumitrescu, Gheorghe 43.
 Dumitrescu, Maria (căs. Voronca)
 43.
 Dumitru, Maria (căs. Bujor) 49.
 Dumitru, v. Dimitrie ~, Maria ~.
 Dunăre 349.
 Dure, Constantin 362.
 dușegubina 133.

E

- economat 375.
 economi ai “Junimii” 66, 178,
 189, 191, 219, 220, 238, 245,
 246, 264, 268, 270, 279, 297,
 314, 330, 344, 350, 353, 375,
 384, 386, 394.
 edificii 169, 250; ~Mitropolitan
 333.

elaborate, <articole> 17, 75, 80, 168, 222, 230, 267, 283, 293, 339, 374, 385, 392; ~ literare 307.
Elada, feerie 318.
 elegie 133; ~ antică 133; ~ modernă 133.
 Elena, ? (căs. Popovici) 396.
 elevi 11, 19, 33, 83, 220, 335, 350, 371.
 elină, v limba ~.
 elită, ~ Capitalei 318; ~ sârbă 260.
 Elveția, stat 137, 307.
 emblemă 397; ~ “Junimii” 217.
 Eminescu, Mihai, poet 47, 100, 133, 198, 262, 299, 307, 351, 374, 385.
Enciclopedia română 118.
 Enescu, George 318.
 episcop 10, 49, 59, 186, 200, 276, 298, 391; v. Ipolit ~, Isaia Baloșescu (Băloșescu) ~.
 epistole 173, 217, 237, 297; ~ anonime 333; ~ de felicitare 10; ~ filosofică 22.
 epitropie 180; ~ bisericească 180.
 epopee 275; ~ umoristică 307.
 eroi 92, 137, 298, 307.
 eșarfa tricoloră 217, 333.
 etnografie 17.
 Eufrosina Țurcan (căs. Grosariu) 44, 57.
 Europa 198.
 evacuare, ~ Junimeii din edificiul mitropolitan 333.
Evangelie 350.
 evreu 392.
 examene 7, 9, 54, 79, 80, 83, 94, 113, 189, 241, 245, 289, 368, 369, 370, 371, 374, 376; de bacalaureat 293; ~ de dr. în

jurisprudență 292; ~ de maturitate 155, 222; ~ de stat 371, 379; ~ regulamentare (de primire în “Junimii”) 307, 333, 368, 369, 370, 371, 374, 375, 379, 380, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 392, 393, 394, 395, 396, 397.
 examinatori 7, 333, 376.
 exarhi 33, 163, 225, 301, 363.
 excluderi din “Junimii” 237, 269.
 expozit parohial 254, 363.
 expoziția universală 397.

F

fabricanți de bere 20.
 facultăți, *passim*; de Litere din Iași 220; ~ de medicină din București 59; ~ de teologie din București 175, 207, 224; ~ de teologie din Cernăuți 10, 49, 175, 214, 251, 276, 314, 363; ~ de Litere din Cernăuți 70; ~ din Viena 70.
 Fagarasiu, Tit V. 110.
 Faierman, pompier 354.
 Faliboga, familie 374.
 familii 346; ~ boierească 318, 349; ~ descendente 86; ~ emigrată 397; ~ moldovenești 298; ~ preotească 113; ~ răzășească 137; ~ țărănească 339; ~ vechi 287, 307, 318, 339; v. Abageriu, Balmoș (Balmoșiu/ Balmuș), Băleanu (Baleanu), Bărgăuan, Bendevschi, Berariu, Berlineanu (Berlinschi), Blându, Botiș, Brăilean, Buliga, Bumbac, Calinciuc, Carpiuc, Calin (Calinciuc),

Cărauş, Cerneavschi, Chelariu ,
 Chiricescu, Chominski,
 Cireşanu, Coca, Coclici,
 Comoroşan, Constantinovici,
 Cozub, Creţu, Cuparencu, Dan,
 Danilevici, Daşchievici
 (Daşchevici), David,
 Dimitrovici, Dubău, Faliboga,
 Ferlievici, Filimon, Flondor,
 Gallin, Gherman, Gribovici,
 Gribovschi, Grigoraş,
 Grigorovici, Grigorcea,
 Hacman, Hnidei, Hoinic,
 Humeniuc, Hurmuzachi,
 Ianovici, Iliuţ, Isopescul, Iurco,
 Jemna, Lupu, Malcinschi,
 Marginean, Măru (Dacian),
 Mitric, Mohorătu, Morariu.
 Nestor, Neşciuc, Palievici,
 Paşcanu, Patac, Petrovici,
 Petruc, Piţul, Popescul,
 Popovici, Porumbescu,
 Procopovici, Pruncul, Sbiera,
 Siretean, Slawnitzki
 (Slawnicki), Sluşanschi,
 Şmighelschi, Stefanelli, Talpa,
 Tarangul, Tarnavschi,
 Tarnovieţchi, Tăutu, Teleagă,
 Turturean, Țopa, Țurcan,
 Tuşinschi, Ursuleac, Vasilco-
 Sereţchi, Vasilco, Voloşciuc.
 Vorobchievici, Wassilko,
 Zaharovschi, Zavadovschi,
 Zotta, Zugrav etc.
Faptele Sfinţilor Apostoli 175.
 farmacie 150, 156, 181.
 farmacist 109, 156, 343.
Farmecul fetelor, balet 318.
 Făgăraş, Augustin 253.
 Fălticeni, oraş 47.
 Făt Frumos, personaj de basm
 262.

Făt Frumos, revistă 100.
Fântâna Blanduziei, piesă 255.
 Fedoreac, Toader 41.
 femeia română 331.
Femina, feerie 318.
 ferii 85, 318; ~ naţională 318.
 Ferlievici, Ioan 15.
 Ferlievici, Mihai 7. 15.
 festivaluri 142, 318, 397.
 festivitate 198; ~ decenară 133; ~
 "Junimii" 220.
 filială, ~ Clubului din Rădăuţi
 360; ~ Liceului I, azi Liceul
 „Aron Pumnul” din Cernăuţi
 49.
 filiale de societăţi culturale 41,
 43; ~ ale "Junimii" 49, 67, 356:
 ~ din Bucureşti 86; ~ din
 Câmpulung Moldovenesc 267;
 ~ Dorna 185; ~ din Rădăuţi
 270, 342, 374; ~ din Suceava
 356, 392.
 Filievici, Elena (căs.
 Zavadovschi) 301.
 Filimon, Grigore 120. 178. 239.
 258, 286, 317, 322.
 filosofie 10, 36, 40, 61, 66, 81, 99,
 113, 118, 137, 142, 155, 255,
 354; doctorat în 245, 319, 338,
 341; student la ~ 280.
 finanţe 164, 175, 333, 375: v.
 Direcţiunea de ~, Procuratura
 de ~.
 firmă 373; ~ de manufactură
 „Niculescu” 373.
 Fischer, general 287, 304.
 Fischer, Mochi 48.
 Fleişer, Ioan 72, 154.
 Fleişer, Ioan I 68.
 Fleişer, Maria 68.
Floarea nufărului, balet 318.

- Flocea, Ilie 339.
 Flondor, Catinca (căs. Grigorcea) 316.
 Flondor, Constantin 316.
 Flondor, Ecaterina (căs. Wassilko de Serecki) 363.
 Flondor, Emanuil, cavaler de 148.
 Flondor, Gheorghe 239.
 Flondor, Gheorghe, baron, cavaler de ~ 258, 288.
 Flondor, Iancu 239, 288, 298, 304, 333; șeful Partidului Național Român din Bucovina 307; guvernul ~ din Bucovina 298.
 Flondor, Neagoe 316.
 Flondor, Nicolae (Nicu), cavaler de 239, 288, 316.
 Flondor, Otto 209, 316.
 Flondor, Tudor, cavaler 139, 239, 288.
 Florescu, ? (soțul Anei Morariu) 46.
Fluierul fermecat, feerie 318.
Foaia poporului, publicație periodică 255.
 foaie, publicație periodică 174, 178, 307; ~ clericală 43, 305 (v. *Păstorul, Viitorul*); ~ de propagandă 397; ~ politică 174; ~ poporală (v. *Deșteptarea*) 305; ~ studențească 305 (v. *Încercări literare*); ~ umoristică 82, 93, 98, 384 (v. *Palaneția*).
 Focșăneanu, Iosif 150.
 foiletoane 262, 276, 307.
 folclor 43.
 fond 64; ~ bisericesc (Fondul Bisericesc Ortodox Român) 33, 64, 145, 189, 333; ~ Basarabiei 250; ~ forestier 156, 350; ~ forestier-comunal 99; ~ Grigori Filimon 239.
 Forgaci, Dorimedont (Dori) 339, 374, 385.
 Forgaci, Em. 44.
 Fr. Josef, decorație austriacă 228.
 Francisc Iosif, decorație 49.
 Franța, stat 137.
 Frasin, sat în Bucovina 340.
 Frătăuții Noi, sat în Bucovina 278.
 Frătăuții Vechi, sat în Bucovina 129, 170, 248.
 front (de luptă) 186, 333, 342, 345; ~ dușmane 186.
 frontieră 98, 100, 143; ~ româno-ungară 251.
 Frumosul, sat în Bucovina 13, 26, 44, 186.
 fucși 384, 396.
 funcționari 10, 18, 30, 44, 46, 68, 84, 222, 250, 252, 266, 288, 290, 306, 315, 346; ~ de stat 174; ~ politic 287; ~ superior 285.
 Fundu Herței, sat în județul Dorohoi 172.
 Fundu Moldovei, sat în Bucovina 128, 142, 172, 185.
 fux 159, 371.

G

- „George Tofan”, strada din Cernăuți 141.
 Gaina, Avedik (Andrei) 329.
 Gaina, Bogdan 329.
 Gaina, Denig 313.
 Gaina, Garabet 313, 317.
 Gaina, Grigore 313.
 Gaippa, v. Halip (Halipu, Halippa).

- Galați, oraș 43, 268.
 Galer, Eudoxiu 375.
 Galin 19.
 Galiția, regiune 10, 49, 64,
 99, 116, 228, 248391, 397.
 Gallin, Dimitrie (Mitică) 217.
 Gallin, Dimitrie 217, 273, 356.
 Gallin, George 182, 217.
 Gallin, Gheorghe 173.
 Gallin, Gheorghe I. 254.
 Gallin, Gheorghe-Traian (Didi)
 217.
 Gallin, Ica 217.
 Gallin, Radu-Ștefan (Busiu) 217.
 Gane, Gheorghe 46.
 Gane, Maria-Olga 46.
 Gane, Nicolae (Nicu) 46.
 Gane, Ștefan-Radu 46.
 Gara Mare din Cernăuți 228.
 garanție 368.
 gardă de onoare 61.
 Gareis, căpitan 351.
Gazeta Bucovinei, publicație
 periodică 43, 255, 371.
 gazetă 245; ~ preoțească 245; ~
 poporală, 250; v. *Deșteptarea*.
 Găină, Vasile 292.
 Gălănești, sat în Bucovina 172,
 278.
 gândire 278.
 Gârbu, Laur 185.
 Geagea, Cristea 371.
 Geagea, familie 86.
 Gemene, sat 90.
 general 287, 304; v. ~ Fischer.
 General Prezan, strada din
 Cernăuți 49, 137.
 geografie 4, 66, 100, 113, 137,
 175; ~ botanică 118.
 Georg von (?) Gizycki 307.
 Georgescu, Petru 106, 175.
 Georgian (Gheorghian), Corneliu
 292.
 Georgian (Gheorghian), Gheorghe
 C. 292.
 Georgian (Gheorghian), Gheorghe
 P. 292.
 Georgian (Gheorghian), Maria
 Voichița 292.
 Georgian (Gheorghian), Octavian
 292.
 Georgian (Gheorghian), Titus
 292.
 Georgian (Gheorghian), ? (căs.
 Lupu) 292.
 Georgian, spița neamului, 292
 germani 49, 52, 256, 307.
 Germania, stat 18, 137.
 Gheorghe Marian 168.
 Gheorghian, Constantin 292.
 Gheorghian, Iuon 292.
 Gheorghian, Petru 292.
 Gheorghian, Preda 292.
 Gheorghian, Toader 292.
 Gheorghian, v. Georgian 292.
 Gheorghiu, Aurelia (căs.
 Mironescu) 99.
 Gheorghiu, Aurora (căs. Brăescu)
 99.
 Gheorghiu, Emilian 99.
 Gheorghiu, familie 99.
 Gheorghiu, Gheorghe 99.
 Gheorghiu, Hortensia (căs.
 Siretean) 99.
 Gheorghiu, Ion 99.
 Gheorghiu, Nicolae 99.
 Gheorghiu, Porfiri 99.
 Gheorghiu, spița neamului, 99.
 Gheorghiu, Teofilu 99.
 Gheorghiu, Titus-Mihaiu 99.
 Gheorghiu, Vasile 99, 345.
 Gherghely, Ion 157.

- Gherman, Atanasie 172, 365;
cooperativa ~ 365.
- Gherman, Constantin 314.
- Gherman, Gheorghe 314.
- Gherman, Ioachim 314.
- Gherman, Ioan 314.
- Gherman, Ion (Nicuță) 314.
- Gherman, Ion 314.
- Gherman, Istrati 314.
- Gherman, Lazar 314, 230.
- Gherman, Nicolae 314.
- Gherman, spița neamului, 314.
- Gherman, Toader 314.
- Gherman, Vasile Gh. 314.
- Gherman, Vasile I. 314.
- gheșefturi ruinătoare 333.
- Ghica (voievod). Grigore 43.
- gicitori populare 92.
- gimnazist absolvat 151, 155, 158.
- gimnaziu 19, 134, 354; ~ Român
din Brașov 331; ~ Real din
Dorohoi 220.
- Giurgiuvan, Ion 363.
- Giurgiuvan, Maria (căs.
Grigorcea) 316.
- Giurumia. Nicolae (Nicolai) 136.
- Glasul Bucovinei*, ziar 22, 177,
374.
- Gligor, Ilca (căs. Barbu) 182.
- Godinescu, George 316.
- Godinești, moșie în Bucovina 316.
- Gogolina, sat în Bucovina 198,
225, 316.
- Goian, Florica (căs. Wassilko
Serecki) 363.
- Goian, Marița (căs. Wassilko) 363.
- Goian, Smarandita (căs. Wassilko
Serecki) 363.
- Golembiovschi, Ciprian 17, 75.
- Goraș, Hortensia (căs. Palievici)
391.
- Goraș, Hortensia 391.
- Gorgon, Bertha 17.
- gospodari 20, 80, 314, 328, 344,
397; ~ frunțaș 191, 278.
- gospodărie 20, 278; ~ părintească
178.
- Gr. Ghica-Vodă, localitate în
Bucovina 347, 376, 379.
- grad, decoratii în ~ de comandor
338; ~ consilier 278; ~ de Mare
Ofițer 307.
- Graf, conte, 64, 397.
- grai 307, 397.
- gramatică 70.
- Gramatovici, ? (căs. Perec) 370.
- Gramatovici, Claudia 56.
- Gramatovici, Constantin 56.
- Gramatovici, Dimitrie 56.
- Gramatovici, Eusebie 315.
- Gramatovici, Florica 132.
- Gramatovici, Ilarion 315.
- Gramatovici, preot 315.
- Gramatovici, Teodosie 56.
- Gramatovici, Teofil 132.
- Graz, oraș 10, 182, 358.
- grădină 191, 262; ~ publică din
Cernăuți 305.
- Grănicești 335.
- Grecia, stat 70, 115.
- Grecu, Vasile 22.
- Grecu, Viorel 22.
- Grecul v. Constantinovici.
- Gribescu, v. Vasile D. Gribovchi.
- Gribovchi (Gribescu), Vasile D.
129.
- Gribovici (Vindiș), Ambrosie 245.
- Gribovici (Vindiș), Dimitrie 245.
- Gribovici (Vindiș), Ioan 245.
- Gribovici (Vindiș), Mihai 245.
- Gribovschi, Aglaia (căs.
Ciuparcă) 129.

- Gribovski, Aristarch 129, 218.
 Gribovski, Aurora (căs. Isopescu) 21.
 Gribovski, Daniil 129, 218.
 Gribovski, Emilian 129, 170, 382.
 Gribovski, Grigore 129, 382.
 Gribovski, Ioan 129, 170.
 Gribovski, Nicolae (zis Gribțiu) 129.
 Gribovski, spița neamului, 129.
 Gribovski, Teodor 129.
 Gribovski, Vasile 129.
 Gribovski, Victor (zis Jap) 129, 170.
 Gribțiu v. Nicolai Gribovski.
 Grigorasch, Hatuniga (căs. Pruncul) 212.
 Grigoraș, Ioan 16.
 Grigorcea, , Vasile N. 316.
 Grigorcea, Alexandru 316.
 Grigorcea, Alexie, cavalier de ~ 316, 357.
 Grigorcea, Ana-Maria 316.
 Grigorcea, Anița (căs. Godinescu) 316.
 Grigorcea, Artemisia (căs. Kalmucki) 316.
 Grigorcea, Dimitrie, cavalier de ~ 289, 316, 340.
 Grigorcea, Ecaterina 316.
 Grigorcea, Elena (căs. Flondor) 316.
 Grigorcea, Elena (căs. Flondor; căs. Savul) 316.
 Grigorcea, Elena 316.
 Grigorcea, Eugen 316.
 Grigorcea, Gheorghe 316.
 Grigorcea, Grigoraș 316.
 Grigorcea, Iancu 316.
 Grigorcea, Ileana 316.
 Grigorcea, Ilie 316.
 Grigorcea, Ioan G. 316.
 Grigorcea, Ioan V. 316.
 Grigorcea, Margareta (căs. Zotta) 316.
 Grigorcea, Mariuța 316.
 Grigorcea, Mihai 316, 357.
 Grigorcea, Modest 316.
 Grigorcea, Molly (căs. Flondor) 316.
 Grigorcea, Nastasia (căs. Holban) 316.
 Grigorcea, Natalia (căs. Flondor) 316.
 Grigorcea, Neculai 316.
 Grigorcea, Neculai A. 316.
 Grigorcea, Nicolae (Nicu) 316.
 Grigorcea, Nicolae Șt. 316.
 Grigorcea, Radu, cavalier de ~ 216, 289, 307, 316, 328, 357.
 Grigorcea, Smaranda 316.
 Grigorcea, spița neamului, 289, 316.
 Grigorcea, Stefan 316.
 Grigorcea, Ștefania (căs. Mavrocordat) 316.
 Grigorcea, Vasile Gr. 316.
 Grigorcea, Vasile I. 316.
 Grigorcea, Victor 316.
 Grigorcea, Victoria (căs. Grigorcea) 316.
 Grigore, v. Hrețco.
 Grigorovic. ? (soțul Zenoviei Iliuț) 19.
 Grigorovic, Alois 109, 140.
 Grigorovici, ? (căs. Miclea) 109.
 Grigorovici, Alexandra (căs. Burac) 149.
 Grigorovici, Aspazia (căs. Abageri) 335.
 Grigorovici, Aurel 109.
 Grigorovici, Constantin 109.

Grigorovici, Elena (căs. Pridie) 109.
 Grigorovici, Emilia (căs. Iliuț) 19, 96.
 Grigorovici, Epaminonda 257, 263.
 Grigorovici, Eugenia (căs. Boldur) 141.
 Grigorovici, Gheorghe (Gheorghi) 19, 140, 149.
 Grigorovici, Isidor 149, 335.
 Grigorovici, Lazăr 80, 109, 140, 174, 230.
 Grigorovici, Maria (căs. Burduhos) 387.
 Grigorovici, paroh în Ipotești 387.
 Grigorovici, Rarița (căs. Mitrofanovici) 163.
 Grigorovici, Samuil 109.
 Grigorovici, spița neamului, 140.
 Grigorovici, Șerban 109, 140, 230.
 Grigorovici, Ștefan 109, 140.
 Grigorovici, Vasile 22, 109.
 Grigorovici, Vespasian 109, 230, 231, 236.
 Grigorovici, Zamfira (căs. Morariu-Andrievici) 22.
 Grillparzer, Franz 262.
 grițar (creițar) 390.
 Grosariu, Gheorghe 57.
 Grosariu, Ioan 57.
 Groza, Ioan 183.
 gubernia galițiană. 232.
 gulden, monedă 115.
 Gura Humorului, județ 168, 287.
 Gura Humorului, oraș 115, 191, 218, 245, 255, 313, 356, 396.
 Gura Sadovei, sat în Bucovina 335.
 guvern 46, 49, 219, 392; ~

austriac 10, 47, 307; ~ lui Iancu Flondor din Bucovina 298; ~ Țării din Cernăuți 260.
 guvernator 10, 384; ~ al Bucovinei 252, 288.

H

„Hygiea”, societate academică 191, 217, 293, 304, 333.
 Habsburg 397.
 Hacman. ? (căs. Bodnărescu(Bodnarescu)) 355.
 Hacman, Dionisie 355.
 Hacman, Domnica (căs. Grigorovici) 149.
 Hacman, Maximilian (Max) 205, 268, 396.
 Hacman, Nicolae 205, 268.
 Hacman, Rarița (căs. Dracinschi) 371.
 Hacman, spița neamului, 205.
 Hacman, Tichon 205.
 Hacman, Vasile 205.
 Hacmanu, Mihaiu 84.
 Halip (Halipu), Alexandru 115.
 Halip (Halipu), Anton 115.
 Halip (Halipu), Aurel 115.
 Halip (Halipu), Casandra 115.
 Halip (Halipu), Casian 115.
 Halip (Halipu), Corina 115.
 Halip (Halipu), Costan 115.
 Halip (Halipu), Eugen, zis Țong 115, 333, 384, 392.
 Halip (Halipu), Gheorghe 115.
 Halip (Halipu), Gratian 44, 115.
 Halip (Halipu), Grigore 115, 384.
 Halip (Halipu), Ileana 115.
 Halip (Halipu), Ilie 115.
 Halip (Halipu), Ilie G. 115.
 Halip (Halipu), Liviu 115.

- Halip (Halipu), Maria (căs. Popovici) 115.
- Halip (Halipu), Mircea 115.
- Halip (Halipu), Nastasia 115.
- Halip (Halipu), Nicolae 115.
- Halip (Halipu), Octavian 115.
- Halip (Halipu), Valerian 115, 384.
- Halip (Halipu), Vasile 115, 145.
- Halip (Halipu), Victoria 115.
- Halip (Halipu), Zoița (căs. Macovei) 115.
- Halippa, Pantelimon 115.
- Halipu, Gavril 115.
- Halipu, spița neamului, 115.
- Hamid, Abdul, sultan 212.
- Harthing 319.
- Harthing, Carol 281.
- Harthing, Eugen 281.
- Haschler, Josef 128.
- hatman 298; v. Topor ~.
- Hatna, sat în Bucovina 33, 290.
- haueri 345.
- Haureș, Ilie 270, 279.
- Haureș, Ioan 277.
- hav (cuv. armean, găină) 329.
- Havnean 329.
- Herder, Johann Gottfried von 307.
- Hertegovina, regiune 260.
- Hiller 363.
- Hliboca, sat în Bucovina 37. 64.
- Hlinița, sat în Bucovina 148.
- Hnidei, ? (soția lui Teofil Sidorovici) 228.
- Hnidei, Aurora (căs. Palievici) 391.
- Hnidei, Gheorghe 228.
- Hnidei, Traian 228.
- Hnidei, Victor G. 228.
- Hofrat 329; v. consilier aulic.
- Hoinic, George 333.
- Hoinic, Virginia (căs. Tușinschi) 241.
- Hoiniceni, sat în Bucovina 153.
- Holban, Ilie 316.
- holeră 186.
- Holzdräger, ? (soția lui Ștefan Șesan) 346.
- Holzdräger, cumnatul lui Ștefan Șesan 346.
- Homiuca, ? (căs. Dan) 55.
- Homiuca, Alexandru 189.
- Homiuca, Cornel 55, 189, 232, 256, 260.
- Homiuca, Emilia (căs. Dan) 189.
- Homiuca, Ioan 189, 260.
- Homiuca, Minodora (căs. Tarnavski) 189.
- Homiuca, spița neamului, 189.
- Homiuca, Virgil 189, 260.
- homonime, specie literară. 255.
- hore 97, 313.
- Horecea, mănăstire 43.
- Horecea. sat în Bucovina 43, 239.
- Horga, George 199.
- Horia*, dramă 262.
- Horia, revoluția (răscoala) lui ~ 87, 397.
- Horodnic, sat în Bucovina 19, 80, ~ de Jos 66, 254, 274, 278, 292, 293, 396; ~ de Sus 66.
- Hostiuc, Constantin 234, 258, 298.
- Hostiuc, Eusebie (zis și Moș Corbu) 380.
- Hostiuc, Grigore 306, 380.
- Hostiuc, Orest 326, 380.
- Hostiug, Alexandra (căs. Palievici) 391.
- hotărnicie, ~ de moșie 316.
- hoteluri din Cernăuți ~ 43, 191, 371.
- Hotin, oraș 46.
- hramuri 172. 314.

hrisov 47.
 Hubich 395.
 Humeniuc. Andrei 204.
 Humor, Mănăstirea ~ 179.
 Hurmuzachi 43.
 Hurmuzachi, Alexandru, baron
 229, 235.
 Hurmuzachi, Constantin, baron de
 117.
 Hurmuzachi, Eudoxiu 99.
 husari 217, 236, 357.

I

„Iancu Flondor”, stradă din
 Cernăuți 217.
 „Iancu Zotta”, stradă din Cernăuți
 209.
 Iacobenii, sat în Bucovina 54, 193.
 Iacoviță, Alecu 369.
 Iacoviță, Alexandru 344.
 Iacubovici, Rahila (căs. Braha)
 156.
 Iacubovici, Silvia (căs.
 Bendeveschi) 264.
 Iacubovici, Vasile 141.
 Iacubovici-Boldișor, Gheorghe
 153.
 Iagodina, localitate în Serbia 357.
 Ianina, localitate în Albania 99,
 335.
 Ianovici, Maria (căs. Hnidei) 228.
 Ianovici, Valeria (căs. Perec) 370.
 Ianovici, Vasile 228.
 Iarema, Ecaterina (căs. Dan) 116.
 Iaslovăț, sat în Bucovina 21, 371.
 Iași, oraș 43, 220, 359; Facultate
 de Litere din ~ 220; seminar
 din ~ 107.
Iazul din Suceava, prelegere 55.
 icoane 118, 142.

ideal național 365.
Idilă de vară, piesă la 318.
 Ieremievici-Berariu, Alexandru
 20.
 Ieremievici-Berariu, Nicolae 20.
 Ieremievici-Berariu, Silvestru 20.
 Ieremievici-Dubău, Domnica 338.
 Ieremievici-Dubău, Filip 338.
 Ieremievici-Dubău, Nicolae 49,
 338.
 ierodiacon 107.
 ieromonah 167.
 Ierusalim, oraș 120.
 Ilesianu, Isidor 80.
 Ieșan (Ieșanu), Isidor 92, 137.
 Ieșanu, Isidor 144.
 Iftodi, Vasile 40.
 Igești, sat în Bucovina 50.
 igienă școlară 100.
 Ilasievici, familie 86.
 Ilasievici, Ilie 312.
 Ilasievici, Ștefan 67, 69.
 Ilasievici, Vasile 49.
 Ileana, ? (căs. Sbiera) 293.
 Ileana, ? 294.
 Ilișești, sat în Bucovina 225, 319.
 Iliuț, Adrian 19.
 Iliuț, Alexandra (căs. Botezat) 19.
 Iliuț, Alexandru 19.
 Iliuț, Anna (căs. Macovei; căs.
 Sbiera) 19.
 Iliuț, Aristide 19
 Iliuț, Aurel 19.
 Iliuț, Aurelia 19.
 Iliuț, Aurora 19.
 Iliuț, Basilico 19.
 Iliuț, Casandra (căs. Barbir) 19.
 Iliuț, Catrina (căs. Luția) 19.
 Iliuț, Christofor 19.
 Iliuț, Claudia (căs. Cilievici) 19.
 Iliuț, Constantin 19.

Iliuț, Cristofor 185, 300.
 Iliuț, Daria (căs. Zavadovschi) 19.
 Iliuț, Dimitrie 19, 185, 215, 300.
 Iliuț, Domnica (căs. Siretean) 19.
 Iliuț, Dragoș 19.
 Iliuț, Elena (căs. Mitrofanovici) 163.
 Iliuț, Elisaveta 19.
 Iliuț, Emilian 343.
 Iliuț, Eugen (Eugeniu) 19, 96.
 Iliuț, Eupraxia 19.
 Iliuț, Felicia (căs. Isar) 19.
 Iliuț, Fevronia 19.
 Iliuț, Florea 19.
 Iliuț, Frosinca 19.
 Iliuț, Georgi 19.
 Iliuț, Gheorghe 19.
 Iliuț, Grațela 19.
 Iliuț, Grigore 19.
 Iliuț, Ilie 19.
 Iliuț, Ioan II 184.
 Iliuț, Istrati 19.
 Iliuț, Iulia (căs. Marian) 168.
 Iliuț, Lazar 19.
 Iliuț, Livia 19.
 Iliuț, Lucia (căs. Pașcan) 19.
 Iliuț, Manoli 19.
 Iliuț, Maranda 19.
 Iliuț, Maria (căs. Pojoga) 19.
 Iliuț, Maria (căs. Popescu) 19.
 Iliuț, Maria (căs. Sbiera) 19.
 Iliuț, Marina 19.
 Iliuț, Melania (căs. Voloșco) 19.
 Iliuț, Melania 19.
 Iliuț, Michail 19.
 Iliuț, Mihai 96.
 Iliuț, Nicolae 19.
 Iliuț, Octavian 19.
 Iliuț, Olga (căs. Malcinschi) 19, 215.
 Iliuț, Oltea 19.
 Iliuț, Otto 19.
 Iliuț, Pamfil 19.
 Iliuț, Paraschiva (căs. Teleaga) 19.
 Iliuț, Silvestru 19, 185.
 Iliuț, Silvia 19.
 Iliuț, Silviu 19.
 Iliuț, Simion 163, 168.
 Iliuț, Sofroni 9.
 Iliuț, Tecla 19.
 Iliuț, Teodor (Teodosie, Teodosiu) 19.
 Iliuț, Teodosie 185, 300.
 Iliuț, Tit 19, 185, 300.
 Iliuț, Toader 19.
 Iliuț, Traian 19.
 Iliuț, Ursu 19.
 Iliuț, Varvara 19.
 Iliuț, Vasile 19.
 Iliuț, Veniamin 49, 293.
 Iliuț, Victor 19, 96.
 Iliuț, Zenovia (căs. Grigorovici) 19.
 Iliuț, Zoița 19.
 Iliuță (Iliuț), Vasile 19.
 Iliuță, Ilie 66, 293.
 Iliuțu, Ioan 19.
 Ilschi, Ilie 19.
 Ilski, Anastasia (căs. Wassilko) 363.
 Imbroane, Aurel 298.
 imn, ~ „Arboroasei” 14; ~ festiv 47.
 Imperiul româno-bulgar 61.
 indice (carnetul de cursuri) 316, 329, 335, 342.
 industrie 358; ~ casnică 355.
 infanterie 70.
 inginer, ~ de mine 281; ~ silvic 45.
 Innsbruck, oraș 219, 358.
 inspectori 14, 100, 169, 203, 284,

- 298, 318, 328, 375.
 institut 83, 113, 118, 137, 182.
 220, 363; ~ de credit 182; ~
 catolice 113; ~ protestante 113;
 ~ botanic 118; ~ teologic 118;
 ~ teologic din Arad 251, 331; ~
 teologic din Caransebeș 113; ~
 teologic-pedagogic din
 Caransebeș 182; ~ teologic din
 Cernăuți 137, 175; ~ particular;
 245.
 institutor 203, 371, 372.
 instrucție 396; ~ publică 100.
 intelectual 397; ~ români 397.
 internat 356; ~ școlare 33; ~ de
 băieți români 307, 356, 384.
 interpelant 384.
 invazii rusești în Bucovina 314,
 316.
 Ioan Popasu, societate 393.
 Ioaneți, Gheorghe 49.
 Ionescu, Petru 262, 272, 283, 293,
 317.
 Ioniță, Ștefan 67.
 Ion-Vodă cel Cumplit 198.
 Iordănești, sat în Bucovina 64b,
 391.
 Iosif al II-lea, împărat 19, 391.
 Iosif, Franz 149.
 Ipolit, episcop 391.
 Ipotești, sat în Bucovina 149, 172,
 387.
 Irimievici, Domnica (căs. Iliuț) 19.
 Isabella, ? (căs. Flondor) 288.
 Isar, Alexandru 19.
 Isăceanu, Alexandru 240.
 Isăceanu, v. Alexandru ~.
 Isopescu, Aurel 45.
 Isopescu, Constantin 237, 245,
 259, 262, 263, 275.
 Isopescu, Elena 45.
 Isopescu, Emiliu 45, 65.
 Isopescu, Ioan I 271.
 Isopescu, Ștefan 21.
 Isopescu, Vasile 21.
 Isopescul, ? (căs. Iliuț) 19.
 Isopescul, Ilarion 126.
 Isopescul-Grecul, Constantin 259.
 istoric 137, 307; ~ Arboreoasei 17.
 istorie 4, 7, 66, 83, 133, 100, 113,
 137, 142, 175, 292, 293, 318,
 355; ~ biblică 175; ~ culturală
 17; ~ "Junimii" 333; ~
 literaturii române 262; ~
 națională (românească) 397,
 333; ~ politiciii din Bucovina
 333; ~ românilor bucovineni
 17; ~ Teatrului Național din
 Cernăuți 262.
 Italia, stat 137.
 italian 396.
 italiană, v. limba ~.
 Ițcani, stație de cale ferată 298.
 Iugoslavia, stat 260.
 Iulia, ? (căs. Pop) 168.
 Iurcăuți 137.
 Iurco (Iurcu), Eusebie 18.
 Iurco, Catrina 18.
 Iurco, Ioan 18.
 Iurco, Ion 18.
 Iurco, Maria 18.
 Iurco, Nicolae 18.
 Iurco, Raifta 18.
 Iurco, Vasile 18.
 Ivaniuc (Ionescu) 359.
 Ivaniuc, Felicia 359.
 Ivaniuc, Mărioara 359.
 Ivaniuc, Virgil 359.
 Ivaniuc, Virginia (căs. Agricola)
 359.
 Ivaniuc-Ionescu, Mihai (zis
 Goangă).

Î

împărat 19, 149; v. Iosif al II-lea,
Leopold I.
În semnul crucii, balet 318.
întă trădare 17, 19.
Înălțarea Domnului, biserică din
Vama 307.
Încercări literare, revistă 272,
305, 307.
încorporare 196.
îndrumător 396; ~ funcție în
Arboroasa 65.
înmatriculare 152, 263, 299.
înmormântare 304, 239.
însoțirilor economice 333.
întâmpinare 376, 379.
înteprinderi românești 358.
întrunire 18, 372; ~ literare 198; ~
Academică Internațională
Austria 372.
întrunirile "Junimii" 220.
învățământ comercial 319.
învățătoare 87, 340.
învățător 9, 15, 44, 49, 63, 76, 99,
109, 175, 178, 186, 223, 307,
350, 352; ~ confesional 251; ~
dirigent 331.
învățătură 175; ~ dogmatică 175;
~ morală 175.

J

"Junimii" arboroasă 19.
"Junimii" de la țară 230, 314.
"Junimii" literară, revistă 17, 55,
59, 98, 250, 255, 272, 278,
305, 352, 371.
"Junimii" tânără 67.
"Junimii", Societate academică,
passim; ~ activă 338.

Jacotă, Ecaterina 142.
Jadova, sat în Bucovina 64, 103,
391.
Japonia, stat 307.
Jemna, Ambrosie 340.
Jemna, Constantin 340.
Jemna, Dumitru 340.
Jemna, Emilia (căs. Mitric) 340.
Jemna, Eugenia 340.
Jemna, Eusebie 340.
Jemna, Gheorghe 340.
Jemna, Ioan 340.
Jemna, Maria (căs. Ostafi) 340.
Jemna, Mihai 340.
Jemna, Natalia (Lilly) (căs.
Dimitrovici) 340.
Jemna, preot 340.
Jemna, spița neamului, 340.
Jemna, Vasile 340.
Jemna, Veronica (căs. Piticar)
340.
Jemna, Vichentie 340.
Jemna, Victor 340.
Jemna, Victoria (căs. Vavrie) 340.
jertfe pentru «"Junimii"» *passim*.
Jileriu 61.
Jitaru, Zamfira (căs. Dorofteiu)
131.
joc (dans) 333; ~ moldovenești
67; chiuiturile și strigăturile în
~ 307.
joc, ~ de domino 217; ~ de șah
217.
jubileu, ~ dezlipirii Bucovinei de
sânul Moldovei 220; ~ Școalei
române din Suceava 307; ~
Societății academice "Junimii"
10, 19, 26, 61, 63, 130, 132,
144, 189, 238, 250, 259, 262,
283, 297, 301, 316, 318, 338,
352, 353, 363, 371, 389, 390; ~

Societății academice România
 Jună 333.
 Jucica Veche, sat în Bucovina
 129, 218, 363.
 judecători 64, 87, 116, 241, 269,
 304, 330, 339, 342, 344, 346,
 356, 358, 388; ~ adjuncți 23,
 24, 45, 59, 316; ~ militar 236
 Judecătorie, ~ din Suceava 328;
 din Vama 307.
judex 212.
 jurământ 133, 172; ~ de credință
 172.
 juridică 352. 365.
 jurisdicțiune 198.
 jurisprudență, 96, 143, 175, 189,
 201, 257, 316; doctor în ~ 219,
 228, 235, 236, 237, 241, 242,
 245, 261, 267, 270, 292, 289,
 306, 312, 316, 317.
 juriști 86, 169, 363, 389; ~
 absolvat 45, 46, 47, 65, 119.
 juriu 183, 198; ~ de arbitri 147,
 183, 198, 229, 236, 269, 272,
 282, 283, 309, 320, 333, 349.
 jurnal 255, 371; ~ românesc 159.
 jurnalist 43, 174.
 justiție 86.

K

„Karl Truppenkreuz”, decorație
 363.
 Kahane, v. Osias.
 Kalmuchi, v. Kalmucki 316.
 Kalmucki, Ana (căs. Wassilko de
 Serecki) 363.
 Kalmucki, Casandra (căs.
 Grigorcea) 316.
 Kalmucki, Mihai 316.
 Karlsbad, băi 64b.

Kazimir, rege al Poloniei 391.
 Khovassadji, dr. (medicul
 sultanului Abdul Hamid) 212.
 Khovassadji, Meliné (căs.
 Pruncu) 212.
 Kiev, oraș 100, 307.
 Kirchenmusikverein, asociație
 muzicală 263.
 Kirste, Nicolae 363.
 Körber, dr., prim-ministru austriac
 219.
 Korn, Francisca (căs. Andronic)
 350.
 Kossow, oraș 49.
 Kostin, Anisia (căs. Wassilko de
 Serecki) 363.
 Kraus, ? (căs. Wassilko) 252.
 Kraus, Franz, baron 252.
 Krauss, Rosa, baronesă
 (căs. Wassilko Serecki) 363.
 Kreiskommando 316.
 Kriminalrecht der Zwölftafeln
 278.
 Kronprinz, ~ Rudolf 217 (v. și
 175, 189, 220, 229, 333).
 Kuliczowski, Victoria (căs.
 Bumbac) 198.
 Kulturträger 384.
 Kwiatkowski, conte 22.

L

„Linguriță”, v. baron ~345.
 Lachman, ? (soțul Silviei Țurcan)
 44.
 lagăr de prizonieri 256, 396.
 Landwehr (miliție) 284.
 Larionescu, Ilie (Luță) 66.
 latină, v. limba ~.
 Latișu, Constantin 192.
 Lazariuc, Nicolae 163.

Lazariuc, v. Constantin ~, Nicolae ~, Victor ~.

Lazariuc, Victor 163.

Lazarovici, Rosa (căs. Gaina) 329.

lățire geografică (răspândire) 283, 338.

legație, ~ română din Viena 318.

lege 49; ~ comunală 219.

Legenda rândunelii, poezie 283.

Legendă 199, 283.

Lehucenii Teutului, sat în Bucovina 315.

Lemeny, Maria 120.

Lenau, Nicolaus 307, 385

Lendenfeld, profesor din Praga 338.

Leoben, Universitatea din ~ 390.

Leopold I, împărat 113.

Leopoldsberg, corp de armată lângă Viena 10.

Leschalle, afacerea ~ 262, 387.

Leușteanul Arboroasei, publicație 345.

Levescu, Erast (zis și Dr. Chif) 159, 371.

Levescu, George 114.

Levescu, Gheorghe 98, 159.

Levițchi, Isidor 254.

Levițchi, Zenovia (căs. Teleagă) 254.

licean 98, 307.

licee (în Cernăuți și Suceava) 1, 7, 10, 11, 14, 18, 19, 21, 33, 34, 41, 43.

licență 43, 189, 358.

licențiat(ă) 68, 87, 215.

liceu 49, 54, 57, 59, 63, 64b, 79, 83, 86, 87, 91, 98, 99, 100, 113, 116, 118, 120, 131, 137, 141, 142, 149, 154, 155, 163, 169, 170, 174, 175, 178, 182,

186, 189, 319, 350, 354, 356, 357, 358, 360, 363, 371, 374, 375, 376; ~ din Arad 251; ~ din Brașov 251, 331; ~ din Cernăuți 49, 54, 59, 64b, 83, 86, 87, 98, 100, 103, 116, 120, 137, 141, 155, 174, 175, 189, 228, 245, 304, 316, 342, 357, 358, 363, 397; ~ Aron Pumnul din Cernăuți 282; ~ I de Stat (german) din Cernăuți 301, 318, 376; ~ III de Stat din Cernăuți 345; ~ ortodox de fete din Cernăuți 301; ~ militar din Cernăuți 18; ~ din Gura Humorului 396; ~ din Lugoj 113; ~ din Năsăud 222; ~ din Rădăuți 120, 212, 217, 222, 292, 360, 363, 371, 374, 377, 391; ~ din Storojineț 83, 208 ; ~ din Suceava 57, 59, 63, 79, 83, 87, 91, 98, 103, 118, 120, 131, 142, 149, 154, 163, 168, 170, 172, 178, 186, 193, 203, 206, 217, 241, 254, 255, 278, 283, 292, 307, 311, 313, 328, 335, 338, 339, 350, 354, 356, 358, 371, 375, 387, 397; ~ Greco Oriental din Suceava 220, 305; ~ Ortodox Român din Suceava 287; ~ de Fete (azi „Regina Maria”) din Suceava 142; ~ Ștefan cel Mare din Suceava 387; ~ din Viena 83; ~ pedagogic 66; ~ superior 182.

limbă, chestia ~ române în Bucovina 237; ~ de conversare 293, 333; ~ clasice 49; ~ elină (greacă) 43, 120; ~ franceză 137, 307; ~ germană 10, 49, 80, 86, 100, 118, 219, 307, 319; ~ italiană 219, 307; ~

latină 43, 98, 397; ~ moderne 155; ~ poporului 359; ~
 română 4, 19, 49, 66, 70, 81, 86, 118, 137, 142, 189, 219, 237, 245, 256, 307, 318; ~ rusă 307; ~ ruteană 49; ~ sanscrită 132; ~ slavă 100, 189.
 Linz, oraș 219, Academie de Comerț în ~ 155.
 Liov, oraș în Galiția 99, 267.
 Lipova, oraș județul Arad 251.
 Lipsca, oraș 319.
 Lisaura, sat în Bucovina 225.
 Lisko, localitate în Galiția 116.
 liste, ~ de colectare 237, 249; ~ ale membrilor "Junimii" 209.
 Liteanu, Amuliu 371.
 Liteanu, familie 186.
 Liteni, sat în Bucovina 246.
 literatură, ~ populară 168; ~ națională 198; ~ română 142, 307, 340, 384.
 liturghie 67, 350.
 Litviniuc, Ioan 100, 186.
 Litviniuc, Victoria (căs. Mironovici) 186.
 Litviniuc-Liteanu, Ioan 49.
 Liuzii Humorului, sat în Bucovina 340.
 loc de festival 397.
 local, ~ public 394; ~ "Junimii" 217.
 localități 20, 228.
 locotenent 70, 298; ~-auditor 357.
 locuri, ~ mănăstirești 293; ~ pustii 293.
 logofăt 363.
 logografe, specie literară, 255.
 Logothetti, Olga, contesă (căs. Grigorcea) 316, 357.
 Loichiță, Vasile 159, 393.

Lublin, oraș în Polonia 316.
 Lucaci, Constantin 333.
 Lucan, George 362b.
 Lucaveț, sat în Bucovina 10, 64, 67.
 Lucavița, sat în Bucovina 350.
Luceafărul, feerie 318.
Luceafărul, poezie 133.
 lucrări 262, 278, 307.
 Lugoj, județ 113.
 Lugoj, oraș 113, 182; prefectura din ~ 182.
 Lumiceanu, I. 19.
 Lumiceanu, Ștefania (căs. Iliuț) 19.
Lunca din Mircești, pastel 142.
 Lupașcu, Ana (căs. Toma) 307.
 luptă 191, 345, 371; ~ pentru existență 24; ~ pentru tricolor 288, 392; ~ pierdută 275.
 Lupu, Aglaia (căs. Onciul) 390.
 Lupu, Florea (Florian) 191, 202, 297, 317, 333.
 Lupu, Matei 390.
 Lupu, Nicolae (Nicu) 243.
 Lupu, Octavia 292.
 Lupu, Teofil 243, 292.
 Lupu, Vasile 282, 355.
 Luța, Dimitrie 66.
 Luța, Ion 66.
 Luța, Nicolae 66.
 Luță, Gaius 293.
 Luță, Gheorghe Gh. 293.
 Luță, Gheorghe V. 293.
 Luță, Ilie Gh. 293.
 Luță, Ioan I. 293.
 Luță, Ioan V. 293.
 Luță, Maria (căs. Teleagă) 222.
 Luță, Metodie 293.
 Luță, Nicolae 293.
 Luță, Oreste 293.
 Luță, Petre 66, 293.

Luță, Rodica 293.
 Luță, Teodor 66.
 Luță, Vasile 293.
 Luță, Vasile Gh. 293.
 Luță, Vasile P. 66.
 Luția (Luță), familie 66, 86
 Luția, ? (căs. Teleagă) 66.
 Luția, Eleazar 66.
 Luția, Gaius 66.
 Luția, Gheorghe 66.
 Luția, Lascăr 66.
 Luția, Metodie (Metodiu) 49, 66,
 75.
 Luția, Orest 49, 66, 349.

M

„Mihai Eminescu”, stradă din
 Cernăuți 263.
 „Mircea-Vodă”, strada din
 Cernăuți 52.
 Macău, localitate în Crișana 251.
 Macedonia, regiune 43, 99.
 Machdesi, Zahig (căs. Pruncul)
 212.
 Macovei, ? (soțul Anei Iliuț) 19.
 Macovei, Cleminte 115.
 Macoveiu, Clemens 378.
 macular 355.
 Maghețiu, Coriolan 284.
 Maghior v. Ion ~, V. ~.
 Maghior, ? (căs. Forgaci) 44.
 Maghior, Eugenia (căs. Sbiera)
 190.
 Maghior, Ion 190.
 magister elegantiarum 217
 magistrat 47, 75, 141, 143, 174,
 261, 273, 317, 371.
 magistratură 39, 46, 228, 241,
 256, 278, 292, 304, 307, 316,
 339, 342, 344, 356, 357, 358,

397.
 Mahala, sat în Bucovina 188, 292.
 maial 43, 67.
 Maior, Petru 356.
 Malcinschi, Aurel 215.
 Malcinschi, Felicia 215.
 Malcinschi, Nicolae 215.
 Malcinschi, Octavian 215.
 Malcinschi, Onufrei 19, 215.
 Malcinschi, Silvia 215.
 Malcinschi, spița neamului, 215.
 Malcinschi, Vasile N. 215.
 Malcinschi, Vasile O. 215.
 mama Täuberitelor, v. Filomena
 Usatiuc (căs. Täuber).
 Mandășefski, Ioan 86, 100.
 Mandășefski, Maria (căs.
 Procopovici) 67.
 mandatar 375.
 mandatariat 245.
 Mandicevschi, ? (căs. Homiuca)
 260.
 Mandicevschi, ? (soția lui Onesim
 Țurcan) 256
 Mandicevschi, Aurora 86.
 Mandicevschi, Constantin 83, 86,
 100.
 Mandicevschi, Ecaterina 86.
 Mandicevschi, Erast 86.
 Mandicevschi, Eusebie 86.
 Mandicevschi, Gheorghe 86.
 Mandicevschi, Maria (căs.
 Țurcan) 86.
 Mandicevschi, Onesim 100.
 Mandicevschi, spița neamului 86,
 100.
 Mandicevschi, Vasile 86, 100.
 Mandicevschi, Vica 86.
 Mandicevschi, Virginia (căs.
 Țurcan) 86.
 Mandiki (Mandici), localitate în

- Ucraina (?) 100.
 Manea, Guhara (căs. Popovici) 311.
 Manescu, Elisaveta (căs. Moroșan-Mihaiescu) 178.
 manevre (militare) 267.
 manifestație 307; ~ de doliu 159, 285.
 Manissali (Manițalău), Ana, căs. Chodzacar 287.
 Manițalău, Ana, v. Ana Manissali.
 Manițalău, Ovanes 287.
 Maniu, Iuliu 292.
 Mantic, Anastasia (căs. Slușanschi) 397.
 Mantic, Iosif 397.
 manual 7, 175, 338.
 manufactură 373.
 Manug, Elisa (căs. Tabacar) 313.
 manuscris (manuscript) 61, 174, 175, 255, 262, 307, 358.
 Maramureș, regiune 83, 100, 178.
 Marcu, Vasile 59, 151.
 mare 262; călătorie pe ~ 307.
 Mare comisie pentru aranjarea de serate cu muzică 270, 310, 318.
 Mare Ofițer, decorații în gradul de ~ 307.
 mare postelnic 203.
 Marea Serbare de la Putna din 1904 - 333.
 marele bucluc (1898) 371.
 Marele Sud (nume dat României) 371, 393.
 mareșal de curte 10.
 Marginea, sat în Bucovina 115, 186, 254, 283.
 Marginean, Sava 206.
 Maria, ? (căs. Bendeveschi) 264.
 Maria, ? (căs. Gallin) 217.
 Maria, ? (căs. Sbiera) 293.
 Marian, Domnica 168.
 Marian, Eufrosina 168.
 Marian, Gavril 168.
 Marian, Gheorghe 168.
 Marian, Grigore 168.
 Marian, Inocențiu 168.
 Marian, Ioan 168.
 Marian, Lazar 168.
 Marian, Leontina 375.
 Marian, Liviu 168.
 Marian, Maria (căs. Cărauș) 168.
 Marian, Maria 168.
 Marian, Mihai 168.
 Marian, Rarița 168.
 Marian, Ruxandra 168.
 Marian, Simion Florea 43, 168, 174, 220, 375.
 Marian, spița neamului, 168.
 Marian, Ștefan 168.
 Marienbad, oraș 10.
 Martinescu, ? (soțul Balașei Halip (Halipu)) 115.
 martori, ~ oculari 1, 64b; ~ la o hotărnicie 316.
 masa legii, grup al septimanilor, 67.
 Matasar, Elena (căs. Comoroșan) 154.
 Matei Basarab 282, 355.
 matematică 80, 282.
 maternitate 243, 292.
 matricolă parohială (mitrică) 19, 47, 178.
 maturitate (matura), examen de ~ 19, 66, 86, 103, 113, 347, 354, 363.
 Mațioschi, Ilie 374.
 Mauthausen, lagăr de prizonieri 396.
 Mavrocordat, Ion 316.
 Maximovici, Eugen 313, 318.

Mayer-Ebner, opinia lui ~ 338.
mazili 43, 59, 91.
Măhnirea, poezie 309.
Măi ciobane, poezie 376.
Mămăești Noi, sat în Bucovina 219.
Mănăstioara, sat în Bucovina 33, 34, 98.
Mănăstirea Humorului, sat în Bucovina 179.
Mărășești, str. din Cernăuți 118, 301, 384.
Măru (Dacian), Agnes 11.
Măru (Dacian), Artemie 11.
Măru (Dacian), Gheorghe 11.
Măru (Dacian), Letiția 11.
Mărul, poem 133.
mătăsărie 63.
Măzănăești, sat în Bucovina 172, 254, 340, 391.
Măzăreanu, Vartolomei 262.
mândrie națională 288.
medalii 49, 64b, 98; ~ jubiliare 220; ~ de jubileul de 50 de ani 363; ~ de jubileul de 60 de ani 363.
medic 47, 82, 212, 203, 243; ~ evreu 30; ~ primar 10; ~ veterinar 374.
medicină 10, 59, 64b, 82, 129, 197, 243.
mediu, ~ științific 118; ~ polonoro-tutean 349.
Mehoffer 43.
Melchisedec 118.
membri „Junimii”, *passim*; ~ activi, *passim*; ~ decedați ai „Junimii”, *passim*; ~ emeritați, *passim*; ~ extraordinari, *passim*; ~ fondatori, *passim*; ~ în Comisiunea Literară,

passim; ~ în comisiunea pentru modificarea statutelor 79, 182, 198, 213, 217, 235, 236, 245, 259, 316; ~ în delegațiunea pentru audiență la moștenitorul tronului, Rudolf, 175, 189, 217, 220, 229, 333; ~ în comisiunea revizuitoare, *passim*; ~ onorari, *passim*; ~ sprijinitori, *passim*; ~ provizor 396.
membru al Academiei Române 47, 55, 113, 338; ~ al Societății de istorie și geografie 113; ~ Comitetul Central al Partidului Național Român 307; ~ fondator al Arboroasei 260; ~ fondator al Societății Naturaliștilor din România 118; ~ de onoare al multor comune și orașe 307; ~ emeritat al Academiei Ortodoxe 245; ~ onorar al Academiei Ortodoxe 245; ~ onorar al Armoniei 318; ~ onorar al societății Ciprian Porumbescu 318; ~ onorar la Dacia 43; în Societatea de cântare Tudor Flondor 256; ~ sprijinitor al Arboroasei 388; diploma de ~ 237.
memorand 397; ~ pentru Congresul de la Constanța din 1894 - 329.
Mercuria, protoirat ~ 331.
Mihai Viteazul 61, 369.
Mihailovici, Alfred 164.
Mihalcea, 241.
Mihalcea, N. 44.
Mihalcea, sat în Bucovina 20, 42, 43, 120.
Mihalciuc (Mihalcea), Nicolae 193.

- Mihalciuc (Mihalcea), v. Nicolai ~.
- Mihalescul, Elena (căs. Palievici) 391.
- Mihalovici, Sofia (căs. Bocca) 164, 197.
- Mihăileni, sat în Bucovina 358.
- Mihoveni, sat în Bucovina 44, 64, 103.
- Mihuceni, sat în Bucovina 254.
- Milescu, Nicolae 88.
- Milișăuți, sat în Bucovina 10, 19, 20, 100.
- militar 10, voluntar 86.
- militarizat 298. la Căile Ferate din Polonia 298.
- miliție (Landwehr) 49, 262, 284.
- mină 390, inginer de ~ 281.
- minister 175; Bucovinei, condus de Iancu Nistor 307; ~ Căilor Ferate din Viena 228; ~ Comunicațiilor din București 228; ~ Cultelor și Artelor din București 318; ~ de Finanțe din București 306; ~ de Finanțe din Viena 306; ~ de Interne din București 318; ~ de Interne din Vechiul Regat 307; ~ de Interne din Viena 219; ~ Instrucțiunii din Vechiul Regat 175; ~ Instrucțiunii din Viena 335; ~ Lucrărilor Publice 290.
- miniștri 17, 61, 64b, 142, 333.
- Miorița* 318.
- Mircești, sat în Bucovina 142.
- Miron (al lui), v. Mironovici 186.
- Miron 186.
- Mironescu, ? (soțul Aureliei Gheorghiu) 99.
- Mironescu, Atanasie 175.
- Mironovici, Alexandru 186.
- Mironovici, Aurel 186, 284, 368, 388.
- Mironovici, Eudoxie 246, 283, 284.
- Mironovici, Eudoxiu 186, 323, 388.
- Mironovici, Felicia 186.
- Mironovici, Gheorghe 186, 284, 368, 388.
- Mironovici, Hortensia 186.
- Mironovici, Ioan 186.
- Mironovici, Login 186, 284, 368, 388, 389.
- Mironovici, Onufrei 186.
- Mironovici, spița neamului, 186, 284, 368, 388.
- Mironovici, Traian 186.
- Mironovici, Vasile 186.
- Mironovici, Vasile M. 186.
- Mironovici, Virginia 186.
- misiune specială 307.
- mișcare, ~ națională 14, 397; ~ studentești 338.
- miting, ~ de protest 172; ~ național 333.
- Mitocul Dragomirnei, sat în Bucovina 22, 68, 149, 154.
- Mitric (Dimitrie), Ilie [Iliuțu] 19.
- Mitric 19.
- Mitric, ? (soțul Emiliei Jemna) 340.
- Mitrofanovici, Constantin 163.
- Mitrofanovici, Dionisie 163.
- Mitrofanovici, Elena (căs. Cosovici) 163.
- Mitrofanovici, Lucia (căs. Lazariuc) 163.
- Mitrofanovici, Maria (căs. Ariciuc) 163.
- Mitrofanovici, Mihai 163, 266.
- Mitrofanovici, Nicolae 163.

- Mitrofanovici, Partenie 163.
 Mitrofanovici, spița neamului 163.
 Mitrofanovici, Ștefan 163.
 Mitrofanovici, Vasile 49, 163.
 Mitrofanovici, Victor 163.
 Mitrofanovici, Virgil 163.
 Mitropolie 250; ~ din Cernăuți 55, 347; ~ din Sibiu 331.
 mitropolii 9, 15, 22, 46, 88, 106, 172, 175, 208, 255, 259, 262, 276, 397, 333, 371, 376, 379, 384; ~ primat 147, 175; v.
 Arcadie Cupercovici, Silvestru
 Morariu, Pimen al Moldovei 106, 175.
 Miutin, sat în Năsăud 48.
 moarte 80, 34, 307, 318; ~ bețiului, 259.
 mobilizarea generală 175.
 moderne, v. limbi ~.
 Mohorâtu, v. Hnidei 228.
 Moldova, regiune 10, 100, 106, 172, 175, 203, 212, 220, 256, 278, 287, 340, 363; trecutul ~ 275; divanul ~ 318; domnul ~ 318; mitropolitul ~ 106, 175.
 Moldova, Societate academică 376.
 moldovean 48, 100.
 Moldovița, sat în Bucovina 358.
 Molodia (Cosmin), sat în Bucovina 7, 86, 342.
 monah 94.
 Monarhie, Austro-Ungaria 357.
Monitorului Oficial austriac, ediția în limba română 318.
Monografia Școalei Române 307.
 monumente 43, 239; ~ istorice 113.
 Moraraș, Emanoil 354.
 Morariu (Andrievici), Gheorghe A. 22.
 Morariu, Ana (căs. Florescu) 46.
 Morariu, Aurel 22, 135, 397.
 Morariu, Basiliu (Vasile) 46.
 Morariu, Catinca 22.
 Morariu, Ciprian 22.
 Morariu, Constantin 7, 8, 9, 14, 15, 17, 22, 24, 43, 46.
 Morariu, Dan 3, 5, 29, 31, 32, 35, 36, 38, 39, 48, 62.
 Morariu, Domnica 22.
 Morariu, Elena (căs. Gane) 46.
 Morariu, Elvira (căs. Torouțiu) 22.
 Morariu, Iulia (căs. Berariu) 262.
 Morariu, Iuliana (căs. Berariu) 22.
 Morariu, Leca 22, 100, 292.
 Morariu, Leon 22.
 Morariu, Maranda 22.
 Morariu, Nicolae 22.
 Morariu, Procopie 22.
 Morariu, Samuil 22.
 Morariu, Samuil-Silvestru, mitropolit 22.
 Morariu, Teodor 22.
 Morariu, Vasile 22, 45, 65.
 Morariu, Victor 22.
 Morariu, Victoria (căs. Grecu) 22.
 Morariu-Andrievici, familie 22; v. Morariu.
 Morariu-Andrievici, Silvestru, mitropolit 9, 15, 46, 172, 255, 262, 259.
 morminte 65, 177, 239, 374.
 Moroșan vel Mihaiescu, Gheorghe 178.
 Moroșan vel Mihaiescu, Ion al lui Gheorghe (zis și „Niță al Sencului”) 178.
 Moroșan-Mihaiescu, Aurelia (căs. Sulfină) 178.

Moroșan-Mihaiescu, Dragoș 178.
Moroșan-Mihaiescu, George 178.
Moroșan-Mihaiescu, Gheorghe
229.

Moroșan-Mihaiescu, Iancu 178.
Moroșan-Mihaiescu, Liviu 178.
morții, ~ în războiul mondial 226.
Moscova, oraș 172, 307.

Mostar, oraș 260.

Moș Ciocârlan, operetă națională
318.

Moș Corbu v. Eusebie Hostiuc.

Moș Grigori 67, 217.

moșii 10, 59, 91, 139, 186, 212,
292, 313, 316, 357, 363; ~

luată de unguri 293; ~

episcopescă 186; v. Brăești,

Godinești. Mușenița,

Prisăcăreni, Stejăroaia.

Movilă, v. Miron ~ Barnovschi.

Movilești 88.

Muntean, familie 87.

Muntean, Florica (căs. Tocariu)
87.

Muntean, Ironim 307.

Muntean, Isaia 87.

Muntean, Mihai 87.

Muntean, Radu (zis „Talpa
târgului”) 354.

Muntean, Vasile 162.

Muntele Mestecăneștilor 371.

Muntenia 369.

Munteniada, epopee umoristică 307.

munții 345, 376; ~ Apuseni 87.

Murgu, Ioan 303.

Musafir 175.

Mușenița, moșie în Bucovina 292.

muza lui Pantasi 318.

muzică 86, 239, 270, 297, 298,
310, 317, 318, 339; ~ antică
17, 75.

Myrbacher, profesor 34

N

„N. Iorga”, strada din Cernăuți,
45.

Nadworna, oraș în Galiția 49.

Nanu, Grațiela 316.

Nastasi, Constantin 38.

Nastasi, Cornel (zis Pimpernel)
266.

Nastasi, Ion 155.

natură, ~ animalică 22; ~
spirituală 22.

național, simțul ~ în popor 313.

naționalism 358, 391.

naționalist 54, 304.

naționalitate 103, 213.

națiune 105, 283, 358.

Naum, Anton 133.

Năsăud, oraș 43, 48, 222, 338;
liceu din ~ 222.

Nedelcu, Aspazia (căs. Sbiera)
293, 347, 376, 379.

Nedelcu, Teofil 128.

Nedelea, Aspazia (căs. Sbiera)
293.

Negrileasa, sat în Bucovina 172,
186.

Negruzzi, Constantin 278.

negustor 43, 63.

Nemeș, Serafina (căs. Bâdea
(Bendevschi)) 264.

Nepolocăuți, sat 64, 203.

Nestor, Romul 251, 254.

Neșciuc, Eugen (Eugeniu) 188,
195, 223, 233, 250, 266, 381.

Neșciuc, Grigore 250.

Neșciuc, Onufrei 250.

Neșciuc, spița neamului, 250.

Neumayer, Luisa (căs.

Bendeveschi) 264.
 Neunkirchen, prefectură în
 Austria 98.
 New York, oraș 314.
 Nichitovici, Dorimedont 167.
 Nichitovici, Mihai 58.
 Nichitovici, Parascheva (căs.
 Șesan) 342.
 Nichitovici, proprietar din
 Molodia (Cozmin) 342.
 Nicolae, v. Nicolai.
 Nikon 350.
 Nicu 288.
 Niculescu, firmă de manufactură
 373.
 Niculiță-Voronca, Elena 43.
 Niedzelski, Albina (căs. Iliuț) 19.
 Nimigean, Pinteia 179, 389.
Nippes, balet 318.
 Nisioiu, Ioan 131.
 Nisioiu, Ștefan 131.
 Nisporeni, oraș 141.
 Nistor, Iancu 307, 333, 376, 384,
 387, 392, 396, 397.
 Nistru, fluviu 59, 141, 189.
 Niță al Sencului, 178; v. Ion al lui
 Gheorghe Moroșan vel
 Mihaiescu.
 noapte 139.
Noaptea Sf Gheorghe, operetă
 națională 318.
 nobilime 363.
 Norievici, Anastasia (căs.
 Dașchievici/Dașchevici) 350
Norocul, piesă de teatru 318.
 notari publici 64, 68, 115, 191,
 213, 218, 256, 270, 299, 353,
 389.
 notiță 175.
 Nour 188.
 Novoselița (Stroiești), sat în

Bucovina 316.
 nume 20, 22, 34, 149, 352, 359,
 374, 387, 397; ~ de rău 379; ~
 literar 352; ~ plebeic 316
 numiri 22, 25, 189.
 nuvelă 109, 137, 188, 259, 371; ~
 istorică 92.

O

oaste 333.
 obicei, ~ sfânt 333; ~ vechi 34, 67.
 observație 355, 363.
 observări critice 142.
 ochi de mare 55.
 Ocna, sat în Bucovina 205.
 oficial la tribunal 358.
 oficianț 374, 387, 389.
 ofițer 164, 219, 236, 346, 397; ~
 în rezervă 316; ~ rus 314; ~
 decorații în grad de ~ 49, 64b,
 83, 98, 100, 120, 220, 228,
 358; ~ ai decorațiilor „Coroana
 României” 298, 342 și „Steaua
 României” 298.
 ofică 219.
 Ohanowicz, Elisaveta (căs.
 Wassilko de Serecki) 363.
Oița pierdută, balet național 318.
 Olanda, stat 137.
 Olariu, Iosif Iuliu 104.
 Olimpia, ? 292.
 Olinescu (Olinschi), Dionisie 59.
 Olinescu (Olinschi), Iulian 59,
 293.
 Olinescu (Olinschi), Marcu 59.
 Olinescu (Olinschi), Radu 59.
 Olinescu (Olinschi), Teofil 59.
 Olinescu (Olinschi), v. Iulian ~,
 Marcu ~, Radu ~, Teofil ~,
 Victor ~.

Olinescu (Olinschi), Victor 59.
 84, 82, 90, 105, 137, 150, 155,
 167, 176, 188, 243, 252, 279,
 281, 321.
 Olinescu 92.
 Olinschi 59.
 Onciu, Ilariu 23.
 Onciul, Adrian (zis și Uțiu)
 cavalier de 317, 333, 363, 390.
 Onciul, Alexandru 60.
 Onciul, Aurel, cavalier de ~ 108,
 142, 202, 317, 333, 390.
 Onciul, Constantin (Costea),
 cavalier de 202, 272, 305, 313,
 317, 318.
 Onciul, Costea 390.
 Onciul, Dimitrie 17, 23, 61, 67, 82,
 322.
 Onciul, Gogu 61.
 Onciul, Grigore 23, 82
 Onciul, Isidor, cavalier de 108,
 232, 317, 390, 396.
 Onciul, Mircea 390.
 Onica, Aristarch 293.
 Onica, Lupa (căs. Sbiera) 293.
 Onica, v. Aristarch ~, Lupa ~.
 operat (operă, lucrare) 262, 282,
 344; ~ comice 83.
 operație, ~ medicală 34, 392.
 Operă 318; ~ din Viena 318; ~
 București 318.
 opere 307.
 operetă 139; ~ națională 318.
 orașe, *passim*; ~ ale Bucovinei
 307; v. Arad, Beiuș, Blaș,
 Brașov, București, Caransebeș,
 Câmpulung Moldovenesc,
 Cernăuți, Cluj, Dorna,
 Dorohoi, Gura Humorului,
 Liov, Lublin, Lugoj, Kiev,
 Moscova, New York, Orșova,

Praga, Petroșani, Petroburg,
 Rădăuți, Solca, Storojineț,
 Suceava, Viena, Vijnița etc.
 orator 198, 272, 387; ~ designat al
 "Junimii" 198.
 orațiune 108; ~ către popor 333.
 orașel 307, 339, v. Solca, Vama,
 Vijnița.
 ordine (decorații, medalii) 49, 64b,
 86, 228, 241; v. Coroana de Fier,
 Coroana României, Fr. Josef, St.
 Leopold, Răsplata muncii pentru
 învățământ, *Signum laudis*.
 Steaua României
 ordonanță (a unui ofițer) 342.
 orfani 276, 298, 346, 356.
 organul oficios 331.
 Orhei, județ 340.
 Oroancă, v. Voronca 43.
 Orșova 362.
 Osias Kahane 77.
 Ostafi, Eugen 340.
 Ostafi, v. Eugen ~. 340.
Österreichische Richterzeitung,
 publicație periodică 278.
 Ostrița, sat în Bucovina 186, 350,
 365.
 Ostrovul Atlantis 51.
 Othon Tarnavski 37.

P

„președintele Sudului”, v. Mihai
 Teliman.
 Paczynski, Cecilia (căs. Dan) 116.
 pahare de apă 217.
 Pajura Neagră, hotel din Cernăuți
 43.
 Palamarescu, Gheorghe 83.
Palaneția, foaie umoristică 384.
 palat, ~ regal 397; ~ căilor ferate

(din Cernăuți) 228; ~
 Mitropoliei (din Cernăuți) 329,
 347;
 Palestina, regiune 175.
 Palievici (Slawitzki), spița
 neamului. 391.
 Palievici, Alexandru 391.
 Palievici, Ana (căs. Cuparencu)
 391.
 Palievici, Constantin 321a, 391.
 Palievici, Domnica (căs.
 Chibidevici) 391.
 Palievici, Emanoil 64b.
 Palievici, Emanuil 391.
 Palievici, George 391.
 Palievici, Gheorghe 391.
 Palievici, Ioan 321, 391.
 Palievici, Leon 391.
 Palievici, Maria (căs. Sauciuc)
 391.
 Palievici, Maria (căs. Sauciuc)
 64b.
 Palievici, Maria (căs. Zazonti)
 391.
 Palievici, Mihai 391.
 palindroame, specie literară, 255.
 palton 173.
 Panca, sat în Bucovina 321a, 391.
 panglica lată, tricoloră a "Junimii"
 125, 179, 217, 249, 263, 299,
 306, 338, 354, 371, 384.
 Pann, Anton 80.
 Pantasi, Constantin 318.
 Pantasi, Nadina 318.
 Pantazi, Grigore 313, 317, 318.
 Pantazi, Grigore, cavaler de ~
 318.
 Panțu, Zacharia 118.
 parale (clase paralele) române
 134.
 paralelă literară 374, 385.

Paray 10.
 pareimie juridică 133.
 Parlament, ~ din Viena 256; ~
 României Mari 307.
 parodie 93.
 parohi, preoți ~ 2, 5, 6, 8, 10, 11,
 13, 14, 18, 20, 22, 26, 30, 33,
 34, 35, 36, 37, 40, 43, 44, 48,
 50, 54, 56, 57, 58, 59, 62, 63,
 64, 64b, 66, 67, 68, 81, 83, 87,
 90, 100, 102, 103, 109, 116,
 118, 120, 128, 129, 131, 135,
 137, 142, 149, 154, 163, 164,
 168, 172, 177, 178, 179, 185,
 186, 187, 188, 189, 190, 193,
 194, 195, 199, 208, 214, 217,
 215, 218, 219, 220, 221, 241,
 243, 244, 245, 246, 248, 251,
 254, 255, 260, 262, 274, 279,
 290, 292, 293, 294, 300, 301,
 314, 321, 321a, 327, 332, 335,
 336, 340, 342, 344, 350, 353,
 358, 362, 363, 365, 371, 382,
 387, 391, 396; în New York
 314; ~ pentru spitale și
 institutele similare din Cernăuți
 363.
 parohie 47, 172, 245, 251.
 Partidul Poporului 333.
 Partidului Democrat al Unirii 307.
 Partidului Național Român din
 Bucovina 307, 333.
 pastel 142.
 pașaport 307.
 Pașcan 63.
 Pașcan, ? (soția lui Gheorghe
 Coclici) 223.
 Pașcan, Dimitriu 28.
 Pașcan, Ioan 186, 187.
 Pașcan, Isidor 19.
 Pașcanu, Andreiu 223.

- Patac, Irena 238.
 patimă 22; ~ beției 178.
 Patraș, Aglaia (căs. Dolinski) 248.
 Patraș, Apoloniu 269.
 Patraș, Elena (căs. Grigorovici) 109.
 Patraș, Eugenia (căs. Tarnavski) 103.
 Patraș, Ioachim 103.
 Patraș, Teofil 356.
 Patraș, Toader 248.
Patria, ziar din Cernăuți 59, 159, 255, 276, 365, 371, 371, 397.
 Paulovici, Ioan 366.
 Pauperitate 80.
Păcală, revistă 178.
 Păltinoasa, sat în Bucovina 168.
 pământuri 397; ~ Bucovinei 333.
 Părhăuți, sat în Bucovina 186, 344.
 părinte (preot) 14, 19, 21, 147, 153, 193, 194, 198, 237, 350, 356, 357, 375.
 părinți „burgeri” 131.
Păstorul, foaia clericală 305.
 Pășcan, Eusebie 319.
 Pătrăuți pe Siret, sat în Bucovina 225, 335, 314.
 Pătrăuți pe Suceava, sat în Bucovina 22.
 Pătrăuți, sat în Bucovina 41, 44, 75, 350.
 Pătrăuțul Turcului, sat în Bucovina 301.
 pârcălab 363.
 Pârtești (de Sus), sat în Bucovina 54, 135.
 Pârteștii de Jos, sat în Bucovina 115.
 Pedagogicul/Pedagogiu (Școala Normală) din Cernăuți 61, 155.
Peneș Curcanul 80.
 penitenciar, confesor la ~ 305.
 Percec, Aurel 370.
 Percec, Mihai 370.
 Percec, Nicolae 370.
 Percec, spița neamului, 370.
 Percec, Zaharia 370.
 perceptor 70, 164; ~șef 153.
 Perec, Gheorghe 370.
 Perec, Ioan 370.
 Perec, Sinclitica 370.
 Perec, Traian 370.
 Perec, Victor 370.
 pereche 179; ~ de boi mari 108.
 persecuții 76, 304.
 persoane 318, 363; ~ înalte bisericești 363.
 personalitate 22.
 petiție de demisie din “Junimii” 217.
 petiții 152, 348, 364, 365; ~ de primire în “Junimii”, *passim*.
 petreceri 229, 313.
 Petrescu, Aristeia (căs. Stefanelli) 47, 350.
 Petrescu, Margareta (căs. Ciuntuleac) 358.
 Petrescu, Maria (căs. Iliuț) 19, 185.
 Petrescu, Victor 216.
 Petroburg, oraș 219.
 Petroșani, oraș 281.
 Petrovici, Ștefan 201.
 Petruc, Teodor 225.
 farmacie, student la ~ 343.
 Piaș, dinastie poloneză 391.
 Piedecăuți, sat în Bucovina 141.
 Pieta, președintele Tribunalului 256.
 Pihuleac, ? (soțul Icăi Popescu) 19.

- Pimen, mitropolitul Moldovei
106, 175; v. și Petru
Georgescu.
- Pimpernel, v. Cornel Nastasi.
- Pintilescu, Paraschiva (căs.
Mironovici) 186.
- Piotrovschi, Arcadie 353.
- Piotrovschi, Ioan 353.
- Piotrovschi, Leontina (căs.
Marian) 168.
- Piotrovschi, Samuil 185.
- Piotrovschi, v. Arcadie ~, Ioan ~,
Maria ~, Samuil ~, Silvia ~.
- Piotrovschi, v. Petrescu.
- Piotrovschi, v. Piotrovschi-
Petrescu.
- Piotrovschi-Petrescu, Aglaia (căs.
Zotta) 299.
- Piotrovschi-Petrescu, Arcadie
299.
- Piotrovschi-Petrescu, Aristița
(căs. Stefanelli) 304.
- Piotrovschi-Petrescu, Samuil 375.
- Piotrovschi-Petrescu, v. Aglaia ~,
Arcadie ~, Aristița ~, Eufrosina
~, Samuil ~, Victor ~.
- Piotrovschi-Petrescu, v.
Piotrovschi.
- Piotrovschi-Petrescu, Victor 375.
- Pipoșiu, Pompiliu 174
- Piteiu, Petru 45, 65.
- Piteiu, stradă din Cernăuți 242.
- Piticar, Gheorghe 61, 249, 340.
- Piticar, Ioan 340.
- Piticariu v. Bujor ~, Elena ~,
Felicia ~, Florica ~, Georgeta
~, Gheorghe ~, Ilie ~, Ioan ~,
Maria ~, Petru ~.
- Piticariu, Elena 182.
- Piticariu, Felicia 182.
- Piticariu, Georgeta 182.
- Piticariu, Ilie 182.
- Piticariu, Petru 182.
- Pițul, Minodora (căs. Coca) 7.
plasă 287; v. Dragomirna.
- Plavalar, sat în Bucovina 212.
- pledoarii, ~ în limba română 237.
- plenul extraordinar 310.
- Pleşca, ? (soțul Axeniei Iliuț) 19.
- Pleşca, Axenia (căs. Iliuț) 19.
- Pleşca, Irimie 19.
- Plopul, sat în Bucovina 118.
- poet 275, 318, 352, 371.
- poezii 10, 80, 92, 97, 118, 133,
137, 142, 144, 168, 173, 182,
199, 278, 283, 309, 318, 352,
376, 392; ~ lirică 371; ~
patriotică 397; ~ populare 182,
292.
- Pohață, Alexandru 143.
- Poiana Stampei, sat în Bucovina
244.
- Pojoga, ? (soțul Mariei Iliuț) 19.
- Pojorâta, comună în Bucovina
339.
- Pola, oraș în Dalmația 396.
- Poliș, Romul 296
- politician 10, 33.
- poliția de stat 284.
- polonezi 191, 203.
- Polonia, stat 10, 137, 203, 316.
391; Căile Ferate din ~ 298;
Împărțirea ~ 397.
- Polonic, Aurel (Baron Linguriță)
345.
- Polonic, Aurelia (căs. Gheorghiu)
99.
- Polonic, Constantin 95, 344.
- Polonic, Elena (căs. Bocancea)
344.
- Polonic, Elena 344.
- Polonic, Lucia 164, 330.

- Polonic, Nicolae 95.
 Polonic, Victor 164, 330, 345.
 Pomârla, sat în județul Dorohoi 25, 54, 80, 83, 99.
 Pompei, oraș antic din Italia 1.
 Pop, Lacăr 158.
 Pop, Simion 396.
 Pop, Vasile 168.
 Popa Andrei de la Uidești 172, 178.
 Popescu (Albescu), Gheorghe 24.
 Popescu, Alexandru 29.
 Popescu, Constantin 324.
 Popescu, Dimitrie 120, 292.
 Popescu, Dimitrie I. 392.
 Popescu, Ecaterina (căs. Bendevschi) 120.
 Popescu, Elena (căs. Avram) 356.
 Popescu, Elena (căs. Morariu) 22.
 Popescu, Elisaveta (căs. Sauciu) 180.
 Popescu, Emil (Emilian) 25, 90.
 Popescu, Eufrosina (căs. Piotrovski-Petrescu) 375.
 Popescu, Georgi 19.
 Popescu, Gheorghe 371.
 Popescu, Ica (căs. Pihuleac) 19.
 Popescu, Ioan 19.
 Popescu, Ioniță 371.
 Popescu, Lala 25.
 Popescu, Lița (căs. Popovici) 371.
 Popescu, Lița (căs. Sperber) 371.
 Popescu, Maria (căs. Iurco) 18.
 Popescu, Nicolae 19.
 Popescu, Octavian (Tacu) 25.
 Popescu, Orest 14, 264.
 Popescu, Oreste (Ortisie) 26, 374.
 Popescu, Ortisie (Oreste) 26, 374.
 Popescu, preotul din Horodnicul de Jos 278.
 Popescu, Ștefan 371.
 Popescu, Tacu 90.
 Popescu, Talistrada (căs. Reuțu) 278.
 Popescul, Emilian II 144.
 Popescul, Epifanie 105.
 Popescul, Leon 243.
 Popescul, Modest 243.
 Popescul, Octavia 292.
 Popescul, Policarp 90.
 Popescul, Ștefan 93.
 Popescul, Ștefan P. II 109, 145.
 popor 7, 168, 182, 333, 349, 384;
 ~ adunat 333; comers festiv cu ~ 333; limba ~ 359; orațiune către ~ 333; ~ român 182, 198, 369; simțul național în 313 ~.
 poporean 359.
 Popovic, Savastița 142.
 Popovici Bănățeanul, George (Gheorghe) 113.
 Popovici- Desseanu, v. Adrian ~.
 Popovici, , Constantin E. 264.
 Popovici, ? (căs. Grigorcea) 316.
 Popovici, ? (soțul Anei (Lița) Dracinski) 30.
 Popovici, Alecu 191, 240, 258, 264, 289, 293, 307, 333, 356.
 Popovici, Alecu II 297, 311, 317.
 Popovici, Alexandru 49, 76.
 Popovici, Alexandru G. 76.
 Popovici, Ambrosie 327, 332.
 Popovici, Ambrozie 30, 142.
 Popovici, Anatolie 30, 142.
 Popovici, Andrei 142.
 Popovici, Aspazia (căs. Popovici) 86.
 Popovici, Aurel 358.
 Popovici, Catinca (căs. Mihalciuc) 193.
 Popovici, Clement Constantin 100.

- Popovici, Constantin (Clementie) 15, 264.
- Popovici, Constantin (zis Domnul) 118.
- Popovici, Constantin 30, 86, 240, 264.
- Popovici, Constantin, cavaler de ~ 127, 240.
- Popovici, Constanța (căs. Rațiu) 142.
- Popovici, Cornel 67, 76, 325.
- Popovici, Dimitrie 94, 213.
- Popovici, Domnica (căs. Gheorghiu) 99.
- Popovici, Dumitru 213, 235.
- Popovici, Elena (căs. Isăceanu) 240.
- Popovici, Eleonora 142.
- Popovici, Epifanie 171.
- Popovici, Eufrosina 76.
- Popovici, Eugen 142, 172.
- Popovici, Eusebi 332.
- Popovici, Eusebie (zis și Sebi Deficitu) 30, 76, 86, 108, 113, 139, 142, 240, 264, 297, 327, 396.
- Popovici, Eusebie II 240.
- Popovici, familie.
- Popovici, George II 133.
- Popovici, Gheorghe 30, 43, 76, 189, 240, 264, 297, 333, 358, 371; conduce Partidului Național Român din Bucovina 307.
- Popovici, Gheorghe E. 113.
- Popovici, Gheorghe II 322.
- Popovici, Glicheria (căs. Romașcan) 76.
- Popovici, Grigore 142, 311.
- Popovici, Hortensia 264.
- Popovici, Ilaria (căs. Ciuntuleac) 358.
- Popovici, Ileana 30.
- Popovici, Ioan 172, 327, 332.
- Popovici, Ioan Leon 142.
- Popovici, Ioan Vasile 142.
- Popovici, Ioniță 30, 172.
- Popovici, Isidor 76.
- Popovici, Iulia (căs. Bumbac/Bumbacu) 142, 327.
- Popovici, Iulia (căs. Tușinschi) 241.
- Popovici, Leon 30, 172, 311, 327, 332, 333.
- Popovici, Leon Ioan 142.
- Popovici, Lonia (căs. Popescu) 264.
- Popovici, Maria (căs. Abager) 86.
- Popovici, Maria 30.
- Popovici, Natalia (căs. Lucaci) 76.
- Popovici, Nicolae 30, 293, 371.
- Popovici, Porfirie 377.
- Popovici, Pulcheria 76.
- Popovici, Radu 94, 213.
- Popovici, spița neamului, 30, 76, 172.
- Popovici, Toader 94, 213.
- Popovici, Traian 61, 142, 172.
- Popovici, v. Baloșescu (Baloșescu-Borșa).
- Popovici, Vasile 30, 142, 265.
- Popovici, Vasile Andrei 142.
- Popovici, Veronica (căs. Mandicevschi) 86.
- Popovici, Vianor 264.
- Popovici, Victor 264.
- Popovici, Victoria 94, 213.
- Popovici, Zaharia 64b.
- Popovici, Dorimedont (Dori) 30, 142, 191, 232, 293, 297, 304, 307, 322, 327, 329, 332, 333, 363, 372, 376, 390.
- Popovici-Desseanu, Adrian (zis

- Sudu Mare) 276, 278, 281, 293, 397.
- Popovici-Desseanu, Ioan 276.
- Popovici-Logothetti, Elena 357.
- Popp, Ghiță 262.
- Popșor, Alexandru 27.
- populație slavă 100.
- Porcius (de), Florian 118.
- Porcius, ? (căs. Procopovici-Procopeanu) 118.
- Porcius, v. Florian de ~.
- poreclă 98, 108, 129, 170, 393.
- portar seminarial 250.
- Porumbescu, Ciprian 7, 8, 10, 14, 17, 43, 44, 67, 380.
- post 66, 245, 262, 276, 297, 329, 387, 288, 396; ~ de econom 279; ~ de profesor 331; ~ de protopresviter 331.
- postavuri 335.
- posturi de conducere în “Junimii”, *passim*.
- poștă 30, 222.
- Poștă Telefon și Telegraf 222, 285, 286, 299.
- potopul slav 260.
- Potopul*, poezie 376.
- poveste 168.
- Povestea soarelui*, feeria 318.
- poză 223.
- practicant 251, 260, 375; ~ de concept 176; ~ în drept 339.
- Praga, oraș 189, 338, 358, 369; piesă de teatru reprezentată la ~ 318.
- praxă 79.
- prăbușire 357; ~ Austriei, 228, 299.
- Prăvălia română*, publicație periodică 356.
- Preda, Dionisiu v. Nico ~.
- Preda, Parascheva (căs. Comoroșan) 83.
- Preda, Parascheva 83.
- prefecturi 98, 182; ~ județului Cernăuți 263; ~ din Lugoj 182; ~ (căpitănia) din Roveretto 219
- prefecți de județe 46, 287, 318, 374, 392; ~ seminarial 251.
- prelegeri 1, 17, 22, 24, 47, 51, 55, 61, 79, 81, 88, 92, 108, 109, 144, 147, 175, 182, 196, 198, 199, 230, 235, 242, 262, 275, 278, 283, 292, 305, 314, 333, 338, 349, 359.
- Prelici, Eusebie 398.
- Prelici, Hermine (căs. Procopovici) 67.
- Prelipcean, Vasile 62.
- preoți 14, 15, 19, 20, 21, 22, 33, 34, 40, 41, 47, 66, 72, 83, 99, 100, 103, 115, 118, 131, 140, 141, 142, 153, 154, 168, 172, 175, 186, 190, 197, 199, 204, 215, 208, 211, 215, 220, 223, 225, 264, 298, 333, 335, 340, 363, 365, 374, 394; v. cooperativă ~ Atanasie Gherman 365; ~ militar 363.
- preoțime 7, 149; ~ bucovineană 7.
- preparator 118.
- presă 93, 108, 317, 327, 386, 396.
- presbiter (presviter) 183, 251, 363.
- președintă 357.
- președinte, ~ ai “Junimii” 1, 17, 36, 43, 47, 49, 52, 59, 61, 61, 67, 79, 80, 83, 86, 91, 94, 96, 108, 113, 115, 132, 133, 139, 141, 142, 147, 160, 172, 178, 183, 185, 198, 202, 213, 217, 229, 232, 234, 235, 239, 263, 272, 278, 297, 307, 316, 329,

333, 338, 349, 356, 359, 360,
 365, 374, 375, 384, 387, 392,
 396, 397; ~ ad-hoc al
 “Junimii” 387, 392; Academiei
 Ortodoxă 305; Academiei
 Române 61; ~ Arboreasei 17; ~
 Astrei 113; al Societății
 Generale de gimnastică din
 Cernăuți 256; ~ Clubului 47; ~
 Comisiunii Interimare a
 “Junimii” 288; ~ Comisiunii
 Literare a “Junimii” 262, 282,
 283, 347; ~ Comisiunii
 Revizuitoare a “Junimii” 233,
 245, 272, 297, 307, 313, 319,
 329, 344, 396; ~ Comitetului
 balului “Junimii” 241, 256, 288;
 ~ Curții de Apel 241, 292; ~ de
 onoare al “Junimii” 139, 393.; ~
 de tribunal 299, 313; ~
 filialelor “Junimii” 41, 86, 185,
 267, 270, 342, 392; ~ Juriului
 de Arbitri al “Junimii” 202,
 269, 272, 283, 306, 309, 229,
 236, 349; ~ Partidului Național
 Român 333; ~ secției
 monumentelor istorice în Banat
 113; ~ „Sudului” 276; ~
 Școalei române 307.
 președinție 182; ~ Societății
 “Junimii” 254.
 pretor 116, 287.
 preț 108.
 prezident ad hoc 359.
 prezidiul guvernial 219.
 Pridie, Atanasie 109, 299.
 Pridie, Gheorghe (Didică) 299.
 Prilucile Tomei, toponim în Vama
 307.
 primari 20, 178, 307, 314, 316,
 370, 376.
 Primăria Cernăuți 311, 315.

primăvara 283.
Primăvara, poezie 283.
 prim-consilier (funcționar) 64,
 116, 299, 318; ~ administrativ
 189; ~ financiar 260.
 prim-ministrul austriac 219.
 prim-președinte, ~ al Curții de
 Apel 241; ~ al Tribunalului
 293, 312.
 primul comers festiv cu popor
 333.
 primul econom 137.
 Primul Război Mondial (Marele
 Război) 24, 47, 83, 98, 147,
 149, 186, 189, 191, 212, 226,
 250, 256, 287, 288, 299, 305,
 307, 316, 333, 338, 339, 342,
 344, 345, 357, 363, 365, 387,
 397.
 principe moștenitor 175, 189, 217,
 220, 229, 333; v. Rudolf ~.
Principibus Palatinus 212.
 principiu 376; ~ de rasă și religie
 150; ~ naționalităților 47; ~
 oportunismului 376.
 prinț 363, v. Leo Wittgenstein.
 Prisăcăreni, comună și moșie în
 Bucovina 289, 316, 357;
 primar în ~ 316; proprietar în ~
 316.
 prizonieri 256, 396.
 probă a societății Armonia 263.
 Proca, George 331.
 procese 19, 26, 49, 237, 397; ~
 Arboreasei 26, 33, 49, 67; ~
 câmplungenilor 99; ~-verbale,
passim.
 Procopeanu, Aurel 142, 158.
 Procopeanu, v. Procopovici-~.
 Procopianu, Isidor 118.
 Procopianu, Tit 118.

- Procopianu, Titus 158.
 Procopianu, v. Procopeanu.
 Procopovici, Alexandru 67, 86, 220, 256.
 Procopovici, Alexie 74.
 Procopovici, Arcadie 103.
 Procopovici, Atanasie (zis și Graf Kolotylo) 219.
 Procopovici, Constantin 67, 74.
 Procopovici, Dimitrie 219.
 Procopovici, Emanuil 72a.
 Procopovici, Emil (Emilian) 74, 373
 Procopovici, Eulampie 67, 220, 223, 224.
 Procopovici, Eusebie 383.
 Procopovici, Grigore (Hrețco) 49.
 Procopovici, Hrețco (Grigore) 49.
 Procopovici, Ioan 74.
 Procopovici, Isidor 158.
 Procopovici, Margareta 67.
 Procopovici, Niculina 86.
 Procopovici, Octavia (căs. Androhovici) 67.
 Procopovici, Orest 74.
 Procopovici, Saveta (căs. Überall) 67.
 Procopovici, Severian (Moș Severin) 67.
 Procopovici, Severin 72a, 83, 118, 220
 Procopovici, spița neamului, 67.
 Procopovici, Tica 67.
 Procopovici, Vasile 67.
 Procopovici-Procopeanu, Aurel (A.Pr.) 80, 118.
 Procopovici-Procopeanu, Blanca (căs. Pap) 118.
 Procopovici-Procopeanu, Claudia (căs. Zaloziecki) 118.
 procurator 175.
 procuratură 175; ~ de finanțe 175, 333.
 procurist 290.
 procuror 43, 241; ~ general 241.
 profesori 1, 3, 4, 7, 10, 11, 15, 19, 25, 30, 34, 43, 49, 54, 59, 61, 64, 64b, 66, 67, 72, 74, 79, 86, 83, 88, 94, 98, 99, 100, 113, 115, 128, 137, 142, 147, 154, 155, 174, 175, 182, 186, 207, 224, 230, 245, 318, 319, 338, 345, 346, 354, 359, 384, 391; ~ de fizică 282; ~ de matematică 282; ~ de religie 11, 19, 208, 301, 334; titulari definitivi 137, 155, 251, 301, 331, 338; ~ în Arad 322; ~ în Iași 359; ~ în Suceava 396; ~ la facultate 314; ~ la Seminarul arhidiecezan din Sibiu 331; ~ la Școala Reală Superioară 298; ~ legendar 307; ~ provizoriu 251, 331; ~ secundar 59; ~ suplinitor 66, 94, 118, 137, 155, 220, 354; ~ universitari 15, 61, 64, 64b, 68, 79, 99, 100, 108, 113, 154, 163, 175, 228, 232, 240, 297, 298, 363, 379, 341, 376; ~ Lendenfeld 338.
 proiecte 355, 359.
Prometeu, piesă 318.
 propagandă 215, 237, 307.
 proprietari, ~ de moșii 91, 120, 139, 150, 153, 316, 329, 340, 342, 357, 395, 397; ~ mari de moșii 148, 209, 310, 318, 287.
 proprietate 371.
 propuneri 147, 375, 397, 275.
 proscris 304.
 protejatul Guvernului 333.
 protest ~ telegrafic 304.

protoiereu 19, 172, 245.

protoiratului Mercurii 331.

protopapa catedral 7.

protopop 10, 21, 19, 34, 57, 63,
64, 96, 99, 100, 103, 113, 128,
149, 185, 205, 225, 241, 338,
311, 331, 346, 350, 256, 358,
371, 375, 397, 397, 294; ~ de
Vașcău județul Bihor 276; ~
districtual 137; ~ județean 64b;
~ stavrofor 324.

protosincol 104, 147.

Protzak, Alfred 176.

Prozac, Alfred 176.

Pruncul, Bogdan (Asfadur) (zis și
Bubțiu) 212.

Pruncul, Gregor 212.

Pruncul, Mihael (Miseac) 212.

Pruncul, spița neamului, 212

Prut, râu 9, 43, 148, 189.

Pseudonim, ~ jurnalistic 230; ~
literar 230, 392.

publicație 14, 86, 175.

publicații periodice, v. *Căalendarul
poporului bucovinean*,
Deșteptarea, *Candela*,
“Junimii” literară.

Pucioasa, sat în Bucovina 54.

Pumnul, Aron, lingvist 198, 245.

puttare, ~ fără tact 263; ~
pătămătoare pentru Societatea
“Junimii” 275; ~ ușuralnică
382.

Pușcariu. Ioan, cavaler 133.

Puticiu, Traian 160.

Putna, mănăstire 19; Serbare din
1904, de la ~ 333, 356.

Putna, sat în Bucovina 19, 35, 43,
47, 54, 90, 167, 335; filiala
“Junimii” din ~ 41; serata din ~
338.

Putna, sihăstria ~ 19.

R

„România Jună”, societate
academică 10, 17, 45, 47, 54,
100, 263, 316, 317, 329, 358,
363, 375, 390, 292, 397.

Rachmistriuc, cantor catedral 204.

Radu Vodă, stradă din București,
224.

Ragusa, localitate în Dalmația
260.

Raiffeisen, bancă 120.

ram, al unui neam 189.

Rampa, publicație periodică 318.
rang 189, 287, 363.

rapoarte 368, 379; ~ anuale ale
“Junimii”, *passim*; ~ anual
suprasolvit 313; ~ *anual verde*
al “Junimii” 238, 242, 347,
376, 379; ~ Comisiei
Revizuitoare 260, 267, 272,
281, 340, 384; conferință
publicată în ~ anual 307; ~ de
la Cluj 376; ~ special 177.

Rarancea, sat în Bucovina 64,
316.

Rarăul, poezie 376.

Rațiu, Gherasim, episcopului 276.

Rădăuți, județ, 7, 18, 21, 23, 30.
34, 40, 57, 66, 79, 91, 163,
186, 190, 222, 254, 274, 278,
283, 374.

Rădăuți, oraș, 4, 45, 66, 68, 96,
115, 120, 134, 232, 256, 273,
294, 342, 342, 354, 356, 371;
liceu german în ~ 11, 120, 134,
217; bacalaureatul luat la ~
219; filiala “Junimii” din ~ 270,
374; filiala «Clubul român» din
~ 307, 360; Internatul de băieți

- români din ~ 307; liceu din ~ 219, 222, 254, 292, 344, 360, 363, 371, 374, 377, 391; serata din ~ 217; studiile în ~232; școală de fete din ~ 371; școala primară din ~ 222, 278; Școala Română din ~ 307; tribunal din ~ 342.
- Răileanu, Varlaam 107, 175.
- răpire, ~ Bucovinei 10, 232.
- Răpujineți pe Nistru, sat în Bucovina 59, 279.
- Răsplata muncii pentru biserică cl. I, decorație 120
- Răsplata muncii pentru învățământ, medalie jubiliară 220
- Răspopeni, sat județul Orhei 340.
- Răusenii, sat în Bucovina 168
- Răut, râu 278.
- război mondial, v. Primul Război Mondial.
- război, ~ turco-polone 203; v. Primul Război Mondial.
- răzeși 43, 241, 248, 256, 397; ~ înstăriți 340; ~ români 228; v. Dolinschi.
- Râmnicu Vâlcea, oraș 129.
- Râpan, Maria (căs. Avram) 356.
- Râșnov comuna județul Brașov 331.
- râul Răut 278.
- recensiune 374, 392.
- rector (rectorat) 63, 107, 338, 363, 384; ~ seminarial 38, 371.
- redactarea Regulamentului Comisiuni Literare 306.
- redactori 174, 365, 397; ~ responsabil 159; ~ responsabil 331.
- redacție 365.
- referent la „k. k. Kreiskommando” 316.
- reforma administrativă a Căilor Ferate 228.
- refugiat polon 22.
- Regat 299; ~ Vechi 150; v. și Vechiul ~.
- rege 10, 175, 363; ~ polon 10.
- Regele Ferdinand, stradă din Cernăuți 366.
- regiment 70, 98, 137, 357, 363, 396; ~ de husari 357.
- Regimentul 16 Husari „Contele Clem Gallas” din Cernăuți 217.
- Regimentul 4 Artilerie de cetate din Pola 396.
- Regimentul 41 Infanterie din Cernăuți 41, 70, 137, 293, 298, 333, 342, 345.
- Regimentul 9 Dragoni din Jucica 363.
- Regimentul II de Artilerie din București 98.
- registre 217, 363; ~ festiv al “Junimii” 363; ~ mitrical 10.
- regulamentul “Junimii” 352, 359, 376, 283, 289, 293, 297, 376.
- Regulamentul organic 175.
- Regulare financiară 190.
- Reguș, Maria (căs. Burac) 149.
- religie 7, 11, 19, 175; profesor de ~ 301, 334.
- Rem Modest Sbiera 230, 293, 306, 347, 376, 379.
- reprezentare, ~ teatrală 139, ~ teatrale-muzicale 313.
- Repta, mitropolit 208.
- reromânizare 43.
- reședință mitropolitană 9, 376.
- retragerea rușilor din Bucovina 316.
- Reur, Violeta (căs. Popovici) 76.

- Reut, v. Răut. 278.
 Reuț, familie 278.
 Reuțu, Dimitrie 278.
 Reuțu, Gavril 278.
 Reuțu, Luca 278.
 Reuțu, Pompei 278.
 Reuțu, Romeo 278.
 Reuțu, Romul 278.
 Reuțu, spița neamului, 278
Revista Bucovinei 307.
Revista politică, publicație periodică 174.
 reviste 278, 307 (v. *Wahrheit, Österreichische Richterzeitung*); ~ “Junimii” 272 (v. *Încercări literare, “Junimii” literară*); ~ teologice și bisericești 255.
 revizuire 376.
 Revna, sat în Bucovina 64, 103.
 revoluție 87, 213; ~ din 1848 – 245, 298; ~ lui Horea, Cloșca și Crișan 87.
 rezoluțiunile 333.
 Rocneanu, Vasile (Basiliu) 31.
 Rodna Veche, sat în județul Bistrița-Năsăud 118.
 Rogojești, sat în Bucovina 15, 139, 321, 391.
 rohatcă 43.
 Rohozna, sat în Bucovina 41, 316.
 Rolsberg, Eva, baronesă (căs. Wassilko de Serecki) 363.
 Roma, oraș 352.
 Roman, tatăl Anei, 250.
 romani 349.
Romänische Revue, publicație periodică 17.
 romano-catolici 245.
 Romanovici, Ana (căs. Bucevschi) 250.
 Romanovici, Monica (căs. Tarnoviețchi) 298.
 Romanovici, Nicanor 298.
 romanță 137.
 română, v. limba ~; clasă paralelă de ~. 278.
 Românești, sat în Bucovina 33, 67, 220, 391.
 români 47, 55, 75, 88, 103, 113, 118, 124, 133, 149, 186, 232, 252, 260, 281, 307, 353, 339, 354, 356, 363, 365, 397; ~ din Bucovina 17, 293, 307, 333; ~ închiși 287; ~ oprimați 307; stenograf ~ 298; suveran ~ 397; ~ voluntari ~ 307.
 România 115, 118, 147, 175, 207, 208, 318, 319, 365.
 România Mare 182, 217.
 românism 7, 48, 293.
 Ropcea, sat în Bucovina 391.
 Ropcean, Vasile 282.
 Rosalia, ? (căs. Voloșciuc) 232.
Rose de amiază-zi, balet 318.
 Rosmeteneanu 199.
 Roșă, sat în Bucovina 43, 87, 240, 189, 340, 350.
 Roveretto, oraș în Tirolul de Sud 219.
 Rudolf, principele moștenitor al Austriei 175, 189, 217, 220, 229, 333.
Rumänische Revue 232.
 rusă, v. limba ~.
 Rusia 304, 307.
 rusnac 9.
 Russie, hotel din Cernăuți 371.
 ruși 178, 188, 288, 316, 339, 356; ofițer ~ 314.
 Ruși, parte din Uidești numită „Între ~” 178.

Ruși, sat în Bucovina 115.
 Rușii Mănăstioarei, sat în
 Bucovina 142, 172, 332, 333.
 Rușii Moldovița, sat în Bucovina
 217, 344.
 ruteană, v. limba ~.
 ruteni 115, 149, 333.

S

„St. Leopold”, decorație austriacă
 228.
 Sadagura, sat în Bucovina 150,
 342.
 Sadova, v. Gura ~.
 Sadoveanu, Mihai 188.
 Saghin, Ștefan 246.
 Sala de tir din Cernăuți 229, 235,
 259.
 Sala Sinodală din Cernăuți 61,
 333.
 sală de ședință (a “Junimii”) 229,
 245.
 Salcea, sat în Bucovina 118.
 Salter, Eusebie 94, 173.
 Sandulovici, ? (soțul Mariei
 Abageriu) 290.
 Sandulovici, Gheorghe 290.
 Sandulovici, Ilie 290.
 Sandulovici, Ioan, 290.
 Sandulovici, Nicolae 290.
 Sandulovici, Porfirie 290.
 sanscrită, v. limba ~.
 Sarajevo, oraș 260.
 Sarvis, Lonar 168.
 Sasanizi, v. Asanizi.
 sate, *passim*; ~ semiromânești
 215; ~ ucrainene 215.
*Satira I (evenimentele din 13
 martie)*, poezie 376.
Satira III, poezie 299, 376.

Satul Mare, sat în Bucovina 34,
 246, 335.
 Sauciuc, Dori 64b, 391.
 Sauciuc, Elisaveta 180.
 Sauciuc, Emanuil 64b, 391.
 Sauciuc, familie 64b.
 Sauciuc, Max 64b, 391.
 Sauciuc, Melesima (căs. Luția)
 66.
 Sauciuc, Nicolae (Nicu) 64b, 391.
 Sauciuc, Nicolae 64b, 66, 180.
 Sauciuc, Samuil 180.
 Sauciuc, Teofil 64b, 191.
 Sauciuc, Teofil I 391.
 Sauciuc, Teofil II 391.
 Sauciuc, Valeria (căs. Blându;
 căs. Popovici) 64b, 191, 391.
 Sauciuc, Vasile 180.
 Saveanu, Nicolae (Nicu) 102.
 Savul, Constantin 316.
 săbii, decorație cu ~ 49.
 sănătate 198.
 sâtean 34.
 Săveanu, Emanuil 256.
 Săveanu, Teofil 64b.
 Săveanu, v. Sauciuc.
 Sârbu, Adriana (Adriena) 44, 63.
 Sârbu, Aftanasie 63.
 Sârbu, Aglaia (căs. Scarlat) 63.
 Sârbu, Constantin 63.
 Sârbu, Eusebie 63.
 Sârbu, Ioan 44, 63.
 Sârbu, Mihai 138.
 Sârbu, Petru 63.
 Sârbu, Temistocle 63, 336.
 Sârghi, Galafira (căs. Blându)
 191.
 Sbiera, ? (căs. Siretean) 293.
 Sbiera, ? (soțul Anei Iliuț) 19.
 Sbiera, Aftanasă 293.
 Sbiera, Alexandru 293.

Sbiera, Ana (Lița) (căs. Popovici) 293.
 Sbiera, Catrina (căs. Luță) 293.
 Sbiera, Constantin 19, 293.
 Sbiera, Cristofor 293.
 Sbiera, Daria (căs. Zavadovschi) 301.
 Sbiera, Decebal 293, 347, 376, 379.
 Sbiera, Domnica 293.
 Sbiera, Dumitru (numit și Ștefan) 293.
 Sbiera, Ecaterina (căs. Luția) 66.
 Sbiera, Ecaterina 293.
 Sbiera, Elisaveta (căs. Vlădeanu) 293.
 Sbiera, Eudochia 293.
 Sbiera, Gheorghe 190, 244, 301.
 Sbiera, Gheorghe N. 293.
 Sbiera, Gheorghe Șt. 293.
 Sbiera, Gheorghi 19.
 Sbiera, I. G., v. Ion Gh. Sbiera.
 Sbiera, Ion 293.
 Sbiera, Ion Gh. 4, 49, 66, 190, 293, 347, 376, 379.
 Sbiera, Ion N. (Ioniță) 293, 294.
 Sbiera, Ion T. 293.
 Sbiera, Ionel 293.
 Sbiera, Macrina (căs. Donisan) 293.
 Sbiera, Marcel 293.
 Sbiera, Maria (căs. Colban) 293.
 Sbiera, Mihai 293.
 Sbiera, Neculai 293.
 Sbiera, Nicolae 190, 294, 371.
 Sbiera, Nicolae G. 293.
 Sbiera, Paraschiva (căs. Teleagă) 293.
 Sbiera, Partenia 293.
 Sbiera, Radu 293, 333, 347, 376, 376, 379.

Sbiera, Romul 293.
 Sbiera, Smaranda (căs. Teleagă) 293.
 Sbiera, spița neamului, 293, 294, 347.
 Sbiera, Ștefan (numit și Dumitru) 293.
 Sbiera, Ștefan 132, 190, 237, 242.
 Sbiera, Ștefan N. 293.
 Sbiera, Tecla (căs. Teleagă) 293.
 Sbiera, Toader (Tudorachi) 293.
 Sbiera, Traian 293, 347, 349, 376, 379, 384.
 Sbiera, Ursachi 293.
 Sbierenii, v. Sbiera 293.
 Sbumbac, Sever 3, 142, 345.
 Scalat, Modest 63.
 Scalat, Octavian 256, 399.
 Scalat, Ștefan 170.
 Scarlat, ? (căs. Gribovski) 170.
 Scarlat, ? (soțul Aglaiei Sârbu) 63.
 Scarlat, spița neamului, 399.
 Schiller 22.
 schiță 17, 355, 384; ~ biografică 282; ~ istorico-naturală 118.
 Schmiedt, Wilh 83.
 scrieri 81, 144, 182, 262, 267; ~ catehetice 182.
 scriitoare 43, 329.
Scriptură, Sfinta ~ 175.
 Sebi „Deficitu”, v. Eusebie Popovici.
 secretar 374; ~ al consistoriului arhiepiscopiei 331; ~ al Societății pentru Cultură și Literatură Română în Bucovina» 333; ~ al Societății Academice „Bucovina” 222; ~ comunal 290, 335, 374; ~ de interne al Societății Academia Ortodoxă 223; ~ de stat pentru

- Comunicație 298; ~ de stat pentru Interne 333; ~ de tribunal 52; ~ directorului 345; ~ eparhial 250; ~ general al Ministerului Bucovinei 307; ~ general de Interne al Bucovinei 304; ~ general la Ministerul Comunicațiilor 228; ~ de stat pentru comerț din Cernăuți 228.
- secretari (I și II) ai Societății Academice „Junimii” 17, 22, 23, 23, 43, 53, 55, 75, 76, 78a, 86, 91, 93, 94, 100, 109, 115, 133, 144, 145, 151, 159, 177, 182, 190, 196, 198, 207, 213, 217, 230, 235, 237, 245, 246, 251, 259, 262, 276, 284, 283, 293, 304, 307, 316, 328, 329, 333, 345, 349, 356, 376, 387, 390, 394, 397; ~ ad hoc 239, 262, 278, 304; de externe 142, 272; ~ supleant 251.
- secție 397; ~ activă 333.
- secțiuni ale „Junimii”, *passim*; ~ Literară a „Junimii” 384, 397 (v. Comisiunea Literară); ~ muzicală ai „Junimii” 397.
- secundant, adjunct 392.
- Securicenii, sat în Bucovina 212.
- Sedelmayer, Iuliu 19.
- Seghedin, oraș 251.
- Seidl, ? (căs. Comoroșan) 68.
- Seletin, sat în Bucovina 191, 391.
- Semaca, Elena (căs. Iliuț) 19, 185, 300.
- seminar, ~ clerical, 226; ~ greco-oriental din Cernăuți 391; ~ teologice 15, 34, 80, 107, 178, 220, 335, 360, 365, 391; ~ din Cernăuți 15, 34, 80, 178, 220; ~ Veniamin din Iași 107.
- senat, ~ academic 342, 363; ~ Universității din Cernăuți 329, 335.
- senator 278, 376.
- senior 191, ~ al Societății academice Bucovina 51, 68a, 191, 234; ~ plenului „Junimii” 392.
- Sentinela*, publicație periodică 43, 356.
- serate ale Societății Academice „Junimii” 59, 119, 135, 139, 185, 217, 235, 239, 249, 262, 270, 297, 298, 310, 317, 318, 333, 338, 358, 392, 396, 397.
- serbări 220, 397; ~ din 1904 de la Putna 43, 47, 333.
- Serbia, stat 257.
- Sereki, v. Serețchi (Wassilko)~
- Seretean (Ciobotariu), Eufrosina 34.
- Seretean (Ciobotariu), Eugenie 34.
- Seretean (Ciobotariu), Ilarie 34.
- Seretean (Ciobotariu), Ilariu 34.
- Seretean (Ciobotariu), Partenie 34.
- Seretean (Ciobotariu), Ștefanachi 34.
- Seretean (Ciobotariu), v. Domnica ~, Eufrozina ~, Eugenie ~, Ilarie ~, Partenie ~, Octavian ~, Ștefanachi ~.
- serviciu (loc de muncă) 33, 164, 189, 287, 333, 375; ~ administrativ 113, 118, 212, 260; ~ Administrației Financiare din 260; ~ Căilor Ferate 298; ~ Direcțiunii de Finanțe din Cernăuți 375; ~ divin 374; ~ statului 288; suspendat din ~ 333.
- Severian, v. Severin.

- Severin, județ 113.
 Sf Ilie, sat în Bucovina 282.
 Sf. Gheorghe, sat lângă Năsăud 338.
 Sf. Gheorghe, sărbătoare 139.
 Sf. Leopold, decorație 86.
 Sf. Nicolai, biserică din Cernăuți 172, 305.
 Sf. Nicolai, biserică din Suceava 20.
 Sf. Onufrei, sat și moșie în Bucovina 292.
 Sf. Parascheva, biserică din Cernăuți 137, 163, 164, 187, 305, 391.
 Sf. Treime, biserică din Cernăuți 346.
 Sf. Vineri, personaj de basm 262.
 Siberia, regiune 188, 288, 307.
 Sibiu 175, 255; Seminarul arhidiecezan din ~ 331, consilier arhiepiscopesc în ~ 331, Mitropolia din ~ 331.
 Sidorovici, Teofil 228.
 Signum laudis, decorație 49.
 Sihăstria din Putna 19.
 Simiganovschi, Vichentie 255.
 Simighinovici, Eugen 68a.
 Simion, ? 186.
 Simionovici, Samuil 35.
 Simionovici-Venti, Teofil 134.
 simțul național 313.
 Sinaia, oraș 397.
 Sinăuți, sat în Bucovina 199.
 sinet 368.
 sirector 19.
 Siret, oraș 4, 33, 34, 38, 41, 43, 47, 56, 57, 66, 98, 115, 139, 155, 174, 175, 220, 269, 292, 293, 338, 358, 377, 388, 394, 395.
 Siret, râu 41, 49, 64b, 103, 153, 195, 199, 363, 365; sat pe 314, 336.
 Siretean (Sireteanu), v. Seretean.
 Siretean 4.
 Siretean, ? (căs. Gheorghian) 292.
 Siretean, ? (soțul Domnicăi Iliuț) 19.
 Siretean, Aglaia (căs. Cărbune) 350.
 Siretean, Daria (căs. Zavadovschi) 293.
 Siretean, Domnica (căs. Iliuț) 19.
 Siretean, Eudoxie 244.
 Siretean, Eugen 14.
 Siretean, Filip 392.
 Siretean, Grigore 19.
 Siretean, Ilarie 360.
 Siretean, Nicolae 293.
 Siretean, Nicolae V. 244.
 Siretean, Paul 290.
 Siretean, Viola (căs. Abageriu) 290.
 Siretean, Xenofon 244.
 Sireteanu (Ciobotariu), Octavian (zis Busiu) 34.
 Sireteanu (Seretean), Eugeniu 33.
 Sireteanu, Constantin 98.
 Sireteanu, Eufrosina 33.
 Sireteanu, Ilarie 33.
 Sireteanu, Ioan 33, 98.
 Sireteanu, Ion 34.
 Sireteanu, Partenie 33, 67, 98.
 Sireteanu, v. Seretean.
 sistem bancar 120.
 situație 196, 198; ~ politică 333.
 Sîrcea, v. Stârcea.
 Skedl, Artur 329.
 slav 260.
 slavă, v limba ~.
 Slavici, Ioan 47.

- slavizare 47, 59.
 Slawitzki, v. Palievici.
 Slawnicki, v. Slawnitzki.
 Slawnitzki (Slawnicki), conți 391.
 Slawnitzki (Slawnicki), v.
 Palievici.
 Slătioara, sat în Bucovina 99.
 Slobozia Comăreștilor, sat în
 Bucovina 215.
 Slobozia Rarancei, sat în
 Bucovina 342, 346, 371.
 slujba religioasă 226.
 slujbă 298, în ~ voievodului 298.
 Sluzanski-Djaworski, familie
 397.
 Slușanschi, Barbu 397.
 Slușanschi, Emil (Emilian) 246,
 307, 344, 397.
 Slușanschi, Gheorghe 397.
 Slușanschi, Horia 397.
 Slușanschi, Ion 397.
 Slușanschi, Oltea 397.
 Slușanschi, Teodor 397.
 Slușanschi, Vasile 397.
 Smigelschi, v. Arcadie ~.
 Smigelschi, v. Șmighelschi.
 Sobiescki, Ioan III 363.
 Sobieski, palat regal din Varșovia
 397.
 Sobieski, rege al Poloniei 203.
 societate 191, 356, 371, 374; ~
 academice 306, 323, 376 (v.
 Academia Ortodoxă,
 Arboroasa, Armonia,
 Bucovina, Dacia, Hygiea,
 “Junimii”, Moldova, România
 Jună, Soyuz); ~ ardelenilor
 371; ~; ~ culturală 69, 327; ~
 de știință 118; ~ distinsă 345; ~
 națională 39; ~ românești 235,
 276, 283; ~ secretă 178; ~
 străine 260; ~ științifică 59,
 113.
 Societate Generală de Gimnastică
 din Cernăuți, 256.
 Societatea „Școala Română” 356.
 Societatea Arheologică Română
 în Bucovina 59.
 Societatea Ciprian Porumbescu
 67, 116.
 Societatea de cântare Tudor
 Flondor 256.
 Societatea Doamnelor Române
 din Bucovina 43, 307, 357.
 Societatea Mazililor și Răzeșilor
 43.
 Societatea Naturaliștilor din
 România 118.
 Societatea pentru Cultură și
 Literatură Română în
 Bucovina 49, 175, 282, 333,
 340, 283, 384.
 Societatea politică „Concordia”
 43, 175, 384.
 Societatea secretă a elevilor
 „Traian” 371.
 societatea studentască la
 Teologie 224.
 Socolean, Pulcheria (căs. Halip
 (Halipu)) 384.
 Socoleanu, Isidor 85.
 Sofia, ? (căs. Ștefanovici) 396.
 Sofia-Cristina v. Bacinschi 350.
 Solca, orașel 30, 48, 97, 156, 178,
 329, 237, 259; distrusă în
 primul Război 339; serata din ~
 262.
 soldat veteran 98.
 Sorocean, ? (căs. Popovici) 142.
 Sorocean, Modest 142, 308.
 Sorocean, Olivian 142, 308.
 Sorocean, Victor 308.
 Soucup, Maria Antoinetta (căs.

- Țurcan) 256.
 Soyuz, Societate academică 239.
 spătar 88.
 Spânul, Leon 101, 111.
 Spânul, Petru 101, 111.
 Spânul, v. Leon ~, Petru ~.
 specialist 384.
 specialitate 338.
 Sperber, ? (soțul Anei (Lița) Dracinschi) 30.
 spese 173.
 spiritual, funcție religioasă 20, 80, 118, 222.
spiritus agens 272.
 spitale 82, 118, 164, 197, 363, 371; ~ din Cernăuți 164, 197, 291, 371; ~ de nebuni 256
 spița neamului (familiei) ~
 Abager, ~ Andronic, ~
 Bendeveschi, ~ Berariu, ~
 Bocca, ~ Bujor, ~ Comoroșan, ~
 Cuparencu, ~ Dan, ~
 Dracinschi, ~ Georgian, ~
 Gheorghiu, ~ Gherman, ~
 Gribovski, ~ Grigorcea, ~
 Grigorovici, ~ Halip (Halipu), ~
 Homiuca, ~ Jemna, ~
 Malcinski, ~ Mandicevski, ~
 Marginean, ~ Marian, ~
 Mitrofanovici, ~ Mironovici, ~
 Neșciuc, ~ Palievici (Slawitzki), ~ Percec, ~
 Popovici, ~ Procopovici, ~
 Pruncul, ~ Reuțu, ~ Sbiera, ~
 Scarlat, ~ Șesan, ~ Stefanelli, ~
 Tarnavski, ~ Țopa, ~
 Wassilko, ~ Zotta.
 spițe de neam 140, 163, 164, 168, 175, 186, 189, 197, 246, 262, 278, 284, 289, 292, 314, 316, 340, 350, 363, 368, 370, 371, 388, 389, 391, 293, 294, 399.
 stagiul 333; ~ militar 217, 284, 342, 347, 357, 278, 293, 307, 310, 333, 338, 339, 396.
 Stamati-Ciurea 43.
 Stamati-Ciurea, Eugenia (căs. Morariu) 46.
 Stanislau, oraș 228, 298, Direcția Căilor Ferate din ~ 228; stație de Cale Ferată 298.
 stare, ~ actuală 147; ~ culturală 47; ~ industrială 355; ~ judiciară 278; ~ politică 174.
 stareț 298, 356; v. Mănăstirii Sucevița 298.
 starostele blănarilor 47.
 stat 175, 375; examen de ~ 379; ~ român 43, 175, 375.
 Statthalterei, instituție din Innsbruck 219.
 statute ale "Junimii" 46, 47, 49, 79, 182, 198, 202, 213, 217, 235, 236, 238, 239, 245, 259, 262, 287, 316, 333, 363, 376, 392.
 Stănescu, Hareti 270.
 Stănești pe Ceremuș, sat în Bucovina 213, 339.
 Stănești pe Siret, sat în Bucovina 245.
 stări din Bucovina 174.
 Stârcea, George. baron 166.
 steagul negru-galben 43.
 steagul tricolor 43.
 Steaua României, decoratie 49, 64b, 113, 120, 228, 298, 338, 358.
 Stebni, sat în Bucovina 68, 154.
 Stefanelli (Stefaniuc), Juvenal 7, 47, 106, 174, 304.
 Stefanelli, Aurel 47. 338.
 Stefanelli, Claudiu 47, 174. 304, 309, 326, 333, 341, 350.
 Stefanelli, Elisaveta 175.

- Stefanelli, Eusebie 47, 174, 350.
 Stefanelli, Florica (căs. Secară) 47.
 Stefanelli, Gheorghe 47.
 Stefanelli, Ioan 350.
 Stefanelli, Ioan-Juvenal 47.
 Stefanelli, Isidor 47, 174, 175, 350.
 Stefanelli, Juvenal (Ioan) 175.
 Stefanelli, Minodora 47, 350.
 Stefanelli, Radu 47, 304, 350.
 Stefanelli, spița neamului, 47, 175.
 Stefanelli, Tudor (Teodor) V. 45, 47, 65, 174.
 Stefanelli, v. Popovici.
 Stefanelli, Vasile 175.
 Stefanelli, Viorica 47.
 Stefaniuc (Stefanelli), Teodor V. 47.
 Stefaniuc, v. Juvenal ~.
 Stefaniuc, v. Ștefaniu.
 Stefanovici, Constantin 281.
 stegar (Fähnrich) 345.
 Stejăroaia, moșie în Bucovina 313.
 Steleanu, v. Șlusariuc.
 stema (emblema) tricoloră 217.
 stihuri 307.
 stipendiu 98.
 Stiria, regiune 344.
 Stîngaci, Nicolae 286.
 Stîrcea (Stărecea), Ion, baron 231.
 Stockerau, localitate 54.
 Stoian, Vasile 32.
 Storojineț județul 19, 37, 49, 58, 64, 64b, 83, 91, 103, 120, 156, 191, 215, 228, 248, 289, 301, 316, 321a, 357, 370.
 Storojineț, oraș 208, 288, 314, 344, 397; Club al intelectualilor români din 397; judecătorie din ~ 24.
 Strada de Jos, din Gogolina 316.
 Stranacher, Berta Maria (căs. Antonovici) 396.
Strauſsiada, balet 318.
 străinătaie 15.
 strămoș 3.
 străzi 32, 45, 49, 52, 141, 154, 209, 217, 224, 242, 263, 288, 294, 301, 305, 316, 338, 366; din București, din Cernăuți, din Gogolina; v. Alth, Aron Pumnul, Dominic, General Prezan, Iancu Flondor, Iancu Zotta, N. Iorga. Mărășești, Mihai Eminescu, Mircea-Vodă, Piteiu, Radu-Vodă, Regele Ferdinand, Strada Domnească, Str. de Jos, Strada Mănăstirii.
 strângerea banilor 323.
 Strejac, Ileana (căs. Andronic) 350.
 strigăturile în joc 307.
 Stroești 177.
 Stroiești (Novoselița), sat în Bucovina 11, 20, 246, 316, 335.
 studenți 17, 19, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 47, 64, 66, 79, 81, 99, 137, 149, 150, 156, 178, 181, 186, 193, 215, 217, 243, 255, 258, 276, 287, 292, 298, 305, 307, 316, 318, 333, 335, 342, 344, 352, 354, 359, 365, 375; farmacie 343; ~ filosofie 280; ~ la teologie 191, 193, 225, 321a, 378, 379; ~ români bucovineni 292, 316, 335.
 studii 17, 19, 33, 47, 55, 61, 63, 64b, 79, 100, 108, 132, 133, 129, 168, 182, 195, 198, 209, 233, 245, 255, 260, 262, 293, 331, 333, 335, 342, 358, 379, 384, 289, 390, 397; ~ biografic

262; ~ filosofice, *passim*; ~ folcloristic 55; ~ istorice 22, 43, 88, 133, 213; ~ juridice, *passim*; ~ liceale 34, 79, 193, 335, 376; ~ literar 142; ~ ocultiste 252; ~ primare 219, 232, 251, 305, 333; ~ psihologic 22; ~ secundare 219, 232, 251, 333, 389; ~ teologice, *passim*; ~ terminate 245; ~ universitare 174.

Stulpicani, sat în Bucovina 264, 343.

Stupca, sat în Bucovina 17, 66, 186.

subdirector 189, 298, 318.

subeconom 384.

sublocotenent 54, 217, 137, 351, 369; ~ de artilerie 351; ~ în rezervă 333, 338, 363.

suburbii, ~ ale orașului Cernăuți 313.

Suceava, județ 2, 3, 7, 11, 15, 20, 30, 41, 48, 63, 67, 103, 140, 149, 168, 170, 172, 177, 178, 191, 198, 212, 220, 254, 287, 332, 333, 335, 340, 344, 387, 339, 305, 356.

Suceava, oraș 1, 3, 17, 30, 42, 43, 49, 55, 63, 64, 66, 67, 72, 74, 75, 76, 79, 80, 83, 100, 103, 115, 116, 131, 141, 143, 174, 186, 191, 193, 203, 204, 212, 223, 241, 344, 245, 249, 260, 287, 290, 293, 311, 313, 330, 335, 342, 344, 354, 356, 396; bacalaureatul Suceava 254; biserică din ~ 20; cetatea ~ 220; curte de apel din 313; festival din ~ 318; filiala „Junimii” din ~ 356, 392; liceu din ~ 7, 11, 14, 20, 21, 33, 34,

41, 57, 59, 63, 79, 83, 87, 91, 98, 103, 118, 120, 131, 142, 149, 154, 163, 168, 172, 178, 186, 220, 225, 241, 287, 292, 307, 311, 313, 328, 335, 338, 350, 354, 356, 358, 371, 375, 397; poșta din ~ 30; profesori din ~ 307, 396; protopresviter din 392; studii în 335, 333; școală din ~ 20, 22, 63, 168, 220, 307, 344; tribunal din ~ 20, 24, 59, 86, 307, 293, 299, 313, 358.

Suceava, râu 22, 41, 67, 75, 350; sate pe ~ 22, 41.

Sucevița, mănăstire 83, 167.

Sucevița, sat 40, 41.

Suciu, Iustin Iulian 322.

Suez, canal 307.

sufix slav 349.

Suhopan, Maria (căs. Bendeveschi) 86.

Suhoverhov, sat în Bucovina 64b.

Sulcină, Nicolae (Nicu) 178.

Ș

„Ștefan cel Mare”, liceu din Suceava 387.

șah 151.

Șandru, Constantin 36, 105, 217.

Șandru, familie 86.

Șandru, Nicolau 36.

șarade, specie literară, 255.

Șcheia, sat în Bucovina 20.

Șcheul, soțul Marghioliței Abageriu 290.

Școala Agronomică din Cernăuți 33, 384.

Școala Agronomică din Ungarisch-Altenburg 33.

- Școala confesională ortodoxă română 331.
- Școala de Fete din Rădăuți 371
- Școala Greco Orientală din Cernăuți 305.
- Școala Greco Ortodoxă Normală din Cernăuți 1, 19, 49.
- Școala moldovenească din Suceava 20.
- Școala Normală Capitală din Suceava 22.
- Școala Normală de Băieți și Fete în Cernăuți 137, 338.
- Școala Normală Ortodoxă Română din Arad 251.
- Școala Poporală Greco-Ortodoxă din Cernăuți 9.
- Școala Reală Ortodoxă 7, 25, 66, 100, 137, 155.
- Școala Reală Superioară din Cernăuți 298.
- Școala Română din Rădăuți 215, 307, 333.
- Școala Secundară în Arad 276.
- Școala Superioară de Comerț 137.
- Școala Superioară de Comerț din București 319.
- școală, *passim*; ~ elementară românească 43; ~ ortodoxă orientală 137; ~ poporală 175; ~ primară 41, 43, 63, 64b, 98, 137, 168, 175, 219, 232, 245, 254, 255, 278, 305, 307, 331, 374; ~ română 307; ~ românești 61; ~ românească particulară 350; ~ sătască 49; ~ secundară 7, 251; ~ veche moldovenească 100; v. Cernăuți, Suceava, Rădăuți, Horodnic
- ședințe *passim*; ~ Comitetului „Junimii”, *passim*; ~ constitutivă 61; ~ Dirigenței 376; ~ familială a Academiei Ortodoxe 314; ~ Generală a “Junimii”, *passim*; Generală Extraordinară a “Junimii” 333, 363; ~ Plenului Extraordinar 310; ~ Plenului “Junimii”, *passim*; ~ de doliu 198; ~ literare 275, 278, 376; ~ plenare *passim*; ~ secretă 51; ~ literară.
- Șerbăuți, sat în Bucovina 33.
- Șesan, Alexandru 342.
- Șesan, Anton 342, 346, 356, 386.
- Șesan, Aurelian 346.
- Șesan, Aurora (căs. Balan) 346.
- Șesan, Casandra (căs. Tomașciuc) 346.
- Șesan, Cleopatra 346.
- Șesan, Constantin 346.
- Șesan, Desdemona 346.
- Șesan, Dimitrie 342, 346.
- Șesan, Gheorghe A. 346.
- Șesan, Gheorghe D. 346.
- Șesan, Gheorghe Gh. 346.
- Șesan, Gheorghe Șt. 346.
- Șesan, Lucreția 346.
- Șesan, Maria (căs. Tomiuc) 346.
- Șesan, Milan-Pavel 346.
- Șesan, Minodora 346.
- Șesan, Olga (căs. T. Lacusta) 346.
- Șesan, Rahila (căs. Marian) 168.
- Șesan, Sofia (căs. Comoroșan) 346.
- Șesan, spița neamului, 346.
- Șesan, Ștefan 346.
- Șesan, Valerian 346.
- șezătoare literară 55.
- Șincai, Gheorghe 222, 349
- Șipeniți, sat în Bucovina 344.
- Șipote, sat în Bucovina 195.
- Șișcăuți, sat în Bucovina 189, 260.

Șluseriuc (Șteleanu), Nicolae 341.
 Șluseriuc (Șteleanu), v. Adrian ~,
 Nicolai ~.
 Șluseriuc, Adrian (Șteleanu) 341.
 Șmighelschi (Smigelschi),
 Arcadie 237, 263.
 Șopa (Zopa), Adriana Țopa, căs.
 Moraraș 203.
 Ștefan cel Mare, domn al
 Moldovei 54, 293, 298.
 Ștefan cel Mare, str. din Cernăuți.
 305.
 Ștefaniu, Teodor V. 47.
 Ștefaniu, v. Ștefanelli.
 Ștefanovici, Alexandru 389.
 Ștefanovici, Domnica (căs.
 Tarnavski) 103.
 Ștefanovici, Iordachi 67, 103.
 Ștefanovici, Maria (căs.
 Procopovici) 220.
 Ștefanovici, Octavian 153.
 Ștefanovici, Ștefan 153.
 Ștefănescu, v. Ștefaniu.
 Ștefănescu-Goangă 359.
 Ștefănuță, v. Ștefaniu.
 Ștefănuță, Vasile 47.
 Ștefureac, Nicodim 179.
 Ștefureac, Ștefan 174, 220.
 ștergar 67.
 științe, ~ naturale 118; ~ teologice
 251.
 Știrbăț (Chilișeni), sat în
 Bucovina 186, 287.
 Șubraneț, sat în Bucovina 245.
 Șuțu 359.
 Șuțu, Simion 396.

T

T. Lacusta 346.
 „Tudor Flondor”, societate de

cântare 256.
 Tabacar, Grigore 313.
 tablou 217, 230; ~ în ulei 19; ~
 social 305; ~ vivante 318.
 Talpa târgului, v. Radu Muntean.
 Talpa, ? (căs. Barnovski) 318.
 Talpa, sat în Bucovina 252.
 Tara Fagilor 47.
 Tarangul, Constantin 25, 112.
 Tarangul, Diti 14.
 Tarangul, Elena (căs. Dracinski)
 371.
 Tarangul, Erast 44.
 Tarangul, Eugen (Eugeniu) 25.
 126, 153, 167, 188, 195, 223,
 233, 286, 315, 351, 381, 396.
 Tarangul, Olga (căs. Popescu) 25.
 Tarangul, Orest 14, 44.
 Tarangul, Veronica (căs.
 Procopovici) 219.
 Tarasievici, Domnica (căs.
 Seretean) 34.
 Tarnavski, Alexandru 64, 103,
 143.
 Tarnavski, Alexie D. 64.
 Tarnavski, Aspazia (căs. Iliuț) 19.
 Tarnavski, Atanasie 64.
 Tarnavski, Aurel T. 64.
 Tarnavski, Constantin 103.
 Tarnavski, Constantin V. 64.
 Tarnavski, Cornel 37, 205.
 Tarnavski, Cornel M. 64.
 Tarnavski, Dimitrie 64, 103.
 Tarnavski, Elena 103.
 Tarnavski, Eudoxie 64.
 Tarnavski, Eudoxie A. 64.
 Tarnavski, Eugen 64, 307, 309,
 356.
 Tarnavski, George 143.
 Tarnavski, Gheorghe (George)
 D. 64, 143.

- Tarnavschi, Ioan 64.
 Tarnavschi, Ipolit 247.
 Tarnavschi, Ipolit I. 64.
 Tarnavschi, Ipolit T. 64.
 Tarnavschi, Leon 189.
 Tarnavschi, Leon D. 64.
 Tarnavschi, Mihai 37.
 Tarnavschi, Mihaiu D. 64.
 Tarnavschi, Octav V. 64.
 Tarnavschi, Oto M. 64.
 Tarnavschi. Teodor 64, 103.
 Tarnavschi, Teofil T. 64.
 Tarnavschi, Theodor 247.
 Tarnavschi, Tit V. 64.
 Tarnavschi, Valerian V. 64.
 Tarnavschi, Vasile 64, 103, 246.
 Tarnavschi, Vianor I. 64.
 Tarnavschi, Xenofon 103.
 Tarnavschieni, v. Tarnavschi.
 Tarnawski, v. Tarnavschi.
 Tarnoviețchi, căpitan polon 298.
 Tarnoviețchi, Cornel 313, 298, 317.
 Tarnoviețchi, Darie 298.
 Tarnoviețchi, Gheorghe 298.
 Tarnoviețchi, Glicheriei (căs.
 Iliuț) 168.
 Tarnoviețchi, Sofia (căs.
 Imbroane) 298.
 Tarnoviețchi, v. Topor-~.
 Tarnovschi, Zoița (căs. Țurcan)
 256.
 tata Tarangulenilor 371.
Tatăl nostru, rugăciune 14, 189,
 245.
 Täuber, Aglaia (căs. Șesan) 346.
 Täuber, Aglaia (căs. Tomașciuc)
 371.
 Täuber, Dora 371.
 Täuber, Eleonora (căs. Vlad) 371.
 Täuber, Eufrosina (căs. Liteanu)
 371.
 Täuber, Teodor 371.
 taxe 111, 125, 126, 128, 138, 146,
 325, 356, 365; ~ cabinetului
 365; ~ de chirie 390; ~
 semestrială 356, 365.
 Tărășeni, sat 62.
 Tăutu v. Homiuca.
 Tăutu, Dragan 203.
 Tăutul, Ioan 363.
 Tăutul, Nastasia (căs. Căzacul)
 363.
 Tăutul, Parascheva (căs. Wassilko)
 363.
 Tăutul, Petru 11.
 Tăutul, Ștefan 11.
 Târgu Frumos, oraș 191.
 târgul v. Talpa ~.
 Târnava, județ 63.
 teatru 10, 43; ~ de diletanți 307.
 Teatrul Național, ~ din Cernăuți
 262; ~ din Praga 318.
 Tebîncea, Ioan 181.
 Tecuci județul 283.
 Tecuci, oraș 313.
 Teleagă, Agafia 293.
 Teleagă, Alexandru 293.
 Teleagă, Arhip 80, 222.
 Teleagă, Casian 293.
 Teleagă, Catrina 293..
 Teleagă, Dumitru 253, 254, 293.
 Teleagă, Gavril I (zis și Gomez)
 80, 222, 293.
 Teleagă, Gavril II 222.
 Teleagă, Gheorghe 66, 293.
 Teleagă, Ileana 293.
 Teleagă, Ioan 222.
 Teleagă, Ion (Ciotu) 80.
 Teleagă, Ion 293.
 Teleagă, Maria 293.
 Teleagă, Nastasia 293.
 Teleagă, Paraschiva 293.

- Teleagă, Simion 254, 293.
 Teleagă, Vasile 293.
Telegraful român, revista 331.
 telegramă 43, 49.
 Teliman, Constantin 295.
 Teliman, Mihai (zis președintele „Sudului“) 43, 159, 262, 276, 292, 295, 322.
 tendință literară 133.
 tenori (I și II) 7, 14.
 Teoctist Barbier 374.
 Teoctist Blajevici 49.
 Teoctist Tomașciuc 346.
 teolog 105, 182, 321a, 335; ~ absolvat 53, 105, 233.
 teologie 14, 17, 19, 22, 33, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 49, 64, 64b, 86, 88, 113, 132, 137, 147, 149, 161, 163, 175, 178, 182, 186, 187, 195, 224, 255, 305, 354, 363, 365, 391; doctor în ~ 247, 314, 322, 331; ~ în Cernăuți 206; ~ pastorală 251; student ~ 379.
 Tereblecea, sat în Bucovina 371, 338.
 Teresita, subiect de roman 355.
 teritoriul ocupat 250.
 testament 7, 329.
Testamentul Nou 7, 175.
Testamentul Vechi 7, 175.
 Teutu, v. Lehucenii ~.
 Teutu, v. Tăutul.
 Teutul, v. Tăutul.
 Theresianum, școală din Viena 389.
 Tichon v. Ioan Dihon 130.
 tifos 14.
Timpul, poezie 283.
Timpul, publicație periodică 255.
 Timu, Nicolae 49.
 Timuș, Gherasim 175.
 tinerime universitară 63.
 tir, v. sala de ~ 229, 235.
 Tirol, regiune 345.
 Tirolul de Sud, regiune 219.
 Titiana Marian 168.
 titular 118, 397; rol ~ 318.
 Todirești, sat în Bucovina 48, 63, 264, 356.
 Tofan, George 108, 141, 262, 333.
 Tokio, oraș 307.
 Tolocicoi, Nastasia (căs. Căzacul) 363.
 Toma, Alexandra (căs. Iurco) 18.
 Toma, Gavril 307.
 Toma, George (Iorgu) 307.
 Toma, Iordun 191, 297, 333.
 Toma, Iorgu G. 356.
 Tomasi, Teresia (căs. Burcutan) 328.
 Tomașciuc, C. 63.
 Tomașciuc, Constantin 346.
 Tomașciuc, familie 86.
 Tomașciuc, Partenie 346.
 Tomașciuc, Victor 346, 371.
 Tomiuc, Catinca (căs. Andronic) 350.
 Tomiuc, Ioan 137.
 Tomiuc, Titus 346.
 Tomovici, Ștefan 39.
 Topalla, Ion 38.
 toponime 307.
 Topor 354.
 Topor, hatman 298.
 Toporăuți, sat în Bucovina 225.
 Topor-Tarnovietchi 298.
 Topor-Tarnovietchi, căpitan 298.
 Topor-Tarnovietchi, Cornel 298.
 Toronțiu, Ilie 22.
 Totoescu, M. 20.
 tradiție 293; ~ familială 22 ; ~

poporală 55.
 traduceri 22, 120, 144.
Tragedia Dochița, piesă de teatru 24.
 tragere la sorți 182.
 Trailescu, Ioan 161.
 Transilvania, regiune 22, 31, 47, 48, 87, 113, 168, 344.
 tratat istoric 230, 293.
 treburi naționale 43
 tribunale 42, 45, 52, 54, 59, 74, 86, 135, 256, 356, 358, 371, 384; Cernăuți 312, 339, 342, 356; ~ Rădăuți 342; ~ Suceava 293, 299, 307, 313, 358.
 tricolor 54, 202, 217, 392;
 afacerea ~ 297; ~ cheștiunea 307, 333; lupta pentru ~ 288, 392; ~ național 371; ~ românesc 392; v. eșarfa , panglică.
Tricolorul, cântec 299.
Tricolorul, feerie 318.
tricolorul, steag 191.
 Triest, oraș 278.
 Troppau, oraș 176.
 trupă de elevi 307.
 Tumlirz, Karl 284.
 turci 10, 76, 98, 203.
 Turețchi, Ștefania (căs. Jemna) 340.
 Turturean, Amfilochi (Filon) 49, 75, 81, 211.
 Turturean, Amfilochi 274.
 Turturean, Eugenie 274.
 Turturean, Gheorghe (George) 211.
 Turturean, Ioan 211.
 Turturean, Nicolae 75.
 Turturean, Silvan 81.
 Turturean, Titus 274.

Turturean, Vasile 81.
 Turturean, Vasile II 280.
 Tușinschi, Casian 241.
 Tușinschi, Constantin 241.
 Tușinschi, Dimitrie 241, 245, 259.
 Tutova, județ 203.

Ț

Țara Sfintei Scripturi 175.
 țară 10, 66, 175, 333. "Junimii" de la ~ 314.
 țărani 14, 19, 43, 49, 66, 75, 79, 164, 178, 194, 198, 225, 250, 254, 278, 293, 305, 356, 359, 370, 387, 397.
 țări sudice 349.
 Țările Române 175.
 Țepeș (voievod), Vlad ~ 230, 293.
 Țibeni, sat în Bucovina 293.
 ținută 108, 182
 Tong, v. Eugen Halip (Halipu)
 Țopa (Zopa), Casian I. 203.
 Țopa (Zopa), Casian V. 203.
 Țopa (Zopa), Constantin 203.
 Țopa (Zopa), Dimitrie 203, 204, 206, 208.
 Țopa (Zopa), Gheorghe 203.
 Țopa (Zopa), Ilie 203.
 Țopa (Zopa), Ioan 203.
 Țopa (Zopa), Ipolit 203.
 Țopa (Zopa), Iulian 203.
 Țopa (Zopa), Leon 203.
 Țopa (Zopa), Liviu 203.
 Țopa (Zopa), Octavian 203.
 Țopa (Zopa), Orest 203.
 Țopa (Zopa), Ovidiu 203.
 Țopa (Zopa), Silvia 203.
 Țopa (Zopa), Stela 203.
 Țopa (Zopa), Ștefan 203.
 Țopa (Zopa), Traian 203.

- Țopa (Zopa), Vasile D. 203.
 Țopa (Zopa), Vasile Gh. 203.
 Țopa (Zopa), Vasile I. 203.
 Țopa (Zopa/Copa), Grigore,
 cavalier 203.
 Țopa (Zopa/Zoppa), Alexandru
 203.
 Țopa (Zoppa), Vasile 372.
 Țopa, Arsenie 203.
 Țopa, Mihai 203.
 Țopa, Sandul 203.
 Țopa, spița neamului, 203.
 Țugun, ?, fetiță din Talpa.
 Țurcan (Țurcanovici), Gheorghe
 44, 256, 264.
 Țurcan (Zurcan), Nicolae (Nicu)
 44, 128, 222, 256.
 Țurcan, ? (căs. Balmoș(Balmuș))
 128
 Țurcan, ? (căs. Haschler) 128.
 Țurcan, Aglaia (căs. Nedelcu) 44,
 128.
 Țurcan, Agripina 44.
 Țurcan, Amfilochi 44.
 Țurcan, Astra (căs. Albescu) 44.
 Țurcan, Aurel 44.
 Țurcan, Aurora (căs. Cotlarciuc)
 86, 256.
 Țurcan, Ciprian 44.
 Țurcan. Constantin 86, 256.
 Țurcan, Cornelia (căs. Sârbul) 44,
 63.
 Țurcan, dascăl bisericesc în Vicov
 340.
 Țurcan, Dimitrie 128.
 Țurcan, Dimitrie 44.
 Țurcan, Elena 44.
 Țurcan, Elisaveta (căs. Bejan)
 128.
 Țurcan, Emilian (Emiliu) 7, 44
 Țurcan, Eusebie 44.
 Țurcan, Felicia (căs.
 Halip/Halipu) 44.
 Țurcan, Filomela (căs. Mihalcea)
 44.
 Țurcan, Glicheria (căs. Jemna)
 340.
 Țurcan, Ioan 128, 256.
 Țurcan, Mihaiu 44.
 Țurcan, Minodora (căs. Maghior)
 44.
 Țurcan, Mircea 44.
 Țurcan, Neagoe 44.
 Țurcan, Onesim 86, 256.
 Țurcan, Sidonia (căs. Corvin) 44.
 Țurcan, Silvia (căs. Lachman) 44.
 Țurcan, Smaranda 44.
 Țurcan, spița neamului, 44, 128,
 256.
 Țurcan, Temistocle 44.
 Țurcan, Traian A. 44.
 Țurcan, Traian D. 44.
 Țurcan, Vasile 44, 63.
 Țurcan, Vera-Lucia 44.
 Țurcan, Veronița (căs.
 Andruhovici) 128.
 Țurcan, Veronica (căs. David) 14,
 44.
 Țurcan, Veronica (căs.
 Procopovici) 256.
 Țurcan, Victor 128.
 Țurcan, Virgil 44.
 Țurcanii. familie 256.
 Țurcanovici v. Țurcan.

U

- ucraineni 250, 358.
 Uidești, comuna în Bucovina 142,
 172, 178.
 ulani 363.
 Ungaria, stat 22, 137.

Ungarisch-Altenburg 33.
 ungur 182.
 Ungur 358.
 Ungurean 397.
 Ungureanu, Teodosia (căs.
 Cilieviți) 305.
 Ungureni, familie din Siret 47 ; v.
 Ștefaniu.
 unguri 293, 298.
 Unirea cu Patria Mamă 105, 208;
 Partidul Democrat al ~ 307.
 uniune 113.
 universitar 228, v. conferențiar.
 universitari (studenți) 338, 256.
 Universitatea Montanistică din
 Leoben 390.
 universități 7, 46, 47, 61, 70, 100,
 209; ~ din Cernăuți 1, 7, 43,
 46, 47, 61, 70, 142, 144, 201,
 211, 262, 268, 316, 317, 397; ~
 București 61.
 urice 228.
Ursita mea, poezia 318.
 Ursu, v. Emanuil Antonovici.
 Ursuleac, Mihai 226.
Urzica, publicație periodică 98.
 urzici 318.
 Usatiuc v. Ecaterina ~, Elena ~,
 Sebi ~.
 Usatiuc, Ecaterina (căs. Levescu)
 159, 371.
 Usatiuc, Elena (căs. Volcinschi)
 371.
 Usatiuc, Filomena (căs. Täuber),
 zisă „mama Täuberițelor” 371.
 Ușiu Onciul, v. Adrian Onciul.

V

„Veniamin”, seminar din Iași 19
 „Villa Transilvania”, casa numită

~ 250
 vacanță 137, 371; ~ mare 306.
 Vaida-Voevod, Alexandru 292.
 Vaida-Voevod, v. Alexandru ~.
 Valea Ceremușului, sat în
 Bucovina 115.
 Valea Putnei, sat în Bucovina 99.
 Valea Sacă, sat în Bucovina 14,
 28, 76.
 Valeva, sat în Bucovina 10, 36.
 Vallechiara, Mafalda di 7.
 Vallechiara, Octavian di 7.
 Vama orașel 249, 307, 350,
 judecătorie din ~ 307; biserica
 din ~ 307.
 Varșovia, oraș 397.
 Vasilău 310.
 Vasilco (Wassilko) v. George ~.
 cavaler; Victor ~.
 Vasilco, George, cavaler de~, 152.
 Vasilco, Safta (căs. Grigorcea)
 316.
 Vasilco, Safta 316.
 Vasilco, v. Wassilko-Sereki.
 Vasilco-Serețchi, spița neamului,
 252, 363.
 Vasilco-Serețchi, Ștefan, baron 252.
 Vasile Marcu, club de șah în
 Cernăuți 151.
 Vasiloschi, Nicolae (Nicu) 190,
 242.
 Vasiloschi, Victor 80, 95, 97.
 Vasilovici, Arcadie 186.
 Vasilovici, v. Mironovici.
 Vasilovici, v. Simionovici.
 Vasilovschi, v. Vasilescu.
 Vașcău, sat în județul Bihor 276.
 Vatra Dornei, oraș 185, 244, 356,
 264, 293, 301.
 Vatra Moldoviței, sat în Bucovina
 68.

Vavrie, ? (soțul Victoriei Jemna) 340.
 Vășcăuți, sat în Bucovina 68, 115. vechil 43.
 Vechiul Regat 99, 118, 137, 150, 175, 191, 290, 307, 314, 358, 359, 397.
 Vegri, pseudonim, v. Vespasian Grigorovici.
 venitul balului 202.
 Verenca, Daniil 350.
 Verenceanca (Vrânceni), sat în Bucovina 64b.
 Veronica, v. Vera.
 versuri 307.
 vervă 299; ~ oratorică 333.
 Vesalon, Vasile 386.
 veteran 98.
 Vianor, Victor 264.
 viață 262, 267, 355, 356, 369; ~ academică din Cernăuți 256; ~ politică 391.
 vicar general 307, 333, 329; v. și Arcadie Ciupercovici.
 viceconsul român 318.
 vicepreședinte al Partidului Democrat al Unirii 307.
 vicepreședinți ai Academiei Ortodoxe 226, 250.
 vicepreședinți ai Societății Academice „Junimii” 5, 38, 43, 51, 66, 67, 79, 86, 108, 115, 139, 142, 175, 198, 211, 229, 258, 259, 262, 267, 270, 293, 297, 304, 349, 353, 356, 358, 359, 363, 384, 387, 390, 392, 394, 396.
 viceprimar al orașului Cernăuți 333.
 Vicol, Constantin 79.
 Vicol, Eusebie 246.
 Vicol, Lazăr 79, 80.

Vicov, dascăl bisericesc din ~ 340. 340.
 Vicovu de Jos, sat în Bucovina 178.
 Vicovu de Sus, sat în Bucovina 57, 278.
 Viena, oraș 10, 17, 45, 46, 47, 54, 61, 82, 86, 93, 100, 108, 113, 118, 129, 155, 189, 212, 228, 233, 245, 252, 278, 290, 292, 298, 316, 329, 338, 353, 357, 358, 363, 370, 375, 379, 389, 390, 392, 397; balet și feerie reprezentate la ~ 318; actori din 318; Curtea de Casație din ~ 86; facultate din ~ 47, 70; Legația română din ~ 318; liceu din ~ 83; Ministerul Căilor Ferate din ~ 228; Ministerul de Finanțe din ~ 306; Ministerul de Interne din ~ 219; Ministerul Instrucțiunii din ~ 335; Monitorului Oficial din ~ 318; Parlamentul din ~ 256
Viitorul, gazeta preotească (foaia clericală) 245, 305.
 Vijnița, județ 49, 154.
 Vijnița, orașel 64, 68, 83, 245; mandatariatul din ~ 245.
 Vilauea, sat în Bucovina 225, 397.
 Vinerea Patimilor 397.
 Virginia, ? (căs. Saveanu) 102.
Vis de vară, balet 318.
 vlah 232
 Vlad, Cornel 68, 83.
 Vlad, Dori 371.
 Vlad, Grațela 68.
 Vlad, Ionică 397.
 Vladimirescu, Tudor 213.
 Vladivostok, oraș 307.
 Vlahovici, episcop 10, 59, 186.

- Vlassa, Vasile 264.
 Vlădeanu, Ana 293.
 Vlădeanu, Eufrosina 293.
 Vlădeanu, Maria 293.
 Vlădeanu, Pinteia 293.
 Voevidca, Adrian 40.
 Voevidca, Adriana (căs. Cosmovici) 40.
 Voevidca, Alexandru 40, 350.
 Voevidca, Hortensia 40.
 Voevidca, Maria (căs. Ifodi) 40.
 Voevod, v. Alexandru Vaida-~.
Voi munților, poezie 376.
 Voievitca, v. Alexandru ~.
Voința poporului, publicația periodică a lui Florian Lupu 255, 278, 307.
Voința țărânilor, publicație periodică 278.
 Voitco, Vasiliu 70.
 Voiutschi, Alexie 68.
 Voiutschi, Emilian 255.
 Voiutschi, Orest 68.
 Voiutschi, Sinclitica 68.
 Voiutschi, Victoria 68.
 Volcineț, sat în Bucovina 21, 115.
 Volcinschi, Gheorghe (Grigori) 41.
 Volcinschi, Gheorghe 371.
 Volcinschi, Grigore (Gheorghe), arhimandrit mitrofor 41.
 Volcinschi, Ștefan 49, 349, 355.
 Volcinschi, Valerian 41, 371.
 Volcinski, Antimia, Maria (căs. Grigorcea) 316.
 Volcinski, v. Volcinschi.
 voloch 232.
 Voloșciuc, Aurelia 164.
 Voloșciuc, Dimitrie 164, 232.
 Voloșciuc, Dimitrie I. 232.
 Voloșciuc, Dionisie 164.
 Voloșciuc, Felicia 164.
 Voloșciuc, Ioan 164, 232, 233.
 Voloșciuc, Ioan I. 232.
 Voloșco, ? (soțul Melaniei Iliuț) 19.
 Volovăț, sat în Bucovina 7, 79, 163, 371.
 voluntari (în aramată) 217, 310, 363; ~ români din Rusia 307.
 Volușenco, Dimitrie 336.
 Volușenco, Vasile 336.
 Volușenco, Virginia 336.
 Volușencu, Olga 336.
 vornic 99.
 Vorobchevici, Aristeia (căs. Bumbac) 3.
 Vorobchevici, Isidor 264.
 Vorobchievici, Constantin 234.
 Vorobchievici, Elena (căs. Bumbac) 392.
 Vorobchievici, Elena (căs. Palievici) 391.
 Vorobchievici, Ioan 394.
 Vorobchievici, Preda 222.
 Vorobchievici, Rahila (căs. Marian) 168.
 Vorobchievici, Temistocle 392.
 Voronca, Ambrosie 43.
 Voronca, Epaminonda 42.
 Voronca, Octavian 42.
 Voronca, Teodor 43.
 Voronca, Zaharie (zis și Zaharia Detrunchiatul) 14, 43, 63.
 Voroneț, sat în Bucovina 87.
 vot 151.
 votare secretă 317.
 voturi, exprimate, *passim*; ~ 54, 67, 91, 79, 108, 220, 228, 230, 235, 238, 239, 241, 268, 298, 304, 314, 345, 346, 349; ~ contra 262; de blam 375; ~ de încredere 333, 363; ~ de laudă 307, 329, 342, 349, 359, 374,

384, 387, 389; ~ de neîncredere
333; ~ unanim 278.
Vrânceni, 228.
Vuicu 153.
vulpan 374, 389, 396.
vulpoi 392.

W

Wahrheit, revistă 278.
Wassilko (Vasilco), v. ~-Sereki
(Serețchi).
Wassilko de Serecki, Alexandru
363.
Wassilko de Serecki, Alexandru,
baron 363.
Wassilko de Serecki, Carol 363.
Wassilko de Serecki, Constantin
363.
Wassilko de Serecki, Dimitrie,
cavaler de ~ 363.
Wassilko de Serecki, Ecaterina
(căs. Giurgiuvan) 363.
Wassilko de Serecki, Ecaterina
363
Wassilko de Serecki, Iancu 363.
Wassilko de Serecki, Michail 363.
Wassilko de Serecki, Nicolae 363.
Wassilko de Serecki, Petru 363.
Wassilko de Serecki, Ștefan 363.
Wassilko de Serecki, v. Wassilko.
Wassilko de Serecki, Victor,
baron și conte 152, 252, 307,
363, 390.
Wassilko de Serecki, Zoe 363.
Wassilko Serecki, Eva (căs. prinț
Wittgenstein) 363,
Wassilko Serecki, Iordachi, baron
363.
Wassilko Serecki, Maria (căs.
Welschan) 363.

Wassilko Serecki, Victoire (căs.
Kirste) 363.
Wassilko, Alexandru 363.
Wassilko, Alexandru, Nobilis
Lukawiecki 363.
Wassilko, Ana, baronesă 363.
Wassilko, Coco 33, 384.
Wassilko, Ecaterina, baronesă 363.
Wassilko, Gavril 363.
Wassilko, Gheorghe 363.
Wassilko, Ioan, cavaler de 363.
Wassilko, Iordachi 363.
Wassilko, Leon, cavaler de 363.
Wassilko, Nicolae 251.
Wassilko, Nicolae, cavaler de
363.
Wassilko, Nicolai (Coco) 363.
Wassilko, Nicolai (Nicu), baron
363.
Wassilko, președinte al "Junimii"
333.
Wassilko, Pulcheria, baronesă 363.
Wassilko, Stryshka 363.
Wassilko, Ștefan 363.
Wassilko, Ștefan, cavaler de 363.
Wassilko, Vasile 363.
Wassilko, Vasile, cavaler de 363.
Wassilko, Victor, baron 363.
Wassilko-Căzăcescul, Alexandru
363.
Wassilko-Serecki, Gheorghe,
conte 152, 363.
Wassilko-Serecki, Ștefan, baron
363.
Wassilko-Serecki, Alexandru,
baron 49, 363.
Wazl, consilier 49, 67.
Weiss, hotel din Cernăuți 191.
Wickenhauser, Franz Adolf 83.
Wielogurska, Domnica (căs.
Popovici) 76.

Wiese, Olga (căs. Șlusariuc
(Steleanu)) 341.
Wittgenstein, Leo, prinț 363.
Wittgenstein, Tatiana, principesă
(căs. Wassilko Serecki) 363.
Wolf, Ștefan 49.
Wolfhart, baron, prefectul din
Câmpulung 392, 400.
Wrobel, Johan 79.
Wurzer 282.

X

Xenopol, A.D. 43, 47.

Z

Zaharescu, v. Zaharovschi.
Zaharești 335.
Zaharino, v. Zaharovschi.
Zaharoschi, Victor 188.
Zaharovschi
(Zaharescu/Zaharino), Eusebie
249.
Zaloziecki (Zalozieki), v.
Veronica (Vera) ~; ~ senator.
Zaloziecki (Zalozieki), Veronica
(Vera) (căs. Bendevischi) 236,
264.
Zaloziecki (Zalozieki), ?, senator
236.
Zaloziecki, v. Zalozieki.
Zaluce, stație de tren 347, 376, 379.
Zamă, Maria (căs. Piotrovski) 353.
Zastavna, județ 141; prefect de ~
287.
Zastavna, orașel în Bucovina 91,
116, 310, 346, 353.
Zaton k Dubrovnik, localitate în
Dalmația 260.

Zavadovschi, ? (soțul Dariei Iliuț)
19.
Zavadovschi, Arcadie 293, 301, 378.
Zavadovschi, Ioan 301.
Zavadovschi, Olimpia (căs.
Ursuleac) 226.
Zazonti, paroh în Măzănești 391.
Zeleneu, sat în Bucovina 250.
zi, ~ de naștere 318; ~ onomastică
15.
ziare 276, 397; ~ politice române
174; v. *Dreptatea* din Arad,
Patria din Cernăuți 276.
ziaristică 355.
zidire 172; ~ căminului studențesc
288.
Zierhoffer, Angela (căs. Zoppa)
372.
Zile negre, epopee 275.
Zoffal, Leocadia (căs. Popescu)
24.
zoologie 338.
Zopa (Zoppa), v. Țopa.
Zoppa, Constantin 372.
Zotta, Alexandru, cavaler de ~
389, 299, 238, 389.
Zotta, Diuța 299.
Zotta, Eugen (zis Bubi) 238, 299.
Zotta, Eugen 317.
Zotta, Isidor, cavaler de 299, 389.
Zotta, Maria (căs. Pridie) 299.
Zotta, Nelly (căs. Balmoș) 238,
299.
Zotta, Sever 316.
Zotta, spița neamului, 299, 389.
Zugrav, Maria (căs. Grigorovici)
230.
Zugrav, v. Berlinski ~.
Zurcan. v. Țurcan.
Zybaczynski, Ladislaus 350.

CUPRINS

Prefață	V
Notă asupra ediției	XXX
Albumul Mare (Vol. I)	1
Abrevieri, simboluri și lămuriri	315
Lista de cuvinte și expresii latine	317
Glosar	318
Indice general	321

ENCICLOPEDIA BUCOVINEI ÎN STUDII ȘI MONOGRAFII

COLECȚIE FONDATĂ ÎN ANUL 1996

1) Nicolai Grămadă, *Toponimia minoră a Bucovinei*, vol. I–II, Îngrijirea ediției, studiul introductiv, bibliografia, notele și indicele: Ion Popescu-Sireteanu, Introducere: D. Vatamaniuc, București, Editura Anima, 1996, 366 + 374 p. + 26 p. cu facsimile + *Harta Bucovinei* (politică și administrativă post 1994);

2) *Bucovina în primele descrieri geografice, istorice, economice și demografice*, Ediție bilingvă îngrijită, cu introduceri, postfețe, note și comentarii de acad. Radu Grigorovici, Prefață de D. Vatamaniuc, București, Editura Academiei Române, 1998, 464 p.;

3) Ștefan Purici, *Mișcarea națională românească în Bucovina între anii 1775–1861*, Cuvânt-înainte de Mihai Iacobescu, Suceava, Editura „Hurmuzachi”–Liga Tineretului Român din Bucovina, 1998, 272 p.;

4) Mircea Pahomi, *Biserici și schituri ortodoxe românești din Ținutul Cernăuți. Din istoria Bisericii Ortodoxe Române în nordul Bucovinei. Episcopia de Rădăuți*, Suceava, Editura „Hurmuzachi”– Liga Tineretului Român din Bucovina, 1998, 272 p. + 28 planșe cu reproduceri după fotografii;

5) Constantin Morariu, *Cursul vieții mele. Memorii*, Ediție îngrijită, prefată, microbiografii, glosar și note: prof. univ. dr. Mihai Iacobescu, Traducerea, rezumatul lucrării și verificarea textelor în limba germană: lector dr. Gina Măciucă, Indice general: Veronica Iacobescu, Suceava, Editura „Hurmuzachi”–Liga Tineretului Român din Bucovina, 1998, 198 p. + 15 planșe cu facsimile;

6) Mircea A. Diaconu, *Mișcarea „Iconar”. Literatură și politică în Bucovina anilor '30*, Iași, Editura Timpul, 1999, 220 p.;

7) *Bucovina în prima descriere fizico-politică. Călătorie prin Carpații Dacici (1788–1789)*, Ediție bilingvă îngrijită, cu introduceri, postfețe, note și comentarii de acad. Radu Grigorovici, Prefață de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, Rădăuți, Editura Septentrion, 2002, 136 p. + 14 planșe cu reproduceri după vignete și desene colorate;

8) Ștefan Purici (editor), *Procese politice, sociale, culturale și economice în Bucovina, 1861–1918. Aspecte edificatoare pentru o Europă*

unită?, Materialele Conferinței Științifice Internaționale, Rădăuți, 20–22 septembrie 2000, Suceava, Editura Universității, 2002, 264 p.;

9) Marian Olaru, *Mișcarea națională a românilor din Bucovina la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea*, Cuvânt-înainte de prof. univ. dr. Gheorghe Platon, membru al Academiei Române, Rădăuți, Editura Septentrion, 2002, 256 p.;

10) Valerian I. Procopciuc, *Sucevița – sat al Obcinilor Bucovinei și gropniță a Movileștilor*, Cuvânt-înainte de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, [Cuvânt de încheiere: Vasile I. Schipor], Rădăuți, Editura Septentrion, 2003, 312 p. + 27 planșe cu reproduceri după fotografii și facsimile;

11) Petru Bejinariu (coord.), *Familia Isopescu în mișcarea națională din Bucovina*, Cuvânt-înainte de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, Rădăuți, Editura Septentrion, 2004, 262 p.;

12) Petru Bejinariu, *Eugen Botezat și școala de biologie de la Cernăuți*, Cuvânt-înainte de prof. univ. dr. Constantin Toma, m. c. al Academiei Române, Rădăuți, Editura Septentrion, 2005, 152 p.;

13) Teodor Balan, *Istoria teatrului românesc în Bucovina*, Ediție după manuscrise de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, București, Editura Academiei Române, 2005, 276 p.;

14) Daniel Hrenciuc, *Continuitate și schimbare. Integrarea minorităților naționale din Bucovina istorică în Regatul României Mari (1918–1940)*, vol. I, *Perspectiva național-liberală (1918–1928)*, Rădăuți, Editura Septentrion, 2005, 240 p.;

15) Elena Olaru, Marian Olaru (coordonatori), *Colegiul Tehnic Rădăuți. Studiu monografic*, Cu o postfață de Vasile I. Schipor, Rădăuți, Editura Septentrion, 2005, 326 p.;

16) Teodor Balan, *Documente bucovinene*, vol. VII–IX, Ediție îngrijită, note și comentarii de prof. univ. dr. Ioan Caproșu, Indici de nume și de materii de Arcadie Bodale, Prefață de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, Postfață de prof. univ. dr. Pavel Țugui, Iași, Editura Taida, 2005–2006, 318 + XVI + 164 p.;

17) *Bucovineni împotriva comunismului: frații Vasile și George Motrescu*, Ediție îngrijită, note și comentarii de Marian Olaru, Prefață de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, Postfață de Vasile I. Schipor, [Indice de nume de Rodica Iațencu], Suceava, Editura Universității, 2006, 344 p.;

18) *Claudiu Isopescu, mesager al spiritualității românești în Italia*, I. *Correspondență (1926–1942)*, Ediție, prefață și studiu introductiv de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, Notă asupra ediției de Elena Pascaniuc, București, Editura Academiei Române, 2006, 246 p.;

19) Acad. Radu Grigorovici, *Bucovina între milenii. Studii și documente*, Cuvânt-înainte: D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române.

Ediție îngrijită de Rodica Marchidlan și Rodica Iațencu. Indice de nume de Rodica Iațencu, București, Editura Academiei Române, 2006, 492 p.;

20) D. Vatamaniuc, *Bucovina între Occident și Orient. Studii și documente*, Cuvânt-înainte de acad. Ștefan Ștefănescu, București, Editura Academiei Române, 2006, 688 p.;

21) Teodor Balan, *Die Geschichte des deutschen Theaters in der Bukowina. 1825–1877. Istoria teatrului german în Bucovina, 1825–1877*, Editată după manuscrise de către D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, Traducere din limba germană de Ida Alexandrescu, București, Editura Anima, 2007, 208 p.;

22) Vasile I. Schipor, *Bucovina istorică. Studii și documente*, Cuvânt-înainte de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, București, Editura Academiei Române, 2007, 642 p. + 40 planșe cu facsimile și reproduceri după lucrări de artă;

23) Teodor Balan, *Lupta pentru Tricolor. Un capitol din istoria politică a Bucovinei, 1898–1904*, Ediție îngrijită, comentarii, cronologie și indice de nume de prof. dr. Marian Olaru, Prefată de prof. univ. dr. Pavel Țugui, Traducerea textelor din limba germană de Ștefănița-Mihaela Ungureanu, București, Editura Academiei Române, 2008, 306 p.;

25) Petru Bejinariu, *Constantin N. Hurmuzachi – om de știință și om politic*, Prefată de prof. univ. dr. Constantin Toma, m. c. al Academiei Române, Postfață: Anatolie-Alexandru Hurmuzachi, membru al Academiei de Științe a Republicii Moldova, Rădăuți, Editura Septentrion, 2007, 202 p.;

26) Filimon Rusu, *Amintiri. Oameni și locuri din Țara Fagilor*, Cuvânt-înainte de D. Vatamaniuc, m. o. al Academiei Române, Ediție îngrijită, studiu introductiv, note și comentarii, tabel cronologic [și album], *Filimon Rusu și Bucovina în care a trăit*, de Vasile I. Schipor, Indice de nume de Rodica Iațencu, București, Editura Academiei Române, 2009, 300 p.;

27) Petru Bejinariu (coordonator), *Ion T. Tarnavski – biolog, întemeietorul Școlii de palinologie*, Cuvânt-înainte de Constantin Toma, m. c. al Academiei Române, Suceava, Editura Universității „Ștefan cel Mare”, 2009, 238 p.;

28) Constantin Hrehor, *Silvestru Morariu-Andrievici*, Cuvânt-înainte de prof. univ. dr. Mihai Iacobescu, Iași, Editura Timpul, 2009, 168 p. + 60 de planșe cu facsimile și reproduceri după fotografii;

29) Dan Camer, *Mazilii și răzeșii din Bucovina. Studiu istoric și statistic elaborat pe baza materialelor recensămintelor moldovenești din anii 1772–1773 și 1774*, Cuvânt-înainte de Vasile I. Schipor, Buzău, Editura Omega, 2009, 258 p.;

30) Ilie Dugan-Opaiț, *Familia Dugan din Cireș-Opaițeni*, Ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției, comentarii, glosar, postfață, anexe și album: Vasile I. Schipor, Indice de nume: Rodica Iațencu, Rădăuți, Editura Septentrion, 2009, 638 p.;

31) Al. Bocănețu, *Istoria orașului Cernăuți pe timpul Moldovei*, Studiu introductiv de Ștefan Purici, Notă asupra ediției și Indice de nume: Rodica Iațencu, Cernăuți, Editura Zelena Bukovyna, 2010, 116 p. + *Planul orașului Cernăuți*, tipărit de D. Werenka, în 1898, după *Protocolul Pitzelli* (1787);

32) Tudor Nandriș, *Jurnal de campanie. 1939–1945*, Cuvânt-înainte de prof. univ. dr. Ștefan Purici, Ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției și comentarii: Iulia Brânză, Indice de nume: Rodica Iațencu, Rădăuți, Editura Septentrion, 2010, 224 p.;

33) Dimitrie Vatamaniuc, Constantin Hrehor, *Convorbiri sub scara cu îngeri*, Cuvânt-înainte: acad. Eugen Simion, Iași, Editura Timpul, 2010, 405 + 147 p. cu anexe;

34) Dimitrie Onciul, *Scrieri istorice despre Bucovina și Transilvania și studii lexicografice*, Cuvânt-înainte de academician Radu Grigorovici, Ediție, studiu introductiv, note și comentarii de D. Vatamaniuc, m.o. al Academiei Române, [Indice de nume alcătuit de Rodica Iațencu], București, Editura Academiei Române, 2007, 278 p.;

34) Constantin Hrehor, *Letopisețul de mătase. Episcopul Gherasim Putneanul și Bucovina*, Cuvânt-înainte: Grigore Ilisei, Rădăuți. Editura Septentrion, 2012, 452 p. + 26 planșe cu reproduceri după fotografii + 6 planșe cu facsimile;

35) Constantin Hrehor, *Muntele mărturisitor. Anii rezistenței, anii suferinței. Convorbiri cu Gavril Vatamaniuc*, Ediția a II-a revăzută, Prolog de Dan Puric, Studiu introductiv de dr. Marian Olaru, Postfață de Vasile I. Schipor, Suceava, f. ed., 2012, 308 p. + 13 planșe cu reproduceri după fotografii + 3 p. *Curriculum vitae* Constantin Hrehor;

36) Arthur Loebel, *Geschichtliche Entwicklung des Eisenbades Dorna / Evoluția istorică a băilor feroase Dorna*, Ediție bilingvă îngrijită, notă asupra ediției și indice de nume: Ovidiu Bătă, Traducerea textului german: Ștefănița-Mihaela Ungureanu, Iași, Editura Terra Nostra, 2012, 280 p.;

37) Constantin Hrehor, *Grănicești. Un sat sub pecete domnească*, Cuvânt înainte, *Carte pentru inimă și minte*, de prof. univ. dr. Mihai Iacobescu, Iași, Editura Timpul, 2014, 936 p.;

38) *Bucovineni în Parlamentul României Întregite*, vol. I, *Sesiunea 1919–1920*, Cuvânt-înainte de prof. univ. dr. Ion Agrigoroaiei, Ediție îngrijită, studiu introductiv, note și comentarii de Rodica Iațencu și Marian Olaru, Indice de nume de Rodica Iațencu, București, Editura Academiei Române, 2015, 396 p.;

39) Constantin Hrehor, *Casian Bucescu, omul de piatră*, Cuvânt-înainte de Elvira Sorohan, Studiu [introductiv] de Vasile I. Schipor, Iași, Editura Timpul, 2014, 484 p.;

40) „*Revista Bucovinei*”, București, 1916; Cernăuți–Timișoara, 1942–1945. *Bibliografie*, Studiu introductiv și notă asupra ediției: dr. Vasile I. Schipor, *Bibliografie, indice de nume și album*: dr. Alis E. Niculică, Suceava, Editura „George Tofan”, MMXV, 160 p.

Volumul *Albumul Mare al Societăților „Arboroasa” și „Junimea” din Cernăuți* a apărut cu sprijinul financiar al
CONSILIULUI JUDEȚEAN SUCEAVA
prin CENTRUL CULTURAL „BUCOVINA”.

Tipografia
SC ROF IMP SRL
Suceava

Str. Mărășești Nr. 7A
tel. 0230-532 299
tel./fax. 0230-523 476
mobil: 0745 392 984
0745 585 954
email: rofimpsrl@yahoo.com

1878-1928

ISBN 978-973-666-463-2

ISBN 978-973-666-464-9

9 789736 664649